د گهل مروٚڤێن خودێ

د گهل مروٚڤێن خودێ

تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

چاپا سٽيئ

بِسْمِ ٱللهِ ٱلرَّحْمَانِ ٱلرَّحِيمِ

﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَآ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ ٱلَّذِينَ اللَّهِ أَلَا فُمُ اللَّهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِي ٱلْآخِرَةَ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَتِ ٱللَّهَ ذَالِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ۞ ﴾

يونس: ٦٢ – ٦٤

رواه الحاكم وأحمد والنسائي وابن ماجه

ديساري

بـۆ:

مرۆڤێن خودێ.. بۆ بىرھاتن.

وبۆ:

مروّڤێن دنيايێ.. بوٚ مفاوهرگرتن.

يێۺڲۅٚؾڹ

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

- ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿ ﴾ (آل عمران: ١٠٢).
- ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسِ وَحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهِ وَٱلْأَرْحَامُّ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا مِنْهُمَا رِجَالًا رُحَامٌ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا مِنْهُمَا رَجَالًا رُحَامٌ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا مِنْهُمَا رَجَالًا رُحَامٌ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا مِنْهُ إِنَّ اللَّهُ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا اللَّهُ اللللِهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللِهُ اللَّهُ الللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعْلَقُولُولُولُولَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ الْمُؤْمُ اللَّهُ الْمُلْعُلُولُ اللّهُ الْمُؤْمِنُ الْمُلِمُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الل
- ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَقُولُواْ قَوْلًا سَدِيدًا ۞ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمُ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُ وَفَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۞ ﴾ (الأحزاب: ٧٠-٧١).

أما بعد: فإن أصدق الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

د ناڤ مروّڤان دا هنده ک کهس ههنه پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ناڤێ وان يێ کرييه (مروٚڤێن خودێ)؛ چونکی ئهو بوٚ خودێ دژين وبوٚ خودێ دمرن.. ئهڨ مروٚڤێن ژێگوٚتی وهکی مه مروٚڤن، ب وی تشتی کهیفخوٚش دبن یێ مروٚڤێن دی پێ کهیفخوٚش دبن، و ب وی تشتی دئێشن یێ مروٚڤێن دی پێ دئێشن، بهلێ تشتێ وان ژ ههمی مروٚڤێن دی جودا دکهت ئهوه ئهو دژین نه بوٚ ژیانێ؛ چونکی ژیانێ پێتڠی ب وان ههیه، وگاڨا ئهو دمرن ژی عهرد وعهسمان، گیاندار وشینکاتی، بوٚ دگرین وژێ خهریب دبن!

توخمه کن غهریبن، د ناف مرقان دا گهله ک دکیمن، به لی چو گاف وچو دهم ژ وان قالا نابن، پترین جاران ئهو د ناف خهلکی دا دفه شارتینه؛ چونکی ئارمانجا وان ئهو نینه ئهو ل پیشییی بن.. دبه رزه نه؛ چونکی ئهو ل دویف دنیایی نابه زن ودهستین زه لامین دنیایی ماچی ناکهن.. به لی یا غهریب ئهوه د گهل فی به رزه ییا خو ژی هه می ده مان وه کی ستیرین عهسمانی -ئهوین گهله ک ژ مه دبلند تر- ئهو گهش دکهن، و ل شه فین ره ش و تاری ریشنگ وریبار ل به رروناهییا وان دده نه رین.. گهله ک جاران مروف ژ نه زانینا خو هزر دکه ت کو هه یف وستیر دزیده نه وچو مفا تیدا نینه، به لی ده می عهورین ره ش خو دده نه ئیک و عهسمان دئازریت و دنیا دبته تیدا نینه، هلی نه و به این هه یف وستیران دزانت.

مروّقیّن خودی خودان دله کی پاقر وبرژوینن، دله کی وهسایه قریّرا دنیایی هه می نه شیت خو هندی جهی ده قه کی ری ری ره ش بکه ت، یان خو به قه م ری بکه ت. مروّقیّن خودی خودان باوه ربیه کا روهن وگه شن، روّناهییا قورئانی ل سهر دیّمی وان دیار دکه ت، بیّی خو وهستاندن ئاخفتنا وان یا چیّکرییه، ووهسا خوّش ورحه ت د دلی خهلکی دا دچت، دی بیّری ئاقه کا ساره ل بنی به ربیه کا ئاریای، ول ها قینه کا شاریای، بو مروّقه کی تیّه نی دئیته پیشکیشکرن!

چیا.. ئهگهر ئهو ستوین بن یین عهرد پی دئیته راگرتن دا نههژییت، مروّقین خودی ئهو ستوینن یین مروّث پی دئینه راگرتن دا ئهو ریبهرزه نهبن.

ل دەمهكى خودى كەرەم د گەل من كر، ئەز د گەل قى توخمى مرۆقان ژيام.. خودى گەلەك يى ب رەحمه!! رۆژ وەسا يا چىكرى ئەگەر مرۆڤ نەشىت بگەھتى ژى يى ژى بى بار نابت، ھەما ژ دوير قە تىمنا وى، گەرما وى، رۆناھىيا وى دگەھتى.. من گۆت: ئەز د گەل قى توخمى مرۆقان ژيام، نەكو د ناڤ وان دا؛ چونكى ئەم -ئەرىن حەژىكرنا دنيايى جهى خۆ د دلىن مە دا كرى- يا ژ مە زىدەيە ئەم بشىيىن بگەھىنە رىزا مرۆۋىن خودى..

و ل وی ده می نه ز د گهل مروّقین خودی ژیایم، ومن چیروّک وسه رهاتییین وان د گهل خوّ قه گیّراین، نه ز ب خوّشیه کا گهله کا مه زن حه سیام، تامه کا تایبه ت من سه حکر، گهله ک ههلویستین وان، پهیقیّن وان، نه ز هژاندم.. گهله ک جاران من وه هزر دکر نه زیی ژ دنیایی ده رکه فتیم، نه ش که سیّن نه ز نوکه د گهل دژیم نفشه کی جودانه ژ نفشی مه، به لی ههر جاره کا من بیرا خوّل هندی دئینا شه کو نه شه ر مروّقیّن خودیّنه) عه جیّبییا من قه دره قی.. به لیّ، ناخری مروّقیّن خودی دقیّت وه کی مه مروّقیّن دنیایی نه بن. و پشتی نه شوینا غا شرین، یا کو وه کی هه ر تشته کی خوّش زوی دبوّرت، ب دویماهی هاتی، پشتی نه ز ژ شی جیهانی شه گهریایم، نه و جیهانا مروّقی تیدا های ژ جهی وده می نامینت، من قیا نه زیی خوّشییا نه ز ده مه کی پی حه سیایم، ووان ژی تیدا پشکدار بکه م.. قیّجا که ره م بکه ن خوّشییا نه ز ده مه کی پی حه سیایم، ووان ژی تیدا پشکدار بکه م.. قیّجا که ره م بکه ن دا ده مه کی د گهل مروّقیّن خودی بژین؛ دا بزانین کانی نه و کینه و چاوا دئاخ شن؟ وچاوا هزر دکه ن؟ وه رن دا پیک شه گوه بده ینه مروّقیّن خودی، دا سه حکه ینی کانی ی بید نامین کانی نه دودی بین ناسین؟

د قان بهرپهران دا مه ل بهره -ب ئانههییا خودی- ئهم چهنده کی خو نیزیکی کاروانی پیروزی قان توخمه مروقان بکهین؛ دا دهمه کی د گهل وان دا بژین.. راسته هنده ک جاران ئهم د قی گهشتا خو دا دی به حسی جهی وده می کهین، به لی هزر نه کهن گوتنین مه دی قه گیرانا دیروکی بت، مه نه ل بهره د قی کتیبا خو دا دیروکا قان مروقان یین مه هلبژارتین بو ههوه قه گیرین؛ چونکی ئهو کاره کی مهزنتره ژ شیانین مه، ب تنی مه دقیت خوانده قانین قهدرگران ل مهزنییا قان مروقان ئاگه هدار بکهین، هنده ک بهرپهران ژ دیروکا وان یا گهش هلبژیرین وبهرچاف بکهین؛ دا بیرا مه پی ل وان بیته قه، و دا به لکی ههر ئیک ژ مه ل دوی شیانین خو چاف ل وان بکهت.

و ل دویماهییا قنی پیشگوتنی یا د جهی خو دایه خوانده قان ل هندی هشیار بکهم کو ئه بابه به د بنیات دا به رنامهیه کی سیه خه له کی بوو، بو رادیویا دهوکی (ده نگی کوردستان) ها تبوو ئاماده کرن، و ل ره مه وانا سالا (۱٤۱۸) مشه ختی به رانبه ر (۱۹۹۷) زایینی ها تبوو به لا فکرن، و ئه ث بابه ته ژ هژماره کا نه یا کیم ژ کتیبین که ثن و نوی یی ها تییه وه رگرتن، و ره نگه هنده ک جاران نی ف وه رگیران ژی بت ژ هنده ک ژیده ران، به لی چونکی بابه ته کی ئیزگهیی بوو د ده همه نان دا ئیشاره ت بو ژیده ران نه ها تییه دان، و ب راستی من هزرا هندی ژی نه کربوو کو بابه ت روزه کی بو وه ک کتیب دی ئیته به لا فکرن، ئه گه ر نه ل سه ری دا ژیده ران ده سنیشان که م... هی شییا من ئه وه خودی فی کاری مه بو مه ب خیر بنقیست و مه ب به ر مه هده را پیغه مبه ر وچاکین خو بیخت.

دهۆک سەرى رەبىيعولئەووەلا سالا ۱٤۲۲ ک ۲۶ گولانا ۲۰۰۱ ز

سالۆخەتيْن مرۆڤيْن خوديّ

خوانده قانین هیژا: بهری ئهم گهشه به بهرپه پن دیروکا ئیسلامی قه له ده بین و د گهل مروقین خودی ب گهشته کا دریش راببین، یا د جهی خو دایه ئهم قی توخمی مروقان ب ههوه بده ینه ناسین، وهنده ک شهرنترین سالوخه تین وان بو ههوه به رچاف بکهین وه کی شرونین وان ب خو دئینه وه رگرتن، ئه و گوتنین هه مر ئیک د جهی خو دا دنیایه کی دئینت؛ چونکی د گهل کورتییا خو دنیایه کا رامانان د ناف خو دا هل دگرت.

ومن نه باوهره ئیک ژ مه ههبت نهزانت هندی ئه ثریانهیه یا ئهم تیدا ژیانه کا بهروه خته، یا کورته، چهند دریژ ببت دی ب دویماهی ئیت، بهلی کیم کهس ژ مه ههنه ثی زانینی بو خو دکهنه دهرسه کا وهسا کو ههرده م وجی بو خو ژی وهربگرت.. مروّقی ئیکی ژ مروّقین خودی وسهروه ری ههمی مروّقان پیغهمبه ری خوشت شی موحه مه ده اسلاف لی بن د گوتنه کا خو دا یا کو ئیمامی بوخاری ژی قهدگوهیزت - ثی راستیی ب جوانترین رهنگ بو مه دنه خشینت ده می کهره م دکهت و دبیژت: ﴿ کُنْ فِی الدُّنیا کَأنَّكَ غریب اُو عابر سبیل ﴾ یه عنی: تو د دنیایی دا یی وهسا به ههر وه کی تو مروّقه کی غهریب یان مروّقه کی ریّقنگ.

باوهرییا خوّ ب دنیایی نهئینه.. راسته هندی تو بیّژی ئهو یا جوانه، یا خوّشه، بهلی پا ژ بیر نهکه ژی کو یا همقال هیّله، یا خاپینوکه، جارهکی همره ناث قهبران، بهری خوّ بده وان ههمی کیّلییّن ب ره خ ئیّک قه، باش هزرا خوّ تیّدا بکه.. دنیایی ئهو ههمی ییّن بن ئاخ کرین! قیّجا چاوا مروّث باوهرییا خوّ پیّ بینت؟

عەبدللاھى كورى عەبباسى -ئەوى حەدىسا بۆرى بۆ مە قەگوھاستى- ھەرگاڤ دگۆت: ((ئەگەر ل تە بوو سىيدە ل ھىقىيا ئىقارى نەبە، وئەگەر ل تە بوو ئىقار ل هیڤییا سپیدی نهبه))، ئهری چهند مروّث ته دیتینه د گهل ته، یا ل وان بوویه سپیدی؟ سپیده ونهگههشتینه ئیْقاری یا لی بوویه ئیْقار ونهگههشتینه سپیدی؟ ئهگهر تو ئهڤروّ ژ وان نهبی، کی نابیّژت سوباهی دی بییه ئیّک ژ وان ودوّر دی گههته ته ژی؟!

مروّقیّن خودی ئمون ییّن قیّ راستییی باش دزانن، دنیایی باش دناسن، لمو دنیا نمشیّته وان.. بمری همر تشته کی ئمو دزانن هاتنا وان بوّ قیّ دنیایی ومانا وان د قیّ ژیانی دا گمشته که، ئمو ب ریّقنگی ییّن هاتینی، وپشتی دهمه کی دی ئینه زقراندن..

ژین گهشتهکه، ژکیڤه دهست پی دکهت؟ ودی بو کیڤه چت؟

مروّڤيّن خوديّ دەميّ بەرسڤا ڤيّ پسياريّ ددەن دبيّژن: ژ نک خوديّ. وبوّ نک خوديّ!

(هـ و الأوّلُ والآخِرُ) خوديده ين ئيكن وئهوه ين دويماهيين.. ژنك خودي قويناغا وان دهست ين دكهت، وبو نك وى قهدگه رييت، قيجا چونكى هويه دقيت ئهوا د ناڤبهرا دهست ينكن ودويماهيين ژي دا ههر بو خودي بت، ژبهر ڤن چهندي كارواني ژيين وان كاروانهكي خوداييه، ئهو كيڤه بهري خو بدهن ژخودي پيڤهتر كهسي نابينن.

جاره کی کوّمه کا مروّقین دنیایی، ئهوین تام نه کرییه شرینییا باوه رییی ب مروّقه کی خودی وه رهاتن، ژکیّم فامییا خوّ وان هزرکر دی شیّن ده لیقه یه کی خودی ژبیرا وی بهن، رابوون دهست و پی لی گریّدان، ل سهر ثی ته نشتی وه رگیّرا سهر ته نشتا دی، شیرین خوّ باش هوسین، گهفیّن مرنی لی کرن.. وی چ گوت؟

گوهن خو بدهنه گوتنا وی.. وی گوت:

ولست أبالي حين أُقْتَلُ مسلماً على أي جنبٍ كان في الله مصرعي

یه عنی: ماده م دلی من باوه ری تیدا همیه به ری من هم ردی ل خودی بت، وهندی به ری من ل خودی بت نمز د خه ما هندی نابم هوین ل سه رکیژ ته نشتی من بکوژن یان به ری من بده نه کیژ لایی، چونکی که فتنا من ل سه رکیژ ته نشتی بت هم ردی بو خودی بت.

بەلىخ.. ب رىڭنگى ئەو يىن ھاتىن، مىڭانن.. وما كەنگى قەمان بى مىڭانى ھەيە؟

(حهسهنی بهصری) ئینک ژ مروقین خودی بوو، د کوشا کابانیهکا پیغهمههری دا -سلاف لی بن- هاتبوو ب خودانکرن، روژهکی وی گوته هنده که هه قالین خو: ((ب خودی من حه فتی زه لام ژ خه لکی به دری دیتبوون ئه گهر ههوه ئه و دیتبان هوین دا بیژن: ئه قه ددین ایمن دیت ئه و توخمه کی مروقان بوون دنیا ل نک ئینک ژ وان ژ وی ئاخی بی خیرتر بوو یا وی پی خو ددانا سهر..))! ئه و دنیایا خه لک خو سه را دده نه کوشتن، ل نک مروقین خودی ژ وی ئاخی بی به اتره یا ئینک ژ وان پی لی ددانت، و ئه گهر ژ به رهندی نه با کو وان د قی دنیایی دا سه ری خو بو خودی دودی دودی ده هماند نه و دا ژ دنیایی هه مییی رهن، ئه گهر جهه کی ره قی هه با!

مروّقیّن خودی د دنیایی دا درین، بهلی ئهو ریانا خوّ د دنیایی دا حسیّب دکهن گهشته کا شرین بهر ب کناری خودی قه، ر نک خودی ئهو دهست پی دکهن وبوّ نک وی در قرن، وحه تا پشت راست ببن کو ئهو د قی دنیایی دا دی ب سلامه ت بن، ئهو زیره قانییی ل نه فسا خوّ دکهن، دا ئهو وان دسه ردا نه به ت، (سه له می کوری دیناری) دبیّرت: ((ترسا من ئهو نینه دوعایین من نه ئینه قه بویلکرن، ترسا من ئهوه وه ل من بیّت ئهز دوعایان نه کهم)).

بهلیّ.. خودایی مه باشترین خودایه، یی وهسایه چی گاڤا ئهم بووینه ییّن وی ئهو دی یی مه بت، وچی گاڤا مه ب دورستی و ژ دل ههواریّن خو گههاندنی ئهو دی د ههوارا مه ئیّت، وهکی ئهو ب خو دبیّژت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِيَ أَسْتَجِبُ

لَكُمُ ﴾ (غافر: ٦٠) لـهو (شهقیقی کوری سهلهمهی) دگوت: ((خودایی مه چیترین خودایه، ئهگهر ئهم گوهدارییا وی بکهین ئهو نهگوهدارییا مه ناکهت))!

مروّقیّن خودی هیقییه کا هندا مهزن ب خودایی خوّ ههیه کو ئهو وان بهرناده ت وان ناهیّلته ب تنی، هندی ئهو پشتا خوّ نهده نه وی، لهو ترسا وان ئهوه نهفسا وان هند بی سهر وبهر ببت کو بوّ شهیتانی ببته پیّرههه کا شهنبوّز وبهری وان بده ته کهندالیّ تیّچوونیّ، (ئیبراهیمیّ نهخه عی) گهله ک جاران ده می دوعا بوّ خوّ دکرن دگوّت: ((ئهی خودا! نهفسا من ره حمی ب من نابه ت تو ره حمی ب من ببه، ئهی خودا! تو نهفسا من بوّ من چیّکه)).

ئهگهر نه فسا مروّقی چیّبوو، پشتییی گونه هان ل سهر پشتا مروّقی نامینت، مروّق دی ب بارسقکییی حهسینت، لهو ده می قهستا خودی دکه تدی یی سقک بت، چو گونه هانان وی قه کینشن، وخودی ب خوّ ب هه می مه زنییا خوّ قه دینیژت: ((هه چییی به وسته کی ب نک من قه بیّت، ئه زدی گه زه کی ب نک وی قه چم)).. جاره کی پشتی هنده ک میروّقین خودی یین هه ژار و ده ست قالا ژقریژا فه چم)).. جاره کی پشتی هنده ک میروّقین خودی دا، هنده ک ژماقویل دنیایی خوّ فروّتییه خودی، و هاتینه دناق ریّزا مروّقین خودی دا، هنده ک ژماقویل و مال مه زنین خودی نه ناس هاتنه نک پیغه مبه ری سلاف لی بن و گوتنی: تو دزانی ئه م و فلان نه ل ریّزه کیّینه، و ان ژنک خوّ بکه ده ردا ئه م بشیّین بیّینه دیوانا دو دایی وی..

خوداین وان ئیکسهر فهرمان دا: ﴿ وَلَا تَطْرُدِ ٱلَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِیِّ یُرِیدُونَ وَجُهَهُ مِّ مَا عَلَیْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَیْءِ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَیْهِم مِّن شَیْءِ فَتَطْرُدَهُمْ یُرِیدُونَ وَجُهه هُر مَا عَلَیْكِ مِن شَیْءِ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّلِمِینَ ۞ ﴾ (الأنعام: ٢٥) ههر وهسا گۆت: ﴿ وَٱصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ ٱلَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِیِّ یُرِیدُونَ وَجُهه وَلَا تَعْدُ عَیْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ ٱلْحُیوٰةِ ٱلدُّنیا وَلَا تُطعُ مَن أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ مَن ذِكْرِنَا وَٱلنَّبَعَ هَوَلهُ وَكَانَ أَمْرُهُ وَلُولًا ۞ ﴾ (الكهف: ٢٨) چهند گوتنه كا مهزنه: (یریدون وجهه) ئهوان خودی یی هلبژارتی، كناری خودی یی هیای، ویسی خودی هی می خودی وی هیای، ویسی خودی وی

هلبژیرت دی بته ئیک ژ مروقین خودی، وته -ئهی موحهممهد- ماف نینه مروقین من ژ دیوانا خو بکهیه دهر، ئهوان ئهزی هلبژارتیم ومن ئهو یین هلبژارتین!

مروّقیّن خودی دئیّنه قی دنیایی وهندی خودی بوّ وان قیای ئهو لی دمینن پاشی ژی بار دکهن، بهلی تشتی بهرچاف ل نک وان ئهوه: دنیا ب ههمی خوّشیییّن خوّ قه نهشیّت دهلیقهیهکا ب تنی ژی وان ژ بیرقه کهت، یان ئیّکا هند ژی چی بکهت کو ئهو ئیّکیّ دی د گهل خودی ببینن، بهری وان ههر یی ل کناری خودی وهنگی ههدارا وان دئیّت گافا ئهو ب تنی د گهل خودایی خوّ دمینن، ل وی دهمی ئهو ب خوّشییهکا وهسا دحهسییّن دنیایی ههمییی ژ بیر دکهن، ژ قی ژیانی دردکهقن، بلند دبن، بهر ب (مهلهکووتا) خودی قه دچن.

ئهو ژی وهکی مه د قیّ دنیایی دا دده نه پی، به لیّ ئهو وهکی مه ناچنه پی، خوشییین پیکی به به وان ژ ئارمانجی وه رناگیپت، ودلی وان ژی سار ناکهت، وجهی ل قیانا وان یا ئیکانه ته نگ ناکت.. پاسته پیکه کا دویر وان یا ل بهر ههی، پیکه کا تژی نه خوشی وئاسته نگه، به لی مروقینییا وان بو خودی قی گرانییی ل به روان سقک دکهت، هندی ئه و بیرا خو ل دویماهییی دئینن به راهی وان دسه ردا نابهت، ئیک ژ قان مروقین خودی یین ب دورستی دنیا ناسی دبیژت: ((من ئینا به رچاقین خو هه روه کی ئه زین ل جههنه می، خوارن و قه خوارنا وی، زنجیر ودوکیلا وی، بینهن یا ل من ته نگ کری، من د گوته خون ئه ری ته چ دقیت؟ نه فسا من دگوت: خوزی ئه ز زقریبامه دنیایی دا من باشی کربان به لکی ئه ز نه اتبامه قی وی دا، ومن دگوته خون ئه ری ته چ دقیت؟ نه فسا من دگوت: خوزی ئه ز زقریبامه دنیایی دا من باشی کربان به لکی ئه زین نه ز زقریبامه دنیایی دا من هی شتا باشی کربان به لکی جهی من ئه قرق هی شتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هی شتا باشی کربان به لکی جهی من ئه قرق هی شتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هی شتا باشی کربان به لکی جهی من ئه قرق هی شتا یی خوشتربا.. دنیایی دا من هی شتا باشی کربان به لکی جهی من ئه قرق هی شتا یی خوشتربا.. وی خو بکه)).

ب قى رەنگى مرۆقين خودى د دنيايى دگەھن، دنيا جهى كارىيە، زەقىيا چاندنىيە، وتو چو لى بچينى دى وى ل ئاخرەتى ھەلىنى، وئەگەر تو ئەو بى يى تە

کاره کی خراب تیدا کری دی پهشیمان بی کو ته باشی نهکرین، وئهگهر ته باشی ژی کربن دی پهشیمان بی کو ته هیشتا باشی نهکرین! قیجا لهزی بکه، دنیا خوّل ته ناگرت و ههچی روّژا ل ته ئاڤابوو نائیتهڤه.. و مهتهلا دنیایی مهتهلا ئیک ژههوه یه دهمی تبلا خوّد کهته د دهریایی دا، بلا سه ح بکهتی کانی دی شیّت چ پیّڤه ئینت؟

ب ڤي رِهنگي پێغهمبهر -سلاڤ ليّ بن- مهتهليّ ب دنياييّ دئينت!

ژ بهر قی چهندی مروّقین خودی ب دنیایی نائینه خاپاندن، و (غوروور) بوّ وان چی نابت، باشیا وان بهری وان ناده هه هندی ئه و هزر بکهن حهقی خودی ل سهر وان نهمایه، وبهحه تا وان یا مسوّگهره، ههرده م ژ خوّ ب ترسن، زهلامی ئیّکی د ئوممه تی دا -پشتی پیخهمبهری سلاڤ لی بن- ئهبوو به کری پاستگو دبیّرت: ((ئهگهر پییه کی من بچته د بهحه شتی دا ویی دی هیشتا مابته ژ دهر قه ئهز ژ (مهکرا) خودی پشت پاست نابم))، وعومه ر ژی وه کی وی دبیّرت: ((ئهگهر پوته تی نهبت بلا قیامه تی بیّرن: گهلی مروّقان هوین ههمی هه پنه بهحه شتی مروّقه ک تی نهبت بلا بچته ئاگری، ئهز دی ترسم ئه و مروّق ئهز بم)).. هنده مروّقین خودی ژ غورووری ددویرن، شه فی و پوژین خوّ ئه و ب عیباده تی قه دبوّرینن، وگافا ژی ها ته خواستن کو باشییین خوّ هه لسه نگین دی بته هه وار هه وارا وان، (مالکی کوپی دیناری) باشییین خوّ هه لسه نگین دی بته هه وار هه وارا وان، (مالکی کوپی دیناری)

ئیک ژ مه گاڤا بهحسی باشان ل نک دئیته کرن عیّجز دبت بوّچی ناڤی وی بهری یی ههمییان نه هاته گوتن، روّژه کی مروّقه که هاته نک (عه لائی کوری زیادی) وگوتی: شقیدی من ددیت ئهز وتو ل به حه شتی بووین، وی گوتی: ((ما شهیتانی ژبلی من وته که سی دی نه دیت بو نوریان پی بکه ت؟))، و (یوونسی کوری عوبه یدی) دبیّرت: ((هنده که جاران ئهز سه د باشییان ده ژمیّرم، ئیکا ب تنی ژی ژ وان ل نک من نینه)). و (سوله یمانی ته میمی)، ئه وی پترییا ده می خوّب کرنا عیباده تی قه دبوّراند، روّژه کی هنده که هه قالین وی گوتی: خوزیین ته، خودی به ری عیباده تی قه دبوّراند، روّژه کی هنده که هه قالین وی گوتی: خوزیین ته، خودی به ری

ته یی دایه چاکییی، وی گۆت: ((وه نمبیّژن، هندی ئهزم ئهز نزانم روّژا قیامه تی خودی دی چ ئینته سهری من ما ههوه گوّتنا خودی نهخواندییه ده می دبیّژت: (وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمُ یَكُونُواْ یَحُتَسِبُونَ ﴿))).

تیّگههشتنه کا گهله کا هویر و کویره ژ لایی مروّقیّن خودی قه بو قی راستییی، هزر نه که نه همما ئه قه (ته واضوعه که) ژ لایی وان قه، نه.. ئه قه راستییه که ههمی که س باش نابینن، ئه ق باشییین ئه و دکهن و خهلک دبینن قه نجییه که خودی د گهل وان کری، ئه قه ئیّک، ویا دووی: ئه ش باشییین ئه و دکهن و خهلک دبینن ب کیشان و پی قان و ان ویا خهلکی یا به رچاف باشینه، کی دبیرت خودی دی ژ وان قه بویل که ت و حسیب که ت باشی؟!

یا سیبی: ما پینه ممبهری ب خق -سلاف لی بن- نهگوتییه: ((کهس ب عهمهلی خو ناچته به مهلی خو تو ژی ئهی عهمهلی خو ناچته به مهلیتی) ؟ وده می هنده کان گوتییی: خو تو ژی ئهی پینه ممبهری خودی ؟ وی گوت: ((خو ئهز ژی ئهگهر خودی رهمی ب من نهبهت)). قیجا چاوا ئهو ب عهمه لی خو خو پشت راست بکهن ؟

یا چاری: ئهو ژخو پشت راست نابن کو نهفسا وان بهری وان ناده ته گونههی، یان دلی وان خرابییی ل بهر وان شرین ناکهت، وبهریخودانا وان بو گونههی یا وهسایه ئهو هزر دکهن چی گافا گونههه ک ل نک خودانی پهیدابوو دی بته ئهگهرا قهمراندنا روناهییی د دلی دا، ودل ئهگهر ژروناهییا باوهرییی قالا بوو سهروچاف ژی دی تاری بن، پیغهمهم -سلاف لی بن- دبیژت: ((هشیاری گونههین بچویک به، هندی گونههین بچویکن ل سهر خودانی کوم دبن وئهو چو هزری بو ناکهت حهتا ئهو وی دبهنه هیلاکیی)).

ث لایه کن دی قه: ده من گونه هـ پنکا خو بو دله کی دبینت وجهی خو تیدا دکه ت، هیندی هیندی جهی خو فره هد دکه ت حه تا دلی هه مییی ده سته سه ردکه ت، و ژ پوناهییا ئیمانی قالا دکه ت، و دا ئه ث دله پتر خودانی ژ بیر قه بکه ت دی به ری وی ده ده هژمارتنا خهله تییین خهلکی، (ئیبراهیمی نه خه عی) دبیر ت: ((یا ژ من قه

ئەو كەسى ل دويڤ عەيبين خەلكى دگەرپيت وى خۆيى ژبيركرى لـەوا..)) مـەعنا ئەگەر ئەو خۆ ب عەيبين خۆ قە موژيل بكەت، ولى بگەرپيت وان عەيبان ل نك خۆ نەھيلت، ئەو ناگەھت ل عەيبين خەلكى بگەرپيت.. تشتەكى غەرببە عەيبەك ل نك مرۆقى ھەبت رابت چاقين خۆ ژى بنقينت، وعەيبين خەلكى بكەتە ھەلامەت!

زانایی تابعی (رهبیعی کوری خهیثهمی) دبیّرت: ((ئهز ژ خو رازی نابم حهتا من چو خهلهتی نهمینن.. ومن نه قیّت ئهز ژ وان کهسان بم ییّن ژ بهر گونههیّن خهلکی ژ خودی دترسن بهلی گونههیّن خو ژبیر دکهن وسهرا وان ژ عهزابا خودی ناترسن)).

ئەو كىنە يىن ھند ژ خۆ درازى كو ژ ئەنجامى گونەھىن خۆ دېشت راست بن، وھەردەم بەحسى گونەھىن خەلكى ل سەر ئەزمانى وان؟

بی گومان ئهو ئهون یین کو هندهک باشی کرین، ڤیجا غوروور بو چیبووی وهزرکری هنده ئهو ژعهزابا خودی خلاس..

ژ بهر قی چهندی ئیک ژ سالوّخهتین مروّقین خودییه نه دنیا وان دخاپینت، نه کریارین وان یین باش غورووری بوّ وان چی دکهت، وخهلهتی وگونههین خهلکی بهری وان ژ خهلهتی وگونههین وان ب خوّ وهرناگیّرت.. و ل دوّر قی خالا دویماهییی ئیمام (جهعفهر ئهلصادق) دبیّژت: ((ههچییی پهردی ئیّکی بهلیّقرت، د مالا وی دا نامویسا وی دی ئیّته هلیّقرین، وههچییی شیری زوّردارییی رویس بکهت ئهو ب خوّ دی پی ئیّته کوشتن))، وئیمام (ئبن قهییم) دبیّث: ((کیّمکرنا ته بوّ برایهکی ته سهرا خهلهتییهکا وی مهزنتره ژ گونهها وی ب خو؛ چونکی دبت خوشکاندنا وی بوّ خودی سهرا وی خهلهتییی پتر مفا تیّدا ههبت ژ خوّمهزنکرنا ته کو ئهو خهلهتی ل نک ته نینه، وئهگهر تو بنقی یی گونههکار وهشیار ببی یی پهشیّمان ل نک خودی ژ هندی چیّتره تو شهقا خوّ ب عیبادهتی قه بهررینی وسییّدی یی به خوّ (موعجب) بی..)).

ئەقە.. ودقىت نەئىتە ھىزركىرن كو مىرۆقىن خودى ب ھىجەتا ھىدى كو دقىت مىرۆڭ ل عەيبىن خەلكى نەگەرىيىت چاقىن خۆ ژ خەلەتىيىي دىقىن وبەلاقبوونا گونەھى د ناڭ خەلكى دا دلى وان نائىشىنت، نە! پسىيار ژ ئىمام (ئەحمەدى) ھاتەكرن: ئەرى مىرۆڭ عىبادەتى بكەت چىترە، يان بەحسى بىدعەچىيان وخەلەتىيىن وان بى خەلكى بكەت؟ ئىمامى گۆت: ((دەمى تو عىبادەتى دكەى مفا دگەھتە تە بىتى، بەلى دەمى تو بەحسى خەلەتىيىن بىدعەچىيان دكەى مفا دگەھتە ھەمى موسلمانان)).

ل نک مروّقین خودی چو تهقوا د هندی را نینه تو بی ئهمرییا خودی و پیغهمبهری -سلاف لی بن- ل نک کهسه کی یان کوّمه کی ببینی وبیّری: ما من شوّله ژییه گونه هین من تیرا من ههنه!

ترسا ژ گونههی جهه کی مهزن د دلین مروقین خودی دا ههیه، وهندی هند ئیس رقفین خودی دا ههیه، وهندی هند ئیه ژ گونههی دترسن گهله که جاران ئه و خو ژ تشتی حه لال ژی دده نه پاش نه کو سه ری بکیشته گونههی ... (ئیسماعیل کوری عوله ییه ی سهیدایی ئیمام (ئه حمه دی) ئه و بیست سال بوو ژ ترسین خودی دا نه کرییه که نی، و (ئیبراهیمی حهربی) شاگردی ئیمام (ئه حمه دی) ئه و بیست سال بوو چاقه کی وی تاری بووبوو کهسی نه دزانی، ترسیا ئه گه ر بیژت: چاقی من یی تاری بووی، خودی بیژتی: تو ب ئهمری من یی رازی نه بووی.

هنده ئهو ژ گونههی دترسان، وگافا خودی وهسا بو ئیک ژ وان نقیسیبا کو گونههه کی بکهت، ههر زوی ئهو دا ریکا پهشیمانییی و توبی گرت، وهندی ئهو یی ساخ با دلی وی ژ بهر وی گونههی دا ئیته گفاشتن، و ب شهث وروژ چافین وی دا روندکان بارینن، (سههلی کوری عهبدللاهی) دبیژت: ((توبه ئهوه تو چو جاران گونهها خو ژ بیر نهکهی)) ب دیتنا مروّفین خودی ههر جارهکا کهیفا ئیکی ب گونهها وی بیت، یان ئهو گونهها خو ژ بیر بکهت و ژ بهر وی یی ب ترس نهبت، هنگی ئهوی ب دورستی توبه نهکرییه..

تۆبه -ب دیتنا مرۆڤێن خودێ- ئهو دهرمانه یێ دلی ژ قڕێڎٵ گونههێ دشوّت، شیشهیهکا زهلال ئهگهر ته خهم ژێ نهخوار ڕۅٚڎ بوٚ ڕۅٚڎێ دێ قڕێڎێ بت حهتا د قڕێڎێ ڕابی ڕا دمینت وڕهش وتاری دبت، ڤێجا گاڤا ته ڤیا وێ زهلال بکهیهڤه دێ ڕابی دهرمانهکی لێ ڕهشینی وپاتهکی تێ دهی دا بتهییست، مهتهلا دلی وگونههێ وتوٚبێ مهتهلا ڤێ شیشێ یه! ژ بهر ڤێ چهندێ توٚبه ل نک وان نه تشتهکێ کێمه، وبهسی توٚبهکهرانه خودێ ب خوٚ د قورئانێ دا ئاشکهرا دکهت کو ئهو حهز ژ وان دکهت: ﴿ إِنَّ ٱللَّه یُحِبُّ ٱلتَّوَّبِینَ ﴾، (ئیبراهیمێ نهخهعی) گهلهک جاران دگوته ههڨالێن خودێ نێزیکتری وانه)).

ئهو مروّقیّ ب کهیف قهستا گونههی بکهت، وپشتی کرنا گونههی پهشیّمان نهبت وهزرا توبهکرنی نهکهت، وروّندکیّن لیقهبوونی نهبارینت، ئهو مروّق -ب دیتنا مروّقیّن خودیّ- نهزانترین مروّقه (بهکری میوزهنی) دبیّرّت: ((ئهوی ب کهنی قه قهستا گونههی دکهت ئهو ب گری قه دی چته جههنهمیّ))، و (بلالی کوری سهعیدی) دبیّرت: ((ههوه خودایه کی ههی، لهزی ل عهزابدانا ههوه ناکهت، کهفتنا ههوه قهدگرت، وتوبا ههوه قهبویل دکهت، ههچییی ل وی بزقرت ئهو خیّری ددهتیّ، وهمچییی ل وی بزقرت ئهو خیّری ددهتیّ،

ومروّقیّن خودی نه ب تنی ژ کریاریّن خو ییّن خراب دترسن، نه! ئهو پتر ژ باشیییّن خو دترسن، درسن خودی وان بهیّلته ب هیڤییا باشیییّن وان څه، وئهو باش دزانن کو باشیییّن وان ههمی نائیّنه بهرانبهر ئیّک قهنجییا خودی دگهل وان کری.. بهری وان ههر دهم یی ل هندی خودی ب رهحما خو د گهل وان بکهت ووان بو خو چی بکهت، (مالکی کوری دیناری) د دوعایا خو دا دگوّت: ((ئهی خودا ته چاک یین چاک کرین، تو مه چاک بکه)).

و ل نک مروّقین خودی کرنا عیباده تی ژی تام ورامانه کا تایبه ت ههیه..

- عیباده ته همر چهنده بلندکرنه که بو خودانی به رب مه له کوتا خودی شه، ئه و نیشانه که ژی ل سهر وه فادارییا مروّقی بو خودایی وی، وئه و که سی د گهل خودایی خوّیی ب وه فا بت.
- عیباده ته همر چهنده واجبه که ل سهر خودانی، به لنی نهو دبته نیشانا شوکرا وی بنو خودایی وی، ونهوی شوکرا خودایی خو نه که ت ل سهر قه نجیین وی له هیشیین نه به شوکرا که سه کنی دی ل سهر قه نجیین وی بکه ت.
- عیبادهت ههر چهنده ئهو ریّکه یا خودانی دگههینته خودی، ئهو کاره ژی یی وی پاقژ وبژوین دکهت ووی د چاقیّن خودی دا بلند دکهت، وئهو کهسی د چاقیّن خودی دا یی نزم بت، ل هیقییی نهبه ب هیقییا کهسهکی دی قه ئهو بلند ببت.

وسهری ههر عیباده ته کی -د فهرهه نگا مروّقیّن خودی دا- (ئنیه تا دورسته) ئه وا ژ دله کی پاقژ وساخله م دهرد که قت، وئنیه تا دلی ههر جاره کا پاقژ بوو و کاری له شی ژی دی دورست بت، (ئیبراهیمی نه خه عی) دگوّت: ((هه چیییی ژناڤدایییا خوّ چاک بکه ت، خودی ژسهر قه پینیکرنا مروّقیّن بکه ت، خودی ژسهر قه پینیکرنا وی دی چاک که ت))، ژ به ر هندی پویته پینیکرنا مروّقیّن خودی ب ئنیه تا دورست پتر بوویه ژ پویته پینیکرنا وان ب کاری دورست ب خوّ ژی.. ئنیه تا دورست دا هوّنه ره کی مهزنه، له و به ری هه ر تشته کی وان خوّ فیّری ئنیه تا دورست دکر ووان ئنیه تا دورست نیشا شاگرده پین خوّ ددا، (سالمی کوری تعمید للاهی) دگوّت: ((بزانه هندی هاریکارییا خودییه بوّ عه بدی له دوی قانیه تا عه بدییه، هه چییی ئنیه تا وی یا موکم بت هاریکارییا خودی ژی بوّ وی دی یا تمام عه بدییه، هه چییی ئنیه تا وی یا موکم بت هاریکارییا خودی ژی بوّ وی دی یا تمام

و ژ بهر پویتهپیکرنا وان ب ئنیه تا دورست وان های ژ (پیشکیشییا د دنیایی دا) و (مهنصبین بلند) نینه، یی وان ببینت چو هزری ژی ناکه ت وچو هزری بو ناکه ت؛ چونکی ئه و ژ هه می پلپلکین دنیایی یین دره وین دفالانه، ب پهرتالی بی خیری دنیایی ئه و نه وه رمتینه، له و کورسیک و خودانین کورسیکان نه شین وان ب نک خو قه بکیشن یان چاقان لی تاری بکه ن! (ئه بو ئدریسی خه ولانی) دگوت:

((دله کێ پاقژ د ناڤ جلکه کێ پیس دا چێتره ژ دله کێ پیس د ناڤ جلکه کێ پاقژ دا)).

و د گهل قی خهما وان یا مهزن ژ ئنیهتا دورست خهما وان ژ کاری دورست ژی یا کیم نهبوو، چو ئاستهنگان نهدشیا بهری وان ژ عیباده تی وه رگیرت، (بی خیره تی) و (شراتی) -بو نموونه- دو ئاستهنگین مهزنن یین کو مروقی ژ کرنا عیباده تی سست دکهن، لهو (موحهمهد ئهلباقری) شیره ت ل کوری خو دکر ودگوتی: ((کوری من! هشیاری بی خیره تی وشراتییی به، ئه شهر دووه کلیلا ههمی خرابییانه، ئهگهر تو بی خیره ت بووی تو چو حهقان ب جهد نائینی، وئهگهر تو ش بووی تو صهبری ل سهر حهقییی ناکهی)).

(مەنصوورى كورى موعتەمرى) ھەۋالى شەۋى بوو، وەستيانى رىكا خۆل نك وى نەددىت، گاۋا دنيا تارى دبوو ئەو دا رابت نڤينىن خۆ پىنچت وشەملكا خۆ رائىخت ودەست ب عيبادەتى كەت، ھندى دلى دەيكا وى دما پىقە رۆژەكى وى گۆتى: كورى من، پىچەكى بۆ خۆ رازى مانى چاڤىن تە ژى حەقى ل سەر تە ھەى، وى گۆت: ((دادى! ژ من بگەربى رازانەكا درىــ ۋ دەيكا خۆ كر وگۆت: ھەر شەڤ من (مەنصوور) مرى كورى جيرانەكا وى پسيار ژ دەيكا خۆ كر وگۆت: ھەر شەڤ من ستوينەكا چكلاندى ل مالا (مەنصوورى) دديت، ئىدى ئەز وى ستوينى نابىنم، ئەو ب شەڤى رادبوو نڤىر دەيكا وى گۆت: كورى من ئەو ستوين نەبوو، ئەو (مەنصوور) بوو ب شەڤى رادبوو نڤىر دكرن!!

(حمسانی کوری ئمبوو سنانی) کهفته بهر مرنی، هه قالین وی چوون سهرا بدهن، ئیک ژوان گوتی: ((خوزی شه قه کا دریژ بدهن، ئیک ژوان گوتی: نوکه مرادا دلی ته چیه؟ وی گوت: ((خوزی شه قه کا دریژ ژشه قین زقستانی ب سهر من دا هاتبا وئه زراببام من عیباده تی خودی تیدا کربا..)) هنده ئه و ب تاما خوشییا کرنا عیباده تی دحمسیان، (ثابتی به نانی) پینجی سالان نقیژین شه قی ژی نه چووبوون، ب شه قی نقیژ دکرن وگا قا دبوو سپیده

دەستىن خۆ بلند دكرن ودگۆت: ((يا رەبى! ئەگەر تە قەنجى د گەل بەنىيەكى خۆ كربت كو ئەو د قەبرى دا نقىترى بكەت، ئەو ئىك بلا ئەز بم))!

(رەبىعى كورئ خەيشەمى) ئىشەك ھاتبوويى نەدشىا ب رىقە بچت، دو زەلامان ملىن وى دگرتن حەتا دگەھاندە مزگەفتى بۆ نقىرا ب جماعەت، ودگۆت: ((ئەز دزانم بۆ من دورستە نەئىمە مزگەفتى، بەلى گاۋا من گوھ ل (حي على الفلاح) دبت ئەز نەشىم خۆ بگرم، چاوا ئىك بىرتە مرۆۋى: وەرە ئىفلەحى، ومرۆۋ نەچت؟ ئەگەر خۆ ئەو ل سەر چالەپكان چوويە دۋىت بچت)).

و د گهل قی ههمی عیباده تی وان ژی شهرما وان ژخودی خهو ژ چاقان دره قاند، ئیک ژ وان ب شهقی دما هشیار وهزرا خو د هندی دا دکر: ئهری چاوا ئهز دی شیم سهری خو بهرانبهر خودی راکهمه قه دهمی ئهو گونه هین من دده ته بهرچاقین من ؟

(ئەسوەدى كورى يەزىدى نەخەعى) ئىكى ژوان خودى ناسان بوو يىن ل سەر دەستى (عەبدللاھى كورى مەسعوودى) ھاتىيە پەروەردەكرن، حەشتى حەج كربوون، وھەر شەش رۆژان جارەكى قورئان ختم دكر، ول رەمەزانى دو رۆژان جارەكى ختم دكر، گاڤا كەفتىيە بەر مرنى كرە گرى، ھندەكان گۆتىن: تە خىرە تو ھندە دترسى؟ وى گۆت: ((ئەگەر ئەز نەترسم پا كى بترست؟ ئەز ب خودى كەمە ئەگەر ئەز بزانم سەدا سەد خودى دى من عەفى كەت ژى، شەرما ژخودى دى خەما من گران كەت، ئەگەر مرۆڤ خەلەتىيەكا بچويك د دەر حەقا مرۆڤەكى دا بكەت وئەو مرۆڤى عەفى بكەت ژى گاڤا مرۆڤ وى دېينت دى شەرم ژى كەت)).

و د گهل ئنیه تا دورست وکاری دورست مروّقیّن خودی لنی دگهرییّن زانینه کا دورست ژی ب دهست خوّ بیّخن؛ چونکی وان باوه ری هه یه کو (کاری) بنی (زانین) داره کا خرشه، وکو هه بوونا (زانایه کنی) دورست د ناث ئوممه تنی دا ل نک شهیتانی ودویکه فتیینی وی ژهه بوونا سه د (عیباده تکه ران) نه خوّشتره.. به لنی ئه و زانینا مروّقیّن خودی لنی دگه رییّن ئه وه یا (ته قواینی) ل نک خودانی خوّ په یدا دکه ت، وزانا

ین زانا نابت ئهگهر نه ئهو بت ین تهقوایی جهی خوّ د دلی دا کری، زانیا الله مروّقیّن خودی- ئهو زانینه یا ژ تهقوایی دزیّت وتهقوایی دزیّت! وئهگهر ته بقیّت قی گوتنی قاژی بکه: تهقوال نک مروّقیّن خودی ئهو تهقوایه یا ژ زانینی دزیّت وزانینی دزیّت. (زیادی ئهسلهمی) دبیّژت: ((ئهو مروّقیّن زانینا وان تهقوال نک پهیدا نه کر بت چو زانین وان نینه)).

زانینا دورست روّناهییه کی د دلی خودانی دا پهیدا دکهت، دلی وی فرههد دکهت، دنیایی د چاقین وی دا دکهته چوننه، گاقا ته زانایه کی بی تهقوا دیت تو بزانه چو خیر د سهری وی دا نینه، (ئهبوولعالیه) دبییژت: ((هنده ک جاران ئهز قویناغا چهند روّژه کان دبرم دا بچمه نک زانایه کی، گاقا ئهز دگههمی بهری ههمی تشتان دی سهحکه می کانی ئهو بو نقیژیت خو یی چاوایه، ئه گهر من دیت یی باشه ئهز دی مینمه ل نک وزانینی بو خو ژی وهرگرم، ژ خو ئه گهر من دیت بو نقیژی ب کیر نائیت ئهز دی ژن وی بیژمه خو: پا بو تشتین دی ئیکجار ب کیر نائیت)).

وجاره کی هنده کان گوته (ئمبوو یهزیدی): ل فلان باژیپی زانایه کی مهزنی ههی.. ئه و رابو و قهستا وی باژیپی کر وچوو مزگه فتی دا زانینی بو خو ژ وی زانای وهرگرت، ب ریکا مزگه فتی قه گههشتی، دیت یی تف دکه ته لایی قیبلی، (ئهبو یهزید) هه رل ویری زقری وگوت: ((ئه و مروقی ل سهر ئهده به کی ژ ئهده بین یه نیخه مبهری -سلاف لی بن - یی ئهمین نه بت با وه ریبا من ب زانینا وی نائیت)).

مهعنا نه زانینا بی تهقوا بهایی خوّل نک مروّقیّن خودی همیه، ونه تهقوایا بی زانین، وگاڤا مروّقه کی زانین و تهقوا همردو ل نک پهیدا بوون ئموه مهزنترین پهرتال ل سهرمالی ئوممه تی زیّده دبت، وههر جاره کا زانایه کیّ ب ڤی رهنگی دمرت همر وه کی چرایه کی گهش قهمری لهو ری ل خهلکی تاری دبت، (ئمییووبی سهختیانی) دبیّرت: ((گاڤا من گوه ل مرنا زه لامه کی ژ خودانیّن سوننه تی دبت، ئهز وه هزر دکهم همر وه کی پارچه یه کا لهشی من ژی قهدبت))، هنده زانایی دورست

بهایی خوّل نک وان همیه، وهمر جاره کا زانای خوّ ژ قیّ بلندییی ئینا خواری و پشتا خوّ دا تمقوایی و پیکا سوننه تی وبوو ئیک ژ پالیّن دنیایی هنگی -ب دیتنا مروّقیّن خودی - ئمو دبته جهی گومانی، ئیمام (جمعفه رئه لصادق) دبیّژت: ((مروّقیّن زانا ل شوینا پیغه مبه رانه، چی گافا هموه ئمو ل به رده رگه هیّن مهزنان دیتن لی بکه قنه شکی))!

(ئەبو موسلمى خەولانى) دېيترت: ((زانا سى رەنگىن: يى ئىكى ب زانىنا خۆ دريت ومرۆڤ رى يى درين، يى دووى ب زانىنا خۆ دريت بەلى مرۆڤ يى نارين، ويى سىيى مرۆڤ يى درين وئەو خۆ تى دبەن)).

مهعنا زانایی دورست ئهوه یی ب زانینا خو یا راست ودورست دژیت، وقی زانینی ل دهور وبهرین خو ژی بهلاث دکهت وخهلک ژی پی دژین، زانایه کی ب قی رهنگی گافا ته دیت خو قیرا بگههینه ئهو مروّقی خودییه، جیگری پیغهمبهرییه، ئهگهر تو تویشی دهردی غهفله تی بووی ئهو دی دلی ته ساخ کهت..

زیندیکهریّ دادییّ عومهریّ کوریّ عهبدلعهزیزی

ئهگهر خودی خیرا مللهته کی قیا مروقه کی ژ مروقین خو دی کهته مهزنی وان، ومهزنی -دهمی دکه فته دهستی مروقه کی ژ مروقین خودی - تاما خو یا تایبهت ههیه؛ چونکی ئهو دبته خودان بهرههمه کی تایبه ت.

د گهشتا خو دا د گهل مروقین خودی مه ل بهره ژ کوپی بلند دهست پی بکهین، دا بیرا خو ویا ههوه ژی ل وان دهمان بینینه قه یین کو ژ میژه وهره دیروکا مه ژی خهریب بووی، دهمی مروقین خودی -ب پشته قانییا خودی سهرکیشییا کاروانی دکهن. وهرن دا پیک قه بهرپه پین دیروکا مروقین خودی قه لدهین، دا بهری خو بدهینی کانی چاوایه دهمی مهزنییا ملله تان دکه فته دهستی وان.

وبهری ئهم قهستا جیهانا عومهری دووی بکهین دهستویرییی بدهن کو قی سهرهاتییا کورت قهگیّرین یا کو بوّ مه ئاشکهرا دکهت کانی دیتنا مروّقیّن خودی بوّ ریّبهرین ملله ان جهه دیسا ب دیتنا مروّقیّن خودی جیه؟

(ئەببوو موسلمى خەولانى) رۆژەكى چوو دىوانا (موعاويەى) -خودى ژى رازى بت- دەمى ئەو خەلىفە، و ل شوينا بىترى : سلاڤ ل تە بن ئەى ئەمىر، گۆتى: سلاڤ ل تە بىن ئەى ئەمىر، گۆتى: سلاڤ ل تە بىن ئەى ئەجىر (يەعنى: ئەى كرىگرتى) ھندەكان گۆتى: بىترى ئەمىر! (موعاويەى) گۆت: ئەببوو موسلمى بەيلىن ئەو چىتىر دزانت.. ئىنا ئەببوو موسلمى گۆتە موعاويەى: ((ھندى مەتەلا تەيە مەتەلا زەلامەكىيە مرۆڤەكى بۆخۆ ب كرى گۆتە موعاويەى: دا چاقى خۆ بدەتە پەزى وى، قىجا ئەگەر وى ب دورستى چاقى خۆ دايى

خەلاتەكى باش دى وەرگرت، وئەگەر چاقى خۆ باش نەدايى خودان دى ژى عىجز بت وچو خەلاتان نادەتى)).

و ل جهه کی دی ههر ئهبوو موسلم دبیّرت: ((مهته لا مهزنی مهته لا وی کانییا مهزن وزه لاله یا جوّک وده راث ژ بهر دچنه رویباره کی بوّش، هندی خهلک ههبن وان جوّکان شیّلی بکهن ژی، ئاث ههر دی یا زه لال بت هندی کانی شیّلی نهبت، به لیّ چی گافا کانی شیّلی بوو خوّ رویبار ژی دی شیّلی بت..)).

مهعنا مهزني ههر ملله ته کي بو وان سهره کانييه، ڤێجا هزر بکهن چهند قهنجييه کا مهزنه خودي د گهل وي ملله تي دکهت يي سهره کانييه کا زه لال دده تي ؟

ل بەر دەرازىنكا عومەرى:

نوکه مه ل بهره بهرپهرپنن دیروکی قهلدهین وبزڤرینه دویماهییا سهدسالا ئیکی ژ ژییی ئوممهتی.. ب دورستی ل سالا (۹۹) ی مشهختی:

ل ماله کن ژ مالین دیمه شقی، ده نگی گرییی بلند دبت. خه لک حیبه تی دمینن: ئه قه چیه ؟ پانی ئه گهر ئه قه ماله کا دی بایه دا که یف که یفا وان بت، ئه قه چیه ؟ دا پتر خو نیزیکی قی مالی بکه ین، به لکی بزانین ده نگی گرییی بوچی ژی بلند دبت..

مال مالا ئینک ژ مروقین خودیده.. وگری ژ به رهندیده چونکی ئه قرو ل مزگه فتا باژیږی یا مه زن خه لک ل خودانی قی مالی کوم بووبوون وگوتبوونی: پشتی پسمامی ته نه مای تو ل شوینا وی دی بییه مه زنی مه.. دی بییه مه زنی مه.. به لین! قیجا ما قی چه ندی گری پی دقیت؟

ل نک مروّقین خودی.. ئەرىخ! نەخوّشترین مزگینی ل نک ئینک ژوان ئەوه بیژنی: تو بوویه مەزنی مه.

دەمى خەلكى دىمەشقى خەلىفى خۆ (سولەيمانى كورى عەبدلمەلكى ئەمەوى) قەشارتى، ھىشتا ل سەر زيارەتى ل دۆر پسمامى وى (عومەرى كورى عەبدلعەزىزى) كۆم بوون وگۆتنى: خىلافەت ل تە پىرۆز بت. گاڤا عومەر زڤرىيە

باژیری قهستا بارهگایی سیاسی یی دهوله تا قورئانی کر، و ب سهر مینبهری کهفت، مزگهفت یا تژی زهلام بوو، گوهی ههمییان ما لی کانی عومهر دی چ بیژت؟ عومهری ب ناقی خودی دهست پی کر و پشتی حهمدا خودی کری وسلاف دایه سهر پیغهمههری، گوت:

((گەلى مرۆۋان! هوين دزانن ئەقە بەلايەكە بيتى پسيارا مىن ھاتىيە سەرى مىن، من ئەق چەندە نەخواستىيە وپسيارا ھەوە ژى نەھاتىيە كرن، لەو ھوين شاھد بن كو من ئەق بارە ژ سەر ملين خۆ دانا، وكانى ھەوە كى دقيت وى بۆ خۆ بكەنە خەلىفە)).

مزگهفت تیک هژیا، ئهڤه چ مروٚڤی غهریبه، دنیا ئهوا خهلک ل دویڤ دبهزت ب نک وی ڤه دئیّت وئهو ژی درهڤت؟ ههبت نهبت ئهڤه دی ب کیّر مه ئیّت، ههمییان ب ئیّک دهنگ گوّتیّ: ئهم ب ته درازینه وتو دی خهلیفه بی.. عومهر تی کهفت! چو رئ نهمان، زڤری مال وئهڤ مزگینییا نهخوٚش گههانده خهلکیّ مالا خوّ.. ئینا دهنگیّ گرییی ب سهر مالی کهفت!!

عومەر وييناسەيەكا كۆرت:

مه نه ل بهره دیروّکا عومهری قهگیرین، ب تنیّ مه دقیّت عومهری ب کورتی ب ههوه بدهینه ناسین، دا بزانن کانیّ چاوایه دهمیّ مهزنی دکهفته دهستیّ مروّقیّن خودیّ؟ وکانیّ ئهو چاوا خهلکی ب ریّقه دبهن؟

● عومه رکوری عهبدلعه زیزی کوری مه روانی کوری حه که می قوره یشیه ، وده یکا وی (أم عاصم) کچا عاصمی کوری عومه ری کوری خه ططابیه ، ل سالا (۲۱)ی مشه ختی ده می بابی وی میری مصری و ب دورستی ل باژیری (حه لوانی) نه و ها تبوو سه ردنیایی.

ه هینشتا یی بچویک بابی وی ئه و دانابوو به ر خواندنی وهه ر زوی وی قورئان ههمی ژبه رکر، وچونکی نیشانین زیرهکییی لی ددیار بوون بابی وی ئه

- هنارته (مهدینا پینهمبهری سلاف لی بن) دا بهرده وامییی بده ته خواندنا خو وفیری زانینی و توره یی ببت.
- الله کین دی. (مهدینی وی تیکهلییا زانایین حهدیسی کر، وزانین بو خو ژ هژماره کا صهحابییان وهرگرت، وه کی: (ئهنهسی کوری مالکی) و (سائبی کوری یهزیدی) و (خهولایا کچا حه کیمی)، ههر وهسا مفایه کی مهزن بو خو ژ دهرسین مهزنه زانایین تابعییان وهرگرت، وه کی: (سهعیدی کوری موسهییبی) و (عوروه یی کوری زوبهیری) و گهله کین دی.
- الله پویتهیه کی مهزن وی ددا حهدیسا پیغهمبه ری -سلاف لی بن- وئه و دئیته هژمارتن ئیکهمین خهلیفه فهرمان ب نقیسینا حهدیسی کری، وئه و ب خو دئیته هژمارتن ئیک ژ مهزنترین زانایین تابعییان، زانایی نافدار (موجاهد) دبیژت: ئهم هاتین دا وی فیر بکهین ئینا مه هند دیت ئهم ژ وی فیر بووین.
- اینا خوّ ب دویماهی ئینای وناث ودهنگین وی ل مهدینی بهلاث بووین زقری مصری ل نک بابی خوّ، ودهمی بابی وی مری، مامی وی یی خهلیفه (عمبدلمه لکی کوری مهروانی) هنارته ب دویث را وبره نک خوّ ل شامی، وپشتی دهمه کی کچا خوّ (فاطما) دایی.
- دەمئ پسمامئ وی (وەلىدئ كورئ عەبدلمەلكى) بوويە خەلىفە، ئەو كرە والى وهنارتە (مەدىنئ)، وحەتا سالا (٩٣) يئ ئەو ما ل ويرئ پاشى زڤرى شامئ.
- الله (۹۹) دەمئ پسمامئ وی (سولهیمانئ کورئ عەبدلمەلکی) بوویه خەلیفه وی بهیعه بوو عومهری ژ خەلکی وەرگرت وگۆت: پشتی من ئهو دئ بته خهلیفه. وپشتی سولهیمان مری ل سالا (۹۹) ئ عومهر −و ب وی رەنگئ مه گۆتی− بوو خەلیفه. و ژ بهر دادی وعهدالهتا وی یا کو بیرا خهلکی ل عهدالهتا باپیری وی عومهری کورئ خهططابی ئینایه قه خهلکی ناڤن (خهلیفی راشدی) یئ ینجی ل سهر دانا.

⊕ ل ههیڤا رهجهبێ ژ سالا (۱۰۱) ی مشهختی و ل باژێڕێ دیمهشقێ دهمێ ژییێ وی (٤٠) سال، ئهو چوو بهر دلوٚڤانییا خودێ پشتی نێزیکی دو سال وپێنج ههیڤان بوویه خهلیفه.

رِوْرًا ئَيْكُنُّ رُ خيلافهتا عومهرنُ:

بهری عومهر ببته خهلیفه نیزیکی پینجی وههشت سالان بنه مالا وی یا کو ب ناقتی باپیری وی یی مهزن (ئومهییه)ی دئیته ناسین فهرمانداری ل موسلمانان دکر، وهه ر ژ ده سپیکا قی بنه مالی خیلافه ت وه رگرتی ل سهر ده می (موعاویه)ی -خودی ژی رازی بت- ل سالا (٤١) مشه ختی، وان خیلافه ت کره مهلکاتی وبابی ئه و ب میراتگری دا کوری، حه تا رقره که هاتی و ئه و که فتییه ده ستی عومه ری. به ری عومه ری هژماره کا خهلیفین ئهمه وی ها تبوون، وهنده ک ژ وان زوردارییه کا به رچاف ل خهلکی کربوو و مالی وان ژی ستاندبوو، و ب حه قی خوها ئه نییا خهلکی سهرمالی خو زیده کربوو، وخو زهنگین و ده ولهمه ند کربوو. ده می عومه ر بوویه خهلیفه و اقعه کی تژی خرابکاری ل هی شیبی بوو، نال نالین هه ژاران بلند دبوون، وخهلکی ماف لی ها تییه خوارن به رلی بو و کانی خهلیفی نوی دی چ که ت؟

ل وی سینده یا عومه ر ژ قه شارتنا پسمامی خو (سولهیمانی) خلاس بووی، وزثرییه مزگه فتی، وخه لکی ده نگی خو دایی، وکوته کی لی کری کو ببته خه لیفه، و به و زوییه مال و و کی مه به ری نوکه شه گیرای ژ به رخه ما مرنا پسمامی خو، و وی و وستیانا وی دیتی، و نه خوشییا هلبژاراتنا وی بو خیلافه تی، عومه رپی حه سیا هم و و کی سه ری وی یی دئیشت، له و شیا بینه کی بو خو بنشت حه تا نیشرو دبت، به ری عومه رسه ری خو بدانت کوری وی (عه بدلمه لک) ب ژور که فت، دیت هم و و کی بایی وی یی کاری نشستنی دکه ت، نینا گوتی: نه یی (أمیر المؤمنین)! تو دی چ که ی ؟

وى گۆت: كورى من! پيچەكى دى سەرى خۆ دانم، ئەز گەلەك يى وەستيايم.

کورێ وی گوٚتێ: دێ نڤی بهری حهقێ وی خهلکی یێ زوٚرداری لێ هاتییهکرن بوٚ بزڤرینی؟

عومهری گوت: تو دزانی ئه شه شدی وه ره نهم ب جهنازی مامی ته شه دموژیلین، و ژ بهر هندی ئه ز تیر نه نقستیمه، قیجا من دقیت حه تا دبته نی شرو پیچه کی بو خو بنقم، و پشتی نی شرو - نه گهر خودی حه ز بکه ت- دی وی کهم یا ته دقیت.

عەبدلمەلكى گۆتە بابى خۆ ئەى (أمير المؤمنين) ما توچ دزانى بەلكى حەتا نىڤرۆ نەمىنىيە ساخ؟

قی گزتنی خهو ژ چاقین عومهری ره قاند، وه کی وی مروقی ماری پیقهدای لهرزی، رابووقه.. دیسا، کی دبیژت ئهز حه تا نیفرو دی مینمه ساخ؟ ئهگهر پاشی خودی گوته من: دانه کی من تو کرییه مهزنی موسلمانان و شوینا کو تو بچی مافی هه ژاران بو بر فرینی تو چووی بنقی، بوچی ته له زنه دکر، هنگی ئه زدی چ بیژمی ؟

عومهر راست رابووقه، ب ناف چاقین کوری خو قه ماچی کر وگوت: حهمد بو وی خودایی بت یی کوره کی وهسا دایه من هاریکارییا من ل سهر دینی من بکهت.. ئه کوری عومهری، ئهوی بهری بابی خو دایه حهقییی، ئهو بوو یی دگوت: ب خودی من کهس وه کی عومهری (بهحسی بابی خو) نه قیایه، وئه ز ب خودی کهمه ئهگهر خهه مرن وی گههشتبا من، من پی خوشتر بوو ژ قی یا من ژی دیتی. یعنی کو ئهو بوویه خهلیفه!

عومهر ژ مال دهرکهفت قهستا مزگهفتی کر، هنده ک زانایین باژیپی ل خو کومکرن؛ دا پسیارا خو پی بکهت، گوته وان: هوین چ دبیدژن، ئهز چ بکهم؟ هوین دزانن زورداری ل گهله ک مروقان یا هاتییه کرن، ومالی گهله کان بی حهق یی ژی هاتییه ستاندن. هنده کان گوتی: ئه قه تشته که بهری ته یی هاتییه کرن وگونه ها ته یا تهیه، خودی ل ته ناگرت، ئه ش گوتنه ل دلی عومه ری نه هات، (مهیموونی کوری مه هرانی) گوتی: ئه ز دبیژم ئه گهر تو فی ککه یه به دوی ش کوری خو عه بدلمه کی

را وپسیارا وی بکهی خراب نینه، عومهری ب یا وی کر، گاڤا عهبدلمهلک هاتی، گوّت: ئهز دبیّرم دڤیّت تو ههر حهقه کی بو خودانی وی بزڤرینی، وئهگهر تو وه نهکهی تو رژی دی ههڨالی ییّن بهری خو بی، فهرقا ته ووان نابت!

عومهری گۆتى: تو راست دېيري، و ب يا وى كر.

لهو (یهحیایی کوری یهعلایی) دبیرت: زانایین شامی دگوت: کوری عومهری بهری عومهری دابوو عیبادهتی.

عومەر وسياسەتا گوھۆرينى:

عومهری بریار دا ل باژیری بیته گازیکرن: ههچییی غهدره ک لی هاتبته کرن بلا بیت غهدرا خو بیژت؛ دا حهقی وی بو بزفرینین.. وههر ژ دانی ئیکی خهلیفی نوی دهست ب گوهورینی کر.

ب راستی گوهۆرینا وی دەست وداری خەلک فیربوویی وباب وباپیرین وان ل سەر چووین، کارەکی ب ساناهی نینه، ومروقهکی وهکی عومهری ئهگهر چهند حهز ژ دادییی بکهت ژی هندی یی ب تنی بت نهشیت چو گوهورینی بکهت. عومهری ئهقه باش دزانی لهو ههر ژ روزا ئیکی ژ خیلافهتا خو وی ئهو پیگافا گرنگ هافیت یا کو پیتقییه ل سهر ههر مهزنهکی گوهورین بقیت بهافیت:

وی دهسههلاتدارییا خرابکار یا عومهری مهزنییا وی وهرگرتی زهلامین خو همبووینه، ئهو زهلامین پی زهنگین بووین وهاتینه پیش، بهری ههمییان عومهر ل قان زقری وئهو قهوژارتن؛ چونکی وی دزانی ئامیرهتی خراب خرابییی ناگوهورت.

● و ل شوینا وان عومهری چاقی خوّ ل باشان گیّرا، ئهویّن کرمی حهرامییی نهکهفتییه زکی، ودهستی وان چو جاران نهچوویه د ناڤ دهستین زوّرداران دا، وی ئهو ئینان ل دوّریّن خوّ کوّمکرن؛ دا ئهو بوّ وی ببنه هاریکاریّن گوهوّرینیّ. پشتی ڤیٚ پیّگاڤا گرنگ ژ نوی عومهری دهست دا کاری.. لهو وی ئهو بهرههمیّ پیروّز ب دهست خوّ قه ئینای!

ووه ک دهلیل ل سهر قی گوتنا مه بهری خو بده نه قی سهرهاتییی: ده می (سولهیمانی کوری عهدلمه لکی) خهلیفه وی کوشتنه کا مه زن ئیخسته نا پیزین (حمروورییان) کو طایه کی سهرداچوویین خه وارجانه -، عومه ری نه پازیبوونا خو ل سهر قی کاری سولهیمانی ئاشکه را کر وگوتی: ئه زدبیژم شوینا کوشتنی ئه گهر تو وان بگری حه تا ئه و توبه دکه ن چیتره... پوژه کی له شکه ری سولهیمانی زه لامه کی حمرووری گرت وئینا دیوانا سولیمانی، خهلیفه ی گوتی: هه وه چ دقیت وهه وه په به به به به وی گوت: مه دقیت ده شی که ین فاسقی کوری فاسقی. خهلیفه ی هزر کر ئه قه هیجه ته کا باش ل نک عومه ری که فته ده ستان، گوت: هه پن بیژنه عومه ری بلا بیت گوهی خو بده ته قی وبلا ئه و حوکمی ل سهر بکه ت.. ده می عومه رهاتی وسوحبه تزانی خهلیفه ی گوتی: ئی تو چ دبیش ی عومه ری گوتی: و چ ددی نه یا عومه ری گوتی: وی چ گوتییه ته تو ژی وه بیژی خهلیفه ی گوتی: و چ ددی نه یا عومه ری گوتی: نه زدبی نی دو که ی نی نه اله کوری ره بیانی خوری و گوتی: قی زه لامی به هه ری وی ببره.

عومهر ژ دیوانا خهلیفهی دهرکهفت، خالدی دا ب دویث قه، گاقا گههشتیین گۆتی: بابی حهفصی نهقه چ گۆتن بوو ته گۆتییه (أمیر المؤمنین)ی؟ ب خودی نهز ترسیام نهو فهرمانی ل من بکهت کو نهز سهری ته ژی ببرم. عومهری گۆتی: و و دا وه کهی؟ وی گۆت: نهری، نهگهر خهلیفهی فهرمان دابا.

مـهعنا (خالـد) د ناڤ زهلامـێن سـولهيمانى دا يـێ گـههشـتييه پێـزا سهرلهشكهرييێ، نه چونكى ئهو مروٚڤهكێ ب كێرهاتييه، يان ژى چونكى ئهو يـێ د خێرا مللهتى دا.. نه! بهلكى ئـهو يـێ گـههشـتييه ڤـێ پێـزێ چونكى د دهسـتێ خهليفهى دا يـێ بوويه عهبد وكوٚله، ئهوێ ب ساناهى سهران ببرت دا دلێ خهليفهى ژى نهمينت مـروٚڤهكه د دهولهتا عومهرى دا چێ نابت تشتهك د دهستى دا بت..

رِوْرْ بورین ورِوْرْ هاتن، سولهیمان مر، چوو وخالد د گهل خو نهبر دا د قهبری دا زیره شانییی ل وی بکهت. عومهر بوو خهلیفه، خالد ب تر ونهجمین خو شه

هات، ههمی هزرا وی ئهو بوو عومهر ژی وه کی یین بهری خویه، کانی چاوا ژوان دخوار دی ژقی ژی خوّت، گاقا عومهری خالد دیتی گوتی: ئهی خالد چه کی خوّ بدانه.. پاشی دهستین خوّ بهر عهسمانی قه بلند کرن، وگوت: یا رهبیی من خالدی کوری رهییانی بو ته ئیخست، تو وی رانه کهیه قه. وعومه رل دوّر خوّ زقری چاقیّن وی ب (عهمری کوری موهاجری) که فتن، نیزیکی خوّ کر وگوتی: ئهی عهمر! ب خودی تو باش دزانی کو مروّقاینیا من و ته به س مروّقاینیا ئیسلامییه، به لی من ددیت ته گهله که جاران قورئان دخواند، وجاره کی من تو دیتی تو یی ب تنی بووی، یا ژته قه که س ته نابینت ته نقیر دکر، نقیرا ته یا تازه بوو، و تو مروّقه کی نفت این رابه چه کی خالدی هلگره سه رله شکه ری من دی تو بی.

ئەقە ئىخكەمىن پىگاف بوو عومەرى ھاقىنى، خالىد ئىخسىت وعەمىر ل شوينا وى دانا، نە چونكى عەمىر مىرۆقى وى بوو، ونە چونكى عەمىرى سۆز دابوويى فايدە يى ب نىقى بت، ونە چونكى عەمىر يى ئامادە بوو ھەچىيى بلقت ئەزمانى وى بېرت، يان سەرى وى لى بدەت، نە! بەلكى ژ بەر وان ھەر چار سالۆخەتىن باش يىن كو ل نك عەمىرى ھەين:

ئیک: چونکی عـهمـر یـێ ئـهنصـارییه، ژ نـهڤییینن وانـه یـێن پشـتهڤانییا پیٚغهمبهری -سلاڤ لـێ بن- کری.

دو: چونکی مروّڤاینییا وی ویا خهلیفهی مروّڤاینییا ئیسلامیّیه، ونه یا چو مهصلحهتیّن دییه.

سىن: وچونكى ئەو مرۆقەكى قورئان خوينە.

چار: وچونکی ئەو مرۆقەكى ب تەقوايە، دوسەرىيى نزانت، كانى ل نك خەلكى يى چاوايە، دەمى يى ب تنى ژى ھەر يى وەسايە.

ۿەڤالێن عومەرى:

پشتی عومهری ستوینین دهولهتی یین خراب گوهارتین، وئهو ئامیرهتین دوهی خرابی پی دهاته کرن ژریکا خو لاداین، چاقی خوّل هندهک مروّقین دی گیران دا

ئمو بو وی ببنه همقال، وهلبژارتنا وی کمفته سمر (زانایین پراست ودورست). زانا د دهولمتا عوممری دا دمشه بوون بهلی ئمو زانایین کو ب کیر عوممری دهاتن دکیم بوون، چاقی عوممری ب ئیک ژ وان کمفت، همر زوی هنارته ب دویث پرا.. (ممیموونی کوپی ممهرانی).. عوممری ژی خواست ئمو ببته قازی وشیره تکاری وی، ودا هوین بزانن کانی (ممیموون) چ کمس بوو، بمسه بیژین: ئمو خودانی وی گزتنییه ئموا دبیژت: ((ممزنان نمنیاسه، ووان ژی نمنیاسه یین وان دنیاسن)) و د گزتنمکا دی دا دبیژت: ((ئمگمر ژ روهایی حمتا حمرانی ب پینج دهرهممان بدهنه من، من نمقیت)).. ئمقه ئمو (ممیموون) بوو یی عوممری کوتمکی لی کری کو ببته قازییی وی، ممرهقا وی ئمو نمبوو همقالینییا ممزنان بکمت یان دنیایی ب دهست خو قم بینت، عوممری ئمقه باش دزانی لمو ئمو ویین وه کی وی ل دورین خو کومکرن ویو همقالینییا خو هلیژارین.

سەروبەرگ دەولەتا عومەرڭ:

دو سال وپینج ههیقان عومهری کوری عهبدلعهزیزی مهزنی ل موسلمانان کر، ب هژمارا روّژ وشهقان دهمهکی کورت بود، بهلی نهگهر مروّث ژ لایتی وان گوهوّرینان قه ییّن وی کرین بهری خوّ بده تیّ، و ژ لایی وی خیّری قه یا وی بهلاث کری، دی بینت دهمه کی گهله کی دریژ بود.

بهری نوکه مه گۆت: عومری بهری ههر تشته کی دهست ب گوهۆرینا وی واقعی خراب کر یی کو بهری وی هاتییه دورستکرن، وحه تا ئه و شیای د ثی ده می کورت دا ب دورستی ب کاری گوهوّرینی راببت ئهوی دهسته که کا باش و خودی ناس ژ له شکه ر وزانا ووالی و خودان شیانان ل دوّر خوّ کوّمکرن؛ دا ببنه هاریکاریّن وی ل سهر باشییی.

دبیّژن: جاره کی عومهری مروّقه کی بوّ والیاتییی هلبژارت وهنارته باژیره کی ژ باژیرین موسلمانان، پاشی هاته گوهان کو ئه ش مروّقه ل سهر دهمی (حهجاجی) ژی بووبوو والی، ئینا عومهری هنارته ب دویث را، وگوتی: چونکی تو ل سهر

دەمى (حەججاجى) والى بووى مە تو ئىخسىتى، بوو لاقەلاقا وى مرۆقى و ب سويندان را چوو كو دەمەكى درى كار بى حەججاجى نەكربوو، عومەرى گۆتى: ئەگەر رۆژەكا ب تنى ژى، يان دانەكى تە ھەقالىنىيا خرابىيى كربت تىرا تە ھەيە كو ئەم تە بىخىن!

ئهو مروّقیّ دانه کی روّژی هه قالینییا زوّرداران کربت، وچاقیّن خوّ ب دیتنا وان تیر کربت، ب دیتنا مروّقیّن خودی ئه و ب کیّر نائیّت کاری خه لکی بکه فته د دهستان دا.. وئه و دهسهه لاتدارییا بقیّت دادییی به لاڤ که ت، وخیّری بگههینته هه ژاریّن ملله تی، بو وی چی نابت بچت هه ر تاوانباریّن دوهی بینت کراسه کی نوی بکه ته به رو ل سه رکورسیکا فه رمانبه رییی بدانت، ئه گه رنه.. ملله تی چو باوه ری پی نامینت، وهه رئیک ژلایی خو قه دی بیژت: په ری وه کی به ری !

ب قى رەنگى عوم مرى زەلام ين دەول متا خۆ ھلب ژارتن، ل مو ئ مو ھ ممى ھارىكارين وى بوون ل سەر باشييى، رۆژا عومەر بوويه خەليفه د ناڭ خەلكى دا كرە دەنگ: كى گازندەك ھەيە بلا بيتە نك مه.. خەلكى باوەرى ب وى ھەبوو، وان دزانى ئەو نە ژ وى رەنگى مەزنانە يىن كو يارىيان بۆ خۆ ب ھەستا خەلكى دكەن، لەو ھەمىيان يىكى قەستا وى كر ودلىن خۆ بۆ قەكرن.

عومهری دیت گازندین پترییا خهلکی ژوی تهعدایییه یا کو بنه مالاوی ل وان کری، لهووی بریار دا مروّقین خوّ بینت وئیک ئیکه حسیبی د گهل بکهت، کاره کیّ ب ساناهی نهبوو، بهلی عومهری سوّز دابوو خودایی خوّ کو دادییی د ناڤ خهلکی دا زیندی بکهت، عومهری مروّقین خوّ گازی کرن وئیّک ئیکه پسیار ژی که:

- ئەڭ ھەمى مالى تە ھەى، تە ژ كىڤە ئىنايە؟

مرۆۋين دنيايى دەمى مەزنى دكەفتە دەستان رادبىن مرۆۋين خۆ كۆم دكەن ودبيرنى د دەستى ھەوە رەسى مەزنى دەلىقەيى دەلىي دەست خۆ نەكەن، كۆم بكەن، ھويىن دۇكىقە دئىنى بىنن، ئاخرى مللەت يى مەيە وئەمىيى خودانىن مللەتى!! بەلى

مروّقیّن خودی ب رهنگهکی دینه، وهکی عومهری مهزنییی ب ریّقه دیهن، دبیّژنه مروّقیّن خوّ: ئهوی ههوه بهری نوکه ژی ههی ههوه ژ کیقه ئینایه؟

ئەو مالى نە ب رىكىن دورست بنەمالا ئەمەوييان ب دەست خو قە ئىناى عومەرى ھەمى بۆ خودانان زقړاند، وئەگەر چو خودان پى نەھاتبانە دەر ل خزىنەيا دەولەتى دزقړاند، گاقا خەلكى ئەت چەندە ژى دىتى باوەرىيا وان پى ھات.. دادى ئەو دادىيە يا كو مرۆڭ ل سەر خۆ وبنەمالا خۆ ب كار بىنت.

(عامری کوری عوبهیدهی) دبیّرت: ل وان روّریّن عومهر رژ نوی بوویه خهلیفه د گهل مریه کی دهرکهفته موغبهری، مهحفیره کههبوو ههر جاریّن هرّسا دا برّ خهلیفهی ئینن دا ئهو ل سهر روینت حهتا زهلام رژ سهروبهری مری خلاس ببان، هنده کان ئهو مهحفیر ئینا بوّ عومهری دانا، گافا عومهری مهحفیر دیتی پی خوّ لیّدا وویقه هافیّت وروینشته سهر ئاخی، خهلک ری مهنده هوّش بوون، داره ک د دهستان دا بوو وی پالی خوّ دابوو سهر، زهلامه ک ب نک قه چوو گوتی: ئهی (أمیر المؤمنین)! ئهز مروّقه کی بی حالم من چو د مال دا نهمایه، سوباهی دهمی تو دچییه نک خودی ئهو پسیارا من دی ژ ته کهت.. عومهری سهری خوّ بلند کر وگوتی: کا بیّره قه ته بیرا عومهری ل وی روّری هات دهمی ته کری، بیرا عومهری ل وی روّری هات دهمی مهزنییا خوّ بیرا عومهری ل وی روّری هات دهمی ته که پاده بیرا عومهری گوتی؛ هوین چهند کهسن؟ وی گوت: ئهم پینجین.. عومهری ته گوتی: عومهری گوتی: شهم پینجین.. عومهری گوتی: شهم پینجین.. عومهری گوتی: حهقی ته دهه دینارن، وئهم پینج سهدان دی دهینه ته، دو سهدان ژ مالی خودی حهتا خودی ریکه کی بو ته دبینت.

عومهری ئه و باوهری ههبوو کو ل قیامهتی پسیارا وی خهلکی ل بن دهستی ههمییی دی ژ وی ئیتهکرن، حسیبهکا گرانه، له و شه و ونی شه فان خه و ژ چافان قهدره فی.. ئیک ژ خهلکی مالا وی دبیژت: روزا ئه و بوویه خهلیفه وزفرییه مال گهلهک یی تیکچوو بوو، من گوتی: ته خیره تو هنده یی غهمگین؟ وی گوت:

بوّ وی حالی ئه زتیدا دقیت مروّث غهمگین بت، ئه قرو مروّقه که د نا ق ئومهه تا موحهمه دی دا -سلاف لیّ بن- نینه چ ل روّژهه لاتیّ بت چ ل روّژئا قاییّ، ئه گهر پسیارا وی ژ من نه ئیته کرن کانیّ من حه قیّ وی گههاندیییّ یان نه، چ وی داخوازا حه قیّ خوّ کربت یان نه.

ب قبی رهنگی مروّقین خودی د مهسهلی دگههن، مهزنی بارهکی گرانه، شهرمزارییه بوّ وی یی ژ دهر حهق دهرنهکه قت.

ونوكه بهرئ خو بدهنه قان ديمهنان ژ مالا عومهري:

- (عمونی کوری موعتهمری) دبیرت: روزه کی عومهر زقری مالا خو گوته ژنکا خو فاطمایی: ته ده رههمه که ههیه نهم بو خو فرینکه ینه هنده ک تری؟ وی گوت: نه خیر. وی گوت: خو فلسه ک ژی ته نینه؟ وی گوت: نه نینا عومه ری خو بی ده نگ کر، فاطمایی گوت: تو (أمیر المؤمنین)ی و ته نه ده رههمه ک نه فلسه ک نینه بو خو هنده ک تری پی بکری! عومه ری گوت: من ب شی خوشتره ژ زنجیرین ناگری د جههنه می دا.

- خزمی عومهری (مهسهلهمهیی کوری عهبدلمهلکی) دبیرژت: دهمی عومه ر نساخ بووی ئهز چووم من سهرا دا، من دیت کراسه کی قریرژی دبهر بوو، ئینا من گرته ژنکا وی فاطمایی -کو خویشکا مهسهلهمهی بوو- کراسی (أمیر المؤمنین)ی بشوو شهرمه نوکه خهلک دئین سهرا ددهن، وی گرت: بلا، گرت: پاشی جاره کا دی ئهز چووم من دیت ههر ئهو کراس یی دبهر، ئینا من گرته فاطمایی: ما من نهگرتبوو ته کراسی (أمیر المؤمنین)ی بشوو یی قریژییه، ئینا وی گرت: برا، بخودی وی ژ قی کراسی دبهر پیقهتر چو جلک نینن، ما دی چاوا ژ بهر کهم شووم، وخهلک دئین سهرا ددهن!

- شەقەكى عومەر زقرى مال، وى سى چار كچەكىن فاما ھەبوون، وەكى ھەر جار وى سىلاڭ كر، ئىنا كچىن وى دەستىن خۆ ب دەڤى خۆ قەنان و ب لايى دەرگەھى قە چوون، عومەر پسياركر: ئەقە قان خىرە؟ ھندەكان گۆتى: ژ پىڤاز

ونیسکێ پێڤهتر چو شیڤ د مالا ته دا نهمایه، وچونکی کچێن ته پیڤاز یا خواری بێنا ژ دهڨێ وان دئێت، ووان شهرم کر بێنا دهڨێ وان بێته ته، لهو وان ئهڨه کر یا تو دبینی. عومهر ما.. روّندک ژ چاڨان هاتن، نه چونکی ژ پیڤازێ زێدهتر چو ب دهست کچێن وی ناکهڨت، نه! هاته بهر چاڨێن عومهری ههر وهکی قیامهت یا رابووی، وعومهری گرێدای یی دئیننه مهحکهما مهزن، فهقیر وژارێن مللهتی دهعوهدارێن وینه: ئهی خودا! ته عومهر کربوو مهزنێ مه، بچویکێن مه ب شهڨێ برسی دنڤستن، وکچێن وی دتێر بوون، یا رهبیی حهقێ مه ژێ چێکه. ئهها ژ بهر هندێ گرییا عومهری هات. ئینا عومهری گوته کچێن خوّ: ئهی کچێن من! خوارنێن خوّش بوّ ههوه بوّچنه ئهگهر هوین بزانن بابێ ههوه سوباهی دێ بهنه ئاگری.

- رۆژەكا دى عومـهر د گـهل ههڨالـهكـێ خو هاتـه مال، گـازى كچـهكا خو يا بچويك كر، وێ خو ڤـهشارت ونـههات، عومـهرى گـوّت: ئـهرێ بـوٚچى ئـهو نائێت؟ هندهكان گوتێ: چونكى كراسێ وێ يێ دڕياى، ووێ چو كراسێن دى نينن بكهته بـهر خو، ڤێجا ژ شهرمان دا ئـهو نائێت.. وههر ئێـک ژ ڨان كچـێن وى روٚژهكـێ گـوٚتێ: جوٽـهكـێ گوهاركێن وهكى يێن فلان ههڨالا من بـو مـن بكره، عومـهرى گـوٚتێ باشـه، رابوو دو پهلـێن ئاگرى ئينان وگـوّته كچا خو: چى گاڨا تـه ئهڨـه كرنـه گـوهێن خو دێ جوٽـهكـێ گوهاركان بو تـه كرم.

- کابانییا عومهری هنده ک زیر ههبوون، روزا بوویه بویک بابی وی عهبدلمه لکی دابوونی، دهمی عومه ر بوویه خهلیفه گزتی: ئیک ژ دووان بو خو هلبژیره: ئهز، یان ئه ژزیه.. وی عومه ر هلبژارت، ئینا عومه ری زیرین وی برن کرنه د خزینه یا دهوله تی دا. مه عنا عومه ری به ری هه ر تشته کی ژ خو و مالا خو و مروقین خو دهست پی کر، له و شیا وی بکه تیا وی کری.

ئارمانجا پيروز:

رِوْژا عومهر بوویه خهلیفه گوهورینه کا بهرچاف د سهروبهری ژینا وی دا پهیدا بوو، چونکی ههر ژروژا ئیکی وی ئارمانجه کا مهزن وپیروز دانا بهر سنگی خو

وحه تا رِوْژا دویماهییی ژ ژییی خو ئه و ژ کارکرنا بو ئارمانجی سست نهبوو، وئهگهر هه وه بقیّت بزانن ئه و ئارمانجا عومهری بو خو دانای چ بوو، گوهدارییا قی سهرهاتییی بکهن:

روّژه کی مهته کا عومه ری هاته نک، ژنکه کا سه ره بوو، خهلیفین ئه مهوییان هه مییان قه دره کی مهزن بو دگرت، عومه ری گوتی: ئه ی مهتی! پینغه مبه ری خودی اسلاف لی بن ده می ژ دنیایی وه غه رکری خهلک هیلانه ل سه ر رویباره کی بوش، پشتی وی رویبار که فته ده ستی زه لامه کی چو ئاف ژی کیم نه کر، پشتی وی زه لامی زه لامه کی ده ست دایی ده ست دایی هه رئیکی جویه کی بوخ ژی بر حه تا رویبار هشک و زوها بووی، ئه زب خودی که مه ئه گه رخودی من به یکته ساخ ئه زدی و ان جویان هه مییان گرم دا رویبار وه کی به ری بوژ ته شد.

ئەقە ئارمانجا عومەرى بوو، ودا كو عومەر خۆ بگەھينتە قى ئارمانجى ئەوى رۆيازەكا موكم دانا وئەو ل دويڤ چوو، وفەرمان ل بنەمالا خۆ كر كو ئەو ژى ل دويڤ بچن، گاقا خەلكى ئەڭ چەندە دىتى ئەو ژى ل دويڤ چوون..

جاره کسی والییی (خوراسانی) کاغهزه ک بو عومهری هنارت تیدا هنده ک گازنده ژ خهلکی جهی خو کرن، ودهستویری ژی خواست کو ئهو ریتکی بده تی دا ئهو دژوارییی د گهل وان ب کاربینت وگوت: تشته ک وه کی شیری وقامچییی وان چی ناکه ت. عومهری د بهرسفا وی دا نقیسی: تو درهوان دکهی! حهقی وعهداله ت دی وان چی که ت، قی چهندی د گهل وان بکه، وبزانه خودی کاری خرابان باش ناکه ت.

(حەقى) و (عەدالەت) دو پەيقن ھەردەم خەلك يى بىق تىنىيىد، وھەردەم مەزن پى دئاخقن، بەلى كىيمن وان ب جهد دئيىنن.. د گۆتنەكا خۆ دا عومەر دبيرت: بخودى ئەگەر پەيداكرنا حەقىيى ونەھىلانا نەحەقىيى ب كەركرنا لەشى مىن ب جهبىيت، ب دلەكى خۆش ئەز دى قەست كەمى.

ژ بهر قی چهندی مروقین دوروی، مهصلحه تچی، زه لامین دنیایی ههمی ژ دوران قهره قین، ئهو ومروقین وه کی وی مانه د گهل ئیک.

سلاق.. ئەڭ زەمانى عومەرى!

عومهر هات.. و د گهل دا عهدالهت، وگافا عهدالهت هات زوّرداری نامینت، ههژاری دبرینت.. والییی (سوودانی) -ئهو وهلاتی حهتا ئهڤرو ژی ناڤی وی وبرس ههڤالجیمک-کاغهزهک بو عومهری هنارته شامی، وتیدا نقیسی: ((ئهی (أمیر المؤمنین) کهس مالی زهکاتی ژ مه وهرناگرت، ههچییی ئهم دبیژینی: بو خو وهره زهکاتی، دبییژت: ئهز نه یی پیتڤیمه.. ئهری ئهم چ ل مالی زهکاتی بکهین؟)). عومهری گوتی: عهبدان پی بکین وئازا کهن، وئهگهر عهبد نهمان رینکان پی فهکهن.

و ل وهلاتی مصری پیرهژنه کا بی خودان همبوو، دیواری مالا وی یی نزم بوو، شه شه شه کسی هنده ک دزیک مران خو د سه ر سیاجی را هافیت و و رود و و و و و و منده ک مریشکین وی ژ کولکی برن. ئه شه رویدانه کا نه یا مهزنه و هه ر به به رناکه فت مهزنی ده وله تی خو پیشه موژیل بکه ت، ئه گه ر مهزنی ده وله تی ژ ته رزی عومه ری

نهبت! سوحبه تا پیری گههشته عومه ری ل شامی، عومه ری کاغه زه ک بو والییی مصری هنارت و تیدا نقیسی: من یی زانی حال ومه سه لین پیره ژنه کی نه قه نه، ده می کاغه زا من دگهه ته تو ب خو هه ره سیاجی خانییی وی بو بلند بکه.

و ل زەمانى عومەرى نە ب تنى مرۆقان خۆشى ب عەدالەتا وى دبر! حەيوانان ژى بارا خۆ تى ھەبوو.. عومەرى رۆژەكى كاغەزەك بۆ والىيىى خۆ ل مصرى ھنارت تىدا گۆتى: من يى زانى (حەممالىن) ھەوە بارىن گران ل دەوارىن خۆ دكەن، گاڤا كاغەزا من گەھشتە تە نەھىلە ھەر حەممالەك ژ ھندى زىدەتر بارى ل دەوارى خۆ بكەت.

مروّقیّن خودی دهمی مهزنی دکهفته د دهستی دا مهزنییا وان بو مریشک ودهواران ژی رهحمه!

ئیمامی (ئهوزاعی) دبیدژت: روّژا عومه مری ئهز د گهل جهنازی وی ده رکه فتمه زیاره تی، پشتی ئهم زقرین ئهز چووم دا قهستا باژیّری (قنسرینی) بکهم، ئهز د بهر قهشهیه کی را بوّریم جوّت دکر، گاقا وی ئهز دیتیم گوّته من: دیاره تو یی ژ قهشارتنا قی زه لامی دزقری ؟ من گوّتی: ئهری . ئینا وی دهستین خوّ ب چاقیّن خوّ قهنان وکره گری، من گوّتی: تو بوچی دکهیه گری، مانی تو نه ل سهر دینی وییی ؟ وی گوّت: ئهز نه ل سهر وی دگریم، ئهز بوّ وی روّناهییی دگریم ئهوا ب مرنا وی ل عهردی هاتییه قهمراندن.

عومهر روزناهییه کی بوو ل عهردی گاڤا مری ریّک ل خهلکی ههمییی تاری بوو..

(مالکی کوری دیناری) دبیرت: ده می عومه ر بوویه خهلیفه هنده ک شقانان پسیارکر: ئه قه کیژ زه لامی چاکه بوویه مهزنی خهلکی؟ هنده کان گوتی: وهوین چ دزانن کو ئه و یی چاکه؟ وان گوت: چونکی ئه قه روّ ژا ئه و بوویه خهلیفه گورگی په زه کا مه نه خوارییه!

و (مووسایی کوری ئهعیونی) ل باژیری (کهرمانی) ل سهر زهمانی عومهری شقانی دکر، مووسا دبیّرت: هندی عومهر یی ساخ جاره کا ب تنی ژی گورگی زیانا پهزی مه نهدکر، شهقه کی گورگی پهزه کا مه خوار، مه گوت: ههبت نهبت ئه مروّقی چاک نهمایه، من ئهو شه نیشان کر دهرکه فت ئهو شه بوو یا عومهر تیدا مری! سلاف ل ته بن ئهی عومهری..

مەيموونى كورى مەھرانى زەلامى قورئانى

قی جاری مه دقیت ل دیوانا زهلامه کی ژ زهلامین قورئانی ئاماده ببین؛ دا بزانین کانی چاوایه دهمی قورئان مهزنان دورست دکه مهزنان نه ب وی رهنگی مهزنییی یی خهلک تی دگههن.. وئه و زهلامی ئه شرق مه دقیت ل خزمه تا وی ئاماده ببین، ئه وه یی عومه ری کوری عهبدلعه زیزی د دهر حه قی دا گوتی: ((ئه گهر ئه شه ویین وه کی وی نهمان، ژبلی له غهران که س د ناف مرق شان دا نامینت))!

بۆچى؟

- چونکی ئەڭ زەلامە، ويين وەکی وی، بۆ مرۆڤان وەکی خويينه بۆ زادی، پىخ ب تام دكەڤن، وبينی وان نەشين خۆ بگرن يان خۆ راگرن.

ئه ش زهلامی مهزن ههیامه کی ل سهر زهمانی خهلیفه یی عادل عومه ری کوری عهدلعه زیری بووبوو والییی ده قهره کی ل جهزیرا فوراتی، جاره کی وی ئه و روّ ل بیرا خوّ ئینانه قه و ب دله کی پی خهم قه گوّت: من حهز دکر چاقه کی من تاری ببا، وئیک بو من مابا ومن چو والییاتی نه کربان.. هنده کان گوّتی: خوّ بوّ عومه ری کوری عهبدلعه زیزی ژی ؟ گوّت: خوّ بوّ عومه ری کوری عهبدلعه زیزی ژی ؟

ئه و مهزنییا خهلکی دنیایی خهونان پیقه دبینن، خوزییا وی یا مهزن ئه و بوو ئه و نهگههشتبایی ئهگهر خو بها چاقه کی وی ژی با.. ئه ف زه لامه (مهیموونی کوری مههرانی)یه.

مەيموون كى بوو؟

مهیموون ئیک ز مهزنترین زانا وزاهد وعیباده تکهرین تابعییان بوو، علم وحهدیس ژ گهله ک صهحابییان وهرگرتبوو، ل شامی ژیابوو، وپهیوه ندییا وی د گهل خهلیفی نهمهوی عومهری کوری عهبدلعهزیزی یا موکم بوو، وئهو نیک ژ وان

زانایان بوو ینن عومهری ههر ژ روزا ئیکی ژ خیلافه تا خو ل دور خو کوم کرین و پسیارا خو پی دکر، و ل سالا (۱۱۷) و پشتی عهمره کی ب بهره که ت ل شامی نهمری خودی کربوو.

پشتی پیر بووی روّژه کی ل باژیری بهصرایی بوو، داخواز ژ کوری خوّ کر دهستی وی بگرت وببه ته مالا ئیمامی مهزن (الحسن البصری) گافا گههشتینه بهر دهری کچکه کی د مال قه پسیار کر: ئهو کییه ل بهر دهری؟ وی گوّت: ئهز مهیموونی کوری مههرانیمه، ئهزی هاتیم حهسه نی ببینم.. کچکی گوّت: مهیموون! کاتبی عومه ری کوری عهبدلعه زیزی؟ گوّت: به لیّ.. کچکی گوّتی: بی ئیغبالوّ! بوّچی تو مایه ساخ حه تا قی زهمانی خراب؟! مهیموونی ژ بهر گوّتنا وی هند کره گری حه تا ده نگی وی گههشتیه حهسه نی د ژوّر قه، حهسه نه هار دو و و در کری، و چووینه ژوّر، مهیموونی گوّتی: بابی سهعیدی ئهز ههردووان خوّ دئیک و دو و در کری، و چووینه ژوّر، مهیموونی گوّتی: بابی سهعیدی ئهز بهرم بیت ده می بی ده ده به به داخی من بی بی دحهسینم ههر وه کی دلی من یی ره ق بووی، تشته کی بو من بینژه دلی من پی

زهمانه کی بوو د ناف زانایان دا هنده کی همبوون (ئختصاصی) وان نمرمکرنا دلان بوو، و د ناف خملکی دا هنده کی همبوون سمره دانا ئینک و دو دکر بو هندی دا باراندنا روّندکان دلره قییا وان نهمینت.. دئا فا بن ئمو روّن!

هوین دزانن حەسەنى چ گۆتىخ؟

حد من ب تنى ئەڭ ئايەتە بۆ وى خواند: ﴿ أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَعْنَا هُمْ سِنِينَ ﴿ أُفَرَءَيْتَ إِن مَّتَعْنَا هُمْ سِنِينَ ﴿ أُفَرَءَيْتَ إِن مَّتَعْنَا هُمْ سِنِينَ ﴾.

کورێ مهیموونی دبیّژت: گاڤا حهسهنی ئهڤ ئایهته خواندی، من دیت بابێ من کهفته عهردی دا بیّژی دلێ وی هاته گرتن.. وپشتی بیّنهکێ دهمێ ئهو ڕابوویهڤه ئهم ژ مالا حهسهنی دهرکهفتین ب ڕیٚڤه من گوٚته بابێ خوٚ: ئهڤهیه حهسهن؟ وی گوٚت: بابێ ئهرێ، من گوٚت: من د دلێ خوٚ دا هزر دکر ئهو گهلهک ژ ڤێ مهزنتره! گوٚت: بابێ

من دەستى خۆ ل سنگى من دا وگۆت: كورى من ئەوى ئايەتەك بۆ مە خواند، ئەگەر تو ب دلى خۆ تىگەھشىتباى گەلەك برينان تو دا د دلى خۆ دا بىنى!

ئەقەيە جودايى د ناقبەرا مە وقان رەنگە مرۆقان دا، ئەم ب گوهى قورئانى وەردگرىن، ووان ب دلى وەردگرت، كورى مەيموونى -ئەوى ئەق سەرھاتىيە بۆ مە قەگىزاى- وى ژى وەكى مە ئەق جيهانە ژ دوير قە دديت لەو ژى حىبەتى مابوو.. ئەقە چيە؟ پىرەمىرەكى ئەختىار، يى بەر پييىن خۆ باش نابىنت، قى رىكى ھەمىيى ددەتە بەر خۆ ودئىت؛ دا حەسەن دلىي وى نەرم بكەت؟! وحەسەن ژ قان ھەر سى ئايەتان زىدەتر تشتەكى بۆ وى نابىرت! ئەق ئايەتىن ئەو ھەر رۆژ دخوينت، وتو دى بېرى حەسەنى وەعزى دنيايى ھەمىيى لى كر، لەو د گاقى دا ئەو دلگرتى بوو وكەفت! ئەقە چ مرۆۋن!

وههر کهسهکی قیانا دنیایی دلتی وی پیچای، وپهردهیی غهفلهتی ب سهر دا بسهردای یسی حهقه ژ قیان رهنگه مروّقان عهجیبگرتی ببت، چونکی ئهو د ئهزمانی وان ناگههت، و ب دلتی وان ئحساسی ناکهت. مهیموون -وهکی حهسهنی- ژ مروّقیّن قورئانی بوو، حهسهنی ئهقه دزانی، لهو ب وی رهنگی بهرست دایی یی ههوه دیتی، وئهو کهسی وهکی وان مروّقی قورئانی نهبت یا غهریب نینه وان غهریب ببینت!

زهلامي قورئاني:

مهیموون د گزتنه کا خوّ دا دبیّرت: ((ههچییی ب دویث قورئانی بکه ثت قورئان دی سهرکیّشییا وی کهت حهتا وی دبه ته به حهشتی، وههچییی قورئانی بهیّلت قورئان دی ب دویث وی که ثت حه تا وی دها ثیّته د ئاگری دا)).

وهزر نهکهن دویکهفتنا قورئانی ئهوا مهیموون بهحس ژی دکهت ئهوه مروّث ب ئهزمانی ب تنی قورئانی بخوینت، و ب چاقی پیروّزییی بهری خوّ بدهتی، وگاڤا ل ژیانا خوّ زقری بیّرت: ئهز قهبویل ناکهم قورئان ریّبهری من بت! گهلهک کهس ییّن ههین قورئانی دخوینن وقورئان لهعنهتی ل وان دکهت.

ومروقاینییا مهیموونی بو قورئانی ئیکا هند ژوی چیکربوو ئه و ههردهم حسیبهکا دژوار د گهل خو بکهت.. روژا عومهری ئه و هلبژارتی دا ببته والی ل جزیری مهیموونی هیقی ژی کرن ئه و وی ژقی کاری عه فی که ت، وگوتی: ئه قه باره کی گرانه تو ل ملین من دکه ی! عومه ری گوتی: ((هه په ببه والی وحوکمی د ناقبه را خه لکی دا بکه، وئه گهر کیتابه کا من گههشته ته ونه حه قییه ک تیدا بت وی ل عهردی بده، وئه گهر تشته ک ل به رته ئاسی بوو به نیره نک من، ومروقان ئه گهر چی گافا کاره کی ب زه حمه ت بو وان که فته ریکا وان ووان نه کر، نه دنیا ب ریشه دیت نه دین)).

گافا وی ئه گوتنه ژ عومهری گوه لی بوویی، ئه و نهچار بوو فهرمانا وی ب جه بینت، ئه گهر چ بو وی یا نهخوش ژی بوو، وخوزییا وی حه تا مری ژی ئه و بیوو کو وی ئه مدنصیه وه رنه گرتبا، چونکی وی دزانی مهزنییا دنیایی شهرمزارییا ئاخره تید، ومهیموون ژ وان که سان نهبوو یین به رل مال ومهنصبان، یان مهزنی و ده ولهمه ندییی، د گوتنه کا خو دا ئه و دبیژت: ئه گهر ژ روهایی حه تا حورانی ب پینج ده رههمان بده نه من، من نه قیت.

وهندی هند ئه و ژ شهرمزارییا مهزنییی دره قی وی شیره ت ل خهلکی ژی دکر ئه و ژی بره قن، نه بهس ژ مهزنییی بره قن بهلکی ژ مهزنان ژی، مهیموون دبیر شد ((سی فتنه یین ههین هشیار بی پی موبته لا نهبی: نه چه نک چو سولتانان ئه گهر خو تو بیرژی ئهز دی فهرمانا ب باشییی لی کهم، ونهمینه ب تنی د گهل چو ژنکان ئهگهر خو بیرژی دی قورئانی نیشاده م، وگوهی خو نهده گوتنا چو بیدعه چییان، چونکی تو نزانی کانی دی چ ژی ب دلی ته قه مینت)).

و ژ گۆتنێن وى يێن تێر عبرەت، دبێژت: ((ئەمىرى نەنياسە، وئەوى ژى يێ ئەمىرى دنياست)).

ودبیّرت: ((ههچییی ب دزی قه گونههه ک کربت بلا ب دزی قه توّبه بکهت، وههچییی ئاشکهرا گونههه ک کربت بلا ئاشکهرا توّبه بکهت، چونکی خودی گونههان

ژی دبه و و دبه و گونههان ژی دبه و دو دبه و گونههان ژی دبه و و دبه و گونههان ژی نابهن)).

و ژوان حهدیسان ینن وی قهگوهاستین: مهیموون دبینژت: عهبدللاهی کوری عومهری دبینژت: پیغهمههری -سلاف لی بن- گوت: و قل ما یوجد فی آخر الزمان درهم من حلال أو أخ یوثق به الله دویماهییا زهمانی گهله ک یا کیمه دهرههمه کی حهلال، یان برایه کی باوه ری ههبت. وه کی (ئهبوو نوعهیم) ژی قهدگوهیزت.

عهطائێ کوڕێ ئهبوو رهباحی ئهو عهبدێ علمێ وی ئهو ب سهر مهلکی ئێخستی

دهم: دويماهييا سالا (٩٧) مشمختييه.

جهـ: باژێړێ مهکهها پيرۆزه.

وه فدین حمجی حمجیان ژههمی لایان شه هاتبوون قهستا مالا خودی کربوو دا سهروبهری حمجی -کو ئیک ژستوینین ئیسلامییه- ب جهه بین، هنده که دسویار وهنده که دپهیا بوون، ژن ومیر، جعیل وپیر، یین پهش ویین سپی، ژههمی پهنگ وزمان وملله تان بوون، ب ئیک جلک و ب ئیک ئهزمان ملکه چییا خو بو خودایی که عبی به رچاف دکر، و ل ژیر سیه را ئیسلامی دیتن وبه ریخودان وهیشیین ههمییان ئیک بوون.

وتشتی حمجا ئمث ساله ژ یا سالین دی جودا دکر ئمو بوو د ناث خملکی دا بووبوو دهنگ کو خملیفی موسلمانان ممنزنترین مملک ل سمر رویی عمردی (سولمیمانی کوری عمبدلمملکی ئممهوی) ب وهزیر وحاشیه قم یی هاتییه حمجی، بملی ئمگمر تو بیست خمبمره کا ل وی ممیدانا بمرفره پر اوهستابای ئموا ل دور کمعبی، و تم بمری خو دابایی دهمی خملیفه و (وه لی عمهدی) وی د بمر تم را دبورین، ته ئمو نمدنیاسین؛ چونکی خملیفه ئموی سی (قارره تان) و پتر ژ بیست و پننج ده ولمتین مم یین نوکه خو بو دچمماند، یی سمرکول و پیخواس بوو، وه کی کمسمکی ژ همییان فمقیرتر کراسمکی سپی یی بی بمریک ل بمر بوو، ووی ژی وه کی همر ئیکی ژ ره عیمتا خو ب دلمکی شکمستی قم گازی دکر: (لبیک اللهم لسکی).

پشتی خهلیفه ژ طهوافی خلاس بیووی، ل مروّقه کی زقری وگوتی: کانی هه قالی هه وه؟ وی دهستی خو ب لایی روّژئا قایا که عبی قه دریّژکر وگوّت: یی ل ویّرا هه نقیّژی دکهت. خهلیفه ب وی لایی قه چوو، وده می هنده کان قیای خهلکی بده نه پاش دا ریکا خهلیفه ی قهبیت، خهلیفه ی گوّتی: وه نه که ن! ل قیّری مهلک وفه قیر وه کی نیّک لی دئین!

خەلىفەى رىكا خۆ د ناڭ قەرەبالغى را قەكر و ب نك وى قە چوو، ھىرمارەكا مەزن ئ خەلكى دروينشتى بوون، ل ھىقىيى بوون كانى كەنگى ئەو دى نىقىئ اخۆ خلاس كەت ودەست ب دەرسى كەت، خەلىفەى جهەكى قالا ل بنى دىوانى دىت، ئەو وھەردو كورىن خۆ يىن جحىل لى روينشتن، ئەو ئى مانە ل ھىقىيى..

پشتی وی نقیژا خو خلاس کری، ل سهر ملی خو زقری وبهری خو دا خهلکی، ناقی خودی ئینا ودهست ب دهسی کر، وگافا ژ دهرسی خلاس بووی، گوت: ههچییی ژ ههوه پیساره ک ههبت بلا بیّرت، خهلکی دهست ب پسیاران کر، خهلیفهی ژی هنده ک پسیار ل دور کرنا حهجی ژی کرن ووی بهرسفا خهلیفی دا، بیّی جوداهیه کی بکهت د ناقبه را خهلیفهی و خهلکی دی دا. ههردو کوریّن خهلیفهی عهجیّبگرتی بوون: ئهری ئهف پیرهمیّری حهبهشی یی پهش، یی سهر خهلک وقژاقژ، ودفن قوّپ، وبهژن کورت، تو دی بیّری قهله پهشکه، دی کی بت بابی وان (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی کوری مهروانی ئهمهوی) خهلیفی کوری خهلیفی کوری خهلیفی، هنده خوّ بوّ دشکیّنت ووه کی بچویکه کی ل بهر دهستان دروینت، و ب ئهده ب پسیاران ژی دکهت، وئهو وهسا بهرسفیّن وی ددهت ههر وه کی ئهو وی نانیاست ونزانت بهایی وی دکهت، وئهو

بهلی وان ئهده کر پسیارا قی مروّقی ژبابی خوّ بکهن، نهکو هنده ک ب کیّماسی بهری خوّ بده نه وان کو ئه و قی مروّقی نانیاسن یی ب عهلامه تان قه کهسه کی ناقداره، له و وان خوّ بی ده نگ کر.. و پشتی خهلیفه ژپسیارین خوّ خلاس بووی، رابوو دا قهستا (صهفا ومهروایی) بکهت بوّ سهعیکرنا د ناقبه ریّ دا،

بهری ئهو بگههنه (صهفایی) وان گوه ل کهسه کی بوو گازی دکر: گهلی موسلمانان! ب فهرمانا خهلیفه ی نابت ژبلی عهطائی کوری ئهبوو رهباحی کهسه ک ل ثی جهی فهتوایه کی بده ت. ئینا کوره کی خهلیفه ی ئه ش چهنده بی خوّ ب ده لیقه دیت وگوته بابی خوّ: ئه قه چییه ؟ تو فهرمانی دده ی ژبلی عهطائی که س فه توایی نهده ت، و تو ب خوّ دچی داخوازا فه توایی ژ ثی زه لامی دکه ی یی چو پویته ب ته نه کری ؟

خەلىفە ل كورى خو زۋرى وگۆتى: كورى من! ئەوى تە دىتى من پسيار ژى دكرن، ئەوە عەطاء خودانى فەتوايى، مىراتگرى علمى عەبدللاھى كورى عەبباسى.. پاشى وى گۆتى ئاراستەى ھەردو كورىن خو كر وگۆتە وان: كورىن من! خو فيرى علمى بكەن، ب علمى مرۆۋى نىزم بلند دبت، وعلم عەبدان ب سەر ملكان دئىخت!!

عهطاء کی بوو؟

بهلتی.. (عـهطاء) ئهوی خهلیفی ئهمهوی وهکی بچویکهکی ل بهر دهستان دروینشت، عهبدهکی حهبهشی یی رهش بوو، دهیک وبابین وی ژی ههردو عهبد بوون، بابی وی موسلمان بووبوو، وهاتبوو ل مهکههی ئاکنجی بووبوو، وعهطاء بخو ل سهر دهمی خیلافه تا عوثمانی کوری عهفانی هاتبوو سهر دنیایی.

عهطائی زانین ژ هژماره کا مهزن یا صهحابییان وهرگرتبوو وه کی: عائیشایی وئوم سهلهمهیی وئهبوو هورهیرهی وعهبدللاهی کوپی عومهری وعهبدللاهی کوپی عهبباسی، وئه و ئیک ژ پشته ثانین عهبدللاهی کوپی زوبهیری بوو، وژی دئیته ثهگوهاستن دییژت: ئهز گههشتبوومه دوسهد صهحابییان..

وعمطاء وه کی -مه گۆتی- مرۆڤه کی رهش وسهقه ت بوو، ودهسته کی وی ژی د گهل عهبدللاهی کوری زوبه یری به طال بووبوو، ودویماهییا عهمری خو ئه و کوره بووبوو، فه توال مه که هی یا وی بوو، زانایی مهزن ئه بوو حه نیفه دبیر ثت: ((کهسه کی چیتر ژ عه طائی من نه دیتییه)).

عهطاء کهسه کی بی مال وحال بوو، که عبه پتر ژبیست سالان مالا وی بوو، لی پرو، لی پرو، لی پرو، وه و دروینشت، وهه قاله کی وی دبیزت: چو جاران من نه دیت جلکه کی وه سا د بهر وی بت پینج ده رهه مان بینت! د گهل هندی ژی نه گهر جاره کی چووبا دیوانا خهلیفه ی، خهلیفه ژبهی خو رادبوو وئه و ددانا جهی خو، وخهلیفه د بن وی دا دروینشت.

ل رەمـەزانا سالا (۱۱۵) مشـەختى ل باژيرێ مەكـەهێ عـهطاء چووبـوو بـەر دلۆڤانىيا خودێ، پشتى ژييێ بوويە نێزيكى (۸۸) سالان يان پتر.

علهي عهطائي:

عــهطاء د علمــى دا گههشــتبوو دەرەجهيــهكا وەسـا حــهتا دبيّــژن: جــارەكى عهبدللاهى كورى عومـهرى هاتـه مەكـههى دا عـومرى بكـهت، خەلكى مەكـههى لــێ كۆمبوون وپسيار بۆ خۆ ژى كرن، ئينا عهبدللاهى گۆتـه وان: ئـهزى عهجيبگرتيمـه ژ ههوه گهلى خهلكى مەكـههى.. هوين پسيارين خۆ بۆ من كۆم دكـهن وعـهطاء د نـاڤ ههوه دا؟!

وعمطاء نهگههشتبوو ڤێ دهرهجێ حهتا وی دو تشت ل نک خو پهيدا کرين: يێ ئێکێ: وی نهفسا خو بن دهستی خو کربوو، وڕێ نهددايێ چی تشتێ بڤێت ئهو بکهت، ئهگهر فايدێ دينێ وی تێدا نهبت.

یی دووی: ئهوی وهختی خو ژی بن دهستی خو کربوو، نهدهیّلا گافه کا وی ژ قهستا بیت.

جاره کی وی گوته شاگرده یه کی خو: برازا! یین به ری مه حه ز ژ ئاخفتنا زیده نه دکر، وی گوت: ئاخفتنا زیده ل نک وان چ بوو؟ عه طائی گوت: هه ر گوتنه کا هه با ژبلی کیتابا خودی و حه دیسا پیغه مبه ری -سلاف لی بن-، و فه رمانا ب باشییی، و نه و علمی مروقی نیزیکی خودی بکه ت، یان پیتفیه کا ژبانا مروقی، ژبلی قان هه ر گوتنه کا دی یا هه با ل نک وان ئاخفتنا زیده بوو.. پاشی گوت: ئه ری ما شه رم نینه بو ئیک ژ مه ده می سجلا وی یا وی ل روژی تری کری

بوّ وی قهدکهن، وئهو بهری خوّ دده تیّ تشته ک نه ر کاری دینی وی نه یی دنیایا وی تیدا نینه ؟!

ومروّقی ئهگهر ئنیه تا وی یا دورست بت، وعلمی وی بوّ خودی بت، خهلک ههمی نه ب تنی طهلهبیّن علمی مفایی ژ علمی وی وهردگرن، وقه نجی وبهره که تا وی ژی دگهه ته ییّن دویر ویی نیّزیک، وعهطاء ئیّک ژ قان توخمه زانایان بوو..

ئے مامن مهزن (ئەبوو حەنىفە) دېيرت: دەمنى ئەز چوويمە مەكەھى بۆ كرنا حهجيّ د پينج تشتان دا ئهز خهلهت بووم، حهلاقهكي ئهو نيشا من دان، پشتي ئهز خلاس بوویم ومن قیای سهری خو بتراشم دا ژ ئیحرامان دهرکه قم، ئه ز هاتمه نک حهلاقه کی ومن گۆتى: ب چەندى دى سەرى مىن تراشى؟ وى گۆتە مىن: خودى ته ب هیدایهت بینت! موعامه د (مهناسکان) دا چی نابت، روینه و چهند ژ ته هات هندي بده من.. ئينا من شهرم ژخو كر وئهز روينشتم، ومن بهري خو نهدا قيبليّ، حهلاقي ئيشارهت دا من كو بهريّ خوّ بدهمه قيبليّ، هيّشتا من يتر شهرم ژ خوّ كر، وگاڤا وي ڤياي دەست ب تراشيني بكهت، من لايني چهيني ژ سهري خوّ ب نک قه لیّدا، وی گوّته من: ژ لاین راستی دی دهست پی کهین، ووی دهست ب تراشینی کر، وئهز ژشهرمین خو و ژعهجیبییین وی دا مام کهفتمه هزران، وی گۆتە من: بۆچى تو يى بى دەنگى؟ تەكبىراتان بده.. وپشتى ئەز خلاس بوويم ومن ڤياي بچم، وي گوّته من: دي كيڤه چي؟ من گوّتيّ: دي زڤرمه جهي خوّ، وي گوّت: دو ركاعه تان بكه ياشي ههره. ئينا من گۆته خۆ: ئەڤه نه كارى حهلاقانه، ڤى چەندى علمەكى زىدە يى دقىت، لەو من پسيار ژى كر: ئەڤ تشتىن تە نىشا من داين، ته ژ كيڤه زانينه؟ وي گۆت: ئهڤ تشته من يين بۆ خۆ ژ عهطائي وهرگرتين.

د ناڤبهرا عهطائي وخهليفهيان دا:

و د گهل کو مرادا خهلیفه ووالییان ئهو بوو عهطاء هه قالینییا وان بکهت ژی، بهلی عهطاء یی دویر بوو ژ دیوانین وان، بهلی ههر جاره کا مه صلحه ته کا

مللهتی کهفتبا بهروّکا وی، وقیابا ئهو چووبا کوّجکا خهلیفهی وی خوّ ژ قنی چهندی نهددا یاش..

وئهگهر بهری نوکه سهرهاتییهکا وی د گهل (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی ئهمهوی) مه قهگوهاست بت، سهرهاتییهکا وی یا دی د گهل برایی وی (هشامی) ژی ههبوو.

(عوثمانی خوراسانی) دبیّرت: جاره کی ئهز وبایی چووینه دیمه شقی دا قهستا (هشامی کوری عهبدلمه لکی) بکهین، ده می ئهم نیّزیکی دیمه شقی بووین، مه دیت پرهمیّره کی ره ش ل سهر کهره کی یی سویار بوو، هنده ک جلکیّن که قن وز قر د بهر بوون، من پی کره که نی وگوّته بایی خوّ: ئه قه کییه ؟ وی گوّته من: هش! ئه قه سهییدی فقهزانیّن حیجازییه، عهطائی کوری ئهبوو ره باحی..

پاشی بابی من پهیابوو، و ب نک قه چوو، ووان خو دئی ک ودو وهرکر، وپسیاری حالی ئیک ودو کر، پاشی ئهم ب ری کهفتین، وگافا ئهم گههشتینه بهر دهری قهسرا خهلیفهی، وجهواب گههشتیه خهلیفهی کو عهطاء یی ل بهر دهری، ههر زوی خهلیفهی گوت: بلا بینه ژور، وئهم ژی ب خیرا وی زوی چووینه ژور، وگافا خهلیفهی ئهو دیتی ب نک قه هات گوتی: مهرحهبا مهرحهبا.. وهره قیری وهره قیری، وهنگی راوهستیا حهتا وی ئهو دانایه ب رهخ خو قه، وئهو ههمی مروقین مهزن وماقویل یین کول دیوانی دروینشتی بی دهنگ بوون، وبهری وان مال خهلیفهی وقی میقانی وی یی غهریب!

پشتی دەمهکی خهلیفهی گۆتێ: بابێ موحهممهدی، بێژه کانێ داخوازا ته چیه؟ وی گۆتێ: ئهی ئهمیرلموئمنین، ته ئێمانهت خهلکێ مهکههێ ومهدینێ، ئهومروقێن خودێنه وجیرانێن پێغهمبهرینه، چاڨێ خو بدێ..

خەلىفەي گۆتى: باشە، چ ددى؟

وى گۆت: خەلكى حىجازى ونەجدى ۋى سەركىشىن ئىسىلامىنە، زەكاتا وان ھەر بدە مرۆۋىن ھەوجە ۋ وان..

گۆتى: بەلىخ، چ ددى.

عهطائی گوّت: خهلکی وان باژیّریّن دکه ثنه سهر توخویبان، ئهون بهرانبهری دوژمنی رادوهستن، وشهری نهیاران دکهن، وان موعویز نهکه، چونکی ئهگهر ئهو هاتنه ژبیرکرن توخویب دی ئینه بهردان.

خەلىفەي گۆتىخ: بەلىخ، چ ددەي بابى موحەممەدى.

وى گۆت: (أهل الذمة) رُ جوهى وفهلان، چاڤێ خوٚ بدهنێ وبارهكێ زێدهى طاقهتا وان لێ نهكهن..

خەلىفەي گۆتە كاتبى خۆ: ئەۋا بابى موحەممەدى گۆتى ھەمىيى بىۋىسە وبكە فەرمان..

پاشی گۆت: تشتهکی دی ههیه؟

عهطائی گزتن: ئهی ئهمیرلموئمین، تهقوا خودی د نهفسا خو دا بکه، وباش بزانه دهمی تو هاتییه دنیایی تو یی ب تنی بووی، وگاڤا تو دمری ژی تو دی یی ب تنی بی، وگاڤا تو رادبییه حهشری وحسیبی ژی تو دی یی ب تنی بی، وئهوین نوکه تو ل دور خو دبینی ئیک ژ وان د گهل ته نابت. ئینا هشامی سهری خو چهماند وچاڤین وی تژی روندک بوون.. هنگی عهطاء رابوو ودهرکهفت.

خەلىفەى ھندەك پارە د گەل كەسەكى بۆ وى ھنارتن، وى ئەو پارە وەرنەگرتن وگۆت: ﴿ وَمَآ أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أُجْرٍ ۖ إِنْ أُجْرِى إِلاَّ عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَلَمِينَ ﷺ هـ مڤالىٰ وى دبێژت: ب خودى من نەدىت حەتا ئەو ژ نك خەلىفەى دەركەفتى خۆ وى ئاڤ ژى ڤەخواربت.

هوّسا بهرهکه تا وی ژههمی کهسان دگرت، وبهری وی لی نهبوو تشتهک بگههته وی.

عـهطاء حـهفتی سالان ل روزا عـهرهفی ل سـهر چیایی راوهستا بـوو دوعا ژ خودی دکر ئهوی ب بارهکی سـڤک ڤه ژ گونـههان، یـی گران ژ خیـّران ژ ڤـی دنیایی دهربیّخت.

عوروهیی کوری زوبهیری چهقی ب بهرههم ژ دارهکا ب خهمل

رههين دارا وي يا ب خهمل كوير د عهردي تهقوايي را چووبوونه خواري..

بابی وی کورمه تی پیغه مبه ری بوو -سلاف لی بن- زوبه یری کوری صهفییایا کچا عهبدلموططه لبی، وده یکا وی تهسمانا کچا تهبوو به کری بوو، ژ لایی بابی قه، رهه کا وی دگه هشته سهییدی نئس وجنان، پیغه مبه ری خودی -سلاف لی بن-، و ژ لایی ده یکی قه نه قیی زه لامی نیکی بوو د توممه تی، کو تهبووبه کره، و ژ لایی خزماینیی قه، زاقایا عه بدللاهی کوری عومه ری کوری خه ططابی بوو..

دهمی زهلامان شه پل سه ر (خیلافه تیّ) دکر، وئوممه ت د نافیه را برایی وی (عهبدللهی) وههفالی وی (عهبدلمه لکی) دا بوویه دو پشک، وی خو ژ (حهله قیّن) علمی دویر نه دکر، کاری وی نه و بوو وی کیتابا خودی وسوننه تا پینه مبه ری وه کی ژ خاله تا خو (عائیشاییّ) وه رگرتی، نیشا خهلکی ددا، عومه ری کوری عهبدلعه زیزی -خودی ژی رازی بت د ده رحمقا وی دا دگوت: ((ئهز کهسه کی نابینم زاناتر بت ژ عوروه یی کوری زوبه یری)).

هيڤييهكا غەرىب:

ده می نه و هیشتا یی جحیل ل سهر زه مانی خیلافه تا موعاویه یی کوری ئه بوو سوفیانی -خودی ژی رازی بت- جاره کی ئه و د گهل سی چار هه قاله کان ل (حیجرا ئیسماعیلی)، ل نیزکی که عبه یا پیروز یی روینشتی بوو، مه زنییا مالا خودی، د گهل جوانییا دیمه نی طهوافکرنا وی که وکه با مایی ژصه حابیان، د گهل ستیره گه شین تابعییان ل دور که عبی، پتر هه یه مت ددا دیوانا وان.

هاته سهر هزرا ئیکی ژوان بیژت: وهرن دا ههر ئیک ژمه هیڤییا خو بیرژت، وئه قد عهده تین صهحابیان ژی گاڤا سوحبهت د ناڤبهرا وان رحهت ببا، ئیک ژوان دا بیرژت: کانی دا ههر ئیک ژمه هیڤییا خو بیرژت، عهبدللاهی کوری زوبهیری گوت: هیڤییا من ئهوه حیجاز ههمی بکهفته دهستی من، وئهز ببمه خهلیفه. وبرایی وی موصعه بی کوری زوبه بری گوت: پا ئهز حهز دکهم ببمه مهزنی کووفه وبه صره، وکهس شریکاتییا من تیدا نه کهت. عهبدلمه لکی کوری مهوانی گوت: هیڤییا من ژیا ههوه ههردووان مهزنتره، ئهز هیڤی دکهم پشتی موعاویهی خیلافه تبگهه من، وئهز ببمه مهزنی عهردی ههمییی..

دو کــهس مــابوون هیڤییـــێن خــۆ نــهگۆتبوون: عهبــدللاهێ کــوڕێ عومــهری، وعوروهیێ کورێ زوبهیری، گۆتنێ: وهیڤییێن ههوه چنه؟

عوروه یی گۆت: خودی بهرهکه تی بو ههوه بیخته دنیایا ههوه، هیڤییا من ئهوه ئهز وه لی بینم خهلک علم وزانینی ژ من وهربگرن، وعهبدللاهی کوری عومهری گوت: وهیڤییا من ئهوه خودی گونههین من بغهفرینت.

وچهرخا زهمانی زقری، روزهاتن وروز چوون.. موعاویه چوو، ههر وهکی روزهکی حوکم ل بهوسته کا عهردی نه کری، وکوری وی یه زید ژی پشتی وی چوو، وخهلکی حیجازی (موبایه عا) عهبدللاهی کوری زوبه یری کر، وخهلکی ب خیلافه تی سلاف کری.. و ده می نه و بوویه خهلیفه وی برایی خو موصعه ب کره والیی عیراقی، وبو ده مه کی هی شیا وان ههردووان بو ب جههات.

و ل شامی خهلکی (موبایه عا) عهبدلمهلکی کوری مهروانی کر، پاشی ب ره خ که عبی قه ل نیزیکی وی جهی یی عهبدللاهی هیقی خواستی ئه و ب دهستین عاملی عهبدلمهلکی (حهجاجی ثهقه فی) هاته کوشتن، و ل عیراقی .. ل دویر موصعه ب ژی ب دویق عهبدللاهی دا چوو و د رینیا وهیلایه تا خو دا هاته کوشتن.. ومهیدان بو عهبدلمهلکی ما قالا، عهبدلمهلک بوو خهلیفی ئیسلامی ومهزنی نیشه کا عهردی وی زهمانی. هیقییا وی ژی ب جهههات.

دو هیشی مان.. یا عهبدللاهی کوری عومهری، ئه فه غهیبه که ل نک خودی، ویا عورهوه یی ل به ر چاف ب جهه هات، بۆری د گهل مه ئاخفتنا عومه ری کوری عهبدلعه زیزی د ده ر حه قا وی دا، و (عهبدر ره حمانی کوری حومه یدی) دبیت ث با جاره کی ئه ز د گهل بابی خو چوومه مزگهفتی، من دیت خهلک ههمی یی ل مروفه کی کوم بووین و داخوازا علمی ژی دکه ن، ئینا ئه ز ژ وی عهجیبگرتی مام، ومن گوته بابی خو: ئه فه کییه وی گوته من: عهجیبگرتی نهبه، من ددیت صهحابیین پیغه مبهری -سلاف لی بن- پسیارین خو ژ فی دکرن، ئه فه عوروه یی کوری زوبه یریه!

ئەقە دەسپیک.. ونوكە وەرن دا عوروەيى ب ھەوە بدەينە ناسين.

دانەنياسىنا عوروەيى:

عوروه -وهکی مه گۆتی- کوری زوبهیری کوری عهوامیه، ودهیکا وی ئهسمائا کچا ئهبوو بهکریه، ل سالا دویماهیی ژ خیلافهتا (عومهری کوری خهططابی)، یان پشتی (عوثمان) بوویه خهلیفه ب دو سی سالهکان، ئهو هاتبوو سهر دنیایی، وهیشتا ژیی وی ل دورین دهه سالیی بابی وی زوبهیر هاته شههیدکرن، ودهیکا وی ئهسمائی خهم ژ پهروهردهکرنا وی خوار، وچونکی مرادا وی ئهو بوو ببته ئیک ژ زانایین مهزن یین کیتابی وسوننهتی نیشا خهلکی ددهن، ههر ژ زاروکینیا خو وی قهستا صهحابیین پیغهمهری -سلاف لی بن- یین مایی کر، وعلم ژی وهرگرت، ومکی: ئیمام عهلی، وئهبوو هورهیره، وعهبدللاهی کوری عهبباسی، وعهبدللاهی کوری عومهری، و ژ ههمیان پتر: خالهتا خو دهیکا موسلمانان عائیشایی، ئهوا عوروه نیزیکی خو کری، وئهو وهکی کورهکی بو خو حسیب کری، لهو دهمی عوروه د گهل وی دئاخفت دگوتی: دادی! وعائیشایی علمی خو ب کیتابی وسوننهتی وشهریعهتی ههمی گههاندی. وروژهک ب سهر وی دا هات ئهو دهاته هژمارتن ئیک وشهریعهتی ههمی گههاندی. وروژهک ب سهر وی دا هات ئهو دهاته هژمارتن ئیک

وپۆژا عومهرێ کوپێ عهبدلعهزیزی بوویه والیی مهدینێ، وئهو گههشتیه باژێڕی، ئێکهمین تشت وی کری ئهو بوو وی دهه زانا ژ خهلکێ مهدینێ داخوازکرنه دیوانا خوّ، ویێ ئێکێ عوروه بوو، وگوته وان: من هوین یێن داخواز کرین بوّ کارهکێ وهسا هوین دێ پێ خودان خێر بن، ودێ بنه پشتهڤان بوٚ من ل سهر حهقیێ.. هوین دزانن ئهز یێ بوویمه مهزنێ ههوه ومن نهڤێت کارهکی بکهم بێی کو رهئیا ههوه وهرگرم، ڤێجا ئهگهر ههوه دیت کهسهکی تهعدایی کر، یان ههوه گوهه لێ بوو عاملهکێ من زوّرداری ل ئێکی کر، ئهز ههوه ب خودێ ددهمه سویندێ کو هوین بیژنه من. وهندی عومهر والی ل مهدینێ عوروه نێزیکترین کهس بوو بوٚ وی، و ب هیزترین پشهڤان بوو بوٚ وی ل سهر حهقیێ.. وئهڤه کارێ وی د گهل خهلیفهی ب خیزژین پشهڤان بوو بوٚ وی ل سهر حهقیێ.. وئهڤه کارێ وی د گهل خهلیفهی ب خو ژی ل شامێ، چ د گهل عهبدلمهلکی بت یان د گهل کوپێن وی بت، ههردهم وی پێکا باشیێ نیشا وان ددا، وچو جاران بهرێ وی ههڤڕکیا وان ومال ومهنصبێن وان نهبوو، وههر جارهکا زانایی حهقی گوّت، بێی بهرێ وی ل هندێ بت فایدهکێ نهبوو، وههر جارهکا زانایی حهقی گوّت، بێی بهرێ وی ل هندێ بت فایدهکێ دنیایێ ب وێ گوّتنێ بگههتێ، ئهو ل نک مهزن وبچویکان دێ بته جهێ قهدر دنیایێ ب وێ گوّتنێ بگههتێ، ئهو ل نک مهزن وبچویکان دێ بته جهێ قهدر وئعترامێ.

وعوروهی علم وعهمهل پیکف کوم کربوو، پتر ژ پوژینن سالی نهو یی ب
پوژی بوو، و ب شهقی بارا پتر وی عیباده ت دکر، ب پوژ چاریکا قورئانی لی
دخواند، و ب شهقی ژ بهر د نقیری دا دخواند، یه عنی: ههر چار روزان وی دو
جاران قورئان ختم دکر.. وعهده تی وی بوو سالی ههمیی وی بیستانی خو ته عان
دکر دا حهیوان چو زیانی نه گههیننی، وگافا بیستان دها ته بهری، و دبوو ده می فیقی
وی ل سی چار جهان ته عان فه دکر، و دگوت: نه گهر ئیک د بهر پا بوری و دلی وی
چوو فیقی دا بشیت بیت ژی بخوت، وهندی بقیت بو خو ژی بیه ت. ل پوژه کا نهوی
ب پوژی ژ سالا (۹۳) مشه ختی خودی حه قیا رحا وی کربوو، وهندی کوپین وی
مانه پی قه دا نه و پوژیا خو بخوت وی بیا وان نه کر، و ب ده قه کی ب روژی قه

صهبرا وي ل سهر بهلايي:

وبهرچاڤترین بهرپه د دیرو کا عوروهین کوری زوبهیری دا مروّڤ ل نک راوهستت ژ بهر وی دهرسا مهزنا صهبری یا کو تیدا ههی، ئهو بهرپه پوو یی ل سهر زهمانی خیلافه تا وهلیدی کوری عهبدلمه لکی هاتیه شهکرن..

وهخته کی عوروه یی قهستا باژیری دیمه شقی کر، ودهمی ئه و گههشتیه ویری وخەلىفەي ب ھاتنا وى زانى، خەلىفەي ئەو ل نىك خۆ مىڭان كر، وقەدرەكى زىدە داین، و ل دهمه کی کوری وی ئهوی د گهل هاتی، د گهل هنده ک مروّفان دهرکهت وچو تهماشا ههسينن خهليفهي، و ل دهمهكي ئهو يي غافل ههسيهكي يين خوّ ب جۆتكانى ھاڤێتن وليتكهك لئ دا، ئەجەلا وى تيدا بوو، جاب گەھاندە عوروەي.. وى حەمدا خودى، وهيشتا ئەو ب دورستى ژ قەشارتنا كورى خۆ خلاس نەبووى، يى وى كەفتە بەر ووەرمت، وئەقە ژ بەر وى برينى بوو يا ب رىقە كەفتيە يى وى ودايە بن، خەلىفەي ھنارتە ب دويڤ دختۆر وحەكىمان را؛ دا چارەپەكنى بۆ مىڭانى وى ببينن، وپشتى وان زانينا خو ههمى لئى خهرج كرى، وان ب خهم قه ئاگههداريا خەلىفەي كر كو چو چارە نىنن ژبلى كو ئەو پىنى عوروەيى بېرن، ئەگەر نە ئىش دى لهشي وي ههميني قهگرت، وگاڤا وان خهبهر گههانديه عوروهيي وي ب رويهكي گهش قه پیشوازی ل ئهمری خودی کر. وگافا حهکیمی ئامیرهتین نشتهرگهریی حازر کرین، وكاري برينا ييي نساخي كري، وي گۆتى: ئەز دېيىژم ئەگەر ئەم بەنجى بدەينە تە باشتره دا ته های ژئیشن نهمینت، وی گوّت: من نه قیّت نه ندامه کی له شی من بيّته برين بيّي ئهز ههست ب ئيشانا وي بكهم وبوّ خوّ ب خير حسيب بكهم، وكاڤا وى بەرى خۆ دايە دەور وبەرىن خۆ وى كۆمەكا زەلامان دىتن، گۆت: ئەقە كىنە؟ حهکیمی گۆتى: ئەڤە من يێن ئیناين دا تە بگرن دەمىي ئەم يىي تە دېرىن.. عوروەي ب گرنژین قه بهرسقا وی دا: بلا بچن. . مه چو ههوجهیی ب وان نینه، ئهز هیقیدارم زكر وتدسبيح جهي وان بكرن! وحهتا دختوری پین وی بی وی (لا إله إلا الله، والله أكبر) دگوت، و لا دویڤ دهست ودارئ نوّرداریا وی دهمی پشتی پی بی، ودا كو نهزیف بو چی نهبت، ئهو جهی هاتیه برین كره د ئامانهكی تری دا رژ زهیتا كهلاندی، وگاڤا پین وی كریه د زهیتا كهلاندی دا، دلی وی بوری ووی روّری ههمیی وی های رژ خو نهما، و رژ بهر وی بی هشیی وی روّری ب تنی ئهو نهشیا (وردی) خو -كو خواندنا چاریکهكا قورئانی بوو- بخوینت، و پشتی ئهو هشیار بووی، وی گوت: كانی پین من نیشا من بدهن. گاڤا وان ئهو طهست نیشا دای یا پین وی تیدا، وی بهری خو دا پین خو وگوت: ئهز ب وی كهمه یی ئهز ل شه و ونیڤ شه فان ب ته بریمه مزگه فتان، ئهو باش دزانت كو ئهز ب ته ب نک خرابیه كی څه نه چوویمه.

ووهسا چیبوو کو ل وان رِوّژان کوّمهکا زهلامان ژ ئویجاخا عهبسیان هاتنه نک خهلیفهی، خهلیفهی بهری خوّ دایی زهلامه کی کوّره د ناث دا بوو، ئینا پیار ژی کر: چاوا چافیّن ته هوّ لی هاتینه؟

وی گۆت: نهی ئهمیرلموئمنین! د ناڤ ههمی عهبسیان دا زهلامه کن وه کی من دهولهمه ند وعهیال بۆش نهبوو، مالا من د نهاله کن دا بوو، پۆژه کن لههییه کا وهسا ب سهر مه دا هات چو جاران لههیین وه کی وی من نه دیتبوون، مال وحالی من ههمی د گهل خو بر، تشتی ئهز شیایم خلاس کهم بچویکه کی سافا بوو، من ئهو دا بهر سنگی خو، وحیّشتره کا من ژی ژ لههییی قه پست، گافا من حیّشتر دیتی ئهز چوومی دا بگرم، ومن زارو کی خو دانا عهردی، وئهز ب دویڤ حیّشتری قه چووم، ده مه کی قیّژیا زارو کی هاته من، ئهز لی زفریم من دیت سهری وی یی د ده قی گورکه کی دا، ئهز ب لهز چوومی بهلی یا ژ خو بوو، حمتا ئهز گههشتیمی گورک پهقی وئهو تمام بووبوو، من گوت: کوپ ههر چوو دا ئهز بچمه حیّشتری، گافا ئهز پخومه وی لیتکه ک ل ناڤ چافیّن من دا، ئهنی ل من پهقاند وههردو چاڤ نیّزیک بوویم وی لیتکه ک ل ناڤ چافیّن من دا، ئهنی ل من پهقاند وههردو چاڤ کوّره کرن. وهوّسا د ئیّک شه دا من خوّ دیت نه عهیال ونه مال ونه چاڤ!

خەلىفە ل زەلامەكى زقرى وگۆتى: ھەرن قى ببەنە نك عوروەيى بلا چىرۆكا خۆ بۆ بىرتى؛ دا ئەو بزانت كو د ناڭ خەلكى دا ھندەكىن ھەين موصىبەتا وان ژ يا وى مەزنترە..

بهلی عوروه یی ههوجه یی ب هندی نهبوو صهبرا خو ب موصیبه تین خهلکی دی بینت، گافا عوروه زقرپیه مهدینی، کور د گهل نه وپییه ک پیشه نه، وخهلکی مالا وی هاتینه بهراهیی، وتری چافین وان پسیارین حیبه یی یی ل هیفیا بهرسفه کی ژ وی، وی گوته مروفین خو: ئه و تشتی هوین دبینن بلا ل به ر ههوه یی مهزن نهبت، ئهگهر خودی کوره کی من بر بت وی سییین دی بو من یین هیلاین، وئهگهر وی پییه کی من بر بت وی دو دهست وپییه ک بو من یین هیلاین. حهمد بو وی بی بی بی من بر بت وی شیلاین، وئه ر بودی کهمه ئهگهر وی پیچه ک ژ بت، ژ چاران وی سی بو من یین هیلاین، وئه ر ب خودی کهمه ئهگهر وی پیچه ک ژ من ستاند بت ژی، وی پتر بو من هیلایه. وئهگهر وی جاره کی بهلا دابته من وی گهله ک جاران سلامه تی یا دایه من.

ژ شیرهتین عوروهیی:

ژ شیره تین بهرده وام یین عوروه یی ل عه یالی خو دکر ئه قه بوو وی دگوته وان: ((کورین من! خو فیری علمی بکهن.. چونکی ئهگهر هوین د ناف خه لکی دا دبچویک ژی بن، به لکی خودی ب علمی هه وه بکه ته مه زنین وان. ئه ی کورین من! ئهگهر هه وه باشیه ک ژ مروقه کی دیت هی قییا خیری ژی بکهن، ئهگهر خو ئه و ل به رخه لکی مروقه کی خراب ژی بت، چونکی وی باشییی هنده ک خویشک دی هه بن، وئهگهر هه وه خرابییه ک ژ ئیکی دیت ژی دهشیار بن، ئهگهر خو ئه و ل نک خه لکی یی باش ژی بت، چونکی ئه وی خرابییی هنده ک خویشک دی هه بن.).

وگهله ک جاران وی بیرا وان ل گۆتنه کا خاله تا خو عائیشایی دئینا قه، دگوت: ((جاره کی عائیشایی گوته من: ب خودی هنده ک جاران چل شه ث ب سهر مه دا ل مالا پیغهمههری دهاتن مه ئاگر نه بو چرای ونه بو زادلینانی هل نهدکر.. گوت: من گوتی: دادی! یا ههوه چ دخوار؟ وی گوت: ئاث وقهسی!)).

ئيبراهيمى كورى ئەدھەمى

ئیبراهیمی کوری ئهدههمی تهمیمی یی خوراسانی د ناق زانا وزاهدین ئوممهتی دا وه کی ئالایه کی بلند وستیره کا گهشه، کهسه ک نهشیت بهحسی دیرو کا زوهدی د ئیسلامی دا بکهت ئه گهر ناقی وی نه ئینت، وبه لکی گهله ک کهس ههبن یین ناقی وی بهیستی باوه ر نه کهن کو دهمه ک د سه ر قی زاهدی مهزن دا ها تبوو ئه و یی دویر بوو ژ ریکا خودی، پاشی دهمه کی دی د سه ر وی دا هات ئه و د ناق مهزن و خودیناسان دا ها ته ریزا ئیکی..

سهرهاتییا ئیبراهیمی کوری ئهدههمی ژی دهرسه کا مهزنه بوّ وان کهسیّن دنیا دایه پشتا خوّ کو بیّ هیقی نهبن، قیّجا ئیبراهیم کی بوو؟ وسهرهاتییا وی چ بوو؟

ئیبراهیم وه کی مه گۆتی ژ وه لاتی خوراسانی بوو، ژ باژیری به لخ ئهوی دکه فته د نا قبه را رویباری جیحوونی وباژیری کابولی دا، بابی وی ئه دهه می کوری مه نصووری ئیک ژ مه لک وشاهین خوراسانی بوو، ل باژیری به له خی ل دورین سالا (۱۰۰) مشه ختی ها تبوو سه ر دنیایی، و ل قه سرا مه لکی ها تبوو ب خودانکرن، و دیاره ئه و نه خرییی بابی خو بوو له و نه و بوو جیگرییا بابی خو دها ته به رهه فکرن.

د جهووه کن تری خوّشی وره فاهیه دا، و ب نازدارییه کا زیده هاته پهروه رده کرن، چو تشتی ژی کیم نهبوو، چونکی ههچی داخوازا وی ههبا ههر زوی بو دهاته ب جهئینان، ما نه کوری مهلکی و (ولی العهد)ی وییه یی کو مهزن وبچویکین مهمله که تی دفیّت خولامینییا وی بکهن؟

ووه کی هه رزار و که کی د کوچک وسه راینن مه زنان دا دئیته ب خودانکرن ئیبراهیم ب دنیایی و خوشیین وی قه موژیل بوو، و قیانا وی بو دنیایی ئه و هند موژیل کر کو ده لیقه یا وی بو هزرکرنا د کار وباری ئاخره تی دا نه مینت، و ده می ئه و بوویه نیق زه لام کاری وی یی سه ره کی بوو نیچیر قانی ل چولی، و نیچیر قانی ل وی

دەمى -وەكى دهاته سالۆخدان- يارىيا مەلكان بوو.. خۆ دەمى بابى وى مىرى وئەو ل شوينا وى بوويە مەلك ژى ئارەزوويا وى يا مەزن نىچىرۋانى بوو.

دەربارەى ئەگەرا تۆسەدارىيا ئىبراھىمى كورى ئەدھەمى دا دو گۆتن دئىنە قەگىران، ودوير نىنە ھەردو ب جە ھاتبن.

یا ئیککی ژ ئیبراهیمی ب خو دئیته قهگوهاستن، دبیژت: جارهکی دهمی ئهز ل نیچیری ل چولی، من ههسپی خو راکره چارگافی ودا ب دویث نیچیرا خو قه حهتا ئهز ژ ههقالین خو ههمییان قهدهر بوویم، و ل وی دهمی ئهزی موژیل ب راهیلانا ل دور (فهریسهیا) خو قه دهنگه که هاته من گوت: ئهی ئیبراهیم بو قی چهندی تو نههاتییه ئافراندن، و ب قی چهندی فهرمان ل ته نههاتییه کرن و أفکستی أنما خلقنکم عبد کرن و أفکستی آنما خلقنکم عبد کرن و بایت کرن و بایت خویی راستی خویی زوریم، من کهس نهدیت، ئینا من گوت: هندی ئهز ل لایی خویی راستی وچهپی زوریم، من کهس نهدیت، ئینا من گوت: لهعنه تین خودی ل ئبلیسی بن! پاشی من قیا ههسپی خو بهاژوم بهلی بهری ئهز قهستا نیچیرا خو بکهم، جاره کا دی ئهو دهنگ هاته من، بهلی قی جاری نیزیکتر، ئهز لیی زوریم دیسا من کهس نهدیت، وگافا من قیای بهرده وامییی بدهمه کاری خو بو جارا سیبی ههر ئهو دهنگ هاته من، ودهمی من کهس نهدیتی من کره ههوار: ئهقه هشیارکرنه که ژ خودی بو هن، ئهز هشیار بووم، ئهز هشیار بووم؛

گوتنا دوین: دبین : جاره کی ئیبراهیمی کوری ئهدهه می یی مه لک قیا بچته نیچیری وزیره قان وئیلچی تژی دور و وه خین وی بوون، دا نه هیلن که س نیزیکی وی ببت، ژ لایه کی دی قه دا وی خه لکی به لاقه بکه ن ئه وین هاتینه د ریکا مه لکی دا، دا ب دیتنا مه و کبی وی شاد ببن. ل لایی ریکی پیره میره کی بیچاره یی روینستی بوو، ده می دیتی نیزیکی هنده کی پی لی بدانن گازی کر: هه وه خیره ؟ وان گوت: مه لک هات مه لک !

پیرهمیّری گوّت: مهلک.. یان مهملووک؟! (ومهملووک ئهو کهسه یی عهبد بت).

دەنگى وى گەھشتە مەلكى، وگاڤا مەلكى دىتى ھندەك زەلامىن وى ب نك پىرەمىنرى قە چوون، دىارە دا بىنشىنن، وى گۆت: كەسى نەئىشىنن، پاشى مەلك ب خۆ ب نك وى قە چوو وگۆتى: ئەى پىر! عەبد ب چ تشتى دى گەھتە ھەمىيى؟ پىرەمىرى گۆتى: ب ھىلانا ھەمىيى.

ئیبراهیم د ئاخفتنا وی گههشت، سهری خو هژاند وچاقین وی تژی روّندک بوون، پاشی ل هه قالیّن خو زقری وگوّت: بزقرن ئهم ئه قروّ ناچینه نیچیری، وپشتی زقرینا وی ژ نیچیری ب سی روّژان بریاره کا مهزن وی دا.. بریار دا هه مییی بهیّلت دا بگههته هه مییی.!

ئیبراهیمی کوری ئهدههمی بریار دا مهلکاتییی بهیّلت، وپشت بده ته قهسر وقوسویر ومهملهکه تی ههمییی، خهلکی وهلاتی وی سپیده یه کی هشیار بوون بیّی مهلکی خوّ ببینن، وهندی لیّ گهریان ب سهر چو سهر وشوینیّن وی هل نهبوون، ب تنیّ زهلامه کیّ ژ ره عییه تا وی تیّ نهبت، شقانی ل لایه کیّ دویر ژ باژیّری دکر، وی خیقه تا خوّ قهدابوو، شه قه کیّ مهلک ب تنیّ د بهر خیقه تا وی را بوّری و داخوازه کا غهریب ژی کر، گوتیّ: وه ره دا ئه ز و تو جلکیّن خوّ پیّک بگوهورین! شقان هه ر زوی ب کهیف قه وبیّی ئارمانجا مهلکی ژ قی چهندی بزانت ل به ر داخوازا وی هات.. وئه و بوو روّژا د دویق دا شقانی ژی وه کی هه می خهلکی مهمله که تی گوه لی بوو

مەلكى ئەوى كراسى شقانى يى درياى كرىيە بەر خۆ، ھەسپى خۆ ب لەز ھاژۆت وبەر ب رۆژئاڤايى قە دچوو و ب چوونا وى دىرۆكى ئىك ژ غەرىبترىن سەرھاتىيان تۆمار كر، ئەو مەلكى ژ ترسىن خودى دا دنيا بەرداى..

پشتی قویناغه کا دریّر ئیبراهیم گههشته عیراقیّ و ل ویّریّ هه قالینییا هنده ک زاناییّن مهزن کر وه کی: سوفیانی ثهوری وفوضه یلی کوری عیاضی وهنده کیّن

دی.. ووی پسیارا سهیدایین خو کر کانی نانه کی حه لال ل کیفه دی دهست ب من که قت؟ وان گوتی: هه په قهستا شامی بکه، و پشتی ئه و چوویه ویری وی ب دهستی خو کار دکر، هنده ک جاران پاله تی وهنده ک جاران ناطوور ثانییا چه و و و بیسانان، وهنده ک جاران ژی دچوو چیای دار دبرین و دئینان دفروتنه خه لکی، و ب حه قی دهستی خو وی خو ب خوان دکر.

ث گۆتنين وى يين ناڤدار: دبيرث: ههچييى تۆبه بڤيت بلا زوردارييى ل كەسى نەكەت، وبلا تىكەلىيا خەلكى ژى نەكەت، ئەگەر نە ئەو نەشيت وى ب دەست خو قە بينت يا وى دڤيت.

ودبیّژت: ئهو مهلکی عهدالهتی نهکهت فهرقا وی ودزیکهری نینه، وئهو زانایی ب تهقوا نهبت فهرقا وی وگورگی نینه، وههچییی خوّ بو ئیّکی دی ژبلی خودی بشکیّنت فهرقا وی وصهی نینه.

وجاره کن هنده ک هه قالین وی گوتی: ئهگهر تو ژنه کن بو خو بینی، وی گوت: ئهگهر ئهز شیابام دا نه فسا خو بهردهم.

ل سالا (١٦٢) مشمختي ل شامي چوو بوو بهردلوّڤانييا خوديّ.

مرۆڤێن خودێ د گەل مەزنێن دنيايێ

(مروّقیّن خودی) و (مهزنیّن دنیاییّ) ههر وهکی تو بیّژی: عهسمان وعهرد.. بلندی ونزمی.. روّناهی وئاخ!! سوحبهته کا عنتیکهیه، وپهیوهندییه کا غهریبه، کهرهم کهن دا ژنیزیک بهری خوّ بده ینیّ..

دیتنا مروّقیّن خودی بو مهزنیّن دنیایی -بی گومان- دی یا گریدایی دیتنا وان بت بو دنیایی ب خو، له یا د جهی خو دایه بیرا ههوه ل دیتنا وان بو دنیایی بینینه فه: بینه به ر چاقیّن خو. شهفه کی، دهمی تو یی نقستی، ته هند دیت تو یی ل جهه کی دچی، چهند گافه گان تو چووی و خزینه یه کا مهزن که فته به رسنگی ته، وتو یی ب تنییی، نه کهس ههیه ژ ته بستینت، ونه کهس ههیه شریکاتییا ته تیدا بکهت، هیشتا ته تیر کهیف ب خزینه یا خو نه هاتی ته هند دیت جرفه ک ب ته کهفت و رابووی.. دله کی تژی کول، دو دهستین قالا، وچو ددی نه!

بهری خو ژ قی دیمه نی وهرگیّره، سهحکه دنیایی .. (فلان که س) تو دا بیّری قاروونه، ملیوونه کل نک وی فلسه کی بوو، دوهی مر، ومروّقیّن وی ئه و بر د ئاخی را کر وزقرین، چو بالیفک نه دانانه بن سه ری، خو ئه و فوّتا تی ئالاندی ژی زقراند وبوّ وی نه هیّلا ل ویّری، جرفه ک قی که فت وی هند دیت هشیار بوو، حه تا قی گاقی د خه ونه کی دا بوو نوکه ژی رابوو قه، به لی پا چ؟ دله کی کوّقاندار، ودو ده ستین قالا!

ئەقەيە ئەو دنيايا خەلىك دىنى خۆ بۆ دفرۆشت.. ئىمام (محەمەد ئەلباقر) دېيىژت: ((دنيا وەكى وى مالىيە يى تو بۆ خۆ د خەونى دا دېينى، گاڤا تو ھشيار بووى تو چويى د گەل خۆ نابىنى)).

یان ژی گوهدارییا مروّقه کی دی ژ مروّقیّن خودی بکه دی چاوا دنیایی نیشا مه دهت:

رِوْرَه کێ (مهسرووقێ کورێ عهبدررهحمانی) دهستێ برازایه کێ خوٚ گرت وبره هنداڤ لاته کێ خهلکی گلێشێ خوٚ دبر دهاڤێتێ، مهسرووقی دهستێ خوٚ ب نک گلێشی څه درێژکر وگوته برازایێ خوّ: ((بهرێ خوٚ بده دنیایا وان.. ئهها ئهڤهیه ل بن پییێن مه، وان خوار وپویچ کر، کره بهر خوٚ ودڕاند، لێ سویار بوون وهێلا، وبو خاترا څێ ئهوان خوینا ئێک ودو رێت)).

چەند تشتەكى غەرىبە سەرا گلىشەكى مرۆڭ خۆ تى ببەت! چەند ھەۋركىيەكا بى خىرە سەرا كنجرەكى مرۆڭ شەرى ھەقالى خۆ بكەت! دنيا بويكەكا ب خەملە، گەلەك يا جوانە، بەلى بەرى خۆ بىدى جىھەكى پاقژ لى مايە كەسى بەرى تەدەست نەكرىتى؟ قىرجا ئەقە چ عشقەكا قاژىيە؟!

وکو مه زانی ئەقەيە دىتنا مرۆۋين خودى بۆ دنيايى، تو بينژى دىتنا وان بۆ مەزنين دنيايى دى يا چاوا بت؟

مهزن -ب دیتنا وان- دو مهزنن: یان ئهوه یی دلی خو ل دویث گزتنا خودی ویی غدمبهری -سلاث لی بن- دبهت، دینی خودی دپاریزت وشریعه یی دینی خودی دئینت، وئهو هنگی ژ کوما مروقین خودی دئینته هژمارتن، یان ئهوه یی دینی خودی دئینت، وئهو هنگی ژ کوما مروقین خودی دی بو خهلکی دانای دا ل دویث بچن، وئه شهمی یان هنده ک- لادای وریدکه کا دی بو خهلکی دانای دا ل دویث بچن، وئه شه ژی ئیک ژ دووانه: یان وی باوهری ب دینی خودی نینه، وهزر دکهت شریعه ت بکیر هندی نائیت بو خهلکی ببته مهنهه ج. وئه شه نه ژ حسیبا موسلمانانه، یان ژی وی باوهری ب شریعه تی خودی ههیه و د هنده ک مهسه لان دا ب کار دئینت ژی بهلی ب دورستی پیگیریی ب شریعه تی ناکه ت وزوردارییی ل خهلکی دکه ت.. وئه شه یه یه وی باوهری مهنار دکه ین نامی نامی وئه شهیه یی مه نافی وان کرییه: (مهزنین دنیایی)، وئهم پسیار دکه ین نهری ههلویستی مروقین خودی ژ وان چیه ؟

ل دەسپیدکی دی بیرین: مروقین خودی نهخاسمه یین زانا ژوان، ههردهم ژ حاکم وسولتان ومیران دبی منهتن، وههلویستی وان ژوان ژقیری دهست پی دکهت.. ئهو کهسین دویقهلانکییی بو مهزنین دنیایی دکهن ئیک ژدو ئارمانجان دخوازن: یان (مهنصبین بلند) ب دهست خو قه بینن، یان بهریکین خو ژقویترا دنیایی تری بکهن.. ومروقین خودی ژقان ههردو ئارمانجان ددویرن. نه وان (مهنصب) دقین نه (مالی دنیایی). وههچییی باوهر نهکهت بلا قی سهرهاتییا کورت بخوینت:

روّژهٔ دکێ خهلیفێ ئهمهوی (سولهیمانێ کوڕێ عهبدلمهلکی) هاته مهدینێ، وقهستا مزگهفتا پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن - کر، ل کوژییهکێ مزگهفتێ بهرێ وی ب زهلامهکی کهفت نیشانێن تهقوایێ لێ ددیار بوون، خهلیفهی پسیار کر: ئهوێ هه کییه؟ هندهکان گوتێ: (صهفوانێ کوڕێ سهلیمییه) ئێک ژ زانایێن مهدینێ یێن مهزنه.. ئینا خهلیفهی کیسکهکێ تژی پێنج سهد دینار کره د دهستێ زهلامهکێ خو دا وگوتێ: قان دیناران بو وێ هه ببه. وی کیسک ژێ وهرگرت و ب نک صهفوانی قه چوو، ل هنداڤ سهری ڕاوهستا وگوتێ: (أمیر المؤمنین)ی ئهڨ دیناره یێن بو ته هنارتین، صهفوان ما وژێلهل بهرێ خو دایێ، گوتێ: کوڕێ من! دیاره تویی خهلهت بووی وی بهحسی من نینه. زهلامی گوت: نه نه، ما تو نه صهفوانی؟ صهفوانی گوت: بهلێ.. بهس سهحکێ بهلکی تو یێ خهلهت بووی. زهلام دودل بوو، زڤړی نک خهلیفهی دا مهسهلێ مسوّگهر بکهت، ودهمێ ئهو ب ڤێ چهندێ څه دموژیل صهفوانی هێدی خو ژ مزگهفتێ څهدزی و ل مهدینێ ههمییێ نهما، وحهتا دموژیل صهفوانی هێدی خو ژ مزگهفتێ څهدزی و ل مهدینێ ههمییێ نهما، وحهتا خهلیفه ژ مهدینێ دهرنهکهفتی کهسێ صهفوان ل مهدینێ نهدیت.

ئهگهر مرادا هنده کان ئهو بت خهلیفه وان ب خولامینی د گهل خو قهبویل کهت؛ دا پارییه کی زیده بگههتی، یان بهوسته کی ژ خهلکی بلندتر لی بیت، صهفوان ویین وهکی صهفوانی قهبویل ناکهن خهلیفه د بهر وان را بچت!

ئهگهر باوهرییا ب خودی وهیقییا په حصا وی سهرمالی مروّقی بت، نه دنیا ونه مهزنین دنیایی نهشین مروّقی ل دویڤ خوّ پاخپین، (سهلهمهیی دیناری) ئهوی دبیّژنی: (ئهبوو حازم) ئیّک ژ زانایین تابعییانه، د گوتنه کا خوّ دا دبیّژت: (امن هنده ک زانا دیتبوون زانینا وان ئهو ژ خهلکی دنیایی ههمییی بی منه کربوون، وخهلکی دنیایی نهشیابوون ب دنیایا خوّ، خوّ ژ وان بی منه بکهن، وان ب زانینا خوّ قهستا خهلکی دنیایی کر لهو خهلکی دنیایی نهشیان وان ب دنیایا خوّ دسهردا ببهن)).. مه عنا ئهو زانایی ب دورستی مروّقی خودی بت، زانینا وی دی وی ژ مهزنیّن دنیایی ودهولهمهندان بی منهت کهت.. پوژه کی دهولهمهنده کی هنارته ب دویڤ (ئهبوو حازمی) پا وگوتی: هنده کی پسیارین دینی مه ییّن ههین وه دا وی دا وگوتی: ((ئهبوو حازمی) بهرسڤا وی دا وگوتی: ((ئهز گههشتبوومه هنده کی زانایان ومهخسه دا وی زانایین صهحابییان بوون وان دینی خوّ هل نه دگرت، ونه دبره نک مروّقیّن دنیایی، ومن نه قی تشتی بکهم، ئهگهر ته کاره ک به ههیه تو ده وه د)).

وچونکی مروّقین خودی خوّ ژ مهزنین دنیایی بی منه دکه ن سهرفهراز دژین.. روّژه کی ده می (سولهیمانی کوری عهبدلمهلکی) هاتییه مهدینی چوو سهرا هژماره کا زانایان دا، ووان ژی سهرا وی دا، وبهری ئهو بزقرته شامی پسیارکر: ئهری زانایه ک مایه ل مهدینی هنده ک صهحابی دیتبن ومه ئهو نهدیتبت؟ هنده کان گوتی: بهلی، رئهبوو حازم) یی مای ته نه دیتییه، خهلیفه ی گوته زهلامه کی: ههره بیّژی بلا بیّته نک مه، مه دقیّت وی ببینین، گافا قاصد هاتییه نک ئهبوو حازمی وداخوازا خهلیفه ی گههاندییی، ئهبوو حازمی گوتی: من چو شوّل ب (أمیر المؤمنین)ی خهلیفه ی گههاندیک به من هه بلا ئهو بیّت.

خەلىفەى گۆت: ئەبوو حازم راست دېيۆت، ئەم دى چىنە نك وى، وخەلىفە ھاتە نك ل مزگەفتى، وەكى ھەر فەقىيەكى وى، خەلىفە ل بەرانبەر وى روينشت، و كازندەقە گۆتە ئەبوو حازمى: ئەقە چ زقراتىيە تو د گەل مە ب كار دئينى؟

ئەبوو حازمى گۆتى: ما تە چ زڤراتى ژ مە دىتىيە؟

خەلىفەي گۆتى: خەلكى مەدىنى ھەمى ھاتن سەرا مە بدەن وتو نەھاتى.

ئەبوو حازمى گۆتى: حەتا ئەڤرۆ من وتە ئىك ودو نەناسىيە.

خەلىفەى گۆتى: تو راست دېيزى.

پاشی خەلىفەی (سولەيمانى كورى عەبدلمەلكى) گۆتە ئەبوو حازمى: ئەرى بۆچى ئەم حەز ژ مرنى ناكەين؟

ئەببوو حازمى گۆتى: چونكى ھەوە دنيايا خۆ يا ئاڤاكرى وئاخرەتا خۆ يا خراب كرى، وكەسى نەڤێت ژ ئاڤاھى بچتە خرابەي.

خەلىفەي گۆت: خوزى من زانيبا كانى حالى مە سوباھى ل نك خودى دى چ ت؟

ئەبوو حازمى گۆتى: بەرى خۆبدە قورئانى دى زانى، خودى دېيۋت: ﴿ إِنَّ اللهُ بَرَارَ لَفِى نَعِيمِ ﴿ وَإِنَّ اللهُجَّارَ لَفِى جَحِيمِ ﴾.

خەلىفەي گۆت: ورەحما خودى ل كىڤەيە؟

ئەبوو حازمى گۆت: يا نيزيكى قەنجيكارانە.

خەلىفەي گۆتى: باشە زڤرىنا مە بۆ نک خودى دى يا چاوا بت؟

ئهبوو حازمی گۆت: هندی مروّقتی باشه، وهکی وی کهسی دی زقرت یتی ب وهغهرهکی دهرکهفتی، و ژ مروّقیّن خوّ خهریب بووی، ویی خراب وهکی وی عهبدی دی زقرت یتی ژ خودانی خوّ ره شی قیّجا هندهکان گرتی و ل خودانی زقراندی.

گافا ئەبوو حازمى وە گۆتى، سولەيمانى ھند كرە گرى حەتا دەنگى گرىيا وى ب سەر كەفتى، وپشتى سوحبەتەكا دريْر خەلىفەي گۆت: ئەرى تو بۆ مە چ دبيْرى؟

ئەبوو حازمى گۆتى: دى من عەفى كەى ژ قى پسيارى؟ خەلىفەى گۆتى: نە، شيرەتەكە ئەز حەز دكەم تو ل من بكەى.

ئمبوو حازمی بی ترس ودودلی گوتی: باب وباپیرین ته ب کوتهکی خو کربوو مهزنین خهلکی، بین ترس ودودلی گوتی: باب وباپیرین ته ب کوتهکی، ووان مهزنین خهلکی، ب شیری هاتنه سهر حوکمی بینی رازیبوونا خهلکی، ووان کوشتنه کا مهزن ئیخسته ناف خهلکی پاشی چوون وبارکرن، فیجا ئهگهر تو بزانی وان چ گوتن!

ل قیری ئیک ژوان مروقین ب چنییین خولامینییی مهزن بووین و ل سهر سفرا (تهمهللوقی) قهله و بوین، قیا خوّل به رخهلیفه ی شرین کهت، له و ل ئهبوو حازمی حهیتاند وگوتی: ئهقه نه چوگوتنه ته گوتی. ئهبوو حازمی گوتی: تو دره وان دکه ی خودی پهیمان ژوانایان وهرگرتییه کو حهقییی ئاشکه راکهن ونه قه شیرن.

خەلىفەى گۆتە ئەبوو حازمى: دوعايەكى بۆ من ژ خودى بكه.. ئەبوو حازمى دەستىن خۆ سەر ئەڤرازكرن وگۆت: يا رەببى ئەگەر سولەيمان ئىك ژ چاكىن تە بت تو خىرا دىن ودنيايى بدى، وئەگەر ئەو ئىك ژ نەيارىن تە بت تو بەرى وى بدە وى رىكى يا تە بقىت.. وخۆ بى دەنگ كر، ئىنا خەلىفەى گۆتى: ھەما ھندە؟! ئەبوو حازمى گۆتى: ئەگەر تو يىي ژ ھەۋى بى ھندە ژى بەسە.. وبەرى دىوان قەرەقت خەلىفەى گۆتى: ئەگەر تە پىتىقىيەك ھەبت بىر دا بىق تە ب جەلىنىن، ئەبوو حازمى گۆتى: بىلا.. مىن ببە بەحەشتى ومىن ژ جەھنەمىي دوير بىخە! خەلىفەى گۆتى: ئەگەر تە ئۇ ئەرتى يا ژ قىي يىنى دوير بىخە! خەلىفەى گۆتى: ئەۋە ب مىن ۋە نائىت، وى گۆت: يا ژ قىي يىنى تىم مىن چو ددى نەۋىت..

خەلىفەى گۆتى: باشە بۆچى تو نائىيى د گەل مە بى، ئەم ژى دى مفاى ژ تە بىنىن وتو ژى دى مفاى ژ مە بىنى؛ ئەبوو حازمى گۆت: (أعوذ بالله!)، خەلىفەى گۆتى: بۆچى؟ وى گۆت: ئەگەر ئەز ھەقالىنىيا ھەوە بكەم نەكو خودى ژ مىن بستىنت ومن عەزاب بدەت.. ودەمى ئەبوو حازم رابووى دا بچت، خەلىفەى سەد دىنار ھاقىتنە بەر وگۆتى: ئەقان دىناران ل حالىي خىز خەرج بكە، وپاشى دى ھىدەكىن دى ژى بۆ تە ھىيرم، ئەبوو حازمى گۆتى: ب خودى مىن ئەو بۆ تە نەقىن

قیّجا چاوا دی من بوّ خوّ قیّن، ئه سهد دیناره ئهگهر پیش وان گوتنان شه بن ییّن من گوتینه ته، ب خودی مرار وخوین وگوشتی بهرازی ل ده می ته نگاشییی ژ وان حهلالترن، ژ خوّ ئهگهر ئهو ژ مالی موسلمانان بت، من شریک دی تیّدا ههبن لهو بوّ من حهلال نینه ئهز وان وه رگرم، ئسرائیلی هند ل سهر ریّکا راست بوون هندی مهزنیّن وان دهاتنه نک زاناییّن وان، پشتی ئهو سهرنخوین بووین و د چاقی خودی دا شکه ستین و باوه ری ب طاغووتی ئینای، زاناییّن وان هاتنه دیوانیّن مهزنان ویشکدارییا وان د دنیایا وان دا کر، ئینا هه قالینییا وان د کوشتنی ژی دا کر.

قى پاقژىيىن. قى بى منەتىيىن. قى سەربلندىيىن، مرۆقىن خودى گەھاندنە وى پىكا بلند يا كەسى دى ژبلى وان نەگەھشتىيىن.

تمقوادارییا قان چاک وپارسان ئیکا هند ژوان چیکر ئمو بمری خو ژوی جهی ژی وهرگین یی زوردار قهست دکهنین. خودی ئمو بو جیگرییا پیغهمبهری خو سلاف لی بن- پان داین، وئموی ب جیگرییا پیغهمبهری سلاف لی بن- پازی ببت چاقین خو ب دیتنا مهزنین دنیایی تیر ناکهت! بلا نهخوشی بیته سهری وان، ببت چاقین خو ب دیتنا مهزنین دنیایی تیر ناکهت! بلا نهخوشی بیته سهری وان ترس وبرسی ببینن، گوتنین زقر.. گرتن.. لیدان.. نهفیکرن، ئمقه ههمی ل بهر وان چو نینه، تشتهکی شفکه بهرانبهر عهزابا خودی یا ئمو ژی درهقن، یا کو دی گههته وان ئهگهر وان ههقالینییا زورداران کر. جارهکی (عهبدلمهلکی کوری مهروانی) داخواز ژعهلیین کوری حوسهینی کوری ئیمام عهلی شهری بناسناقی زوینولعابدین دئیته ناسین- کر کو ژ مهدینی بیته نک وی ل شامی، وبمینته ل روینولعابدین ب قی چهندی یی پازی نهبوو، ئینا خهلیفهی بریار دا ب کوتهکی وی بینن، لهشکهری خهلیفهی هاتنی دهست وپییین وی زنجیرکرن، وبهری وی بیمن زانایی ناقدار (ئبن شهابی زوهری) دهستویری ژ لهشکهری خواست کو وی بیمن زانایی ناقدار (ئبن شهابی زوهری) دهستویری ژ لهشکمری خواست کو دهلیقهیهکی د گهل زوینولعابدینی بمینت، گوهدارییا زوهری بکهن دا ئهو قی دهلیقهیهکی د می شو مه قهگیرت:

زوهری دبیّرت: گافا ئهز چوویمه نک زهینولعابدینی ومن دهست وپییین وی زنجیرکری دیتین ئهز گریم، ومن گوتی: خوزی ئهز نوکه ل شوینا ته بام وتو یی بهردای بای، وی گوّته من: ئهی زوهری ما تو هزر دکهی ئه حالی ئهز تیدا بو من یی نهخوشه؟ نی ئهگهر من قیابا ئهز یی گرتی نهدبووم.

بهلی راسته.. ئهگهر وی قیابا دا چت ل دیوانا خهلیفهی روینت وتشته کی یی رفت کیم نهدبوو، دا یی ب قهدر وخاتر بت، بهلی سوباهی دهمی ئه و رابهری خودی رادوهستیا وپسیار ژی دهاته کرن: ئه و چه هالینی بوو تو وخهلیفی زوردار گههاندییه ئیک؟ بوچی تو ل دیوانا وی دروینشتی؟ ئه و دی چبیرت؟ نه.. ئهی زوهری بلا نهخوشییا ئه شور بت نه شهرمزارییا سوباهی!

(ئەبوو وائل شەقىقى كورى سەلەمەى) ئىك ژ زانايىن تابعىيان بوو، بىست صەحابى دىتبوون، رۆژەكى ئىكى گۆتى: مزگىنىيا من ل تە بت كورى تە (يەحيا) يى بوويە قازى، وى گۆت: ئەگەر تە گۆتبا من كورى تە يەحيا مر، من گەلەك پى خۆشتر بوو ژ قى گۆتنا تە گۆتى، پاشى وى گۆتە كچەكا خۆ: ژ ئەڤرۆ ويقە چى تشتى يەحيا بۆ من بىنت ژى وەرنەگرى!

مهزنییا دنیایی هنده د چاقین وان دا یا بی بها بوو؛ چونکی دنیایی ب خو چو بها ل نک وان نهبوو.. بهلی دقیت ژبیر نهکهین کو مروّقیّن خودی نهگهر هات وجاره کی ئیّک ژوان ل دیوانا مهزنه کی ئاماده ببا، قهدرگرتنا وی مهزنی بو وی ئیکا هند ژوی چی نه دکر کو ئهو خو ژگوتنا حهقییی بده ته پاش، (مالکی کوری دیناری) روّژه کی چوو دیوانا والییی (بهصرا)، والی گوتی: دوعا بو مه بکه، وی گوتی: نوکه ل بهر ده رگههی کوچکا ته چهند مروّث ههنه زوّرداری یا لی هاتییه کرن.. ئهو ههمی یی نفرینان ل ته دکهن!

مروّقیّن خودی ئهگهر چ ب پشکدارییا مهزنیّن دنیایی د مهزنییا وان دا رازی نابن ژی، بهلی ئهو خوّ ژ هندی ژی نادهنه پاش کو حهقییی بگههیننه وان؛ دا وان چو هیّجهت نهمینن، روّژهکیّ (شیخ الإسلام ئبن تهیمیه) چوو دیوانا میرهکیّ زالم؛

دا وی ژ خرابییی پاشقه بیمت، بو طان وی میری گوت: تو مروّقه کی زاهدی یا باش ئمو بوو ئمز هاتبامه نک ته! (شیخ الإسلام)ی گوتی: مووسا ژ من چیّتر بوو و فیرعمون ژ ته خرابتر بوو، د گهل هندی ژی مووسا روّژی سی جاران دچوو بهرده ری کوچکا فیرعمونی؛ دا حمقییی بو بیّژت!!

ئەو زانايى ژ مەزنىن دنيايى رەڤى سوفيانى ثەورى!

ل وی ده می دنیا ب نک وی قه هاتی وی پشتا خو دایی.. پتر ژ مهزنه کی ژ مهزنین دنیایی مراد بوو روزه کی ئه و بیت هه قالینییا وان بکه ت و ل دیوانا وان روینت، به لی ئه و ل سه رخوقه شارتنی یی مجد بوو.. ژ قی باژیری دره قی دچوو باژیری دی؛ دا که س ب جهی وی نه که قت ووی نیشا خهلیفه ی نه ده ت، جاره کی پسیار ژی هاته کرن: ئه ری بوچی تو هنده ژ مهزنان دره قی ؟ وی گوت: ئه ز ژ هندی ناترسم ئه و قه دری من نه گرن ده می ئه ز دچمه نک وان، ترسا من ئه وه ئه و گه له ک قه دری من بگرن قیجا ئه زحه ز ژ وان بکه م و مه یلدارییی بو بکه م!

رِوْژا ئهو مری خهلکی گوّت: ئه قرو (أمیر المؤمنین) د حه دیسی دا مر، ئه قرینی (زانین) و (زوهد) و (ته قوایی بابی عه بدللاهی سوفیانی ثه ورییه قیّجا سوفیان کی بوو؟

سوفیانی ثهوری وپیناسهیهکا کورت:

- پ ناڤن وی وه کی ئاشکه را سوفیانه، کورِی سهعیدی کورِی مهسرووقی شهورییه، ژ ئویجاخا (بهنی ثهوره)، وخهلکی باژیری کووفهیه.
- ل سالا (۹۷) ی مشهختی هاتبوو سهر دنیایی، وچونکی نهگههشتبوو
 زهمانی صهحابییان دئیته هژمارتن ژ (تابعین تابعییان).
- ﴿ زانایه کن ب ناق وده نگه نه خاسمه د زانینا حهدیسی دا وئه و دئیته هژمارتن ئیک ژشهش زانایین مهزن یین خودان مهزهه ب و (عهبدللاهی کوری موباره کی) دبیژت: من حهدیس ژهزار وسهد سهیدایان وهرگرتبوو، کهس ژوان ژهوری باشتر نهبوو.

ل سالا (۱۹۱۱) مشمختی ل باژیّری (بهصرایی) چووبوو بهر دلوّقانییا خودی.

نوکه دا بهرپهری گهشی سوفیانی د گهل مهزنین دنیایی قهکهین دا بزانین کانی ئهو چ بوو سوفیان کرییه سهروهری زانایین وی سهردهمی، حه تا زانایه وی وهختی بیژت: سوفیان منه ته که بوو خودی د گهل مروّقین ئیسلامی کری.

سوفیان ومهزنین دنیایی:

سوفیان ژی وه کی همر مروّقه کن دی ژ مروّقین خودی ل وی باوه ری بوو کو باشییا همر ملله ته کی ژ باشییا دو توخمه که سان دئیت: یا مهزنان، وزانایان.. وچاوا خوارن بو له شی یا فه ره دا پی بژیت، وه سا ئه شهردو توخمه ژی بو جقاتی دفه رن دا پی بمینت، وچاوا خوارن ده می خراب دبت بو له شی دبته ژه هر، وه سا مهزن وزانا ژی ده می خراب دبن بو جقاتی دبنه مرن.. و ب دیتنا مروّقین خودی سهره کانییا خرابییا مهزنان ژ هندی ده ست پی دکه ت ده می ئه و شریعه تی خودی - همییی یان هنده کی - ژ ژینا خه لکی لادده ن ودینی ل دوی شدی خه لکی دبه ن، قیجا ده می وان ئه شهره کر عه جیبگرتی نه بن نه گه ر هه وه هه می په نگین خرابییی قیجا ده می به وی که ی نه وی شهره ژ خودی نه که تی چو هزری بو به نییان ژی ناکه ت.

مهزنی ئهگهر ریّکا خودی ناسی ولی چوو وبهری مللهتی ژی دایی، مروّقیّن خودی دی ل دوّر کوّم بن، وبوّ وی بنه هاریکار وپشته قان، ئهگهر وی حه قییه ک نهزانی ئه و دی نیشا دهن، ئهگهر ژ بیر کر دی ئیننه بیری، ئهگهر ته حسی دی دهستی وی گرن. ژ خوّ ئهگهر مهزنی پشت دا ریّکا خودی مروّقیّن دنیایی دی لی داجرییّن وقیت که نه سفرا وی، ومروّقیّن خودی دی ژی قه په قن، هنگی زانا دی بنه دو پشک: یان دی خوّ ده نه د گهل مروّقیّن دنیایی، یان دی د گهل مروّقیّن خودی بن. ئه و دی بنه هه قالیّن مهزنان د خرابییی دا، وهنگی خرابییا وان ل سهر ج قاتی خوّ ژ خرابییا مهزنان ب خوّ ژی دی خرابتر بت، بوچی؟

بهرسف بلا بو سوفیانی ثهوری بت، سوفیان دبیرت: ((مروقی زانا دختوری دهرسف بلا بو سوفیانی ثهوری بت، سوفیان دبیرت: ((مروقی زانا دختوری دهرد ئینا خو، کی دی همبت وی دهرمان کهت؟)) مهزن دهمی خراب دبی دنیایا مروقی خراب دکهن، بهلی زانایین دینی دهمی خراب دبن دینی مروقی خراب دکهن، وخرابکارنا دنیایی د گهل مانا دینی سفکتره ژ خرابکرنا دینی د گهل مانا دنیایی، لهو جاره کی دهمی پسیار ژ سوفیانی هاتیه کرن: چ تشت ژ ههمییی خرابتره؟ وی گوت: مروقی زانا ئهگهر خراب بوو.

وبو وی یی پسیار بکهت: ئهری کهنگی مروقی زانا خراب دبت؟ سوفیان بهرسقی ددهت: ((چی گافا ته مروقی زانا ل بهر دهرگههی سولتانی دیت تو بزانه ئهو دزیکهره، وچی گافا ته ئهو ل بهر دهرگههی زهنگینان دیت تو بزانه کاری وی پیمهتییه))، مهعنا: زانا ب قان ههردو ریخکان خراب دبن، وئه و زانایین خراب ئهون دینی خه گوری مهزنان دکهن دا بهریکین خو گوری مهزنان دکهن دا بهریکین خو ئافاکهن، وزانینا خو قوربانی زهنگینان دکهن دا ل سهری کوچکان بینه دانان. ومروقین نهزان دهمی وان ب قی رهنگی دبین ههمی هزرا وان دبته ئهو کسو ههما دین ههر ئه قهیه، لهو ئهو ژی دی چاف ل وان کهن، یان دی ژ دینی رهنی.

بهلی خودی رهمی جهان ئهو کته کا بری، ل ههمی دهم وههمی جهان ئهو کته کا بژاره ژ زانایین دورست پهیدا دکهت دا بو خهلکی ببنه نموونهیین چاکییی ورینیشانده رین راستییی، و ژ لایه کی دی قه دا ببنه باشترین بهرسف بو وان زانایین (دزی) و (ریمه تی) بو خو کرییه کار وکهسب.

پشتی قی ریخوشکرنی کهرهم کهن دا دهفتهرا سوفیانی ثهوری د گهل مهزنان قهکهین دا بزانین کانی چاوایه دهمی زانا مفای ژ زانینا خوّ دبینت..

سوفیان مروّقه کی فهقیر بوو، پترییا ژبین خوّیی بهردهست تهنگ بوو، هنده ک جاران دو سیّ روّژ ب سهر دا دچوون دانه کیّ خوارنیّ ب دهست نهدکه فت، هه قالیّ

وی (ئهبوو شهابی حهنناط) دبیّرت: روّره کی ئهز چوومه نک سوفیانی ل کهعبی خوّ دریّر کربوو، من سلاف کری، وی ب سستی جابا سلافا من دا، من گوتی: خویشکا ته هنده ک خوارن یا بو ته هنارتی، ئینا ئهو ئیّکسهر رابووقه، من گازنده ژی کرن وگوتی: بوّچی ته ب سستی جابا سلافا من دا؟ وی گوت: د نافبهرا من و ته دا بت، ئهقه سی روّره من تشته ک نهخوارییه، گافا ته به حسی خویشکا من کری، من زانی ئهو خوارنا وی بو من هنارتی دی ر کاری تهشییا وی بت.

گافا خەلكى ئەو د قى حالى دا ددىت، ھندەكان ئەو ژ فەقىرىيى دىرساند، لەو وى دگۆتە وان: ((ھوين مىن ژ فەقىرىيىي دىرسىنن؟ ترسا مىن ئەوە دنيا بكەفتە دەستىن من)). ترسا سوفيانى ئەو بوو زەنگىن ببت، وقيانا دنيايى جهى خۆ د دلى دا بكەت، وسوفيان ئەوە يى د گۆتنەكا خۆ دا دېيرت: ((ئەو دلى قيانا دنيايى تىدا بت، ترسا ئاخرەتى ژى دەردكەقت))، دېيرن: زوهد ئەوە مىرۆڭ دلىي خۆ نەبەتە دنيايى، بەلى فەرقە مرۆۋەكى دنيا نەكەفتە لەپان قىجا دلى خۆ نەبەتى، وئىكى دنيا ل بەر دەستى بت وئەو دلى خۆ نەبەتى، وسوفيان ژ قى رەنگى دووى بوو، لەو دايا ل بەر دەستى بت وئەو دلى خۆ نەبەتى، وسوفيان ژ قى رەنگى دووى بوو، لەو داھدىن سەردەمى وى دگۆتن: يى زاھد سوفيانه، دنيا ب نىك قە وى ھات، وى يشتا خۆ دايى:

ودا هوین بزانن چاوا دنیا ب نک وی قه هات، وچاوا وی پشتا خوّ دایی وهرن پتر خوّ نیزیکی جیهانا سوفیانی بکهین..

سوفيان ورِەڤينا بەردەوام:

ل نک گهله که کهسان پزگاری ئهوه مروّق د دنیایی دا د خوّشییان دا بریت ویی ب سلامه تی بت، به لی مروّقیّن خودی ب پهنگه کی دی د پزگارییی دگههن: کو مروّق دنیایا خوّ بپاریّزت ودینی خوّ ژ دهست بده ت هنگی مرن ژ مانی چیّتره، (سهلهمهیی کوری دیناری) گهله که جاران دگوته خهلکی: ((ئهزی پازیمه ئیّک ژ ههوه هند چاقی خوّ بده ته دینی خوّ هندی چاقی خوّ دده ته نه عالا خوّ))!

سوفیان ل وی باوهری بوو کو پاراستنا دینی مروّقی زانا ب هندی دبت کو ئه و خوّ ژ کوچک و دیوانین مهزنین دنیایییی بده ته پاش، و دهستی خوّ نه که ته د ناث دهستین وان دا؛ دا ل روّژا رابوونا مهزن ژ دهسته کا وان نه بیته هژمارتن. سوفیانی هه قاله که ههبوو دگوتنی: (یووسف) روّژه کی خهلیفی عهبباسی (به و جهعفه ری) به و بو و الیاتییی هلبژارت، خهلک چوونه نک دا کاری وی یی نوی لی پیروز بکه نه و بو والیاتییی هلبژارت، خهلک چوونه نک دا کاری وی یی نوی لی پیروز بکه نه دا پیروزییان لی بکه ت، نه. سوفیانی گوتی: (تیچوون بو ته بت به ی یووسف! وان بی کیر تو سهر ژی کری، به گهر ل روژا قیامه تی هاته گوتن: کانی به بوو جهعفه ر و دویکه فتییین وی بلا رابن و تو ژی د گهل قیامه تی تو دی چ که ی ؟)).

وروّژه کی هزر وه سا بو خهلیفه ی چیبوو کو سوفیانی بکه ته قازیبی کووفه، ئینا وی هنارته ب دویث را، وپشتی ئهو ل دیوانا خهلیفه ی هاتییه ئاماده کرن وی سلاث کره خهلیفه ی ب نافی وی ونه گوتی (أمیر المؤمنین).. خهلیفه ی ب روییه کی گهش قه گوتی: ئهی سوفیان تو خوّ ر مه قه دشیری یا ر ته قه ئهم نه شیینه ته، ئه قه مه تو گرتی قیجا ما تو ناترسی ئهم حوکمه کی ل دویث دلی خوّ بدانینه سهر ته؟

سوفیانی گوتن: ئهگهر تو بشیه من حاکمهکن دی یی خودان شیان ههیه دشیته ته، وئه و حهقییی ونهحهقییی ژیک جودا دکهت.

وهزیری گۆته خهلیفهی: ئهی (أمیر المؤمنین) چاوا ئه نهزانه ب فی رهنگی د گهل ته دئاخقت؟ دهستویرییی بده من دا سهری وی ژ سهر قالبی بفرینم!

خهلیفه ی لن حهیتاند وگوتن: مرن بو ته بت، ما تو نزانی سوفیان ویین وه کی وی حهز دکهن ئهم وان بکوژین؛ دا خوشییا وان ببته ئهگهرا شهرمزارییا مه؟ بنقیسه: مه بریار دا سوفیان ببته قازییی کووفه ب وی شهرتی کهس مایی خو د وی نهکهت.

پشتی فهرمانا خهلیفهی هاتییه نقیسین وموّرکرن کرنه د دهستی سوفیانی دا، سوفیان ژ دیوانا خهلیفهی دهرکهفت و ب نک رویباری (دجله) شه چوو، وفهرمانا

خەلىفەى د ئاقى دا بەردا.. ورەقى! تو دا بىتى عەردى ئەو داعويرا يان عەسمانى ھلكىشا، خەلىفەى جەك نەھىلا وقى نەكەفت.

بهری بو ههوه بیّرین کانی سوفیان کیقه چوو، مه دقیّت سهرهاتییه کا وی یا دی د گهل بابی قی خهلیفه ی بو ههوه قهگیرین:

ئه شخهلیفی مه نوکه به حس ژی کری (ئهبوو عهبدللاهی مههدی) یی عهبباسی بوو، کوری (ئهبوو جهعفهری مهنصوور)، جاره کی ل مه که هی سوفیان وئهبوو جهعفه رکه کهفتنه به رانبه رک ئیک، ئهبوو جهعفه ری ملی سوفیانی گرت وبه ری وی دا که عبی وگوتی: ئه ز ته ب خودانی شی بهیتی دده مه سویندی تو می چاوا دبینی ؟ سوفیانی گوتی: ئه ز ب خودانی شی بهیتی که مه می تو دیتی پیسترین زه لام! و ده ستی وی به ردا و چوو..

سوفیانی کاغهزا خهلیفهی بو ماسییان بهردا د ئاقی دا، پاشی ژ بهغدا پره قی.. ئهو نهچوو باژیپی خو کووفه؛ چونکی وی دزانی ئهو دی ئینه ویری لی گهریین، قهستا بهصرا کر، ونهچوو ناف باژیپی دا کهس پی نهحهسییت، چوو ناف بیستانه کی دارقهسپان وگوته خودانی: ئهز مروقه کی بی ریمه ئهگهر ته بهیت ئهز دی بیز ته ل بهر بیستانی ته بم و تو ههر روژ خوارنی بده من، وی گوتی: بلا من قهبویله. روژه کی هنده کی باجهستین د بهر بیستانی را بورین، هاتنه ناف بیستانی، سوفیان ب تنی یی حازر بوو، گوتنی: تو یی ژ کییی وی گوت: ئهز خهلکی کووفه مه، گوتنی: ئهری خورما به صرا شرینتره یان یا کووفه ؟ سوفیانی گوت: خورما کووفه کوتنی: مدری نازم وان کووفه کوتنی: مین تو دره وینی! صهیه کی ژی مایه ل قیری خورما مروقان گوتی: همی پا تو مروقه کی دره وینی! صهیه کی ژی مایه ل قیری خورما به صرا نه خواری، تو دبیژی هیشتا من نه خواریه ؟ پشتی ئهو باجهستین زقرینه به صرا وان سوحه تا خو بر والی قه گیرا، والی گوت: بگههنی هه بت نه به ته دی سوفیان

بت.. مروّقه ک ل به صرا ل به ربیستانه کن دارقه سپان بت، وهیّشتا تام نه کربته خورما به صرا، ئه گهر ئه و سوفیان نه بت ئه و که سن دی نابت..

وحمتا ئىلچىيىن والى گەھشىتىنە ناڭ بىستانى دىت ئەو زەلامى خەلكى كووف يى چووى خاترا خۆ ژ خودانى بىستانى يا خواستى و ل بەصرا ھەمىيى نەمايە!

قى جارى كىقە بچت؟

- بۆيەمەنىخ.. يەمەن جهەكىخ دويىرە وكەس ل ويىرى وى نانياست ودى ژخەلكى دوير كەقت.

سوفیان دبیّرت: وهختی ل سهر دهمی (مههدی) ل من دگهریان نهز هاتمه يەمەنى، ژ قىي تاخى بى تاخى دى ئەز دچووم، وچى جهى ئەز گەھشىتبامى ئەز دچوومه مزگهفتی، جارهکی دهمی ئهز ل مزگهفتی دزییهک ل وی تاخی هاتهکرن یی ئەز لىخ، خەلكى ئەز گرتم وبرمە نك والى (مەعەنى كورى زائدەي)، وى ناقى مىن گوه ليّ بووبوو بهليّ ئهز نه دنياسيم، گوتنيّ: ڤي دزييا مه يا كري، وي پسيارا من كر: برّجى ته دزييا وان كرييه؟ من گرّت: من چو دزى نهكرينه، والى گرّته خەلكى: كانى دەركەۋن دا ئەز پسىيارا وى بكەم.. دەمىي ئەم ماينە ب تنى والى گۆتە من: ناقى تە چيە؟ من گۆتى: ئەز عەبدللاھى كورى عەبدررەحمانىمە، وى گۆت: ئەز تە ب خودى ددەمە سويندى ناڤى خۆ يى دورست بى من بېژه. من گۆت: ناڤي من سوفياني كوري سهعيدييه، وي گوت: سوفياني ثهوري؟ من گوت: ئهري! وى گۆت: تو ئەويى يى (أمير المؤمنين) ل تە دگرييت وبى من نقيسى كو ھەر جاره کا ئەز تە بېينم تە بگرم وبۆ وى بهنيرم؟ من گۆت: بەلىخ.. بيهنەكى وى سەرى خۆ چەماند، ياشى گۆت: ھندى تە بقيت ل نک مە بمينە وچى گاڤا تە ڤيا ھەرە، ب خودي ئەگەر خو تول بن پي من يي قەشارتى بى ئەز پي خو راناكەم دا كەس تە نەبىنت.

(مههدی) ژی وه کی بابی خو (مهنصووری) چوو، وسوفیان یی قهشارتی، خیلافهت گههشته کوری وی (هاروون ئهلرهشیدی)، هاروونی قیا ههقالینییا خویا کهفن د گهل سوفیانی نوی کهته هه، چونکی هاروون وسوفیان ههردو پیک هه شاگرده یین ئیمام مالکی بوون، وان حهدیس ل نک خواندبوو، هاروون مروقه کی زانا بوو وگهله ک حهز ژ زانایان ژی دکر، بهلی چونکی ئه و د حوکمداریا خو دا وه کی ئیک ژ ههردو عومهران نهبوو سوفیانی خو نیزیک نه کر، وههر قهشارتی ما.. مرادا هاروونی ئه و بوو سوفیانی ببینت، بهلی کانی سوفیان کی دزانت ل کی شهیه؟

(ئەببوو ئەحمەدى زوبەيىرى) دېيترت: رۆژەكى ئەز وسبوفيان ل (منايىق) د مزگەفتەكى قە ببووين بانگهلديرەكى گازى كر: (أمير المؤمنين ھارون الرشيد)ى فەرمان دايە ھەچى كەسى سوفيانى ئەورى نىشا مە بدەت ئەم دى دەھ ھزاران دەينى!

وجاره کن ده من (مه هدی) ل سوفیانی دگه رپا، هاته حه جن ووی زانی کو سوفیان ین ل مه که هن ئینا وی گزته زه لامین خق: ههر چاوا بت دقیت وی بق من بینن، ئه و رابوون خق د رینکی دا ل سوفیانی قه شارت، گافا سوفیان بوری وان خق لین دا وگرت وبره نک خهلیفه ی، خهلیفه ی گوتی: بابی عه بدللاهی! ئه قه تو ل کیقه یی جهه ک مه نه هیلا هندی ئه م ل ته دگه رپینین.. باش بوو خودی تو ئیخستییه دهستین مه، کانی بیژه ته چ دقیت دا ئه م بق ته بکهین؟

سوفیانی گوتن: ما دی مسن چ قیست؟ ب خیسرا شیرین (موهاجری) و (ئهنصارییان) تو یی گههشتییه کورسیکی وئه شرق بچویکین وان ل بهر ده رگههی ته ژ برسان دا دمرن! عومه ری کوری خه ططابی ده می هاتییه حهجی هه ژده دینار خه رج کرن و د گهل هندی ژی گوته هه قالی خون مه گهله ک خه رج کر، تو ئه شرق بی هژمار یی خه رج دکهی.. خه لیفه ی گوتی: باشه ما ئه گهر ئه زنه شیم حهقی هه رکهسه کی بگههینمی؟ سوفیانی گوتی: ئه گهر تو نه شیمی هه په ل مالا خو پوینه. ب شی په نگی سوفیانی ژبه قراند، هندی ژی هاتی ژ دیوانا مه زنین دنیایی په وقی، وئه گهر

جاره کن هۆسا نهچار ببال دیوانا ئیک ژوان ئاماده ببا ژی بن ترس ودودلی وی حهقی دگۆت.

هـه شالی وی (عهبدرره حمانی کوری مههدی) دبیرت: سوفیانی خوّل نک مه ل به صرا قه شار تبوو؛ دا خهلیفه قیّ نه که قت، گاقا که فتییه به ر مرنی ونساخ بووی ونساخییا وی ئیسا زکی بوو وی دگوت: ((خلاس، ئیدی خوّقه شارتن نه ما، خوّقه شارتن نه ما!)) و ده می نه و مری شه ق بوو، هه ر وی شه قیّ مه کاری وی کر وبر قه شارت به ری سولتان پی بحه سینت.

وهمقالمکن وی یی دی دبیرت: گاقا سوفیان مری من د خمونی دا ددیت همر وهکی ئمزی ل بمحمشتی چار زانایین حمدیسی ژ خملکی بمصرا دروینشتی بوون بو خوّ دئاخفتن، من پسیار ژ وان کر: پا کانی سوفیان بوچی ئمو د گمل هموه نینه؟ وان سمرین خوّ بلندکرن وگوتن: وهسا ئمم وی دبینین وهکی مروّث ستیران ل عمسمانی دبینت.

ئهقه سوفیان بوو.. وخودی حهدیسا پیغهمبهری خو -سلاف لی بن- ب یین وه کی سوفیانی پاراست، (عمبدرره حمانی کوری مهدی) دبیرت: کهس وه کی سوفیانی من نهدیتییه، گاقا ئهز دچوومه دیوانا وی ژههیبهتین وی دا من شهرم دکر بهری خو بده می، ب شهقی من زیره قانی لی دکر، ده مه کی دا نقت پاشی جرفه ک قی دکه فت و ب ترس قه دگوت: ئاگر.. ئاگر، ترسا ئاگری خهو ژچاقین من ره قاند. و دا رابت ده ست ب نقیژان که ت حه تا لی دبوو سپیده، شهقه کی گوهی من لی بوو وی دگوت: ((یا ره ببی! تو دزانی من چ دقیت، داخوازا من ئهوه تو من ژ ئاگری ئازا که ی، یا ره ببی ترسا ژ ئاگری خهوا ژچاقین من ره قاندی، و ئه گهر من دورست با ئهز د ناف خه لکی دا نه دمام..)) پاشی هند دکره گری ژبه ره دنگی، گرییی من نه دزانی کانی ئه و چ دبیژت!

سلاڤ ل سوفياني بن دەمي پشتا خو دايه دنيايي وبهري خو دايه ئاخرەتي..

حەسەنى بەصرى ئەوى دیتنا وی خودی ل بیرا مرۆثی دئینا

قى جارى مەل بەرە بەرپەرىن ژىنا مرۆقەكى ژ صنفەكى تايبەت قەكەين، لەو دقىت باش كارى خۆ بكەين.. مرۆقەك بوو ئەوين ئەو دىتى وەصفا وى ھەمى د پەيقەكى دا كۆم دكر، دگۆتن: ((دەمىي مرۆقى ئەو ددىت بىرا مرۆقى ل خودى دھاتەقە)).

ئهگهر ته بهری خو دابایی دهمی ئهو ب ریقه دچوو، تو دا بیژی ئهو ئیخسیره که یی هاتییهگرتن، ویی دئیتهبرن دا سهری وی ببرن.. گاقا بهحسی جههنهمی ل نک وی هاتباکرن وه ل وی دهات تو دا بیژی جههنهم بهس بو وی یا هاتییه چیکرن.. زهلامه کی بوو هاتبوو د قی دنیایی دا؛ دا دنیا ب ئهزمانی وی باخقت، پیغهمبهر زهلامه کی بوو هاتبوو د قی دنیایی دا؛ دا دنیا ب ئهزمانی وی باخقت، پیغهمبهران نهبت، بهلی نهبوو، وقهده را وی یا وهسا بوو ئهو ل زهمانی چو پیغهمبهران ژی نهبت، بهلی یی تیکهلییا وی کربا هیچ گومان بو چی نهدبوو کو ئهو و بهرمایین پیغهمبهراتییه، گاقا دئاخقت دا بیژی دل ورح ودیمی وی ههمی د گهل ئهزمانی وی یین دئاخقت، لهو هیزه کا وه کی یا مهغناطیسی وی ههبوو نهبوو کیشانا ئاسنی بهلکی بو کیشانا دلین مروقان، حیکمه و ژده شی دپهشی لهو دهمی دئاخفت مروقی قیابا نهقیابا دا گوهی خو دهتی حه وی وی ناخفتنا خو ب دویماهی ئینابا..

روزا ئه و مرى زهلامه ک د باریزى دا نهمابوو نقیرا ئیقارى ل مزگهفتی بکهت، له و ئه و جارا ئیکی بوو پشتى (به صرا) هاتیه ئاقاکرن نقیرا ب جماعه لی نهئیته کرن، هوین دزانن بوچى؟

- چونکی زهلام ههمی د گهل جهنازهین (حهسهنی بهصری) دهرکهفتبوونه سهر قهبران، دا بیّژی کفنه کی سپی یی د بهصرا ههمییی ئالاندی! وئهگهر مرنی ههمییی ئیّک مهعنا ههبت ژی، دهمی (عهزیزی) هنده کان دمرت کانی ئهو چهندن هند مهعنا ژ مرنی دچن، لهو مرنا حهسهنی هندی هژمارا خهلکی بهصرا مهعنا ژی دچوون..!

بهلیّ.. قی جاری ئهم دی ل دیوانا ئیمامی حهسهن ئاماده بین، ئهوی ب حهسهنی بهصری دئیّته نیاسین، بهلی تشتی مروّقی حیّبهتی دکهت دهمی وی دقیّت به حسی حهسهنی بکهت ئهوه مروّث نزانت ژکیقه دهست پی بکهت، وبه حسی چ بکهت و چ نه کهت..

دەسپيكەكا پيرۆز:

ل باژیّپێ (مهدینا مونهووهر) ل نیّزیکی مالهکێ ژ مالیّن پیّغهمبهری -سلاڤ لێ بن- دو سالان بهری ئیمامێ عومهر شههید ببت، حهسهن هاتبوو سهر دنیایێ، بابێ وی ودهیکا وی ههردو عهبد بوون هاتبوونه ئازاکرن، دهیکا وی جاریا (أم سلمه)یێ بوو، وگهلهک جاران دهمێ کارهک بو دهیکا وی چێ دبوو، وێ زاروٚکێ خوٚ یێ ساڤا دهیّلا ل نک دهیکا موسلمانان (أم سلمه)یێ حمتا دزڤڕی، وهندهک جاران دهمێ وی دکره گری، (أم سلمه)یێ پاخلا خو دکره د دهڤیی دا؛ دا وی تهنا بکهت، لهو دگوتن: حهسهنی پهیوهندییهک ب پیغهمبهراتییێ څه ههبوو، ودبیّژن: دهمێ حهسهن یێ ساڤا هندهک جاران (أم سلمه)یێ ئهو دهنارته نک صهحابییان ل دهمێ حهسهن یێ ساڤا هندهک جاران (أم سلمه)یێ ئهو دهنارته نک صهحابییان ل مزگهفتێ، وئاشکهرایه کو مهزهلکا وێ ب رهخ مزگهفتێ څه بوو، وجارهکێ ژ وان جاران ئیمامێ عومهر ئهو هلگرت ودوعایهک بو کر وگوت: یا رهببی تو وی زانا بکهی د دینی دا ووی ل بهر خهلکی شرین بکهی.. وههر وهکی دوعایا عومهری د بحهی در حهقا وی دا ب جههات.

حدسهنی گدلهک صدحابییین مهزن دیتبوون، وه کی عوثمانی وعدلی وطدلحهی و وزوبهیری، ووی حدیس ژه رماره کی ژوان ریوایه تدر، بدلی تشتی بدر چاف ل

نک وی ئمو بوو، دەمى ئمو يى جحيل وى دەمى خو هند نمددا وەرگرتنا علمى هندى ددا كرنا جيهادى، لمو ريوايەتين وى يين حمديسى ژ صمحابيان دكيم بوون...

حهسهن مروّقه کی زه لام باش بوو، ههیبه ته کا زیده ل نک ههبوو، وجوانیه کا به رحاف ژی وی ههبوو، (العوام بن حوشب)ی دگوت: ئه ز ته ته بیها حهسه نی بیغه مبه ره کی دکهم. و (ئهبوو بوریده) دبیّرت: من نه دیت مروّقه ک هندی حهسه نی وه کی صه حابییین موحه مه دی بت. وهنده ک جاران ده می مروّقه کی پسیاره ک ژ صه حابییی پیغه مبه ری ئه نه سی کوری مالکی کربا ده می ئه و پیر بووی، ئه و دا بیرتت: پسیارا حهسه نی بکه ن، وی یا ژ به رکری و مه یا ژبیرکری.

ل دۆرىن چاردە سالىيى مالا وى ژ مەدىنى بۆ بەصرا ھاتە قەگوھاستن، وئەو د گەل دەيبابىن خۆ ھات وقەستا قى باژىزى كر، وبەصرا ھنگى قەلعەيەك بوو ژ قەلعەيىن ئىسلامى يىن مەزن، چونكى دكەفتە سەر توخويبىن دەولەتا ئىسلامى، وھژمارەكا مەزن ژ صەحابى وتابعيىن مەزن ل قى باژىزى نوى ھاتىيە ئاقاكرن ئاكنجى بووبوون، حەسەن ژى ل قى باژىزى ئاكنجى بوو، لەو ب ناسناقىي رحەسەن شى باژىزى ئاكنجى بودى دەرىدە باشىن بەصرى) دھاتە نىاسىن.

وئهو ههر ل قی باژیـری مربوو، ل دهسپیکا ههیقا رهجهبی ژ سالا (۱۱۰) مشهختی، ل سپدهییا ئهینییی، و ل مزگهفتا بهصرا پشتی نقیر ژا ئهینییی نقیر ل سهر وی هاتهکرن، وخهلک ل دویث جهنازی وی دهرکهفت، ووی روّژی وهکی مه گۆتى بۆ جارا ئىخى د دىرۆكا بەصرا دا نقىرا ئىتقارى ل مزگەفتى نەھاتەكرن، چونكى كەس نەمابوو د باژىرى دا ھەمى چووبوونە سەر زيارەتان!

تشتی حهسهن بلند کری:

ونوکه دبت هنده ک ژههوه د گهل خو پسیار بکهن: ئهری ئهو چ بوو حهسهن گههاندییه ثی دهره جی ؟ وبوچی ئهو هنده ل بهر خهلکی یی ب بها بوو ؟

جاری گوهی خو بده نه جیرانی وی وهه قالی وی (خالدی کوری صهفوانی) چاوا حمسه نی به مده نه نیاسین، روزه کی ئه میره کی پسیارا حمسه نی به صری ژوی کر، کانی ئه و یی چاوایه، وی گوت:

((ئـهز بـاش وی دنیاسـم، ئـهز جیرانـێ ویـێ مـالێ مـه، وهـهڤالێ وی یـێ مزگهفتێمه.. کانێ ئهو ب سهرڤه یێ چاوایه ژ بن ڤه ژی ئهو یێ وهسایه، گۆتنا وی وهکی کریارا وییه، ئهگهر ئهو باشییهکێ نیشا خهلکی بدهت بهری ههمییان ئـهو بخو وی دکـهت، وئـهگهر ئهو وان ژ خرابییهکێ بدهته پاش ئـهو بـهری ههمییان خو ژی ددهته پاش، من دیت ئـهوی خو ژ خهلکی بـێ منـهت دکر، دلـێ خو نـهدبره وی تشـتێ د دهسـتێ وان دا هـهی، وخـهلک هـهمی دههوجـهیی وی بـوون، داخـوازا وی تشتی دکر یـێ ل نک وی ههی..)).

ووه کی بهری نوکه ژی مه گۆتی ههر بهرپه په که د ژیانا حهسه نی به صری دا، یی ژ هه ژی هندییه مروّف ل نک راوه ستت و عیبره تان ژی و هربگرت، و هلبژار تنا هنده ک ژ قان بهرپه ران بو به حس ژی کرنی د چه ند ده قیقه یه کین کیم دا کاره کی ب ساناهی نینه، به لی هه ر چاوا بت ئه و نوکه بو مه کاره کی پیتقییه، دا بشین گوتنا خو ل دور مروّقین خودی تمام بکهین..

حهسهن د دهمه کی دا ژیابوو، گهله ک گوهو پرینین مهزن ب سهر جیهانا ئیسلامی دا هاتبوون، دهمی فتنه چی دژی خهلیفی راشدی یی سیبی عوثمانی کوپی عهففانی رابووین ومهسه له گههشتیه هندی ئه و ئیمامی بکوژن، حهسهن یی سیزده چارده سالی بوو، و پشتی خیلافه ت گههشتیه ئیمامی چاری عهلییی کوپی ئهبوو طالبی،

ووی خو ژ ممدینی قهگوهاستیه باژیّری کووفه ل ژیریا عیراقی، حهسهنی ژی -د گهل مالا خوّ قهستا بهصرا کر و ل ویّری ئاکنجی بوو، وقوویناغا قهگوهاستنا خیلافه تی ژ مهدینی بو کووفه، پاشی بو شامی وی ب چاف دیت، نیقه ک ژ زهمانی خیلافه تا راشدی، وههمی ده می عهداله تا موعاویه ی، پاشی پشتی خیلافه ت کهفتیه دهستی جحیّلیّن بنه مالا ئومه یه یه یه روی به رفره هییا ده وله تا ئیسلامی ل سهر دهستی وان ب خو قه گرتی، و د گهل وی زولما هنده ک جاران ژ هنده ک ژ وان پهیدا دبوو، پاشی ده می عومهری دووی جاره ک دی بیرا خهل کی ل زهمانی راشدییان ئینایه قه، و پشتی عومه رژ مهیدانی ده رکه فتی، وجاره کا دی مهسه له زقرییه مهلکاتیا ب کوته کی.. ئه قه ههمی حهسه نی ب چاف دیت بوو.

ئەۋە ژ لايى سىاسى قە، و ژ لايى علمى قە ئەو دەمى حەسەن لى ژياى دەمى بەلاۋكرنا علمى شەرعى بوو، صەحابىيان ژ لايى خۆ قە، و د گەل وان وپشتى وان ژى طەلەبىن وان ژ تابعييان ھەمى ھىزا خۆ بۆ بەلاۋكرنا كىتابى وسوننەتى، و (عەصرى تەدوينى) -وەكى دئىتە نىاسىن- دەست پى دكر..

و ژ لاین جڤاکی قه، دو دیارده د بهرچاف بوون: دیاردا دهولهمهندی و تهرهفی وخوّ مژویکرنا ب دنیایی قه، ودیاردا زوهدی ودهست بهردانا ژ دنیایی، ئهوا پشتی هنگی ب ناقی (تهصهووفی) هاتییه نیاسین..

وحمسهنی بهصری د قان ههمی مهیدانان دا (جموله) همبوون، ووی د ههمی قان (مهجالاتان) دا هملویست وگوتن وبوچوون همبوون، حمسهن چهند یی دویر بوو د جفاکا خو هند یی نیزیک ژی بوو، دویر ژ سیاسهتی وی سیاسهت دگوهارت، وبیی دلی خو ببهته وی تشتی د دهستین خهلکی دنیایی دا همی وی بیر وبوچوونین خملکی دنیایی دا همی وی بیر وبوچوونین خملکی دنیایی دگوهارتن، همقالینیا خملیفه وئهمیران نهدکر وخو ژ کوچک ودیوانین وان ددا پاش، د گهل هندی ژی مرادا ههمی خهلیفه وئهمیران ئهو بوو همقالینیا حمسهنی بکهن، ل وان جهین خهلک پاشقه دچوو حمسهن پیشقه دچوو، و ل وان جهین خهلک باشقه دچوو حمسهن پیشقه دچوو، و

ترس دەنگى خۆ بلند دكر، ودا هوين هزر نەكەن ئەڤ گۆتنا مە ب تنى (ئىنشائەكا بى دەلىلە) وەرن دا پىكى قى بەرپەرى ژ دىرۆكا وى قەكەين، د گەل كى؟ د گەل حەججاجى، ئەوى -ل وى دەمى -ناقى وى تىرس ولەز دئىخسىتە دلى خەلكى، چونكى يى حەججاج لى ب غەزەب ھاتبا حسىب بكە ئەو ژ دەيكا خۆ نەبوويە!

د ناڤېەرا حەسەنى ومەزنان دا:

جاره کن حهججاجی قهسره کا مهزن وجوان بو خو ل باژیری (واسطی) ئاڤاکر، وپشتی ئاڤاهی ب دویماهی هاتی، وی رئ دا خهلکی ههمییی کو بین بهری خو بده بده نه ئاڤاهی وخوشییی ب دیتنا وی بیمن، ودوعایا بهره کهتی بو ئاڤاهی وخودانی وی بکهن.. ئیمامی حهسهن خیلافی عهده تی خو بریار دا، ئهو ژی د گهل خهلکی چوو تهماشهی قهسرا ئهمیری بکهت، گاڤا حهسهنی دیتی خهلک ب جوانیا قهسرا حهججاجی وفره هی ونه خش ونیگارین وی مهنده هیوش بیوون، ئهو د ناڤ وان دا رابوو قه و دهست ب خواندنا خوتبهیه کی کر.. و د ڤی خوتبهیی دا گوت: ((مه هممییان پیک فه ه ئهو ئاڨاهی دیت یی پیسی پیسان ئاڨاکری، ومه دیت کو ئهو ئاڨاهییی فیرعهون بره هیلاکی وئاڨاهیییی وی ژی ههرفاند.. خوزی حهججاجی زانیبا کو خودی فیرعهون بره هیلاکی وئاڨاهیییی وی ژی ههرفاند.. خوزی حهججاجی زانیبا کو خودی عهسمانی ئهو نه شاهایه، وخهلکی عهردی ئه و خاپاندیه حهتا غورووری ئهو گرتی..)).

و ب قى رەنگى ئەو پىدا چوو، د ناڭ حىبىلەتى ودەھشەتا وى خەلكى ئامادەبووى، حەتا ھندەك ژوان دل مايە پىنى وتىرسىاين حەججاج ل وى ب غەزەب بىت، لەو مرۆقەكى گۆتى: بابى سەعىدى، ھندە بەسە! وى گۆت: خودى پەيمان ژزانايان وەرگرتىيە كوئەد حەقىيى نىشا خەلكى بىدەن وچويى ژئ نەۋەشىرىن..

وكۆما خەلكى قەرەقى.. بەلى ھندەك خودان خىران ئەويىن ل ھەمى جەل وھەمى دەمان دەشە، دا خۆل بەر حەججاجى شرين بكەن، چوونە نك وئاخفتنا حەسەنى

بهصری بو قهگوهاست، حهجاج ژ کهربین خو دا هار بوو، و ل خهلکی زقری وگوت: تیچوون بو ههوه بت! عهبده ک ژ عهبدین بهصرا د ناڤ خهلکی دا رادبته قه وچیا وی دقیّت د دهر حهقا مه دا دبیّژت، وکهس د ناڤ ههوه دا نابت لی قهگیّرت؟ ترسینوّکین ترسینوّک! ئهز ب خودی کهمه دی وه ل ههوه کهم هوین ژ خوینا وی فرکهن..

پاشى هنارته ب دويڤ جەللادى خۆ را.. وگۆته هندەك ئىلچىنى خۆ: ھەرن حەسەنى بۆ من بىنن.

گاڤا وان حمسمن ئيناي، وحمسمن گمهشتييه بهر دمري، ونيشانيّن سمربريني د رویے حدمجاجی وجمللادی دا دیتین، ب دهنگهکی نزم دوعایهک کر و ب ژۆركەفت.. وخەلكى دىوانى كارى خۆ كر دا دەھمەنىن خۆ ھلدەن دا چىكىن خوينا حەسەنى جلكين وان پيس نەكەن، بەلىي ھەر زوى صەدمە بى وان چېبوو، وان دىت حهججاج ب نک وی قه چوو، وری بو فره کر و ب ههیبهت قه گوتی: وهره قیری بابيّ سهعيدي، وهره ڤێرێ بابيّ سهعيدي!! وهنگي راوهستيا حهتا ئهو بري دانايه ب رەخ خۆ قە، وگاڤا حەسەن روينشتى حەججاجى كەيفخۆشى د گەل كر، وهندەك پسیارین دینی بو خو ژی کرن. و پشتی دهمه کی ژ ناخفتنی حهجاجی گوتی: بابی، سەعىدى تو سەروەرى ھەمى زانايانى! گاۋا حەسەن ژ دىوانى دەركەفتى، دەرگەھۋانى حهججاجي دا ب دويڤ ڤه وگوتێ: بابێ سهعيدي، حهججاجي تو بوٚ ڤێ چهندێ داخواز نهکربووي. حمسهني گوّت: ئهز دزانم، ژ جهللادي وي يا ديار بوو. دەرگەهقانى گۆتى: من تو دىتى گاڤا تو ھاتىيە بەر دەرى ھەر وەكى تە دوعايەك كر، ئەو چ بوو تە گۆتى؟ حەسەنى گۆت: من گۆت: ئەي خودايى نعمەت د گەل من كرين وئهز ل تهنگاڤيين ههوارين خو دگههينمي، تو كهربا وي سار كه ل سهر من كانيّ چاوا ته ئاگر ل سهر ئيبراهيمي سار كر وكره تهناهي.

وسهرهاتییهکا دی ژی حهسهنی د گهل مهزنیّن دنیایی ههبوو، دهرسهکا مهزن بوّ زانایان بهری عامیان تیّدا ههیه..

دەمىخ عومەرى كورى عەبدلعەزىزى بووپە خەلىفەي، منافق ودوروى و (مورتەزقە) ژېمر دەرى خۆ كرنە دەر، وشاعر وئەزمان حلى ودرەويىن ژ ديوانا خۆ دەريخستن، چونكى وى باش دزانى ئەڤ صنفين مرۆڤان ھاريكارين چوونا مرۆڤينە بـ قر جههنـهمين، و ل شـوينا وان وي مروّڤين زانـا وزاهـد ل خـ قر كـ قرم كـرن، وئهگـهر زانایهک همبا یی ژوی دویر ژی با، وهکی حمسمنی ئموی ل بمصرا دژیا، وی دهم بوّ دەمىي كاغەز بىق دھنارتن وداخوازا رەئىي وبۆچوونا وى دكر د مەسەلىين گرنىگ دا، وحمسمنی ژ لاین خو قه بهرسقا وی ددا، وبنی (موجامهله) ئمو حمقی بو دگوت یا وی باوهری یی همی، وگاڤا حمسمنی زانای عوممر یی بوویه خملیفه، ئیکممین كاغهز بوّ هنارتي، دا پيروّزييّ ليّ بكهت، ئهڤ سيّ چار ريّزكه تيّدا نڤيسيبوون پشتی حهمدا ودی کری وصهلات داینه سهر پیغهمبهری: ((هندی دنیایه وارهکی ب ترسه، روّر اخودي ئادهم كرييه تيدا بو عقووبه كربوو تيدا، ڤيجا ئهي ئهميرلموئمنين تو بزانه كهفتنا ب دنيايي نه وهكي ههر كهفتنهكييه، يي قهدري وي بگرت دي بي قەدر بت، وھەر رۆژ ئەو گەلەكان دكوژت، قىنجا تو ئەي ئەمىرلموئمنىن د نيايى دا وهکی وی برینداری به یی صهبری ل سهر نهخوشییا دهرمانی دکیشت ژ ترسین نهخوّشييا دريّر دا)). ئەقە (كيتابا ييروّزباھييّ) بوو يا حەسەنىّ بەصرى بوّ عومـەرىّ كوريّ عەبدلعەزىزى ھنارتى دەمىيّ ئەو بوويە خەلىفە!

وپشتی عومه ر چوویه به ره روحها خودی، وپسهامی وی (یهزیدی کوپی عمادلمه کی) بوویه خهلیفه، وی (عومهری کوپی هوبهیرهی) کره والییی عیراقی وخوراسانی، والی هنارته ب دویث دو ژ مهزنترین زانایین عیراقی را: حهسهنی بهصری وعامری شهعبی، وپسیارا خو ب وان کر، وگوت: هویان دزانان کو (ئهمیرلموئمنین)ی ئهزی کریمه والی، وگوهدارییا وی ل سهر من واجبه، بهلی هنده ک جاران ئهو هنده ک فهرمانان ل من دکهت ئهزی ژی رازی نینم چونکی عمدالهت تیدا نینه، هوین چ دبیش ئهگهر ئهز ئهمرین وی ب جه بینم گونههه ک بو من تیدا ههیه؟ عامری شهعبی جهوابه کا وهسا دایی هنده ک نهرمی تیدا بوو، دا نه

دلی خەلىفەی بمینت ونـه والـی تـهنگاڤ ببت.. وحەسـەن يـێ بـێ دەنـگ بـوو، ئینـا والـی ل حەسـهنی زڤری وگۆتێ: وتو چ دبێژی بابێ سەعیدی؟

ئیمامی حمسهن گوتی: کوری هوبهیرهی! ژ خودی بترسه نه ژ یهزیدی، وتو باش بزانه خودی دشیّت ته ژ یهزیدی مهنعه کهت، بهلی یهزید نهشیّت ته ژ خودی مهنعه کهت، کهت، کوری هوبهیرهی نیزیکه تو بمری وملیاکهتهکی زقر ودژوار ب سهر ته دا بیّت، ئهو بی ئهمریا خودی ناکهت، دی ته ژ سهر قی کورسیکا ته ئینته خوار، وئهو دی ته ژ قهسرا ته یا فره شه قهگوهیزته قهبره کی تهنگ، ل ویّری یهزید د گهل ته نابت، ئه و عهمهلی ته دی د گهل ته بت یی ته ژ بهر یهزیدی بی ئهمرییا خودی پی کری.. کوری هوبهیرهی! ئهگهر تو د گهل خودی بی وطاعهتی وی بکهی، ئهو ل کری.. کوری هوبهیرهی! ئهگهر تو د گهل خودی بی وطاعهتی وی بکهی، ئهو ل دنیایی وئاخرهتی بهلا یهزیدی دی ژ ته قهکهت، وئهگهر تو د گهل یهزیدی بی د بی ئهمریا خودی دی ته هیئلته ب هیقییا یهزیدی قه، وتو بزانه بو چو مروقان ئهمریا خودی دی ته هیئلته ب هیقییا یهزیدی قه، وتو بزانه بو چو مروقان

گافا حهسهنی نه گوتنه گوتین روندک ژ چافین والی بارین، ووی بهری خو دا حهسهنی، وحهسهن د چافین وی دا ژ شهعبی ب بهاتر لی هات، وگافا نه و زفرینه مزگه فتی وخهلک لی کوم بووین، نیمامی شهعبی ب ده نگه کی بلند گوته خهلکی: گهلی مروفان! هه چییی ژ هه وه بشیت ل هه می جهان رازیبوونا خودی ب سهر رازیبوونا خهلکی بیخت بلا وه بکهت، نه ز ب وی که مه یی نه فسا من د دهستی دا نه و تشتی حهسهنی گوتییه عومه ری کوری هوبه یره ی من ژی دزانی بیژم، بهلی من دفییا کوری هوبه یره ی و که مه یک دری هوبه یره ی کوری هوبه ی که م، وحهسهنی دفییا خودی ژ خودی رازی که ت، نینا خودی نه و نیزیکی کوری هوبه یره ی کوری و نه زژی دویرکرم!

ئەقە حەسەن بوو ئەوى ھەردەم د وەعزىن خۆ دا دگۆت: كورى ئادەمى! خوزى تە زانىبا كو تو ئەو رۆژى يىن ب سەر تە دا دېزرن، چى رۆژا ل تە ئاقابوو، ئەو پرتەك ژ تە قەبوو.

محەمەدى كورى سيرينى ئەوى حەسەنى بەصرى ل شوينا خۆ ھلبژارتى

(مهروانی مهحمهلی) مروّقه کی زیده عیباده تکهر بوو، ژوان بوو یین خهلکی هزر دکر ژبه روی بهره کهت ژعهسمانی ل عهردی دبارت، روّژا مری خهلک ههمی بوّ عیّجز بوون، وتازی کهفته ههمی مالان، جیرانه کا وی دبیّژت: پشتی مرنا وی به دهمه کی من نهو د خهونی دا دیت، من پسیار ژی کر: بابی عهبدللاهی، خودایی ته چ ل ته کر؟ گوّت: وی گوّته من: نهز برمه بهحهشتی، من گوّتی: پاشی؟ گوّت: پاشی نهز بلند کرمه د ناف خهلکی راستی (أصحب الیمین) دا، من گوّتی: پاشی؟ پاشی؟ گوّت: پاشی نهز دامه د گهل ییّن نیزیککری (المقربین). گوّت: من گوّتی: ته کی ل ویّری دیت؟ گوّت: حهسه نی به صری، وموحهمه دی کوری سیرینی!

حهسهن ههوه زانی کی بوو، ما ل ویری کوری سیرینی.. وئهز باوهر دکهم گهلهک ژ مه موحهممهدی کوری سیرینی ژی دنیاسن، بهلی ب تشته کی ب تنی، ب تهعبیرا خهونان، وه کی دی به لکی ئهو نهزانن کو ئبن سیرین ئیک ژ وان زاهدان بوو یین (زوهد) گههشتیی و ل نک راوهستیای!

دەمهكى حەسەنى بەصرى ژبەر حەججاجى رەۋى بوو وخۆ ژى قەشارت بوو، ھندەك ھەۋالىن وى يىن نىزىك ب تنى ب جهى وى دكەفتن، ئىك ژوان زاھدى مەزن (ثابتى بەنانى) بوو، ھنگى كچەكا حەسەنى مر، ثابت دېيژت: ئەز چوومە نك ئىمامى حەسەن، دا خەبەرى مرنا كچا وى بگەھىنمى وھىۋىيا من ئەو بوو ئەو بېژتە من: پىش من قە نقىژى لى بكە، گۆت: گاۋا من خەبەر گەھاندىيى ئەوى ھند كرە گرى حەتا دەنگى وى بلند بووى، وگۆت: ھەرە نىك موحەممەدى كورى سىرىنى

وبیّری بلا پیّش من قه نقیّری ل سهر بکهت.. گوّت: هنگی مه زانی کو حهسهن کهسیّ ل ریّرا ئبنی سیرینی نابینت.

کوری سیرینی کی بوو؟

دو سالان بهری شههیدبوونا ئیمام عوثمانی موحهمهد هاتبوو سهر دنیایی، بابی وی سیرین عهبد بوو، ل نک صهحابیی پیغهمبهری وخزمهتکاری وی ئهنهسی کوری مالکی دژیا، وئهو مروّقه کی صنعه تکار بوو، دهمه ک پیقه نهچوو وی خوّ ژ ئهنهسی کری وئازاد بوو، بوونا موحهمهدی ل باژیری مهدینی بوو، وزارو کینییا خوّ وی ژی وه کی حهسه نی به صری ل مهدینی بوراندبوو، ونیزیکی سیه صهحابییان دیتبوون.

پشتی ده مه کی وی ژی قه ستا باژیری به صرا کربوو ولی ئاکنجی بووبوو، وهه قالینییه کا موکم د نا قبه را وی و حه سه نی به صری دا هه بوو، و تشتی ئه و هه ردو ژیک جودا دکر ئه و بوو حه سه ن هه رده م یی خه مگین بوو تو دا بینژی حوکمی ئیعدامی یی ل سه رهاتییه دان، به لی موحه مه د مروقه کی کهیفخوش و سوحبه تهی بوو، ئینک ژ طهله بین وان هه ردووان دبینژت: موحه مه دی هند دکره که نی حه تا چاقین وی روزند ک دکرن، و حه سه نی حه دیس بی مه دگوتن و کره گری، و مه هدیی کوری مهیمونی دبینژت: موحه مه دی سوحبه ت دکرن و شعر دخواندن و دکره که نی، و گا قا ده ست ب گوتنا حه دیسان کربا نا قیاقین وی تینک دیدون و ده اته گرتن. له ول وی ده می ده ای می ده ای تا حه دیسان کربا نا قیاقین به که ن ، نه کو ب غه زه با حه سه نی!

وئیک ژ سالوّخهتین ئبن سیرینی ئهو بوو ئهو گهلهک ژ بهرسقدانا پسیاران دره قی، ئهگهر هات وئهو پسیار ب حهلالی وحهرامی قه یا گریدای با، ئهشعهث دبیّژت: دهمی پسیارا حهلالی وحهرامی ژ موحهمهدی کوری سیرینی هاتبا کرن، رهنگی وی دهاته گوهارتن تو دا بیّژی نه ئهوه یی بهری. وههقاله کی دی یی وی دبیّژت: من کهس ژ وی ترسینوکتر نهدیت بو فهتوایی. یه عنی: دهمی داخوازا فهتوایه کی ژی دهاته کرن ئهوی ژ ترسان دا خو ددا پاش، وزوی ب زوی بهرسی فهتوایه کی ژی دهاته کرن ئهوی ژ ترسان دا خو ددا پاش، وزوی ب زوی بهرسی فهتوایه کی شاته کرن نهوی ژ

نهددا، دترسییا ئهو خهلهت ببت قیّجا بکهفته گونههیّ. و د گهل کو ئبن سیرین مروّقه کی تاجر بوو، وگهله ک ده می خوّ ب کرین وفروّتنی قه دبر ل سویکی، بهلیّ ئهو زاهده کیّ مهزن ژی بوو، وئه قه تشته کیّ غهریبه.. کهسه ک ب دنیایی قه موژیل ببت و دنیا ریکا خوّ بوّ دلیّ وی نهبینت.

وعهده تی ئبنی سیرینی بوو ئه و روّژه کی یی ب روّژی بوو وروّژه کی دخوار، وه کی روّژییا داوودی.. وئه و ب خوّ مروّقه کی بازرگان بوو، ده می خوّ ب تجاره تی وبه لاقکرنا علمی و ده رسدانی قه دبوّراند، و تشتی ژهه مییی پتر ئه و پی ناقدار بووی زانینا وی یا به رفره هه بوو ب علمی ته عبیرا خه ونان.

پشتی مرنا حمسهنی ب سهد رقران، یهعنی: ههر ل شهووالا سالا ۱۱۰ مشهختی، دهمی ژبیی وی حمفتی وحمفت سال، ئبن سیرین چووبوو بهر دلقانیا خودی.

سالوْخەتىن كورى سىرىنى:

دهم وجهی ئبن سیرین لی ژیای هدر ئهو دهم وجه بوون یین حهسهنی بهصری لی ژیای، وئبن سیرین ده ساله کان ژ حهسهنی بچویکتر بوو، وتشتی دی یسی ئبسن سیرین ژ زانایین دی یین سهرده می خو جودا کری ئهو بوو، ل وی ده می زانا دو رهنگ بوون: هنده کان تیکه لیا خهلیفه ووالییان دکر، چ بو هندی بت دا فایده ی ژی بکهن، یان بو هندی بت دا فایده یکههیننی، لهو وان گهله ک جاران خو ل سهر خهله تییین مهزنان بی دهنگ دکرن، وهنده کین دی بهرهنگارییا وان دکر، و د دهرس ودیوانین خو دا رهخنه یین دژوار ل وان دگرتن، وئه گهر جاره کی ئهو ل دیوانا خهلیفه یان والی بهرهه ثبان، وان ئه چهنده بو خو ب ده لیقه دزانی کو توند د گهل وان یان والی بهرهه ثبان، وان ئه چهنده بو خو ب ده لیقه دزانی کو توند د گهل وان باخشن، وروی ب روی خهله تییین وان بده نه بهر چاقین وان، ئبن سیرین نه ژ وان بوو و نه ژ وان، هندی ژی ها تبا وی خو نیزیکی مهزنان ودیوانین وان نهدکر، ونه ده هی که دیوانا وی ژی به حسی وان بکه ت، جاره کی مرو شه کی ل دیوانا وی گوتنین کریت گوتنه جه جه جه جه بی پشتی مرنا حه جه جه جه بی پشتی مرنا حه جه جاجی، ئینا ئبن سیرینی گوتی:

برازا، هش به.. حهججاج یی چوویه نک خودایی خوّ، وروّژا قیامهتی دهمی تو قهستا خودایی خوّ کهی، تو دی بینی کیّمترین گونهها ته د دنیایی دا کری ل سهر ته مهزنتره ژ مهزنترین گونهها حهججاجی کری، ههر ئیّک وی روّژی دی یی ب خوّ قه موژیل بت، وتو بزانه خودی دی توّلا وان ژ حهججاجی قهکهت ییّن وی زولم لی کری، ودی توّلا حهججاجی ژی ژ وان قهکهت ییّن زولم ل وی کری، قیّجا ژ ئهڤروّ کری، ودی توّلا حهجه گوتنا کهسی قه موژیل نهکه.

و د سهر قبی چهندی ژی را ئهگهر جاره کی ئه و گههستبا مهزنه کی، ووی پسیاره ک ژی کربا، ئهوی حهقی (بی موجامه له) دگوت. والیییی عیراقی ژ لایی ئهمهویان قه عومه ری کوری هوبه یره ی جاره کی ئه و قهخوانده دیوانا خو، ئبن سیرینی برازایه کی خو د گهل خو بر، گافا ئه و ل دیوانا والی ئاماده بووی، والی هنده ک پسیارین دینی ژی کرن، پاشی گوتی: بابی به کری، ته چاوا خهلکی باژیری خو هیلاینه؟ وی گوت: من ئه و هیلان زولم د ناف وان دا یا به لاقه، و ته های ژ وان نینه.. برازایی وی هیدی دهستی خو ل ئهنیشکا وی دا، ئینا ئه و ل برازایی خو زقری وگوتی: یی پسیاری ژ من دکه ت نه ژ ته، وئه فه شاهدیه کی ژ من دئیته خواستن، ویی شاهده ییی فه شیرت دلی وی یی پیسه. و پشتی ئه و ژ دیوانا والی درکه فتی، والی سی هزار دینار بو هنارتن، وی ئه و وه زنه گرت؛ وی گوتی: بو والی برقرینن، برازایی وی گوتی: بو ی ته دیارییا ئه میری وه رنه گرت؟ وی گوتی: وی منف ماله یی دایه من ژ به ر هزره کا باش یا نه و ژ من دکه ت، فیجا ئه گهر ئه ز یی وه سا بم وه کی ئه و هزر دکه ت چی نابت ئه ز وی مالی وه رگرم، وئه گهر ئه ز یی وه سا به وه کی ئه و هزر دکه ت چی نابت ئه ز وی مالی وه رگرم، وئه گهر ئه ز یی وه سا نه به و من حه لال نینه ئه ز وی وه رگرم، وئه گهر ئه ز وی وه رگرم،

سەرھاتىيەكا غەرىب:

وجاره کی وی بایی چل هزاران زهیت ب دهین کپی، پشتی زهیت وه رگرتی به ری خوّ دایی مشکه کی مرار یی د جه پکه کی دا، وی گوّت: ئحتماله ئه مشکه هیشتا ل کارگه هی که فتبته زهیتی، مه عنا ئه ف زهیته هه می دی یا پیس بت، وئه گهر ئه ز

زهیتی بو خودانی بزقرینمه و مه و مه و مه مه مه و خودکی زهیت یا ب عهیبه مه دترسم نه و وی زهیتی بیه به به فروشته خهلکی.. هه مه یا باش نه وه نه ز زهیتی هه مییی بریژم، وبلا خوساره تی یا من ب تنی بت. ووی زهیت ریت.

وی ده می نه و د ته نگافییه کا مالی دا دبوری، گافا بوویه ده می دانا ده ینی، خودانی زهیتی هات داخوازا پارهیین خو کرن، وی پاره نهبوون بده تی، خودانی ده ینی چوو نک قازی و شکائیت لی کر، قازی بریار دا ئبن سیرین بیته گرتن حه تا ده ینی خو دده ت، و ب فی ره نگی ئبن سیرین ها ته گرتن، و ده می وی به حسی فی گرتنا خو دکر، دگوت: به ری سیه سالان من گونه هه ککربوو، نه ز دبیژم ژ به روی خودی نه فی گرفتارییه ب سه ری من ئینا. و نه و گونه ه چ بوو؟

جاره كن وي طان ب فهقيرييني ل مروّڤه كى دابوو!

دەمى ئەو يى گرتى، دلى حەرەسى ما پىقە ر بەر عەمرى وى، وچونكى وى دىت ئەو چەند مرۆقەكى پىرۆز وعىبادەتكەرە، لەو جارەكى گۆتى: شىخ، دەمى دېتە شەڭ وكەس نەمىنتە ل قىرى ھەرە مال وبمىنە د ناڭ عەيالى خۆ دا، وسپىدى زوى برۋرە قە، حەتا قازى بريارا دەركەفتنا تە ددەت. ئېن سىرىنى گۆتى: نە ب خودى ئەز وە ناكەم.. ئەز نابمە ھارىكارى تە ل سەر خيانەتا (ولى الأمر)ى.

وههر ل وان روّژان صهحابییی ناقدار ئهنهسی کوری مالکی کهفته بهر مرنی، وی وه وی وه صیه کرگافا ئه و دمرت ئبن سیرین وی بشوّت ونقیّژی لی بکهت. و پشتی ئه و مری هنده کی چوونه نک والی ووه صیه تا ئهنهسی بو قه گیّرا، والی ده ستویری دا ئبن سیرین بیّته بهردان، وگافا چووینه نک وی وبریارا والی گههاندیی وی گوّت: ل سهر ده عوایا خودانی ده ینی ههوه ئهزی گرتیم، وئهز ژ قیّری ده رناکه قم حه تا ئه و ده ستویری ژی ده ستویری ژی خواست، وهنگی ژ نوی ئبن سیرین ده رکه فت و چوو ئهنه س شویشت و کفن کر و نقیّژ ل خواست، وهنگی ژ نوی ئبن سیرین ده رکه فت و چوو ئهنه س شویشت و کفن کر و نقیّژ ل سهر کر، پاشی زقری سجنی بیت سهرا مالا خو بده ت!

مالکی کوری دیناری

دەمى مرۆڤ دېێژت: مالك.. يەعنى: پاشمايا پێغەمبەراتييى، وئەڤە يا غەريب نينە ئەگەر ئەم ل بيرا خۆ بينينە قە كو مالك ل سەر دەستى حەسەنى بەصرى يى ھاتىيە پەروەردەكرن، حەسەن ئەوى د كۆشا دەيكا موسلمانان (أم سلمە) يى ھاتىيە ب خودانكرن.

دبت ل بهر گهلهک کهسان یین ناقی قی چیایی زانینی وزوهدی بهیستی تشته کی غهریب بت نهگهر نهم بیّرین: مالک ل دهسپیکا ژییی خوّ، گهلهک دویر ژخودی دژیا، وئیک ژمهزنترین عهرهق قهخوّرین باژیری بهصرا بوو!

بەلىخ.. پاشى رۆژەك ھات ئەڭ مالكە وەكى وى رۆژا گەش لىخ ھات ئەوا تىنى ورۆناھىيىق ل عەردى بەلاڭ دكەت، بوو ئەو مرۆڭ يىخ صەحابىيىق پىغەمبەرى -سلاڭ لىخ بىن- ئەنەسىق كورى مالكى گۆتىيىق: تو گەلـەك وەكى صەحابىيىقن موحەممەدى يى -سلاڭ لىخ بن- ئەز پتر ژ گەلەك عەيالىق خۆ حەز ژ تە دكەم.

قیّجا سهرهاتییا مالکی چ بوو؟ وچاوا بهری وی هاته وهرگیّران ژ ریّکا شهیتانی بوّ ریّکا خودی؟

مالکی کوری دیناری.. هیّقیّنی وی ژ وهلاتی (سهجستانی)یه ئهوی دکه قته د ناقبهرا ئیران وئهفغانستانا نوکه دا، ل باژیّری بهصرا ژییی خوّ بوّراندبوو ل سهدا ئیّکی مشهختی وچاریّکا ئیّکی ژ سهدا دووی ژی، وگههشتبوو دویماهییا دهمی صهحابیان وعلم وحهدیس ژ ئهنهسی کوری مالکی یی صهحابی، ومهزنی تابعییان حهسهنی بهصری، وسهعیدی کوری جوبهیری، وموحهممهدی کوری سیرینی و درگرتبوو.

پشتی حمسهنی بهصری ل سالا (۱۱۰) مشهختی چوویه بهر دلوّقانییا خودی مالکی جهی وی ل مزگهفتا بهصرا یا مهزن گرت، ودهمی وی دهست ب وهعزی دکر مزگهفت ژ مروّقان تژی دبوو تو دا بیّژی تهیران یا دادایه سهر سهریّن وان، روّژهکی مروّقه کی پسیارا دهسپیّکا وی ژی کر کانی یا چهوا بوو؟

وى ب ئەزمانى خى سەرھاتىيا دەسپىكا خۆ قەگىرا.. وگۆتنا وى ژ ئەزمانى وى ئەم ب ئەزمانى خۆ دى قەگوھىزىن:

ل دەسپیکا عەمری خو مالکی زوگورد شورطه بوو، کاری وی ئهو بوو سپیدی حهتا ئیقاری ب دەستهکی دژوار ودلهکی رهق ل باژیپی دهات ودچوو زیره قانی ل خهلکی دکر، و ل دویڤ سهح وسویان دگهریا، ودهمی کاری وی ب دویماهی دهات دزڤری مالا خو ودما ب تنی، ودهمی خو یی مایی ب ڤهخوارنی دبوراند، ههر وه کی وی ب ڤی خو بیهشکرنی دڤیا جیهانه کی د خهیالا خو دا چی بکهت یا جودا ژوی جیهانی یا خهلک دنیاست..

دهمه کی وی فیا گوه و پینه کی بیخته فی رووتینی ژیانا وی فه گرتی، وئیکه مین تشتی وی هزر تیدا کری ئه و بوو ئه و ژیانا خو د مال دا بگوه و پاشین خو ناده تی، تنی نهبت، و چونکی وی دزانی هندی ئه و ژ پیسان بت که س چو باشین خو ناده تی، ئه و رابوو (جاریه کی) بو خو کری. پشتی ده مه کی خودی کچه ک دایی، وقی کچی تامه کا دی دا ژیانا وی، چونکی وی مروقینییا مه زن د چافین وی یین بچویک دا دیت، کچا وی یا بچویک چه ند روژه کی مه زنتر لی دهات و ب سه ر پییان دکه ت پتر ئه و ل هندی ئاگه هدار دکر دفیت نه و ژینا خو پاقژ بکه ت به ری کچا وی مه زن ببت و ب پیسییا ژینا وی به قه م ببت، به لی هندی هاتی نه شیا هه فالینییا په رداغی به یک د نافیه را فیانا کچا وی وفیانا په رداغی دا د دلی وی دا به یک به یک جاران کچا وی - نه وا ب سه ر پییان که فتی - ددیت نه و یک په رداغان تی دک مت و فی و ده ستی په رداغان تی دک مت و فی و ده ده یک وی ژ ده ستی په رداغان تی دک مت و فی و دکه ت دا به نک شه چت په رداغی وی ژ ده ستی په رداغان تی دک مت و فی دا که ت، و که ته که نی.. نه و عی جز نه دبو و چونکی وی

ددیت کمیفا کچا وی یا بچویک یا ب قی چهندی دئیّت.. وپیچ پیچه وی دیت ههر وهکی نهو یی ژ پهرداغی دویر دکه ثت، چونکی ثیانا وی بو کچا وی هیّدی هیّدی جهی ثیانا وی بو پهرداغی دگرت، وههمی ترسا وی نه و بوو روزه ک بیّت کچا وی مهزن ببت و د مهعنا ثی بهرداغی بگههت، ثیّجا نه و ببته نهگه را پیسکرنا ژیانا کچا خوّ، ثیّجا نه و گونه خوّ ویا کچا خوّ ژی ل سهر ملی خوّ هلگرت.

ودهمي ژييي کچا وي گههشتييه دو سالان. مرا

وکانی چاوا سهرهاتییا مرنی هنده ک کهسان ژ غهفله تی هشیار دکه ت، وهسا ئه و هنده کین دی پتر ب نک سهرداچوونی قه دبه ت، وچونکی مالکی کوپی دیناری هند باوه ری نهبوو موصیبه تا وی ل به روی سقک بکه ت، وچاقین وی ل راستییی قهکه ت، مرنا کچا ئه و وه کی به ری یان پتر ب نک ژیانا پهرداغی و خو بیه شکرنی قه بر، و خهما وی بوو جهی شادییا شهیتانی!

مالک دبیّرت: شدقه کی ر شدقین ئدینیی، ئدز ر قدخوارنی یی مدست بووم، من ندزانی چ ده می شدقی بوو ده می ئدز کدفتیمه سدر تدنشتا خو ونقستیم.. د خدوی دا من دیت هدر وه کی روّرا قیامه تی ید، خدلک یی رژ زکی عدردی دهردکد قن وبو مدیدانه کا بدرفره هدیی دئینه کوّمکرن، وئدز ئیّک ر وان بووم، د قی تدنگافییا مدن دا ده نگه کی بلند ها ته من، ئدز ل خو زقریم دا بدری خو بده می کانی ئدو چ ده نگه، دیتنا من دیتی ماره کی ئدرده ها، یی ره ش وشین، ده قی خو یی به ش کری و بنک من قد یی دئیت، من کره هدوار وئدز ری ره قیم، بدلی کیقه بچم؟

پاشی من هند دیت پیرهمیّره کیّ بیّن خوّش وجلک پاقژ کهفته ریّکا من، من ههواریّن خوّ گههاندنی وگوتیّ: بهختیّ خودیّ من ژ قی ئهژدههای خلاس بکه! ئینا پیرمیّری بوّ حالیّ من کره گری وگوّت: ئهزیّ لاوازم وئه و تشتیّ تو ژ من دخوازی بیرمیّری بوّ حالیّ من کره گری وگوّت: ئهزی لاوازم وئه و تشتیّ تو ژ من دخوازی بیمن قه نائیّت، بوّ خوّ بره قه بهلکی خودی ریّکه کمی بو ته ببینت، ئهز ره قیم، من جهه کمی بلند دیت، ئهز ب سهرکهفتم، لایی دی نهالیّن تژی ئاگر بوون، ئهز ل خوّ زقریم ئهژدهها یی ب دویت من قه، نیّزیک بوو ژ ترسیّن ئهژدههایی دا

ئهز بکه قیمه د ئاگری دا، ئینا ده نگه که هاته مین: بز قره تو نه ژ خهلکی وی یی، پیچه کی بینا مین هات، ئهز ز قریم وجاره کا دی ئه ژده هایی دا ب دویث مین شه، دوباره ئهز گههشتمه نک پیره میزی، مین گوتی: مین داخواز ژ ته کر تو مین ژ شی ئه ژده هایی خلاس بکه ی ته وه نه کر، پیره میزی کره گری وگوت: ئهزی لاوازم، هه په سهر شی چیایی هنده ک ئیمانه ت ل ویری هه نه، ئه گهر ئیمانه ته کی ته د ناف دا هه بت ئه و دی ته خلاس که ت.

گۆت: من بەرى خۆ دايى چيايەكى گرۆڤر من دىت، ئەز ب نك قە چووم وئەژدەھايى دا دويڤ من، گاڤا ئەز نيزيك بوويم، ھندەك ملياكەتان گازى كر: پەردەي راكەن، ودەرگەھان قەكەن، بەلكى قىي ھەۋارى ئىمانەتەك ھەبت وى ۋ دوژمنی بیاریزت.. پشتی پهرده هاتینه هلدان ودهرگهه شهبووین، من دیت هندهک زارۆكين ديمي وان وەكى ھەيڤى دجوان سەرين خۆ دەريخستن وبەرى خۆ دانــه مــن، وئەژدەھا نىزىكى مىن بوو، ھندەك زارۆكان كرە ھەوار: ھوين ھەمى دەركەڤىن سهحکهنی نهیاری وی نیزیک بوو، پاشی من هند دیت کچا من یا بچویک دەركەفت وبەرى خو دا من، گاڤا وى ئەز دىتىم كرە گرى وگۆت: بابى منه بابى منه! ويٰ گاڤني من هند خو ديت ئهز هاتمه بلندكرن وهاڤێتن حهتا ئهز كهفتيمه نک وي، وى دەستى من گرت وئەز كىشام، ئىنا ئەردەھا رەۋى وئەز ھىلام، پاشى ھاتە دكۆشا من دا وكوّت: بابوّ! ﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحُقِّ ﴾ پاشى گۆتە من: ئەو ئەژدەھايى رادھىلا تە كارى تە يى خرابە، تە ھندى مهزن دکر حهتا ئهو راهیّلته ته دا ته بهاڤیّته د ئاگری دا، وئهو پیرهمیّریّ ته دیتی كارئ ته يئ باشه ته ئهو هندئ لاواز كرى كو نهشيّت بهرهڤانييني ژ ته بكهت..

گۆت: ووى گاڤى من ھند دىت ئەز ژخەو رابووم.

پشتی مالک ژ خهو رابووی ودلی وی ژ غهفلهتی هشیار بووی، ئیکهمین کار وی کری ئامانین شهرابی ههمی شکاندن، وکره دلی خو ئه و هنگی راوهستت

حه تا (پیرهمیّری لاواز) بزقرِینته سهر هیّزا وی، دا بشیّت ئهژدههایی پاش پاشکی بیهت..

سپیدی وی قهستا مزگهفتی کر، خوّ ب مهزنترین زانایی تابعییان را گههاند کو حهسهنی بهصری بوو، و ل سهر دهستی وی فیری علمی وعهمهلی بوو، وههر چهنده ئهو ل وی دهمی یی بچویک نهبوو، بهلکی گهلهکی جحیّل ژی نهبوو، بهلی د گهل هندی ژی (هممهتا) وی و (ئصرارا) وی ئیکا هند ژی چیکر نه ب تنی ئهو خوّ ب زانا وزاهدین ئوممهتی یین مهزن را بگههینت، بهلکی بهرا وان ژی راکهت.

پشتی مالکی کوری دیناری بریار دای ژینا خو بگوهوّرت وریّکا خودی بگرت، وی دهست ب کاره کی دی کر، کاری وی بوو ئهو وی قورئان ب دهستی خو دنقیسی ودبره بازاری دفروّت و ب وی پارهی یی بو وی ژی دهات خو ب خودان دکر، ودبیّژن: ههر چار ههیڤان وی دانهیه کا قورئانی دنقیسی، وپشتی پاری خو وهردگرت دا بهت ده ته به قالی، وحه تا پارین وی خلاس دبوون وی تشت به رانبه ر بو خو ژ نک دئینان.

مالک ل سالا (۱۲۷) مشمختی ل بهصرا چوو بوو بهر دلوّڤانییا خودیّ.

د گۆتنا خۆ دا دېێژت: زانايتي دورست ئەوە يىتى ئەگەر تو چوويـه نـک ل مالا وى دا ئەو شيرەتەكتى ل تە بكەت.

یه عنی: زوهد و ته قوایا وی بق ته ژسه روبه رئ مالا وی ئاشکه را ببت، ژمالا وی تو بزانی ئه و نه مرققی دنیایییه، قیجا حالی مالا وی بق ته ببته شیره ت.

رِوْژه کێ خهلکێ بهصرا هاتنه نک وگازنده ژ نههاتنا بارانێ کرن وگوتنێ: بابێ یهحیای! ئهگهر تو هاتبای نقێژا بارانێ ته ل بهرا مه کربا، بهلکی خودێ باران دابا مه، وی سهرێ خو هژاند وگوت: هوین د عهجێبگرتینه کو باران نائێت، وئهزێ عهجێبگرتیمه کو بهر ژ عهسمانی ب سهر ههوه دا نائێن!

وعهده تى مالكى بوو دەرگەھى مالا وى يى بى كليل بوو، ونە شەف ونە ب رۆژ چو جاران وى دەرگەھ نەدگرت، شەۋەكى دەمى وى نقير دكرن دزەك ھاتە مالا

ئيمامى ئەوزاعى ئەوى چو جاران شيرەتا خۆ نەفرۆتى

ئه و مروّقی خودی یی مه ل به ره کو قی جاری ل دیوانا وی ئاماده ببین، وچهنده کی ژ نیزیک بنیاسین مروّقه ک بوو ب دورستی یی هیژای هندی بوو ناسناقی (زانایسی دینی) ل سهر بیته دانان، چونکی وی ب دورستی ههمی سالوّخه تین زانایان ل نک خوّ پهیدا کربوون.. وسالوّخه تی زانایین دینی یی ژ ههمییان به رچاقتر کو ل نک قی زانایی دها ته دیتن ئه و بوو وی نصیحه تی خیری ل مهزنی و بچویکی دکر، وجاره کا ب تنی ژی ژی نه هاتییه زانین کو وی مالی دنیایی سه را شیره ته کا خوّ وه رگرت بت، وما دی چاوا ئه و وه که تو وه وه و به خو وه که تو وه که تاری به خو دا دبیژت: ((یا من زانی ئه وه هم زه لامه کی وه عزه کی دی ژی هنده کی مروّقان کربت و نارمانجا وی کناری خودی نه بت، دلین خهلکی دی ژی دویر که قن کا چاوا ناف ژ سه رکه ثری حلی دکه قت)).

و روّژه کی ده می وی وه عزه کل مهزنه کی ژ مهزنین دنیایی کری شی مهزنی هنده ک مال دایی وگوتی: ((ئه ثه بو ته دا تو پی بگه هییه وه لاتی خوّ، وی مالی وی لی زقراند وگوتی: من هه وجه یی پی نینه.. وئه زنه نه وم یی شیره تا خوّ ب مالی دنیایی هه مییی بفروشم!)).

ئەوزاعى كى بوو؟

زانایی مسه یسی قسی جاری ئیمامی ئهوزاعییسه.. وئسهوزاعی ناقی وی عهبدررهحمانی کوری عهمری بوو، ودگوتنی: (بابی عهمری)، ل سالا (۸۸) مشهختی هاتبوو سهر دنیایی، وهنگی هیشتا هنده ک صهحابی دساخ بوون، و ل سهر دهمی خلافه تا عومهری کوری عهبدلعهزیزی -خودی ژی رازی بت- عهمری

وی ژ دههی بوری بوو، عمسلی وی خملکی وهلاتی سندی بوو، و ب ئیتیمی دهیکا وی ئه و ب خودان کربوو، وبهری وی دابوو ریّکا خواندنی ووهرگرتنا علمی حمتا روّژهک ب سهر وی دا هاتی زانایهک د ناث ئوممهتی دا نهمابوو ئهگهر ههوجهی علمی وی نهبت!

ل سهر دهستی هژماره کا مهزن ژ زانایین تابعییان علم وزانین وهرگرتبوو، وه کی (عطاء بن أبی رباح) و (محمد بن سیرین) و (نافع مولی ابن عمر) وگهله کین دی.

ئەوزاعى علم وعەمەل وگۆتنا حەقىيى بى تىرس ل نى خۆ كۆم كربوو، وھەر جارەكا ئەڭ ھەر سىنيە ل نىك مرۆۋەكى كۆم بوون، دى ھىنۋايى ھندى بىت د ناڭ خەلكى دا بېتە ئىمامەكى (قدوه)، وئەڭ صفەتە بوون ئىكا ھند ژ وى چىكرى ئىكىي وەكى ئىمام (مالكى) د دەر حەقى دا گۆتى: ئەوزاعى ئىمامەكە مىرۆڭ دىيت بۆ خۆ بكەتە جەي چاۋلىنكرنى .

ل سالا ۱۵۷ مشمختى ل شامى چووبوو بەر دلۇۋانىيا خودى .

ئەوزاعى وشيرەتكرن:

وه کی مه گوتی د دهرحه قاگوتنا حه قییی دا وشیره تکرنا بی به رانبه رهه می که س ب دیتنا ئیمامی ئه وزاعی وه کی ئیک بوون، وئه و ته رازییا وی حه قی پی دکیشا وزه لام پی دنیاسین هه رده م ئیک بوو، و (ته مه للوقی) چو جاران ئه و ب لایی که سی دا شوّ نه دکر، وحه ژیکرنا وی بو حه قییی و به لافکرنا دادییی ئیکا هند ژوی چیکربوو ئه و ژکه سی نه ترست و ژبه رکه سی نه دانت.

دەمه ک ب سهر وی دا هاتبوو ئهو کهسه کی عادی بوو د ناڤ کوّمه کا گهشه ستیّریّن مهزن دا، لهو بهری خهلکی لیی نهبوو، هنگی ئهو یی خوّ بوو.. پاشی روّژه ک ب سهر وی دا ئهو هاته پیّش وبوو یی خهلکی، هنگی ئهو نهما ئیّدی یی وهسا بت وه کی دلیّ وی دچتیّ، بهلکی مهجبوور بوو ییّ وهسا بت وه کی ئیمامه ت دخوازت، وئه قه بوو ئهو ب سهر ئیمامی مهزن سوفیانی شهوری ئیخستی، سوفیانی

پشت دا بوو دنیایا خهلکی و ژبلندی ل دنیایی دنیّری، بهلی ئموزاعی د ناف خهلکی دا بوو ودنیایا وان دگوهارت، ژبهر ثی چهندی روّژا ئهو ههردو پیّکشه چووینه دیوان ئیمام مالکی، پشتی دهرکهفتین، مالکی گوّت: ئیّک ژوان ژهه قالی خوّ زاناتره، بهلی ب کیّر ئیمامهتییی نائیّت، ویی دی -یهعنی ئهوزاعی- ب کیّر ئیمامهتییی دئیّت.

ئەوزاعى جارەكى گۆتە ھەۋالى خۆ (موسى بن أعين)ى: بابى سەعىدى بەرى مە ترانە ويارى دكرن ومە دكره كەنى، پشتى ئەم وە لى ھاتىن خەلك چاڭ ل مە بكەت ئىدى خۆ ئەم نەشىيىن بگرىن بى

ب راستی زانایین ب قی رهنگی ئهوین ئه شعووره ههی ئهون ئهو گهه یا خوینی قهدگوهیزته ههمی لایین جفاکی، وئهون ئهو تیله یا روناهی تیرا دگههته ههمی لایین ژینی، لهو عهجیبگرتی نهبن ئهگهر هوین ببینن گهشاتی ژههمی ئاخفتنین قان توخمه زانایان دیهشت.

رۆژەكى زەلامەكى فەلە ھاتە نك وى وجەركەكى ھنگڤىنى بۆ ئىنا، وگۆتى: بابى عەمرى! من شۆلەك ل نك والىيىى بەعلەبەكى ھەيە، وئەز دزانم ئەو گەلەك قەدرى تە دگرت قىجا ئەگەر تە كاغەزەك بۆ مىن نقىسىبا دا بەمە نك. ئىمامى ئەوزاعى گۆتى: ئىك ژ دووان.. يان دى ھنگڤىنى وەرگرم وكاغەزى نانقىسىم، يان دى كاغەزى نقىسىم وھنگڤىنى وەرناگرم!

هنده تهرازییا وی یا (دهقیق) بوو، ئهگهر من خزمه ته که بو ته کر وخیره ک د گهل ته کر پاشی من جه پکن هنگفینی ژ ته وه رگرت، مه عنا ئه و من ئه و خیرا خو فروّت، وجهی خوّیان (وه جاهه تا) خوّ ئستغلال کر دا هنده ک مالی دنیایی پی بگهه ته من، یان مه صلحه ته کا من ب جه بیّت.. وئه و زاعی نه ژ وان که سانه یین څه ندی دکه ن.

وکانێ چاوا ئهو د گهل عامییان یێ ب ڤی ڕهنگی بوو، وهسا ئهو د گهل مهزنێن دهولهتێ ژی یـێ وهسا بـوو.. جارهکێ خهلیفێ عهبباسی (أبو جعفر

المنصور)ی هنارته ب دویڤ را، گاڤا ئه و هاتی، خهلیفهی گوتێ: من دڤێت علمی بو خو ژ ته وهرگرم!

وى گۆت: ئەى (أمير المؤمنين) ئەز دى بۆ تە بىتى بەلى من دقىت تو خۆ تى بىگەھىنى.

خەلىفەى گۆت: من يى ھنارتىيە ب دويڤ را بۆ ڤى چەندى، ڤێجا چاوا ئەز خۆ تى ناگەھىنم؟!

وي گۆت: كو تو گوهن خۆ بدەيه گۆتنا من وكارى پنى بكهى.

یه عنی: جامیرییا مهزنی ئه و نینه ئه و گوهی خو بده ته حه قییی پاشی هه روی بکه ت یا وی دقینت، فیرعه ونی ژی ل دیوانا خو پی دا مووسای ب ده نگه کی بلند وی بیشت یا وی دقینت، نه به سه هنده.. گوتی: ئه م دی ملله تی هه مییی ل مهیدانه کی کوم کهین، ئه م دی یا خو کهین، و تو یا خو بکه، وملله ت بلا وی بو خو هلبژیرت یا وی دقینت و نه و دبینت حه قی!! ئه ری ما (دیموقراطییه ته ک) ژ قی هلبژیرت یا وی دقینت و نه و دبینت حه قی!! ئه وا مووسای گوتی ب سه روی که فتی یا وی پیشکه فتیت هه یه به لی گافا نه وا مووسای گوتی ب سه روی که فتی یا وی گوتی، وسینی ره به ندین وی ب خو نعتراف ب قی چه ندی کری (فیرعه و نی) چ کر؟ گوت: ما ده م نه زین نه حه قم دقیت گوهدارییا مووسای بکه م و کاری ب گوتنا وی بکه م؟ نه خیر! وی گوت: سلامه تییا وه لاتی و مه صلحه تا ملله تی هندی دخوازت نه م قان سیره به ندین خائین به لاویسین..

مهعنا: عیبرهت ب هندی نینه مهزن گوهدارییا گوتنا (موخالف) بکهت، یان پی بده به (موعارهضی) ئاخفتنا خو بیژت، بهلکی عیبرهت ب هندییه ئهو کاری ب گوتنا حهقییی بکهت گافا بو دئیته گوتن، ئیمامی ئهوزاعی ل فی باوهری بوو لهو وی گوته خهلیفهی: نهزانینا ته ب گوتنا من ئهو نینه تو نهزانی کانی ئهز چ دبیژم، نهزانینا ته ب گوتنا من ئهوه و کاری پی نهکهی.

وهزیری خهلیفهی گافا ئه بستهییه ژ ئهوزاعی دیتی بالا دهستکی شیری خو کر، خهلیفهی لی حهیتاند وگوتی: روینشتنا مه یا خهلاتییه نه یا جهلاتییه.. پاشی ری دا ئیمامی باخثت.

ئیمامیٰ ئهوزاعی گۆت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئهو کهسیٰ حهز ژ حهقییی نهکهت ئهو حهز ژ خودی ناکهت، چونکی خودییه حهقییا ئاشکهرا، ئهی (أمیر المؤمنین) تو ب خو قه یی موژیلی، و ته ئهو خهلکیٰ ژبیرکری یی تو بوویه مهزنی وان، سۆری وان و وهنی وان، موسلمانی وان وکافری وان، ههر ئیک ژ وان حهقی ل سهر ته ههی تو دادییی د گهل بکهی، قیجا دی چاوا بت ئهگهر وهفده ک ل دویث وهفده کی ب دویث ته کهفت و ههر ئیک ژ وان گازنده یا بهلایه کی بکهت یا ته ئینایه سهری یان زوردارییه کا ته لیکری؟

ئهی (أمیر المؤمنین) ئهگهر ملک بو ئیکی بهری ته مابا ئهو نهدگههشته ته، وکا چاوا ئهو بو یین بهری ته نهمایه وهسا ئهو بو ته ژی نامینت، ئهی (أمیر المؤمنین) ئهری تو دزانی باپیری ته د شهرحا قی ئایه تی دا چ گوتییه: ﴿ وَوُضِعَ الْمُومَنِينَ اللَّمُ عَرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يلوَيلَلْتَنَا مَالِ هَلاَا الْكَتَلبِ لا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلا كَبِيرةً إِلاَّ أَحْصَلها وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِراً وَلا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴾ ل مغیرة وَلا کِبِیرة والله والله

ئهى (أمير المؤمنين) يا بو من هاتييه قهگوهاستن ژعومهري كوري خهططابى وى دگۆت: ئهگهر هيسترهك ل سهر لين فوراتى هلنگفت ئهز دي ترسم خودي پسيارا وي ژمن بكهت. فيجا تو چ دبيري بو وى يي ل سهر به وكا ته وهاتييه بي باركرن ژعهداله تا ته؟

وئیمامێ ئهوزاعی پێدا چوو ووهعزهکێ درێـ ود ژوار ل خهلیفهی کر حه تا گههشتیه وێ دهرهجێ خهلیفهی کهفیکا خو ئینایه دهرێ وڕوٚندک ژ چاڤێن خو ڤهمالین.

وگاڤا ئىمامى ڤياى ژ ديوانا خەلىفەى دەركەڤت وبزڤرتە جهى خۆ، خەلىفەى ھندەك مال دايى گۆتى: ئەڤە بۆ تە دا تو پى بگەھىيە جهى خۆ.. ئىمامى گۆتى: من چو ھەوجەيى ب وى مالى نىنە، وئەز نە ئەوم يى شيرەتا خۆ ب مالىي دنيايى ھەمىيى بفرۆشم.

ئەقە ئەو (مەبدەء) بوو يى ئىمامى ئەوزاعى ژىنا خۆل سەر ب رىقەدبر: ئەز نە ئەوم يى شيرەتا خۆ ب مالى دنيايى ھەمىيى بفرۆشم! وچونكى ئارمانجا وى ب گۆتنا حەقىيى كنارى خودى ب تنى بوو، خودى قيانا وى ھاقىتبوو دلىن مەزنان ودلىن بچويكان ژى.. نە وەكى وان زانايىن ل سەر سفرا (تەمەللوقى) ھاتىنە پەروەردەكرن، ئەوىن ئەگەر جارەكى حەقىيەكى بىرن ژى بەرى وان يى ل ھندى (عەمفەرى) ب سەر دا بىن، قىجا دويماھىيى نە خودى حەز ژوان دكەت ونە ئەوىن ئەول ھىقىيا عەمفەرىيىن وان!!

ئیمامی تۆبەكەران فوضەيلی كوری عیاضی

(الفضیل بن عیاض) ناقه که د دیروّکا توّبه کهریّن قیّ ئوممه تیّ دا ل پیّشیییّ دئیّت.. ل ده مه کی ژ ژییی ئه و خوّ چه له نگترین خلمه تکاریّن ریّکا شهیتانی بوو، پاشی خودی وه سا بوّ وی حه زکر کو سه روبه ریّ ژینا وی به روڤاژی ببت، ژ مه زنترین دز وجه ردیّن وه لاتیّ خوراسانیّ ببته سهیداییّ ده سته کا ئیّکی ژ ئیمام وزاهدیّن قیّ ئوممه تیّ.. (سوفیانی کوریّ عویه ینهی، عهبدللاهیّ کوریّ موباره کی، بیشر ئهلحافی، ئیمامیّ شافعی..) ئه قه د دیروّکا ئیسلامیّ دا گه له ک ژ وی روّژی ئهوا هوین ل عهسمانی دبین دگهشترن، وبه سی فوضه یلییه بیّژین: ئه قه هه می ئه و بود یین هنده کی ژ گه شاتییا فوضه یلی بوّ خوّ وه رگرتی!

قیّجا فوضهیل کییه؟ وچیروٚکا توّبهکرنا وی چیه؟ وئیمامهتییا وی د چ رِا بوویه؟

ـ ئەقە دى بابەتى يەيقا مە يا قى جارى بت، ئەگەر خودى حەز بكەت.

فوضهیل ویپناسهکا کورت:

فوضهیلی کوری عیاضی، بابی عهلییی تهمیمی، ئیک ژ زاهدین ئومهه تی یین مهزنه، ژ تهخهیا تابعین تابعییانه، یهعنی: وی صهحابی نهدیتبوون بهلی ئهو دیتبوون یین صهحابی دیتین، عهبدللاهی کوری موباره کی دگوت: ((ب دیتنا من کهس ل سهر روییی عهردی نهمایه ژ فوضهیلی کوری عیاضی چیتر بت)).

ل سالا (۱۵۰) مشهختی ل باژیسرکن (دهرهی گهزویین) ل ده شهرا (سهمهرقهندی) هاتبوو سهر دنیایی، وههر ل ویری پشکا ئیکی ژ ژییی خو بوراند بوو.. ل دهسپیکی فوضهیل مروقه کی دویردین بوو، کار وکهسبی وی ئهو بوو وی ریک ل کاروانی وری شنگان دگرت وئهو دشهلاندن، د نا شهرا باژیری (ئهبیووردی)

و (مهروّیێ) دا جههک ههبوو دگوّتنێ: (جهێ فوضهیلی)؛ چونکی ئهو جهه ئهو بوو یێ فوضهیلی کاروانی لێ دشهلاندن. ترسا ژ ڤی جهی گهلهک جاران خهلک ژێ پاشڤه لێ ددا، لهو وان بهرێ خوٚ ژ ڤێ ڕێکێ وهردگێڕا وقهستا ڕێکهکا دی دکر بلا چهند یا دویر ژی با! بهس دا نهکهڤنه وان بیسهیان یێن فوضهیلی ل بهر وان ڤهددان. فوضهیل زهلامهکێ ب هێز وژێهاتی بوو، کهسێ نهدوێریا مایێ خوٚ تێ بکهت، وههمییان خوٚ ژێ دکڕی، وناڤێ وی بو خهلکی بووبوو جهێ ترس وسههمێ. وئهگهر خودێ حهز کربت بو ههر دهردهکی دهرمانهک ههبت، دیسا وی حهزکرییه بو نهفسا خودێ حهز ژی لغاڤهک ههبت یێ بیێته ههڤسارکرن.

چيـروْكا ئەڤيندارىيا فوضەيلى:

.. د ناڤ گێلهشـۆک وپێلـێن رێگـری ودز وجـهردهيييـێ دا، يـێن کـو ژينـا فوضه يلى ههمى ڤهگرتى ميرگهكا تهنا ورحهت بۆ بينڤهدانى سهرى خو هلدا، رۆژهكى بيّ رثان و ب خافلهتي ثه چاڤێن فوضهيلي ب کچهکا جوان کهفتن، وڤيّ کچيّ ئيكسهر وبئ دەستويري ريكا خۆ بۆ دلئى وى ديت.. دلين وان ب سهر ئيك هلبوون، و ب قي سهرينک هلبووني ژينا فوضهيلي سهرک وبنک بوو، ئهو فوضهيلي شه ونیف شه فان ل سهرین ریکا رادوهستا وبهری وی دما ل (فهریسه یه کی) دا بشهلینت، ئیدی خهما وی ههمی بوو ئهو دلبهرا خو -ئهگهر خو ژ دویر قه ژی بت- ببینت، وعهده تی دلییه گافا هاته هژاندن و ژئه فینی تژی بوو دکهفته سهر ريْكهكا تايبهت يا دوير ژ دز وجهردهيين، رِيْكهكا تـژى جهـينن بيّنڤـهدان وخوٚشييني، قيّجا ديّ بينين هنده ک خودان دل خوّ ب قان جهيّن بيّنقهدانيّ قه موژيل دکهن، وچوونا ل ريّكا ئەڤىنىيى دھيّلن، وئارمانجا مەزن ئەوا ل دويماھىيا ريّكى ژ دەست ددەن، وهندەک ژى هند (زەخىرەي) بۆ خۆ ژ ڤان جهان وەردگرن كو ئـەو پـێ ب هێـز بكه قن وبشين يي بكه هنه ئارمانجا مهزن: (گههشتنا مهجبووبي حهقيقي).. ورەنگە ئەۋە ئەو (سلووک) بت يا خودانى خۆ ژ (حوببا مەجازى) بەر ب (حوببا حهقیقی) قه دبهت وه کی صووفیاتی به حس ژی دکهت. هـ مر چاوا بت قـ خ ئمقینداریی بـ مری فوضـ میلی ژ پنکـ مکـی بـ و ئیکا دی قمگوهاست، خهما وی ئیدی بوو ئمو ل شوینا کاروانییان بیخته دافین خو و دهستی خو بدانته سمر مالی وان، دلبهری بیخته دافین خو وژفانه کی ژی و مرگرت. هیدی هیدی ئمو ژ پنگرییی دویر کهفت، ب قیانا خو قه موژیل بـ وو، حه تا ئمو شه شب سـ مر دا هـ اتی یـا کـو فوضـ میلی دز و تالانکـ مر تیدا بوویـه (ئیمامی توبـ مکـ مرین ئوممـ متـی).. فیجـا و مرن دا پیک هـ هـ مقالینییا فوضـ میلی بکـ میـن ل وی شـ مقا ثرگوتی.

شەۋا تۆبەكرنا فوضەيلى:

ههر روّژ گاڤا دبوو ئیٚڤار فوضهیلی هزرا خوّ دکر کانی نه شه شه (کهمینا) خوّ ل کیڤه بدانت؛ دا (فهریسهیهکا) باشتر بیّخته داڤیٚن خوّ، بهلی ڤی جاری هزرا وی ب تشته کیّ دی ڤه یا موژیل بوو: کانی چاوا دی شیّت نه شه شه دلبه ری بینت؟ دویماهییی بریار دا خوّ بگرت حه تا شه ش ژ نیڤی دقولپت، وچاڤ دکه څنه خهوا گران، وزیره ڤان غافل دبن، پاشی دره که څته ژڨانی، هنگی نه و ونه و وشه ش ب تنی دی میننه د گهل نیّک..

دهمتی ژقانی هات، فوضهیل نیزیکی جهتی ژقانی بوو، ژبلی دهنگی پییین وی شهقی گوه ل چو پیرژنین دی نهدبوو، گافا نیزیکی خانییی دلبهری بووی، شهقی گوه ل چو پیرژنین دی نهدبوو، گافا نیزیکی خانییی دلبهری بووی، (ئتتفاق) یا وهسا بوو ئهو د دهرگههی را ب ژور نهکهفت؛ دا کهس ل وان هشیار نهبت، ب رهخ سیاجی خانی فه داره کا بلند ههبوو، ب سهر داری کهفت.. خانی د ناف تارییی را- وه کی بویکه کا خهملاندی هاته بهر چافین وی، ژسهر چهقه کی ناف تارییی را- وه کی بویکه کا خهملاندی هاته بهر چافین وی، ژسهری ئهو فی داری خو هافیته سهر سیاجی دا خو ژوردا بهرده ته حهوشی.. بهلی بهری ئهو فی پیگافا دویماهییی بهافیت تشته کی وهسا چی بوو چو جاران نهدهاته سهر هزرا فوضه یلی.. ژ جهه کی -یی وی ب خو ژی نهدزانی کیژ جهه - دهنگه ک د گهل ههیبه شهفی ونازکییا (مهوقفی) هاته گوهان، دهنگی قورئان خوینه کی بوو ئهف ئایه ته شهفی ونازکییا (مهوقفی) هاته گوهان، دهنگی قورئان خوینه کی بوو ئهف ئایه ته رسووره تا (الحدید) دخواند: ﴿ أَلَمْ یَأُن لِلَّذِینَ ءَامَنُوۤا أَن تُخَشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِکُر اللَّهُ تُلُورُا اللَّهُ ال

وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَنِيرٌ مِنْهُمْ فَلَسِقُونَ ﴿ ﴾.. تو دا بيّرى ده نكى جبريلييه رُ نوى ئه ث ئايه ته ئينايه خوارى، ههر وه كى مه خسه د ب ڤى ئايه تى فوضه يله ونه كهسى دى: ئهرى ما نه ده مه بو خودان باوه ران كو دليّن وان بو زكرى خودى قهببن و رُ ترسان دا بلهرزن، وبيّنه سهر وى حهقييى يا خودى ئينايه خوارى، ووه كى وان كيتابيان لى نه ئيّن ييّن دهم ل سهر وان دريّر بووى ودليّن وان رهق بووين، وپترييا وان ئهون ييّن د سهر دا چووين؟

فوضهیلی د دل دا بهرسف دا: بهلی دهمه یا رهببی!

وبۆچى دەم نەبت؟ ودەم يان دوهييـه ئـەوا ژ دەست تـه دەركـەفتـى وبـۆرى، يان سوباهييـه ئـەوا شەرت نينه تو بگەهييـێ، يان ئەڤرۆيـه ئـەوا تـه ئـەو ب تنێ د دەست دا هـى؟

وه کی وی مروّقی دلگرتی دبت فوضهیل ژسهر دیواری کهفت، ووه کی وی مروّقی ژبهر تایا گران ژبهر باخقت ئاخفتنا فوضهیلی بو ئهو: بهلی دهمه یا پرهببی، بهلی دهمه. وفوضهیلی بهری خوّ وهرگیّپرا، ژقان هیّلا ب پیقه. و ل ژقانه کی گهله کی مهزن چوو، گازییا دلبهری هیّلا و د گازییا مه حبووبی خوّ یی مهزن چوو، وسوّز د گهل خوّ دا کو ئهو نه مینت فوضهیلی به ریّ، وخودی ل سهر سوّزا خوّ کره شاهد..

فوضهیلی پشت دا خانییی دلبهرا بوّری وبریار دا قهستا مالا مهجبووبی خوّ یی مهزن بکهت، وهندی یی ساخ بت ل ویّری بمینت.. بریارا فوضهیلی ئهو بوو پشتی توّبهکرنی قهستا مهکههی بکهت و ل مالا خودی بمینت.. بهلی نوکه، ل قیّ نیقا شهقی ئهو کیقه بچت؟

فوضهیلی قهستا خانه کی کر کو دکه فته سهر ریّکی -وه کی ئوتیّلیّن مه ییّن نوکه- حه تا لی دبته سپیده.. ل ویّری فوضهیلی هنده ک کاروانی دیتن وان دقیا

رِاببن بدهنه رِێ؛ دا ل وهخت بگههنه بنهجها خوّ، بهلێ هندهک ژ وان گوّته هندهکان: دێ کیڤه چن ڤێ شهڤێ؟ پا ئهگهر فوضهیل هاته د رێکا ههوه دا؟

چاڤێن فوضهیلی تژی روّندک بوون، ووی گوته وان: نهترسن خودی ریّک ژ فوضهیلی پاقـرثکر، ئهوی هوین ل نک خوّ دبینن فوضهیله، وهیڤییا من ئهوه هوین ئیدی فوضهیلی ل قی وهلاتی ههمییی نهبینن. پاشی فوضهیلی گوته خوّ: ئهز شهڤێن خوّ ب گونههان قه دبوّرینم وخهلک ژ ترسێن من دا نهشێن دهرکهڤن، یا رهبیی من توّههیه و توّبا من ئهوه ئهز بچم قهستا بهیتا ته بکهم.

و د گهل ههلاتنا سپیدهیا وی روزی، وهلاتی خوراسانی ژ فوضهیلی دز وریدگر قالا ورحهت بسوو، ووهلاتی حجازی ب هاتنا فوضهیلی زانا وخودیناس شاد وکهیفخوش بوو. د ریکا خو را فوضهیلی قهستا وهلاتی عراقی کر، و ل ویری ههفالینییا گهلهک زانایین تابعییان کر، وزانین بو خو ژ وان وهرگرت، پاشی قهستا حجازی کر و ل ویری ژی ههمی دهمی خو ب علمی وعیباده تی قه بوراند، وروزه ک ب سهر فوضهیلی دا هات د علمی وعیباده تی وزوهدی دا نهو بوو زهلامی نیکی د ناش خودی ناسین نومهه تی دا، و چهند جاران خهلیفین وه کی هاروون نهلره شیدی وزانایین وه کی نیمامی شافعی ریهین خو ل بهر وهعزین وی ژ روندکان تهر دکرن!

د گەل ھاروون ئەلرەشىدى:

ده می ناف و ده نگین فوضه یلی ب زوهدی و علمی و به په قانییا ژ سوننه تی د ناف خه لکی دا به لاف بووین، خه لیفی عه بباسی هاروون ئه لره شیدی حه زکر وی ببینت و گوهی خو بده ته ده رس و شیره تین وی، و عه ده تی هاروونی بوو -خودی ژی رازی بت مروقین زانا و ته قوادار ل دورین خو کوم دکرن و هه قالینییا وان دکر.. پوژه کی هاروونی گوته سوفیانی کوری عوبه ینه ی نه زحه زدکه م فوضه یلی ببینم و گوهی خو بده مه ناخفتنین وی، سوفیانی گوتی: ب تنی پیکه ک ته یا همی تو وی پی ببینی، کو تو پوژه کی جلکین خو بگوهوی و بیه مزگه فتی و ل ده رسا وی پی ببینی، کو تو پرزانت تو (أمیر المؤمنین)ی. هاروونی ب یا وی کر، هات پروینی بینی کو نه و برانت تو (أمیر المؤمنین)ی. هاروونی ب یا وی کر، هات

وقهستا دیوانا فوضهیلی کر، گافا فوضهیلی دهست ب وهعزی کری هاروون هندی گری حهتا ریهین وی ژ رؤندکان ته بووین، پشتی هاروون چووی، سوفیانی گوته فوضهیلی: ئهو (أمیر المؤمنین) بوو.

جاره کا دی هاروونی زانایین باژیری ههمی شهخواندنه دیوانا خوّ، وفوضهیل ئینک ژوان بوو، سوفیانی کوری عویهینهی دبیرت: گافا ئهم چووینه دیوانا خهلیفهی، فوضهیل پشتی مه ههمییان هات، و ب رهخ من شه روینشت، پاشی هیّدی گوّته من: کیژکه (أمیر المؤمنین)؟ گوّت: من ئیشاره ت دا هاروونی ومن گوّتی: ئه شهیه.. گوّت: فوضهیلی باش بهری خوّ دایی، پاشی گوّتی: ئهی خودانی دیّمی گهش! تویی خودی ئوممه ههمی ئیخستییه بن دهستی ته وگونهها وان کرییه ستویی ته؟ ب راستی باره کی گران ته یی ب ستویی خوّ شه گرتی! ئینا هاروونی ژ بهر گوّتنا وی کره گری.

پاشی بهری ئهو دهرکه قن هاروونی ههر ئیکی ده هه هزار دهرهم دانی، ههمییان وهرگرت فوضه یل تی نهبت، هاروونی گزتی: ئهگهر دلی ته نه چته پارین مه ببه بده ئیکی پیتقی، فوضه یل ل بهر هندی ژی نه هات، ئینا هاروونی گزتی: تو چهند مروّقه کی زاهدی! فوضه یلی گزتی: تو ژ من زاهد تری، وی گزت: چاوا؟ فوضه یلی گزتی: چونکی ئهز د دنیایا فانی دا یسی زاهدم، وتو د ئاخره تا باقی دا.. پاشی گزته هاروونی: ئهی (أمیر المؤمنین) دلی خو ژ خهمی وترسی تژی بکه، ئهو ههردو دی بهری ته ژ بی ئهمرییا خودی ده نه پاش، وئهو دی ته ژ ئاگری دویرکهن.

دووندهها فوضهيلي:

فوضهیل یی ب قی رهنگی بوو، گافا قویناغ کوچک ودیوانین خهلیفان با ئه و ل دویماهییان ههمییان بوو، وبو خیری وترسا ژ خودی کهس ل بهراهییا وی نهبوو، چو جاران وی دلی خو نهدبره وی تشتی د دهستی مهزنان دا همی؛ لهو ئه و ژیا یی مهزن، ومر یی مهزن، وتشتی غهریب ئه و بوو عمیالی فوضهیلی، کور وکچ، هیشتا ژ وی ژی دزاهدتر بوون. وبو نموونه بهری خو بدهنه قان ههردو سهرهاتییان:

۱- فوضهیلی کوره که همبوو دگوتنی: عملی، گهله که حمز ژبابی خو دکر، فوضهیل دبیّرت: روزه کی نمز چوومه مال من دیت کوری من عملی دکره گری، نینا من گوتی: بوچی تو دکهیه گری؟ گوت: وی گوته من: نمز دترسم روزا قیامه تی نمز وتو ژیک شه ببین و نم نیک و دو نه بینین، گوت: پاشی وی گوته من: بابو! دو عا ژخودی بکه کانی چاوا وی د دنیایی دا نمز دامه ته وه سا نه و ل ناخره تی ژی من بده ته . ژ شی کوری خو فوضهیل فیری گرییا ژبرسا خودی بووبوو.

دبیّن: جاره کی قی عهلی گوه ل مروّقه کی بوو ئه ث ئایه ته د خواند: ﴿ وَلَوْ تَرَكَ إِذْ وُقِفُواْ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُواْ یَالمَیْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَدِّبَ بِعَایاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ئینا ئهو ژ ترسین خودی دا دلگرتی بوو وکه فت ونه رابوو، عهلی د ژیانا بابی خوّ دا مربوو.

7- وفوضهیلی کچهک ژی ههبوو زوهدا وی ژیا بابی وی وبرایی وی کیّمتر نهبوو، بهلکی گهلهک جاران فوضهیلی دهرسیّن زوهدی وتهقوایی بو خو ژ قی کچی وهردگرتن، روزهکی دهستی وی دئیشا بابی وی چوو سهرا بدهت، گوتی: کچا من! دهستی ته یی چاوایه؟ وی گوت: بابو نهه خیّرا خودی ب قی دهستی دایه من هنده نهز نهشیّم چو جاران شوکرا وی سهرا بکهم. د وی گاقی دا کورکهکی فوضهیلی یی سی سالی ب ژور کهفت، فوضهیلی ئهو دا بهر سنگی خو وماچی کر، ئینا کچا وی گوتی: بابو تو حهز ژ وی دکهی؟ وی گوت: ئهری ب خودی، کچکی گوتی: وهی بو ته ژ خودی بابو امن هزر دکر ته خودی ب تنی دقیّت، فوضهیلی گوتی: کچا من! ما هوین حهز ژ عهیالی ناکهن؟ وی گوت: قیان وحهژیکرن بو خودییه، ورهحم ودلوّقانی بو عهیالی ناکهن؟ وی گوت: قیان وحهژیکرن بو خودییه، ورهحم خودا دا وگوت: ئهی بووی تهیهک ب سهری خودا دا وگوت: ئهی خودا نهز ب مهزنییا تهکهمه ژ نهقرو وحهتا نهز دگههمه ته ژ

ل باژیری مهکههی، و ل ههیڤا موحهررهما سالا (۱۸۷) فوضهیل مربوو.

زوهدا ژ رەنگەكى تايبەت عەبدللاھى كورى موبارەكى

د دیروّکا زاهدیّن قی ئوممهتیّ دا گهله ک رهنگیّن زوهدی ب بهرچاف دکه قن، بهلیّ زوهدا (عهبدللاهیّ کوریّ موباره کی) -ب هزرا من- ژ زوهدا ههر کهسه کیّ دی یا جودایه؛ چونکی زوهده کا تایبه ته ب وی قه.. ئهگهر د هزرا مه دا وهسا ها تبته نهخشاندن کو زوهد ئهوه مروّف پشت بده ته دنیاییّ، وخوّ ژ پهرتالیّ وی دهست قالا بکهت.. عهبدللاهی کوری موباره کی ب زوهدا خوّ وهسا بنه جه کر کو زوهدا مهزنتر ئهوه دهستیّ مروّقی ژ دنیاییّ ییّ تژی بت ومروّق ییّ ژی زاهد بت، دبت هنده ک کهسیّن ئه ش رهنگی زوهدی نه نیاسی پیساره کیّ بکه ن: ئهری چاوا دهستیّ مروّقی ژ دنیاییّ یی تری بت ومروّق یمی دبت مروّقی زاهد بی مروّقی ژ دنیایی یمی زاهد بت؟ ما چیّ دبت مروّقی زاهد یی دوله مهند بت؟

ژین وسهرهاتییا عهبدللاهی کوری موباره کی بهرسقه بو قی پسیاری.. قیجا کهرهم کهن ئهم وهوین وعهبدللاهی کوری موباره کی، وسهرهاتییا زوهدا وی یا تایبهت.

بهری دانهنیاسینی:

ئیمامی (نهوهوی) -خودی ژی پازی بت- د دهر حهقا عهبدللاهی کوپی موباره کی دا دبیّژت: ((ئهوه ئیمامی (ئیجماع) ل سهر ئیمامه تی و مهزنییا وی د ههمی تشتان دا هاتییه کرن، یی کو ب کرنا به حسی وی په حم دئیّته خواری، و ب حهژیکرنا وی هیقییا غهفراندنا گونه هان دئیّته کرن))، وپشتی بو مه ئاشکهرا دبت کو نموونه یی ئیسلامی یی دلخواز ب جوانترین وپیّکها تیترین پهنگ د کهسینییا عهبدللاهی کوپی موباره کی دا کوم بووبوو ئهم ژ قی گوتنی عهجیّبگرتی نامینین یا ئیمامی نهوه ی د دهر حهقی دا گوتی..

بوّ عهقیدی وبه پره قانییا ژ (مهنهه جیّ کیتاب وسوننه تیّ) چیایه کیّ موکم بوو، د کرنا هه می پره نگین عیباده تی دا ل پیشییی بوو، بوّ به خلاقی خوّ یی (ئینسانی) زهلامی ئیکی بوو، پروه پروه پروه بوو یا وی نیشا خهلکی ددا، ل مهیدانا جیهادی رحا وی ل سهر دهستی بوو وجهی وی هه ده م پیزا ئیکی بوو، د مهیدانا ئاقاکرنا ئابورییی جقاکی دا که سیّ دهستی وی نه دگرت، ب کورتی دی بین بی بیرین: ئهگهر ته بقیّت موسلمانه کی کامل ب که مالا مروّق دگه هتی بینی به ری خوّ بده عه بدللاهی کوپی موباره کی؛ چونکی ئه وه مروّقی ئاقاهییی ئیسلامی یی پیکهاتی د که سینییا وی دا کوم بووی، وه کی سهیدایی ناقدار (د. محمد سعید رمضان البوطی) دبیرت.

هێڤێنهکێ پاقژ:

ئهم ب کوردی دبیّژین: کور کثانی بابی دژهنت، یان گوّپالی وی دکیّشت، ههر چاوا بت ئه ش گوّتنه هندی دگههینت کو باب گهله ک سالوّخه تین خو شهدگوهیّزته کوری خوّ، لهو گهله ک جاران کور دده ته ب بابی خو شه، وئهگهر ئه ش گوّتنه ل سهر کهسی ب کار نهئیّت ژی ل سهر عهبدللاهی کوری موباره کی ب کار دئیّت، وعهبدللاهی ئهگهر چو سالوّخه ت ژبابی خوّ موباره کی نهوه رگرت بن ژی بهسی وییه کو وی هنده ک ژ ته قوا وی وه رگرت بت.

و ل دوّر تـمقـوا موباره کـێ بـابێ عـمبدللاهی دیـروّک سـمرهاتییـه کا عـمجێب قمدگوهێزت، کتێب دبێژن: موباره ک مروّقه کێ ترک بوو، قـمده رێ بـوٚ وی حـمزکر بـوو ئمو ببته عمبدێ مروّقه کێ هممه دانی یێ دهولهمـه نـد، ئـمڨی مروّڨی بیسـتانه کێ تێر داروبار وخودان بهرههم همبوو، لـمو وی فـهرمان ل عـمبدێ خوٚ موباره کی کربوو کو حمرهسییێ ل ڤی بیسـتانی بگرت. روّژه کێ زهلامێ هـمهدانی چـوو ناڤ بیسـتانی وگوتـه عمبدێ خوٚ: هناره کا شرین بوٚ من بینه.

ئەو چوو ھنارەک بۆ كر وئينا، گاڤا خودانى ھنار شكاندى وتام كرييى ديت يا ترشه، ئينا ب عيجزى ڤه گۆتى:

- من گۆتبوو ته هناره کا شرین بۆ من بینه نه یا ترش!

ئەو چوو ھنارەک ژبنەكا دى كر وبۆ سەييدى خۆئينا، پشتى سەييدى تام كرييى ئەو ژى ترش دەركەفت، ئىنا لى حەيتاند وگۆتى:

- دیاره تو ترشی وشرینی ژیک جودا ناکهی؟ ئهزی دبیّژمه ته هناره کا شرین.. ئهو چوو هناره کا دی ئینا ئهو ژی ترش دهرکهفت، عمقل د سهری خودانی نهما، گوتی:
 - تو نابيّژييه من مهسهلا ته چيه؟
 - موباره كى ب ئەدەبەكى زىدەقە گۆتى:
 - ل من نهگره، ب راستی ئهز نزانم کیژ بن یا شرینه وکیژ یا ترشه!
 - زەلامى باۋەر نەكر.. گۆتى:
 - ما ته تام نهکرییه هناران؟

وى گۆت:

- نهخیر.. ته ئهزی دانایمه بهر بیستانی دا حهرهسییی لی بگرم و ته دهستویری نهدایه من کو ئهز ژی بخوم.

خودانی بیستانی ژ گوتنا وی حیبهتی ما، وچهند روزهکان زیره شانی لی کر دا بزانت کانی گوتنا وی بی خودانی برانت کانی گوتنا وی بی خودانی برانت کانی گوتنا وی بی خودانی بیستانی ئاشکه را بووی ئه و د چافین وی دا مهزن بوو، وئنیه ته ککره دلی خود. روزه کی چوو ناف بیستانی و ل نک موباره کی روینشت و گوتی:

- من کچهکا ههی گهلهک کهسان یا خواستی، تو بیّری نهز وی بدهمه کی ؟ موباره کی گوّتی:
- ل جاهلیه تی به ری خهلکی ل مالبات ومال مهزنان بوو، وجوهییان به ری وان ل زهنگینییی بوو، وفه لان به ری وان ل جوانییی بوو، وبه ری توممه تی ل دینی.

زەلامىن ھەممەدانى زۋرى مال وسوحبەتا عەبدى خۆ بۆ ژنكا خۆ ۋەگيرا، وگۆتى:

- ژ موباره کی پیقه تر که س ب کیر کچا مه نائیت. ووی موباره ک ئازاکر وکچا خو دایی، وچونکی کومبوونا وان بو خودی بوو نهبوو چو تشتین دی، خودی بهره که ته هاڤیته قی کومبوونی و (عهبدللاهی کوپی موباره کی) بهرهه می قی دارا پیروز بوو..

شینبوونهکا ب بهرهکهت:

وهسا دیاره کو پشتی موباره کی ئازادییا خوّ ب دهست خوّ قه ئینای، وئهو وکابانییا خوّ کچا دهوله مهندی ههمه دانی گههشتینه ئینک، قهستا باژیّپی (مهروّییّ) کر، وماله کا بچویک بوّ خوّ دانا ودهست دا کاریّ حه لال وبوّ خوّ بازرگانی کر، و ل قبی باژیّپی (باژیّپیّ سوفیانیّ شهوری، وئیسحاقیّ کوپیّ راهوه یهی، وئه حمه دی کوپیّ حه نبه لی) عهبدللاهی کوپی موباره کی ل سالا ۱۱۸ مشهختی (بهرانبه ر ۷۲۳ زایینی) ها تبوو سهر دنیاییّ، وهه رل قبی باژیّپی ها تبوو ب خودانکرن و دهمه کیّ دریّر ژ ژبییی خوّ بوّراند بوو، وئه و ژ ته خه یا تابعیّن تابعییان دئیّته هژمارتن.

ل باژیّری مهروّیی دهمی هیّشتا یی بچویک، وی قهستا خواندنی کر و ل سهر دهستی هرماره کا زانایین باژیّری فیّری خواندن ونقیسینی بوو، بهلی وهسا دیاره کو دهمه کی نهو ژ خواندنی قهقه تیا بوو، و تیّکه لییا هنده که هه قالیّن خراب کربوو، و ژ وان فیّری هنده ک کاریّن خراب بووبوو وه کی لیّدانا عوودی و ته نبویری، ووی پرییا دهمی خوّ ب موژیلاهیییّن بی خیّر قه دبوّراند، سهیدایی وی (ئهبو حه نیفه)ی پروژه کی پسیار ژی کر: ده سپیّکا ته د گهل زوهدی چ بوو؟ وی گوّت: ((جاره کی ئهز د گهل هنده که هه قالان ده رکه فتمه ناق بیستانه کی، و مه خوار و قه خوار، و حه تا دره نگی شه ق نهم ماین، و حه تا به ری سپیّدی من عوود و ته نبویر لی ددا، پاشی ئه ز د خه و چووم، من د خه و نی د دا دیت ته پره که اته سهر داری ل هنداقی سه ری من

وئدث ئايدته خواند: ﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقّ وَلَا يَكُونُواْ كَالَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَلِبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ اللّهُ وَلَا يَكُونُواْ كَالَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَلِبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ أَلَا وَبُهُمُ فَلَا يَكُونُواْ كَاللّهِ وَلَا يَكُونُواْ كَاللّهِ وَلَوه وَمِن كُونَ : به لَيْ يا رِه ببي وَمِيهُ وَمَن عُودا خَوْ رُ شكاند وزوهدا من دوست پي كر)).

وپشتی قی سهرهاتیی -ئهوال بیست سالییی ب سهری وی هاتیعهبدللاهی کوپی موباره کی بهری خو ژ پیکا موژیلاهییا بی مفا وه رگیپ وقهستا
پیکا وه رگرتنا زانینی کر حهتا وه لی هاتی زانایه کی وه کی ائیسماعیلی کوپی
عیاشی) د ده رحمقی دا گوتی: ((کهسه ک وه کی عهبدللاهی کوپی موباره کی ل
سهر پوییی عهردی نینه، وخودی خهسله ته کی خیری نه دایه نه گهرل نک عهبدللاهی
کوپی موباره کی نهبت)).

عمدللاهن کوری موباره کی ل سهر دهستی هژماره کا مهزن ژسهیدایین بهرکهفتی فیری زانینی بوو، وی د گوت: من زانین ژ چار هزار سهیدایان وهرگرتییه.. و ژ وان سهیدایان یین وی دهرس ل نک خواندین: سوفیانی تهوری، ومالکی کوری نهنهسی، وئهبو حهنیفه، وئهوزاعی، وسوفیانی کوری عویهینهی، وئهعمهش وگهلهکین دی.. ووی پویته کی مهزن دا کومکرنا حهدیسی حهتا پتر ژ بیست هزار حهدیسان ژبهرکرین، لهو د گوتنی: (أمیر المؤمنین فی الحدیث)، و د مهسهلا ژبک فافارتنا حهدیسین دورست ونهدورست دا ئهو بووبوو جهی مهتهل پی ئینانی، دبیژن: جاره کی (هاروون الرشید)ی زهندیقه کی گرت و پشتی ل سهر ئاشکهرا بووی کو ئهو حهدیسین دره و چی دکهت، هاروونی فهرمان دا بیته کوشتن، وی گوتی: وتو دی چ ل وان هزار حهدیسان کهی یین من ژ نک خو چیکرین؟ هاروونی گوتی: ئهبوو ئیسحاقی فهزاری وعهبدللاهی کوری موباره کی حهرف حهرف دی وان گوتی: ئهبوو ئیسحاقی فهزاری وعهبدللاهی کوری موباره کی حهرف حهرف دی وان

وژبلی زانینا وی یا بهرفره ب علمی حهدیسی عهبدللاهی کوری موباره کی فقهزانه کی مهزن ژی بوو، وئه شه یا غهریب نینه چونکی وی فقهی خو ژسی فقهزانان وهرگرتبوو، ئوممه ت ههمی ل سهر ئیمامه تیبا وان یا (موتته فقه) ومهخسه دا مه پی: سوفیانی ثهوری، ومالکی کوری ئهنه سی، وئه بو حهنیفه یه.

وحهژیکرنا وی بو زانینی گههشتبوو دهرهجهیه کا وهسا صهبرا وی ب کهسی نهدهات هندی ب کتیبین وی دهات، لهو هه قالینییا وی د گهل کتیبی یا پتر بوو ژ هه قالینییا وی د گهل کتیبی یا پتر بوو ژ هه قالینییا وی د گهل ههر کهسه کی دی، روّژه کی هنده ک مروّقان گوتی: گافا ته نقیژ کر تو رادبی و دچی ل نک مه ناروینی بوچی؟ وی گوت: بروینم ل نک ههوه چ بکهم؟ وکاری ههوه غهیبه تا خهلکییه؟ ئهز دچم ل نک صهحابی و تابعییان دروینم، وان گوتی: صهحابی و تابعیین چ؟

وى گۆت: ئەز دچم بەرى خۆ ددەمـه عـلمـى خۆ ڤێجـا ئـەز ب حـالـى وان زانـا دبم وئـەز چاڤ ل وان دكهم.

و (نهعیمی کوری حهمادی) دبیّرت: عهبدللاهی کوری موباره کی گهله ک دما لل مال ب تنی ئینا هنده کان گوتی: چاوا صهبرا ته دئیّت تو هنده دمینیه ب تنی ما تو خهریب نابی ؟ وی گوّت: دی چاوا خهریب بم وئهزی د گهل پیغهمبهری - سلاف لی بن- ؟

زوهدهكا تايبهت:

گهلهک ههنه هزر دکهن زوهد ئهوه دهستی مروّقی ژ مالی دنیایی یی قالا بت، ومروّث د مالا خوّ دا وه کی میّقانان بژیت.. وئیّک ژ وان کهسیّن ئه ش پهنگه هزره دکر فوضهیلی کوپی عیاضی بوو -سهیدایی عهبدللاهی کوپی موباره کی وهه قالی وی- لهو ده می وی عهبدللاهد دیتی ب کاری بازرگانییی پادبوو، و تجاره تا وی ژ وهلاتی خوراسانی حه تا مهکه هی وشامی قهدگرت، وسهرمالی وی ب هزاران بوو، پسیار ژی کر: تو یی بهری مه دده یه زوهدی و تجاره تا ته ژ خوارسانی یا دئیته حمره می گوت: ئهز قی چهندی دکه م دا ئا قا رویبی خو

نه ریزم، ونامویسا خو پی بپاریزم، وئه و بو من ببته هاریکار ل سهر عیباده تی خودی، ودا هه ر جاره کا من حمقه کی خودی دیت نه زب له زبچم ژسه ر خو راکهم..

ئەقە بەرنىخىزدانا عەبدللاھى كورى موبارەكى بوو بۆ زوھدى، زوھد ئەوە دلني ته ژ دنيايني يني ڤالا بت، وهکي دي دهستني ته يني ژي تژي بت يان نه چويني ل زوهدا ته کیم وزیده ناکهت، ودویر نینه نهگهر عهبدللاهی کوری موبارهکی یی زەنگىن ودەولەمەند نەبا زوھدا وى ھند بۆ مە يا بەرچاڤ نەبا؛ چونكى وى ب سهربور ئاشكهراكر كو ئهو ژوان كهسان بوو يين كهيفا وي ب زيدهبووني نهدهات، وكيمبووني ئهو ب خهم نهدئيخست، وهنده كزانايين زانا دبيرن: گاڤا كهيفا ته ب هندئ نههات دهمي مالي ته زيده دبت، وتو ب خهم نهكهفتي گاڤا ئهو كيم بوو، ئهو تو مرزقه كيّ زاهدي، ما خودي نه گزتييه: ﴿ لِّكَيِّلاَ تَأْسَوّاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلا تَفْرَحُواْ بِمَا ءَاتَكُمُ ﴾ مهعنا: زوهد نه ئهوه ته مال نهبت وتو يي فهقير بي، بهلكي زوهد ئەوە مالى ھند بہايى خۆل نك تە نەبت كو (حالەتى تە يى نەفسى) بگوھۆرت.. وه کی دی عهبدللاهی کوری موباره کی -د گوتنا خو یا بوری دا- بو مه ئاشکهرا دكهت كو (سررا) خوّزهنگينكرنا وي ئهوه وي دڤيّت ب دانا مالي ژي عيبادهتيّ خودێ بکهت، ودهستێ هاريکارييێ بـۆ بـرايێن خـۆ درێـژ بکهت، ومـا ئهگـهر وي چـو مال نهبت چاوا دی شیّت ڤی رهنگی عیباده تی کهت؟

(عهلیین کوری مهدینی) دبیّرت: عهبدللاهی کوری موباره کی دگرت: نهگهر ژ بهر پیّنج کهسان نهبا من بازرگانی نهدکر: سوفیانی شهوری، وسوفیانی کوری عویه ینه کی وفوضه یلی کوری عیاضی، وموحه مهدی کوری سهمماکی، وکوری عالمییهی، وفوضه یلی کوری عیاضی، وموحه مهدی یین مهزن بوون، حالی وان یی عهله ییهی. و نه شهر پیّنجه ژ زانایین حهدیسی یین مهزن بوون، حالی وان یی بهرته نگ بوو، گافا تجاره تا عهبدللاهی کوری موباره کی دهات هنده ک مال بو عهیالی خو رادکر، ومه صره فی حه جا خو هل دگرت، ومالی دی دگره پینج پشک بو قان ههر پینج زانایین بهرکه فتی.

وههر چهنده یشکا مهزن ژهاریکارییین عهبدللاهی کوری موبارهکی دگههشته زانایان و ب تایبهتی زانایین حهدیسی، بهلی وه نهبت بیته هزرگرن کو خهلکی دی رُ خيرين وي يني بني بار بوو، وئهگهر ئهم سهرهاتييين مهردينييا وي ڤهگيرين سوحبهتا مه گهله که دی دریش بت لهو ل فیری ب تنی سهرهاتیه کا وی دی قەگىرىن، (ابن كثير) دېنىرت: ((دەمىي عەبدللاھى كورى موبارەكى قيابا بچتە حهجی دا هنیرته ب دویڤ خهلکی باژیری خو را ودگوته وان: کی ژههوه دڤیت ئەڭ سالە بىتە حەجى بلا پارىن خۆ بىنت بىدەتە ف مىن ئەم دى پىكشە چىن، ودا رابت ههر ئيكي ناڤي وي ل سهر جهركهكي نڤيست ويارين وي كهته تيدا، ياشي وی جهرک ههمی دکرنه د سندوقه کی دا، وینکقه دهردکه فتن، ووی ههمی مهصره ف دكر، باشترين خوارن وڤهخوارن ددانه وان، ونه دهيّلا تشتهک ژوان کيم ببت، و ل ويْرِيّ دا بيْرْت: كيّ رُ هموه دڤيّت تشتهكي بوّ مروّڤيّن خوّ بكرت بلا بكرت ووي ياره ددان، هنده که دا بيِّژني: ياريّن مه دکيّمن تيّرا ڤيّ ههميييّ ناکهن! ئهو دا بيَّرْت: هموه شوِّله رُ هندي نينه، وگاڤا دزڤرينه ماليّن خوّ دا رابت خوارنه کا بهرفرهـ چيّ كهت وههڤاليّن خوّ ييّن حهجيّ ڤهخوينته مال، وپشتي وان خوارن دخوار ئهو دا رابت وي سندوقتي ڤهكهت وههر ئينكي جهريكي وي بوّ دزڤراند)).

وعهده تى وى بوو ساله كى دچوو حهجى وساله كى دچوو جيهادى، جاره كى دەمى كارى حهجى كرى، و د گەل هنده ك هەڤالىن خۆ دەركەڧتىيە حەجى، ب رىڭە دەمى د بەر گونده كى را بۆرىن- تەيرەكى مرار دىت، گۆتە ھەڤالىن خۆ: ببەن بهاڤىنە سەر گىڧكى، پشتى رابووين داينە رى پىچەكى وى خۆ ژ ھەڤالىن خۆ ڤەھىنلا، دىت كىكەك ژ مالەكى دەركەڧت ھات ئەو تەيرى مرار ژ سەر گىڧكى راكر وبۆ خۆ بره مال، ئەو ب دويڤ دا چوو دا بزانت كانى مەسەلا وى چىد، كىكى گۆتى: بابى من مرۆڤەكى مالدار بوو، ھندەكان غەدرە لى كىر مالى وى ژى ستاند وكوشت، وئەز وئەڤ برايى خۆ يى بچويك ب تنى يىن ل قىرى ومە كەسى خۆ نىنە، خوارنا مە -وەكى تو دېينى- ئەو تشتە يى خەلىك دھاڨىتە سەر گىڧكى.. گاڨا خوارنا مە -وەكى تو دېينى- ئەو تشتە يى خەلىك دھاڨىتە سەر گىڧكى.. گاڨا

عهبدللاهی کوری موباره کی سوحبه تا وی زانی هنارته ب دویث وه کیلی خو را وگوتی: چهند مال د گهل ته ههیه؟ وی گوت: هزار دینار، عهبدللاهی گوتی: بیست دیناران بو مه را که دا پی بزفرینه مالا خو ویی دی ههمییی بده فی کچکی، ئه شاله نهم ناچینه حهجی.

ل مهيدانا جيهادي:

ئهگهر مهزنترین جیهاد جیهادا نهفسی بت، عهبدللاهی کوری موباره کی یی ژی بین بار نهبوو؛ چونکی وی نهفسا خو ژ بهخیلییی وحه ژیکرنا دنیایی وغرووری پاراست بوو، وئهگهر شهریف ترین جیهاد جیهادا ب دهستی بت د ریکا خودی دا دیسا دی بیژین: عهبدللاهی کوری موباره کی یی ژی بی بار نهبوو؛ چونکی دهمی گازییا جیهادی دهاته راگههاندن ئهو ل بهراهییا لهشکهری بوو، وکانی چاوا خودی دلی فره بو مهردینییی دابوویی، دله کی موکمتر بو زیره کییی ژی دابوویی.

ر قی سهرهاتییی زیرهکییا وی بو مه ئاشکهرا دبت وکو وی خو ر سنگی مهیدانا جیهادی نهددا پاش، وههر جارهکا گازییا جیهادی هاتبا بلندکرن وی ب

نهفسا خوّ ومالیّ خوّ قهستا جیهادی دکر، وئهگهر کهسهک ههبا دلی وی چووبا کرنا جیهادی وهند مال نهبا پی دهرکه قت عهبدللاهی کوپی موباره کی مهصره فی وی ویی عهیالی وی ژی ب ستویی خوّ قه دگرت، حهتا ئه و دز قری مالا خوّ.. و د گهل هندی ژی غوروور بوّ وی ب قی کاری وی و ب قی خیرخوازییا وی یا بی توخویب چی نهدبوو، ووی هزر نه دکر ئه و ژ خهلکی دی یی موسلمان باشتره، (ئهبو وههبی مهروزی) دبیژت: من پسیار ژ عهبدللاهی کوپی موباره کی کو کانی خوّ مهزنکرن جیه؟ وی گوت: خوّمهزنکرن ئهوه تو خوّ ژ خهلکی چیتر ببینی ووان کیم کهی، گوت من گوتی: و (غوروور و ته عهجوب) چیه؟ گوت: ئهوه تو هزر بکهی تشته کیّ ل نک ته ههی ل نک خهلکی دی نینه.. ژ بهر قیّ چهندی وی ههرده م هه قالیّن خوّ ل قی ته خلاقی مهزن ئاگه هدار دکرن.

همقاله کن وی دبیرت: شهقه کن نهم د چه پهری دجیها دی دا بووین ل سهر توخوییی رومی، ومه به حسی هنده ک مه سه لین علمی دکر، ئینا من گوته ئیمامی: تو بیری خیره کا ژ قی مه زنتر هه بت یا نهم تیدا؟ گوت: وی گوته من: نهری، نهو مروقی به رگه ریانی بو عمیالی خو دکه ت، و ل نیفا شه قی راببت به ری خو بده ته عمیالی خو ووان بنخیفت، خیرا وی ژیا مه یتره.

وئاشکهرایه کو ئیمامی ئه گوتنه ژبهر هندی گوت ده می وی دیتی د نا هه هانین وی دا هنده که هه نه ژبهر شیخ خیرا وان کری (کو جیهاد وبهلا څکرنا علمییه) یین به رب غورووی شه دچن، وی بیرا وان له هندی ئیناشه کو هنده ک خیرین بچویک یین ههین ئه گهر مروّث ب ئیخلاص بکه ت، خیرا وان ل نک خودی گهله ک ژبان مهزنتره ئه وین مروّث بینی ئیخلاصه کا دورست بکه ت.

تەقوادارىيا وى:

چەند زانىنا مرۆقى ب خودى ومەزنىيا وى پتر لى بىت، ترسا وى ژى ژ خودى دى زىدەتر لى ئىت؛ چونكى پتر دى بۆ وى ئاشكەرا بت كو وى ب دورستى حەقى خودى ژ سەر خۆ رانەكرىيە، لەو ب دىتنا زانايىن وەكى عەبدللاھى كورى موباره کی ترسا ژ خودی سهری ههمی قهنجییانه، وریکا ههمی باشییانه، روزه کی پسیار ژی هاته کرن: دو مروّف ههنه ئیک د ریکا خودی دا یی هاتییه کوشتن، ویی دی پتر ژ خودی دترست، کی ژ وان ههر دووان باشتره ؟ وی گوت: ئهوی پتر ژ خودی دترست.

وترسا عهبدللاهی کوری موباره کی ژ خودی گههشتبوو دهرهجهیه کا وهسا ئه و بیق وی بیووبیو ناف ونییشان، وفوضهیلی کوری عیاضی دگوت: ئه زحه ز وی دکهم چونکی ئه و ژ خودی دترست. و ژ به رترسا وی یا مه زن ژ خودی وی نه دهیلا ده لیقهیه ک ژ وه ختی وی ژ قهستا وبینی ره نگه کی عیباده تی بچت، ده می هیشا شاگرده ووی وهم قالین خق حه دیس بی خق دن قیسین، حه تا په ری کتیبین وان هشک دبوو هه قالان بی خق سوحبه ت دکرن، ئه و رادبو و سوننه ته ک دکرد.

ههڤالی وی (قاسمی کوری موحهممهدی) دبیّرت: ئهز گهله جاران د گهل عهبدللاهی کوری موباره کی دچوومه سهفهران، ودهمی من بهری خو ددایی من د دلی خو دا دگوت: بوچی هنده ناڤ ودهنگین ڤی زهلامی د ناڤ خهلکی دا بهلاڤ بووینه، وخهلک هنده حهز ژی دکهن، ؟ نقیژین مه ژی هندی نقیژین وینه، وروژیییین مه ههر وهسا، وئهم ژی وهکی وی جیهادی وحهجی دکهین، گوت: شهڤهکی ئهم پیکڤه دچووینه شامی، وئهم روینشت بووین دا شیڤی بخوین، مه هند دیت چرایی مه قهمری، پاشی ب خافلهتی قه ئیکی ژ مه چرا هلکری من بهری خو دایی ریهین عهبدللاهی کوری موباره کی ب روندکین وی یین ته پر بووین، هنگی من زانی ترسا عهبدللاهی کوری موباره کی ب روندکین وی یین ته پر بووین، هنگی من زانی ترسا قی زهلامی ژ خودی ئهو یی ب سهر سهری مه ئیخستی، گاڤا دنیا تاری بووی بیرا

وترسا وی یا مهزن ژخودی ئیکا هند ژی چی دکر دهمی وی ئه و حهدیس دخواندن یین بهحسی مرنی وقیامه تی دکهن، وی هند دکره گری حه تا ده نگه کی وه کی ده نگی وی گایی دئیته سهرژیکرن ژی دهات، و ل وان ده مان که سی بسته نه دکر خو نیزیک بکه تی یان پسیاره کی ژی بکه ت.

د گهل خهلیفه ومهزنین دنیایی:

رِوْرَه کی مروّقه کی پسیار ژی کر: کینه مروّق؟ وی گوّت: زانا، گوّتی: وکینه مهلک؟ گوّت: زاهد، گوّتی: وکینه بیخیر؟ گوّت: ئهویّن دنیایی ب دینی دخوّن. و د گوّتنه کا خوّ یا دی دا دبیّرْت: زانا میراتگریّن پیخهمبهرانه، قیّجا ئهگهر وان دلی خوّ بره دنیایی خهلک کی بده نه بهرا خوّ؟ ومروّقیّن زاهد مهلکیّن عهردینه قیّجا ئهگهر وان ریمه تی کر خهلک دویکه فتنا کی بکه ن؟ ومهزن شقانیّن خهلکینه قیّجا ئهگهر شقان ببته گورگ کی دی خهلکی پاریّزت؟

ئەقە دىتنا عەبدللاھى كوپى موبارەكى بوو بۆ زانا وزاھد ومەزنان، ئەو ژى وەكى سەيدايى خۆ يى مەزن (سوفيانى ئەورى) دوير ژ مەزنىن دنيايى دژيا لەو مەزن دژيا، ومەزن مر، عەدەتى وى بوو چو جاران وى مال ژ خەلىفە ومەزنان وەرنەدگرت، بەلى ئەگەر مرۆقەكى دى دىارىيەك دابايى وەردگرت، وشوين دىارىيەكا باشتر ددايى، وگاقا زانىبا ھەقالەكى وى ھندەك مال ژ خەلىفەيەكى يى وەرگرتى شيرەت لى دكر كو ئەو وى مالى د رىكىن خىرى دا خەرج بكەت وچويى ژى بۆ خۆ نەھىلەت، وچونكى ئەو بازرگانەكى دەولەمەند بوو وى پشكەكا مەزن ژ مالى خىق ددا زانا وزاھدىن سەردەمى خۆ؛ دا ئەو ھەوجەي ھندى نەبىن كو مالى ژ مەزنان وەرگرن. رۆژەكى مرۆۋەكى گۆتى: ئەز مرۆۋەكى خەياطىم وئەز جلكان بىز سولتانى ددورىم، تو بىيژى ئەز ژ وان بىم يىن ھارىكار بۆ زالمان؟ گۆتى: نە، تو ژ زالمان بخويى، ئەوى دەرزىكى ودەزى دۈرىدەرىدە تە ئەو ھارىكارى زۆردارانە!

وده من ئه و که فتییه به ر مرنی دلی وی چوو ره نگه کی خوارنی، هه قالین وی چوون بو لیگه ریان ئه و خوارن ل نک که سی نه دیت ژ بلی والی، هاتن گوتنی: به سوالی ئه و ره نگی خوارنی یی ههی، وی گوت: نه ئینن من نه قیت.. و مر و ئه و خوارن نه خوار.

بهلی مهعنا قی ئهو نینه عهبدللاهی کوری موباره کی هاریکاری سولتانی ل سهر خیری نهبوو، نه! وی ژی وه کی سهیدایی خو (فوضهیلی کوری عیاضی) دگوت:

ئهگهر من دوعایه که ههبت بیّته قهبویلکرن دی بو سولتانی کهم، چونکی ئهگهر ئهو باش بوو خهلک ههمی دی باش بت.

ژ بهر قی چهندی ئه و د چاقین مهزنان دا بهری خهلکی دی یی مهزن بوو، وروّژا ئه و مری، (هاروون ئهلرهشیدی) گوّت: ئهڤروّ سهییدی زانایان مر، وفهرمان دا خهلک بینه نک وی بههییی! ودبیژن: روّژه کی هاروون چووبوو باژیّری (رهققایی) و وهسا چیّبوو عهبدللاهی کوری موباره کی ژی هاته وی باژیّری، گاڤا خهلکی بهاتنا عهبدللاهی زانی ههمی دهرکهفتنه بهراهییی حهتا وه لی هاتی خهلکی ژههره بالغی ئیک ودو پالدان و توّز ب سهر سهری خهلکی کهفت، ده یکا هاروونی پسیار کر: ئهڤه چ قهومییه؟ هنده کان گوتی: ئهڤه زانایه کی خهراسانییه هاتی.. وی گوّت: ب خودی ئهڤهیه مهزنی، نه مهزنییا هاروونی ئهوا ب شرطه وحهرهسان هنده خهلکی کوّم نه کهت.

د گەل عەبدەكى تەقوادار:

عەبدللاهى كورى موبارەكى دېيرت: سالەكى ئەز ھاتمە مەكەھى، ھشكاتى بوو، باران ر خەلكى ھاتبوونە برين، لەو خەلك بۆ نقيرا بارانى ل حەرەمى كۆم بووبوون، من رى خۆ د ناڭ كۆما خەلكى را كر، من ديت عەبدەكى رەش كراسەكى بى سەر وبەر دبەر بوو خۆ دابوو لايەكى قەشارتى؛ دا كەس نەبينت ودوعا دكرن، ئىنا من خۆ نيزيكى وى كر -بينى ئەو ب من بحەسييت- دا بزانم كانى ئەو چ دبيرت، پشتى من خۆ نيزيك كرى من گوھ لى بوو وى دگۆت: ((ئيلاهى! گونەھين مشه وعەيبين كريت ئەم يين رويرەش كرين، تە باران يا ر مە برى دا خەلكى پى ئەدەب بدەى، ئەز ھەوارين خۆ دگەھينمە تە تويى حەلىم، ر جوانييى پيقەتر عەبدين تە چو ر تە نەدىتىيە، يارەببى قى گاقى تو بارانى بدە وان قى گاقى:!)).

ئبن موباره که دبیّرت: و د گهل قی گوتنا وی: ((یا رهببی تو قی گاقی بارانی بده وان))، من بهری خوّ دا عهسمانی عهوران خوّ لیّکدا.. وبیست خهبهر پیّقه نهچوون بارانه کا وهسا هات تو دا بیّری گوّسکی دهرنشیق کرییه، وئهز ل وی عهبدی

زقریم من دیت یی دبیرت: (سبحان الله، سبحان الله) چاقین من تری روّندک بوون، وبوّ من بوو مهره گهز وی بنیاسم، گافا دهرکه فتی ئهز ب دزی قه ب دوی دا چووم حه تا ئهز ب جهی وی که فتیم، پاشی ئهز زقریم وها تمه نک (فوضه یلی کوری عیاضی)، گافا وی ئهز دیتیم وی گوته من: ته خیره، رهنگی ته هوّ یی گوهارتی؟ گوت: من گوت: هنده کان بهری مه راکر وگه هستنی!! وی گوت: چاوا؟ گوت: من گوتی: حال ومهسه لین من وعهبده کی ره ش ئه فه نه.. گافا وی سوحبه تگوه لین بووی که فته عهردی وگوته من: زوی من ببه نک وی.

وپشتی سهرهاتییهکا دریّژ د ناڤبهرا ڤی جحیّلیّ تهقوادار وڤان ههردو چیاییّن زانین و تهقواییّ دا، وپشتی ئهو ب سهر وی هلبووین ووان زانی کو ئهو عهبده که دئیّته کرین وفروّتن، عهبدللاهی ئهو ب پاریّن خوّ کری بوّ هندی دا وی ئازا کهت، ودهمیّ جحیّلی زانی هنده ئیّدی خهلک ب حالیّ وی حهسیان وی قهستا حهرهمیّ کر.. عهبدللاه کهفته ریّکا وی، جحیّلی گوّتیّ: ته شوّلهک ب من ههیه من دڤیّت بچم؟ عهبدللاهی گوّتیّ: بوّ کیڤه؟ وی گوّت: بوّ ناخره تیّ! عهبدللاهی گوّتیّ: بوّچی؟ وی گوّت: ثیان هنگی یا خوّش بوو هندی موعامه د ناڤبهرا من وخودیّ دا، پشتی تو پی حهسیای من ههوجهیی پی نهما!!

ئبن موباره که دبیّرت: پاشی وی جحیّلی قهستا حهره می کر، به ری من ما لیّ، وی دهست ب نقیّری کر، گاڤا چوویه سوجدی به ری من لیّ بوو وی هنده که دوعا کرن.. پاشی سهری خو رانه کر، پشتی ده مه کی من خو نیّزیک کر من دیت ئه و یی مری، قیّجا ئه زب خودی که مه چهند ئه و جحیّل دئیّته بیرا من خه ما من مه زن دبت، ودنیا د چاڤیّن من دا بچویک دبت، وئه زکاری خو کیّم دبینم!

هنده مروّقیّن خودی خو ژ (شوهرهتیّ) دپاراست، دا ئه و نه که قنه داقیّن (گهله ک د خوّ گههشتنیّ) ئه وا به ری خودانی خوّ دده ته (خوّمهزنکرنیّ) ئه وا سهری دکیّشته وی (ریمه تییییّ) یا ئه نجامی وی دبته ئاگری جههنه میّ.

د کتیبین دیروکی دا هاتییه کو جاره کی زاهدی مهزن شیخ عهدییی کوری موسافری -خودی ژی رازی بت- یی ب روزی بوو، وعهده تی وی بوو بارا پتر روزان ئهو یی ب روزی بوو، حه تا ده ره جه کی د ناف موریدین وی دا به لاف بووبوو کو شیخ عهدی مروقه که نه زادی دخوت و نه نافی قهدخوت! گافا نه قی گوتنا وان گههشتیه شیخی، شیخ عهدی ده رکه فته ناف موریدین خو و ل ده واره کی سویار بوو، وگازی خزمه تکاره کی خو کر وگوتی: تراره کی شیری بو من بینه، پاشی شیخی ل پیش چافین وان هه مییان نه و ترار دا سهر ده فی خو و فه خوار و روز ژییا خو یا سونه ت شکاند.. بو هندی دا نه و وی هزرا خه له ت شهری خه لکی بینته ده ریا ژنه زانین که فتیه سهرین وان.

ئمها زاهدین دورست ژ مروقین خودی ب قبی رهنگی بوون، بهری وان ل رازیبوونا خودی بوو نه یا مروقان.

رِوْژا وَيُ يَا دُويِمَاهِيينُ:

ههر چهنده عهبدللاهی کوری موباره کی مروّقه کی گهله کی زهنگین ژی بوو به لی ههرده م وی دوعا بو خو ژ خودی دکر کو ئه و بمرت فه قیر، وخودی دوعا وی بو ب جههد ئینا، ده می ژییی وی شیّست وسیّ سال، و ب دورستی ل سالا (۱۸۱) مشه ختی (به رانبه ر ۷۹۷ زایینی) ئه و د گازییا جیهادی ده رکه فت، وقه ستا وه لاتی شامی کر، پشتی ژ جیهادی خلاس بووی و قیای بز قرته وه لاتی خو ل ده قه را (هیت) ل ژیرییا (عیراقیّ) که فته به ر مرنیّ، گوته مه و لایی خو (نه صری): سهری من بدانه سهر ئاخیّ. گا قا نه صری ئه و د قی حالی دا دیتی کره گری، ئیمامی گوتیّ: تو برخیی دکه یه گری؟ وی گوت: بیرا من ل زهنگینی و مالدارییا ته ها ته قه، و ئه شرو تو خودی دکر کو روییی زهنگینان نیشا من نه ده ت، ومن فه قیر بمرینت. پاشی گوتیّ: خودی دکر کو روییی زهنگینان نیشا من نه ده ت، ومن فه قیر بمرینت. پاشی گوتیّ: ل نک من شاهده بده، و ئه گهر من د دویت ته پا گوت، وی دوباره نه که فته به را نک من شاهده بده، و ئه گهر من د دویت ته پا گوت، وی دوباره نه که فته به را به به ره به ره به رست من ناخفتنه کا دی گوت.. و ده سا چیبو و، گا قا که فتیه به به ره به ده به ده به در به به دا به به ده به ده به در به به در به به دا به به در به به دا به به در به دی به در به به در به به در به دی به در به به در به به در به به در بی به در به به در به به در به به در به دیم به در به به در به به در به به در به دیم به در به به دیم به در به دیم به در به در به به در

سه که راتی مه ولایی وی ل نک وی شاهده دا ووی د دویث دا گزت، و به ری رحا وی ده رکه ثت چا ثین خو شه کرن وگرنژی وگزت: ﴿ لِمِثْلِ هَاٰدَا فَلَیْعُمُلِ ٱلْعُامِلُونَ ﴾ ، ورحا وی د گازییا خودایی خو ده رکه فت ﴿ یَتَأَیَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُظْمَیِنَّهُ ﴿ اَرْجِعِیٓ إِلَیٰ رَحِا وی د گازییا خودایی خو ده رکه فت ﴿ یَتَأَیَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُظْمَیِنَّهُ ﴿ اَرْجِعِیٓ إِلَیٰ رَحِا وَی د گازییا خودایی فی عَبلدی ﴿ وَادْخُلِی جَنَّتِی ﴾ .

پشتی کاره کی پیروز کو جیهاد بوو، و ل ههیقه کا پیروز کو رهمه زان بوو، و ل دهمه کی پیروز کو بهری سپیدی بوو، ئیمامی ئوممه تی (أمیر المؤمنین) د علمی حهدیسی دا عهبدللاهی کوری موباره کی چوو بهر ره حما خودی.

عەلىيىن كورى حوسەينى (زين العابدين)

(زیسن العابدین) باشی عیبادتکهران، بهلکی باشترینی عیبادهتکهران، وچیترینی بنهمالا هاشمیان ل دهمی خوّ، ئهوی هندی هند ل سهر شهملکی دما، خهلکی ناسناقی وی کربوو (سهججاد)، وهندی هند مروّقه کی پاک و پاقر بوو ههر وان ناسناقی وی کربوو (الزکی)، زانایی مهزن (ابن شهاب الزهری) بهحسی وی دکهت و دبیرت: قوره یشیه کی ژ وی چیتر من نه دیتیه. ژیانا قی ئیمامی مهزن ژی یا تژی بهرپهرین گهشه، ههر ئیک هرماره کا مهزن یا دهرس و عیبره تان د ناف خوّ دا هل دگرت، و دهمی مروّق دئیت دا هنده ک ژ قان بهرپهران هلبریرت و بهرچاق بکهت، دیسا دی بیرم: مروّق حیبه ی دمینت کیژ بهرپهری هلبریرت و کیرکی بهیلت. بهلی دیسا دی بیری مه دقیت (زین العابدین)ی ب کورتی ب هه وه بده ینه ناسین.

دانهنیاسینهکا کورت:

ناڤێ وی یـێ دورست عهلییه، کـورێ ئیمامێ شـههید حوسـهینییه، کـورێ ئیمامێ شـههید عـهلییێ کـورێ ئـهبوو طـالبێ قورهیشییه، ل مـهدینێ، ل بـاژێڕێ باپـیرێ خو پێغهمبهرێ خودێ -سلاڤ لـێ بـن- و ل دوٚرێن سالا (٣٦) مشـهختی هاتبوو سهر دنیایێ، و د ناڨ پاقژترین وبلندترین بنهمالێ دا هاته پهروهردهکرن، و ل سهر دهستێ ههردو سهییدێن گهنجێن بهحهشتێ مامێ خو ئیمامێ حهسهن وبابێ خو ئیمامێ حوسهین فێری تهقوایێ وعلمی بوو، وئهو دئێته هژمارتن ئێک ژ مـهزنترین زاهـد وتـهقوادارێن تابعییان، هژمارهکا مـهزن ژ صـهحابییان دیتبوون، وحـهدیس ژ گهلهک ژ وان ریوایهت کرینه، وهکی دهیکا موسلمانان عائیشایا کچا ئـهبوو بـهکری، وصهفییایا کچا حویهی، و (أم سلمه)، وئهبوو هورهیره، وعهبدللاهێ کورێ عهبباسی،

وگهلهکین دی، وعلم ژهژمارهکا مهزنین تابعییان ژی وهرگرتییه وهکی: سهعیدی کوری موسهییبی، وزهیدی کوری ئهسلهمی، وئهسلهمی مهولایی عومهری.. وگهلهکین دی، و ژبهر قیانا وی بو علمی دبینژن: گهلهک جاران ئهو ژمهدینی دهاته مهکههی ودچوو ل بهر دهستی ئهسلهمی دروینشت، وئهو عهبده ک بوو عومهری کوری خهططابی ئازا کربوو، وعلم وحهدیس ژی وهردگرتن، ئه څ چهنده ب دلی هنده ک قوره پشییان نهبوو، لهو ئیک ژوان گوتی: تو دیوانا مهزنین قوه پشییان دهیلی ودئیی ل نک قی عهبدی دروینی! وی گؤت: مرؤ ش ل وی جهی دروینت یی مفایی لی وهرگرت.

ده من سهرهاتیا دل ئیشا کهربه لاین پویدای، وبابی وی ئیمامی حوسهین شههید بووی، ئه و د گهل بابی خو وبنه مالا وی ل کهربه لا یی ئاماده بوو، وژیی وی هنگی ل دورین بیست وسی سالییی بوو، به لی چونکی ئه و ل وی ده می یی نساخ بوو وکه فتبوو ناف نقینان، وی پشکداری د شه پی دا نه کر، وئه و ب سلامه تی ژ وی کاره ساتی ده رباس بوو، وده می بنه مالا حوسهینی پشتی شه پی برینه شامی، یه زیدی قهدره کی مه زن دایی، و ب ئحترام قه هنارته مه دینی، وئه و ما ل مه دینی حمتا ل چارده ی رهبیعولئه و وه لا سالا (۹٤)ی مشه ختی، چوویه به ردلو قانیا خودی، و ل رهبه به شه شامی، هاتیه قه شارتن.

رُ سالوْخەتيْن وى:

ژ سالوخهتین ئیمامی ئه وین کیم ئاخفتن بوو، وخهمگینی ل سه ر دیمی وی یا ئاشکه را بوو، ومروّقه کی (موته واضع) بوو، و د گه ل وی قه در وقیمه تی خه لکی ددایی ژ به رکو ئه و نه قییی پیغه مبه ری بوو -سلاف لی بن- به لی وی چو جاران خو ژ خه لکی بلند تر نه ددیت، روّژه کی تابعیی مه زن (طاووسی کوری که یسانی) ئه و ل نیزیکی که عبی دیت، وی نقی دکر و دوعا بو خو ژ خودی دکرن، وروّند کین وی دیمی وی ته پی کربوون، پشتی ئه و ژ دوعا کرنی خلاس بووی، طاووس ب نک قه چوو وگوتی: ئه ی کوری پیغه مبه ری، ئه ز ته د قی حالی دا دبینم و ته سی فه ضل

وسهراتی ههنه هیڤییا من ئهوه تو پێ ژ ترسێ خلاس ببی.. وی گوّته طاووسی: ئهو چنه؟

طاووسی گوتی: یا ئیکی: تو کوری پیغهمبهری یی -سلاف لی بن-، یا دووی: شفاعه تا باپیری تهیه بو ته، ویا سییی: ره حما خودی. وی گوت: ئهی طاووس، مهسه لا ئهز ژ بنه مالا پیغه مبه ریمه ئه ث من پشت راست ناکه ت پشتی من گوه ل ثی ئایه تی بووی: ﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِی ٱلصُّورِ فَلاَ أَنسَابَ بَیْنَهُ مُ یَوْمَ بِدِ وَلا مِن گوه ل ثی ئایه تی بووی: ﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِی ٱلصُّورِ فَلاَ أَنسَابَ بَیْنَهُ مُ یَوْمَ بِدِ وَلا مِن گوه ل ثی تایه تی بووی: ﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِی ٱلصُّورِ فَلاَ أَنسَابَ بَیْنَهُ مُ یَوْمَ بِدِ وَلا یَشْفَعُونَ إِلاَّ یَشَاءَ لُونَ کَ الله فَعُونَ إِلاَّ مَنَ الله قَعُونَ إِلاَّ مَن الله قَعْرِیبُ مِن لَمْنَ الله قَریبُ مِن لَمْنَ الله قَریبُ مِن الله قَریبُ مُن الله قَریبُ مُن الله قَریبُ مِن الله مِن الله قَریبُ مِن الله قَریبُ مِن الله مِن الله

دو بهرپهر ژ ژیانا وی:

ووه کی مه گوتی: ژیانا (زین العابدین)ی یا تژی دهرس وعیبره ته، به لی مه دقیت ل قیری ب تنی دو به رپه پان قه که ین، یی ئیکی: بینفره هی و نارماییا وی نهوا مه ته ل پی دهاتنه گوتن، ویا دووی: خیرخوازییا وی نهوا پشتی مرنا وی ژنوی خه لک یی حه سیای..

و ل دور مهسهلا بینفرههییا وی ب تنی دو سهرهاتییین کورت دی قهگیرین:
یا ئیکی: پسمامی وی حهسهنی کوری ئیمامی حهسهن دبیرت: جاره کی د
ناڤبهرا من و (زین العابدین)ی دا نه خوش بوو، وهندی کهربین من قهبوون،
ئهز چوومه نک وی ل مزگهفتی، ئهو د ناڤ ههڤالین خوّ دا یی روینشتی بوو،
وههچییا د ده قی من را هاتی من گوتی، وئهوی قهت ده نگ نه کر، وبهرسڤا من
نهدا.. وئهز چوومه مالا خوّ.

دەمى بوويە شەڭ، من دىت ئىكى دەرگەھى من قوتا، ئەز چووم ومىن دەرگەھـ قەكر، من دىت (زىن العابدين) يى ل بەر دەرى، من د گەل خۆ گۆت: ھەبت نەبت ئەو يى ھاتى تۆلا خۆ ل من قەكەت، بەلى وى گۆتە من: برايى مىن، ئەگەر تو يى

رِاستگر بی د وی تشتی دا یی ته گرتیبه من، خودی گونهها من بغهفرینت، وئهگهر تو یی رِاستگر نهبی، خودی گونهها ته بغهفرینت.. وسلاف کره من وچوو، من دا ب دویق قه، حهتا ئهز گههشتیمی ومن گرتی: تربه ئهز جارهکا دی تشته کی بکهم ته یی نهخوش بت، ئینا دلی وی ما ب من قه وگرت: گهرده نا ته ئازا!

ویا دووی: جاره کی (زین العابدین) ژ مهزگه فتی دهردکه فت، زهلامه کی خهلکی مهدینی دا ب دویش وی شه، وگوتنین سهقه ت وخه بهر گوتنی، گاشا خهلکی ئه ش چهنده ژی دیتی چوونی دا وی بیشینن، بهلی ئیمامی گوتی: ژی بگهرن.. پشتی خهلک ژی فهره شین، ئیمام ب نک شه هات وگوتی: ته به حسی وان خرابییین مه کریین تو دزانی، وئه و خرابییین مه یین تو نهزانی پترن.. ئهری ته شوله که همیه ئهم بو ته بکهین؟

وی زهلامی شهرم ژی کر ونهٔاخفت، هنگی ئیمامی ئهو کراسی ل سهر ملین خو ژ بهر خو کر وهاڤیته سهر ملین وی، وهزار دهرههم ژی دانی، وچوو.. ئهز زهلام دبیرثت: قیجا پشتی هنگی چهند من ئهو ددیت من دگوتی: ئهز شاهده ییی ددهم کو تو ژ دووندها پیغهمهه یی -سلاف لی بن-.

بهرپهری دووی ژ ژیانا (زین العابدین)ی ئهم دکهینه دیاری بو وان مالداران ئهوین خیران دکهن، وحهز دکهن خهلک ههمی ب خیرین وان بحهسیین.. (زین العابدین) مروّقه کی بازگان بوو، و ژبلی بازرگانییی وی جوّتیاری ژی دکر، و ژ تجارهت و زراعه تی ماله کی مهزن دگههشتی، بهلی قی مالی هه ئهو به طران نه دکر، و چو ژ زوهدا وی ژی کیم نه دکر، و کیماسی نه دگههانده خیرخوازییا وی، بهلی تشتی بهرچاف د خیرخوازییا وی دا ئه و بوو وی چو جاران ل به ر چاقین خهلکی خیر نه دکرن، وئیکا هند نه دکر کهس ب خیرین وی بحهسیین خو خهلکی مالا وی ژی، نه دکرن، وئیکا هند نه دکر که س ب خیرین وی بحهسیین خو خهلکی مالا وی ژی، له و گهله ک که سان دگوت: ئیمام مروّقه کی قهلسه، چو جاران چو خیران ناکه ت. بهلی گافا ئیمام مری ومریشوی ئه و شویشتی، وی دیت پشت وسه ر ملین وی دوش و شینن، وی پسیارا قی چه نه دی ژ مروّقین وی کر، که سی نه زانی مهسه له دره شوینن، وی پسیارا قی چه نه دی ژ مروّقین وی کر، که سی نه زانی مهسه له

چیه، پشتی ده مه کی خه لکی مه دینی زانی کو سه د مالین فه قیر یین ماینه بی خودان، پسیار ژوان مالان ها ته کرن کانی چاوا وان به رنوکه دقه تاند، وان گوت: هه ر چه ند شه قه کان مه گوه لی دبوو ده رگه هی مه دها ته قوتان، حمتا مه ده رگه ها قه دکر، دا به ری خو ده ینیکه کی تژی ئه رزاق یی ل به رده ری و که س ل ویری نینه د. و پشتی ئیمام (زین العابدین) مری، ئیدی که س نه ما ئه رزاقی بو وان دئینت.

ب قی چهندی وان زانی کو ئهوی ئهرزاق بو وان دئینا وخو قهدشارت (زین العابدین) بوو، وئهو رهش وشینییا ل سهر مل وپشتا وی ههی شوینوارین هلگرتنا گینیکان بوون ههر شه وی ب خو ئه کاره دکر، دا کهس پی نهحهسییت. لهو خهلکی مهدینی دگوت: دانا خیران ب قهشارتی قه هنگی د ناف مه دا نهما روزا (زین العابدین) نهمای!

سالم نەقىيىن عومەرى كورى خوططابى

نەقىڭ عومەرڭ وحەججاجڭ زالىر:

سالم ل سالا ۱۰٦ مشهختی ل باژیّری مهدینی چووبوو بهر دلوّقانیا خودی، وئهوین سالم وباپیری وی عومهر دیتین دگوّتن: ئیّک ب ئیّکی قه نهچوویه وهکی سالم ب عومهری قه چووی، نه ب شکلی وبهژن وبالایی ب تنی، بهلکی ب تهقوایی وزانینی ونهترسیی ژی، وئه ههلویستی وی یی نوکه دی قهگیّرین قی چهندی بو مه بهرچاق دکهن.

ل سهرده من حهجاجی جاره کن وه سا چیبوو سالمی قه ستا دیوانا حهجاجی کر، وئارمانجا وی ژ قبی سهره دانی ئه و بوو حهجاج کاری هنده ک موسلمانان بو بقه تینت، ده می ئه و چوویه نک حهجاجی، حهجاجی گهله ک کهیفا خو پی ئینا، ونیزیکی خو کر، وقه دره کن زیده بو گرت، و ل وی ده می ئه و ل نک حهجاجی یی پوینشتی، وی هند دیت له شکه ری حهجاجی هنده ک زه لامین گرتی ئینان، ددیم زه و وتوزه وی ووهستیای، وهه می دزنجیر کری بوون.. حهجاج ل سالمی زقری وگوتی: ئه قین شده که مروقین ژ پی ده رکه فتی و خرابکارن، تشتی خودی حه دامکری ژ خوین پیتنی نه و حه لال دکهن، مه یین دگرتین دا حوکمی خودی ل سه ر وان ب جهینین .

پاشی وی شیری خو ژکاڤلانی ئینا دهر وکره د دهستی سالمی دا، ودهستی خو ب نک ئیک ژوان زهلامان څه دریژکر وگوته سالمی: ئه څه خهما ته په رابه څی شیری ل ستویی وی بده.

سالمی شیر ژی وهرگرت، و ب نک وی زهلامی قه چوو یی حهجاجی ئیشارهت کرین، وبهری خهلکی دیوانی ههمییی ما ل زانایی مهدینی یی مهزن، نه فیمی عومهری، کانی دی چ کهت. گافا ئه و گههشتییه نک وی زهلامی، گۆتی: تو مرقه کی موسلمانی؟

وى زەلامىي گۆتى: بەلىن.. بەس ما تە شۆلە ژ قى چەندىيە؟ وى بكە يا فەرمان يى ل تە ھاتيەكرن.

سالمي گۆتى: ئەڤرۆ تە نڤێژا سپێدى كرييه؟

ئهو زهلام حیّبهتی ما ژ قی پسیاری، و ب عهجیّبی قه گوتی: ئهزی دبیّژمه ته ئهز موسلمانم، وتو یی دبیّژییه من: ته نقیّژا سپیدی کریه؟ ما موسلمانه ههیه نقیّژا سپیدی نهکهت؟!

سالمی گۆتى: ئەزى پسيارى ژ تە دكەم كانى ئەڤرۆكە تە ڤێۋا سپێدى كريە بان نە؟

وى زەلامى گۆت: خودى تە ب ھىدايەت بىنت، مىن گۆتە تە: بەلىن! وى بكە يا قى زالمى فەرمان پى ل تە كرى، ئەگەر ئەو دى ل تە ژى ب غەزەب ئىت!

حهججاجی ب کهرب شه گوتی: ئهم وی ژبهر نهکرنا نقیدژا سپیدی وی ناکوژین..

سالمی گۆتى: پا ژ بەر چ تو دى وى كوژى؟

حهججاجی گۆت: چونکی ئەقە ژوان كەسانە ينن ھارىكارى ل سەر كوشتنا خەلىفەي عوثمانى كرى.

سالمی گۆتى: ئەگەر ژ بەر ھندى بت، د ناڤ مرۆڤان دا ھندەكين ژ مىن وتە فەرتر ھەنە داخوازا خوينا عوثمانى بكەن..

گاڤا وی ئهڤ بهرسڤه دایه حهجاجی، حهجاج بی دهنگ بوو وکهربا خوّ داکر، وهنگی سالم ژ دیوانا وی دهرکهفت.. وئیّک ژ وان کهسیّن ل ویّری دحازر چوو ئهڤ سوحبهته بوّ بابی سالمی، عهبدللاهی کوری عومهری قهگوهاست، وبهری ئهو سوحبهتی تمام بکهت، عهبدللاهی ژ لهزان دا گوّت: ئی وسالمی گوهی خوّ دا حهجاجی بشتی وی سوحبهت تمام کری، بیّنا عهبدللاهی هات، وکهیفخوش بوو ب کاری کوری خوّ وگوّت: باش بوو باش بوو، ئهو مروّقهکی ب عهقله.

ئەقە سەرھاتى بوو وەكى كتيبين ديرۆكى بۆ مە قەدگوھيزن، سالمى دەمى زانى ئەڭ زەلاممە، ئەوى والى بريار ب كوشتنا وى دا ب هيجەتا هندى كو ئەو ژ فتنەچيانە، دەمى زانى ئەو مرۆقەكى موسلمانە، شاھدەييى ددەت كو ئيسلام دينى خودييە، ونقيژان دكەت، وى فەرمانا حەججاجى ب جهد نەئينا، وخۆ ژ كوشتنا وى زەلامى دا پاش، ھەر چەندە وى دزانى كو دېت ئەڭ كارى وى حەججاجى عيجز بكەت، وفەرمانى ب كوشتنا وى ژى بدەت! ووى زەلامى ب خۆ بيرا وى ل قى چەندى ئىناقە، بەلى سالم ئەوى باش دزانت كانى گونەھا كوشتنا مرۆقەكى موسلمان وبى گونەھ چەندە، فەرمانا والى ب جهد نەئىنا.

وتهعلیقا مه ل سهر قی ههلویستی ئه قهیه: سالمی نه قییی ئیمامی عومهر، ئهوی باش د ئیسلامی دگههشت، وئیک ژ فقهزانین مهدینی یین مهزن بوو، وحهقی ژ ههر تشته کی دی مهزنتر ددیت، ونه دترسیا، دزانی کو ب ئجتها ده کا والییه ک دکه ت، یان ب شوبههیه کا ئه و هل دئیخت، یان حه تا فه توایه کا (ولی الأمر) ژ نک خو وبی ده لیل دده ت، خوینا که سی حه لال نابت، وبو مروقی دورست نینه کوشتنا مروقه کی ره وا ببینت ژ به رهیجه ته کا ب قی ره نگی، له و وی ئاخفتنا

والى ل عەردى دا وگۆتى: چاوا ئەز قى زەلامى بكوژم، وئەو ب دەقىي يى ئعترافىي دكەت كو ئەو موسلمانە ووى نقىرا سىپىدى يا كرى؟ ئەقە ل وى دەمىي حەججاجى دەعوا ھندى دكر كو ئەت زەلامە ئىك ژوان فتنەچيانە يىن خەلك دژى ئىمامىي شەھىد عوثمانى كورى عەففانى راكرىن!

سالمی گۆتى: ئەگەر خو راست ژی بت، وی ئەث چەندە كربت، ئەز وتو نە ژ (ئەوليائىن) عوثمانىنە، ومە حەق نىنە ئەم طەلەبا قەكرنا خوينا وی بكەين وتۆلا وی بستىنىن، چونكى د شرىعەتى دا ب تنى وەلىيى مرۆڤى كوشتى حەقى ھەي بىرت: قاتلى بكورن، يان عەفى كەن، وئەز وتو ژ وەلىيىن عوثمانى نىنىن، قىجا چاوا ئەم قى حەقى بدەينە خۆ؟ ئەڭ كارى ئەم دكەين پىلىدانا شرىعەتىيە، وتەعداكرنا ل سەر خوينا مرۆڤەكىيە، وئەگەر تو يى ئامادە بى قى كارى بكەي، ئەقە تىگەھشتنا سالمى بوو بو قى مەسەلى، وگاۋا بابى وى يى صەحابى عەبدللاھى كورى عومەرى ئەڭ ھەلويستە مەسەلى، وگاۋا بابى وى يى صەحابى عەبدللاھى كورى عومەرى ئەڭ ھەلويستە رى دىتى، كەيف پى ھات وگۆت: ئەو مرۆڤەكى عاقل وتىگەھشتىيە.

وپشتی قی هوین چ دبیّژن بو وان جحیّل ونیث زهلامیّن چو علمی شهرعی ل نک نهههی، نزانن دهستڤیر خو چاوا دی ب دورستی گرن، فهتوایی ب حهلالکرنا کوشتنا خهلکی ددهن ب هنده ک شوبههییّن گهله ک ژ قی دکیّمتر یا حهججاجی خوینا قی زهلامی پی حهلال کری، و د سهر هندی پا گهله ک کهسیّن ژ وان نهزنتر قی کاری بو وان ب جیهاد حسیّب دکهن؟ دی بینی ئهو مروّقه کی یی بی گونه ها (یان حهتا ئهگهر یی گونه هار ژی بت) دی ئینن وه کی مریشکی قهکوژن وبهری ئهو قی تاوانا خو بکهن دی ژ وی مروّقی خوازن ئهو شاهده بده ت، دا پشتی هنگی ژ نوی ئه و وی بکوژن! ئهری ئه حمهقیه کی ژ قی مهزنتر ههیه؟

ئهگهر خوّ ئهو مروّف کافر ژی بت، دهمنی ئهو شاهده دده خوینا وی دئیته پاراستن، چاوا تو مروّفه کی موسلمان دکوژی؟ وئهگهر ئهو کافره وخوینا وی یا حملاله وئه قه جیهاده تو د ریّکا خودی دا کهی، ئهو چ شاهده دانه تو ژ وی دخوازی؟

ئیمامی زاهدین ئوممهتی ئیمامی شافعی

پسیارا وی روّژه کی ژئیمام ئه حمه دی هاته کرن: ئهری ئه و چ زه لام بوو تو هنده حه ز ژی دکه ی، وهه ر روّژ پشتی نقیّژا سپیدی تو دوعایان بو دکه ی؟ ئیمامی گوت: ((کوری من! ئه و بو دنیایی وه کی روّژی بوو، وبو مروّقان وه کی ساخی وسلامه تییی بوو، وما ئیک هه یه ژقان هه ردو تشتان یی بی منه تبیی بارد.

ئهوینن ئهو دیتی دبیّژن: وی د ژییی خو ههمییی دا جارهکا ب تنی ژی درهو نهکربوو، و د گوّتنه کی دا ئهو بهحسی خوّ دکهت ودبیّژت: ((بیرا من نائیّت ئه قه شازده ساله ژ جاره کی پیقهتر من هند خوار بت کو ئهز تیر ببم، وی جاری ژی من هلاقیّت!)).

ئیمامه کی بوو ئوممه ته که د شهخصی وی دا کوّم بووبوو، وئه قه یا غهریب نینه؛ چونکی ئه و ژ (سوفیانی کوری عویه ینه)ی فیّری زانینی بووبوو، و ژ (فوضه یلی کوری عیاضی) فیّری زوهدی بووبوو، و ژ (مالکی کوری ئه نه سی) فیّری ته قوایی بووبوو.. قیّجا ما چ دی یی ژی کیّم بت؟

ئیمامی (ذههه بی) دهمی به حسی وی دکهت دبیّرت: ((خودی ره حمی ب شافعی بهت، ما یین وه کی وی ل کیڤه ههنه؟)).

بهلێ ڤێ جارێ دێ چینه خزمهتا ئیمامێ خوٚیێ مهزن ئیمامێ شافعی؛ دا بزانین کانێ چاوایه دهمێ د ناڤ مروٚڤان دا هندهک وهکی وێ ڕوٚژێ لێ دئێن ئهوا ل عهسمانی گهش دکهت؟

شافھٹ کٹ بوو؟

ئیمامی شافعی ناقی وی یی دورست موحهممهده کوری ئدریسی کوری عهبباسی کوری عوسمانی کوری شافعی کوری سائبی قورهیشییه.. وئهو (شافعی)

کو ژبهر وی دبیژنه ئیمامی مه: (شافعی)، ودبته باپیری باپیری ئیمامی، ئهو وبایی خو ههردو ژصهحابییین پیغهمبهری -سلاف لی بن- دئینه هژمارتن. وباپیری باپیری فی سائبی (موططهلبی کوری عهبدمهنافی)یه، ودئیته زانین کو ئه شف (موططهلبه) مامی (عهبدلموططهلبی) باپیری پیغهمبهرییه -سلاف لی بن-، مهعنا ئیمامی شافعی ژبابکی (موططهلبیانه)، و د ناف ههر چار ئیمامین مهزن دا: ئهبوو حهنیفه، ومالک، وشافعی، وئهحمهدی، ب تنی شافعی ژبنهمالا پیغهمبهرییه -سلاف لی بن- وئهقه ئیک ژ (مهناقبین) وییه.

ل روّرا ئەينىيى سىمى ھەيقا رەجەبا سالا (١٥٠) مشەختى ئىمامى شافعى ل باژىّرى (غەززە) ل دەقەرا (فلسطىن)ى ھاتبوو سەر دنيايى، وھەر ل روّرا ئەينىيى سىمى رەجەبا سالا (٢٠٤) مشەختى ل پايتەختا (مصر)ى چووبوو بەر دلوّقانىيا خودى، پشتى پىنجى وچار سالىن تمام ژباى.

هیّشتا نهبوویه دو سالی بابی وی مر، له و دهیکا وی ئه و ژغهززایی قهگوهاسته مهکههی دا ئه و ل نک مامیّن خو بیّته ب خودانکرن.. ل مهکههی مهزن بوو، ودهمی ژبهرکر، و ل ده سالییی وی بوویه حهفت سال وی قورئان ههمی ژبهرکر، و ل ده سالییی وی کتیّبا (الموطأ) یا ئیمام مالکی ههمی ژبهرکر.

ل دەسپیکی وی گەلهک حەز ژ ئەدەبی وشعری دکر، حەتا ناڤ ودەنگین وی ب شعر گۆتنی بهلاڤ بووین، پاشی علمی فقهی ل بهر وی هاته شرینکرن، ووی دەست ب خواندنا فقهی کر وتیدا پیش کهفت حهتا بوویه ئیک ژ چار فقهزانین ئوممهتی یین مهزن وخودان مهزههب.

ل مهیدانا زانینی:

ل باژیّری مهکههی ئیمامی قهستا هژمارهکا زاناییّن ناقدار کر؛ دا زانینی بوّ خوّ ژی وهرگرت، وهکی موفتییی مهکههی (موسلم کوری خالدی زهنجی)، وزانایی مهزن (سوفیانی کوری عویهینهی)، وئیمامی توّبهداران (فوضهیلی کوری عیاضی) وگهلهکیّن دی.. وهیّشتا نهگههشتییه بیست سالییی ناڤ ودهنگیّن وی ب زانین

وتیّگههشتنی به لاق بوون، ووی فه توا دان وئیمامه تی کر، وپشتی بوویه بیست سالی قه ستا مه دینی کر، ومه زنترین زانایی ئیمامی ده رس ل نک خواندین ل مه دینی، ئیمام مالکی کوری ئه نه سی بوو ئه وی دییّژنی: (إمام دار الهجرة).

ئيمام ل باژيري بهغدايي:

پشتی ئیمام مالک چوویه بهر دلوّقانییا خودی ل سالا (۱۷۹)ی، ئیمامی شافعی مهدینه هیّلا وچوو قهستا یهمهنی کر، ب ئنیهتا وهرگرتنا زانینی ژ زاناییّن وی وهلاتی، ودهمی ئیمام ل یهمهنی وهسا چیّبوو هنده ک (عهلهوی) ب شوّپهشه کی دژی خهلیفی عهباسی (هاروون ئهلرهشیدی) پرابوون، وچونکی ئیمامی شافعی زهلامه کی (موططهلبی) بوو، والییی یهمهنی ئهو ژی گرت و د گهل تاوانباران هنارته بهغدایی دا خهلیفه حوکمی خوّ د دهر حهقا وان دا بده ت.. وان ئیمامی شافعی گرت وئینا بهغدا.. ل کوّچکا هاروونی هاته ئاماده کرن، پشتی خهلیفهی دان وستاندنه ک د گهل کری، زانی ئهو مروّقه کیّ زانا وتیّگههشتیه ووی چو د گهل (عهلهوییان) نینه لهو قهدره کیّ زیّده داییّ.. وهنگی ئیمامی بریار دا بمینته ل بهغداییّ؛ دا مفای بوّ خوّ ژ زاناییّن ویّری ببینت، و ل بهغدا شافعی مفایه کی مهزن بو خوّ ژ ئیمام (موحهمهدی کوپی حهسهنی) وهرگرت کو ئیّک ژ شاگرهدییّن مهزن بو خوّ ژ ئیمام (موحهمهدی کوپی حهسهنی) وهرگرت کو ئیّک ژ شاگرهدییّن ئیمامیّ (أعظم) ئهبوو حهنیفه ی بوو.. ب قیّ چهندی ئیمامیّ شافعی (ئیجابییات) وباشیییّن (مهدرهسا حهدیسیّ) ل حیجازیّ، و (مهدرهسا رهئییّ) ل بهغداییّ ل نک خو کومکرن، وئهقه ژی ئیّک ژ (مهناقبیّن) ئیمامی ومهزههیی وینه.

مەزھەبى شافھى:

دەمى ئىسام ل باژێڕێ بەغدایێ یێ ئاکنجی، وی بناخەیێن مەدرەسا خو یا فقهی ئەوا ب ناڨێ (مەزھەبێ شافعی) ھاتییه ناسین دانان، وگەله ک زانایێن بەغدایێ قەستا دەرسێن وی کر وزانین -ب تایبهتی فقه- بو خو ژێ وەرگرت، وئێک ژ مەزنترین زانایێن بەغدایێ یێن مفا بو خو ژ شافعی وەرگرتی ئیمام ئەحمەد بوو، ئەوێ ب ناسناڨێ (إمام أهل السنة والجماعة) دئێته ناسین، وئیمام ئەحمەدی

مهدحیّن زانایه کی نهدکرن، وه کی وی مهدحیّن ئیمامیّ شافعی دکرن، وگهله ک جاران وی شیره ت ل خهلکی دکر کو کتیّبیّن ئیمامیّ شافعی بخوینن، ووی دگوّت: شافعی منه ته که بوو خودیّ د گهل مهکری. ژبلی فقهی ئیمامی دهسته کیّ دریّژ د زانینا (أصول الفقه) و (أصول الحدیث)یّ ژی دا هه بوو، وئه و دئیته هژمارتن ئیّکه مین زانایی موسلمان کو کتیّب ل دوّر قان علمان داناین.

ئيمام ل مصري:

دەمى بزاڤا (موعتەزلى) يىن بىدعەچى ل بەغدايى خورت بووى، و ب رىكا وان فتنا (خلق القرآن) ژ حەلەقاتىن زانايان دەركەفتى وكەفتىيە ناڤ بازارى! ودويماھىيى دەستەلاتدارىيا عەبباسىيان ب خۆ ژى پشتەڤانى بۆ كرى، ئىمامى دىت يا باشتر بوو وى ئەوە ئەو جەپى فتنى وفتنەچىيان بەيلت، وبۆ خۆ برەڤت دا دىنى وى پاراستى بمىنت، ئەو بوو وى ل دويماھىيا سالا (۱۹۹) بەغدا ل پشت خۆ ھىلا وقەستا وەلاتى مصرى كر.

ل مصری ئیمامی شافعی قهستا پایتهختی کر، ئهوا هنگی دگوتنی: (الفسطاط)، و ل ویری ئاکنجی بوو، و ل مصری وی هنده ک بوچوونین خو یین فقهی گوهارتن، وناقی (مهزههبی نوی) ل سهر قان بوچوونین وی هاته دانان.

چار پینج ساله کان ئیمامی شافعی ل مصری ما، حمتا ل رهجه سالا (۲۰٤)ی مشهختی چوویه به ر دلوّقانییا خودی. همقالی وی ئیمامی (موزهنی) دبیّرت: دهمی شافعی کهفتییه به ر مرنی ئه ز چووم دا سه را بده م، من گوتی: حالی ته چیه ؟ وی گوّت: حالی من. بارکرنا ژ دنیایی وهیّلانا برایانه، ژ پهرداغی مرنی دی څمه ودی قهستا خودی که م، و ب خودی ئه ز نزانم کانی رحا من دی چته به حههنه می..

پاشی کره گری وگوّت:

ولما قسا قلبي وضاقت مذاهبي تعاظمني ذنبي فلما قرنت

جعلت الرجا مني لعفوک سلما بعفوک ربي کان عفوک أعظما

ئيمامي زاهدان:

تشتی ژههمییی بهرچافتر د ژینا ئیمامی شافعی دا زوهد وخو بی منهتکرنا وی بوو ژ مروقین دنیایی، لهو ههقالین وی ههمی ل وی باوهری بوون کو مروقین وهکی شافعی دمهرد -د گهل فهقیرییا وی- نهبوون، (عهمری کوپی سهوادی) دبیژت: شافعی گوته من: سی جاران د عهمری خو دا ئهز یی مفلس بوویم، تشتی خو ههمی من یی فروتی، خو چهکین کچا خو وژنکا خو ژی. وئه شمفلسییا شافعی یا هندی نهبوو چونکی وی زیده مهصره ف ل خو دکر، نه! بهلکی یا هندی بوو هندی وی هاریکارییا مروقین پیتقی وههژار دکر، وهکی ههقالین وی دبیژن.

و ژبهر کو قیانا دنیایی جهی خوّ د دلی شافعی دا نهکربوو، دهستی وی ب دانا خیّران یی قهکری بوو، ومهردینییا وی بووبوو جهی مهتمل پی ئینانی.. د گوّتنه کا خوّ دا ئیمام دبیّرت: ئهگهر دنیایی ههمییی ل سویکی ب پرته کا نانی بفروّشن ئهز وی ناکرم!

رقرا ئیمامی شافعی و دیوانا (هاروون ئهلرهشیدی) دهرکهفتی، (هاروونی) پینج هزار دینار د دویث را بو هنارتن، (زوبهیری قورهیشی) دبیّوت: حهتا ئیمام زقرییه مال کیّمتر و سهد دیناران مابوونه قی ییّن دی ههمی دانه مروّقیّن پیّتقی.. وئه سهرهاتییه ل وی دهمی دلفرههییا ئیمامی بو مه ئاشکهرا دکهت، هندی دگههینت کو وهرگرتنا مالی و مهزنان ب ئنیهتا بهلاڤکرنا وی ل سهر ههواران ب دیتنا ئیمامی کاره کی دورست بوو. و د گهل هندی وی وه نهبت بیّته هزرکرن کو ئیمامی دهستی خو ل بهر مهزنین دنیایی قهدگرت یان دویقهلانکییا وان دکر دا تشته ک وی بگههتی، خهلیفی عهباسی (مهئموون) دبیّوت: ب ههمی رهنگان تشته ک وی بگههتی، خهلیفی عهباسی (مهئموون) دبیّوت: ب ههمی رهنگان نهز هاتمه شافعی و نهز نهشیامی؛ نهشیایی چونکی شافعی و وان توخمه زانایان نهبوو ییّن دنیا ب شاشکی دخوار، و دین ددا ب دهرههمی.

ئیمامی شافعی دشیا ته حه ممولا برسی بکه ت، به لی دلی وی هاری وی نه دکر کو علمی خوّ ل بهر ده ری سولتانه کی یان ده و له مه منده کی بی بها بکه ت، و ژبه ر زوهدا ئیمامی ئه و شازده سال بوو وی هند خوارن نه خواربوو کو ب دورستی تیر ببت، دگوت: گهله ک خوارن له شی گران دکه ت و دلی په ق دکه ت. ژبه ر قی چه ندی شافعی دله کی نازکتر ژبایی سحاران هه بوو، پوژه کی (سوفیانی کوپی عویه ینه ی) وه عزه ک دکر، د ناف وه عزی خوّ دا هنده ک حه دیس خواندن، گافا شافعی گوه ل وان حه دیسان بووی ژ ترسین خودی دا دلگرتی بوو و که فت، هنده کان گوته سوفیانی: موحه مه دی کوپی ندریسی مر، وی گوت: نه گه ر نه و مر، مه عنا باشترینی خه لکی قی زه مانی مر!

و دگهل قی زوهد وزانینا خو یا مهزن ئیمامی شافعی مروقه کی زیده (موتهواضع) بوو، ههر جاره کا حهقی بو وی ئاشکهرا ببا دویچوونا حهقییی دکر، ووی خو ژهندی مهزنتر نهددیت کو ژبهر گوتنا ئیکی ژخو کیمتر ل خهله تیه کا خو لیقه ببت، روژه کی دهمی وی دهرس دگوت، ل به غدایی، ئیمام ئه حمه د - کو ئیک ژشاگردین وی بوو - ل دهرسی یی روینشتی بوو، ئیمامی گوتی: د زانینا حهدیسی دا تو ژ مه شاره زاتری، چی گافا حهدیسه کا دورست ته دیت بو مه بیژه؛ دا ل دویث بچین.

ئەقە گۆتنا وى بوو بۆ ئىنگ ژ طەلەبىنى وى، قىنجا بىزانى (تىمواضعا) وى بىۆ حەقىيىتى چەندا مەزن بوو.

بەرەۋانىيا وڭ ژ مەنھەجڭ سوننەتڭ:

د گهل کورتیبا ژیین ئیمامی -کو پیننجی وچار سال بوون- خودی بهره که ته کا مهزن هافیتبوو علمی وی، ئه علمی بهری ههر تشته کی قیانا مهنهه جی کیتابی وسوننه تی ل دویف تیگه هشتنا (سهله فین) ئوممه تی د دلی وی دا چاندی، وخزمه تکرنا د فی ریدکی دا ل بهر وی شرین کری.. (ته عه صصوبا) وی بو حه قییی بوو، و ژبلی خودی و پیغه مبهری وی، وی (عصمه ت) نه ددا بیر و بو چوونین

چو کهسان، ووی ژی وه کی ئیمامی مهزن ئهبوو حهنیفه ی ومالکی ههرده م بهری هه گالیّن خو ددا سوننه تی وئه و ژ (ته عه صصوبا کوره) ومهزهه بییه تا به رته نگ ددانه پاش، ودگوتی: چی گافا هه وه تشته ک دکتیّبیّن من دا دیت وه کی سوننه تا پیخه مبه ری -سلاف لی بن نهبت، هوین گوتنا من بهیّلن و ل دویف سوننه تی هه پن. و ژ وان مهزنه گوتنیّن ئیمامی ییّن د جه رگی پوژان دا ها تینه چاندن ئه وه ده می دبیّرت: چی گوتنا ئه زبیّرم وئه و وه کی گوتنا پیخه مبه ری -سلاف لی بن دورست گوتنا پیخه مبه ری -سلاف لی بن بن دورست گوتنا پیخه مبه رییه -سلاف لی بن و هوین گوتنا من ل دیواری به به دورست گوتنا پیخه مبه رییه -سلاف لی بن و هوین گوتنا من ل دیواری به به دورست گوتنا پیخه مبه رییه -سلاف لی بن دورست گوتنا بین به دورست گوتنا پیخه مبه رییه -سلاف لی بن - ، و هوین گوتنا من ل دیواری به دورای

و ژ ئیمامی دئیته قهگوهاستن، کو روزژهکی مروقهکی گوتی: ئهری تو کاری ب فلان حهدیسی دکهی؟ ئیمامی گوتی: چی گافا حهدیسهکا دورست من ژ پیغهمبهری -سلاف لی بن- قهگوهاست ومن کار پی نهکر هوین ههمی شاهد بن کو ئهو هنگی عمقلی من نهمایه.

وجاره کا دی مروّقه ک هاته نک پسیارا مهسهله کی ژی کر، ئیمامی حهدیسه ک بوّ وی قه گیّرا وگوّتی: پیغهمبه ر -سلاف لی بن- هوّ دبیّرت.. وی مروّقی گوّت: باشه، وتو چ دبیّری؟ ئیمامی شافعی ب عیّجزی قه لیّ حهیتاند وگوّتی: ئهری تو چ هزر دکهی، یا ژ ته قه ئهزی ل کهنیسی وزناره کا د پشتا من؟ ئهزی دبیّرمه ته پیغهمبه ر -سلاف لیّ بن- هوّ دبیّرت، تو یی دبیّرییه من: ره ئیا ته چیه؟ مهعنا ئیمامی شافعی ل وی هزری بوویه کو ئهو کهسی گوّتنا خوّ بینته ریّنا گوّتنا پیغهمبه ری وی ژی ره ئیه که هبت ئهو پیغهمبه ری وی ژی ره ئیه که هبت ئهو وی چو پشک وبار د ئیسلامی نین، وفهرقا وی وزننار پهریّسان نابت.

ئەقە ھندەكا كيم بوو ژ گەلەكىيا شافعى، چپكەكا بچويك بوو ژ دەريايا وى يا بەرفرەھ، وشافعى ئەقە بوو لەو (ئەييووبى كورئ سووەيدى) دگۆت: من باوەر نەدكر ھيشتا ئەزى ساخ ئەز دى ئىكى وەكى شافعى بىنم!

ئەو چيايى رەشەبايى نەھژاندى ئەحمەدى كورى حەنبەلى

ل بهر دهستی بابهتی:

ئیک ژ مهزنترین گرفتارییین دکه قنه پنکا مروّقین خودی -ل دریژییا دیروّکا وان- ئهوه دهمی ئهو دبینن کهسه کی یان کوّمه ک د ناش پیّزیّن ئومه تی دا دهردکه قت تشته کی ژ نک خوّل دینی زیّده بکه ت و ب ناقیّ دینی د ناش خهلکی دا به لاث بکه ت، ئه ش تشته یی کو د شریعه تی دا دبیّژنی : (بیدعه) کوژه کترین قایروّسه دکه قته دینی خودانی وبیّی وی های ژ خوّ هه بت ئه و دی هند بینت چو دین ل نک نه مایه!

ئهگهر هنده ک کهس ههبن هزر بکهن بیدعه تشته کی سفکه، مروّقین خودی هزره کا دی ههیه ب دیتنا وان ئهگهر مروّقه ک گونههه کی بکه ت، وبزانت ئه کاری ئه و دکه ت گونههه هه سفکتره ژهندی ئه و بیدعه یه کی بکه ت؛ چونکی مروّقی گونهها دبت ل خو بزقرت و توبه بکه ت، بهلی حه تا بیدعه چی ل بیدعه یا خو لیشه ببت ده مه کی دریژ پی دقیت؛ چونکی ئه و هزر دکه ت کاری ئه و پی رادبت دینه. ژ لایه کی دی قه ئه و که سی تشته کی ژنگ خو ل دینی زیده دکه ت و دبیر ژت: ئه شدته یی باشه ئه و هنگی ب ره نگه کی نه ئیکسه ریی دبیر ت: دین ته مام نه بوویه و نه قه دره و پیکرنه ب وی ئایه تا دبیر ت: ﴿ ٱلْیَوْمَ أَکْمَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ وَاتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ وَنَصْمِی وَرَضِیتُ لَکُمُ وَرَضِیتُ لَکُمُ وَرَضِیتُ لَکُمُ الْإِسْلَامَ دِینًا ﴾.

ر بهر قی ئیکی مروقین خودی ر ههمی تشتان پتر نهیاره تیبا بیدعی و بیدعه چییان دکهن، حه تا دهره جهیه کی (ئهبوو ئدریسی خهولانی) دبیرت: ((ئهگهر ل

بهر چاڤێن من ئاگر بهرببته مزگهفتێ وئهز نهشێم ڤهمرينم ل نک من خوٚشتره ژهندێ ئهز بيدعهيهكێ ل مزگهفتێ ببينم وئهز نهشێم بگوهوٚرم)).

هنده ئهو د (حهريص) بوون ل سهر خودويركرنا ژ بيدعهچييان.

وگهشترین نموونه ل سهر بیدعی وبه لا قبوونا وی د ناف ئوممه تی دا بیدعه یا (موعته زلییان) بوو، ئه وال سهر ده می عه بباسییان پهیدا بووی، و ب نافی: (بدعة خلق القرآن) هاتییه ناسین، وهند مه زن بووی کو بارا پتر ژ زانایان باوه ری پی ئینای وگههشتییه وی ده ره جی کو خهلیفه ژی بگههتی.. ل فی ده می بیدعی سه ری خو هلدای و چه نگی خو یی ره ش ب سهر ئوممه تی دا گرتی نافی ئیمام ئه حمه دی و به حسی به ره قانییا وی ژ عه قیدا (سه له فی) بلند بوو حه تا ئه و ب ناسنافی: (إمام أهل السنة والجماعة) هاتییه ناسین.

ئيمام ئەحمەد كىيە؟

- ناڤێ وى ئەحمەدە كورێ موحەممەدێ كورێ حەنبەلێ شەيبانييـه، ودگـۆتنێ:
 بابێ عەبدللاهي.
- ا د مهها رهبیعهلئهووهلا سالا ۱۹۲ مشهختی دا، ل باژیّرِی بهغدایی هاتبوو سهردنیایی، وههر ژ زاروّکینییا خوّ وی حهز ژ زانینی وزانایان دکر، ب تایبهتی زانینا حهدیسی، ل سهری دهست ب خواندنا فقهی کر ل نک گهله ک زانایان وه کی ئیمامی شافعی، پاشی دهست ب وهرگرتن و قهگوهاستنا حهدیسان کر.

- ه هژماره کا زانایین مهزن وه کی: بوخاری وموسلمی حهدیس ژی وه رگرتن، وهنده ک سهیدایین وی ب خو پشتی هنگی د حهدیسی دا بوونه طهلهبین وی وه کی: شافعی وعهبدرره زاقی ووه کیعی، وده می ئیمامی شافعی ژبه غدایی ده رکه فتی وچوویه مصری دگوت: ((ئهز ژعیراقی ده رکه فتم ومن کهسه کی وه کی ئه حمه دی چیتر وزاناتر و ب ته قواتر لی نه هیلایه))، و (ئسحاقی کوری رهوه یهی) دبید ژت: ((ئه حمه د ده لیل بوو د نا قبه دراخودی و به نییان دال سهر عهردی)).
- المسند) باشترین نیشانه ل سهر زیرهکییا وی، ژ ناڤبهرا حهفت سهد وپینجی هزار حهدیسین کو وی قهگوهاستین، چل هزار حهدیس ب تنی وی هلبژارتن و د قی کتیبا خو دا ئینان و د (سهنهدا) سی سهد حهدیسان ژ قان حهدیسان دا ب تنی سی (راوی) د ناڤبهرا وی وپیغهمبهری دا -سلاڤ لی بن- ههنه.
- و د زانینا فقهی ژی دا خودان مهزههبه کی تایبه ته، وئه و دئیته هژمارتن ئیک ژ زانایین (موجته هد)، وزانا دبیّژن: د ناڤبه را هه می مهزهه بان دا مهزهه بی وی ژ ههمییان پتریکی سوننه تیه.
- ل روّر ائدینییی (۱۲) ی رهبیعولئهووهلا سالا (۲٤۱) مشهختی ل باژیّری پهغدایی چوو بهر دلوّقانییا خودی، ودبیّرن: نه بهری وی ونه پشتی وی چو جهنازه ل

بهغدایی وه کی جهنازی وی نههاتینه قهشارتن، ب دههان هزار مروّف ئاماده بوون، و ماله ک نهما خهم نه کهفتییی.

موعتهزلي وبيدعهيا (خلق القرآن):

ئیکهمین کهس ئه بیدعه د ناف ئوممه تی دا پهیدا کری (جهعدی کوپی درهه می) بوو، ئهوی سهرا فی کاری خراب ل سهر ده می ئهمهوییان هاتییه کوشتن، وههر چهنده ئهو هاته کوشتن ژی بهلی فتنه ب مرنا وی ب دویماهی نههات؛ چونکی پشتی وی شاگرده یی وی (جههمی کوپی صهفوانی) ب دهوری وی یی خراب رابوو حه تا ئهو ژی ل سالا (۱۲۸) هاتییه کوشتن، وپشتی وی (بشری مهریسی) ئهوی قنیات جوهی ئالایی فی بیدعی هلگرت، ونیزیکی چل سالان خهبات بو کر..

دەمى (ھاروون ئەلرەشىد) بوويە خەلىفە بريارا كوشتنا (بشرى) دا، ورئ نەدا وى وھەڤالىن وى كو ڤێ بىدعى بەلاڤ بكەن، وھندى (ھاروون) يىێ ساخ ئالايى سوننەتى يىێ بلند بوو وموعتەزلىيان د خۆ را نەددىت بىننە مەيدانى، وسەرى وان (بشرى مەرىسى) خۆ ڤەشارت بوو، و ژ ڤى جهى درەڤى جهى ھە حەتا ھاروون مرى، پشتى (مەئموون) بوويە خەلىفە بريار دا فەلسەفا يۆنانى بىتە وەرگىران، ودەمى موعتەزلىيان دىتى مەئموون گەلەك حەز ژ فالسالىلىدى وجەدەلى دكەت، خۆ گەھاندى وئەو ژى وەكى خۆ د سەردا بر وكرە ئىك ژ ھلگرىن ئالايى بىدعەيا (خلق القرآن).

دەمى دەولەت بوويە پشتەۋانا موعتەزلىيان وان سەربەست بىدعەيا خۆ بەلاڤ كر، وزۆرى ل خەلكى كر كو بىنە سەر بىر وباوەرىن وان.. مەئىمون مر، وبەرى بمرت شىرەت ل برايى خۆ (موعتەصمى) كر كو ئەو ژى ل سەر رىبازا وى بىت، وى بىرت شىرەت ل برايى خۆ (موعتەصمى) كر كو ئەو ژى ل سەر رىبازا وى بىت، وى بىرت شىرەت لى بىرايى كر وبريار دا ھەر زانايەكى پشتەۋانىيا قى بىدعى نەكەت بىتە گرتن وئىشاندن.. وفتنە يا بەردەوام بوو حەتا موعتەصم ژى مىرى، وكورى وى (واثق) بوويە خەلىفى نوى ژ بابى خۆ ومامى خۆ يى جودا نەبوو وى ژى رىكا وان گرت وپشتەۋانىيا موعتەزلىيان كر حەتا مىرى، پشتى وى (موتەوەككل)

بوو خهلیفه، وموتهوه ککلی بریار دا ئه شبیدعه بیته راکرن وجاره کا دی مهزهه بی حهدیسی بیته گوتن وبه لا شکرن، ژبهر شی چهندی هاته گوتن: ((خهلیفه سینه: ئهبوو بهکر ل ده می (رددی)، وعومه ری کوری عهبدلعه زیزی بی شه گهراندنا حه قی هه ژاران، وموته وه ککل بی بلند کرنا سوننه تی)). هه ر ژسالا (۲۱۸) و حه تا سالا (۲۳٤) بازارا شی بیدعه یی د ناش ئومه تی دا یا گه رم بوو، وگرفتاری ل سه ر زانایان یا دژوار بوو؛ چونکی ده سته ه لا تداریی خو دابوو د گه ل گازیکه رین شی بیدعه یی.

هِيْقَيْنِيْ بيدعهيا (خلق القرآن)يُّ:

رەنگە گەلەک ژ خواندەڤانان نوكە ڤێ پسيارێ د گەل خۆ دكەن: ئەرێ مەسەلا (خلق القرآن)ێ چيە؟ وهێڤێنێ ڤێ بيدعەيێ ژ چ هاتييه؟

بۆ بەرسف دى بىۆرىن: د عەقىدەيا ئىسلامى يا دورست دا، ئەوا پىغەمبەر - سلاف لى بىن- وصەحابىيىن وى ل سەر چوويىن، ھندى ئاخفتنه، ئەوا ب عەرەبى دېيۆرنى: (كلام)، ئىك ر سالۆخەتىن خودىيه، وئەڤ سالۆخەتىن خودى رى -وەكى ھەر سالۆخەتەكى وى يى دى- سالۆخەتەكى (ئەزەلى) و(ئەبەدى)يە، يەعنى: ھەر ھەبوويە وھەر دى ھەبت چو بەراھى ودويماھى بۆ نىنن، وقورئانا پيرۆز ئەوا ب رىكا جبريلى بۆ موحەممەدى -سلاڤ لى بن- ھاتى ب راستى ودورستى گۆتنا خودىيه، روى دەست پى كريبه وبۆ وى دزۋرت. ئەۋە ئەو عەقىدە بوو يا موسلمانان باوەرى پى دئىنا، دەمى (جەعدى كورى درھەمى) ھاتى وپشتى گۆتنەكا فەلسەفى يا دوير ودرىد گەھشتە وى باوەرى كو ھندى ئاخفتنە نە ر سالۆخەتىن خودىيە، وگۆت: پاككرن و(تەنزىما) خودى ھندى دخوازت ئەم بىزرىن: خودى نائاخقت!

ودەمى پسيار ژى ھاتىيە كرن: پا ئەڭ قورئانا ئەم دخوينين چيە؟

وى گۆت: ئەقە گۆتنەكا چێكرىيە (يا مەخلووقە) خودێ ئەو يا كرىيە د لەشێ چێكرىيەكى دا -كو جبرىلە- وبۆ پێغەمبەرێ خۆ يا ھنارتى، وئەو نە ژ سالۆخەتێن خودێ يێن ئەزەلىيە. ئەۋە -وگەلەک ب كورتى!- گۆتنا جەعدى ودويكەفتىيىن وى بوو ژ دەستەكا موعتەزلىيان.. وگاڤا وان ئەڭ گۆتنا خۆ ئاشكەرا كرى زانايىن ئوممەتى يىن ژینهاتى گۆتنا وان هژمارتن ئیک ژ بیدعەيین (عەقائدى) و ب رەنگەكى جوان ورىنک وينک خەلەتىيا بۆچۈونا وان ئاشكەرا كر، وراگەهاند كو ھەر كەسەكى باوەرىيى ب ڤى بۆچۈونى بىنت دى ژ بىدعەچىيان ئىتە ھژمارتن..

هندى ئەڭ بىدعە د چارچوو قەيى قەكۆلىن ودان وستاندنىن زانايان دا ئەو مهسهلهکا (علمي) بوو، وچو کاري خوّ د (شارعي) دا -وهکي دبيّژن- نهدکر، ههر لايهكى دەلىلنىن خۆ دئىنان وبەرەڤانى ژ بۆچۈونا خۆ دكر، وئوممەتى ھەمىيىي وەسا بهری خو ددا موعتهزلییان کو دهستهکهکا بیدعهچی وسهرداچووینه، بهلی هنگی گرفتاری دژوار بوو وفتنه کهفته (شارعی) دهمنی موعتهزلی شیاین خو بگههیننه سەرى حوكمى ودەسهەلاتدارىيىي كو خەلىفە بوو، ووى وەسا تى بگەھيىن كو ئەو ب قيّ بيدعهيا خوّ ييّ بهرهڤانيييّ ژ عهقيدهيا ئيسلامي دكهن.. خهليفه ب گوّتنيّن وان هاته خاپاندن وپشتهڤانييا بۆچوونا وان كر، وهكى بهرى نوكه ژى مه گۆتى: هندى (هاروون ئەلرەشىد) يى ساخ موعتەزلىيان د خۆ را نەددىت گۆتنا خۆ ئاشكەرا بهلاڤ كهن؛ چونكى هاروون -ئهوى دەرس ل نك زانايين مهزن وهكى ئيمام مالكى خواندين- ل سدر عهقيده په کا دورست بوو، وپشتي وي کوري وي (مهنمووني)، پاشی (موعتهصمی)، پاشی (واثقی) ژی پشتهڤانییا بیدعهیا موعتهزلییان کر، هنگی گرفتارییی دهست یی کر، وفتنه ل سهر زانایین سوننی دژوار بوو.. وههر چەندە دويماهى ھەر يا حەقىيىنى بوو بەلنى قىي حەقىيىنى -حەتا شىياى خۆ راگرت-قوربانييين خو همبوون، وقوربانييين وي د بچويک نمبوون.

ئيمام ئەحمەد بەانبەرى پيلى:

(محنه) هات.. ووه کی ههر جاره کا ئهو دئیّت ئاگره کی بوّش د گهل خوّ ئینا، راسته ئاگر سوّتنی د گهل خوّ دئینت، ته و وهشکی پیّکقه دسوژیت، بهلی ژ بیر نه کهن ژی کو زیری عمسلی پشتی ب ئاگری دئیّته جهرباندن ژ نوی دئیّته ناسین، ل

بهرفرههییی ههر کهسه که دشیّت یا وی بقیّت بیّرت، بهلی ل ته نگافییی خوّراگر دکیّمن، ب تنی مروّفیّن خودیّنه ملیّن خوّ دده نه بهر باریّن گران وبهرانبهرییا پیّلیّن دروار دکهن؛ چونکی ئهون ب دورستی ههست ب بهریسیارییی دکهن..

دەمى تەنگاۋى زىدە شدىاى، وكىر گەھشتىيە ھەستى -وەكى دېنى ئىسحاقى مامى ئىمام ئەحمەدى ھاتە نك وى ل گرتىخانەيى، ھەر وەكى وى دڤيا پىچەكى ئىمامى سست بكەت دا ئەو رەحمى پى بىلەن، داخواز ژى كىر كو ئەو ژى وەكى گەلەك زانايىن دى خۆ بى دەنگ بكەت حەتا پىل دېزرت، ما بۆچى ئەو ب تنى دى ل مەيدانى بت، ئىمامى گۆتى: ((ئەى مامى من! ئەگەر مرۆڤى زانا راستىيى نەبىت ويى نەزان ژى نزانت، باشە راستى كەنگى دى ديار بت)).

خهما وی ئهو نهبوو بیته گرتن، یان حهتا کوشتن ژی؛ چونکی ههر دی روزهکی مرت، خهما وی ئهوه نوممهت وه لی بیت کهسهکی زانا د ناف دا نهمینت راستییی بیژت، ونهزان ب خو نزانت، قیجا هنگی راستی د بهر پییان بچت.. بیژنه من: ئهگهر مروقین خودی نهبن کی هنده خهمی ژ راستییی دخوت؟

گافا هاتین ئیمام گرتی وبری، (ئەبوو جەعفەری ئەنباری) ب ریقه خو گەهاندی وگوتی: ((ئەفرۆكە تو بو خەلكی سەری، بەری هەمییان یی ل ته، ئەز ب خودی كەمه ئەگەر تە ژی وەكی وان گۆت خەلک هەمی دی وەكی وان بیژن، بلا ته باوەری ب خودی هەبت، گوهی خو نەده وان وبزانه ئەگەر تو ب دەستین مەئمونی نەئییه كوشتن ژی هەر رۆژەكی دی مری..)) چافین ئیمامی تژی روندک بوون، وگوت: ((یا خودی حەز بكەت ئەو دی چی بت)).. ئەها ب فی رەنگی مروفین خودی خاترا خو ژیک دخوازن دەمی بو كۆچكین زورداران دئینه برن: نه وه بت لیقه ببی، ئەگەر ئەو تە نەكوژن ژی تو ھەر دی مری! نه عەدەتی وانه ئەو ل قان دەمان بیژنه ئیک ودو: تە ئیمانەت خو چو ل تە نەئیت.. نه، ئەو دبیژنه ئیک ودو: تە ئیمانەت حەقی، ژ ترسین كوشتنی دا وی د بەر پییان قە نەدەی. ئىمی ئىمدسەد! بزانه تو بى تنی بەرانبەر پیلی یی راوەستای، ئەقە تو ھاتییه برن، دویر نینه ئەو گەفین

کوشتنی ل ته بکهن، دویر نینه ته بکوژن ژی، بهلی قهیدی ناکهت، لیّقه نهبه، ئهگهر ئهو سهرا حهقییی ته بهلاویسن ژی، لهشی ته پارچه پارچه بکهن دی مری، وئهگهر تو ل مالا خو یی روینشتی ژی بی ههر دی مری، ئهنجام ئیّکه.. قیّجا ما بوّچی تو ئیّکا هند ناکهی سوباهی دهمی ته بوّ دیوانا خودی گازی دکهن بیّژن: کانی ئهو ئهحمهدی د دنیایی دا رحا خوّ گوری دینی کری؟

وئيمام هاته گرتن وبهرئ وي بۆ كۆچكا مەئموونى هاتەدان ..

ئيمام ئەحمەد ومەئموونى عەبباسى:

نوکه سال سالا ۲۱۸ مشهختییه، خهلیفی دهوله تا عهبباسییان - نهوا حوکمی ل جیهانا موسلمانان دکه ت- مهنموونی کوری هاروونییه، نهوی موعتهزلی شیاین وی ب لایی بیدعه یا خو قه بکیشن. مهنموون ژ پایتهختی یی دهرکهفتی و ب لایی شامی قه یی چووی..

مهنموونی پشتی باوهری ب بوچوونا موعتهزلییان ئینای کو قورئان تشتهکی مهخلووقه وئاخفتن نه صفهتهکی خودی یی ئهزهلییه، وی بریار دا ئه هزره د ناث ئوممهتی دا بیته بنهجهکرن، وچونکی زانایین سوننی مهزنترین ئاستهنگ بوون د ریکا قی مرادا وی دا، وی دو پیگاث هاقیتن:

یا ئیّکی: وی ژ والی وزهلامین دهوله تا خو خواست ئه و وان زانایان دهسنیشان بکهن یین باوه ری ب بیدعه یا موعته زلیبان نهئینای، وئیّک ئیّکه بو نک والی بیّنه داخوازکرن وژی بیّته خواستن کو ئه و تاگیرییا حزبا موعته زلیبان بکهن، ئهگه رنه.. دقیّت چو کارین رهسمی وحوک وومی د دهوله تی دا نه میننه د دهستان دا، خو شاهده ییا وان ژی دقیّت قازی قه بویل نه که ت، وهه چیبی هات و ب ده قی خو گوت: قورئان یا مه خلووقه هه می حه ق وحقو وقیّن وی دی بو ئینه زقراندن.

یا دووی: ههر زانایه کی پیگیرییی ب فهرمانا خهلیفه ی نه کهت راتب دی ژی ئیته برین وچی نابت ئهو دهرسان بیژت یان فهتوایه کی بده ت. قان همردو پیکافان دهمه کی قه کیشا.. هژماره کا نه یا کیم ژ زانایان -چ ژ ترسان دا چ ژ تهمه عییا دنیایی - تاگیرییا بو چوونا خهلیفه می کر، یان همر چ نهبت خو بی ده نگ کر؛ دا عامی هزر بکهن ئه و ژی تاگیرین خهلیفه ینه، وهنده ک ژی ئاشکه را دژی بو چوونا خهلیفه می مان، و د ناف خهلکی دا بو چوونا بید عه چییین موعته زلییان رسوا دکر، له و موعته زلییان خهلیفی خو پالدا کو پیکافه کا دی بهافیژت.. بریار ها ته دان: همچییی گوهدارییا خهلیفه ی نه که تدی ئیته گرتن.

قیّ پیّگاقیّ ژی هنده ک لیّقه کرن، وکته کا کیّمتر ما.. (ئهبوو یه عقووبیّ بوه یطی) -شاگرده یی ئیمامی شافعی - ئیّک ژوان زاناییّن کیّم بوو ییّن خوّ راگرتین وگهفیّن خهلیفه ی کار لیّ نه کری، له و بریار هاته دان ئه و بیّته گرتن، دبیّژن: ده می دبوو نیڤروییا ئه ینییی و بانگ دهاته دان ئه و دا رابت کاری خوّ که و وئیته به رده ری زیندانی، ده رگه هان دا بیّژتی: دی چ که ی؟ ئه و دا بیّژت: دی د گازییا خودی چم.. ئه و دا بیّژتی: بزقره جهی خوّ، ئینا ئه و دا ده ستین خو سه رئه قراز که تو وبیّژت: ((یا رهبی تو دزانی ئه زد گازییا ته هاتم و وان نه هیّلا)).. ئه بوو یه عقووب ما د زیندانی دا حه تا ل سالا ۲۳۱ مری.

دەمى خەلىفەى دىتى ھندەک كەس ھەنە گرتن ژى كارى لى ناكەت بريار دا ھەچىيى باوەرىيى ب بۆچوونا موعتەزلىيان نەئىنت بىتە كوشتن.. وەكى مە گۆتى: ل سالا ۲۱۸ مەئموون ل شامى بوو، لەو وى كاغەزەك بۆ والىيى خۆ ل بەغدايى ھنارت تىدا دەستويرى دايى كو ھەر كەسەكى وەكى موعتەزلىيان نەبىتى سەرى وى بىتە لىدان!

کاغهزا خهلیفهی گههشته والییی بهغدا (ئیسحاقی کوری ئیبراهیمی) ئهو رابوو زانایین باژیری ههمی کومکرن وئیک ئیکه پسیار ژی کر کانی قورئان یا مهخلووقه یان نه؟ پشتی کو کاغهزا خهلیفهی بو وان خواندی کو ههچییی نهبیژت قورئان یا مهخلووقه دقیت بیته کوشتن.

د ناڤ زانایین بهغدایی دا ب تنی چار کهسان ب ئاشکهرایی نه پازیبوونا خوّ دیارکر وگوّت: ئهڤ گوّتنه ده رکهفتنه ژ عهقیدا ئیسلامی وبیدعه یه کا خهله ته و مه باوه ری پی نینه، وئه و هه ر چار زانا ئه شه بوون: ئه حمه دی کوری حه نبه لی، موحه مه دی کوری نووحی، عوبه یدوللاهی قه واریری، وحه سه ن ئه لسه ججاده، ئینا والی بریار دا ئه و بینه زنجیرکرن وبه ری وان بو زیندانی بیته دان.

سی پوژان همر پوژ والی جاره کی ئمو داخواز دکرنه دیوانا خو وده لیقه ددایی دا ئمو ل گوتنا خو لیقه ببن، ئمگمر نه، ئمو دی وان فریخکه شامی ل نک خملیفهی و ژ کوشتنی پیقه تر چوددی نینه.. ل پوژا ئیکی حمسهن ئملسه ججاده لیقه بوو، یان ومسا د خو ئیناده ر کو ئمو لیقه بوو، پوژا دووی عوبه یدوللاهی قمواریری ژی چاف ل حمسه نی کر وده لیلی همر دووان ئمف ئایمته بوو ﴿ إِلّا مَنْ أُحْرِهَ وَقَلَلْبُهُ مُطْمَيِنُ الله على موحمه دی کوری نووحی، بالایمنی کی مودو هاتنه به دردان، ودو مان: موحه ممهدی کوری نووحی، وئمده می کوری حمنبه لی، والی ئمو همردو زنجیر کرن وهنار تنه شامی ل نک خهلیفه ی.. ب پیقه (ئمبوو جمعفه دی ئمنباری) خو گههانده ئیمام ئمحمه دی وئمو گوتی یا مه به ری نوکه قه گیرای.

بهری ئیمام ئه حمه د و هه قالتی وی بگه هنه باژیّری (طهرسووسیّ) ل شامیّ جهی مه نمون لیّ، جابا مرنا مه نمونی گه هشته وان، له و قاصدان ئه و هه دو زقراندنه به غدا و ب ریقه موحه ممه دی کوری نووحی ژی مر وئیمام ئه حمه دی نقیّر ل سهر کر.. و پشتی ئیمام هاتییه زقراندن بو به غدا خه لکی هزرکر ب مرنا مه نموونی مهسه له ب دویماهی و سوح به تا (خلق القرآن) ئیدی نائیته کرن، به لیّ و هسا چی نه بوو؛ چونکی خه لیفی نوی ژی کو موعته صم بوو با و هری به وی هزری هه بوو یا برایی وی مه نموون ل سه رچووی..

ئيمام ئەحمەد وموعتەصمى عەبباسى:

موعتهصمی گوه ل سوحبه تا ئیمام ئه حمه دی د گهل مه نموونی بووبوو، ومه نموونی به ری بمرت شیره ت ل موعته صمی کربوو کو ده ث ژ سوحبه تا (خلق

القرآن)ی بهر نهدهت، لهو پشتی ئهو بوویه خهلیفه ئیکسهر وی بریار دا ئیمام ئهحمهد بیته گرتن..

قی جاری همیقا رهمهزانی بوو.. ئیمام یی ب روّژی بوو، ئیلچییین خهلیفهی هاتن دهست وپییین وی زنجیرکرن و د گهل خوّ بر، (ئهحمهدی کوری فهرهجی) دبیّژت: روّژه کی ئهز ل بازاری یی روینشتی بووم، من هند دیت خهلکی ههمییی دهرگههین دکانین خوّ گرتن وشیرین خوّ هلگرتن وچوون، من پسیار کر: خیّر بت ئه قه چه قهومییه؟ هنده کان گوته من: ئیمام ئهحمهد هاته گرتن، بر دا پسیارا قورئانی ژی بکهن.

ئیمام بر.. وبهری ل دیوانا موعتهصمی ئاماده بکهن، چهند روزژهکان هیلا د ئاخویرا دهواران قه، بهلی د ئاخویرا دهواران قه! گوتن: بهلکی لیقه ببت.. ل ههیقا رهمهزانی، ل پایتهختا دهولهتا ئیسلامی، و ب ناقی بهره شانییا ژ ئیسلامی، ئیمام ئهحمهد ئهوی پتر ژ حهفت سهد وپینجی هزار حهدیسان ژبهر، د ئاخویرا دهواران قه، ب دهستین بیدعهچییان هاته گرتن.. ولیقه نهبوو!

پشتی چهند روّژهکان ئهو بوّ گرتیخانهیا باژیّری هاته قهگوهاستن، هنگی مامی وی ئیسحاق چوو نک، ووی ئهو گوّتی یا مه بهری نوکه قهگوهاستی: ((ئهی مامی من! ئهگهر مروّقیّ زانا راستییی نهبیّرت ویی نهزان ب خو نزانت، باشه چاوا راستی دی بوّ خهلکی دیار بت. گرتن بوّ من نهخهمه، ل بهر من وهکی ئیکه ئهز ل مالا خوّ بمرم یان ل قیّریّ، ئهگهر ئهو من ب شیری بکوژن چو نینه، بهلیّ ئهز دترسم ئهو هند من عهزاب بدهن ئهز خوّ ل بهر نهگرم ولیقه ببم))، دبیّژن: دزیکهرهکی دهمیّ گوه ل قیّ گوّتنا ئیمامی بووی گوّتیّ: ئهی ئیمام ته خهم پی نهبت، عهزابدان ژی چونینه، خوّ ل بهر ههردو قامچیییّن ئیّکیّ بگره یا سیبی ته های ژیّ نابت!

ل همقده ی رهمهزانی ئیمام ژ گرتیخانه یی بو مالا والی هاته قهگوهاستن، سی پوژان ئمو زنجیرکری ل دیوانا والی هاته ئاماده کرن ووالی گوتی: به س جاره کی بیژه قورئان یا مهخلووقه ئهم دی ته بهرده ین، وی ب یا وان نه کر، ل روز ا چاری خهلیفه ی

ژ والی خواست ئهو ئیمامی فریّکهته نک وی، والی گوته ئیمامی: ئهز ب خودی کهمه قی جاری رحا تهیه وچو ددی نه، خهلیفهی سویندا خواری ته ب شیری نهکوژت، وئهگهر تو لیّقه نهبی ئهو ب قامچییان دی ته ئاخیّقت، ودی ته هاقیّته د عهرده کی قه تو روّژی لیّ نهبینی.. قان گهفان ژی ئیمام نهترساند ئینا ئهو بو کوچکا موعته می هاته هنارتن.

ل كۆچكا موعتەصمى:

سپیدی دیوانا خهلیفهی یا تثری بوو، ئیمام ئهحمه دئینا ژور هیشتا یی زنجیرکری بوو، پشتی سلاف کری، خهلیفهی گوتی: خو نیزیکی من بکه، پشتی چهند گوتنه ک د نافیه را ههر دووان دا هاتینه کرن، خهلیفه ی گوتی: تو چ دبیری بو قورئانی کوتی کیوت نیمامی گوت: ئهز وی دبیر یا خودی و پیغهمبه ری سلاف لی بن گوتی، قورئان گوتنا خودییه و نه یا مهخلووقه.. خهلیفه ی د خو را نه دیت د گهل دریژ بکهت، ئینا گوته هه قالین خو ژ سهر وگرگرین موعته زلییان: د گهل باخفن. حهتا نیزیکی روز ثافایی دان وستاندنا وان فه کیشا و نه و هه می پیکفه نه شیان ب ریکا علمی به رانبه رئیمام ئه حمه دی راوه ستن.

بهری دیوان قه پهقت موعته صمی ئیمام وزه لامه کن دی قه ده رکرن و د گوهن ئیمامی دا گۆت: فلان که سی تو دناسی؟ ئه و سهیدایی من بوو، چونکی وی گوهی خو نه دا من، من بریار دا ئه و ل عه دی بیته پاخشاندن و پییان قه بچنه سه رپشتی ازه لامی دی گوت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئه زئه حمه دی دناسم پروژه کا ب تنی ژی وی دو ژمناتی و بی ئه مربیا ته نه کرییه، و ئه و یی ل مالا خو که سی چو نه خوشی ژی نه دی تینه .. موعته صمی گوت: ئه زدانم ئه و مروقه کی زانا و تیگه هشتیه، و من گهله کی پی خوشه ئیکی وه کی وی د گهل من بت، به س د قی تشتی دا ئه و گوهدارییا من بکه ت ئه زب خوب ده ستی خو دی وی قه که م، و ئه زب خوب هه قالین خو قه دی چمه نک وی .. و خه لیفه کی ب قی چه نه دی ده ایمامی (طهماع) که ت.. پیشتی قی چه نه دی خه لیفه کی ب شیمامی زقری و گوتی: ئه ی

ئەحىمىدە تىو چ دې<u>نى</u>ژى؟ ئىمامى گۆت: تشتەكى ژ كىتابا خودى يان سوننەتا پىغەمبەرى -سلاف لى بن- ل سەر بۆچۈونا خۆ بىنن ئەز دى گوھى خۆ دەمە ھەوە.

ل روّرْئاڤایی بیّهنا موعتهصمی تهنگ بوو ئینا بریار دا ئیمام ئهحمه بو گرتیخانهیی بیّته زڤراندن، ل روّرُا دووی جارهکا دی ههر ب ڤی رهنگی وان خوّ د گهل ئیمامی جهرباند، دیسا چو پییّقه نههات، ل روّرُا سیبی موعتهصمی بریار دا دویماهییهکی بوّ مهسهلی بدانت:

روّژ چارشهنب بوو، بیست وچاری ههیقا رهمهزانی ژ سالا ۲۲۰ مشهختی، ئهو سین روّژ بوو ئیمام ئهحمهدی چو نهخواری، ب روّژی یی ب روّژی بوو، و ب شهقی لی مالا والییی بهغدایی یی گرتی بوو، ئیمامی زادی وی نهدخوار چونکی دترسییا یی حهلال نهبت! ل روّژا سیبی دیوانا موعتهصمی یا گریّدای بوو، خهلیفهی هنارته ب دویڤ ئیمامی را، بهری خهلکی ههمییی لی بوو کانی سوحبهت دی ل سهر چ راوهستت. ئیمام ئهحمهد دبیّژت: ((گاڤا وان ئهز بریمه نک موعتهصمی، وان ئهز د جههکی را برمه جههکی دی، وههچی جهی وان ئهز تیرا دبرم من ددیت یی تژی لهشکهر بوو وشیریّن وان د دهستان دا بوون، ئهز ب روّرکهفتم، موعتهصمی گوته ههڤالیّن خوّ: د گهل باخڤن، پشتی ئاخفتنا مه دریّژ بووی وئهو نهشیاین من لیقهکهن، جارهکا دی موعتهصمی ئهز قهدهرکرم وگوّته من: کانی چاوا دلی من ب کوری من قهیه، وهسا دلی من یی ب ته ژی قه گوهی خوّ بده من، من گوّتی: ئهی (أمیر المؤمنین) تشته کی ژ کیتابا خودی یان سوننه تا پیغهمهمری -سلاڤ لی بن-

ل قیری عمقل د سمری موعتهصمی نهما، لهو ل جمللادان خوری: وهرنی ب دهستان قه بهلاویسن. ئهو هاتن دهستین وی کنفکرن وهند شداندن حمتا نیزیک بوو دهستین وی ژگمه بچن، پاشی وان ئهو ب دهستان هلاویست حمتا پتر ژ بهوسته کی ئمو ژعمردی بلند کری. کوری وی صالح دبیّژت: حمتا بابی من مری ژی

-یهعنی حهتا بیست وئینک سالان پشتی هنگی- ئهوی ههر نهخوشییا خو ژ دهستین خو ددیت ژبهر هنگی دهمی وان ئهو ب دهستان هلاویستی.

پاشی موعتهصمی بریار دا ههر زهبانییه کی وی بیّت ودو قامچییان بدانته ئیمامی، حهتا ئهو ل گوتنا خو لیّقه ببت، یان ژی ب قوتانی بمرت. ئهو ل دویث ئیّک هاتن و ب کاری خو رابوون، قامچییا ئیّکی ئیمامی گوت: (بسم الله)، یا دووی گوت: (لا حول ولا قوه إلا بالله)، یا سییی گوت: (قورئان ئاخفتنا خودیّیه ونه یا مهخلووقه) ویا چاری گوت: (لن یصیبنا إلا ما کتب الله لنا).. و ب ثی رهنگی ئیمام ما، وههر جار موعتهصم پتر دقههری و ل جهللادی دخوری: دهستین وی باش بشدینن.

پشتی دهلیقهیهکی موعتهصم ژسهر کورسیکا خوّ رابوو و ب نک ئیمامی قه چوو وگوتی: تیچوون بوّ ته بت، ما دی خوّ کوژی؟! لیقه ببه ئهز ب خوّ دی ته قهکهم وبهردهم، ئیمامی گوهدارییا وی نهکر، هندهکان گازی کر: ئهی (أمیر المؤمنین) وی بکوژه وخوینا د ستویی من دا! موعتهصم زقری سهر جهی خوّ وفهرمان ل جهللادان کر کو دهست ب کاری خوّ بکهنهقه، دو سی جاران موعتهصمی ژی خواست ئهو لیقه ببت، بهلی ئهو لیقه نهبوو، لهو موعتهصمی گوته جهللادین خوّ: کی ژههوه دی ئهحمهدی بو من کوژت؟ ئیکی گوت: ئهز، وی گوتی: ب چهند قامچییان؟ وی گوت: ب پازده بیستهکان! موعتهصمی گوتی: دهست پی بکه خودی دهستین ته بشکینت!

ئه شه جهللادی دل ئاسن ب نک ئیمامی قه چوو وچهند قامچییه ک دانانی، ده می وان ئیمام ددا به وقامچییان هه و بین بینه ئیمامی سه وی خو بلند دکر وهیدی دوعا دکرن.. پشتی هنگی هنده کان پسیار ژی کر: ئه و هنگی ته چ دوعا دکرن؟ وی گوت: ترسا من ئه و بوو جلکین من د به و من دا بقه تیین وئه زبی ستاره ببم، قیجا من دوعا ژ خودی دکرن کو ئه گه و ئه زل سه و حمقییی بم ئه و من بی ستاره نه که ت.

دەمى جەلىلادى دەست ب لىندانا ئىمامى كىرى سى چار قامچىيەك دانانى ئىمام دلگرتى بوو، دەستىن وى قەكرن وبر ئاڭ لىخ كىر دا ھشيار ببت، پشتى ئەو ھشيار بووى دەرمانەك بۆ وى ئىنا وگۆتى: قەخۆ ودلى خۆ راكە دا ھشين تە بىنە سەرى تە، وى گۆت: ئەز رۆژىيا خۆ ناخۆم. بوو دەمى نقىژا نىقرۆ ئىمام ب لەشى خۆ يى بريندار قە رابوو ونقىژ كى، قازىيى موعتەصمى يارى بۆ خۆ پى كىن وگۆتى: خوين يا ب لەشى تە قە چاوا تو نقىرى دكەى؟ ئىمامى گۆتى: ما چاوا عومەرى نقىر دكون ژ برينىن وى دزا؟

ل قی دەمی خەلک تێک هاتن وتێک چوون، هەمییان شیرێن خو ڕاکرن وهاتنه بهر دەرگەهێ موعتهصمی وگوتن: یان دێ ئیمامی بهردهن یان دێ فتنهکا مهزن هلکهین.. ههڨالهکێ موعتهصمی ب ژور کهفت وگوت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئێک ژ دووان هلبژێره بهردانا ئهحمهدی یان فتنهکا مهزن. موعتهصم ژ گوتنا وی ترسیا لهو هنارته ب دویڨ ئیسحاقێ مامێ ئیمام ئهحمهدی را وگوتێ: بهرێ خو بدێ ما نه یی ساخه ئهڨه من تهسلیمی ته کر، ههره بینژه خهلکی دا ژ بهر دهرگههی څهرهڨن، دهمی خهلکی ئیمام دیتی یی ساخه ژ نوی تهنابوون، ل بهر دهرگههی خهلکی گوته ئیمامی: ئهی ئیمام تو چ دبیٚژی؟ ب سهرهکێ بلند ودلهکێ موکم څه گوت: قورئان ئاخفتنا خودیږیه ونه یا مهخلووقه.. ئینا خهلک څهرهڨین وئهڨن دوی څهگوهاست..

وهزیری موعته صمی یی موعته زلی گزته خهلیفی خون ئه مروقه فتنهه، ئهگهر تو ب من بکهی دی وی هافییه د زیندانی دا، بهلی موعته صمی ژ ترسین خهلکی دا گزت: نه نه.. وهسا نینه!

بەلىخ.. مللەت ئەگەر مللەت بت مەزن دى ھزرەكى بۆ كەت!

پشتی بیست وههشت ههیقان ژ گرتن ولیدانی ئیمام زقری مالا خوّ، بیّی ژ گوتنا خوّ لیّقه ببت، ههر چهنده وان ژ ترسیّن خهلکی دا ئیمام بهردا بهلی وه نهبت

بیّته هزرکرن کو وان بهلا خوّ ژ وی قهکر؛ چونکی هندی ژ وان هاتی وان نهخوّشی بوّ چیّ دکر..

ل سهر دهمی واثقی:

ل سالا ۲۲۷ موعته مر وکوری وی (واثق) هاته شوینی، خهلکی هزرکر فتنه خلاس، بهلی وهسا نهبوو چونکی واثق ژی مروقه کی موعته زلی بوو، واثقی بریار دا: هندی ئهزی ساخ بم چی نابت ئه حمه دل مزگه فتی ده رسان بده تیان ده رکه فته ناف خهلکی، و ب فی چه ندی ئیمام که فته ژیر مانا ب کوته کی د مال دا (إقامه جبریه)، ووان نه دهیلا خیر ئیمام بو نقیژی ژی بچته مزگه فتی، دگوتن: دا نهو که سی دی وه کی خو لی نه که ت. بهلی حه قی ملکی ئه حمه دی ب تنی نینه، هنده کین دی هم بوون ب بید عه یا موعته زلیبان نه درازی، وئیک ژ وان (ئه حمه دی کوری نه صری) بوو، ئه وی گه له ک جاران د ده رسین خو دا دها فیته موعته زلیبان وخه له تیبا وان بو خه لکی ئاشکه را دکر، له و واثقی بریار دا سه ری وی بیته وخه له میدانه کا به غدایی بیته هلاویستن، وله شی وی ل سامرا ها ته هلاویستن! ئیمام ئه حمه دی د ده رحمة وی دا دگوت: ((خودی په حمی ب ئه حمه دی کوری نه صری بیه ت، چه ند مروقه کی مه رد بوو، رحا خو پیشکیش کر!)).

(نهعیمی کوری حهممادی) ژی ئیک ژ وان زانایان بوو یین کو سهرا عهقیدا دورست ل سهر دهمی واثقی هاتینهگرتن و د گرتیخانهیی دا مرین، ههر وهسا (ئهبوو یهعقووبی بوهیطی) ئهوی بهری نوکه ژی مه بهحسی وی کری هاتبوو گرتن و د سجنی قه وی زنجیرین خو دهژاندن ودگوت: دقیت ئهز ب قان زنجیران قه بمرم؛ دا خودی بزانت کو هنده کی کهس ههبوون سهرا قی عهقیدی یین مرین.

د گەل موتەووەكلى:

پشتی واثق ژی مری و (موتهوه ککل) ل شوینا وی بوویه خهلیفه، وی بریار دا ئه بیدعه یه نهمینت، و باخفتن ل سهر نه بیته کرن، وجاره کا دی مهزهه بی سوننه تی بیته به لا فکرن، له و وی بیمام به مهردا و ده ستویری دایی جاره کا دی ل ده رسین

خو بزقرت ومهزهه بی سوننه تی دورست بو خهلکی بی رقی خهلیفه ی قهدره کی زیده دا ئیمام ئه حمه دی وهنارته د دویق را؛ دا ئه و بیته نک وی و فه رمان ل قاصدی کر کو ده ه هزار ده رهه مان ژی د گهل خو بو ئیمامی بیه تیمامی ئه و پاره ژی وه رگرتن وگوته کوری خو: هه په گازی فلانی و فلانی بکه ژنه ثییین موهاجری و ئه نصارییان، پشتی ئه و هاتین ئیمامی ئه و پاره هه می دانه فی وگوتی: قان ده رهه مان بیه ن ل سهر فه قیرین خو به لاث بکه ن.. کوری وی صالح دبیژت: ژوان ده ه هزار ده رهه مان بایی من ده رهه مه مکی ب تنی دا من! و بو زانین گوره ک د پییین ئیمامی بوو کوری وی دبیژت: ئه و پازده سال بوو ئه و گوره د پییان، و با را پیر ژی یا پنیکری بوو، گوت: ئه زچوومه نک بایی خو من دیت یی دکه ته گری، من گوتی: ته خیره؟ وی گوت: ئه قه شیست ساله من خو ژقان پاراستی، نوکه من گوتی: ته خیره وی ماه هستیه دویماهیی نه و بو نه و نو نه بو اله به لا!

کوری وی دبیرت: ده می بابی من چوویه نک موته وه ککلی من گوتی: ئه زدی بیر می کوری وی دبیرت: ده می بابی من چوویه نک موته وه کاری من گوت: هه ما تو وه بیر بیری یا من وته روی خلاس! و ده می نه خوشی را سه رابووی و دنیا ل به رفره بووی گهله که جاران وی دگوت: نه گه رحا من د ده ستی من دا با نه زدا وی به رده م.. ویا غه ریب نه و بوو ده می نه و یی گرتی و دهاته جه لده دان وی وه نه دگوت.

ب نەخۆشىيىنى ھاتە جەرباندن وى خۆ راگرت، و ب خۆشىيىنى ژى ھاتە جەرباندن دىسا وى خۆ راگرت: ﴿ إِنَّا وَجَدُنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ ٱلْعَبَدُ الْإِنَّاهُ وَالْبُهِ ﴾.

سلاف ل ئەحمەدى بن رۆژا ھاتىيە ھاقىتن د ناڤ ئاگرى دا، ورۆژا ئەو وەكى زىرەكى زەر وصافى ژ ناڤ دەركەفتى.. وخودى پىش ئىسلامى قە باشترىن جزايى خىرى بدەتى.

بەقىيى كورى موخەللدى ئەوى علم ب كراسى خازۆكان ژ ئىمامى ئەحمەد ۋەرگرتى!

ل باژیــپێ بهغدا، پشتی شتلا فتنێ ب دهستێن موعتهزلییان هاتییه چاندن، پاشی ب پشتهڤانیا هنده ک خهلیفێن عهبباسییان شین بووی، وڕوٚژ بوٚ ڕوٚژ بستیکا وێ ڕابووی، ونێزیک بووی بهری ژ خو بده ت، زانایه کێ خودایی سوٚز دا بهر سنگێ ڤێ فتنێ بگرت، وتهحهمهولا ههر نهخشییه کێ بکه ت یا کو د ڤێ ڕێکێ بگههتێ.. ئهو زانا وه کی گهله ک ژ ههوه دزانن ئیمامێ مهزن ئهحمه دێ کوڕێ حهنبه لی بوو، ئهوێ پشتی هنگی ناسناڨێ (إمام أهل السنة) ل سهر هاتییه دانان.

ئیمامی گەلهک نهخوّشی دیتن، هاته جهلدهدان، پاشی بو دەمهکی دریّر هاته گرتن، وپشتی ئهو ر گرتیخانهیی هاتیه بهردان ژی، بریارا دەولهتی ئهو بوو: چی نابت بو ئهحمهدی کوری حهنبهلی ل مزگهفتی روینت ودهرسیّن حهدیسی بیّرت، وچی نابت ئهو چو فهتوایان بدهت، وههر کهسهکی بچت ل نک وی بخوینت، یان پسیارهکی ژی بکهت، ئهو ب توندی دی ئیّته جزادان..

ل وان روزین ئه بریاره دهاته ب جهئینان، جحیّله کی حهز ژ علمی کیتابی وسوننه تی دکه ت، ژ وه لاته کی گهله کی دویر ژ به غدا، ل روزئا قایا جیهانا ئیسلامی، ل وه لاتی ئهنده لوسی، ب لایی روزهه لاتی قه هات، دا ئیکسه ر ژ ده قدی ئیمام ئه حمه دی علمی و حه دیسان وه رگرت، ناقی وی جحیّلی (به قیی کوری موخه للدی) بوو، پشتی قوینا غه کا دویر و دریژ، و وه ستیانه کا مهزن، ئه و گه هشته به غدا.. و پشتی

ئەو گەھشىتى ئىخكسەر وى پسىيارا بابى عەبىدللاھى ئەحمەدى كورى حەنبىەلى كر، كانى ئەو ل كىقەيە؟ وكەنگى دروينتە خوارى بۆ گۆتنا دەرسىي؟

وههر ئیکی وی پسیارا ئیمامی ژی دکر، نیشانین حیبهتییی ل سهر دیدمی ئاشکهرا دبوون، وهنده ک جاران ئه و دا مینن دئیک ودو فوکرن، وهنده ک پسیارین غهریب ل سهر دیدمین وان ئاشکهرا دبوون، هه و وه کی وان ب بی ده نگیا خو دگوته ئیک ودو: ئه قه چ پسیاره ئه قه دکه ت؟ پاشی ئه و دا ژی قه په قن هه و وه کی وی پسیاره کا حمرام کری، یان ناقه کی خهطه رگوتی، حمتا جاره کی مروقه کی ب بسته یی قه گوتییی : دیاره تو نه خه لکی به غدایی ؟ وی گوت: نه خیر! ئه ز مروقه کی غهریبم، ژ وه لاته کی دویر ئه زی هاتیم، من دقیت علمی بی خو ژ بابی عه بدللاهی وه رگرم.. وی مروقی گوتی: باشه، ماده م وه سایه ئه ز دی سوحبه تا نه حمه دی کوپی حمنه لی بو ته که م، ودی مالا وی ژی نیشا ته ده م، به لی هشیار بی که س نه زانت که س نه زانت.. پاشی وی مروقی سوحبه تا ئیمامی بو قه گیرا، و مالا وی نیشا دا..

ههر چهنده قی حجیّلی ئهندهلوسی دزانی کو چوونا مالا ئیمام ئهحمهدی ل دهمه کی هوّسا، وه کی یاریکرنا ب ئاگرییه، به لیّ حه ژیکرنا وی بوّ علمی و قیانا وی بوّ وهرگرتنا حهدیسیّ ژئیمامی ئه و پال دا کو قیّ (موخاطه ریّ) بکه ت، وبچته به ردری مالا ئیمامی، گاڤا دهرگه ه قوتای، ئیمامی ب خوّ دهرگه ه بوّ قه کر..

- كەرەم كە، تە خيرە؟

وى بەرسقا ئىمامى دا:

ئیمامی گۆتى: بەلكى تە يى گوھ لىن بووى، وان چ بريارا داى، وئەز دترسم ئەو نەخشىيەكى بگەھىننە تە..

وى گۆت: ئەز د خەما نەخۆشىيا وان نىنم، چ دكەن بلا بكەن؟

ئیمام ئەحمەدى گۆتى: كورى من! بەلكى ئەو مەنعا تە ژ قى چەندى بكەن؟ (بەقى) گۆت: ئەگەر من ژ لايى تە قە دەستويرى ھەبت، ئەز دى ب رىكەكا وەسا ئىمە نك تە ئەو نەشىن مەنعا من بكەن!

ئيمامي گۆتى: وى بكه يا تو حەز بكەي..

رۆژا د دویث، خهلکی جحیّلهکیّ ب هندهک کراسیّن دریای دیت، وهسا یا دیار بوو ژ سهروبهری وی کو ئه و مروّقه کیّ بیّ خودانه، ل سهر خیّر وخیّراتیّن خهلکی دژیت، ههر جار ل دهمه کیّ روّژی دیار دبوو، و ب نک وی تاخی قه دچوو یی مالا ئیمامی لیّ، گازی دکر: خیره کیّ د گهل من بکهن، خودی ره حمی ب ههوه ببهت، پاشی دچوو بهر دهرگه هی مالا ئیمام ئه حمه دی، ئیمامی دهرگه ها به بینه کیّ ههردو ل بهر دهری دمان، پاشی ئه و خازو ک دز قری قه و دچوو غهواره دبوو دا بیری عهردی یی داعویرای..

پشتی دهمه کی ته نگافی ژسه رئیمام ئه حمه دی رابوو، خه لیفتی عه بباسی ها ته گوه قرین، و خه لیفتی نوی کو (موته ووه کل) بوو حه زژ سوننه تی دکر، له و بریار دا دویماهی تی بو وی فتنی بدانت یا موعته زلییان هلکری، وئیکه مین فه رمان دای ئه و بوو (ئعتبار) بی ئیمام ئه حمه دی بیته دان فه، و حه له قا وی یا علمی دوباره ل مزگه فتا به غدا بیته گریدان، و قه دره کی زیده بی وی بیته گرین، و ب فی ره نگی (محنه) ژسه رئیمامی رابوو، وبید عه چی ئه وین ل به رسیبه را شیری خه لیفه ی ئه زمانی خو وستویی خو دریژ کری، جاره کا دی ل به رانبه رروناهییا علمی ئیمام ل ئه حمه دی ره فین و زفرینه د کونجین خو یین تاری فه د. و روزه کی ده می ئیمام ل حمله قا علمی ل مزگه فتی یی روینشتی، خه به ره که هشتی، پشتی ئه و ژده رسی خلاس بووی، وی گوته طه له بین خو: سه ره دانا نساخه کی مه یا هه ی هه چییی ژه هه و د دقیت بلا د گهل من بیت.

ل لایه کی به غدا خانه ک ههبوو، وه کی ئۆتیلین مه یین ئه ڤرۆ، مروٚڤین بیانی وریٚڤنگ لی دمان، ل مهزه لکه کی شه ژ شی خانی، جحیله کی لاواز ونساخ

همهبوو، خودانی خانی د سوحبه ا وی دا حیبه ای بووبوو، ئه شه کیه؟ وهاتیه یه؟ هنده ک جاران ب جلکین دریای وه کی وان که سین خواستنی دکه ن، ده ردکه شت، وهنده ک جاران مهزه لکا وی یا تژی کاغه ز وکتیبین! وئه شه چه ند روزه که هه رنه نه دی بیژی یی نه خوشه، وپیچ پیچه وی نه خوشییا خو ژ شی نه فه می نه دو رکه فتیه دی بیزی یی روینشتی، وی حه ره که کا غه ریب ل غه ریب دیت.. ئی قاریه کی ده می ئه و ل خانی یی روینشتی، وی حه ره که کا غه ریب ل به رده ری خانی دیت، مروف تیک هاتن وتیک چوون، هه روه کی تشته کی نه یی عده ای خانی دیت، مروف تیک هاتن وتیک چوون، هه روه کی تشته کی نه یی عمده ای جادی چیبوو، مروف ب له زهاته ژور، وبه ری خودانی خانی پسیاری ژی بکه ت: ئه و چ قه ومی ؟ وی گوتی: ئه شه هات. خودانی خانی هزر ئه و دی بیژت: ئه شه خه لیفه یه هات، ژ به روی ئزد حاما ل سه رجادی چیبووی، گوت: کیه هات ؟ وی گوت: بایی عه بدللاهی یی به رب خانا ته شه دئیت، دی سه را نه خوشه کی وی گوت:

ئیمام د گهل مهوکبی خو گههشته وی مهزهلکی یا ئهو جحیل تیقه پازای، وگافا گههشتیه نک نهخوشی، ئیمامی گوتی: مزگینییا خیری ل ته بت، بابی عهبدرره حمانی، دوعایا من ژ خودی ئهوه شفایی ب رزقی ته بکهت.. و تو دا بیژی قهده رل هیفییا فی دوعایی بوو ژ بابی عهبدللاهی، پشتی هنگی ب دهمه کی کیم بابی عهبدرره حمانی (بهقیی کوپی موخللدی) پابوو سهر پییان، پشتی خودی بهره که تا دوعایا ئیمامی شفا بو هنارتی، ودهمه کی درید پیشه نهچوو ئهو ل سهر دهستی ئیمام ئه حمه دی وزانایین دی ل به غدا بوو ئیک ژ مهزنترین موجته هد وزانایین ئهنده لوسی، وسهرهاتیا وهرگرتنا وی بو علمی ژ ئیمام ئه حمه دی ب کراسی خازو کان بوو ئیک ژ مهزنترین ده رسان بو ههر کهسه کی بقیت ببته خودان علمی دا.

ویا مای بیّرین: بهقی خودانی تهفسیره کیّیه، ئیمامیی مهزن ئبن حهزم د دهر حهقی دا دبیّرت: د ئیسلامی دا تهفسیره کا وه کی یا بهقی نههاتیه نقیسین. وئهو ئیّکهمین زانا بوو فقهی حهدیسی ل ئهنده لوسی بهلا څکری، لهو فهقیهیّن مهزهه بی

مالکی نهیاره تیبا وی دکر، بهلی وی دگرته وان: داره کا وهسا من یا چاندی حماتا دهجال بیّت کهس نه شیّت وی بینته دهر، مهخسهدا وی فقهی حمدیسی بوو.

دبیّژن: وی پشکداری د پتر ژ حمفتی غمزوان دا کر بوو، و ل سالا ۲۷۶ ل وهلاتی ئمندهلوسی چووبوو بمر دلوّڤانییا خودیّ.

بشرێ کوڕێ حارثی سهروەرێ خودێناسێن دەمێ خۆ

(بشر الحافی) د دیروّکا مروّقیّن خودی دا ناقه که گه له ک ژ وی روّژی گه شتره یا هوین ل عهسمانی دبینن، خودیّناسی وزوهد ل سهرده می وی گه هشتبوو نک وی، و ژ وی ده رباس نه بووبوو، وروّژا ئه و مری ئیمامی (ئه هلی سوننه ت وجه ماعه تیّ) ئه حمه دی کوری حه نبه لی گوت: ((که سه کیّ وه کی خوّ وی ل پشت خوّ نه هیّلایه..))! پشتی نقیّژا سپیدی جه نازی وی ژ مزگه فتا به غدا ده ریخست و به ر ب زیاره تان قه ها ته برن، و دبیّرژن: پشتی نقیّژا عه یشا ژ قه شارتنا وی خلاس بوون، هندی هند ئرد حام و قه ره بالغا مروّقان چیبووبوو، زانایی حه دیسیّ ییّ مه زن (عه لییی مه دائنی) ئه وی هنگی ل ویری حازر، ب هه می ده نگی خوّ گازی کر: ((ب خودی ئه قه شه ره فا ناخره تیّ)).

ئه شمرو قی هه، یی ل سهر دهستی سهییدی زاهدین زهمانی خو (فوضهیلی کوری عیاضی) فیری زوهدی بووی، و ب سهر سهری جونهیدی بهغدادی ویین ل مهرته به وی که فتی، و بوویه ئیک ژوان خودیناسان یین هندی دنیا ههبت، ئوممه تین دی دا دی شانازیی پی بهت وخو پی سهربلند بینت..

زهلامه کی بوو باش عهره بی نه دزانی، و ل ده سپنکا خو مروقه کی وه کی هه رو نیا دی بوو، به لکی ژگه له کان خرابتر ژی بوو، پاشی که ره ما خودی قیرا گههشت، وئه و ژوی نزمییی یا ئه و تیدا به رب بلندییه کا وه سا قه بر، کیم که س دشین بیننه سه رهزرا خود. و که رهم یا وه سایه د گه ل وان مروقان یین ژهه ژی بن! قیجا (بشری حافی) یه عنی: یی پیخواس! کی بوو، وسه رهاتیا وی د گه ل زوهدی و خودینا سیسی چ بوو؟

كەرەم كەن دا بەر ب جيهانا وى قە بچين، حەتا قى چەندى بزانين..

بشر کی بوو؟

بابی نهصری، بشری کوری حارثی، ئهوی زانایی مهزن (ئیمامی ذهههیی) دبیّژتی: (العالم المحدث، الزاهد الربانی، القدوة، شیخ الاسلام) خهلکی گونده کی ژ گوندیّن (مهروّییی) بوو، دگوتنی: (مابهرسام)، وبابی وی یبی شهشی ل سهر دهستی ئیمام عهلی هاتبوو د ئیسلامی دا، وناقی خوّ کربوو (عهبدوللاه).. بشر ل سالا (۱۵۰) مشهختی، ل گوندی خو نهوی دکهفته ده شهرا مهروّیی ل وهلاتی خهراسانی، یان ل باژیری بهغدایی ل دویث گوتنه کی، ها تبوو سهر دنیایی.

ل دەسپیکا ژین خوّ، وچەندەکی ژ جحیّلینیا خوّ ژی، ئەو ژ دینداریی ومروّقیّن دیندار یی دویـر بـوو، نـهدهاته سەر هزرا وی ژی کو ئەو روّژەکی بـهر ب خـودی شـه بچت، وببتـه ژ زەلامیّن شـهڤی ییّن کـو شـهڤ ونیـڤ شـهڤان ب موناجاتا خودی ورکـووع وسـجوودان قـه دبهنـه سـهری.. بـهلیّ ئـهو ژ زەلامیین شـهڤی بـوو، وگهلـهک جاران وی شـهڤ وروّژ دکرنـه ئیّک، وخـهو ب چاڤان نـهدکـهفت، بـهلیّ.. نـه ژ بـهر عیبادهتی وتهههجودان، نه.. بهلکی بوّ هندی دا ئهو ب سهر مالهکیّ یان کاروانـهکی دا بگرت، ووان بشهلینت!!

بهلێ، کی ژههوه ئهوێن ههوه ناڨێ زاهدێ مهزن بشرێ حافی گوه لێ بووی، باوهر دکهت کو ئهو ڕوٚژهکێ ئێک ژ مهزنترين دزێن دهڤهرا خوٚ بوو، يێ ناڨێ وی ترس د دلێن خهلکی دا پهيدا دکر؟!

بشر.. ئەوى شەقەكى ھاتىيە مال، وحەتا سىپىدى ل بەر دەرى مايە ژ پىيان قە وھزرىن خۆ كرىن، ودەمى سىپىدى ھندەكان ژ خەلكى مالا وى گۆتىيى: ئەو تە خىر بوو شقىدى ھەمىيى تو ل بەر دەرى يى راوەستىاى بووى وتە ھىزرىن خۆ دكرن؟ وى گۆت: من ھزرا خۆ د خۆ دا دكر، ئەرى ئەز چمە حەتا خودى ئەث نعمەتە د گەل من كرى، وبەرى من دايە ھىدايەتى.. ئەگەر ئەز ژى وەكى فىلان وفلانى (وناقىن وان ژى بشر بوون) مرۆقەكى كافر بامە، ئەز دا چ كەم.

ئه شهره، دزیکه ره کن نا شدار بوو، پاشی رقره ک ب سه ردا هات (فه ضلی خودی) ژی گرت، ووی رینکا خو گوها رت کن کارت ووی رینکا خو گوها رت کارک فضل آلله یکو تیه من یک آه و آلله کو سیم علیم کرت و می و سه روه ری زاهدین سه رده می خو ، یین هه رجا ره کا به حسی زوهدی بیته کرن ، نافی وی ژی دئیته گوتن.. دا گوهی خو بده ینه بشری چاوا بو مه به حسی ده سپیکا خو د گه ل زوهدی دکه ت، ووی سه به بی دبیرت یی به ری وی ژیکه کی بو ئیکا دی وه رگیرای..

دەسپيْكا زوھدا وي:

هـهڤالـێ وی ئـهییووبێ عـهطـار دبێـژت: جـارهکێ ئـهز وبشـرێ حـافی پێکڤـه ل جههکی دچووبن، دو زهلام د بهر مه رِا بۆرین، ئێکی گۆته یێ دی:

- بـهرێ خـۆ بـدێ، وێ هـه بشـره، هـهر شـهڤ هـزار رکاعـهتێن سـوننهت دکـهت، وسێ روٚژان پێکڤه روٚژيێ دگرت، وتشتهکي ناخوت.

گۆت: بشر ل من زڤرى وگۆت:

- بەرى خۆ بدى.. چاوا ئەو تشتى جوان بەلاڤ دكەت، وقبحەتىن مرۆڤى قەدشىرت! ئەييووب، ئەز ب خودى كەمە شەقەكا ب تنى ژى مىن ھزار ركاھەت نەكرىنە، وجارەكا ب تنى ژى مىن سى رۆژى پىكى ئەكرىنە، بەلى ئەز دى بۆ تە بەحسى دەسپىكا خۆ كەم..

پاشی وی بو من به حسی جحیلینییا خو کر، وکانی چاوا به ری وی که فته زوهدی.. کاری وی ئه و بوو گهله ک جاران ئه و ژباژیپی ده ردکه فت، ل سه رین ریکا که مینا خو قه دنا، بو هندی دا بی تالعه ک بکه فتی، وئه و ب شهلینت، جاره کی ژ قان جاران، هه قاله کی وی ژ قان دایی کو هه ردو پیک قه ده رکه قن، ب ریقه، و ل نک حه مامه کی، وی کاغزه ک ل عه ردی دیت خهلکی پی لی ددانا، وپیس بووبوو، وی ئه و کاغه ز ژعه ردی راکر وبه ری خو دایی دیت ناقی خودی یی ل سه ر، ئینا وی به ری خو سه رئه قراز دا وگوت:

- ئەى سەيىدى من! ناڤى تە ل ڤێرى يى ھاڤێتىيە، وخەلك پى لى ددانت! پاشى وى ئەو كاغەز داقوتا، وپاقژ كر، بشر دبێژت:
- من ل سهر داری دنیایی دهرههمه کی ب تنی ههبوو، ئینا ئهز ب نک دکانا عهتاره کی څه چووم، ومن ب هنده ک بینا خوش ب وی دهرههمی کړی و ب وی جهی دا کر یی ناقی خودی ل سهر، پاشی من ئهو کاغهز بر دانا جهه کی پاقرد. پاشی ئهز چوومه نک هه څالی خود.

ورۆژا د دویڤ دا، دەمێ لێ بوویه سپێده، ئهو چوو نک ههڨالهکێ خو یێ شوٚلێ شیشێ دکر، گاڨا ههڨالێ وي ئهو دیتي، گوتێ:

- برا، ب خودی شقیدی من خهونه کا وهسا خوّش یا ب ته قه دیتی، چو خهونین ژ خودی خوّشتر من نه دیتینه.. وئه زنابیز مه ته ئه و خهون چیه حه تا تو نه بیّریه من کانی ته چ کاری باش قان روّژان کرییه.

بشری گۆتى:

- مانی تو من دنیاسی، ب خودی تشته کی باش من نه کرییه.. کاره ک تی نهبت، حال ومهسه لین من و کاغزه کی نه قهنه..

ووی سەرھاتىيا خۆ يا وى ئىتقارا چووى بۆ قەگىپرا، ئىنا قەھالىن وى سەرى خۆ ھۋاند وگۆت:

- ههما ئهوه وچو ددی نه! شقیدی من د خهونی دا دیت، ههر وهکی دهنگهک دهاته من، ودگوته من: بیژه بشری، ئهو ناقی مه ژ عهردی رادکهت دا کهس پی لی نهدانت، ئهم ل دنیایی وئاخرهتی ناقی وی دی بلند کهین، ودلی وی وهسا دی پاقژ کهین کانی چاوا وی ناقی مه پاقژ کر.

وئه ف خهونه یا هه قالی وی ب وی قه دیتی، و د هنده ک گوتنان دا هاتییه کو وی ب خو نه فدی به فرنه ل وی شه قی ب خو قه دیت، بوو نه گهرا هندی ریکا بشری بیته قه گیران.. و ژویری روژی پیقه تر، خه لکی بشری

دزیکهر ژ بیرکر، ووان بشرهکن دی نیاسی، ئهو بشری بوویه سهروهری زاهدین بهغدا ل سهر دهمن خود.

بشري زاهد:

پشتی بشری ریّکا خو وهرگیّرای، ئیّکهمین تشت وی کری نهو بوو وی باری خو ژ زانینا علمی شهرعی زیده کر، وی قهستا (حهلهقیّن علمی) ل مزگهفتان کر، و ل سهر دهستی زانا وزاهدین مهزنین سهردهمی خوّ، خو فیّری (علمی) و (عهمهلی) کر، و ژ وان زانا وزاهدیّن مهزن ییّن وی قیّرا گههاندی: فوضهیلی کوری عیاضی، وعهبدللاهی کوری موباره کی، وگهلهکیّن دی.

وتشتی (بشر) ژ قان جوداکری ئهو بوو بشری خوّ ب بهلاقکرنا علمی، ودانا دهرسان، وریوایه تی قه موژیل نهدکر؛ چونکی وی ژ بهر زهدی و ترسا وی یا زیده ژ خودی خوّ ل وی مستهوایی نهددیت (سهیدا) بت، وهزر دکر (سهیداینییا مروّقی) ئهگهر مروّق ئهو نهبت یی خودی خیّرا وی قیای، ئیکا هند ژی چی بکهت ئهو زیده د خوّ بگههت، و پهنگهکی خوّمهزنکرنی د دلی دا پهیدا ببت، مروّقهکی جارهکی پسیارا حهدیسه کی ژی کر، ئینا وی گوته من:

- ئەگەر پسياركرنا تە بۆ دنيايى بت، پسيار نەكە، وئەگەر بۆ ئاخرەتى بت، مە ريوايەت كرييە كو ((ملياكەت عەمەلى وى مرۆۋى يى ب كارى خۆ موعجب بت، بلند دكەت، حەتا ئەو وى دبەتە نك خودى، وخودى دبيرت: وى بهاڤينە د (سججينى) دا، چونكى ئەو كارەكە وى نە بۆ من كريە)).

ل سهر قی بناخهیی وی خوّ ژ حهدیسی وریوایه تی ددا پاش، ونهخاسم ل وی دهمی هنده ک (طهله بین علمی) پهیدا بووبون، مهدحه بوّ خوّ ب زیده کرنا ریوایه تان دکر، ئهگهر نه.. بشری گهله ک جاران دگوّت: ئهز تشته کی باشتر نابینم ژ داخواز کرنا علمی، ئهگهر ئه و بوّ خودی بت.

ئه و ریّبازا بشری د زوهدی دا بو خو دانای، یا ئاڤاکری بوو ل سهر چهند بناخهیهکان، ئیک ژوان ئه و بوو تشتی دلی وی چووبایی، وئه و پی حهسیابا کو

نهفسا وی پی کهیفخوش دبت، وی خو ژی ددا باش. دگوت: نهفس گافا تیر بوو وخوشیین خو ههمی دیتن، بهطران دبت، وههر گافهکا نهفس بهطران بوو، بهری خودانی خو دی ده هیلاکی. ئهو چهند سال بوو وی هند خوارن نهخوار بوو کو تیر ببت، وپاریهکی زیده تر ژهندی کو ئهو خو پی بگرت، نهچوو بوو ده قی وی، روژه کی هنده کی مروقان گوته ئیمامی مهزن ئهجمه کوری حهنبهلی:

- بۆ مە بەحسى تەقوايى بكه..

ئيمامي گۆت:

- (أستغفر الله) ئيّكيّ وهكى من ييّ هنديّ نينه بهحسيّ تهقواييّ بكهت، ئهز رُ فيّقييييّ بيستانيّن بهغداييّ دخوم، ئهگهر بشر با ئهو دا ب كيّر ئيّت بيّ ههوه بهحسيّ تهقواييّ بكهت؛ چونكى وى ئهو نهدخوارن..

همڤالێ وی حممزهیێ بهزاز دگۆت: چی زاهدێ من دیتی دهاڤێته دنیایێ وژێ دخوار، بشرێ کورێ حارثی تێ نهبت، وی دهاڤێتێ وژێ درهڤی.

وخوّ د مهسهلا علمی ژی دا، جارهکێ هندهکان گوتێ: تو حهدیسان ریوایهت ناکهی؟ وی گوّت: دلێ من دچتێ هندهک جاران ئهز وان ریوایهت کهم، بهلێ گاڤا دلێ من چوویێ، ئهز خوٚبێ دهنگ دکهم.

بناخهین دووی یی بشری ریبازا خو یا زوهدی ل سهر نافاکری نه و بوو چو جاران وی دلی خو نه دبره تشته کی یی د دهستی خهلکی دا همی، له و همر گاف نه و ژ وان یی بی منه بوو، خهلک یی موحتاجی دینی وی بوو، وئه و یی موحتاجی دنیایا وان نهبوو، له و نه و ب سه ر سه رین وان که فتبوو، روژه کی زه لامه کی گوتی:

- بابي نهصري، خهلک چهند حهز ژ ته دکهن!

ههر وهكي وي ب ڤێ چهندێ خوٚش نهبوو، لهو گوٚتێ:

- حەز ژ تە ژى دكەن، ئەگەر تە بقيت..

گۆت: چاوا؟

وي گۆتىخ:

- ئەو تشتى د دەستىن وان دا ھەي بۆ وان بهيلە، ئەو دى حەز ژ تە كەن..

مروقه کل ویری یی روینشتی بوو، گوت: من گوه ل نسماعیلی کوری عمبدللاهی بوویه، دگوت: من گوه ل نافعی بوویه، وی ژ عمبدللاهی کوری عمبدللاهی کوری عمبدللاهی برویه، دیریژت: زهلامه کی گوته پیغهمه مری اسلاف لی بن کاره کی عومه ری گوه لی بوویه، دبیرژت: زهلامه کی گوته پیغهمه ری اسلاف لی بن کاره کی نیشا من بده، ته گهر ته ز وی بکه م، خودی ل عمسمانی حه ز ژ من بکه و وخهلک ل عمردی.. گوت: پیغهمه مری اسلاف لی بن گوتی: در داخی خودی خودی دی حه ز ژ ته که ت، ودلی خو نه به وی تشتی د دهستی خهلکی دا خهلک دی حه ز ژ ته که ت، ودلی خونه می مدیسه بو وی گوتی، که یفا وی گه له که هات، کو گوتنا وی وه کی گوتنا ییغهمه ری ده رکه فتی.

بناخهین سین د زوهدا بشری دا ئه و بوو تشته ک وی ژبه رخه لکی نه دکر، وکانی ئه و ل نک خه لکی یی چاوا بوو، ده می ئه و یی ب تنی ژی، ئه و هه ریی وهسا بوو، هه قاله کی وی دبیزت: جاره کی ئه زچوومه د مزگه فتی قه، ومن دیت ئه و وه سا بوو، هه قاله کی وی دبیزت: جاره کی ئه زچوومه د مزگه فتی قه، ومن دیت ئه و ب تنی ل ویری بوو، نقیژ دکر وسه ری وی د سوجدی دا بوو، من خو نیزیکی وی کر دا برانم کانی ئه و چ دبیزت، من گوه لی بوو وی دوعایه ک دکر و دگوت: ((یا ره ببی تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو فه قیری ژ زه نگینیی خوشت قیت ره ل نک من، و تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو بی نافی ژ نافداری خوشت قیت ره ل نک من، و تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو بی نافی ژ نافداری خوست قیت ره سه رحه شی خو کو بی نافی و نافذاری و نامدویی و نه و سه رحه شی کرنا ته نائی خم)) گوت: ((و تو دزانی و تو یی ل سه رعه رشی خو کو نه گه ر من ره نه دگورت)).

وهه قاله کن وی دبیّرت: جاره کن نیڤرو ئه و هاته نک من ل دکانی، فیّقیه کنی خوّش ورطاب ل به ر سنگی من بوون، وی به ری خوّ دایی، من زانی کو دلی وی یی دچتی، من گوتی: به گهر تو حهز بکه ی هنده کنی ژی بخوّ.. وی گوّت: ب خودی تشته کی خهلکی ژ من زانی کو ئهز ناکه م، ئهز وی د پشت وان را ناکه م!

بناخهین چاری ئهو بوو بشر چو جاران ژ (مهکرا) خودی یی پشت راست نهبوو، و ژ نهفسا خو یی ئهمین نهبوو، وغوروور بو وی ب وان ناق ودهنگان چی دبوو یین وی د ناق خهلکی دا ههین، روزهکی بشر ل کولانه کی دچوو، مروقه کی سهکران ئهو دیت، یی سهکران ب نک وی قه چوو وکهیفا خو پی ئینا وخو تی وهرکر وماچی، وگوت: سهییدی من، بابی نهصری، بشر! وبشری ئهو ژ خو نه دا پاش، حهتا ئهو ب خو چووی، بشر لی زقری وچاقین وی تژی روزندک بوون، وگوت: زهلامه کی حهز ژ ئیکی دکهت، ژ بهر خیره کی یا ئهو هزر دکهت کو ل نک وی ههیه، بهلکی ئهو خلاس ببت ویی ئهو حهز ژی دکهت خلاس نهبت، چونکی ئهو نزانت کانی حالی وی چیه.

وئیّک ژ دوعاییّن گهلهک جاران وی دکر ئهڤه بوو: ((یا رهببی، ئهگهر ته د دنیایی ناڤ ودهنگیّن من بهلاڤ کربن، دا ل ئاخرهتی شهرما من ببهی، تو وان ناڤ ودهنگان ژ من بستینه)).

هندهك گۆتنين وي:

- ئەگەر رۆم ھەمى بىن حەتا بگەھنە بەر دەرى بەغدا، وزەلام ب شىرى خۆ بەر سنگى وان بگرت، وئەو ب تنى وان بزۋرىنتە وى جهى يى ئەو ژى ھاتىن، فايدى وى ناكەت ئەگەر ئەو ھندى سەرى دەرزىكى صەحابىيەكى پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن- بى بها بكەت.

مهعنا: بشر ل وی باوهری بوو کو کاری چاک، خو نهگهر جیهادا د پیکا خودی ژی دا بت، چو مفایی ناگههینته خودانی خو، نهگهر هات وعهقیده یه کا پیس وی همبت.. وصهحابی نهون یین دین د پیکا وان پا گههشتیه مه، وههر کهسه کی د باوهری وعهداله تا وان دا بکهفته شکی، یان بهایی وان کیم بکهت، مهعنا نهو یی شکی بو مه د دینی دا چی دکهت، وئه شه مهزنترین تاوانه نهو دکهت.

- وموحهممه دی کوری نوعه یمی دبیّرت: جاره کی نهز چوومه نک بشری دهمی نهو یی نساخ ومن گوتی: شیره ته کی ل من بکه، وی گوّت: ل شی خانی میریه کا

همی دندکان ل هافینی کوّم دکهت؛ دا ل زقستانی بخوت، روّژه کی ده می دندکه ک د ده فی دا، چیچکه ک هات خوّ لی دا وئه و ب دندک فه بر، فیّجا ئه و نه نهه شت نه وان دندکان بخوت ییّن وی کوّم کرین، ونه ئه و هیفی ب ده ست خوّ فه ئینا یا وی رادهیّلا.. من گوّتی: هیّشتا، وی گوّت: تو چ دبیّژی بوّ وی ییّ مالا وی قهبر بت، وریّکا وی پرا صیراطی بت، ولی زقرینا وی قیامه بت، وپسیارکه ریّ وی خودی بت، فیّجا ئه و نه زانت دویماهییا وی دی به حه شت بت دا که یفا وی بیّت، یان دی جه نه مه بت دا نه و ب خهم بکه فت، فیّجا خه ما وی چه ند دی یا دریّث بت، وموصیبه تا وی چه ند دی یا مه زن بت.

- وجاره کی وی دهستی خو ب نک خهلیفه ی قه دریژ کر وگوت: چی گاڤا ئهڤه فتنه نهبت، خهلک چو فتنان نابینن.

- وئهو دگۆتنه کا خو دا به حسى زانا وقورئانخوينان دکهت، ودبيرت: ئهو ب دو سالوخه تان يين چووينه هيلاكي: ب غهيبه تي، و ب خو موعجبيي.

- و د شعره کا خوّ دا ئه و به حسى خهلكى زهمانى خوّ دكهت، ئه وين حه ز ژ تىكهلىا خهلكى دكهن، ودېيرت:

> يا من يسر برؤية الإخوان مهلا أمنت مكائد الشيطان خلت القلوب من المعاد وذكره وتشاغلوا بالحرص والخسران صارت مجالس من ترى وحديثهم في هتك مستور وخلق قران

- و د گۆتنه کا دى دا دېيزت: هنده ک مروّڤ ههنه پشتى مرنا خوّ ژى حهز ژ ريمه تيي دکهن، دهمي حهز دکهن گهله ک مروّڤ ل سهر جهنازهيي وان حازر ببن. ل سالا (۲۲۷) ل باژیّری به غدا زاهدی مهزن بشری حافی مربوو. وگافا خهبهری مرنا وی گههشتیبه ئیمام ئه حمهدی، وی گوّت: ئه و ژ وان بوو یین صهبرا مروّقی پی دهات.. و د گهل جهنازی وی چوو سهر زیاره تان.

ویا مای بیّرین: دبیّرنه بشری (الحافی)؛ چونکی ل جحیّلینیا خوّ دهمیّ ئهو د چوو علم وهردگرت، ژ بهر زوهدا خوّ ییّ پیخواس بوو.. ودبیّرن: جاره کیّ ئیمام ئهحمه دی گوّت: ئهگهر وی پیّلاقه ک کربایی، وحالیّ خوّ ل بهر خهلکی قهشارتبا بوّ وی چیّتر بوو!

مرۆڤێن خودێ وگرييا ژ ترسێن خودێ دا

.. وسهرهاتییا مروّقیّن خودی د گهل گرییی ژی سهرهاتییه کا عنتیکهیه، و ژ قی چهندی عهجیّبگرتی نهبن، هه قالینییا مروّقیّن خودی د گهل وی روّندکا ژ ترسیّن خودی دا ژ چاقیّن وان دباری ژ هه قالینییا وان بو هه ر تشته کی دی پتر وموکمتر بوو، ئیّک ژ وان ب ده قیّ خوّ هند نه دئاخفت هندی ب چاقیّن خوّ روّندک دباراندن، و د که قن دا خودان دل دزانن کو گوتنا چاق دشیّت ب روّندکی بگههینت، چو جاران ده ق ب به زمانی نه شیّت بیّر ت! به گهر نه.. یا بوّچی عاشق و به قینداران هنده به حسی چاقان کرییه؟

هنگی ئوممهت یا ب خیر بوو دهمی زانایان ب روّندکین خوّ بهری گوّتنا ده شیرهت ل خهلکی دکرن، هنگی ئوممهت یا ب خیّر بوو دهمی ل مزگهفت ومال وبازاری دیوان بو گرییی دهاتنه گریدان، گرییا ل سهر دنیایی، نه وه کی مه ئه شروّ، ئهگهر ئیّک ژ مه جاره کی بگریت ژی بهری خوّ بدی دی بینی گرییا وان بوّ دنیایییه.

مخابن ئمم یین گههشتینه زهمانهکی خهلکی وی روّندکا ژ ترسا خودی دا نهناسییه، نه بهس هنده، بهلکی گهلهک ژ وان ههر خودی ب خوّ نهناسییه حهتا قیّجا ژ ترسیّن وی دا بکهنه گری، ئیّک ژ وان ههر سپیّدی دهمی رادبت وحهتا لی دبته شه ثه نهگهر بوّ سویندی نهبت دویر نینه ناقی خودی نهئیته سهر ئهزمانی وی!

ئیمامی (شهعبی) ئهوی ل سالا (۱۰٤) ی مشهختی مری، د گوتنه کا خو دا دبیرت: ((ده مه که که درید میروث ب دینی دژیان، حه تا دین ژ دلین وان هاتییه ده ر، پاشی ئه و ب مروه تی ژیان، حه تا ئه و ژی چووی، پاشی ئه و ب شهرمی ژیان، حه تا شهرم نه مای، ونوکه ئه و ب طهمه عکرنی و ترساندنی دژین.. و پشتی قی

زهمانی زهمانه کی دی دی ئیت هیشتا دی یی خرابتر بت)). ونوکه ئه و زهمانه یی ئیمامی شهعبی به حس ژی کری!

(تشاؤم) نهبت بهلی ئیک زیده زهجمهت ووهستیانی دی بینت حهتا ب سهر ئیکی وهسا هل ببت ب دورستی بینا دینی ژی بیت، روزه کی (ئهبوو موسلمی خهولانی) د بهر مزگهفته کی را بوری دیت هنده ک مروف ل مزگهفتی یین کوم بووین، کهیفا وی گهله ک ب وان هات، وی هزرکر ئهو بهجسی خودی یین دکهن وعلمی یی نیشا ئیک ودو ددهن، ئهو ب نک وان قه چوو دیت لهغوا وانه وبهجس بهجسی دنیایییه، ئینا وی گوته وان: ((سبحان الله! مهتهلا من وههوه وه کی مهتهلا وی زهلامییه یی بارانه کا بوش لی باری، قیجا ئهو ل دور خو زقری دره گههه کی قه کری دیتی، وگوتی باشه، ئهو چوویه د وی خانی قه دا ژبارانی بیمه پاراستن، قیجا پشتی ئهو چوویه د وی خانی قه وی دیت ئهو خانی بارانی بیمه پاراستن، قیجا پشتی ئهو چوویه د وی خانی قه دی خانی شه دی خانی بارانی بیمه پاراستن، قیجا پشتی ئه و چوویه د وی خانی شه وی دیت ئه و خانی بینه، پاراستن، شیجا پشتی دی وانا دنیایییه دی الله خودی قه)).

بهری خی بده نه مزگهفتین مه دی زانن ئهم چ زهلامین! مهتملا مه مهتملا میرگهکا ب خهمل بوو، چو ستری د ناف دا نهبوون، پاشی هند ستری کهفتنی حهتا روّژهک ب سهر دا هاتی چو گول د ناف دا نهماین!

زقرین ل بابهتی خو یی سهره کی دی بیزین: ئه و روندکا ژ ترسین خودی دا ژ چاقی دئیته خواری هنگی رادوهستت حه تا خودانی خو دبه ته به حه شتی، و ژ سالوخه تین وان خودان باوه رانه یین کو خودی ژی رازیبووی وئه و به به حه شتا خو رازی کرین: هه ر جاره کا ئایه تین خودی بو وان ها تنه خواندن ئه و سه رین خول به ر مه زنییا خودی دچه مینن وهند روندکان ژ ترسین وی دا دبارینن حه تا به رسنگین خو ته ر دکه ن. د ئایه ته کی دا خودایی مه زن مه دحین وان به نییین خودکه ت یین وی قه نجی د گهل کری و دبیزت: ﴿ إِذَا تُتُلَیٰ عَلَیْهِمْ ءَایَاتُ ٱلرَّحْمَانِ خَرُواْ سُجَدًا وَبُکِیًا ﷺ

🧟 🕽 [مريم: ۸۵].

و ل جهه کی دی دبیزت: ﴿ إِنَّ ٱلَّذِینَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ مِن قَبَلِهِ ٓ إِذَا یُتَالَیٰ عَلَیْهِمْ یَخِرُّونَ لِلْاَّذْقَانِ سُجَّدًا ﴿ وَیَقُولُونَ سُبَحَٰنَ رَبِّنَاۤ إِن کَانَ وَعَدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً ﴿ وَیَخِرُّونَ لِلْاَّذْقَانِ یَبْکُونَ وَیَزِیدُهُمْ خُشُوعًا ﴿ ﴾ [الإسراء: ١٠٩-١٠] ئهوین خودی زانین داین گاڤا ئایه تین قورئانی بو دئینه خواندن نه شینه چاڤین خو، روّندکان دبارینن وسهری خو ب ترس قه بو خودی دچه مینن، (ئه بوو ئه علایی ته یمی) دبیزت: دبارین وسهری زانین وی نه گرینت ئهوی چو زانین نه بوویه)).

د حهدیسه کا دورست دا پیغهمبهر -سلاف لی بن- وان ههر حهفت مروقان بو مه دهژمیرت یین کو ل روزا حهری -دهمی چو سیبهر نهههین- ل بهر سیبهرا خودی دئینه کومکرن، ودیار دکهت کو ئیک ژ وان ئهو زهلامه یی دهمی ب تنی دمینت خودی ل بیرا خو دئینته قه قیجا ژ ترسین خودی دا چاقین وی تژی روندک دبن.. جزایه کی کیم نینه ئهگهر ئهم تی بگههین، ویا ژ قی ژی مهزنتر: ئیمامی (ترمذی) ژ (عهبدللاهی کوری عهبباسی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهری -سلاف لی بن-گوت: ﴿ دو چاقان ئاگر قی ناکه قت: ئهو چاقی ژ ترسین خودی دا کربته گری، وئهو چاقی ب شه د ریکا خودی دا بمینته هشیار نوبهدارییی بکهت ﴾.

بهایه کێ گرانه بۆ کاره کێ ب ساناهي، د گهل هندێ ژی بکړ دکێمن، بۆچی؟

گهلهک جاران ئهم قی پسیاری ژخو دکهین.. دهمی ئهم دیروکا مروقین خودی دخوینین تشتی ژههمییی بهلاقتر د ناف وان دا ئهم دبینین گرییا ژترسا خودی دایه، ئیک ژوان ئایهته کی دا خوینت، یان حهدیسه کی دا گوه لی بت هند دا کهته گری حهتا سنگی وی ژ روندکان ته پر دبوو، ئهم ئه قرو ههر وان ئایه ت وحهدیسان دخوینین و گوه لی دبین به لی خو ئهم موییه کی ژی ژخو شاش ناکهین، بوچی؟

بەرسى : ژ بەر سى ئەگەران:

يا ئيْكيّ: گونههيّن مه گهله ک ژ باشيييّن مه ييّن پتر ليّ هاتين.

يا دووي: ڤێجا دلێن مه يێن رهق وهشک بووين.

يا سيين: لهو چاڤێن مه رِوٚندكان نابارينن.

د حهدیسه کن دا هاتییه: ﴿ هشیار بن گهله ک نه که نه که نی ، هندی گهله ک کهنییه دلی دمرینت ﴾.

قیانا مه بو دنیایی وغاردانا مه ب دویف قه هند ریّکی ناده ته مه ئهم دو روّندکان ژ ترسیّن خودی دا ببارینین، چونکی ئاشکهرایه کو قیانا دنیایی و ترسا خودی پیّکقه د دله کی دا کوّم نابن.

مرن مه یا ژبیرا خو بری، ئیک ژ مه هند بو دنیایی دکهت دی بیّژی مرن بو وی ژی نینه، گاڤا د بهر موغبهره کی را دبوّرت پاتکا خو دده ته قهبران دا زهوقی وی نهخوّش نهبت، وگاڤا د گهل مریبه کی خوّ چوو سهر زیاره تی نزانت که نگی دی وی بن ناخ کهت دا بزقرته قهسرا خوّ! بیّژنه من: ئهوی ب ڤی رهنگی بت چاوا ژ ترسا خودی دا دی که ته گری؟ چاوا دی ب خوّشییا هندی حهسییّت کو مروّث ژ ترسا خودی دا بکه ته گری؟

وهرن دا پێکڤه بهرپهرێن ديروٚکا مروٚڤێن خودێ قهلدهينهڤه بهلێ ڤێ جارێ دا بزانين کانێ سهرهاتييا وان د گهل گرييا ژ ترسێن خودێ دا چ بوو..

سهروهری ههمی مروقین خودی، پیغهمبهری خودی -سلاف لی بن-صهحابییهکی وی دبیرت: ((روزهکی ئهز هاتمه نک وی نقیر دکر، وهندی هند وی دکره گری دهنگه کن وهسا ژ سنگن وی دهات دا بینژی دهنگن مهنجه لا ئافییه دهمن دداننه سهر ئاگری)).

ده یکا موسلمانان عائیشا -ئهوا نیزیکی نه سالان د گهل پیغهمبهری د مالا وی دا ژیای- دبیرژت: ((من نه دیت پیغهمبهری -سلاث لی بن- روّژه کا ب تنی وهسا کرییه کهنی کو ده قی وی به ش ببت حه تا مروّث نیقا ده قی وی ببینت)). و د حه دیسا معراجی دا، وه کی ئیمام ئه حمه د ژئه نه سی قه دگوهیزت، ها تییه: پیغه مبه راسلاث لی بن- دبیرژت: (من گوته جبریلی: ئهز نابینم میکائیل دکه ته که نی، بیزچیی؟ وی گوته من: ئه قه روّژا خودی جه هنه م چیکری ئه وی هی شتا نه کرییه کهنی).

ئیمام (موسلم) ژ عهبدللاهی کوری عهمری قهدگوهیّزت، دبیّژت: ((جاره کی پیغه مهمری - سلاف لی بن - سووره تا ئیبراهیم دخواند گافا گههشتیه فی پیغه مهدی: ﴿ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَلْنَ كَثِیرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ فَمَن تَبِعَنِی فَإِنَّهُ مِنِّی وَمَنْ عَصَانِی فَإِنَّكَ عَصَانِی فَارَتُی فَارِی وگری وگری وگری وگری وگری وگرت: رهبیی ئوممه تا من ئوممه تا من، ئینا خودی جبریل هنارته نک وگوتی: خودی دبیژته ته: ئهز دی ته د دهر حهقا ئوممه تا ته دا رازی کهم)).

وئهبوو بهکر -زهلامی ئیکی پشتی پیغهمبهری د ناف ئوممهتی دا- هند مروّقه کی دل نازک بوو گاقال سهر مینبهرا پیغهمبهری -سلاف لی بن- رادوهستیا هند دکره گری کهسی ئاگهه ژ دهنگی وی نهدما.. جاره کی چوو دا نقیر بارانی ل بهرا خهلکی بکهت، تراره کی شهربه تا هنگفینی بو وی ئینا، سی جاران وی ترار بره بهر ده قی خو بهلی ژ بهر گرییی ئهو نهشیا شهربه تی قهخوت، وهندی وی کره گری گرییا هه قالین وی ژی هات، پشتی هنگی وان پسیارا وی کر: ئهو ته خیر بوو؟ کی گوت: جاره کی ئهز و پیغهمبهر -سلاف لی بن- ب تنی د گهل ئیک بووین، ئینا مین پیغهمبهری -سلاف لی بن- د گهل خو گوت: ههره ژ مین دویر بکه قه، ئینا مین

گۆتىن: ئەى پىغەمبەرى خودى ئەو تو د گەل كى دئاخفتى؟ وى گۆت: ئەقە دنيا بوو ھاتە بەرچاقىن من وگۆتە من: ئەگەر تو ژ من خلاس ببى ژى يىن پشىتى تە ژ مىن خلاس نابن.

وعومهری گهلهک جاران د نقیرا عهیشا ویا سپیدی ژی دا سووره ا (یووسف) دخواند وهند دکره گری حه تا روّندکین وی سنگی وی تهر دکرن.

وعوثمان گاڤا دچوو سهر قهبره کی هند دکره گری حهتا ریهین وی تهر دبوون.

وعهلی سهرهاتییه کا دریّژ د گهل روّندکان ههبوو.. جاره کی پشتی نقیّژا سپیّدی ل بهرا موسلمانان کری ژ جهی خوّ رانهبوو وحه تا روّژهه لاتی کره گری، پاشی رابوو وگوّت: ئهز نابینم ئه شروّ که س دکه ته گری، من صه حابیییّن پینه ممبهری سلات لیّ بن دیتبوون ب شه قیّ هه مییی وان نقیّژ دکرن ووان هند دکره گری حه تا ربهیّن وان ته ر دبوون، به لیّ خه لک ئه شروّ دغافلن. و پشتی هنگی ئه و نه ها ته دیتن کرییه که نی حه تا هاتییه شه هیدکرن.

پشتی شههید بووی، پروّژه کی هه قالی وی (ضراری کوری ضهمورهی) ل دیوانا موعاویهی ئاماده بوو، موعاویهی گرّتی: برّ من بیّژه کانی عملی یی چاوا بوو؟ وی گرّت: ئهی (أمیر المؤمنین) ئه گهر تو من عه فی کهی، وی گرّت: نه، ئهز ته عه فی ناکهم. ضراری گرّت: باشه.. ئهز ب خودی کهمه ئه وی دویر به ری خرّ ددا، هیّزه کا دژوار وی هه بوو، گرّتنا وی یا ره هوان بوو، وی حوکم ب دادییی دکر، زانین ژی دزا، ژ دنیایی وخرّشییا وی دره قی، صهبرا وی ب شه قی و تاریبا وی دهات، ب خودی ئه و مروّقه کی بوو گهله ک دکره گری و گهله که هزرین خرّ دکرن، دهستین خرّ وهردگیران و د گه ل خرّ دئاخفت، حهز ژ جلکین کورت و خوارنا ساده دکر، گافا ئهم وهردگیران و د گه ل خرّ دئاخفت، حهز ژ جلکین کورت و خوارنا ساده دکر، گافا ئهم بهرستا مه ددا، ههر چه نده وی ئهم نیزیکی خرّ دکرین ژی، و ئه و یی نیزیکی مه بوو بهرستا مه ددا، ههر چه نده وی ئهم نیزیکی خرّ دکرین ژی، و ئه و یی نیزیکی مه بوو بهلی هند یی ب هه یه به به به به به به دو در ده مدن بوون، ووی حهز ژ فه قیران دکر، خودی شاهده جاره کی من ئه و چاقین وی دا دمه ن بوون، ووی حهز ژ فه قیران دکر، خودی شاهده جاره کی من ئه و چاقین وی دا دمه ن به بود، ده مدن به به به دون دا ده دن به بود، وی حمز ژ فه قیران دکر، خودی شاهده جاره کی من ئه و

دیت دەمی شهقی پهردی خو یی تاری بهردای، وستیر ئاقابووین، ئهو چوو د محرابا خو دا ووی ریهین خو گرتن ووه کی وی مروقی ماری پیقهدای ئهو دنالی، ووه کی وی مروقی خهمهکا گران ههی ئهو دگری، دهنگی وی هیشتا یی د گوهی من دا دهمی دگوت: یا رهبیی یا رهبیی! پاشی دا بیژته دنیایی: ئهری ته خو بو من خهملاندییه، تو ل هیقییا منی؟ ویقه ژ کیقه دئیت! بو خو ههره ئیکی دی، ب سی تهلاقان من تو یا بهردای، تو یا عهمر کورت وههقال هیلی، تو یا بی خیری، ئاخ ناخ بو کیمییا زادی ودویراتییا قویناغی ونهخوشییا ریکی گافا موعاویهی ئه گوتنه گوهه لی بووین روندکین وی هند بارین حمتا ریهین وی تهر بووین، ب دهره چکی خو چاقین خو پاقژکرن وگوت: ئهری ب خودی بابی حمسهنی یی وهسا ده بوو، ئهی ضرار خهما ته ل سهر وی یا چاوایه؟ ضراری گوت: وهکی خهما وی ژنکییه یا ئیکانی وی د کوشی دا هاتییه سهرژیکرن قیجا چو جاران خهما وی رانهبت وروندکین وی هشک نهبن.

(خهببابی کوری ئهرهتتی) گافا کهفتییه بهر مرنی، هنده که ههفالین وی هاتنه نک، ئیکی گوتی: مزگینییا مه ل ته بت سوباهی دی گههییه برایین خو، ئینا خهبباب گری وگوت: ئهز نه ژ ترسین مرنی دا دکهمه گری، ههوه بیرا من ل هندک برایین من ئینافه یین چووین وخیرین وان د گهل دا، روزا مه حهمزه فهشارتی کفنه ک نهبوو ئهم بکهینه بهر، کراسه ک د بهر بوو ئهگهر مه سهری وی فهشارت با کینیین وی دهردکهفت، پییین وی دهردکهفت، وئهگهر مه پییین وی فهشارت بان سهری وی دهردکهفت، دهمی ئهز د گهل پیغهمههری -سلاف لی بن- دهرههمه کی ب تنی ژی من نهبوو، فی گافی چل هزار دهرههم یین د مالا من دا، ئهز دترسم ئهم نهگههینه وی خیری یا ئهو گههشتینی.

ئەقە ژ صەحابىيان، و ژ ينن پشتى وان: (ربعييى كورى خراشى) ئىنىک ژ وان تابعييانە ينن (بوخارى وموسلمى) حەدىس ژى قەگوھاستىن، د عەمرى خۆ ھەمييى دا وى درەوەكا ب تنى ژى نەكربوو، وى چو جاران نەدكرە كەنى، رۆژەكى ھندەكان

گۆتىخ: بۆچى تو ناكەيە كەنى؟ وى گۆت: من سويندا خوارى حەتا ئەز نەزانىم كانىخ دى چەمە بەحەشتىخ يان جەھنەمىخ ئەز ناكەمە كەنى.. ھەقالىن وى دېيىژن: گاڤا رحا وى ھاتىيە ھلكىنشان وحەتا مە قەشارتى ژى سەروچاڤىن وى ب كەنى بوون.

(ثابتی بهنانی) ئهوی ئهنهسی کوری مالکی دگوتی: چاڤین ته وهکی چاڤین پینغهمبهرینه، هند دکره گری حهتا چاڤین وی کول بووین، رابوون حهکیمهک بو ئینا، حهکیمی گوتی: چاڤین ته دی چی بن بهلی ب وی شهرتی تو نهکهیه گری، ثابتی گوتی: چ خیر د وی چاڤی ههیه یی نهکهته گری؟

بهلین. دیتنا مروّقیّن خودی بو مهسهلی د قی گوتنی دا کوم دبت: چ خیّر د وی چاقی ههیه یی ژ ترسین خودی دا نهکهته گری؟

(صهلاحهددینی ئهییووبی) روّژهکی د ناق ههقالیّن خوّ دا یی روینشتی بوو، ئیک ژ وان تشتهکی ب کهنی گوّت، ههمییان کره کهنی، صهلاحهددین تی نهبت، هندهکان گوّتی: بوّچی تو ناکهیه کهنی؟ وی گوّت: ئهز ژ خودی شهرم دکهم بکهمه کهنی وقودس د دهستین کافران دا بت! ئهگهر روّژی جارهکی ب دورستی مه بیرا خوّ ل مرنی ئینابا، ئهگهر تارییا شهقی بیرا مه ل تارییا قهبری ئینابا، چاقیّن مه ژی دا ژ وان چاقان بن یین خیّر تیدا ههی، بهلی چ ل دلی رهق بکهین یی کو ل بن خولییا گونههی مای؟

پشتی قی کهرهم کهن دا قهستا دیوانا ئیک ژوان مروّقین خودی بکهین یین ژ ترسا جههنهمی دا چو جاران نهدکره کهنی.. دا بچینه خزمه تا سهعیدی کوری جوبهیری.

ئەو زانايى زالمەك پى مرى سەعيدى كورى جوبەيرى

دەمى يى جىل دىكلەك وى ھەبوو ھەر شەڭ بانگ ددا، و ژ بەر دەنگى وى ئەو ژ خەو رادبوو نقى دكرن، شەقەكى دىكلى بانگ نەدا، گاڤا سېندى ئەو رابووى گەلەك عىجز بوو ونفرىنەك ل دىكلى كر، وگۆت: خودى دەنگى وى ببرت، ووەسا چىبوو، وى دىكلى پشتى ھنگى بانگ نەدا، ئىنا دەيكا وى گۆتى: كورى من ھشيار بە نفرينان ل كەسى دى نەكە!

ئەڭ مرۆقىي خودى: سەعىدى كورى جوبەيرى بوو..

ب شهقی ده می رادبوو نقیر دکرن، هند دکره گری حه تا چاقین وی کول بووین، وگافا نقیر ل به را هه قالین خو دکر ده نگی گرییا وان ب سهر مزگه فتی دکه فت.. وروّر مری زانایه کی تابعییان گوت: ئیک ل سهر عهردی نینه پیتقی ب زانینا وی نه بت. قیبا نه چیایی زانینی، نه شه شهیدی سه عید کی بوو ؟

سهعیدی کوری جوبهیری وپیناسهیهکا کورت:

ناڤێ وى سەعىدە، كورێ جوبەيرىيە، ودبێژنێ: بابێ عەبدللاھى. ل سالا
 ۲۱) مشەختى ھاتبوو سەر دنيايێ.

- ئێک ژ مەزنترين زانايێن تابعييانه، ودگۆتن: هەر زانينهكا هەبت وى تێرا
 خۆ ژێ دزانى.
- ئيک ژ زاهد وتهقوادارين ئوممهتي بوو، شهڤ وروژين خو وی د عيبادهتی دا دبوراندن، و ژ ترسين خودی دا وی چو جاران نهدکره کهنی و ژ بهر گرييي ئيشهکي چاڤين وی گرتبوو.
- ﴿ ئیک ژ وان زانایان بوو یین سهری خو بو زوردارییی نهچهماندی، و وی به رانبه ر زوردارییا حهجاجی یا مهزن راوهستای، حهتا دویماهییی ل سالا (۹۵) ی مشهختی دهمی ژبیی وی (۷٤) سال ب دهستی فاسقی ئوممهتی حهجاجی ثهقهفی شههید بووی. و روزا ئه و شههید بووی ئیمامی نافدار (حهسهنی بهصری) گوت: ((ب خودی ئه گهر خهلکی روژهها تا و روژئافایی پشکداری د کوشتنا وی دا کربا، خودی دا وان ههمییان هافیته د ئاگری دا)).

سهعید وکوری زوبهیری. وحهججاج:

سهعید ئیک ژوان کهسان بوو یین به یعه دایه عهبدللاهی کوری زوبه یری، ده می وی ئیعلانا خهلیفاتییا خوّل مه که هی کری، و پشتی عهبدللاه ب ده ستین حهجاجی هاتییه شههید کرن، و عهبدلمه لکی کوری مهروانی بوویه خهلیفی ئیکانه، سهعید ب خهلیفاتییا وی رازی نهبوو؛ چونکی ئهو ل وی هزری بوو کو بارا پتر ژموسلمانان ب حوکمدارییا وی درازی نینن.. وحه تا مهیدان بوو عهبدلمه لکی باش قالا ببت وی ده ستویری دا والییین خوّکو ئهو ب داری زوری خهلکی بچهمینن، یی ژمهمییان پتر ب قی ده وری رابووی والییی عراقی بوو: حهججاجی ثهقه فی.

بی ره حم وبی ترس حهجاجی دو ژمنین خو ناخافتن، گهله کوشتن و گهله ک ژمین سهعیدی و گهله ک ژمین سهعیدی کوری جوبه یری بوو.

سهعید گهلهک سالان دهر ب دهر بوو، ژ مال ومروّقیّن خوّ دویرکهفت، ل جهه کی خوّ قهدشارت گاڤا خهلک پی دحهسیا ژ ویّری دچوو جهه کی دی.. حه تا جاره کی والییی مهکه هی پی حهسیای وگرتی و ب دزی قه بوّ حهجاجی هنارتی دا خهلکی مهکه هی یی نهجه سییّن..

ل ديوانا حهججاجي ثهقهفي:

سهعیدی کوری جوبهیری ده می ل مه که هی یی قه شارتی فه ساده کی سوحبه تا وی گه هانده والی، سهعید دبیزت: ((ل مالا خودی فه ساده کی فه سادی ل من کر، ئه ز وی دهینلمه ب هی شییا خودی قه)) هه قاله کی وی دبیزت: گا قا ها تین سهعید گرتی وی گوته مه: ((ئه ز دبینم قی جاری دی ئیمه کوشتن، وئه ز دی بو هه وه بیژم کانی بوچی؟ من ودو هه قالین خو جاره کی پیک قه دوعا بو خو دکرن، گا قا مه شرینیا دوعایی تام کری، مه دوعا کر کو خودی شه هیدبوونی برزقی مه هه رسیان بکه ت، ئه وهم دو یین شه هید بورین، وقی جاری دورا منه)).

قیّجا کهرهم کهن دا ههڤالینییا سهعیدی کوری جوبهیری بکهین دهمیّ ل کوّچکا زالمیّ عراقی هاتییه ئامادهکرن:

ل سهری ژبیر نهکهن سهعید پیرهمیّره، ژبیبیّ وی نوکه حهفتیّ وچار ساله، ریمیّن وی ییّن سپی روّناهییهکا پتر ددهنه دیّمیّ وی ییّ گهش، ییّ بهریّ خوّ بدهتی دیّ هزر کهت نهقه مروّقهکه ژبهحهشتیّ ییّ هاتی دا دهرسهکیّ بدهته خهلکی عهردی د بابهتیّ خوّگوریکرنیّ دا.

دیسا ژ بیر نه کهن ههردو دهستین ئیمامی زنجیره کا وهسا گران یا پیقه نیزیکه ئهو نهشیت زوی ب زوی دهستین خو ژ بهر راکهت ودانت.

بیّ دەنگییا ئیمامی پتر همیبهتیّ ددەته مهوقفی، هیّدی ب ژورکهفت، چاقی وی ب کوچکی کهفت، جهی زالمی یی ل سهری دیوانیّ، زیره شانین وی تژی دور و پهخانه، دویقهلانکان ژی جهیّن خو ل کوچکیّ ییّن تژی کرین! ب بهریخودانه کا تژی په مو ودل پیقهبوون قه ئیمامی بهری خو دا وان، ما نه تشته کی غهریبه خو دلیّ مروقی ب وی ژی قه بت یی شیری خو بو ستویی مروقی رویس کری؟

خەلكى دەمىن حەججاج ل قى جهى ددىت دەست وپىيىين وان قەدلەرزىن ورحا وان ژ ترسان دا دھاتە سەرئ دفنى، بەلى سەعىد نە ژ وى رەنگى مرۆڤان بوو، سەعىد دەمى ب ژۆركەفتى ھزرا پىشىيەكى ژى بۆ حەججاجى نەكر، ئىمام ب ژۆركەفتى گۆتى: ناقى تە چيە؟

ئيمامي بهرسڤ دا: ناڤێ من سهعيدێ کورێ جوبهيرييه.

حهججاج: نه! تو شهقييي كوړي كوسهيريي.

ئيمام: دهيكا من ناڤي من چيتر دزانت.

حهججاج: شهرمزاری بۆ ته ودهیکا ته بت.

ئيمام: ئيٚكي دى غهيبي دزانت نه تو.

حهججاج: پیش قی دنیایی قه نهز دی ته هاقیمه د ناگرهکی شاراندی دا..

ئيمام: ئەگەر من زانيبا ئە تشتە د دەستى تە دايە ئەز دا پەرستنا تە كەم!

ل قیری زالم پتر ژ کهربی هاته داگرتن، بهلی.. تو -ئهی حهجاج- چو نینی، وچو ب دهستی ته نینه، وئهگهر من زانیبا بهحهشت وجههنهم ب تهنه من پهرستنا خودی نهدکر، دا پهرستنا ته کهم.. ئهقه (مهنطقی) مروّقین خودییه، ئهوین خوچهماندنی بو خودی ب تنی دورست دبینن.

وپشتی حهجهاجی چهند پسیاره کین دی ژئیمامی کرین د دهر حهقا چهند خهلیفه یه کان دا ومهخسه دا وی ئه و بوو هنده ک ئاخفتنان ژئ چئ بکهت دا بو خو بکهته هیجهت، به لی چو ب دهستان قه نههات.. حهجهاجی گوتی: تو پتر حهز ژکیژ خهلیفهی دکهی؟

ئیمامی گۆت: ههچیین پتر خودی یی ژی رازی بت.

حهججاج: وخودي پتر ژ کي ژ وان يي ړازييه؟

ئيمام: خودي دزانت.

حهججاج: من دڤێت تو د گهل من يێ راست بي.

ئيمام: ومن ژي نهڤێت درهوێ ل ته بکهم.

حهججاج: من يي زاني تو چو جاران ناكهيه كهني، بۆچى؟

ئیمام: ئەز ژ ئاخى يى ھاتىمە چىكرن، وئاخ ب ئاگرى دئىتە سۆتن، قىجا چاوا ئەز بكەمە كەنى؟

حهججاج: پا بۆچى ئەم دكەينە كەنى؟

ئيمام: چونكى دلين هەوه نەگەهشتينه..

ل قیری ناقبرا ئیکی ب دویماهی دئیت، ب دان وستاندنی، وهنده کی ب رحه تی، حهجاج نهشیا ئیمامی تی بیخت، ئینا ئسلووب گوهارت و دهست ب ناقبرا دووی کر:

حهججاجی فهرمان دا ماله کی مهزن ژ لو الو و ویاقووت وزیران ل بهر سنگی سهعیدی بیته دانان، ههر وه کی وی دقیا ب قی چهندی و ب رهنگه کی نه یی تیکسهر بیژته ئیمامی: مه ئه قه ههمی یی ههی، یی د گهل مه بت ئهم دی ژ قی مالی ده ینی. ئیمام د مهخسه دا وی گههشت له و گزتی: ئهگهر ته ئه ق ماله کوم کربت دا خو پی ژ ترسا روژا قیامه تی بکری باشه، ژ خو ئهگهر ئه و نه بو هندی بت ترسه کا ب تنی ل وی روژی بچویکی سافا ژ بیرا ده یکا وی دبه ت، و چو خیر د وی تشتی دا نینه یی بو دنیایی ب تنی بت تشتی پاقژ تی نهبت.

ئه قی ئسلووبی ژی فایده نه کر، حهججاجی ژبی فامییا خو قیا که ربین ئیمامی قه که تکانی چاوا وی که ربین وی قه کرن.. رابوو ده ست دا ئسلووبی سییی: حهججاجی فه رمان دا هنده ک ئامیره تین موسیقی بینن؛ چونکی وی دزانی موسیقه ب دیتنا ئیمامی تابعییان تشته کی حه رامه، وگوته هنده کان: ل به رگوهی

وی لی بدهن. دهمی سهعیدی کوری جوبهیری گوه ل دهنگی بلویلی بووی کره گری، حهججاجی بو ترانه پیکرن گوتی:

- بۆچى تو دكەيە گرى؟ ئەقە يا كەيفىيە.

ئیمامی گۆت: نه.. ئهو یا خهمیّیه، پفکرنا بلویلیّ بیرا من ل لیّدانا بوّریییّ بوّ دهسپیّکرنا قیامه تی ئیناقه، وئهو پهزا داقیّن قیّ (عوودیّ) ژ چهرمی وی هاتینه چیّکرن ئهو ژی روّژا قیامه تیّ دی ئیته راکرن (۱۱).

حهججاجي گوّت: تێچوون بوٚ ته بت سهعيد!!

ئیمامی گۆت: تیچوون بو وییه یی ژ بهحهشتی بیته لادان وبو جههنهمی بیته راخشاندن.

قى گۆتنى جارەكا دى عەقل ژ سەرى حەججاجى ڧواند، لەو گۆت:

- ئەى سەعىد.. رەنگەكى كوشتنى بۆ خۆ ھلبژىرە دا ئەز تە پى بكوژم، تە دقىت چاوا ئەز تە بكوژم؟

ئیمام: تو رهنگهکن کوشتنی بو خو هلبژیره؛ چونکی ئه رب خودی کهمه ههر رهنگهکی تو بی بکوژی خودی ژی ل ئاخره تی دی ته پی کوژت، ڤیجا تو بو خو هلبژیره.

حهججاجی گۆت: ته دڤێت ئەز ته عەفى كەم؟

ئیمامی گۆت: ئەگەر عەفىييەک ھەبت دى ژ خودى بت نە ژ تە.

ل قیری بینا حمجهاجی تمنگ بوو، لمو وی قیا ممسملی ب دویماهی بینت، ئینا ل زیره قانان خوری: ببمن بکوژن.

⁽۱) دیروّک قهدگوهیّزت: کو زرتهکهکیّ دی ژی ئه شئسلووبه د گهل هنده ک زانایان ب کارئینایه، ئه و ژی ئیبراهیم پاشایی مصری بوو، ده میّ ل سالا ۱۲۳۳ مشه ختی هیّرش دایه سهر وهلاتی حیجازی دا گازییا (وههابییان) -وه کی وی دگوّت ژ بن ببه ت، وی ژی وه کی حهججاجی ده می قیای هنده ک زاناییّن سهله فی بکوژت ئامیره تیّن موسیقیّ ل به ر گوهان لیّدان (أتواصوا به بل هم قوم طاغون)!

گاڤا وان ئیمام برییه بهر دهرگههی، ئیمام کهنی. کهنییا وی حهججاج دین کر، وههر جاره کا شههید ل بهر مرنی دکهته کهنی هستریا بو زرته کان چی دبت، ئاخری وان دقیّت ئهڤی کهنییی ژ لیّڤان بدزن، قیّجا ئهڤه چ کهنییه؟

حەججاجى گۆت: كانى بزڤرىنن..

گاڤا وان ئيمام زڤراندي حهججاجي گوٚتێ:

- پانی دبیرژن: تو چو جاران ناکهیه کهنی، پا ئهڤه چ کهنییه؟

ئیمام: کهنییا من ژ بهر هندیّیه تو چهند ل سهر خودی یی بسته یی، وئهو چهند د گهل ته یی بیّنفرههه!

ل قیری شهیتانی چاف ل حهججاجی تاری کرن، حهججاج خوری: بینن ل پیش چاقین من سهرژی بکهن.

هیّشتا فهرمان باش ژ ده قی (سهروّکی) ده رنه که فتی، سه رشوّ د فه رمانی هاتن، جهللد هات وشیر د ده ستان دا.. گافا وان سه عید بو کوشتنی دریژکری، وی به ری خوّ دا قیبلی وگوّت: ﴿ وَجَّهْتُ وَجْهِی لِلَّذِی فَطَرَ ٱلسَّمَاوَاتِ وَلَاّرُضَ حَنِیفًا وَمَآ أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِین ﴾.

حهججاج ل جهللادي خوړي: بهري وي ژ قيبلي وهرگيږه.

گاڤا بەرى ئىمامى ژ قىبلى ھاتىيە وەرگىنران گۆت: ﴿ فَأَيْنَمَا تُوَلُّواْ فَثُمَّ وَجَهُ اللَّهِ ﴾.

حەججاجى گۆت: وەرگێړنە سەر زكى.

ئيها مسى گوت: ﴿ مِنْهَا خَلَقَّنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُحْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَك ﴾.

حهججاجی ب دیناتی قه گۆت:

ـ قەكوژن دوژمنى خودى.. چاوا يى ئايەتان ددەتە بەر ئىك!

بەرى جەللاد شيرى خو يى ھوسى راكەتەقە دا سەرى قى مروقى خودى ژ قالبى قەكەت، ئىمامى گۆت:

- ئەز شاھدەيىيىتى ددەم كو خودايەكى ب حەق ھەيە، وموحەممەد عەبدى وى وپىغەمبەرى وييە، قى ژ من بگرە حەتا ئەز وتول قيامەتى ئىك ودو دبينين.. وبەرى ئىمام بۆ جارا دويماھىيى شاھدە بدەت نفرينەك كر وگۆت: يا رەببى پشتى من تو وى ل سەر كەسى دى زال نەكە.

ئهگهر مروّقه کی خودی نهبا ههچییی دی با دا دوعایه کی بوّ خوّ کهت کو ژ دربی جه للادی رزگار ببت، به لی مروّقین خودی هند های ژ خوّ نینه هندی های ژ خه لکی ههی، گرفتاری ئهو نینه ئهو بیّته کوشتن، ئاخری دوعایا وییه بو ب جهد دئیّت، گرفتاری ئهوه پشتی وی شیری زوّردارییا حهججاجی بگههته هنده ک بی گونه هیّن دی، لهو وی دوعا بوّ وان کرن نه بوّ خوّ. بیژنه من: قیّ سهرفه رازییی ژبلی مروّقیّن خودی هوین ل نک کیّ دبینن؟

ئیمامی دو جاران شاهده دا وهیّشتا جارا سییی شاهدهدان ب دویماهی نهئینای شیری جهللادی بهری وی راکر، خوینا سهعیدی ئهوا ئاخا دیوانا حهججاجی ئاقدای بوو ئهو لهعنهت یا کول دریّژییا پازده روّژان ل دوّر ستوکورا حهججاجی زقری، حهتا بن ئاخ کری، ل وان پازده روّژان ههر جارهکا حهججاج دنقست جرفه کی دینان ژ خهو رادبوو ودکره ههوار:

- ئەقە چىە من وسەعىدى كورى جوبەيرى چ د گەل ئىك ھەيە، چى گاڤا ئەز نقستم ئەو دى ئىت پىيى من راكىشت ومن ب دويڤ خۆ قە راخشىنت؟

بهری روّژا پازدی پشتی کوشتنا ئیمامی ب دویماهی بیّت حهججاجی ژی سهری خوّ بوّ جارا دویماهییی دانا و ب دویق سهعیدی دا چوو؛ دا قهستا مهحکهما مهزن بکهت، دا قهستا وی جهی بکهت یی سهعیدی ژقان پی دایی..

سلاڤ ل سەعىدى كورى جوبەيرى بت وھەر ئىكى وەكى وى سەرى خۆ بۆ زۆردارىيى نەچەماند بت.

سەركەفتىيى مەيدانا جەرباندنى سەعيدى كورى موسەييبى

چل سالان نقیّره کا ب تنی یا ب جماعه ت ژ وی نهچووبوو، دبیّرت: بیست سالان من پاتکا که سی د نقیّری دا نه دیتیه، یه عنی هه رگاف ل ریّزا ئیّکی بوو.. ئیّک ژ حه فت فقهزانیّن مه دینی ییّن مه زن بوو، و دگوّتنی: سه روّکی زاناییّن مه دینی، سیه و تشته که هزار زیّر دانی، دا گوّتنه کا ب تنی بیّرت کو مفایی زوّرداره کی تیّدا بت، ئه و ل به ر نه هات، و هه رگاف وی شیره ت ل هه قالیّن خوّ دکر و دگوّت: ((نه وه بت هوین چاقیّن خوّ ب دیتنا هه قالیّن زالمان ژی تری بکه ن نه گه ر نه قیانا وان د دلیّن هه وه دا نه بت، دا نه و باشییین هه وه کرین پویچ نه بن)).

ئەڭ چيايى زانىنى (سەعىدى كورى موسەيىبى)يە، قى جارى مە قىيا ھەوە ل دىوانا وى ئامادە بكەين دا بزانىن كو خودى ھندەك مرۆڭ ھەنە چەنگى راستىيەكا ب تنى نادەنە ب مالى دنيايى ھەمىيى..

سهعیدی کوری موسهییبی کی بوو؟

- « بابئ موحهممهدی، سهعیدی کوری موسهیبی کوری حهزنی قورهیشیه، بابی وی وباپیری وی ژی ههردو ژ صهحابییان بوون، ل روّژا (فهتحا مهکههی) موسلمان بووبوون.
- ل سالا دووی ژ خیلافه تا عومهری -خودی ژی رازی بت- کو دبته سالا
 ۱۵) مشهختی، هاتبوو سهر دنیایی.
- هدر ژ زارو کینییا خو داخوازا زانینی کربوو، وحدیس ژ گهله ک صهحابییان وهرگرتبوو وه کی: عوثمانی وعملی وسهعدی کوری تهبوو وه ققاصی و کوری عهبباسی و تهبوو هورهیره ی و موعاویه ی و عائشایی ... و گهله کین دی.

- دبیّژن: عهبدللاهی کوری عومهری گهله کهیف پی دهات ودگوّت: ئهگهر
 پینغهمبهری -سلاث لی بن- ئه دیتبا دا کهیف پی ئیّت.
- هندی ئه ویت ساخ سه روّکاتییا زاناییّن مه دینی یا وی بوو، وگه له ک زاناییّن تابعییان ییّن مه زن وه کی: (عه طائی و موحه مه د ئه لباقری و زوهری) ل به رده دستی وی ها تبوونه په روه رده کرن.
- الله وقرین سالا (۷۳) مشهختی، دهمی خیلافهت د ناقبهرا (عهبدللاهی کوری زوبهیری) -ل مهکههی و (عهبدلمهلکی کوری مهروانی) -ل شامی هاتییه لیک شهکرن وفتنه د ناف موسلمانان دا پهیدابووی، سهعیدی خو نهدا د گهل کهس ژههردووان وبهیعه نهدا، لهو وی ژدهستی ههردو لایان نهخوشی دیت.
- ان سهعید مروّقه کی زیده زاهد بوو، مالی دنیایی ئه و نه دخاپاند و چه ند جاران مهزنین دنیایی ثیایه وی ب تیرک و دیارییان بکرن به لی ئه و نه دشیانی، و حه تا وی ثر دنیایی بارکری ژی وی ثر که دا دهستی خوّ دخوار و پاره ثر مهزنان و ه رنه دگرتن.
- و ژنکا وی کچا صهحابییی پیغهمبهری یی ب ناڤ ودهنگ (ئهبوو هورهیرهی) بوو، لهو بارا پتر ژ حهدیسین وی ژ ریوایهتا وینه.
 - الله (٩٣) مشهختی چووبوو بهر دلوّڤانییا خوديّ.

کوری موسهییبی ل دهمی فتنی:

مه گۆت: ل دۆرێن سالا (۷۳) مشهختی دوبهرهکی کهفته ناڤ ڕێزێن ئوممهتێ و پشتی بهیعه بۆ دو کهسان هاتییه دان: (عهبدللاهێ کوڕێ زوبهیری) ل مهکههێ و (عهبدلمهلکێ کوڕێ مسهروانی) ل شامیێ، گهلهک صهحابی وزاناییێن تابعییان ژی بهیعه نهدا چو ژ ههردووان وگوتن: پێغهمبهری -سلاڤ لێ بننههیا مه کرییه کو ئهم د ئێک دهمی دا بهیعێ بدهینه دو کهسان، ودهمێ فتنه ڕوی ددهت دڤێت مروٚڤ خوٚ بدهته پاش، وسهروٚکێ زانایێن تابعییان سهعیدێ کوڕێ موسهییبی ئێک ژ خودانێن ڨێ بوٚچوونێ بوو.

گاڤا عمبدللاهی کوپی زوبهیری -خودی ژی پازی بت- ل مهکههی بوویه خهلیفه وگهلهک صهحابی وتابعییان بهیعه دایی، وی (جابر ئهلئهسوهد) کره والی وهنارته مهدینی. جابری قیا داخوازی ژ زانایین مهدینی بکهت کو ههمی بهیعی بده نه کوپی زوبهیری، و ژ بو قی ئهگهری وی هنارته ب دویڤ سهعیدی کوپی موسهیبیی ژی پا، وبهیعه بو کوپی زوبهیری ژی خواست، بهلی سهعید ل بهر نههات وداخوازا وی ب جهد نهئینا، وگوت: حهتا ئوممهت ههمی ل سهر مروقه کی کوم نهبت ئهز بهیعی ناده مه کهسی؛ چونکی چی نابت بهیعه بو دو کهسان د ئیک دهمی دا بیتهدان.

جابری ب قتی گوتنا وی نهخوش بوو، ودهست دا گهفان، بهلتی سهعید ههر لیّقه نهبوو، ئینا والییتی مهدینتی گهفا خوّ ب جهل ئینا وشیّست جهلده دانانه ئیمامی، وهنگی ژیبی ئیمامی نیّزیکی شیّست سالان بوو، پشتی ئیمام هاتییه جهلدهدان گوته والی: ههچییا ته دقیّت بکه ههما چهند روّژهکن.. ووهسا چیّبوو، دهمه کتی دریّژ پیّقه نهچوو عهبدللاهی کوری زوبه یری ب دهستین حهججاجی هاته کوشتن، ووالییتی وی (جابر) ب دهستین هه قالیّن عهبدلمه لکی گههشته دویماهییه کا رهش.

بەلى بۆ دىرۆك دقىت بىرىن: دەمى عەبدللاھى ب كارى جابرى زانى كاغەزەك بۆ ھنارت وگەفىن مەزن ل والىيى خۆ كرن وگۆتى: نە وە بت جارەكا دى خۆ نىزىكى سەعىدى كورى موسەيىبى بكەي.

کورئ زوبهیری ژ مهیدانی دهرکهفت، وعهبدلمهلک ب تنی ما، خهلکی ههمییی -یان پترییا خهلکی- بهیعه دایی، ودا ئهو پتر شوّلا خوّ موکم بکهت رابوو بهیعه بوّ کورئ خوّ وهلیدی ژی ژ خهلکی ستاند، کو پشتی وی ببته خهلیفه، سهعید ل بهر قی چهندی نههات وبهیعه نهدا وهلیدی، عهبدلمهلکی ب قیّ چهندی نهخوّش بوو؛ چونکی وی دزانی بوّچوونا سهعیدی سهنگا خوّ یا گران د تهرازییا ئوممهتی دا ههیه.

دەمەكى عەبدلمەلك -پشتى بوويە خەلىفە- ھاتە مەدىنى، گەلەك كەس چوونە نك وپيرۆزى لى كر وھەڤالىنى د گەل گریدا.. ل وى دەمى سەعىد ل كىڤە بوو؟

وه کی ههر جار بنگههی سهعیدی یی نقیّژکرن ودهرس گوتنی مزگهفتا پیغهمبهری بوو -سلاف لی بن-، نیقرقییه کی خهلیفه ژخهو رابوو گوته زیره قانه کی خوّ: ههره مزگهفتی بهری خوّ بدی کانی کی ل ویرییه بیّژی بلا بیّته دیوانا من دا بوّ خوّ سوحبه تی بکهین. حهره سی خهلیفه ی داخوازا وی ب جهل ئینا وچوو مزگهفتی، دهمی ب ژورکهفتی دیت پیرهمیّره ک ب تنی یی روینشتییه عیباده تی بوّ خوّ دکه ت، چوو هنداف سهری وی و ب ئیشاره تان گوتی: رابه د گهل من وهره.. پیرهمیّری خوّ تی نهگههاند، ئینا ئهو ب کهرب قه چوو نک وگوتی: ما تو من نابینی ئهزی ئیشاره تی دده مه ته؟ گوتی: ته خیّره؟ حهره سی خهلیفه می گوت: رابه د گهل من وهره.. گهل من وهره (أمیر المؤمنین)ی دقیّت ئیک بیّته نک سوحبه تی بوّ بکه ت.. پیرهمیّری گوتی: هدره، ئهز نه ژوانم یین سوحبه تی بوّ با مین دکهن!

زهلام حیّبه تی بوو.. ئه قه کییه ؟ زقری نک خهلیفه ی وگوتی: حال و مه سه لیّن من وپیره میّره کی ل مزگه فتی ئه قه بوون، عه بدلمه لکی گوتی: ئه و سه عیدی کوری موسه یبییه، به لا خو ژی قه که.

عمبدلمه لکی باش دزانی نه گهر ئینک ل مهدینی همبت نه شیت د گهل وی باخقت دی سه عید بت و که سی دی نه، له و ب هه می پیکان هاتی کو خو ل به ر وی شرین بکه ت و چو فایده نه دا، قیا وی بکه ته هه قالی خود. نه شیا، رابو و ب ریکا مالی هاتی، سیه و تشته که هزار زیر بو وی هنارتن، به لی وی زیره کی ب تنی ژی وه رنه گرت و گوته قاصدی: من چو پیت شی ب وان و بنه مالا مهروانی نینه، حه تا نه و و نه و به رانبه ری خودی رادوه ستین، و نه و حوکمی د نا شبه را من و وان دا دکه ت.

ئەقى رى فايدە نەدا..

جەرباندنەكا ژ رەنگەكى تايبەت:

ئینا خهلیفهی ریّکهکا دی ب کارئینا: سهعیدی کچهکا نهشویکری ههبوو، گهلهک د قورئانی وحهدیسی دا یا زانا بوو، وئه نه عهجیّبه، ما ئهو نه کچا سهعیدییه ونه قییا ئهبوو هورهیرهیه؟

عـمبدلمـهلـک رابـوو هنـدهک هنارتنـه نـک سـهعیـدی دا کچا وی بـوّ (ولـي العهد)ی بخوازن، بـوّ وهلیـدی کوری عـمبدلمـهلکی ئـهوی پشـتی بابی خوّ دی بتـه خهلیفه، وی هزرکر ئهگهر کچا سهعیدی هاتـه د مالا وی دا وکوری وی بـوو زاڤایی سهعیدی، سهعید دی کهفته داڤان!

بهلی قی جاری ژی یا وی قیای چی نهبوو، ئیمامی خوازگینی دهست قالا زقراندن، ودهرسه ک نه ب تنی دا خهلیفه ی، بهلکی دهرسه کا مهزن دا ههر دهیک وبابه کی کچه کا شوییان ههبت، کو ئهو ئیمانه تی د ستویی وان دا (مهسئولیه ته کا) د مهزنییا چیایان دایه، دهمی ژ ته دئیته خواست کو تو گزتنه کی د دهر حه قا دانه شوییا کچه کا خو دا بده ی دقیت باش هزرا خو د پاشه پوژا وی دا بکه ی، ومه خسه دا من ب پاشه پوژی نه ئه و بیست سیه سالن یین کو ئه و د قی دنیایی دا دبه ته سهری.. نه، پوژه ک دی ئیت تو ب تنی، پویس ورسوا ژ هه ر مال ومه نصبه کی ههبت، دی ئیه ئینان، به رانبه رخودی تو دی پاوهستی.. هزر بکه ئه گه ر وی پوژی کچا ته ئه وا ته د دنیایی دا فروتییه جه هنه می دا هنده ک قریژا دهستان ل خو زیده که ی، ئه گهر ئه و هات و ل نک خودی ده عوه ل ته کر و گوت: ئه ی خودا ئه قه بوو به ری من دایه قی ریکی.. ئه شور تو حه قی من ژی چیکه.

ئەقەيە پاشەرۆژا دورست، ھنگى دى چ كەى؟ وى رۆژى قائىشا كچا تە يا زيرى د گەل نابت خۆ پى ژ ئاگرى بكرى، مال مەزنى وقەسر ومەنصبى زاقايى تە ژى، ھنگى نامىنت فايدەكى بگەھىنتە تە، ب تنى ھوين وكول وكەسەر دى پىكقە مىنن.. خەلىفەى، ئەوى حوكم ل نىزىكى پازدە دەولەتىن مە يىن نوكە دكر، كچا سەعىدى كورى موسەيىبى بۆ كورى خۆ خواست، ئەوى دى پشتى بابى خۆ بتە

خەلىفە، ئىمام ل بەر نەھات؛ چونكى وى نەدڤيا كچا خۆ بكەتە د قەسرا زالمەكى قە دا سوباھى -ل پاشەرۆژى - حەشرا وى د گەل زالمان نەئىتەكرن!

ب قی چهندی سهرهاتی ب دویماهی نائیت.. ئیمامی طهلهبه که ههبوو دگوتنی: (ئهبوو وهداعه)، مروّقه کی خودیناس بوو، ههر جار ل مزگهفتی ئاماده دبوو، چهند روّژه کا دیار نهبوو، پشتی هاتییه دهرسی ئیمامی گوتی: ته خیر بوو؟

وى گۆت: ژنكا من ئەمرى خودى كربوو، ڤێجا ئەز ژبەر ھندى يى موژيل

ئیمامی گـوٚتێ: بـوٚچی تـه نـهدگوٚتـه مـه، دا ئـهم ژی د گـهل تـه ئێینـه سـهر زیارهتان؟

وپشتی دەرس ب دویماهی هاتی، ئیمامی گۆتى: ته چو ژنكين دى بۆ خۆ نهخواستینه؟

ئەبوو وەداعەى گۆت: ما كى دى ژنكەكى دەتە من ومالا من ھەمىيى ژ دوسى دەرھەمان پىقەتر تشتەك تىدا نىنە؟

ئيمامى گۆتىخ: ئەز!

پاشی وی کچا خوّ، ئهوا نهدایه کورِی خهلیفهی، دا خودانی دوسی دهرههمان.

كچا ئيمامي ل مالا ئەبوو وەداعەي:

ئیمامی هۆسا ب ساناهی کچا خو دا ئمبوو وهداعهی، وهوین دزانن داوه تا وان یا ب چ رهنگ بوو؟ ئمبوو وهداعه دبیّرت: مهغرهبییا وی روّرا ئیمامی گوّتییه من: ئهز دی کچا خوّ دهمه ته، ئهز د مهزه لکا خوّ قه یی روینشتی بووم، من کاری فتارا خوّ دکر.

فتارا وي چ بوو؟

دبیّرت: پرته کا نانی رهق بوو، د گهل سیّنیکه کا هنده ک زهیت تیّدا.. گوّت: من هند دیت ئیّکی دهرگههی مالا من قوتا، من گوّتی: تو کییی وی گوّت: ئهز سهعیدم.

سهعید! ئه قه کیژ سهعیده قی مه غره بی دی ئیته نک من؟ گوت: من هزرا هه می سهعیدان کر ب تنی ئیمام تی نه بت؛ چونکی ئه و چل سال بوو ئیمام ل جهه کی نه هاتبوو دیتن ژبلی مالا وی ومزگه فتی، گافا من ده رگه ه فه کری ومن ئه و دیتی، من د دلی خو دا هزر کر وگوت: دیاره ئیمام یی لیفه بووی له و یی هاتی داخوازا لیبورینی دکه ت، من گوتی: سهیدا! بلا ته هنار تبا ب دویث من را ئه ز دا ئیمه نک ته، وی گوت: تو حه قتری ئه م بینه نک ته.

گوّت: پاشی ئیمامی خوّ دا ره خه کی من دیت تشته کی ره ش ل پشت وی دیار کر من زانی ژنکه که، گوّت: ئه قه ژنکا ته.. گوّت: ژنک ب ژوّرکه ت وئیمام زقری، من شهرم کر ئه و شیقا من ببینت، ئینا من شیقا خوّ ژ چرایی دویر کر دا ئه و نهینت.

ب قی رهنگی کچا سهعیدی کوری موسهییبی هاته قهگوهاستن، وئهگهر وی وبابی وی قیابال رقرا قهگوهاستنا وی ژ دیمه قی وحه تا مهدینی دا ئیته خهملاندن، و ل پتر ژ باژیره کی شاهی دا ئیته گیران، بهلی. نه! سهعیدی کچا خو وهسا ب خودان کربوو وی ئه و باوهری ههبت کو پرتهکا نانی رهق وهنده ک زهیت د گهل دوسی دهرههمه کان چیتره ژ مهلکاتیه کا ل سهر زوردارییی وکوته کییی هاتیه دانان..

تۆلۋەكرنا خەلىفەڭ:

گاڤا خەلىفەى زانى سەعىدى ئەڤ كارە يى كىرى، قىا تۆلا خۆل ئىمامى قەكەت.. ھوين دزانن چاوا؟

وی کاغهزه کی بو والییی خو ل مهدینی هنارت وتیدا گوتی: سهعیدی بگره، وبیّری بلا بهیعی بده ته کوری من وهلیدی، وئهگهر ئهو رازی نهبوو گهفین کوشتنی لی بکه، ئهگهر ههر لیّقه نهبوو پیّنجی جهلدان لی بده و ل سویکا باژیّری بگیّره.. والی مهسهله بو هنده که هه الیّن خو ئاشکهرا کر، ئهو هاتنه نک سهعیدی ل مزگهفتی وگوتنی: والی سیّ ریّک ل بهر ته داناینه دقیّت تو بوّ خو ئیّکی

هلبژیری ئهگهر نه خهلیفه ی برپارا دای ئهو ته بکوژت، یا ئینکی: ده می والی کاغهزا خهلیفه ی بو ته دخوینت تو خو بی ده نگ بکه، نه بینژه: ئه، ونه بینژه: نه، والی یی قانعه.. ئیمامی گوت: ئهز قی ناکهم خهلک دی بینژن: سهعیدی به یعه دا. وان گوت: یا چهند روزه کان بمینه ل مالا خو ونهئی مزگهفتی دا والی بینژته خهلیفه ی من ئهو نه دیتییه.. ئیمامی گوت: ئهز قی ژی ناکهم، چاوا ده نگی: (حی علی الصلاة، حی علی الفلاح) بیته من وئهز نه ئیمه مزگهفتی؟ ئه قه چی نابت. وان گوت: یا دی ژ جهی خو هه په جهه کی دی گافا هاتنه ته دی بینژن: مه ئهو نه دیت، وی گوت: هه وه دفیت ئهز ژ مروقه کی بترسم؟ بهوسته کا ب تنی ئهز ژ جهی خو ناچم..

ئینا ئهو زقرینه نک والی وبهرسقا ئیمامی بۆ بر، والی بریار دا ئیمامی ببهنه نک وی، ب ریقه وان گۆتى: ئهگهر مه تو برییه نک والی د قی دهرگههی را ههره و د یی دی را وهره وخو بی دهنگ بکه، والی چو ددی ژ ته نهقیت، ئیمامی گوت: نهد. خهلک دی بیژن: سهعیدی بهیعه دا، ئهز وه ناکهم.

والى گۆتى: پا (أمير المؤمنين)ى ئەمرى من يى كرى ئەز سەرى تە ببرم ئەگەر تو بەيعى نەدەيە كورى وى . .

ئیمامی گۆتى: پا پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بن- ئەمىرى مە يى كىرى ئەم دو بەيغان پىكى ئەدەين، پاشى وى ستويى خۆ بۆ شىرى درىزكر!

والی بهری خو دایی.. زانی کوشتن فی مروقی لیقه ناکهت، ئینا وی بریار دا جلکین ئیمامی ژبهر بکهن وکراسه کی کورت بهیلنه د بهر، وببهنه بهر حمتافی و ل ویری وی راوهستینن و ل بهر چافین خهلکی پینجی جهلدان لی بدهن. وهنگی ژبیی وی نیزیکی شیست سالان بوو.

زانایی ناقدار (قهتاده) دبیّرت: گاقا وان سهعید ل بهر حهتاقی راوهستاندی من گوّته وی یی دهستی من دگرت -وبو زانین قهتاده یی کوّره بوو-: من نیزیکی وی بکه، گوّت: وی ئهز نیزیکی ئیمامی کرم، ومن پسیارین حهدیسی وشریعهتی

ژی کرن ووی بهرسقا من ددا، وخهلکی ئهم ددیتین و ژ مه حیبه تی دبوون، ترسا من ئهو بوو ئهو تشته کی ل سه عیدی بکهن وئهز ژ علمی وی بی بار ببم.

وگافا ئه و هاتین دا ئیمامی جهلده بدهن، ژنکهکی گوت: وهی بو قی شهرمزارییی! ئیمامی گوت: ژ شهرمزارییی ئهم یین رهفین.. و پشتی سهعید ب فی کراسی ل کولانین مهدینی گیرای، ری دایی ئه و بچته مالا خو، بهلی پشتی وان بریار دای و د ناف خهلکی دا بهلاف کری، کو چی نابت ژ ئه فرو ویفه کهس ل دیوانا سهعیدی روینت، یان ل ده رسین وی ئاماده ببت.

پشتی هنگی ده می سهعید ل مزگه فتی دروینشت که س نه دویریا خو نیزیکی وی بکه ت، وئه گهر مروّقه کی بیانی جاره کی هاتبا مهدینی وچووبا نک وی ئه و دا بیژتی: ئهری ته زانییه ئه و ناهیّلن که س ل نک من روینت؟ ومه خسه دا وی ئه و بوو که س سه را وی نه نیّته نیّشاندن.

(عهبدللاهی هوذهلی) دبیّرت: گافا وان سهعید گرتی ئهز چوومه نک ل گرتیخانهیی، من دیت وان پیستی پهزهکا سهرژیکری دانابوو سهر پشتا ئیمامی، وههر جارهکا وی بهری خوّ ددا زهندکیّن خوّ دا بیّرت: یا رهببی تو من ب سهر هشامی بیّخه، وهشام والییی عهبدلمهلکی بوو ل مهدینیّ.

عهبدلمهلک چوو.. هشام ژی چوو.. وبهری وان جابر ژی چووبوو.. وپشتی وان سهعید ژی چوو، وژڤان ل نک خودییه!

﴿ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَيِّ ٱلْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿ ﴾.

ئەوى پيننج چارن شير بۆ ھاتييە راكرن شيخ الإسلام)ى ھەرەوى

د هه قرکییا خو دا د گهل مروقین دنیایی، مروقین خودی گه له ک ره نگین نهخوشییی و ته نگافییی دبین، دبت ده ریخستن ژ جه و و اران ئیک ژ به رچافترینی و ان نهخوشییان بت.. ده ریخستن (یان بلا بیژین: نهفیکرن) هه ر ژ به ری وه ره ئیک ژ و ان چه کین چه په ل بوو یین زورداران گه ف پی ل خودانین حهقییی و ریکا راست دکر، خودایی مه زن ده می سه رهاتییا هه قرکییا پیغه مبه رین خو و دو ژمنین و ان بو مه قه دگیرت ئه مر دکه ت:

﴿ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنَ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُكَ فِي مِلَّتِنَا فَأُوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهُلِكَنَّ ٱلظَّلِمِينَ ۚ وَلَنُسْكِنَتُكُمُ ٱلْأَرْضَمِنَ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰ لِكَ لِمَنْ خَافَمَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۞ ﴾ [إبراهيم: ١٢-١٢]

چهکی مروّقی بیّزاره، گاڤا ته حهقی دانا بهر سنگی، وچو هیّجهت د دهستی وی دا نهمان، وی چو پی نامینت دی دهست ب گهفان کهت، دهمی پیخهمبهران راستی بو مللهتین خو ئاشکهراکری، سهر وگرگرین کوفری چو پی نهما ئینا گوتن: ئیّک ژ دووان، یان دی ل دینی مه زڤرن، یان دی ههوه ژ عهردی خو دهریخین. وباش هزرا خو د ڤی تهعبیری دا بکهن ئهوا وه کی خودانین خو یا دارگران: ژ عهردی خوّ! دی ههوه ژ عهردی خوّ دهریخین! ههر وه کی ئهو عهرد یی وان دارگران!

گاڤا هەڤركى گەهشتە قىن دەرەجىن، وەحىيا خودى ئىنكسەر بىۆ پىغەمبەران دئىت (لَنُهُلِكُنَّ ٱلظَّلِمِينَ ﴾ ئەڤە ئىنىك، پاشى ﴿ وَلَنُسُكِنَا ٱلظَّلِمِينَ كُمُ ٱلْأَرْضَمِنَ

بُعْدِهِمْ ﴾ ئەقە دو، زالىم وزۆردار دى ئىنىه تىبىرن، وخودانىن حەقىيىى لى جهى وان دئىنى ئاكنجىكرن.. ئەقە پەيمانا خودىيە، ونەبوويە كو جارەكى پەيمانا خودى بى جهىنەھاتبت، بەلى مەسەلى بىنفرەھى پى دقىت. دىرۆكى بخوينن، ھەر ژدەمى نووحى وحەتا ئەقرۇدا راستىيا قى گۆتنى بزانن.

(شيخ الإسلام)﴿ ههرهو﴿ كييه؟

ب قان گۆتنان مه ئاخفتنا خۆ یا قی جاری دهست پی کر؛ چونکی ئه و مرۆقی خودی یی نوکه دی قهستا میحرابا وی کهین دا چهند دهلیقهیهکان د گهل دا برژین، ئیک ژ وان کهسان بوو یین کو ههمی نهخوشی د رینکا گوتنا حهقییی دا هاتینه سهری، پینج جاران شیر بو هاتبوو راکرن دا سهری وی لی دهن.. وئه و لیقه نهبوو، پشتی ئه و ژ باژیری وی هاتییه دهریخستن، ئیمامی (بهغهوی) گوتی: ((چو قهنجی نهمابوون خودی د گهل ته نهکرین، ئیک تی نهبت کو دوژمن ته ژ وهلاتی ته دهریخن، ئه و ژی خودی بو ته کر وه کی کو بو پیغهمبهری خو کری))، مهعنا ده ریخستنا ژ وهلاتی ب دیتنا مروقین خودی قهنجییه که خودی د گهل مروقی دکهت؛ دا ده ره جین وی پی زیده ببن.. گوتنا مه یا قی جاری دی ل دور (شیخ الإسلام)ی هه ره وی بت، بابی ئیسماعیلی ئه نصاری -خودی ژی رازی بت-.

(شیخ الإسلام) ل سالا ۳۹۹ مشهختی، ل باژیری (ههراتی) -ئهوی نوکه دکهفته وهلاتی ئهفغانستانی- هاتبوو سهر دنیایی، وههر ل ویری مهزن بووبوو ژی، د زانینا علمی حهدیسی دا گههشتبوو دهرهجا (الحافظ)، وپتر ژ دووازده هزار حمدیسین پیغهمبهری -سلاف لی بن- وی ژ بهر بوون. و ژ لایی عهقیده وبیر وباوهران قه مروّفه کی راست ودورست بوو، و ل سهر ریکا ئیمامی سوننه تی

ئەحمەدى كورى حەنبەلى -خودى ژى رازى بت- دچوو، وھەر دەم وى بەرەۋانى ژ عەقيىدا (أهل السنة والجماعة) دكر دژى بيىر وبۆچوونىن خەلەت ودەستەكىن سەرداچوويى، وسەرا قى چەندى گەلەك نەخۆشى ھاتنە رىكا وى.

اید درو کفانین ژینا وی نفیسی دبیژن: ئهو به الا خودی بوو ل سهر مروّفین بیدعه چی و نه زان، ل مهیدانا به پره قانییا ژ سوننه تی چیایه کی سه ربلند بوو، چو ه پوه با نه دشیان وی به ژینن.. مروّفه کی زیده زانا بوو، له و زیده یی زاهد ژی بوو، دنیایی جهی خوّد دلی وی دا نه کربوو، له و میبر و فه قیبر ل نک وی وه کی ئینک بوون، سولتان و خه لیفه ژی ژ وی خلاس نه دبوون، دچوو دیوانین وان و پوی ب پوی حه قی دگوتنی و فه رمانا ب باشیبی ل وان دکر، و به ری وان ژ خرابیبی ددا پاش، و چو جاران خوّ بوّ وان نه د شکاند، به لی گافا زانایه کی حه دیسی دیتبا هند خوّ بوّ د شکاند دا بیژی یی ل به رانبه رسولتانی ژ هه مییان مه زنتر. هه رژ به رقی چه ندی خه لکی حه زژی دکر، و دبیترژن ئه و قه دری خه لکی بوّ وی دگرت - نه گه ریا ترسی خه لکی حه زژی دکر، و دبیترژن نه و قه دری خه لکی بوّ وی دگرت - نه گه ریا ترسی نه با به با به با به با بی نه دگرت.

ل سالا ٤٧٤ خهليفي عهبباسي (المقتدي) كاغهزه ك بو وى هنارته (ههراتي)، ولهقهبي (شيخ الإسلام، شيخ الشيوخ، زين العلماء) دانا سهر.

﴿ چەند كتێبه ك دانا بوون، بەلى يا ژ ھەمىيان ب ناڤ ودەنگتر كتێبا (منازل السائرين) بوو، كول دۆر سلووكى وتەصەووفێيه، وزانايى ناڤدار (ابن القيم)ى شەرحەك ب ناڤى (مدارج السالكين) ل سەر ڤى كتێبى دانايە.

● ل ههیڤا (ذو الحبحة) ژ سالا ۱۸۱ مشهختی، د ژیین حهشتی وچار سالیین دا، ل باژیری (ههراتی) چووبوو بهر دلوٚڤانییا خودی.

(شیخ الا سلام) وبه په قانییا ژعه قیدا دورست:

بهری نوکه ژی مه دیارکر بوو کو د سهدسالین دهسپیکی دا ژ دیروکا ثی ئوممه تی نه خاسم د سهدسالین سیبی و چاری و پینجی دا، و ل بن سیبه را دهوله تا عهباسیان بیر وباوه رین دهسته کا موعته زلیبان ب ره نگه کی زیده به رفره د ناث

مزگهفت وحهلهقین دهرسان ژی ژ قی کارتیکرنا خراب دپاراستی نهبوون، بهلکی پترین جاران ئه جهه دبوونه مهیدانا سهره کی یا دان وستاندنان ل دوّر قان مهسهلین عهقیدی، لهو زانایین سهرپاست یین (أهل السنة والجماعة) خهمه کا مهزن ژ بهرگرتنا بیر وباوه رین موعته زلییان خوار، و د دهرس وکتیبین خوّ دا رئنحراف) وخهله تییین قی دهسته کی بهرچاف کرن وئوممه ت ژی دا پاش، وسهرا قسی کاری وان نهخوشییین مهزن ژ دهستی موعته زلییان -وجار ژ دهستی شمی کاری وان نهخوشییین مهلین مهنان ژ دهستی کاری پیروز لیقه نه کرن، ومه دیت کانی پاوهستانا ئیمام ئه حمه دی به رانبه رهیرشا موعته زلییان یا ب چ پهنگ بوو.

(شیخ الإسلام)ی همرهوی ئیک ژوان زانایان بوو یین کو ل سمر وی عمقیده یا سوننی یا راست ودورست ئهوا ئیمام ئه محمه دی به ره قانی ژی کری هاتینه پمروه رده کرن، وهمرده م وی د دهرس ونقیسینین خو دا به ره قانی ژقی عمقیدی دکر، وسمرا قی چهندی دهسته کین (مونحه رف) وکومین بیدعه چی گهله ک نهخوشی گههاندنی. (شیخ الإسلام) د گوتنه کا خو دا دبیژت: ((پینج جاران شیر بو من یی هاتیه راکرن، نه دگوتنه من: ل گوتنین خو لیقه به، به لکی دگوتنه من: به حسی وان نه که نهوین وه کی ته نهبن، من دگوت: دی به حسی وان کهم)).

ل دیوانا سولتان (ئەلب ئەرسەلانگ):

شیخ -وهکی مهگزتی- خهلکی باژیری (ههراتی) بوو، کو ئیک ژباژیرین ده هدا خهراسانی بوو، وچونکی ئه و ئیک ژوان زانایان بوو یین دوروییاتی

وحليسكاتي نهدكر، وههردهم دهنگي خوّ ب حهقييي بلند دكر، (موتهعه صصبين مەزھەبىيان) و(بىدعـەچىيين موعتـەزلىيان) گـەلـەك دوژمناتىيا وى دكر، ل سالا (٤٣٨) مشمختى دەمنى ژيينى وى چل ودو سال، كۆمەكا خودانين شاشكان، ئەوين دین بۆ خۆ كرييه رێک بۆ كۆمكرنا دنيايێ، رابوون خۆ دانه ئێک وگۆتن: دڨێن ئهم حەددەكى بۆ قى مرۆقى بدانين؛ دا بەس ئەو بەحسىي مە بكەت وخەلكى دژى مە راكەت. رابوون شاندەك ژخو پيك ئينا وقەستا كۆچكا سولتان (ئەلب ئەرسەلانى) ل ههراتي كر، وسولتان وه تي گههاند كو مانا شيخي ههرهوي ل باژيري ههراتي گەفەكا مەزنە ل سەر ئىسلامى، وئەگەر سولتانى ۋىا خزمەتەكا باش بۆ دىنى بكەت دڤێت وي ژ باژێري دهربێخت، بگرت، بکوژت، نهفي بکهت. بهس نهمينته ل باژیری! سولتان ب گزتنین وان هاته خاپاندن وهزرکر راسته مانا شیخی خهطهرهکا مهزنه ل سهر ئيسلامي، لهو هنارته ب دويڤ را، گاڤا (شيخ الإسلام) ل ديوانا سولتاني ئاماده بووي، سولتاني ب كوشتني گهف ليّكرن، وگوتيّ: يان ب ڤي شیری دی سهری ته فرینم یان تو دی ئهزمانی خو کهیه د ده ڤی خو وبهحسی بیدعین خەلكى ناكەي.. تە چ دۋىت بىرە، بەلىي بەحسىي وان تشتان نەكە يىن كو تو دبيِّژيييّ: بيدعه! شيّخي گوتيّ: ههچييا ژ ته بيّت بكه، مهسهلا ئهز خوّ ل سهر بيدعه وخەلەتىيان بى دەنگ بكەم ئەۋە نابت!

گاڤا سولتانی دیتی کوشتن ڤی مروٚڤی لێڤه ناکهت، وی بـریــار دا ئـهو ب مروٚڤ ڤه ژ باژێړێ ههراتێ بێته دهرێخستن ونهفیکرن.

﴿ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَآ ﴾ چەكەكى كەۋنە، گەلەكان بەرى سولتانى ب كارئىنايە، و(شىخ الإسلام)ى ھەرەوى نە ئىكەمىن مروق بوو ۋمروقىن خودى سەرا حەقىيى ھاتىيە نەفىكرن، ونە يى دويماھىيى ۋى بوو.

شیخ ل نهفییی:

ل سپیدهیا روزا ئهینییی بیستی ههیا رهمهزانی ژسالا (٤٣٨) فهرمان هاتهدان شیخ ژههراتی دهرکه ثت، شیخی داخواز ژوان کر ئهو پیچهکی دهلی هاتهدان

بده نی حه تا ئه و نقیرا خو یا ئهینییی بکه ت پاشی ده رکه قت، به لی وان ری نه دایی وگوتی: دقیت نوکه تو ر باری ده رکه قی. ئینا چو ب وی نه ما رابوو عهیالی خو بارکر، و ر باری ده رکه فت، وقه ستا گونده کی ب ره خ باری پی هه راتی قه کر، وباری خو ل ویری دانا.. گافا دو رمنین وی زانی چوونی وگوتنی: چی نابت خو تو یی نیزیکی باری پی بی!

شیخ نمچار بوو جاره کا دی مالا خو بارکر وقهستا باژیزه کی دویر ژههراتی کر، چوو باژیزی (بوشه نجی)، به لی ل ویری ژی بیدعه چییان به لا خو ژیقه نه کر، ودیسا گوتنه سولتانی مانا وی ل قیری ژی خه طهره؛ چونکی وی ده ث ژگازییا خو بهرنه دایه، وههر ل سهر گوتنا خو یی مجده.. ئینا سولتانی بریار دا ئه و ل نه فییی بیته حه بسکرن، و د حه بسی ثه گه ف لی بینه کرن کو ئه گهر ئه و ژگوتنین خو لی فه نه بیت، نه و بوو باژیزی مهرویی ل وه لاتی (پشت رویباری - ما وراء النهر) بیته هنارتن، وگا قا چو ب قان گه فین وان ژی ثه نه هاتی، ئه و رابوون گه فا خو ب بینا و شیخ نه فی کره مهرویی.

همیامه کی شیخ ما ل مرؤیی، پاشی ژ ویری ژی هاته ده ریخستن و به ری وی بو باژیری به لخی هاته ده ریخستن و به ری وی بو باژیری به لخی هاته دان، ل به له خی موعته زلی د ده سهه لا تدار بوون، و که س ل ویری نه دویرییا ب خرابی به حسی موعته زلییان بکه ت، دو ژمنین شیخی نه و هنارته ویری دا نیک ژ دووان چی ببت: یان نه و خو بی ده نگ بکه ت، یان ژی موعته زلی وی ب ته لین فن!

سوحب مت گههشته خهلکی بهلهخی کو ئه شه شیخ (ئهبوو ئیسماعیلی ههرهوی) یی ب ریشه دی بو باژیری وان ئیته نهفیکرن، وچونکی وان دزانی نهیاره تیبا وی بو مهزهه بی موعتهزلیبان چهنده، ئهو رابوون خو دانه ئیک وگوتن: ئهم دی چینه د ریکا وی دا گافا هاته د باژیری دا، دی بهران لی بارینین، ووی رهجم کهین حه تا بکوژین، گافا مهزنی باژیری (ابن نظام الملک) ب کاری وان ئاگههدار بووی، ئهو ههمی کومکرن وگوتی: نه وه بت هوین فی چهندی بکهن..

ئهگهر ههتکا ههوه دی چت، و د دیرو کی دا دی شهرمزار بن! شیخ گههشته بهلخی و پشتی ههیامه کی ل ویری مای جاره کا دی فهرمان هاته دان کو ئه و بز قرته با ژیری مهرویی، و پشتی دهمه کی مایه ل ویری بریار هاته دان ئه و بز قرته با ژیری خو هه راتی ب وی شهرتی کو ل ژیر (إقامه جبریه) بمینت و ژ وه عظ و ده رس گوتنان بیته مهنعه کرن. به لی فی هه مییی: گرتنی، نه فییی، مهنعه کرنا ژ ده رس گوتنی، و (إقامه جبریه)، ترس د دلی شیخی دا په یدا نه کر، وئیکا هند ژی چی نه کر ئه و به ژنا خو ل به رنه ده مین بیده مینت.

(ئمبوو نمصر ئملفامی) خودانی کتیبا (تاریخ هراة) بمحسی شیخی دکمت ودبیزت: ((باشییین وی گملهک بوون، وه کی: پشته فانییا وی بو دینی وسوننه تی، ودژوارییا وی ل سمر دین دوژمن وخودانین بیدعهیان، وی ژبیی خو هممی د فی چمندی دا بوراند بوو، چو حلیسکاتی ونمرمی د گمل سولتان ووه زیران نمدکر، سمرا فی چمندی وی گملهک نمخوشی ژ دهستین حمسوید ودل په شان دیتن، پتر ژ جاره کی ئمو لی گمریان وی بکوژن؛ دا ژ ئمزمانی وی ودهستی وی خلاس بن، بملی خودی ئمو پاراست وقمدری وی پتر د چافین خملکی دا ممزن دکر..)). وئم فی گوتنه یا د جهی خودایه وباشترین نیشان ل سمر وی چمندی ئمو بوو: پوژا شیخ ژ باژیری همراتی هاتییه ده ریخستن کمسی هم ئاگه شرین نمبوو، و پوژا ئمو بو همراتی هاتییه زوراندن پشتی نمفیکرنی، ئمو پوژ ل بمر خملکی وه کی جمژنی بوو ﴿ وَأَرَادُواْ بِهِمَ

شیخی زاهدان شیخ عەبدلقادری گەیلانی

شیخ عمبدلقادری گمیلانی -خودی ژی رازی بت- ئیک ژوان زانایین مهزنه یین کو د دیروکا ئیسلامی دا پهیدا بووین وپیخهمهت چارهسهرییا دهردین جفاکا خو کارکری، وبزاقین مهزن کرین دا جیله کی وهسا خودان بکهت کو پهروهرده وزانینی بهایه کی مهزن د چافین وان دا ههبت.

گهلهک جاران مروّقین زانا ب خوّ ژی -ومهخسهدا مه ل قیری زانایین دینینهده می دینی دئیخنه د قالبین زانستی یین هشک دا، وههمی ده می خو ب دان
وستاندنین ل دوّر جهده لین فقهی ومهسه لین (فه لسه فی) دبوّرینن، دبنه ئهو ئه گهرا
مهزن یا دینی ژ دلین خه لکی دئینته دهر و ب تنی د سهری وان دا کوّم دکهن، ووی
دکه ته هنده که هزر وبیرین خوپی مه نطقی، ل لایی دی هنده ک شیخ پهیدا دبن بو
سهر راست کرنا پیلی -وه کی ئه و هزر دکهن - دینی ژ سهری خه لکی دئیننه ده ر؛ دا د
دلی دا بکه نه کومه کا مهسه لین عاطفی یین دویر ژ عه قلی ومه نطقی، قیجا هنگی
ئهو ژی دبنه ئه گهرا هندی دین ب ره نگه کی نه یی دورست ل بهر چاف بیته دانان؛
چونکی ل سهر دهستی وان ژی (عه قل) و (دل) ژیک دویر دکه قن وههر ئیک ب
پیزن کو (سهر هلدانه کا رووحی) د ناف جقاکی دا پهیدا دکهن، دا جقاک ههمی پیک قه
یین کو (سهر هلدانه کا رووحی) د ناف جقاکی دا پهیدا دکهن، دا جقاک ههمی پیک قه
(حهقیقه تی) د چارچوو قه یی (شریعه تی) دا بناست، و (شریعه تی) ژی ل سهر
بناخه یی (حهقیقه تی) ئاڤا بکه ت، نه کو (شریعه تی) و (حه قیقه تی) و ه ک دو تشتین

شیخ عمبدلقادری گمیلانی -خودی ژی رازی بت- ئیک ژ قان زانایین خودایی بوو یین توممهتی پیتقی ب همبوونا وان همی، قیجا بو بیرئینان مه قیا قی زانایی ژی ب کورتی ب هموه بدهینه ناسین.

گهیلانی کی بوو؟

ورانایی ناقدار وسهروهری وهلییین خودی شیخی گهیلانی ناقی وی یی دورست عهبدلقادره کوری عهبدللاهی کوری جهنگی دوستی گهیلانییه، ل سالا (٤٧٠) ل گهیلانی -یان جهیلانی وهکی عهرهب دبیرنی- هاتبوو دنیایی، و ل ویری زاروکینییا خو ویشکه ک ژ جحیلینییا خو ژی بوراند بوو، بهلی سهروبهری ژیانا وی ل ویری بهرفرههی نههاتییه زانین، ههر چهنده ژ تشتین ئاشکهرایه کو ئهو وی ل ویری بهرفرههی نههاتییه زانین، ههر چهنده ژ تشتین ئاشکهرایه کو ئهو وزانایان جههکی مهزن بو خو د دلی وی دا کربوو، لهو ل سالا (۱۸۸) دهمی ژیییی وی دا کربوو، لهو ل سالا (۱۸۸) دهمی ژیییی وی (۱۸) وپیخهمهت داخوازا زانینی وی قهستا باژیری بهغدایی کر، وزانین ژ هرماره کا زانایان وهرگرت، وهکی: (أبو الحسین بن الفراء) و(ابن عقیل) و(أبو سعد المخرمی)، ههر وهسا تیکهلییا هژماره کا شیخین زاهد وصوفی ژی کر وهکی شیخ (حماد الدباس)ی، وههر چهنده ئهقه شیخهکی نهخوانده قا ژی بوو، بهلی مروقه کی خودی ناس وزاهد بوو، شیخی گهیلانی مفایه کی مهزن بو خو ژ زوهد وثهخلاقی وی کر، ههر چهنده هنده ک خهله تییین (عهمهلی) د پیکا وی پا گههشت بوونی.

ودو درسینکا سالا (٤٨٨) حمتا سالا (٥٢٠) و ل دریژییا سیه ودو سالان، وی ل باژیری بهغدایی داخوازا زانینی کر، حمتا بوویه ئیک ژ ناقدارترین زانایین سهرده می خوّ، وچونکی شیخ مروّقه کی زاهد بوو، وی گمله ک خهما دنیایی نمدخوار، لمو ل پترییا ژبینی خوّ ئمو مروّقه کی فمقیر وبمر دهست تمنگ بوو، همر چمنده ئمو زهنگینییا د دلی وی دا همی ئمگمر ل سمر خملکی بمغدایی بملاث کربا دا تیرا هممییان کمت، ده می یی جحیل وهیشتا داخوازا زانینی دکر گمله که جاران

روّژه کی یان پتر د سهر را دبوّری پارییه کیّ ب تنیی ژی ب دهست نه دکه ت، و ژ تهقواداری و (عیففه تا) خوّ، وی خواستن ژ که سیّ نه دکر و دهستی خوّ ل به ر که سیّ قهنه دگرت، و (ته حهمملا) برسیّ و هه ژاریییّ دکر، و گهله ک جاران دا چت وی تشتی بوّ خوّ کوّم که ت یی ژ خه لکی زیّده دبوو و دها قیّت، دا ئینت و خوّت، د گوّتنه کی دا شیخ دبیّرت:

((جارهکێ من چو نهما ئهز بخوّم، ئينا من دهست ب خوارنا وان تشتان کر يێ خەلكى دھاڤێت، رۆژەكنى ئەز چوومە بەر لێڤا رويبارى دا ھندەك تشتى خەلك دهاڤێت بۆ خۆ كۆم بىكەم وبخۆم، من دىت هندەك فەقىران بەرى من راكربوو، لەو چو ب دەست من نەكەفت، و ژ بـرسـان دا چو هيز د لهشي مـن نـهمـا ونيزيـک بـوو مرن بیّته ریّکا من، ئینا ئهز چوومه د مزگهفتهکی شه، من دیت جحیّلهک ب ژۆركەفت ويتى ديار بوو كو نەعەرەبە، گاڤا روينشتى نانتى خۆ ئىنا دەرى ب ھندەك گۆشتى براژتى خوار، دەمىي وى پارىيىي خۆ رادكر ژ برسان دا من دەڤىي خۆ ڤەدكر، وی تنی ئینا دهر کو حالی من ینی نهخوشه ئینا گازی من کر دا ئهز بچم د گهل وی بخوّم، ئەز ل بەر نەھاتم، دەمى گەلەك مايە ب من قە ئەز نەچار بووم بىنى دلىي خۆ من د گەل خوار، گاڤا ئەز چوويمە نک وي گۆتە من: تو خەلكى كىڤەيى وكارى ته چیه؟ من گۆتى: ئەز فەقىيەكى گەيلانىمە، وى گۆت: ئەز ژى يى گەيلانىمە، ئەرى تو جحيلەكى گەيلانى دناسى ناۋى وى عەبدلقادرە؟ گۆت: من گۆتى: بەلىي ئەزم، گۆت وى گۆتە من: ئەۋە ئەز ھاتىمە بەغدايى ئەزى ل تە دگەرىيم وئەز ب سهر ته هل نهبوويمه، چي مالي من ههي ههمي خلاس، لهو ئهز نهچار بووم ڤي خوارنێ ژ مالێ ته بکرم، دەمێ ئەز ھاتیمه بەغدایێ دەیکا ته ھەشت دینار بۆ ته دانهف من پشتی ئهز ژ ته بی هیقی بوویم من بریار دا ئهز قهگهرم، بهلی باش بوو من تو دیتی، ئەڭ خوارنا تو نوكه دخوّی من ژ مالى ته يا كرى ڤێجا ھەما پشت راست بخو نوكه ئهز ميْڤاني تهمه)).

ب قی رونگی و د سهر قی ههمی زهحمهتی را شیخ عهبدلقادری صهبر کیشا وبهردهوامی ل سهر داخوازا زانینی کر، ودهمی خو ب تشتین بی مفا قه نهدبوراند، لهو خودی بهرهکهت هاقیته دهمی وی حهتا شیای ههر ژ زاروّکینییا خو قورئانی ههمیییی ژ بهر بکهت، وخو د ههمی زانینین شهرعی دا شارهزا بکهت، وهکی: ههمیییی ژ بهر بکهت، وغقهی وهتد...، وپشتی ژ قویناغا شاگردهییی تهفسیری، وحهدیسی، وعهقیدی، وفقهی وهتد...، وپشتی ژ قویناغا شاگردهییی دهرباس بووی، ودهستویری بو هاتییهدان کو ببته سهیدا، و ب دورستی ل سالا (۵۲۰) ل شوینا سهیدایی خو (أبو سعید المخرمی) بوو سهیدا ل مهدرهسا وی، وهژمارهکا مهزن ژ داخوازکهریّن زانینی قهستا دهرسیّن وی کر، وژبلی دهرسیّن علمی شیخی هنده کی روینشت ل مزگهفتی بو دانا (وهعظی) ههبوون، و ب هزاران مروّث ژ ههمی رهنگ وجوینان ل (وهعظیّ) وی ئاماده دبوون حهتا وه لیّ هاتی جهیی وان د مزگهفتی قه نهکری، لهو شیخ نهچار بوو ژ باژیری دهرکهفت و ل نک شویرهیّ روینشت و ل ویری ل چولی- دهرس ووهعظ دگوّتن وخهلک لیّ کرّم دبوون، پاشی ل وی جهی مزگهفت ومهدرهسا خوّ ئاقاکر ئهوا ب ناقیّ وی کرّم دبوون، پاشی ل وی جهی مزگهفت ومهدرهسا خوّ ئاقاکر ئهوا ب ناقیّ وی نافدار بووی.

شیخی بارا پتر ژدهمی خوّل مزگهفتی ومهدرهسی دبوّراند، کوری وی عهبدلوهههاب دبیّرت: ((بابی من حهفتییی سی روّژان بوّ خهلکی دئاخفت: سییده یا نهینییی، وئیّقارییا ئیّک شهنبی، وئیّقارییا سی شهنبی، وهژماره کا مهزن ژتیگههشتی وفقهزان وشیخان لدهرسیّن وی ئاماده دبوون، چل سالان وهعظ ل خهلکی کر ژسهری سالا (۲۱۱) وحهتا سالا (۲۱۱)، وسیه وسیّ سالان ل مهدرهسا خوّدهرس وفهتوا ددان، ژسالا (۵۳۸) حهتا سالا (۵۲۱)، ودهمی ئهو دئاخفت چارسهد مروّقان لدیوانا وی ئاخفتنا وی دنقیسی)).

زانایی ناقدار (ابن الجوزی) دبیرت: دهمی وی وهعظ دکر هژمارهکا مهزن یا گونههکاران ل سهر دهستی وی توّبه دکر. و ژبهر زانینا وی یا زیده ب مهنههجی راست ودورست وپیگیرییا وی یا توند ب ریبازا صهحابی وپیشییین ئوممهتی یین چاک، خودانین عهقیدین خهلهت وریدکین چهپ وچویر نهدشیان وی د سهر دا ببهن، شیخ عهبدلقادر د گزتنه کا خو دا دبیژت:

((جاره کن روّناهییه کا مهزن ل بهر چاقین من ئاشکهرا بوو عهسمان تژی کر، پاشی وه کی شکله کی هاته خواری وگوته من: ئهی عهبدلقادر ئهز خودایی تهمه، ومن تشتین حهرام یین بو ته حه لالکرین، گوت: من گوتی: دویرکه قه لهعنه تی، ئه ق روّناهییه تاریاتییه وئه شکله دو کیله، گوت: وی گوته من: ئهی عهبدلقادر تو ب زانینا خو ژ من رزگار بووی، بهری ته حهفتی ژ خودانین طهریقی من یین دسهردا برین، من گوت: حهمد بو خودی بت. هنده کان گوتی: چاوا ته زانی ئهو شهیتان بوو؟ گوت: دهمی وی گوتییه من: تشتین حهرام من بو ته حه لالکرن)).

ئەو دىرۆكنڤىس وزانايين بەحسى وى دكەن ھەمىي ل وي باوەرينه كو شيخ عەبدلقادر مرۆڤەكئ ييرۆز وخودێناس وزاهد بوو، ژ راستيين يێڤەتر چو ئاخفتن ژ دەڤى دەر نەدكەفتن، و د هندەک سەرهاتىيان دا ژى دئىتە قەگوهاستىن كو دەيكا وى دەورەكى مەزن د قىي چەندى دا ھەبوو؛ چونكى ھەر ژ بچوپكاتى وي ئەو فيرى راستييي كربوو ودگوتي: چو جاران درهوي نهكه، و ل دور سالوخهتين وي ديرۆكنڤيس دېێژن: بێ دەنگىيا وى ژ ئاخفتنا وى پتر بوو، وئەگەر بۆ نڤێژێ نەبا ئەو چو جاران ژ مەدرەسى دەرنەدكەفت، وچو جاران وى خۆ ژ گۆتنا حەقىيىتى نەددا ياش، و ژ خودي پيڤهتر ئهو ژ كهسي نهدترسيا، وتشتي ژ ههمييي مهزنتريي شيخي د ژييې خو دا کړي، ژبلي پهروهردهکرنا هژمارهکا میزن ژ زانا وزاهدان، ئیو بوو شيخي ب زانين وزوهدا خو شيابوو وي دويراتييي چارهسهر بکهت يا کو ل دەمىي وى كەفتىيە ناڤبەرا زانا وفەقىهان دا ژ لايەكى ڤە، وزاھد وشيخين تەصەوفىي ژ لایهکێ دی ڤه، چونکی زانین وعهقیدا وی یا دورست ئهو ل نک زانایان کربوو جهني باوهري، وزوهد وصوفياتييا وي ژ لايهكني دي ڤه ئهو ل نک شيخين تهصهوفني ژي کربوو جهي باوهري، ووي ب ڤي چهندي شيا خهلهتييا ههر لايهکي بوّ لاين دى ئاشكەرا بكەت، وبەرى ھەردو لايان بدەتە ئەوى مەنھەجى راست ودورست يتي صمحابي ل سمر دچوون وزانين وزوهد همردو د ناڤ خوّ دا حمواندي.

بەرھەمگ شىخ عەبدلقادرڭ گەيلانڭ:

شیخ عهبدلقادری گهیلانی د ژبیتی خو یی ب بهرهکهت دا پتر پویته ددا لایت خوپاقژکرن وپهروهردهکرنا مروّقان، لهو پترییا دهمی خوّ وی ب گوتنا وهعظی ودانا دهرسان قه دبوّراند، ههر ژبهر قی نهگهری بوویه وی بهرههمه کی نقسیی یی بوّش ل پشت خوّ نههیلایه، و د گهل کیّمییا بهرههمی وی یی نقیسی مروّق دشیّت ب پشت پاستی بیّرت: شیخ ئیّک ژ زانایین مهزن بوویه، وئهگهر وی پتر ژ دهمی خوّ ب پشت نقیسینی قه بوّراند با نهو دا پهرتوکخانه یه کا مهزن بو نوممه تی ل پشت خوّ هیّلیت کو ههر وههر مفا ژی بیّته دیتن، بهلی دیاره شیخ ژ وان پهنگه زانایان بوویین

ئه و باوهری ههی کو مروّقی زانا نه ب تنی ب ریّکا دانانا کتیبان دشیّت خزمه تی بگههینته زانینی، بهلکی ب ریّکا پهروهرده کرنا زانایان ژی ئه و دشیّت خزمه ته کا مهزن بگههینته ئوممه تی.

شیخ عهبدلقادری -وهکی دیروّکنڤیس ژێ ڤهدگوهیٚزن- ل مهدرهسا خوّ سیّزده علم ب دهرسینی دگوّتنه شاگرده ییّن خوّ، بگره ژ تهفسیرێ وحهدیسیێ وئوصوولێ، حهتا فقهی ونهحوێ وصهرفێ، و د عهقیدێ وفقهی دا ئه و ل سهر مهزهه بی ئیمام ئهحمه دی بوو، وفهتوایین وی ژی ههر ل سهر ڤی مهزهه بی بوون، له و شیخ دئیته هژمارتن ئیّک ژ زانایین مهزهه بی حهنبه لی.

ئمو كتيبين شيخ عمبدلقادري همين ل سمر دو پشكان دئينه ليكڤه كرن:

١- ئەو كتيبين وى ب خو د ژيانا خو دا نقيسين وبەلاڤكرين.

۲- ئەو كتێبێن مورىد وشاگردەيێن وى پشتى وى ب ناڨێ وى كۆمكرين،
 وگۆتن وكريارێن وى تێدا نڤيسين.

ئــمو كتێبــێن شــێخى ب خــۆ نڤيســين، وهــمر دژيانــا وى دا ب نــاڤێ وى بهلاڤبووين سێ كتێبن:

۱- كتيبا (الغنية لطالبي الحق) وئهڤه ژ باشترين كتيبين فقهى وعهقيدى وئادابانه، ژبلى هندهك صهلهوات وزكر ودوعايين نهشهرعى كو تيدا هاتينه.

۲- کتیبا (فتوح الغیب) وئه ه ل دور گه له ک گوتن وشیره تان دز قرت، وهنده ک مهسه لین پهیوه ندی ب نه فسی قه ههین تیدا هاتینه، و (شیخ الإسلام ابن تیمیه)ی -خودی ژی رازی بت- هنده ک بابه تین قی کتیبی یین شروقه کرین. وبو زانین هنده ک شعر ب ناقی شیخ عهبدلقادری ل سهر قی کتیبی یین هاتینه زیده کرن وئه و ب خو نه ژ نقیسینا شیخینه؛ چونکی گهله ک تشتین خهله و ونه شهرعی یین تین هاین، ونه تشته کی بهرعه قله شیخ قان گوتنان بیژت.

۳- كتيبا (الفتح الرباني) وئەڤە ھندەك شيرەت ونصيحەتن پەيوەندى ب
 باوەريين وسلووكى وئيخلاصى ڤە ھەنە.

وهنده ک کتیبین دی ژی ههنه بو شیخی دئینه پالدان، وه کی کتیبا: (الأوراد القادریه) و (السفینه القادریه) و (الفیوضات الربانیه)، بهلی ئهو نه ژ دانانا وینه؛ چونکی ئهو دیروکنڤیسین ژینا وی نقیسی کهسی نهگوتییه شیخی هنده ک کتیب ب قان ناقان ههنه، ووهسا دئیته هزرکرن کو هنده ک کهسین خو ب موریدین شیخی دده نیاسین ئه کتیبه ب ناقی وی داناینه وگهله که هزر وبیرین خهله ت-یین شیخی ههر باوه ری پی نهدئینا - ل سهر ناقی وی نقیسینه.

ژ شیـرهتیْن شیْخی بین تهربهوی:

مه گۆت شيخ عەبدلقادى يوپتەپەكى مەزن ددا لايى پەروەردەكرنى، ووەعظ وخوتبه وگزتنین وی کارهکی مهزن د خهلکی دکر، وسهیدا (أبو الحسن الندوی) ئەگەرا قى ئىكى بىز ھندى دزڤرينت كو شىخ خودانى نەفسەكا پاقۋ وبـژوين بـوو، ودله كيّ تري زوهد وقه ناعه ت وي هه بوو، ئه ويّن باوه ربيا وان يا لاواز دهميّ دچوونه دیوانا وی وگوهێ خو ددا گوتنێن وی ب خوٚشییێ دحهسیان ووه ههست دکر کو باوهرييا وان يا ب هيز دکهڤت، ئهوين شک وگومان د دلي دا همي ل نک وي رحمتی وتمناهی ددیت، ئموین حمز ژ زانینی دکر زانین ل نک وی ددیت، خوّ مروٚڤێن خاڤ وسست ژي ئموێن خيرهت نهدكر چو بكهن گاڤا ئهو دديت دلێن وان تژى حەماسەت دېرو، وبەرى وان دكەفتە كرنا باشىيىن، مەعنا: ھەر كەسەكى خۆشى ورحمتي وتمناهي بۆخۆ د گۆتننن وي دا دديت، دا بنيژي ئمو منارهيمكا سمر بلندا باوهرییّییه د نیڤا بهحرهکا تاری وتژی ییّل دا، یا کو خهلک ههمی یی ب ریّکا خوّ دكه ڤن، شيخى گۆتنا خۆ بۆ هەمى تەخ وچينين جڤاكى پيشكيش دكر وخير بۆ وان ههمييان دخواست، لهو ههمييان پيكڤه حهز ژي دكر و ل دۆرين وي كوّم دبوون. ومروَّث نَه گهر ل كتيبين وي بزڤرت، دي بينت مهزنترين شيرهتين وي ل ههڤال ودويكەفتىيىن خۆ دكرن ئەقە بوون:

۱- شیخی دگوت: خو گهلهک ژ سویندخوارنی بده پاش، ونه وه بت تو سویند بخوی نه ژ راستی نه ژ درهو ونه ب خهلهتی شه، وئهو کهسی شی چهندی بکهت،

یه عنی خو ژ سویندی بده ته پاش، خودی ده رگه هی رؤناهییا خو ل به روی دی قه که ت، ب رهنگه کی وه سا کو ئه و مفایی وی د دلی خو دا ببینت، و ده ره جین وی د چافین خه لکی دا دی بلند بن، له و خه لک دی چاف ل وی که ن وهه یبه تا وی د چافین وان دا دی زیده بت.

۲- خوّ ژ درهوی بدهنه پاش، چ یا ژ دل بت چ ب یاری قه بت؛ چونکی ئهو کهسی خوّ ژ درهوی دویر بکهت خودی سنگی وی دی فرهه کهت، وزانینا وی دی پاقژ کهت، وئیدی درهو ریکا خوّ ل نک وی نابینت، ودی وه لی ئیت کو بوّ وی نامخوّش بت نهو درهوینه کی ببینت.

۳- هشیار بی سۆزه کی نهدهی پاشی لیقه ببی، وهندی ژ ته بیّت چو سۆزا نهده و ل سهر خو نه که مال، وههچییی سۆزا خو نهشکیّنت دهرگههی مهردینییی دی ل بهر وی ئیّته قهکرن، ودی ژ مروّقیّن ژ خو شهرم ئیّته هژمارتن، ومروّقیّن راستگو ههمی دی حهز ژ وی کهن، وقهدری وی ل نک خودی دی یی زیّده بت.

2- نهفرهت ولهعنهتی ل کهسی نهکه، ونهخوّشییی نهگههینه کهسی؛ چونکی مروّقیّن چاک وصالح لهعنهتی ل کهسی ناکهن ونهخوّشییی ناگههیننه کهسی، ویی ب قی رهنگی بت دویماهییهکا باش دی ب دهست وی قه دئیّت، د دنیایی دا خودی دی وی پاریزت ونهخوّشییان ژی دهته پاش، ووی ل بهر خهلکی شرین دکهت.

٥- نفرینان ل که سێ نهکه، خوّ ل وی ژی یێ زوّرداری ل ته کری؛ چونکی ئهڤ سالوٚخهتهیه یێ دهرهجیٚن ته بلند دکهت، ویێ ئهڤ چهنده بوٚ ببته تبیعهت ل دنیایێ وئاخرهتێ دێ یێ سهرفهراز بت، ل دنیایێ خودێ حهژێکرنا وی دێ کهته د دلێ ههمی خهلکی دا، یێ وی بنیاست ویێ نهنیاست دێ حهز ژێ کهت.

٦- نه وه بت شاهدهیت ب شرکت یان کوفری یان نفاقی ل سهر ئیکی ژ خهلکی قیبلی بدهی؛ چونکی ئهو یا د علمی خودی دا، وئه چهنده پتر مروقی نیزیکی رهما خودی دکهت.

۷- خۆ ژ گونههان بده پاش وئهندامين لهشن خۆ ژ كرنا گونههن بپاريزه؛
 چونكى ئه څ چهنده يه دبته ئهگهرا هندي مروّث ل دنيايي وئاخرهتي زوى خيري ب
 دهست خو څه بينت.

۸- زهحمه تن بو که سن چن نه که و منه تا وان نههلگره؛ چونکی ئه و که سن ژ خهلکی بن منه ت بت سهرفه رازی و بلندییا ته قواداران دی ب ده ست خو قه ئینت، وئه ق چه نده پتر دی هاری وی که ت کو ئه و فه رمانا ب باشییی ل خهلکی بکه ت ووان ژ خرابییان بده ته پاش؛ چونکی وی گافی خهلک هه می ل به روی دی وه کی ئیک بن، وئه گهر وی وه کر باوه ری و خو زهنگینکرنا وی ب خودی دی وی ژ خهلکی هه مییی بلند تر لی که ت، و د سه ر هندی ژی را ئه قه ده رگه هه که ژ ده رگه هین ئی خلاصی .

۹- دلی خو نهبه وی تشتی یی د دهستی خهلکی دا، ئه هیه زهنگینییا مهزن وباوه رییا صافی وسه ربلندییا دورست؛ وئه هه ده رگههه که ژ ده رگههین زوهدی ونیشانه که ژ نیشانین مروقین خودی ئه وین خو دهیلنه ب هی شییا وی شه.

۱۰ خو مهزن نهکه، وئه قه سهره کانییا ههمی سالوّخه تین چاکه، وئه وی خو مهزن نه که ت دی گههته ده ره جا عهبدین خودی یین چاک و تشتی وی بقیت ژخیرا دنیایی و باخره تی دی گههتی، و ژخونه مهزن کرنییه تو خو ژکه سی باشتر نه بینی، نهگه ریی ژته به به بیش باشی نه کرینه، و باشی نه کرینه.

مرنا شيْخيْ:

وه کی مه گوتی: شیخ عمبدلقادر ل باژیری گمیلانی ل سالا (٤٧١) مشهختی هاتبوو سهر دنیایی وده می ژییی وی نیزیکی همژده سالییی وی قمستا باژیری به غدایی کر، و ل ویری ناکنجی بوو، حمتا چوویه بهر دلوّقانییا خودی ل شمقا شمنبییی همشتی همیشا (ربیع الأول)ی ژسالا (٥٥١) مشهختی، ده می ژییی

وی حهشتی سال، وئاشکه رایه کو ئه و ل نیزیکی مهدره سا خوّل باژیری به غدایی هاته قه شارتن، و هرٔ ماره کا مهزن ر خهلکی پشکداری د قه شارتنا وی دا کر.

خودی ژی رازی بت وجهی وی بکهته بهحهشت، د گهل پیغهمبهر وشههید وچاکین خود.

مرۆڤێن خودێ و جيهادا د رێکا خودێ دا

بهری ئهم قهستا دیوانا شیری جیهادی (صهلاحهددینی ئهییووبی) بکهین یا د جهی خو دایه ئهم ل فهرههنگا مروّقین خودی بزقرین دا بزانین کانی تیگههشتنا وان بو جیهادی یا چاوا بوو..

ب راستی قیانا مروّقیّن خودی بوّ جیهادا د ریّکا خودی دا گهله ک ژهندی مهزنتره کو کهسه ک بشیّت ب گوّتنه کا کورت دهسنیشان بکه ت، و ب تنی شیری خودی خالدی کوری وهلیدی شیایه نیّزیک ببت ده میّ د کاغه زه کا خوّ دا بوّ مهزنی لهشکه ره کی کافران نقیسی: ((ئهزی هاتیم هنده ک زه لام من ییّن ئیناینه ته هند حهز ژ مرنی دکهن هندی هوین حهز ژ ژینی دکهن)).

بهلیّ.. مروّقیّن خودی هند حهز ژ جیهادی ومرنا د ریّکا خودی دا دکهن، هندی مروّقیّن دنیایی حهز ژ ژینی ومانا د دنیایی دا دکهن.. مروّقیّن خودی کانی چاوا د مهیدانا حهژیّکرنا خودی و په قینا ژ مهزنیّن دنیایی دا ههرده م ل پیشییی بوون، وهسا د مهیدانا خوگوریکرنا د ریّکا خودی ژی دا سهرکیش بوون، ئه و روّندکیّن وان ل شه قیّن دریّر ژ ترسیّن خودی دا دباراندن ژ وان چپکیّن خوینی دکیّمتر نه بوون ییّن وان ل مهیدانا جیهادی بو خودی دریّتن.

(یهحیایی کوری ئهبوو که ثیری) د گوتنه کا خو دا دبیرت: ((ل دو دهمان بهحه شت دئیته خهملاندن: ل دهمی نقیری، و ل دهمی شهری)). ژبهر قی چهندی تو دا بینی ئینک ژوان گافا دچوو د نقیری دا تو دا بیری ئهویی ژون دایی دهرکه فتی و ل بهحه شتی یی ئاماده بووی، وئیک ژوان گافا ل مهیدانا جیهادی ژی

حازر دبوو دا بيّرته ههڤاليّن خوّ: خوّ رُيّكا من ڤهدهن بيّهنا بهحهشتيّ رُ نهالا هه يا دئيّته من!

و د گزتنه کا دی دا (یه حیایی کوری ئه بوو که ثیری) دبینی تندن ((شه ش سالو خه ته هه هه هه هه هه هه سالو خه ته الو مالو خه ته الو سالو خه ته هه هه هه هه هه سالو خه تا الو سالو خه تا ته هه کرنا شه ری دو ژمنین خودی ب شیری، و روز ژیگرتنا ل ها شینی، و شویشتنا ده سن شیری ب تمامی ل ز قستانی، و چوونا ن شیری زوی ل روز ا بارانی، و هیلانا هه ش رکییی نه گه رخودان یی حه ق ژی بت، و صه برا ل سه ر موصیبه تی)).

مهعنا ب دیتنا مروّقیّن خودی جیهاد سهرده فته را هه می خیّرانه؛ چونکی جیهاد ژبلی کو ب جهئینانا فهرمانا خودیّیه، ئه و سهرکه فتنه که مروّف دژی دلچوونیّن خوّ ب ده ست خوّ فه دئینت، شاهده دانه که ل سهر هندی کو مروّفی فیانا دنیایی هافیّتییه، فیّجا یا عهجیّب نینه جیهاد ب دیتنا وان ئه و گهمی بت یا کو مروّفی ژ ههمی پیّلیّن تیّچوونیّ ونهمانی رزگار بکه ت.

مروّقی عهده تی گهله ک جاران حیّبه تی دمینت ده می پیّشهٔ چوونا قان مروّقان بر بهروّکین جیهادی دبینت یان گوه لیّ دبت: کور دبیّژنه بابی خوّیی سهقه ت: تو نهئی خودی ل ته ناگرت، باب ل وان دخورت: ب خودی ئه زهنگی رادوه ستم حه تا قی پییی خوّیی شل دکه مه د به حه شتی دا.. و دچت و شهری دکه ت حه تا شهه به دبت.

سهروّکێ لهشکهری دبیّرته زهلامهکی: ته چاڤ نینن خودێ ل ته ناگرت تو بزڠڕه قه، ئه و لێ قهدگیێرت: چونکی من چاڤ نینن له و ئهز دێ ئیٚم، کانێ تو ئالایێ لهشکهری بکه د دهستێ من دا، ئهز وان نابینم کو ژ وان برهڤم.. ودچت ودچت حهتا دئیّته سهرژێکرن!

قيانه كا مهزنه بو خوگوريكرني.

(عـهمـرێ کـوڕێ عوتبـهی) ئێـک ژ عاشـقێن جیهادێ بـوو، ڕوٚژهکـێ د گازییا جیهادێ دهرکهفت، بهرانبهر لهشکهرێ ڕوٚمێ ڕاوهستا، کراسهکێ نوی یێ سپی کربـوو

بهر خوّ، گهلهک ژێ دهات، هندهک هه قالیّن وی گوتێ: چهند جلکیّن ته دخوشکوٚکن. وی گوّت: دێ خوشکوٚکتر لێ ئیّن دهمێ خوین ب سهر ڤیٚرێ دا دئیّته خوارێ! چ عشقه کا غهریبه بهلێ ل بهر مه، نه ل بهر مروٚڤیٚن خودێ.

پاشی عـهمری گۆت: سێ داخواز من ژ خودێ کربوون، دو یێن داینه مـن وئهز یێ ل هیڤییا یا سییێ، مـن داخواز ژێ کربوو ئهو دنیایێ ل بهر دلێ من سار کهت، ڤێ گاڤێ ل نک من خهم نینه چ بێت چ بچت، ومـن داخواز ژێ کربوو ئهو زیرهکییێ ل سهر کرنا نڤێژێ بدهته من، ئهو ژی دا من، ومـن داخواز ژێ کربوو ئهو شههیدبوونێ ب رزقێ من بکهت، وئهزێ ل هیڤییێ.

پاشی وی روّژی لی نهبوو ئیڤار حهتا مرادا وی یا سییی ژی بوّ ب جهه هاتی! ومروّڤین خودی د ڤی ڤیانا خوّ دا دقهلس وچریک نهبوون، وان دڤیا عهیالی وان ژی ل سهر ڤی ریّکی بن.. (شهقیقی کوری سهلهمهی) دبیّژت: ((ئهگهر من کورهک ههبت شهری د ریّکا خودی دا بکهت ل بهر من خوّشتره ژ هندی کو سهد هزار بگههنه من)).

مروّقیّن خودی ل چلخانهیان سهری ناههژینن.. ووه کی دههبهیان ل شه کفتیّن چوّل وچیایان ناکه قنه چو (خولوهیان).. مروّقیّن خودی د ناق مروّقان دا دژین، وب مری وان دده نه ریّک خودی و کرنا جیهادا د ریّک خودی دا. (صه لاحه ددینی نهیبووبی) ههر جاره کا ب له شگرانییی دحه سیا دا بیّژت: کانی هه سپی من بینن، دا سویار بت و ده رکه قت قه ستا مهیدانا شهری که ت، هه قالیّن وی دا بیّژنی: نهی سولتان! تو یی نساخی.. نه و دا بیّژته وان: ده می نه ز ل سهر پشتا هه سپی نه ز همی نساخییین خو ژ بیر دکه م.

ب قى رووحىيەتى، و ب قى حەريكرنى، مرۆقىن خودى قەستا بەرۆكىن شەرى دكەن، لەو گاڤا ئىك ر وان ل قى مەيدانى دكەڤت، دكەڧتە د بەحەشتى دا، ودبىرت: ب خودايى كەعبى ئەز ب سەركەڧتم ((ڧزت ورب الكعبة.. ڧزت ورب الكعبة)).

شێرێ جيھادێ صەلاحەددينێ ئەيپووبى

دەمى من قىاى بەحسى صەلاحەددىنى بكەم ئەز حىببەتى مام بەحسى كىژ لايى رىنا وى بكەم:

- ژ وان سالۆخەتىن وى يىن ئەو گەھاندىيە رىزا مرۆڤىن خودى؟
- يان دەمى وى ئوممەت ژ ژىكى كەببوونى رزگاركرى وھەمى ل بن ئالايى (لا اله الا الله) كۆمكرىن؟
 - يان دەمنى وى ب شيرى سوننەتى ئالايى بىدعى سەرنخوين كرى؟
- یان ژی دهمنی وی ل زهمانی بن هیڤیبووننی جارهکا دی هیڤی د دلان دا چاندی، ورووحا جیهادی ل دهمنی سست وخاڤیین جارهکا دی خورت کری؟
- یان دەمىن وى كەنى ل خۆ حەرامكىرى حەتا قودسا پیرۆز ژ دەستىن خاچيەرىسان بىنتە دەرىخ؟

ب راستی ده می ناه ر به رانبه ر صه لاحه ددینی راوه ستایم ناه ر ب وی حه سیام یا مروّقه کی به ژن کورت پی دحه سینت ده می به رانبه ر چیایه کی بلند رادوه ست، وگا قائم و گوتن هاتینه بیرا من ین هنده ک ناه زماندریژین مه د ده ر حمقا وی دا دبیرژن بیرا من ل وی مه ته لی هاته قه وه کی دبیرژن: جاره کی هنده ک نام زانان قیا عه سمانی ساهی قریرژی بکه ن ، رابوون هه ر ئیکی گیسکه ک کره د ده ستی خو دا وگوتن: دی توزی راکه ین دا عه سمانی پیس بکه ین، و پشتی و ان زیده خو و هستاندی و خو د توزی راهین دا عه سمان هه ر راهی نام و راوه ستان و به ری خو دانی عه سمان هه روه کی خو یی بلند و زه لال و سپییه ، به لی رویین و ان د توزی را بین ره ش بووین!

صه لاحه ددين كييه؟

- ا ناقی صهلاحهددینی یی دورست (یووسف) بوو، وناقی بابی وی (ئهییووبی کوری شادی)یه. بابی وی ئهییووب ژبنه مالا ئیک ژ مهزنین ئویجاخا (راوهندی) یین کورده، ژبابکی (ههزبانییان)، وخهلکی گوندی (دووینی)یه.
- ارکر وی روزا خودی ئه و کور دایه ئهییووبی وی مالا خو ژ تکریتی بارکر وهاته باژیری مووسلی ل نک (عمادهددینی زهنگی)، وچونکی جارهکی ئهییووبی وبرایی وی شیرکوی ئه و ژ مرنی خلاس کربوو، وی گهلهک قهدری وان گرت و پشتی ئه و دو سالان ماینه ل مووسلی زهنگی ئه و کره والییی (بهعلهبه کی).
- ه صهلاحهددینی زاروّکینییا خوّل بهعلهبهکی قهتاند، وچونکی ئهو کورِی والی بوو وی ژینهکا خوّش بره سهری وچو یی ژی کیّم نهبوو.. وههر ل ویّری وی قهستا مزگهفتان ومهدرهسیّن دینی کر، و ل نک هژمارهکا زانایان خواندن وزانین وهرگرت، ودهمی هیّشتا ئهو یی گهنج وی گهلهک حهز ژ ئهدهبی وشعری کر و ب تایبهتی شعریّن (حهماسی).
- پشتی زهنگی مری وکوری وی (نوورهددین) هاتییه شوینی و (دیمهشق)
 ئیخستییه بن دهستی خوّ، وی صهلاحهددین کره مهزنی شورطین دیمهشقی، و ژبهر
 دادی وجامیرییا وی خهلکی ههمییی حهز ژی کر.
- الله (۵۵۸) مشهختی مهزنی مصری یی (فاطمی) ووهزیری خو لیخکهفتن، ئینا وهزیری ههواریّن خو گههاندنه (نوورهددینی)، لهو نوورهددینی سهرله کهری خو شیرکوّیی راوهندی د گهل هیّزهکا له کهری هنارته مصری، وبرازایی شیرکوّی صهلاحهددین ژی د گهل شی هیّزی بوو، و ل مصری ل سالا

- (۵٦٤) شیرکو بوو وهزیر، وپشتی ئهو بوویه وهزیر ب دو همیثان مر وبهری مرنا خوّ وی وهصیه تکر کو برازایی وی صهلاحه ددین ل شوینا وی ببته وهزیر. ووه صیه تا وی هاته ب جه ئینان وصه لاحه ددین ل ژییتی سیه و دو سالییی بوو وهزیر.
- الله (۵۹۷) مهزنی مصری (ئهلعاضدی) فاطمی مر و ب مرنا وی صهلاحهددینی دویماهی بو دهوله اوان یا شیعی دانا، وبریار دا جاره کا دی مهزهه بی سوننی ل مصری بیته به لا فکرن، وپیخه مهت فی چهندی وی گهله ک زانا ژ کوردستانی وشامی داخواز کرنه مصری ومهدره سه فه کرن، وبریار دا ل مزگهفتان د خوتبی دا نافی خهلیفی عهباسی بیته گوتن.
- ه ههر چهنده صهلاحهددین بوو سولتانی مصری ژی وحوکم کهفته د دهستان دا بهلی د گهل هندی ژی وی چو (تهمهررود) ل سهر نوورهددینی ل شامی، وخهلیفی عهبباسی ل بهغدایی نهکر، وههر خو ژ وان حسیبکر.
- الله (۵۹۹) نورهددین مر، وپشتی مرنا وی وهلاتی شامی وجزیره پارچه بوو، وهه قرکی د نا قبه را مهزنان دا پهیدا بوو، حه تا هنده ک جاران خهلکی هنده ک ده قه ران هه وارین خو دگه هاندنه خاچپه ریسان دژی موسلمانان، وصهلاحه ددینی ب دله کی تژی قه هر قه به ری خو ددا قی حالی، وحه زدکر کو ئه و تشته کی بکه ت قی حالی خراب پی بگوهورت، له و ده می کاغه زه ک ژخه لکی شامی گه هشتیه وی و و ان تیدا ژوی خواست ئه و د هه و ارا و ان بیت ئه و ئیکسه رد هه و اری هات.
- الله به دریزییا دهه سالان -ژ سالا ۷۰۰ حمتا ۱۸۰- صملاحمددین شیا هژماره کا ممزن ژ وه لاتین موسلمانان یین بژاله بکهته ئیک، و ل بن سیبه را ئالایی خو کوم بکهت، ژ وان وه لاتان: مصر، سوودان، کوردستان، شام، ویهمهن.
- ﴿ خاچپهریسان ب قی ئیکبوونا موسلمانان نهخوش بوو؛ چونکی وان دزانی صهلاحهددین ئهوی قیانا جیهادی دلی وی تژی کری، وان ناهیدلت ئه و ب کهیفا خوّل سهر ئاخا ئیسلامی بین وبچن، لهو ترسا صهلاحهددینی کهفته دلین وان.

- بهری صهلاحهددینی ب دههان سالان شهریّن خاچپهریّسان (الحروب الصلیبیه) دهست پن کربوون، و ل سالا (٤٩٢)ی مشهختی باژیّری قودسی کهفتبوو بن دهستی وان.
- (عمادهددینێ زهنگی) وکوڕێ وی (نوورهددین مهحموودی) هندهک دربێن مهزن دانابوونه خاچپهرێسان ورووحا جیهادی د دلێ موسلمانان دا زێندی کربوو، پشتی صهلاحهددین هاتی وشیای ئوممهتێ بکهته ئێک ڕێز ودیوارێ جیهادێ موکمتر لێ هات، وفێقییێ ڤێ جیهادێ ئهو بوو ل سالا (۵۸۳) باژێڕێ قودسێ هاته پاقژکرن پشتی کو نوٚت وئێک سالان مایه د دهستێ خاچپهرێسان دا.
- الله (۱۹۸۹)ی همیشا صفه مرا سالا (۱۹۹۹)ی همیشا صفه مرا سالا (۵۸۹)ی مشه ختی، به رانبه ر سالا ۱۱۹۳ زایینی سولتانی ئیسلامی یی سه رکه فتی صهلاحه ددین ل باژیّری دیمه شقی چوو به ر دلوّقانییا خودی و هم ر ل ویّری ها ته قه شارتن.

سالۆخەتىن صەلاحەددىنى:

١- تەقوادارىيا وى:

هـ مر کـ مسـ مکێ صـ ملاحـ مددین دیتی، و ژ نیزیک تیکملییا وی کری شاهده یی بو وی ب تمقوادارییی داید، وئه ش چهنده نه تشـته کی غـ مریبه ژ وی، سـ مرکی شـ مکێ وهکی صـ ملاحـ مددینی یــێ کـو ژیـنا خـو هممی بو جیهادا د ریکا خـودێ دا تمرخان کری دقیّت د مهیدانا تمقوایی ژی دا سویاره کی بی هم قتا بت، ئه ش تمقوایه بوو جهرگی وی کرییه جمرگی شیران، وترس ژ ریکا وی لادای.

همقالی وی (ئبن شهددادی قازی) دبیّرت: ((ئهوی -خودی رهحمی پی ببهتبیر وباوهرهکا باش همبوو، گهلهک زکری خودی دکر، دان وستاندن د مهسهلیّن علمی
دا د گهل زانا وسهیداییّن مهزن دکرن، وگهلهک ل نقیّری یی هشیار بوو، وئهو چهند
سال بوون ژی نههاتبوو زانین کو نقیّرهکا وی یا ب جماعهت نهبت، ووی گهلهک
نقیّریّن سوننهت ژی دکرن، وههر جار بهری نقیّرا سییّدی ئهو بو کرنا نقیّریّن شهقیّ

رادبوو، خوّ دەمى ئەو نساخ ژى بووى وى نقیر ژ پییان قەدكرن.. گەلەك حەز ژ گوهدانا قورئانى دكر، وئەو ھند یى دل نازک بوو گاڤا گوهى خوّ ددا قورئانى نەدشیا چاڤین خوّ هندى دكره گرى، وگەلەک حەز ژ گوهدانا حەدیسان ژى دكر.. وى گەلەک قەدرى دینى ودینداران دگرت ونەیارەتییا دین دوژمنان دكر.. هیڤییا وى بخودى گەلەک یا مەزن بوو، گاڤا گوه لى دبوو جارەكى دوژمن یین هاتین دا قەستا وهلاتى موسلمانان بكەن وى شەڤى ھەمییى دا مینته هشیار ونڤیژان كەت وسەرى خوّ دانته عەردى ودوعایان كەت وبیژت: ((ئیلاهی پیخەمەت ب سەرئیخستنا دینی ته هەمى ئەگەرین عەردى ل بەر مىن یین هاتینه برین، ژ تە پیڤهتر مىن كەسەک نەمایه، ب تنی وەریسی تە یی ماى ئەز خوّ پیڤه بگرم، تو تیرا مىن هەیى وتو باشترین وەكىلى بو من..)).

و ل جهه کی دی دبیّرت: ((جاره کی من ئه و د سوجدی دا دیت، روّند کیّن وی ب سهر دیّمی دا ها تبوونه خواری مویییّن ریهیّن وی ییّن سپی وشهملکا وی ته پر کربوون.. هندی من گوهی خوّ ددایی ژبه رگرییی ده نگی وی نه دها ته من، روّژا وی وه دکر ئه و روّژ نه دچوو ئه گهر ده نگ وباسیّن سه رکه فتنه کال سهر دوژمنی بوّوی نه ها تبان..)).

بهلیّ.. و چ تشتیّ ئهم ژ بیر بکهین ئهم وی ژ بیر ناکهین کو صهلاحهددینی سوّز دابوو ئهو نهکهته کهنی هندی قودس د دهستیّ دوژمنیّن ئیسلامیّ دا بت، دگوّت: ئهز ژ خودیّ شهرم دکهم بکهمه کهنی وقودس د دهستیّن خاچپهریّسان دا بت! ۲- دادی ودلوّقانییا صهلاحهددینی:

سولتانی سهرکهفتی صهلاحهددینی ئهییووبی، ئهوی حوکم ل نیزیکی یازده ده ولهتین مه یین قی گاقی دکر، ب دادی ودلوّقانییی هاتبوو ناسین، نه ب تنی د گهل هه قالیّن خوّ، بهلکی خوّ د گهل دوژمنیّن خوّ ژی، وههر کهسهکی دیروّکا وی بخوینت ئه شراستییه دی بوّ ئاشکهرا بت.

دیروّکقانی بریتانی (ئارنوّلد) د کتیّبه کا خوّ دا به حسی صهلاحه ددینی دکه ت و دبیّرْت: ((ئه ق تیّکه لییا وی یا ب ره حم بوو ئه گهرا هندی کو گه له ک خاچپه ریّس دینی خوّ بگوهوّرن و موسلمان ببن)).

(قازی بههائوددین) دبیّرت: ((صهلاحهددین - پهحمهت لیّ بن- خودان دادی ودلوّقانییه کا مهزن بوو، ووی گهله کی پشتا مروّقی لاواز وبی هیّز دگرت، دیوانه کا گشتی وی ههبوو حهفتییی دو پورّان -دوشه نبی وپیّنج شهنبی لیّ دروینشت، قازی وزانا ههمی ل نک خوّ کوّم دکرن وده رگهه ل به رخهلکی قهدکر، وههر کهسه کی شوّله کی ههبا دا چته نک وی ومهسه لا خوّ بوّ بیّرت، ئهو ب خوّ دا گوهی خوّ ده تی پاشی دا حوکمی ده ت، هه دهم وی ئه دیوانه گریددا، چ ل مال با چ ل سهفهری)).

دله کی مهزن وسنگه کی فره هد فی مه جالی دا وی هه بوو، وهندی خهلکی بینها وی ته نگ کربا ئه و عین جز نه دبوو، روزه کی مروقه کی ب نافی (عومه مری خهلاتی) دئیته ناسین چوو نک قازییی صه لاحه ددینی (ئبن شه ددادی) وگازنده یه کلاتی بخو کر، قازی بریار دا هه ردو هه فرک ل نک وی ئاما ده ببن، پشتی هه ردو (صه لاحه ددین وعومه ری خه لاتی) ل نک قازی ئاما ده بووین، قازی گوت: هه رئیک و هه وه شاهدی خو بینت، پشتی شاهد هاتین وهم رئیکی شاهده ییا خو دای، دیار بوو کو صه لاحه ددین یی حهقه، له و قازی بو وی ئیخست، به ری هه فرکی صه لاحه ددینی و درکه فت، صه لاحه ددینی هنده کی پاره دانی؛ دا ئه و هزر ضه لاحه ددینی تشته کی د ده رحه قاوی دا کره دلی خو .

گافا حوکمداری کهفتییه د دهستی صهلاحهددینی دا وی بریار دا خویک وباج وگومرک ل سهر خهلکی بینه راکرن؛ دا باری وان گران نهبت، وفهرمان دا ب عهدالهت هاریکارییا خهلکی بیته کرن.. و د دهلیقهیا عهدالهتا صهلاحهددینی ب تنی دو نموونهیان ژ دیروکا وی دی قهگیرین:

ل بن خیقه ته کی صه لاحه ددینی حوکم ل یازده ده وله تین مه یین قی گاقی دکر وئه و هنگی راوه ستیا حه تا دفنا فره نسا و ئه لمانیا و بریتانیا د گهل یا پاپایی وان ل تاخی بکیشت!

یا دووی: من دقیت وی مالی بو ههوه بیترم یی صهلاحهددینی پشتی مرنا خو هیدی، (ئهبوو شامه) دبیترت: سولتانی چو ملک وعهقار پشتی خو نههیلابوو، روزدا ئهو مری دیناره کو وچل وحهفت دهرههم ب تنی وی ههبوون.

نه قهسر، نه باغ وبیستان، نه زه قی و پهزر. ب تنی دیناره ک و چل و حه فت ده رهه م! نه قه ده می نه و مری.. و ده می هیشتا نه و یی ساخ هه قالی وی (ئبن شهددادی قازی) دبیّرت: نه هاتییه زانین کو صه لاحه ددینی جاره کی زه کاتا فه رض دابت؛ چونکی چو جاران وی هند مال نه بوو زه کات لی بکه قت.

۳- مروهت ودل فرههی ومهردینییا وی:

مروهت و دل فرههییا صهلاحهددینی جهی مهتمل پی ئینانی بوو خو ل نک وان ین صهلاحهددینی شهری وان دکر، ودهمی ئهم بهحسی جیهادا وی دکهین هنده ک نموونهیان ل سهر قی چهندی دی ئینین.

(ئبن شهدداد) دبیّرت: مهردینییا وی گههشتبوو حهدده کی چو جاران وی نهدهی تا تشته که بمینته د خزینه یی دا، لهو گهله که جاران خزینه داران مال ژی قهدشارت دا ل دهمی تهنگافییان مهمتل نهبن.

وهندی ئه و مروّقه کن دلساخ بوو وی ری ددا هه می که سان کو ئه و بچنه نک وی وگازنده یین خوّ بوّ بکهن و ژ به ر قیّ چهندی دوژمنین وی به پگه پیانا کوشتنا وی یا کری، به لیّ هه ر جار خودی ئه و دپاراست.

سهرهاتييا صهلاحهدديني د گهل جيهادي:

صهلاحهددین -وهکی پترییا میرچاکین مللهتی خو یی کورد- شیرهکی دل موکم بوو، نه ترس نه سستی وی نهدناسی، هندی تهنگافی ل سهر مشه ببان هیزا وی پتر لی دهات، وهکی چیایین کوردستانی یی ئاسی بوو، ووهکی دهشتین وی یی ب ساناهی بوو، هیژ دهمی یی بچویک ل سهر دهستی بابی خو ئهییووبی ومامی خو شیرکوی فیری سویاری وعهگیدییی بووبوو، وهیشتا ژیییی وی نهگههشتیه بیست سالییی ناف ودهنگین وی ب زیرهکییی د ناف خهلکی دا بهلاف بوون، و بهر زیرهکییا وی مامی وی شیرکوی بو هاریکاری ئهو د گهل خو بره مصری، و بهر زیرهکییا وی مامی وی شیرکوی بو هاریکاری ئهو د گهل خو بره مصری، وعهگیدان ل دور خو کو سیا د حهفت ههشت سالان دا هژمارهکا مهزن ژ فیرس وعهگیدان ل دور خو کوم بکهت ودویماهییی بو دهولهتا عوبهیدییین رافزی ل مصری بدانت، وجارهکا دی ئالایی سوننهتی ل مصری وروژئافایا وهلاتین عهرهبان بلند بکهت، و ب راستی ئهف کاری صهلاحهددینی کری گهلهک یی کیمتر نهبوو ژ وی جیهادا صهحابییان کری دهمی بو جارا ئیکی ئهف وهلاته ل سهر دهولهتا ئیسلامی زیده کرین.

صەلاحەددىن ل دەمەكى ھات گەلەك يى جودا نەبوو ژ قى دەمى نوكە ئەم تىدا دژين:

ئەگەر ژ لايى ناڤخۆيى قە تە بەرى خۆ دابايى دا بىنى ئوممەت - ژ لايى دەسپەلاتدارىيى قە- وەكى رستكەكا قەتياى لى ھاتبوو، ھەر مۆركەك بۆ خۆ ب

لایه کی قه چووبوو، جیهانا ئیسلامی ل سهر هژماره کا نه یا کیم ژ دهوله ت و یلایه ت و میرنشینان یا لیک قه کری بوو، و ل ههر جهه کی که سه کی حوکم دکر وگه له ک جاران خو دها قیته سهر به ختی نه یارین ئیسلامی و بازرگانی ب ئاخا ئیسلامی دکر پیخه مه ت کو ئه و ده ستی هاریکارییی بو وی دریش بکه ن دژی حاکمه کی دی یی موسلمان.

راستییا ئیسلامی نیزیک بوو ل بهر خهلکی ئالوّز ببت، دهسته کین بیدعه چی وخودانیّن دلچوونان ب ناڤی ئیسلامی خهلک ئیخستبوونه بن دهستی خوّ، وئه و وهسا تی دگههاندن کو داخوازکه ریّن دورست بوّ ئیسلامی ئهون.

و ژ لاین دهرقهیی ژی ئهورو پایا دل ب کین وخاچپهریس ب ههمی قه خو لینکدابوو وئهو نیزیکی سهد سالان بوو ب عیل وعهساکر قه قیت کربوو رو ژاڤایا جیهانا ئیسلامی، وهژماره کا وه لات وباژیران ئیخستبوونه بن دهستی خو، وقودسا پیروز ب خو ئیک ژ وان باژیران بوو.

ئەۋە حالى جيهانا ئىسلامى بوو ل سەدسالا شەشى مشەختى، دەمى خودى صەلاحەددىن بۆ ئوممەتى ھنارتى.. صەلاحەددىن ھات، وگاڤا وى ئوممەت د ڤى حالى دا دىتى، وى ڤيا گوھۆرىنى بكەت، بارەكى گران كەڧتە سەر مىلان، راستە ژ باشىيا ئىغبالا وى ئەو بوو بەرى وى ب دەمەكى كىم دو شىرىن دى يىن جيهادى رىك بۆ وى خۆش كربوو، ئەو ژى عمادەددىن وكورى وى نوورەددىن بوون، بەلى مرن بەرى صەلاحەددىنى گەھشتە قان ھەر دووان، مرنى ئەو بىرن وبارى وان ژى بىۆ صەلاحەددىنى ھىلا.

ئه شباری گران ب دورستی ل سیه ودو سالییی که فتبوو سهر ملین وی ده می نهو ل مصری بوویه وهزیر، ل سیه ودو سالییی وی ده ست پی کر و ل پینجی وحه فت سالییی ده می نهو مری بارا پتر ژهی شییین خو یین مهزن وی ب جهرئینا بوون، ب تنی دو هی شی نه بن مانه د دلی دا.. هه قالی وی (ئبن شهدداد) دبیژت:

((ل سالا ۵۵۸ - پستی زقراندنا قودسیّ - صهلاحهددین د خواتر خواستنا لهشکهری مصری دهرکهفت، برایی وی (الملک العادل) سهرلهشکهر بوو، ل باژیّری عهسقهلانی مه خاترا خواستنا لهشکهری کر، صهلاحهددینی قیا د بهر لیّقا دهریایی را بزقرت وبو سهح وسوییان خو نیّزیکی عهککایی بکهت، کو هنگی د دهستی خاچپهریّسان دا بوو، وهنگی دهم زقستان بوو وریّک یا ب سلامهتی نهبوو، مه گوتی: یا باش نینه نهم د قی ریّکی را بچین، بهلی وی گوهی خو نهدا مه ودا ریّد. دهمه کی نهز وئهو یی دچین نهو ل من زقری وگوت: بو ته بیّژم کانی چ د دلی ریّد. دهمه کی نهز وئهو یی دچین نهو ل من زقری وگوت: بو ته بیّژم کانی چ د دلی من دایه؟ من گوتی: بهلیّ. وی گوت: چی گافا من بهر لیّفا دهریایی (ساحلی) ههمی ستاند، نهز دی وهلاتی ل سهر هنده کان لیّکشه کهم ودی وه صیه تا خو کهم وخاترا خو خوازم ودهمه دهریایی و ب دویف وان دا چم وهندی عهرد هه یه دی چم حمتا کافره کی ل سهر روییی عهردی نه هیّلم یان نهز بمرم..)).

ئەقە ئىخى.. يا دووى: (ئبن شەددادى) گۆت: ((پاشى صەلاحەددىنى گۆتە من: ئەز دى پسيارەكى ۋ تە كەم كىر مرن ۋ ھەمىيان بلندتر وشەرىفترە؟ من گۆتى: مرنا د رىكا خودى دا، وى گۆت: مەسەلە ھەمى ئەوە من دقىت ب مرنا بلندتر وشەرىفتر ئەز بمرم))، ئەقە ھىقىيا وى يا دووى بوو.

ئهو چهپهرێ صهلاحهددینی جیهاد تێدا کری چهپهرهکێ بهرفرهه بوو، نه لایهکێ ب تنێ بوو، ونه جههکێ ب تنێ ژی، د گهل خاچپهرێسان بوو، د گهل ڕافزییان بوو، د گهل ئیسماعیلییان بوو، د گهل بیدعهچییان بوو..

ل مصری بوو، ل فلسطینی بوو، ل شامی بوو، ل جزیری بوو، ل کوردستانی بوو.. ورقر اصهلاحهددین مری مهمله که ته کا ئیکگرتی ل بن ئالایی سوننه ت وجه ماعه تی دورست ژ قان وه لاتان هه مییان پیک دهات: مصر، یه مهن، رقرهه لاتا توونسی، به رلیقین ده ریایی ل ژورییا ئه فریقیا، شام ب ههر پینج ده وله تین خو یین نوکه قه هنده ک ده قه رژ فلسطینی تی نهبن، د گهل گهله ک ده قه رین کوردستانی ژی، ئه قه نه و مه مله که ته یا دیروکانان پشتی هنگی گوتییی: ده وله تا ئه ییووبییان.

ئەگەرىن سەركەفتنا صەلاحەددىنى:

ل قیری پینج ئهگهران ب کورتی بو سهرکهفتنا صهلاحهددینی ئهم دشیین دهسنیشان بکهین:

١- چونكى صەلاحەددىن مرۆۋى خودى بوو:

وبهری نوکه مه بهحسی قی چهندی کر، ومه ئاشکهرا کربوو کو دهمی دبوو شهر بهری صهلاحهددینی بهس دما ل لایهکی.. لایی خودی، ووی داخوازا سهرکهفتنی ژ خودی ب تنی دکر، وبهری هنگی ل بهرفرههییی وی خودی دناسی ودینی وی ب سهر دئیخست لهو ل تهنگاڤییی خودی د ههوارا وی دهات وئهو ب سهر دئیخست.

۲- ب كارئينانا ريّكيّن سەركەفتنى:

پشتی صهلاحهددینی ب دورستی خو هیّلایه ب هیڤییا خودی قه وسهرکهفتن ژ وی ب تنی خواستی، وی خهمه کا خهم ژ ئاماده کرنی و ب کارئینانا ریّکیّن سهرکهفتنی ژی خوار، لهشکهره کی موکم ئاماده کر، پویته ب مهسه لا پهیداکرنا چه کی کر، ولایی ته عبئی ژی ژ بیر نه کر، مروّقیّن زانا کرنه د ناڤ لهشکهری دا؛ دا جیهادی ل بهر وان شرین کهن ودینی نیشا وان بدهن ونقیّژی ل بهرا وان بکهن.

صەلاحەددىنى لەشكەرى خۆ ل سەر سى پشكان لىكىقە كربوو:

- لهشکهری سولتانی: وئه ف لهشکهره ههمی -یان بارا پتر- ژ کوردان پیک دهات، وئه و ههردهم د گهل صه لاحهددینی بوون وچو بین فهدان بوّ وان نهبوو.
- له کهری میران: وئه که له کهره ئه و بوو یی د گهل وان میران یین صهلاحهددینی راکرین، ل ده قهرین جودا جودا بوو، وههر جاره کا سولتان ههوجه ببایی دهنارته ب دوی را.
- _ لـهشكهرى (موتـهطـهووع): وئهڤـه ئـهو جيهادكـهر بـوون يـێن ل دهمـێ شـهر وتهنگاڤييان خوّ دگههانده لـهشكهرى سولتانى.

وصهلاحهددینی پویته ب چیکرنا چهکی ومین ومهنجهنیقان ژی دکر، ووی میره ک ب ناقی (میری دهریایی) دانابوو کاری وی ئه و بوو سهرکیشییا (ئسطوولیی) ئیسلامی یی به حری دکر.

۳- صهلاحهددینی ریزین موسلمانان کرنه ئیک ودوبهره کی وژیکشهبوون ژ ناقبهرا وان راکر وههمی ل بن ئالایی ئیسلامی کوّمکرن، وههر جاره کا موسلمان ل دور ئیسلاما دورست کوّم ببن وببنه ئیک دهست وئیک دل کهسه ک نهشیت خوّل بهر بگرت.

3- ئارمانجا صهلاحهددینی ژههمی جیهادا خو بلندکرنا دینی خودی بوو وچو ددی نه، صهلاحهددینی بو چو گازییین بهرتهنگ گازی نهدکر، وئارمانجا وی ب سهرئیخستنا چو گازییین جاهلی ژی نهبوو، ههر وهلاتهکی مروّقه کی سهری خو بوخودی لی چهماندبا وهلاتی صهلاحهددینی بوو، وههر جهه کی بانگی خودی لی هاتبا بلندکرن جهی صهلاحهددینی بوو.

0- صهلاحهددینی مهسهلا ئازادکرنا وهلاتی ئیسلامی کربوو مهسهلهکا خوپی ئیسلامی، مهسهله نه مهسهلهکا نشتیمانی بوو، نه یا ههریّمی بوو، نه یا نهتهوهیی بوو، مهسهله مهسهلا ئیسلامی وجاهلیهتی بوو، لهو د چهپهری صهلاحهددینی دا کورد ههبوون، عهرهب ههبوون، تورک ههبوون، فارس ههبوون، و د چهپهری بهرانبهر ژی دا کافریّن عهرهب ههبوون، روّمی ههبوون، فرهنسی ههبوون، ئهلمانی وئنگلیز ههبوون. شهر ل بن ناقی بلندکرنا ئالایی ئیسلامی دهاتهکرن، وژبلی قی ناقی جیهانا ئیسلامی چو ناق ونیشانیّن دی ییّن جاهلی نهدناسین، یان ب تهعبیرهکا دی (ئستیراد) نهکربوون.

صهلاحهددین. وخاچپهریس:

جاره کن مهزنن باژیّری (کهره کن) ین فهله، ئهوی دگوّتنن: (ئهرناط)، پی ل پهیمانا شهر راوهستاندنی دانا وهیّرش دا سهر کاروانه کی موسلمانان، پشتی زه لام ئیخسیر کرین و بهری دهست ب کوشتنا وان بکهت هنده ک گوّتنیّن سهقه د دهر حهقا

ئیسلامی دا گوتن وگوته ئیخسیران: پا دی بلا موحهممه بیت ههوه ژ دهستین من بینته دهر.

ئەرناطى پەيمان شكاند وئەزمانى خۆ درىزكر!

سوحبهت گههشته صهلاحهددینی، گهلهک تیکچوو وسوّز دا دهرسهکا وهسا نیشا ئهرناطی بدهت ئهو چو جاران ژبیر نهکهت.. ئه څ گوتنا ئهرناطی ل سالا (۵۸۲)ی مشهختی هاتبوو کرن، ئینا صهلاحهددین رابوو کاری لهشکهری خوّ کر وقتی جاری کره دلی خوّ قودسی ژپیسییا خاچپهریسان پاقژ بکهت، ل ههیا چاری ژسالا دی (سالا ۵۸۳) صهلاحهددین دهرکهفت.. وئهو بوو د څی دهرکهفتنی دا شهری (حطین)ی چیبوو وصهلاحهددین تیدا ب سهرکهفت، وپشتی شهری ئهرناط ب ئیخسیسری کهفته دهستی موسلمانان، هندهکان ئهو ئینا نک صهلاحهددینی، صهلاحهددینی گوتی: ئه شرو ئه زپیش موحهمهدی شه دی ته کوژم.. وشیسره ک لستویی وی دا.

ل سالا (۲۹۱)ی مشهختی ده می خاچپه ریسان باژیری قودسی ژ دهستی موسلمانان ئینایه ده ری دیرو کشان دبیرژن: وان حه فتی هزار موسلمان کوشتن. وده می صهلاحه ددینی ل سالا (۵۸۳) یی مشهختی قودس ژ ده ستین وان ئینایه ده ر موسلمانان ب ره نگه کی وه سا سه ره ده ری د گهل وان داگیر که ران کر دیرو کشانین وان ب خو حه تا نه شرو ژی خو مه جبوور دبین کو ب باشی به حسی وی بکه ن ده می موقاره نی د گهل خو دکه ن!

دەمى صەلاحەددىن ھاتىيە د قودسى دا وى بريار دا چل رۆژان رى بۆ فەلىنى قودسى بىتە قەكرن؛ دا ھەچىيى بقىت ب تەناھى وسەربەستى دەركەقت وبچتە وى جهى يى وى بقىت، ووى بريار دا ھەر زەلامەك دەھ دىناران پىش خۆ قە بدەت وھەر ژنكەك پىنج دىناران، وھەر بچويكەك دو دىناران بدەت دا رى بۆ بىتە قەكرن، ويى قى بەدەلى نەدەت دى ئىتە ئىخسىركرن، وھەر چەندە صەلاحەددىن وخاچپەرىس لى سەر قى بەندى پىك ھاتن ژى بەلى دەمى بوويە دۆرا ب جهئىنانا قى بەندى

صهلاحهددینی هیشتا پتر دلوقانی ب وان بر، ده می وی دیتی گهله ک که سین لاواز وپیر وبی خودان د ناف فه لان دا هه نه وی بریار دا روزه کا تاییه ت بو قان ره نگه مروقان بیته ده سنیشان کرن و پاره و ده وار ل سهر وان بینه لیک قه کرن دا ب رحمتی و ته ناهی نه و بی بین.

ل قودسى پەترىكەكى فەلە ھەببوو، مالەكى زىدە وى ھەببوو، دەمى ئەو ژ باژىزى دەركەفتى وى مالى خۆ ھەمى د گەل خۆ بر، وھندى فەقبىرىن فەلان ژى خواست كو ئەو پىش وان قە پاران بدەت ئەو ل بەر نەھات وپارە پىش ئىكى قە نەدان، ھندەكان گۆتە صەلاحەددىنى: ئەرى بۆچى ئەم پارىن وى ژى ناستىنىن وبدەينە موسلمانان؟ صەلاحەددىنى گۆت: ژدەھ دىناران پىقەتىر ئەز تشتەكى ژى ناستىنم، وئەز قەت غەدرى لى ناكەم.

دیرو کشانی روز اشایی (ستانلی بول) دبید تندی مهسه له گههشته هندی سولتانه کی موسلمان دهرسه ک د قه نجییی وخیری دا، دا پهتریکه کی مهسیحی.

گهله ک فهله ژ قودسی دهرکهفتن و ب لایی ئهنطاکیایی څه چوون، وئه و هننگی د دهستی خاچپهریسان دا بوو، وتشتی غهریب ئهو بوو مهزنی ئهنطاکیایی یی فهله قهبویل نه کر ئهو فهله بمیننه ل جهی وی، لهو ئهو فهله نه پاژیرین موسلمانان، وموسلمانان ب سنگه کی بهرفره ه څه پیشوازی ل وان کر.

رقر ا صهلاحهددین ب سهرکهفتی ب قی رهنگی سهرهدهری د گهل خاچپهریسان کر، ورقر ا ئه و شیاینه موسلمانان وان ل وی جهی ئه و دبیر مهسیحی ئالایی ئاشتییی لی بلند کربوو، حهفتی هزار موسلمان کوشتن، وهنده ک ب ساخی سوتن!

صهلاحهددینی چ پیشکیش کرییه؟

ئەقرق -مخابن- ھندەک كەس د ناڤ مە دا ھەنە دەمى بەحسى قەھرەمانى ئىشلامى صەلاحەددىنى دئىتەكرن لەشى وان گران دبت ودبىت ن ما وى چ بۆ مەكرىيە؟

ب راستی دیروّک باشترین شاهده ل سهر هندی کو صهلاحهددین ئیّک ژ (موجهددیّن) سهدسالا شهشی مشهختی بوو، وئهگهر صهلاحهددینی بوّ قیّ ئوممهتی تشته ک نه کربت ژبلی هندی کو وی رووحا جیهادی د دلیّن موسلمانان دا ساخکری ئهو بهسی وییه.. ئهوی دیروّکا صهلاحهددینی بخوینت باش دی زانت کانیی قی سهرکیّشی مهزن چ کرییه، ل قیری ئهم ب کورتی ئیشاره تیّ دی دهینه هنده ک ژ وان (ئصلاحاتان) ییّن وی کرین.

١- ژ لايي ديني وعهقيدي ڤه:

ئارمانجا صهلاحهددینی یا سهره کی ئه و بوو بیر وباوه رین موسلمانان دورست بکهت ووان بیدعه وخرابییین د ناف وان دا پهیدا بووین نه هیلت، وهه رژبه وی چه ندی بیدعه چییان پتر ژجاره کی به رگه ریانا کوشتنا وی کر، وحه تا ئه قروژی هنده ک دهسته کین بیدعه چی وسه رداچووی لی دگه ریین نافی صه لاحه ددینی د چافین خه لکی دا کریت بکه ن و ده وری وی کیم بکه ن.

صهلاحهددینی ده می جهی پی خو ل مصری کری به ری هه ر تشته کی وی خه بات کر مه نهه جی سوننه تی جاره کا دی ساخ بکه ته قه پشتی کو ب ده ستین عوبه یدییان هاتییه مراندن، مهدره شه قه کرن و بریار دا بانگ ب دورستی بیته دان، مهزهه بی بی بی بنیات ژ مهیدانی راکر و ل شوینی مهزهه بی سوننی و بایبه تی مهزهه بی شافعی - به لاف کر.

دەمى صەلاحەددىن ب پاقژكرنا مصرى ژ بىدعەيىن عەقائدى رابووى دىت عوبەيدىيىن رافزى گەلەك بىدعە يىن ساخكرىن و د ناڤ خەلكى دا بەلاڤكرىن وەكى: گيْرانا شىلان وئاھەنگان ب ھلكەفتنا بوونا پىغەمبەرى -سلاڤ لىن بىن-، ودانانا دىوانىن شىنىيىن ل رۆژا عاشوورائى، وساخكرنا رۆژا نەورۆزى.. وگەلەكىن دى. گاڤا حوكم كەفتىيە د دەستى صەلاحەددىنى دا وى ئەڤ بىدعەيە ھەمىي راكرن، وموسلمان ب دورستى ل رامانا (وەلائى وبەرائى) ھشىياركرن؛ دا ئەو پشتەڤانىيا دىن دوژمنان نەكەن، وھندى ژى ھاتى وى مىرۆڤىن زانا ل وەلاتىي زىدەكىرن

وهاریکارییا وان کر دا ئهو خهلکی ل راستییا دینی ئاگههدار بکهن وبهری وان بدهنه حهقییی ورامانین ئیسلاما دورست د دلین وان دا نوی بکهنه قه.

٢- ژ لايئ جڤاكى ڤه:

تشتی ژ ههمییان بهرچافتر یی صهلاحهددین د جفاکا خو دا پی پابووی ئهو بوو: ئهو شیا خافی وسستییی ل نک خهلکی نههیلت و ل شوینی جفاکه کا مجد وحه ژیکهر بوو کاری پهیدا کهت نهخاسم ئهگهر ئهو کار جیهادا د پیکا خودی دا بت، وئه و ب خو د فی لایی دا باشترین نموونه بوو ل سهر فی چهندی، خو دهمی نساخییا مرنی ژی ب سهر وی دا هاتی وی هزر دکر کانی پشتی ئهو ساخ دبت دی قهستا کیژ ده فهری کهت بو جیهادی، ووی دان وستاندن د فی مهسهلی دا د گهل هه فالین خو دکر، ودوی ماهییی وی بریار دا گافا ژ نساخییی پابوو قهستا وهلاتی پومی بکهت، و ژ بهر فی حه ژیکرنا وی یا بو جیهادی قازییی وی بریار دا شیری وی د گهل وی بکهنه د قهبری دا! صهلاحهددینی ب پهنگهکی (عهمهلی) وبهرچاف جفاکا خو ل سهر پهوشتین باش پهروه رده کرن، وی ئهو فیری تشتی مجد وبه رخ و ژ کارین نه ژ هه ژی دانه پاش.

صهلاحهددینی خویک وباج ژسهر خهلکی راکرن، دادی وعهداله به بهلاڤکر ولی گهریا ههرده م ریّنزین موسلمانان ئیّکگرتی بهیّلت ووان کاران نهکه بیین دلره شی ونه قیان پی د ناف خهلکی دا بهلاف ببت، وههر ژبهر قیّ چهندی صهلاحهددین لیّ دگهریا مروّقیّ ب کیّرهاتی دکره بهرپرس وکار دئیخسته د دهستی دا وشیره تی دکر کو دلی خهلکی نههیّلت وزوّردارییی ل کهسی نهکه ت. ب قی رهنگی صهلاحهددین شیا جقاکا خوّ پاقر بکه ت.

٣- ژ لايي فيركرن وزانيني ڤه:

صەلاحەددىنى خەمەكا خەم ژ قى لايى ژى دخوار، وبەسى وييە بێژين ھەر جېھكى ئەو چووبايى وى مەدرەسەكا مەزن ددانايى، بۆ نموونە: (مەدرەساكى مەزن ددانايى، بۆ نمونە: (مەدرەسىنى صالحييىيى) ئەوا صەلاحەددىنى ب مالى خۆ ئاقاكرى ئىكى ژ مەزنترىن مەدرەسىنى

دیمه شقی بوو، ئا قاهییه کی به رفره ها بوو، ب ره خ قه جهی نان پیژییی وسهر شویشتنی و چهند دکانه ک ژی چیکرن.

وپشتی قهکرنا باژیّپێ قودسێ ل سالا (۵۸۳) یێ، ئیٚکهمین کار ئهو پێ رابووی ئهو بوو وی مهدرهسهک ئاڤاکر؛ دا دهرسێن شریعهتی لێ بینه خواندن، وههر چهنده صهلاحهددین -وهکی بارا پتر ژ کوردان- ل سهر مهزههبێ ئیمامێ شافعی بوو -خودێ ژێ ڕازی بت- بهلێ وه نهبت بیّته هزرکرن کو ئهو مهزههبییهکێ (موتهعهصصب) بوو، نه خیٚر! وباشترین دهلیل ل سهر ڤێ چهندێ ئهو بوو وی ل سالا ۲۷۲ مهدرهسهک ب ناڨێ (مهدرهسا سیووفی) بو خواندنا مهزههبیێ سوننییان ل مهدرهسین مصرێ وشامێ بیّنه خواندن، وبو ڤێ ئارمانجێ وی فهرمان دا زانایین ههر چار مهزههبان ل قان مهدرهسان بیّنه دانان؛ دا بهرێ فهقییان ژ تهعهصصوبا کوره بیّته وهرگیّران وهزرا وان باش بهرفرهه بت، وئهڤ چهنده ئیّک ژ مهزنترین ئصلاحاتین صهلاحهددینی بوو د لایێ فیّرکرن وزانینێ دا.

و د گهل (تهشجیعا) صهلاحهددینی بوّ دانهخواندنا گهلهک مهزههبان ل مهدرهسان بیّی تهعهصصوب، بهلیّ وی قهت ری نهددا مهزههبیّن پویچ وپهلاچه ل مهدرهسه ومزگهفتان بیّنه خواندن، و ژ لایهکیّ دی قه وی پشتهقانییهکا مهزن بوّ نقیسین وبهلاقکرنا کتیّبان دکر، وچیّکرنا هندهک کارخانهییّن کاغهزیّ ل سهر دهمی صهلاحهددینی باشترین نموونهیه ل سهر پشتهقانییا وی بوّ زانینیّ.

٤- ژ لايي ئابۆرى ويىشەيى قە:

دادییا صهلاحهددینی یا کو مه بهحس ژی کری کارهکی باش د خوشکرنا لایی ئابوری یی جقاکی دا ههبوو، نهخاسم پشتی وی خویک وباج وگومرگ ژسهر بازرگان وحهجییان راکرین، ومالی دهولهتی ل سهر مروّقین پیّتقی بهلا ڤکری.

صهلاحهددینی پویته ب چاندنی وچیکرنا جوّ وسکران وگههاندنا ئاڤی بوّ جهینن چاندنی کر، ومهخسهدا وی ب ڤی چهندی ئهو بوو ئهو مللهتی ژ برسی پزگار بکهت دا ههردهم بوّ بهره ڤانییا ژ دین ووهلاتی یی ئاماده بت.

سویک وبازار ل سهرده می صه لاحه ددینی گهله ک ب په واج که فتبوون وئیکبوونا وان هه می وه لاتان ل بن دهستی صه لاحه ددینی و دویرکرنا خه گهرا صه لیبییان کار د فی چه ندی دا هه بوو، و ده رگه هی بازرگانییا هه فیشک د نافیه را مصری و هنده ک وه لاتین ئوروپییان دا، وه کی ئیطالیایی هاته فه کرن، وقی چه ندی مفایه کی باش گههانده جفاکا موسلمانان.

ل باژیّری طهرابلسا شامی ل سهرده می صهلاحهددینی کارخانه یه کا چیّکرنا کاغهزی هاتبوو دانان، ودویر نینه ئهو کارخانه یا کاغهزی ئهوا ل سالا (۵۸۵) مشهختی (بهرانبه بهر ۱۱۸۹ زایینی) هاتییه دانان، کو دئیّته هژمارتن ئیّکه مین کارخانه یا کاغهزی ل وهلاته کی ئوروپی دئیّته دانان، دویر نینه ل بهر قی کارخانه یا طهرابلسی هاتبته چیّکرن. ویا زانایه کو پشتی صهلاحه ددینی ب نیّزیکی چارسه سالان ئنگلستانی ژنوی چیّکرنا کاغهزی زانی. وژبلی چیّکرنا کاغهزی گهله ک پیشهییّن دی ژی ل سهر دهمی صهلاحه ددینی پیشکه فتبوون وه کی: چیّکرنا چه کی وجلکان وشویشی و گهمی ویایوران.

ل دويماهييي:

ل دویماهییی مهسهله کا فهر ههیه پیتقییه به حس ژی بکهین، ئه و ژی ئه قهیه: نوکه گهله ک موسلمان هه نه ده می واقعی مه یی ئه قرق دبینن ژ دلسوّزییا خو دبیّرن: ئهم موسلمان ئه قرق دپیّت قی سهرکیّشه کی وه کی صه لاحه ددینینه دا جاره کا دی سهرفه رازییا مه بزقرینته قه وقی واقعی بگوهوّرت.. ئه قان ره نگه که سان هه می هزرا وان ئه وه موسلمانان ئه قرق گرفتارییا سهرکیّشییی ههیه.

و د گهل کو دهوری سهرکیّشییی د هشیارکرنا مللهتی دا قهت نائیّته ژ بیرکرن بهلی یا ژ من قه مه گرفتارییا ئوممهتی -بهری یا سهرکیّشییی ههیه، وههر روّژهکا

ئوممهت پهیدا بوو سهرکیّش ب خو ژ جهرگی وی دی پهیدا بت، ودوژمن قی چهندی باش دزانن لهو ههردهم ئهو سرنجیّن بهنجکرنی ل زهندکا ئوممهتی ددهن.

سەركىش نە ۋ عەسمانى دئىتە خوارى ونە ۋ بىن ئاخى دەردكەۋت، ۋ ناڤ مللەتى رادبت ودەستى مللەتى دگرت ومللەتە وى پىشقە دبەت، ومللەت ئەگەر يى مرى بت چو سەركىشىن زىنىدى ۋ ناڤ رانابن.. ئەو مللەتى صەلاحەددىن ۋ ناڤ رابووى مللەتەك بوو ل سەرفەرازىيى دگەريا، ب دويقەلانكىيى وسەرشۆرىيى رازى نەدبوو، ئىسلام دڤيا، وبۆ ئىسلامى دۋىيا، و د ئىسلامى دگەهشت، ئەگەر نە صەلاحەددىن نەدشيا مريبان زىندى بكەت وشەران يى بدەتە كرن.

سلاڤ ل صهلاحهددینی بت رِوْژا بووی، ورِوْژا خو کریه ئینک ژ مروَقین خودی، ورِوْژا دفنا خاچپهریس وبیدعهچییان ل ئاخی کیشای، ورِوْژا پشتا خو دایه دنیایی وقهستا ئاخرهتی کری: ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقِ عِندَ مَلِیكِ مُقَتَدِرٍ ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقِ عِندَ مَلِیكِ مُقَتَدِرٍ ﴾.

ئەو زانايى مەزنىن دەولەتى فرۆتىن عززى كورى عەبدسسەلامى

خوانده قانین هیژا: قی جاری باش کاری خو بکهن؛ چونکی مه ل بهره قهستا دیوانا سولتانه کی بکهین، بی گومان ئیکهمین پسیارا نوکه دئیته کرن نه قهیه: ئهری ئه و سولتانی نهم به حس ژی دکهین کییه؟ وحوکم ل کیژ وه لاتی کرییه؟

بهلیّ.. لهزی نهکهن! ئهو سولتانیّ ئهم دی نوکه بهرپهری وی ژ ناڤ دهفتهرا دیروّکی قهکهین، فهرمانداری ل ئیّک بوهووّستی ژی ژ عهردی نهکرییه، روّژا وی قیای مالا خوّ هصری بارکهت وی مالا خوّ ههمی ل سهر پشتا دهواره کی کر، وروّژا مری سولتانیّ مصری گوّت: ژ نوی پشتا من راست بوو، ئهگهر قی حهزکربا وداخواز ژ خهلکی کربا سهلتهنه من دا ژ من ستینت.

مروّقه کی ب تنی بوو، چو د دهستان دا نهبوو، بهلی ده می وی ئاخفتنه ک گرتبا ههر ژ خهلیفه ی بگره وحه تا یی ژ هه مییان کیمتر ژ زه لامین دهوله تی ثیکی بسته نه دکر پی ل گرتنا وی بدانت. د دیروّکا دنیایی دا هه مییی دا هه وه خواندییه، یان گوه لی بوویه مروّقه کی بی ده سهه لات رابت چنگلی میر ومه زنین ده وله تی بگرت و به ته بازاری وگازی بکه ت: کی دی ثی عه بدی ژ من کرت! پاشی وان پاران به ت بده نه قه تیران؟

د دیروّکا دنیایی ههمییی دا ئه شته تسته جاره کی ب تنی یی چیبوی، ئه و ژی ب دهستین مه موسلمانان، ئوممه تا موحه ممهدی.. ئه ی دیروّک، ئه ی مروّقینی، قی تشتی باش بزانه!

ل دیوانا سولتانی زانایان:

ئەو سولتانى مەل بەرە قى جارى قەستا دىوانا وى بكەيىن سولتانى زانايان (عززەددىنى كورى عەبدسسەلامىيە).

ل سالا (۵۷۷) ی مشمختی، ل وی دهمتی بنه مالا ئمییووبییان فمرمانداری ل وهلاتی شامتی دکر، زانایتی ناقدار عززه ددین عمبدلعه زیزی کوری عمبدسسه لامی ئموی ب ناقتی (ئملعز)ی دئیته ناسین ها تبوو سهر دنیایی، د ناف بنه ماله کا هم ژار دا ها ته ب خودان کرن، ل ده سپیت کی وه کی همر زارو که کی دی یی وی ده می، و ل وی جهی، ها ته ب خودان کرن حمتا بوویه نیف زهلام، ل شمقه کی ل مزگه فتا ئممه وی ل دیمه شقی یی نقستی بوو مروقه کی ها ته خمونی گوتی: ما چاوایه ئه گهر تو ده ست ب وهرگرتنا زانینی بکه ی ؟

دەمى هشيار بووى هزرين خو د قى گوتنى دا كرن، وپسيار ژ خو كر: ديسا ما چاوايه ئەگەر ئەز دەست ب خواندن ونقيسينى بكەم؟ راستە ئەو بووبوو نيڤ زەلام وهيشتا يى نەزان بوو، بەلى ما چ قەيدىيە ئەگەر ئەو قەستا زانايان بكەت وريكا وان بگرت؟

دەسپىكا وى وزانىنى ئەقە بوو!

رابوو دەست ب وەرگرتنا زانینی کر، وقەستا مزگەفت ومەدرەسین دینی کر، وقەستا مزگەفت ومەدرەسین دینی کر، وهنگی راوەستا حەتا ناڤ ودەنگین وی ل وەلاتی شامی هەمییی بەلاڤ بووین، وزانایین شامی هەمییان ئعتراف ب زیرەکییا وی کری وئەو ب پیش خو ئیخستی ودویماهییی ناسناڤی: سولتانی زانایان ل سەر دانای.

عززی کوری عهبدسسه لامی هنگی بوو سولتانی زانایان روّژا ب دورستی حهقی زانینا خوّ دایی، ومروّقی زانا هنگی دی یی ژ ههژی بت د گهل زانایان بیته دانان، گافا زانینا وی دنیا ژ دلی وی ئینادهر و ژ ترسا خودی تژی کر، قیّجا وهلی بیّت خوّشییا دنیایی، وکورسیکین بلند، وپاره، وهه قالینییا مهزنان، بهری وی ژ گوتنا حهقییی نهده ته پاش. راسته زانایی دورست وزانایی نهدورست ههردو روّناهییی ژ ئیّک ژیده ری وهردگرن، بهلی ژ بیر نهکهن دهمی چاقی روّژی ل شویشه کا زهلال وپرته کا ده پی دده ت وه کی ئیّک نینه، شویشه روّناهییی دستینت

ورۆناھىيىن دزقرىنت، بەلىن پرتا دەپى رۆناھىيىن دستىنت دا بى خەلكى دىار بكەت كو ئەو دەيەكى رەق وھشكە!

زانایی دورست کتیبین شریعه تی دخوینت وهزرین خو د خودانی شریعه تی دا دکه ت، بهلی زانایی نهدورست گافا کتیبین شریعه تی دخوینت خودانی شریعه تی شریعه تی بیرا خو دبه ت، له و دی بینی زکی ئیک ژوان وه کی ئاشی هیرانیه به ری هه رسته کی دینی خه لکی دهیرت، پاشی دنیایا وان.

عززی کوری عهبدسسه لامی ل سهر دهستی هنده ک زانایین دورست یین وه کی (ئبن عهساکری) هاتبوو پهروهرده کرن، وئهو ژ وان فیری هندی بوو کو ههچییی خودی بو خو هلبژیرت و د خهما وی نهخوشییی نهبت یا د ریکا وی دا دئیته سهری، خودی سهری وی دی ب سهر ههمییان ئیخت.. جاره کی د نا شهرا وی و (الملک الأشرف)ی ئهییووبی دا هه شیک ل دور مهسه له کا علمی چیبوو، شیخ لیشه نهبوو، ئینا مهلکی بریار دا کو چی نابت ئهو چو فه توایان بده ت، وچی نابت که س پسیاران ژی بکه ت، ودیت نامه فی وینت و ژ مزگه فتی پیشه تر -بو نقیری بهونه فی نهونه چو جهین دی، یه عنی: (إقامه جبریه) دانا سه در.

پشتی دهمه کی سوحبه تل باژیزی به لاث بوو، هنده ک زانا چوونه نک مهلکی وداخواز ژی کر ئه ول ثقی بریارا خو لیقه ببت، مهلکی ب گوتنا وان کر.. وعهده تین زانایانه گافا به ری وان مال خودی دلین وان د گهل ئیک پاقژ دبن و پشتا ئیک ودو دگرن، وهنگی چو مهلک خول به رهیزا وان ناگرن.

پشتی دهمه کی مهلک نساخ بوو، ئینا که سه که هنارته نک شیخی وگزتی: بیرژی بلا گهرده نا من ئازا بکه ت، شیخی گزته قاصدی: بیرژی ژ میرژه من گهرده نا وی یا ئازاکری، عهده تی منه ههر شه ثه نه گهرده نا خهلکی ههمییی ئازا دکه م پاشی ئه ز دن قم؛ دا حه قی من ل سهر که سی نهمینت. بهلی .. ئه قه یه مهزنییا مرز قین خودی، به ری بنقن ئه و نه قیانا که سی ناهیلنه د دلین خودا، له و ده می سیدی ئه و ژ خه وی رادبن روناهییا دلین وان گه شاتییی ل سه ردیمین وان ئاشکه را دکه ت.

قازییی شامی ومهلکی تهیپووبی:

شیخ عززی کوری عمبدسسه لامی قازییی شامی بوو، ومهزنی زانایین دیمه شیخ عززی کوری عمبدسسه لامی قازییی شامی بوو، ومهزنی ئیسماعیلی دیمه شی بوو، لسالا ۱۳۸۸ مشه ختی ل ناقبه را مهلکی شامی ئیسماعیلی ئهییووبی ومهلکی مصری نهجمه ددینی ئهییووبی نه خوش بوو، دو ژمناتییا وان گههشته هندی مهلکی شامی گهله ک جه ژوان جهین باپیری وی صه لاحه ددینی ب خوینا موسلمانان ژدهستین خاچپه ریسان ئیناینه دهر وی دوباره ل وان زقراندن، و (صولحه ک) د گهل گریدا، و داخواز ژوان کرئه و هاریکارییا وی دژی ئهییووبییین مصری بکهن، و ل دوی بناخهیین شی صولحی خاچپه ریسان حمق هم بوو بینه ناش و هلاتی موسلمانان و ب سه ربه ستی بین و بچن، و وه سا چیبو دهمه کی هنده ک ژ

هەلويستى شيخ عززەدىنى ژ قى چەندى چ بوو؟

چونکی سهیدا قازییی شامی بوو بهری خهلکی ههمییی ما ل ده ثقی وی کانی ئهو دی چ بیرت؟ یان دی چ فه توایی دهت؟

وی گافی مهلکی شامی ئیسماعیلی ئهییووبی ژدهرفهی شامی بوو.. خهلکی پسیار ژشیخی کر کانی حوکمی شریعه تی د وی کهسی دا چیه یی چهکی بفروشته صهلیبییان؟

قازی فه توا دا کو چی نابت بو مروقی موسلمان کو کرین وفروتنا چه کی د گه ل خاچپه ریسان بکه ت؛ چونکی ئه و قی چه کی دی د شه پی مصریبان دا ب کار ئینن.. وه کی ئاگری ده می به ردبته پویشی فه توایا شیخی وه سا د ناف خه لکی دا به لاف بوو، خه لکی دیمه شقی هه می مانه ل هی قیبا پوژا ئه ینییی کانی سولتانی وان یی بوو، خه لکی دیمه شقی هه می مانه ل هی قیبا پوژا ئه ینییی کانی سولتانی وان یی سولتانی شامی وه رگرت، ل پوژا ئه ینییی مزگه فتا ئه مه وی ژ مروقان تری بوو، سولتانی شامی وه رگرت، ل پوژا ئه ینییی مزگه فتا ئه میه ری که فت، عه ده ت بوو سولتان هی شامی بوو شامی، سه یدا ب سه ر مینبه ری که فت، عه ده ت بوو هنگی مه لایی ل دویما هی خوت بی نافی سولتانی دئینا و دوعا بو دکرن، وئه ف

چەندە نىشانا وەلائا مەلايى بوو بۆ سولتانى، بەرى خەلكى ما ل دەڤى شىخى كانى وەكى ھەر جار دى ناڤى سولتانى ئىنت يان نە، چونكى ئەگەر وى ناڤى سولتانى نەئىنا، مەعنا ئەو ئعترافى ب سولتانىيا سولتانى ناكەت!

گاڤا شیخ گههشتییه دویماهییا خوتبی شوینا کو ئهو ناڤی سولتانی بینت ودوعایی بو بکهت وی دهستین خو سهرئهڤرازکرن وگوت: ((ئهی خودا! تو ریدکهکی بو ڤی ئوممهتی ببینه وهلییین ته پی سهرفهراز ببن ودوژمنین ته پی سهرشورببن)) وشیخ ژ سهر مینبهری هاته خوار.

سوحبهت وهسا ل باژیّری بهلاف بوو کو سولتانی زانایان عززهددینی کورِی عهدسسهلامی سولتان ئیخست وئیدی ئعترافی پی ناکهت، بهری تهختی سولتانی ب فی فهتوایا شیخی بهژییت وی ب لهز خو ب دیمهشقی را گههاند، پشتی گههشتیه دیمهشقی ئیکسهر وی بریار دا ههمی مهنصبین عززهددینی کوری عهبدسسهلامی یین رهسمی ژی بیته ستاندن، وژ بهر فی ههلویستی وی ئهو د مالا وی دا بیته گرتن، و ل بن (إقامه جبریه) بیته دانان.

پشتی همیامه کن هژماره کا زانا و ماقویلین باژیری چوونه نک سولتانی و داخواز ژی کر ئمو سمیدای بمرده ت بمری کمربا خملکی بمری وان بده ته هندی ئمو کاره کی بی سولتانی خراب بکهن پاشی پشتی هنگی په شینمانی فایده ی نه که ت! سولتانی گوهدارییا وان کر و فهرمان دا شیخ ژ گرتنی بیته ئازاکرن، شیخی داخواز ژ سولتانی کر ئمو دهستویرییی بده تی کو ئمو ژ دیمه شقی ده رکه قت و قهستا باژیری قودسی بکه ت، سولتانی ده ستویری دایی و شیخ چوو قودسی و ل ویری ئاکنجی بوو.

پشتی همیامه کی سولتانی شامی د گهل هنده ک مهزنین دهوله تی قهستا ده قهرا قودسی کر؛ دا کوّمبوونه کی د گهل هنده ک خاچپه ریّسان بکه ت، ل ویّری سولتان ئیسماعیلی ئهییووبی زه لامه ک هنارته نک شیخ عززه ددینی کوری عهبدسسه لامی دا بیّرتی: سولتانی تو یی عهفیکری وچی مهنصبی ته بقیّت ئه و دی ده ته ب شهرته کی کو تو بچی دهستی وی ماچی بکهی.. وسولتانی گوته قاصدی خوّ:

ئهگهر وی گوهی خو نهدا ته، تو وی بگره وبینه بکه د خیقه ته کی قه ب ره خ خیقه تا مه قه.

بر بهرسف دی بیّرین: ده می زانایی پیکا خودی دگرت، و شیانا دنیایی و مهنصبان ژ دلی خو دئیناده ر، مهزنیّن دنیایی ل دویف وان دکره غار، و هی شیا وان ئمو بوو جاره کی ئمو زانا ل دیوانا وان حازر ببت؛ چونکی گوتنا زانایی بو وان وحوکمی وان وه کی موّرا سولتانی بوو ل سمر پارهی، و پارهی ل بازاری چو بهایی خو نابت حمتا موّرا سولتانه کی ل سمر نهبت.

قاصدی سولتانی هاته نک شیخی وگزتنا سولتانی بو وی قهگیرا، وگوتی: ههما تو دهستی سولتانی ماچی بکهی ئه و دی ته عهفی کهت. شیخی ب دلپیقهبوون قه بهری خو دایی وگوتی: ((ههی مسکین! ب خودی ئه و قهبویل ناکهم سولتان بیت ودهستی من ماچی بکهت، قیجا چاوا ئهز دی ئیم ودهستی وی ماچی کهم؟! ئهز تشته کی دزانم وهوین تشته کی دی، حهمد بو وی خودایی بت یی ئهز ژوی به لایی پاراستی یا دایه ههوه)).

قاصدی گۆتى: پا سولتانى بريار دايه ته بگرت.

وى گۆت: هەچىيا هەوە دقىت بكەن...

ل دویث بریارا سولتانی شیخ د خیشه ته کا ب ره خیشه تا سولتانی شه ها ته گرتن، شیخی نه شده می خو هه می ب عیباده تی و خواندنا قورئانی شه دبوراند، روزه کی هنده ک مهزنین صهلیبیان هاتنه نک سولتانی ئه ییووبی، پشتی وان وسولتانی دان وستاندنین خو ل بن خیشه تا سولتانی ب دویماهی ئیناین، ده نگی شیخ عززه ددینی کوری عه بدسسه لامی ب خواندنا قورئانی ها ته وان، سولتانی

موسلمان ڤيا خوّ ل بهر مهزنيّن صهليبييان شرين بكهت، ئينا گوّته وان: ههوه گوهـ ل دهنگيّ ڤي شيّخي ئهويّ قورئانيّ دخوينت ههيه؟

وان گۆت: بەلىخ..

سولتانی گوّت: ئەقە قەشتى مە موسلمانان يى ژ ھەمىيان مەزنترە، مىن ئەو يى گرتى چونكى ئەو يى نەرازىيە كو من ھندەك جهين موسلمانان تەسلىمى ھەوە كرين، قىنجا من ئەو ژ ھەمى مەنصبان يى ئىنخستى و ژ بەر ھەوە من ئەو نوكە يىي گرتى.

سولتانی شهرمزار هزرکر مهزنین خاچپهریسان دی ئین دهستی وی ماچی کهن سهرا قی خزمه تا وی بو وان کری، بهلی (صهدمه کا) مهزن بو وی چیبوو دهمی مهزنی فرهنگی گوتییه وی: ئهگهر ئه قه قه شی مهبا یی هوسا ئهم دا ئاقی ل پییین وی کهین پاشی دا وی ئاقی قهخوین!

شه ری د نا قبه را نه پیووبییین مصری وشامی دا ده ست پی کر، وکانی چاوا خائین هه رده م شه رمزار دبن له شکه ری شامی ب سه رقکاتییا (الملک الصالح اسماعیل)ی شکه ست، وله شکه ری مصری ب سه رقکاتییا (الملک الصالح نجم الدین أیوب)ی ب سه رکه فتنی شه رکه فتنی شیخی ئیسلامی عززه ددینی کوری عه بدسسه لامی ژ ئیخسیرییا سولتانی شامی پزگار بوو، و پشتی پزگار بوو، وکانی خهلکی پرزگار بوو، وکانی خهلکی شامی چه ند حه ز ژ وی دکر خهلکی مصری ژی هند یان پتر حه ز ژی کر.

$oldsymbol{c}$ د گهل ئەييووبىيين مصر $oldsymbol{\hat{g}}$:

مهزنین مصری یین نهییووبی دهمی گوه ل ههلویستی شیخی د گهل سولتانی شامی بووی، ئهو د چاقین وان دا مهزن بوو، و ژبهر کو شیخ ئیک ژمهزنه زانایین سهردهمی خو بوو، ل مصری ژی ئهو هاته هلبژارتن دا ببته سهروکی قازییان وشیخی ههمی زانایان، وروژ بو روژی بهایی وی د ناف خهلکی دا مهزن دبوو وقیانا وی د دلان دا زیده دبوو..

مهزنی مصری هنگی نهجمهددین ئهییووب بوو، نهجمهددین مروّقه کی زیده ب ههیبه ت بوو، وکهسی بست نهدکر ل دیوانا وی سهری خوّ راکهت وبهری خوّ بده ته ناقیچاقیّن وی، ژ لایه کی قه ئهو سولتانه کی جامیّر وخیّرخواز بوو، خهلکی حهز ژی دکر، و ژ لایه کی دی قه ئهو مروّقه کی ب حوکم بوو یی ئهو ژی عیّجز ببا، دا فهرمانی ب گرتنا وی ده ت و پشتی هنگی ژ بیر دکر وکهسی نهدویّرییا بیرا وی لی بینته قه.. کیّم دهرد که فته ناق مروّقان، عهده تی وی بوو ل روّژا عهیدی دهرد که فته ناف مروّقان، عهده تی وی بوو ل روّژا عهیدی دهرد که فته وزیّره قان دورد.

جاره کی هنده ک مروّف هاتنه نک سهروّکی قازییان عززه ددینی کوری که بدسسه لامی وگوّتنی: ل فلان جهی ژ قاهیره مروّفه کی فهله یی همی دکانه کا عمره قی یا همی، فیجا ئهگهر ته گوّتبا سولتانی.. وی گوّت: باشه.

ل روّژا عـهیدی وهکی ههر سال سولتان ب مهوکبی خوّ قه دهرکهفت، مروّث ههمی ل سهر لیّقین ریّکان راوهستیان ل هیقییا دهرباسبوونا سولتانی، سولتان بوری.. مهزنیّن دهولهتی ههمی ل دوّر و رهخان بوون، زوی ب زوی خهلکی بسته نهدکر بهری خوّ بده نه سولتانی، تری واران زیره قان وعهبدیّن چهکدار ههبوون، عزدهدینی کوری عهبدسسهلامی سهروّکی قازییان، دهمی زانی سولتان دی ب قی رهنگی دهرکهفته بازاری چوو د ریّکی دا، گافا سولتان نیزیکی وی بووی، شیخ ب

ـ ئەييووب!

جرف ه ک ب سولتانی که فت. . ئه قه کییه ب قی بی تورهییی د گهل وی دئاخ قت؟ ما ئه و نزانت ئه زکیمه؟

دەمى ھەۋالىن سولتانى تى ئىنايە دەر كو سولتان عىجزبوو ھندەكان ھىدى گۆتى: ئەۋە شىخ عززەددىنى كورى عەبدسسەلامىيە، دەمى سولتانى ئەۋە زانى بى دەنگ بوو، بەرسقا سولتانى دا وگۆتى: بەلى سەيدا، خىر بت؟

سهیدایی گۆتى: ل فلان جهی ژ باژیّری موسلمانان، دکانه کا ههی عهره ق لیّ دئیته فروّتن، ته زانییه یان نه؟

سولتانی گۆت: وئەو ژى بوويه؟

شيخى گۆتىخ: بەلىن ل فلان جهى.

سولتانی بیّنه کی هزرا خو کر پاشی گوّت: ها.. تو رِاست دبیّری، ئهو دکانا تو بهحس ری دکهی، هیّستا ل سهر ده می بابی من ههبوو، یه عنی ههر وه کی گوّتی: ل سهر خاترا بابی خو من ئهو دکان نهگرتییه، شیّخی گوّتی: دیاره تو رُ وانی ییّن دبیّرن: ﴿ إِنَّا وَجَدَّنَآ ءَابَآءَنَا عَلَیٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَیٓ ءَاثَارِهِم مُّقَتَدُون ﴾؟

سولتانی ب لهز گۆتى: نه نه، نهخير، پاشى وى گۆته هندهكان: ههرن ڤى گاڤى وى دكانى بگرن.

طهلهبه کی شیخی دبیرت: پشتی هنگی من گوتی: سهیدا ئه و چ بوو ته کری؟ شیخی گوته من: کوری من! گافا من سولتان ب فی رهنگی دیتی ئه ز ترسیام غوروور بو وی چی ببت فیجا من فیا ئه زوی هشیار بکهم.

گۆت: من گۆتىخ: ئەرى ما تو ژى نەترسياى؟

وی گۆت: کورێ من! من بیرا خوٚ ل مهزنییا خودێ ئیناڤه، سولتان ل بهر چاڤێن من وهکی کتکهکێ لێ هات.

شیْخ وفهرمانا ب باشییگ وپاشقه لیْدانا ژ خرابییگ:

سولتانی زانایان عززهددینی کوری عهبدسسه لامی، مروّقه که بوو خودی وهسا مهو تافراند بوو کانی چاوا خهلک ب خوارن وقهخوارنی دژین، وخوّ رادگرن، وهسا نهو ب فهرمانا ب باشییی و پاشقه لیّدانا ژ خرابییی دژیا وخوّ رادگرت، ومروّقی زانا نهگهر نهو بت یی خودی خیرا وی قیا بت، وکربته ژ زانایین خیرخواز وسهرراست، خهما وی یا مهزن ههر وههر دی نهو بت نهو بهری مروّقان بده ته وی ریّکی یا شریعه تی خودی یی هاتی، ووان ژ ههر خرابیه کا ههبت بده ته یاش.

نه تشته کی بابه تی زانایی دینییه ئه و گزتنه کا وهسا بکه ت شریعه ت وی ل وی بزقرینت ودره و دهربیخت، دینی دورست دوروییاتییی نزانت، وهه ر جاره کا دوروییاتی تیکه لی دینی بوو دین پویچ دبت، وزانایی دینی ئهگه ر دوروییاتی کر: نهگوته راستییی ئه قه راستییی ئه قه خرابییی ئه قه خرابییی ئه قه خرابییی مهزنترین منافق دی ژ وی شدریفتر بت، وینییا ل کراسی سپی وه کی وی نینه یا ل کراسی ره ش.

منافق مروّقه که ژینا وی یا قه شارتییه، وزانایی دینی ژینه کا هلیّقری ل به ر چاقیّن خهلکی ههیه؛ چونکی به ری خهلکی هه مییی یی لیّ، ئه و مروّقه که ب دینی قه یی گریّدایه، یی هاتییه دان دا کاری وی ریّنیشادانا خهلکی بت، قیّجا هه ر جاره کا وی ریّک ل به ر خهلکی به رزه کر، یان سستی د دیار کرنا راستییی وخهله تییی دا، هنگی خهلک کاری وی ل سه ر دینی ده ژمیّرن، ئه گه ر وی دره وه ک کر خهلکی نه زان دی بیّرن: دین دره وه! ئه گه ر وی دو روییاتییه ک کر ئه و دی بیّرن:

لهو دهمی مروّقی زانا د سهردا دچت نهو دوقات ژ خهلکی خرابتر لی دئیّت؛ چونکی ئه هنگی عاله مه کا مروّقان دی د سهردا بهت، وزانا جیّگریّن پیّغه مبهرانه، هندی ئه و ل دویڤ ریّکا وان بچن، نهگهر نه.. شهیطان ب ههمی شهیطانییا خوّ قه، خوّ ژ وان دکرت!

شیخ عززهددین -وهکی مه گوتی- بینی فهرمانا ب باشییی و پاشفهلیدانا ژ خرابییی نهدشیا بریت، شیخ سهروکی قازییین مصری بوو، وئیمام وخوتبهخوین وسهیدا ژی بوو ل مهزنترین مزگهفتا قاهیره، بارا پتر ژ دهمی خو وی د ناف فهقییان دا ل مزگهفتی دبوراند، بهلی د گهل هندی ژی ئهو ژ سهر وبهری باژیپی یی فهقییان دا ل مزگهفتی دبوراند، بهلی د گهل هندی وی چاقهکی قهکری بوو وی بی ئاگهه نهبوو، شاگرده وفهقییین وی ههر ئیک بو وی چاقهکی قهکری بوو وی خهلک پی ددیت، ههر جارهکا فهقییهکی وی تشتهکی خهلهت ل عهردهکی دیتبا، دا ئیت جابی گههینته شیخی وشیخ دا ب دهوری خو یی شهرعی رابت.

جاره کی فهقییه کی وی هاته نک وگوتی: فلان ئهمیری طهبلخانه یه ک ب ره خ فلان مزگه فتی قه ئاقاکرییه.. وطهبلخانه ل وی ده می بو وی ئاقاهی دهاته گوتن یی کهیف وشاهی لی دهاتنه گیران، وئامیرین موسیقی لی دهاتنه ب کارئینان، وه کی (نادییین) داوه تان د جقاکا مه یا ئه قرو دا، گاقا شیخی ب قی چهندی زانی، وچونکی ئه و قازی بوو، وحوکم د دهستی دا بوو، رابوو کومه کا فهقییان دانه دوی فی وچوو وی جهی طهبلخانه لی هاتییه قه کرن، ده می بو وی دیار بووی کو ئه و تشتی وی گوه لی بووی راسته داخوازا ماهول که کی کر ووی ب خو د گهل فهقییین خو ده ست ب خرابکرنا وی ئاقاهی کر، وهنگی راوه ستان حه تا وان ئه و طهبلخانه هه پویچ کرین، وفه توا ژی دا کو ئه و مالی هاتییه ته داخواندی و ئو و و بو نائیته به ده لفه کرن.

و ل ڤێرێ دو راوهستانێن کورت د گهل ڤێ سهرهاتييێ مهههنه:

ئیک: دهمی شیخ ب قی کاری رابووی -وهکی مه گوتی- سهروکی قازییان بوو، یهعنی پشکهک ژ دهسههلاتدارییی د دهستی دا همبوو، لمو وی ئه خرابییه ب دهستین خو گوهارت.

دو: ئە طەبلخانە يا ميرەكى ژ ميرێن دەولەتێ بوو، وئەو مير ب حوكمێ پەيوەندييێن خۆ د گەل سولتانێ مصرێ دشيا نەخۆشييێ بگەھينته شێخى، يان ھەر چو نەبت وى ژ مەنصبێ وى دەربێخت، بەلێ چونكى شێخ نە مرۆڤەكێ مەنصب پەرێس ومەصلحەتچى بوو وى ھزر د ڤێ چەندێ دا نەكر وخۆ ژ واجبێ خۆ يێ شەرعى نەدا ياش.

شيْخ.. وفروْتنا ميران:

ههڤرکییا شیّخ عززهددینی د گهل میر وکاربدهستان ژبهر گوتنا وی بو حهقییی ل قی توخویبی رانهوهستا.. سولتانی مصری نهجمهددینی ئهییووبی پایتهختا دهوله تا خوّ ژعهبدان تژی کربوو ووی ئه عهبده ههمی چهکدار کربوون وهنده ک ژ وان کربوونه میر ومهزنین دهولهتی، نه ب تنی هنده بهلکی (نائب السلطنه) ب خوری، کو د دهولهتی دا زهلامی دووی بوو، ئهوری عهبد بوو.

مهمالیکان (یان ئهو عهبدین سولتانی باژی ژی تژی کری) باری خهلکی زیده گران کربوو، و ژ بهر کو ئهو زهلامین سولتانی بوون کهس نهدویرییا د گهل وان باخقت، دهمه کی وان جهین خهلکی ژی کرین و د پشت سولتانی را حوکمداری دکر، شیخ عززه ددین مهزنی زانایین قاهیره بوو وسهروکی قازییان بوو، یه عنی ل شوینا مهحکه مین مه یین ئه قرو بوو، ههر کرین و فروتنه کا چی ببا دقیا وی مور کربا ئه گهر نه ئهو (عهقد) نه دبوو (عهقده کا شهرعی)، ههر عهقده کا چووبا نک وی، ولایه کی عمقدی ئیک ژ مهمالیکان با، وی ئهو عهقد مور نه دکر دگوت: ئه قه عهبده و بشریعه کرین و فروتنا مروقی عهبد یا دورست نینه.

مهمالیکان ب قی چهندی نهخوش بوو، وبینهنا وان تهنگ بوو، لهو ئهو چوونه نک جینگری سولتانی (وئهو ژی ژ مهمالیکان بوو) وگازنده یین خو ژ شیخی بو وی کرن، وی هنده ک مروق هنارتنه نک شیخی دا پسیارا قی چهندی ژ وی بکهن وکانی وی چ دقین، شیخی گوته قاصدان: هوین عهبدن، وحهتا کرین وفروتنا ههوه ب شریعه تیا دورست بت دقیت هوین بینه ئازاکرن، وچونکی خودانین ههوه نهدنیاسن دقیت هوین ل بازاری بینه فروتن پاشی ئهگهر ئهوی ههوه دکرت، هوین فروتن، وهوین ئازا بوون هنگی کرین وفروتنا ههوه دی یا دورست بت.

جیدگری سولتانی ژ قبی گوتنا شیخی دین بوو، چاوا ئمقه دی چی بت؟ قازییه کی پیر، یی خهرفتی، ئیکی وه کی من ببه ته بازاری وبفرو شت؟ ئمقه قمت چی نابت، وئمو رابوو چوو نک سولتانی ومهسمله بو قه گیرا، سولتانی گوت: ئمقه نه شوّلا وییه!

ئاخفتن گههشته قازی ئینا وی گۆت: ما دەم تشتهک ههیه نه شوّلا من بت، ژ ئهڤروّ ویّڤه ئهز قازی نابم.. شیّخی (ئستقاله) ژ (مهنصبیّ) خوّ دا، وداخواز ژ سولتانی کر کو دهستویرییی بدهتیّ دا ئهو مالا خوّ ژ مصریّ بارکهت وبچته شامیّ، سولتانی گوتن: بلا. شیخی دو دهوار ئینان، ژنکا خو وکوری خو ل دهواره کی سویارکرن، ومالا خو ههمی ل دهوارا دی سویارکر، وکهفته ری و ب بی دهنگی ژ باژیری دهرکهفت..

مهسهله هوّسا ب بی ده نگی ب دویماهی نههات، گاڤا سوحبه تا ده رکه فتنا شیّخی گههشتییه خهلکی زاناییّن باژیّری ههمییان خوّ دا ئیّک و ب دویڤ شیّخی دا ژ باژیّری ده رکه فتن، وگاڤا خهلکی زانا ب ڤی ره نگی دیتین ئه و ژی ب دویڤ وان دا ده رکه فتن، خوّ صنعه تکاران ژی دکانیّن خوّ گرتن و ب دویڤ شیّخی دا ده رکه فتن، مهسهله مهزن بوو، ب هزاران خهلکی دا ب دویڤ شیّخی قه، هنده ک ب له ز چوونه نگ سولتانی وگوتنیّ: ئهگه ر تو نهگههییه شیّخی ووی نهزڤرینی، کهس د باژیّری دا نامینت تو سولتانیییّ لیّ بکهی!

گافا سولتانی دیتی مللهت ههمی یی د گهل شیخی نهچار بوو هنارته ب دویف شیخی پا دا بزقرته باژیری، وگوتی: بزقره سهر ههمی کارین خو یین بهری، وچی نابت کهس مایی خو د ته بکهت، شیخ قانع بوو، زقری قاهیره وخهلک ژی د گهل زقرین، وپشتی ئهو زقرییه سهر کاری خو ئیکسهر وی دهست ب فروتنا مهمالیکان (مهزنین دهولهتی) کر، گافا جیگری سولتانی دیتی ئهو ل سهر فی کاری یی مجده عهقل د سهری نهما وگوت: ئهو لیقه نهبت دی وی ب فی شیری کوژم! ودا ئهو گهفا خو ب جهب بینت پابوو زهلامین خو دانه ب دویف خو قه، و ب سویاری قهستا مالا شیخی کر، شیری وی د دهستان دا بوو، دهرگههی مالا شیخی قوتا، کوری شیخی دهرگهه قهکر، گافا وی جیگری سولتانی ب فی پهنگی دیتی، ب لهز زقری د ژور قه وگوته بابی خو: خو خلاس بکه، حال ومهسهلین جیگری سولتانی ئهقهنه، شیخی گوته کوری خو: کوری من! بابی ته ژ هندی کیمتره کو د پریکا خودی دا بیته کوشتن. پاشی دهرکهفته بهردهری، وگوته جیگری سولتانی:

تو دا بیّری هنده ک چریسک ژ چاقین شیّخی قهپهشین و ژ گههین دهستی (نائبی) گرتن وسوّتن، گاقا (نائبی) شیّخ دیتی دهستی وی قهلهرزی وشیر ژی دهرکهفت، وی هند خوّ دیت ییّ دکهته گری وخوّ د دهستی شیّخی وهردکهت ودبیّژتیّ: دوعا بوّ من بکه! پاشی گوّتیّ: سهیدا تو دی چ ل مه کهی؟

شيخي گوّت: دي ههوه فروشم!

گۆت: وكى دى پارين مە وەرگرت؟

شيّخي گوّت: ئەز!

گۆت: ودى چ ليكهى؟

شيخى گۆت: دى ل سەر موسلمانان ليكڤه كەم..

میر ومهزنین دهولهتی کهفتنه بهرانبهر واقعه کی بهرته نگ ووان زانی وان چو ریخین دی ژبلی یا شیخ دبیرت نینه، ئینا ئهو نهچار بوون خو ب دهست شیخی شه بهردا، وهه رئیکی گوته هه قاله کی خو: روزا شیخ من دفروشت وه ره من بک وئه گه رئیکی زیده کر تو هیشتا ل سه رزیده بکه، وته خهم پی نهبت.. شیخی ژشان دا خهلکی و ل باژیری کره ده نگ: سهروکی قازییان شیخ عززه ددینی کوری عه بدسسه لامی ل فلان روزی، مهزنین ده وله تی ژ مه مالیکان دی فروشت، وهه چییی بشیت ئیک ژ وان بو خو بکرت بلا ئاماده ببت.. روزا ژشان هات، شیخی میرین مه مالیکان هممی ژ جیگری سولتانی بگره و حه تا یی ژ هه مییان کیمتر ئینانه مه مه دانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان شه هاتی مه میدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان شه هاتی میدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان شه هاتی میدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان شه هاتی میدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان شه هاتی میدانکی، وئیک ئیکه ل مهزادی فروتن، و پاشی ئه و پاره یی ب وان شه هاتی میدانکی، وئیدی دا و ل سه و فه قیران به لا شکر!

ل سەر دەمى مەمالىكان:

پشتی سولتانی ئهییووبی نهجمهددین ئهییووب مری، فهرمانداری ژ دهستی بنهمالا ئهییووبییان هاته دهر، ومهمالیک بوونه حوکمدارین مصری، وههر چهنده شیخی پترییا وان ل بازاری فروّت بوون ژی، بهلی دهمی حوکم کهفتیه دهستی وان،

وان بهایه کی مهزن دا شیخ عززه ددینی، وچو کاره کی مهزن یی پهیوه ندی ب دهوله تی قه ههی وان بینی وی نه دکر.

جاره کن ل سهرده من مهلک (سهیفهددین قوطنی) وهسا چیبوو لهشکهری ته ته ته دربیان گهله ک جه ژ وه لاتی شامی گرتن، ودلی وان چوویی به ر ب مصری ژی قه بچن، گرفتاری ل سهر موسلمانان زیده مه زن بوو و ترس که فته دلی خهلکی مصری، سولتانی مصری یی مه ملووک سهیفهددین قوطنی بریار دا له شکه ره کی مه زن ناماده بکه ت وببه ته به رسنگی ته ته دربیان به ری نه و شامی هه مییی بستین وبین قه ستا مصری بکه ن، به لی دورستکرنا له شکه ره کی ب قی ره نگی پی قه ها تنین مه زن بو دقین، سولتانی بریار دا مه زنین ده وله تی وماقویل و زانایان کوم بکه تودان وستاندنی ل دور قی مهسه لی د گهل و ان بکه ت، مه لکی گوته و ان: حال و مه سه له نه قه نه هوین چ دبی ژن نه می چ بکه ین؟

ههمی ل سهر هندی کوّم بوون کو دقیّت لهشکهره کیّ مصری ییّ ب هیّز بیّته ئاماده کرن دا بهرگرییا ته تهرییان پیّ بیّته کرن، مهلکی ومهزنیّن ده وله تیّ ژ مهمالیکان گوّت: ژبیر نه کهن ئاماده کرنا لهشکهره کیّ ب قی ره نگی پاره کیّ مهزن بوّ دقیّت ومیزانییا ده وله تیّ تیّرا قیّ چهندی ناکه ت.. پاشی سولتانی گوّت: ئهز دبیّژم یا باش ئهوه ئهم بیشه کی ژ زهنگینین باژیّری وه ربگرین هند پاره دی کوّم بن ئهم لهشکهری خوّ پی دورست بکهین، هوین چ دبیّژن؟

حازران ههمییان گۆت: گهلهک هزرهکا د جهی خو دایه.

وبهری ههمییان ما ل شیخ عززهددینی کانی ئهو دی چ بیّژت؛ چونکی بهس ئهو مابوو دهنگ نهکری، سولتانی گوتی: سهیدا تو چ دبیّژی؟

سهیدای گۆت: ئهز دبیّرم نه! هوین سولتان ومیر ومهزنیّن دهولهتی کهس ژ ههوه زهنگینتر نینه، هوین زیّریّن ژنیّن خوّ وناڤمالیییّ خوّ ییّ زیّده بینن بفروّشن و ب وی پارهی لهشکهری ئاماده بکهن، وچی گاڤا وی پارهی تیّرا مه نهکر هنگی ژ نوی دیّ بیّرینه خهلکی بلا هاریکارییی بکهن.

سولتانی گۆت: بەلنى سەيدا، دى ئەو بت يا تە گۆتى.

پستی نامادهبووی قهره قین سولتانی بریار دا مهزنین دهولهتی -وبهری ههمییان نهو ب خو- زیری خو و تشتی زیده د مالین خو دا بفروشن ووی پارهی بین دا لهشکهری پی دورست بکهن، وپارین وان ب تنی تیرا کرن وزیده ژی! لهشکهر هاته دورستکرن وشهره کی گران قی لهشکهری د گهل تهتهرییان کر وتیدا ب سهر کهفت، و ب قی سهرکهفتنی خودی شام ومصر ژی ژ خرابییان تهتهرییان یاراست.

مرنا شيْخي:

ل سهر دهمین (الملک الظاهر بیپرس)ی، و ب دورستی ل سالا ۲۹۰ مشهختی سولتانی زانایان عززی کوری عهبدسسهلامی، ل باژیری قاهیره چوو بهر دلوّقانییا خودی، وخهلکی باژیری ههمی ب دویث جهنازی وی دا دهرکهفتن، ودبیّژن: دهمی مهلکی نه دیستی گوت: ژنوی پشتا من راست بوو، نهگهر قی شیخی قیابا دشیا خهلکی ب من را بهرده حمتا سهلتهنمتا من ژمن بستینن.

شيخي پتر ژ چل کتيبان د گهله ک بابهتين شهرعي دا نقيسي بوون.

بوْچی سولتانی زانایان بوو؟

پشتی مه ئه گهشته د گهل سولتانی زانایان کری رهنگه گهله ک ژ مه پسیار بکهن: ئهری چاوا ئه ژنایه شیا بوو هنده (شهعبییه تی) بو خو د نا خهلکی دا چی بکهت، حه تا جفاک هه می بو وی پیک فه بو وی ببته ئه و (قاعیده) یی موکم یی ئه و (ئنطلاقی) ژی بکه ت بو گوهورینا خرابییی؟

بۆ بەرسق دى بىتۋىن: ب كۆرتى ژ بەر شەش ئەگەران:

۱- چونکی وی خو ژ دنیایا خهلکی بی منهت کربوو وخهلک نهدشیان خو ژ دینی وی بی منهت بکهن.

- ۲- دینی ئیکا هند ژوی چیکربوو ژخودی پیقهتر بهری وی ل چو نهبوو، وئهو زانایی دلی خو نهبهته وی تشتی د دهستی خهلکی دا خهلک دی حهز ژی کهن.
- ۳- شیخ ب واقعی ئوممه تی ین زانا بوو وههر دهم ئه و یی نیزیکی خهلکی بوو، وچو جاران وی مهصلحه تا خو یا تایبه ت بیش مهصلحه تا خهلکی یا گشتی نهدئیخست.
- ٤- گۆتن ونڤيسينێن وى ل دۆر مەسەلێن مەزن يێن مللەتى بوون، وئەو ژ
 خەم وخيالێن خەلكى يێ دوير نەبوو.
- ٥- وى وزانايين دى هەمىيان خو كربوو ئيك چەپەر نه حاكمى ونهخەلكى نهدشيا وان ژيكڤه كەن، لەو وان هەيبەتا خو د چاڤين خەلكى ودەسهەلاتى ژى دا هەبوو، وئەگەر ئەو ھەمىي گاڤان ب سەر وستويين ئيك ودوڤه بان دا ب ساناهى ژيك ئينه دزين.
- ٦- دنیا د چاڤێن وی دا ژ هندێ کێمتر بوو ئهو دلێ خو ببهتێ، یان سهرا مهنصبان سهرێ خو شوٚڕ بکهت، ومرادا وی ئهو بوو ئهو د ڕێکا خودێ دا بێته شههیدکرن.
- ث بهر قان ئهگهران قیانا وی کهفتبوو دلین خهلکی، وگوتنا وی کربا د دهولهتی دا کهس نهبوو ل بهر راوهستت.. سلاف ل سولتانی زانایان عززی کوری عهبدسسهلامی بن دهمی هاتییه دنیایی، ودهمی خو فروتییه خودی.

مرۆڤێن خودێ د گرتيخانهيٽن زۆرداران دا

﴿ قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أَحَبُّ إِلَى مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ﴾ ئەڭسە گۆتنا مرۆڭسەكسى ژ مرۆۋين خودى بوو، كو يووسف پيغەمبەرە -سلاڤ لىن بن-، دەمىن ژى ھاتىيمە خواستن كو ئيك ژ دووان بۆ خۆ ھلبژيرت:

- يان بيّ ئـهمرييا خودي بكـهت وقـهستا وي كـارى بكـهت ييّ خودي پيّ نهخوّش.

- يان ژي گرتني وچوونا د گرتيخانديي قه..

ووی یا دووی هلبژارت، ودهمنی وی گرتیخانه بن خن هلبژارتی ئه و ین کمیفخوش بوو ژی!

مروّقیّن دنیایی ئهویّن سهرقه سهرقه د تشتان دگههن، هزر دکهن کو گرتن روهستانا ژکارییه ودویرئیخستنا ژژیانییه، لهو ئیّک ژوان دهمی بهحسی گرتنا خو گوه لیی دبت ههست ب نهخوّشییه کا مهزن دکهت، بهلی مروّقیّن خودی بهریخوّدانا وان بوّ قیّ مهسهلی یا جودایه..

دیسا دی بیدژین: د همقرکییا خو دا د گمل مروّقین دنیایی، مروّقین خودی تووشی گملمک تمنگاقییان دبن، زوّردار همردهم دخوازن وان ئاستمنگان بیخنه د ریّکا مروّقین خودی دا یین وان ژ کاری وان یی پیروّز پاشقملی بدهت، بملی وه کی همر جار هزرا وان خاف دهردکمفت؛ چونکی چو ئاستمنگ نینن بشین بمری وان ژ کاری وان بده تم پاش، کو بملافکرنا روّناهییا خودییه د ناف خملکی دا.

گرتن، يان مانا ب كوتهكى د مال دا، ئهوا ب عهرهبى دبيّرنى: (الإقامه الجبريه)، ئيّك ژوان ئاستهنگانه يين ژبهري وهره زوّردار دئيّخنه د ريّكا

گازیک مریّن حهقییی دا، یا ژ زورداران قه ئهوه ئه و ب قی چهندی دی شیّن دویراتییی ئیّخنه د ناقبهرا مروّقیّن خودی وخهلکی دا، بهلیّ دیروّک شاهده کو ئهو د قی هزرا خو دا دبی فام بووینه؛ چونکی نهبوویه جاره کی گرتن مروّقی ژ حهقییی لیّقه کهت یان حهتا سست ژی بکهت. گرتن بو (ئیرادا) خودانی وه کی ئاگرییه بو زیّری، کهنگی تو دی زیّری عهسلی ناسی؟ ئهگهر ته ئهو ب ئاگری جهرباند، مروّقی خودان ئیراده ژی هنگی دئیته ناسین ئهگهر ب سهرکهفتن ژ گرتیخانهیی دهرکهفت بیّی ئارمانجا خو ژ دهست بدهت.

گرتیخانه جههکی عنتیکهیه، وسهرهاتییا مروّقیّن وی د دیروّکی دا هیّشتا عنتیکهتره، گهله ک جاران هنده ک کهس ژ سهر کورسیکا مهزناتییی دئیّنه راکرن وبهری وان بو گرتیخانهیی دئیّتهدان، وگهله ک جاران ژی هنده ک ژ گرتیخانهیی ییّن هاتینه دهریّخستن وبهری وان بو کورسیکا مهزناتییی یی هاتییهدان!

(سجن) ئەڭ جہى بى رەوش، ژ پىغەمبەران ھەبووينە لى ژياين، ژ چاكان، ژ زانا، ژ باشان و ژ خرابان ژى، ھندەك جاران ئەڭ سجنە يا بوويە مەدرەسە ژ بۆ بەلاۋكرنا بىر وباوەران، وھندەك جاران ژى يا بوويە جهى لىك داجريانا مرۆۋىن خراب..

گرتن. ئامیره ته کن که قنه زورداران دری نه یارین خوب کارئینای، وه کی مه گوتی: یا روان قه ئه و دی شین ب قی چهندی چرایی راستییی قهمرینن وگازییا حه قییی بی ده نگ کهن، به لی ویقه رویقه دئیت! ئه گهر هنده ک جاران ئه و شیابن له شین خودانین راستییی بگرن وبها قیرته د گرتیخانه یان دا، ئه و قه ت وقه ت نه شیاینه دلین وان داگیر بکهن و هزرا وان ده سته سهر بکهن؛ چونکی ههر خودان راستییه کی هه بت دله کی هه یائیته سجنگرن! دله که هه رده م بلند به رب مهله کووتا خودی قه دفرت، به رب عهسمانه کی ساهی قه یی پاقر روهم همی ره شه عه وران.

رِقْرُا سولتان ل سهر زانایی مهزن (عززی کوری عهبدسسهلامی) ب غهزهب هاتی وبریار دای وی بیخته ژیر مانا ب کوته کی (إقامه جبریه) و د مالا وی دا وی بگرت، وی مروّقه که هنارته نک (عززی) دا قی بریارا سولتانی بگههینتی.. بهرسقا قی زانایی بر قاصدی سولتانی ئه و بوو گوتی:

((ئەقە ئۆک ژ قەنجىيىن خودى يىن مەزنە يىن وى د گەل مىن كرين، دقىن ئەز شوكرا وى سەرا بكەم، دەمى ئەز د مال دا دئىمە گرتن، ئەز نە ل مال دروينمە خوارى، نهد. ئەز ھنگى يىن د ناڤ بىسىتانەكى دا، ئەز شىعوورى ب كەيفخۇشىيى دكەم چونكى دى مىنمە ب تنى وبەطال بۆ كرنا عىبادەتى خودى، ئەۋە دىارىيەكە خودى دايە من، فلان كەس! ھانى بۆ تە ۋى شەملكى دىارى ژ من دا تو نقىران ل سەر بكەى، و ب خودى ئەگەر من تشتەكى دى يى ب بهاتر ژ قى شەملكى ھەبا ئەز دا دەمە تە..)).

ما نهتشته کی غهریبه ئیک مزگینییا گرتنا مروّقی بو مروّقی بینت، مروّق راببت تشتی خوّیی و ههمییان ب بهاتر بوّ وی بکهته دیاری؟ ئهگهر ل نک مروّقین دنیایی یا غهریب بت، ل نک مروّقین خودی یا غهریب نینه ئهوین گوتنا یووسفی بوّ خوّ کرییه دوریشمه: ﴿ قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أُحَبُّ إِلَیَّ مِمَّا یَدْعُونَنِیٓ إِلَیْهِ ﴾.

رقرا پیخهمبهری خودی مووسایی کوری عمرانی -سلاف لی بن- هاتییه دیوانا فیرعهونی مصری دا بهری وی بده ته حهقییی، وی هه شرکییا حهقییی کر، ودهمی مووسای چو ریک بو نه هیلاین، شوینا فیرعهون ل زوردارییا خو لیقه ببت، رابوو دهست دا گهفان وگوت: (قال لَیِنِ اَتَّخَدْتَ إِلَاهًا غَیْرِی لاَّجْعَلَتُكُمِن اَلْمَسْجُونِین دهست دا چهکی زرته کییی وگوت: نهی مووسا، گهله ک دریش نهکه، سویند بت تو خودایه کی دی ژبلی من بناسی نهز دی ته ها شیمه د زیندانی دا وتو دی ژ وان بی یین گرتی..

ئموین ژسجنی درسن ژبمر هندی درسن چونکی ئمو ژگمله کخوشیین دنیایی دویر دکه قن، یان ژی چونکی هزر دکهن گرتن دی بته ئاسته ک د پیکا وان وئارمانجی دا، بهلی ل نک مروّقین خودی قان همردو ئه گهران چو بهایی خو نینه: ئه گهر سجن دویرکه فتنا ژخوشیین دنیایی بت، ئمو نه ئارمانجا مروّقین خودییه.. ئه گهر راوه ستانا ژکاری بت کاری وان ل چو جها راناوه ستت، کاری ژدرقه ی سجنی ئمو پی رادبن، ئمو دشین د سجنی ب خودی شه پی راببن، وگهله کاری کاری ئه و دسجنی ثه و نه دشیان ژده رقه ی سجنی بی راببن،

د دیروّکا مروّقیّن خودی دا بهرپه په که ههیه مروّقیّن وهکی مه دهمی دخوینن حیّبه تی راده وستن و پسیار دکهن: ئهری ئهقه چ رهنگی مروّقان بوون؟

وئهو بهرپهری ئهم ل قیری بهحس ژی دکهین: کاری نقیسین ودانانا کتیبانه.. وه کی ئهم دزانین ئیک ژ کارین مهزن یین مروّقین خودی پی رادبن نقیسینا وان کتیبانه یین بهری خهلکی دده نه ریکا خودی، ودانانا کتیبان کاره که مروّقین خودی خوّل وی ده می ژی پی رادبوون ده می دهاتنه گرتن، وههر جاره کا برینین وان خوین دزا، قهله مین وان خورتتر لی دهاتند. گرانسییا قهید وزنجیران دهستین وان بهگال نه دکرن، وئه گهره ههوه هنده ک نموونه ل سهر قی گوتنی بقین، کهرهم کهن:

 « (شمس الأئمه السرخسي) کتیبا خو یا فقهی (المبسوط)، ئهوا نوکه د سیه جلدان دا چاپ بووی د گرتیخانهیا (باوزجند)ی شه نقیسی بوو، پشتی وی هنده که شیره ل خاقانی کرین وخاقانی بریار دای وی بکهنه د چاله کی دا، د بنی چالی دا ئهو دئاخفت وطهلهبین وی ئاخفتنا وی دنقیسی وئه شناهیه نقیسینهیه بوویه (کتاب المبسوط).

(ابن قتیبه) یی قازی ل مصری، ل سهر دهمی (ابن طولوونی) هاتبوو سجنکرن، کولهکهک د دیواری سجنا وی ههبوو طهلهبین وی قهلهم وکاغهزین خو

دبرن ودچوونه بهر كولـهكـن، وى ب دهنگـهكـن بلند مـهسـهلـين علمـى بـۆ وان دگـۆتن ووان دنڤيسـى.

- السلام ابن تیمیه) خودانی سهرهاتییا تایبه د گهل گرتنی ونهفییی، بارا پتر ژبهرههمی خود سجنی قه نقیسی بوو، ووی سجن کربوو مهدرهسهیا بچویک دهرس تیدا دگوتنه گرتییان، لهو زورداران ئه څه چهنده ژی دیتی رابوون بهری وی دا (سجنه کا ئنفرادی) یا وهسا ئهو د هنده ک نقیسین خود دا دییشرت: خوزی سجنا من وه کی وان سجنان با یا جوهی وفه لان لی دگرن! ودویماهییی قه لهم و کاغهز ژی ژی مهنعه کرن ئینا وی ب ره ژبیی ل سهر دیواری دنقیسی!
- ازانین کورد مهلا سهعیدی نوورسی ده می ب دهستی که مالیین بی که مال هاتییه گرتن ل سالا ۱۹۶۸، بریار ئه و بوو ئه و ب تنی د مهزه لکه کی قه بیته گرتن، وهنده ک طهله بین وی ژی د مهزه لکه کی ب ره خ مهزه لکا وی قه هاتنه گرتن، د ناقبه را هه دو مهزه لکان دا کوله که کا بلند هه بوو سهیدای د مهزه لکا خو قه نامه یا (الحجه الزهراء) ل سه ر هنده ک کاغه زکین بچویک دنقیسی و دپیخان و دکرنه د قالکا شخاتی دا و د کوله کی را دها قیتنه وی مهزه لکا طهله بین وی لی ووان کاغه زک ژ شخاتی دئینانه ده رو و د ده فته ره کی دنقیسی.
- القرآن) د سجنی قه نقیسی، ودهمی دهسی دهسی دهسی داوی بهرتیان (سهید قوطب) ل مصری هاتییه گرتن، وی پشکهکا مهزن ژ تهفسیرا خو (فی ظلال القرآن) د سجنی قه نقیسی، ودهمی دهسههلاتداری هاتییی دا وی بهرتیل بکهت

وى گۆت: ((ئەو تبلا بۆ شاھدەدانى دئىتە بلندكرن ل سەر خۆ قەبويل ناكەت پەيقەكا ب تنى ژى بۆ زۆردارەكى بنقىست)).

ژ قان نموونهیان بو مه دیار دبت کو گرتن قهت نهشیایه چو جاران سکره کی د ناقبهرا مروّقیّن خودی وئارمانجا وان دا ئاقا کهت، دیسا گرتن نهشیایه ببته ئهو ئامیره تی ب سههم یی مروّقیّن خودی ژ گوّتنا حهقییی پاشقه لی بدهت:

® دەمىن (ئەبوو جەعفورى مەنصوور) فەرمان داى ئىمامى مەزن (ئەبوو حەنىفە) بىتە جەلدەدان وگرتن، دەيكا (ئەبوو حەنىفەى) چوو سجنى سەرا بدەت، گۆتىن: كورى من نوعمان! ئەو علمى ژ قوتانى وگرتنى پىقەتر چو فايدە نەگەھاندىيە تە، ب بەر ھندى دكەڤت تو ژى برەڤى! وى گۆت: دادى! ئەگەر من دنيا ڤيابا گەلەك يا ب ساناھى بوو ئەز بگەھمى، بەلى من ڤيا خودى بزانت كو من علم پاراست ونەفسا خۆ نەبرە ھلاكى.

وهوين دزانن ئهو چاوا بوو وي علم پاراستي وخو نهبرييه هلاكني؟

روّژه کی خهلیفه می هنارته ب دویث را وگوتی مه بریار دا تو ببییه قازی، دا رویباری (ئمبوو حهنیفه می) گوتی: ئهگهر تو بیّژییه من یان دی ببیه قازی، یان د رویباری فوراتی دا دی ته خهندقینم، ئهز دی خهندقاندنی هلبژیرم، ئهوی ببته قازی دقیّت بهری ههر تشته کی ته وبنه مالا ته حوکم بکه ت.. وئه ز ب کیّر ثی کاری نائیّم. خهلیفه می گوتی: تو دره وان دکه می چاوا تو ب کیّر نائیّی ببییه قازی؟ ئیمامی گوت: ئهری چاوا تو مروّقه کی دره وین دی کهیه قازی؟ ئهو بوو خهلیفه می بریار دا ئیمام بیته جهلده دان وگرتن، و پشتی هاتییه بهردان ئهو ل بن (إقامه جبریه) هاته دانان حهات مری، و بهری بمرت د وصیه تا خوّ دا گوت: ئهگهر ئهز مرم من ل وی جهی نه شهشیرن یی خهلیفه می ب ته عدایی ژ خهل کی ستاندی، ئینا خهلیفه می گوت: ب شاخییا خوّ، و ب مرنا خوّ ژی ئه بوو حهنیفه به لا خوّ ژ مه شه ناکه ت! ب شی رهنگی ئیمامی علم پاراست وخوّ نه بره هلاکی وئه شه (موعاده له یه که) تیگه هشتنا روی کی کوت.

- ﴿ ئیمام ئهحمه د پشتی ژ سجنی هاتییه بهردان روّژه کی وی بهحسی نهخوّشی وعهزابا خوّ بو هه قاله کی خوّ قه گیّرا، هه قالی وی کره گری، ئیمامی گوتی: ((نهگری.. ما کیژ چیّتر بوو: ئهز کافر ببام یان وان ئهز عهزابدابام؟)) ماده م گرتنا وان بوّ ئیمامی بهرانبه ر هندییه ئه و ل سه ر بیر وباوه ریّن خوّ بمینت، هنگی گرتن مهزنترین خه لاته وی وه رگرتی.
- ﴿ (ئەبوو يەعقووبى بوەيطى) ئىك ژ ھەۋالىن ئىمامى شافعى بوو، دەمى موعتەزلىيىن بىدعەچى ئەو سەرا مەسەلا (خلق القرآن) گرتى، وئەگەر وى پىچەكى (موجامەلە) د گەل وان كربا ئەو نەدھاتە گرتن، وى دەستىن خۆ يىن زنجىركرى د پشت شفشىن سىجنى را بلند دكرن ودگۆت: لازم ئەز د قىرى قە بمرم؛ دا خودى بزانت ھندەك ھەبوون سەرا قى عەقىدى د سجنان قە يىن مرين.

ووهسا چێبوو.. ئهو د سجنی ڤه مر.

قەھرەمانى ھەمى مەيدانان (شيخ الإسلام ابن تيميه)

دەستىپك:

د ههمی مهیدانان دا شیره کن بی هه قتا بوو، د مهیدانا جیها دی دا هه ر ده م ل سنگی بوو، گافا دبوو به په قانییا ژئیسلامی ب قه له می که س نه دشیا ده ستی وی بگرت یان جاره کی فیرا بگه هت. پتر ژ (۲۲۰۰) پروژان ها تبوو گرتن، نه ژبه رچو ب تنی چونکی وی سوّز دابوو هه رجاره کا حه قی بوّدیار ببت بی دودلی و ترس بوّ خه لکی بیّد ثرت.

ل شیّست وپیّنج سالییی بهری وی دانه گرتیخانهیه کا وهسا بی سهر وبهر چو جاران وان جوهی وفه له ژی لی نهدگرتن، قه لهم وکاغه زژی ستاندن ونههیّلان ئهو تشته کی د سجنی قه بنقیست، ئینا وی ب ره ژییی ل سهر دیواری وپرتیّن جلدی دنقیسی، و د گهل هندی ژی وی دگوّت: ((ئه مییّن خوشییه کا وهسا دا دژین ئهگهر میر وحاکمان زانیبا یا چهنده ئه و ب شیری دا وی ژ مه ستینن)).

دەمى ھاتىن دا وى ببەن بگرن، وى گۆت: ((ما دوژمنىن مىن دى چ ل مىن كەن، وباغ وبىستانى من يى د سنگى مىن دا؟ گرتنا مىن خەلوەيە، وكوشتنا مىن شەھادەتە، ودەرىخستنا مىن ژ وەلاتى مىن سىاحەتە..)).

شاگرده یی وی ئیمام (ابن قیم الجوزیه) د دهرحه قا وی دا دبیّرت: ((خودی دزانت کهسه کی وه کی وی ژبن پاقژ من نه دیتییه، ههر چه نده ئه و د به رته نگی ونه خوّشییی دا دژبیا ژی، وههرده م یی وهستیای وگرتی وگه فلیّکری ژی بوو، د گهل هندی ژی ئه و ژ خه لکی هه مییی یی سنگ فره هتر بوو، ودلی وی ژ یی هه مییان موکمتر بوو، ونا قیاقین وی ژ یین هه مییان دقه کریتر بوون، گه شاتی ژ دیمی وی قه دیه شی، گا قال مه دبوو ته نگا قی و ترسا مه زیده دبوو، وبیّه نا مه ته نگ دبوو ئه م

دهاتینه نک وده می مه نه و ددیت و مه گوهی خو ددا ناخفتنین وی نهم ب دلفره هییی دحه سیاین و کهیفا مه خوش دبوو و باوه ربیا مه پتر لی دهات.. ده می نهو یی گرتی گهله که جاران وی دگوت: مروقی گرتی گهله که جاران وی دگوت: مروقی گرتی گهرتی نهوه یی دلی وی ژ زکری خودی هاتییه گرتن، و نیخسیر نهوه یی یی بوویه نیخسیری ههوایی نه فسا خود. د سجنی قه نشی دکرن و ده می سهری خو ددانا عهردی دگوت: یا په ببی تو هاریکارییا من ل سهر زکری و شوکری و عیباده تی خو بکه...)).

رِوْرُا خودی ئیمانه تی خو ژی ستاندی ووی بو جارا دویماهییی سهری خو داندی د سجنی شهری خو داندی د سجنی شه یی گرتی بوو، قورئان دخواند، وخواندنا وی گههشتبوو شی ئایه تی: ﴿ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهُرِ ﴿ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكِ مُقْتَدِرٍ ﴾.

(ابن تیمیه) ب کورتی:

- الدین آبو العباس ابن تیمیه) ناقی وی یی دورست المحمهده کوری عهبدلحهلیمی کوری عهبدسسهلامی حهرانییه، خهلکی باژیری المحمهده کوری عهبدلحهلیمی کورین باژیرین کوردستانییه.
- شمش سالین ئیکی ژ ژییی خوّ، وی ل باژیّری حمرانی بوّراند بوون، پاشی ژ بمر هیّرشیّن تمتمرییان ل سمر روّژئاڤایا کوردستانی ل سالا (۱۹۲۷) بنممالا وان ژ باژیّری حمرانی بمر ب شامی قه ره قی و ل دیممشقی ئاکنجی بوو.
- ه سهیدا ل دیمه شقی مهزن بووبوو، و ل نک زانایین وی یین وی سهرده می زانینا خو وهرگرت، وههر ژبچویکاتی نیشانین زیرهکییی ل نک وی د دیار بوون،

ودبیّژن: چی تشتی وی دخواند د گافی دا ژبهر دکر، وسهیداییّن وی ژدوسهدان پتر بوون.

السکریه) له هدر زوی ناف ودهنگین وی ل دیمهشقی بهلاف بوون، ودهمی ژییی وی بوویه بیست ودو سال ئهو ل شوینا بابی خو بوو سهیدا ل مهدرهسا (دار الحدیث السکریه) ل شامی، ودهست ب گزتنا دهرسان ونقیسینا کتیبان کر.. و پشتی هنگی ب ههیفهکی وی دهست ب گزتنا دهرسین تهفسیری کر ل مزگهفتا ئهمهوی.

اسالا (۱۹۳۳) -دهمین ژبیسی وی سیه ودو سال به و دگمل شیخ زهینهددینی فاره قی هاته جهلده دان، و به گهرا قی چهندی ژی -وه کی زانایی ناقدار ببن که ثیر دبیژت به به بوو: مروّقه کی فهله ل شامی هه بوو دگوّتنی (عهساف)، جاره کی و ب شاهده بییا گهله ک مروّقان ل دیبوانه کی خه به رگوّتنه پیغه مبه ری اسلاف لی بن -، بینا بین تهیمیه و شیخی فاره قی چوونه نک نه میری دا ل دوّر قی مهسه لی باخشن، پشتی وان گوّتنا خوّد گهل نه میری ب دویماهی بینای ده رکه فتن، ل وی ده می نه و مروّقی فهله که فته ده ستین خهلکی و نه و پی وه رهاتن و تیر پی دادان، نه میری هزر کر نبن تهیمیه به ی وفاره قی خهلکی یالدای کو قی چهندی بکهن، له و وی بریار دا هه ردو بینه جهلده دان. پشتی نه میری مهسه له ب دورستی زانی داخوازا لیبورینی ژوان کرن، و د قی ههلکه فتی دا شیخی کتیبا خوّد (الصارم المسلول علی شاتم الرسول) دانا.

الله ویماهییا سالین نوّتی ژ سهدسالا شهشی مشهختی وهلاتی شامی کهفته بن گهفا هیرشین تهتهرییان وترسا وان کهفته دلیّن خهلکی ئینا شیخی بارا پتر ژ دهرسیّن خوّ بوّ بهحسی جیهادی وخیّرا شههیدبوونی تهرخان کرن، ههر وهسا وی گهله کن نقیسین ژی د قیّ دهربارهیی دا نقیسین، ومهخسهدا وی ب قیّ چهندی ئهو بوو دلی خهلکی موکم بکهت دا ئهو بشیّن خوّ ل بهر هیرشیّن ته تهرییان بگرن ونهره قن.

﴿ لَ سَالًا ۱۹۸، تَ تَ تَ تَ تَ تَرْيَانُ هَيْرَشُهُ كَ نَيْنًا سَهُر شَامِيْ وَنَيْزِيكَى بِالْيِّرِيْ وَى لَ شَامِيْ بِ لَهْشَكُهُر قُه شَكَّهُسَتَن، ورِهْقَينهُكَا مَهْزَن كَهْفَتُه رِيْزَيْن خَهْلَكَى، هَهُمَى بِ لايِيْ رِوْرْئَاڤَايِيْ قُه چوون، هندهكان قهستا قودسي كر، وهنده ك بهر بِ مصري ڤه چوون.. زاناييْ ئيْكانه مايه ل ديمه شقي ئبن تهيميه بوو، ئهوي نهچار بووى ريّبهرييا خملكى بكهت حهتا ئهڤ تهنگاڤييه بورى، وههر چهنده خهلكي شاميّ دگوّت بهرگرييا لهشكهريّ ته تهرييان بهليّ به مه قه نائيت ويا باش بوّ مه ئهوه ئهم خوّ ب دهست وان ڤه بهردهين، بهليّ شيخي قهبويل نهكر وبهرگري ب وان دا كرن.

د گهل تهتهرییان:

دەمى تەتەرى نىزىكى باژىرى دىمەشقى بووين ل سالا (٦٩٨)ى مشەختى، وخەلكى شامى زانى كو بەرگرىيا تەتەرىيان ب وان قە نائىت وان گۆت: يا باش بۆ مە ئەوە ئەم ھندەك مرۆقان فرى كەينە موعەسكەرى تەتەرىيان؛ دا دان وستاندنى د گەل وان بكەن.. ئىنا ئەو رابوون چەند مرۆقەك ھنارتنە نك تەتەرىيان و (شىخ الإسلام) ئىكى ژوان بوو.

گافا ئه و مروّف گههشتینه موعهسکه ری ته ته ریبان، ئه و بو خیفه تا مه زنی ته ته دریبان (قازانی) هاتنه برن، ل نک قازانی ئبن ته یمیه بی ترس ئاخفت وگوت: وه کی مه گوه لی بووی تو دبیّری: تو مروّفه کی موسلمانی، د گهل هندی ژی تو یی هاتی وه لاتی مه بستینی، باپیری ته هوّلاکو مروّفه کی کافر ژی بوو به لی وی ئه ف چهنده نه کربوو، وی په یمان دا و په یمانا خوّب جه ئینا، و ته په یمان دا و ته غه دره کی !

مروّقیّن حازر گوّت: مه هزرکر مهزنی ته تهرییان فهرمانی ب کوشتنا ئبن تهیمیهی دی ده ت ژ بهر قان گوّتنیّن وی..

دەمى بوويە نىڤرۆ مەزنى تەتەرىيان گۆتە شاندى خەلكى دىمەشقى: ھوين ناچن حەتا فراڤينى ل نك مە دخۆن، گاڤا خوارن ئىناى ھەمىيان دەست ب خوارنى كى ئەبت وى نەخوار، مەزنى تەتەرىيان گۆتى: بۆچى تو ناخۆى؟

ئبن تمیمیمی گۆت: ئمث گۆشتى هموه لینای یى وی پمزییم يى هموه ژ خەلكى ستاندى، وئمو دارین هموه زاد ل سهر لینای ژی دارین خەلكینه هموه بینی وان یین برین، قیجا چاوا ئمز بخوّم؟

گاڤا قازانی ئه څ چهنده ژوی دیتی زانی ئه و مروّڤه کن زاهده له و گوّتی: ییچه کن بو من باخ قه . .

ئبن تەيميەى بۆ وى بەحسى جەھنەمى كر، قازانى گۆتى: ھەچىيى ھاتىيە نك من بەحسى بەحەشتى بۆ من يى كرى، بۆچى تو ب تنى بەحسى جەھنەمى دكەى؟

شیخی گوتی: وان بهحسی جهه کی بو ته یی کری تو ناچییی، وئهز یی بهحسی جهه کی بو ته دکه م تو دی چییی!

ئینا قازانی، ئەوى پشتى موسلمانبوونا خۆ ناۋى خۆ كرىيە مەحموود، گۆتە شىخى: دوعايەكى بۆ من بكه.

ئبن تهیمیهی دهستین خو سهرئه قراز کرن وگوت: ((ئهی خودا! ئهگهر عهبدی ته مهحموود بو هندی هات بت دا دینی ته ب سهربیخت، تو وی ب سهربیخه، و پشتا وی بگره وملکی وی بهرفره بکه، وئهگهر ئهو بو هندی هات بت دا خو ب سهربیخت وئیسلامی پهزیل بکهت، تو وی شهرمزار بکه وعهردی ل بن پییین وی بهرینه ووی بپهلخینه..)).

وى ئەت دوعايە دكر، وقازانى د دويق دا دگۆت: (ئامين)!

پشتی قی دیداری قازانی بریار دا ژ شامی بزقرت و تمناهییی بده ته خملکی دیمه شقی. و ده می شاندا خملکی شامی ژ موعه سکه ری تمته رییان زقری، ئهو که سین د گمل ئبن تمیمیه ی گوتنی: ئمقه چ گوتن بوون ته گوتینه خانی تمته رییان؟ نیزیک بوو تو خو ژی تی ببه ی و مه ژی! هه په نهم د گهل ته ناز قرین.. وان خو ژ شیخی

قهده رکر، و ژ ترسان دا د گهل وی نه زقرینه باژیّری، ئبن تهیمیه وهنده که هاگلیّن خو مانه ب تنیّ، ده می خهلکی سوحبه تا شاندی د گهل قازانی زانی، هاتنه به راهییا ئبن تهیمیه ی ونیّزیکی سی سهد که سان ل دوّریّن وی کوّم بوون و پیّک شه زقرینه دیمه شقیّ، وئه ویّن دی ییّن خو قهده رکری هنده که ته ته ری هاتنه د ریّکا وان دا وئه و همی شه لاندن!

ل مهيدانا جيهادي:

ل سالا (۷۰۲) جاره کا دی له شکه ری ته ته ریبان قه ستا شامی کر، ب وی ننیه تی کو دیمه شقی بگرن، ترسه کا مهزن بو خه لکی شامی چیبوو، وگه له ک ژ وان به به به به مصری قه په قین. قی جاری ژی ئبن ته یمیه ما ل مهیدانی، د ناف خه لکی دا پابوو قه وجیها د ل به روان شرینکر، و پیخه مه ت موکمکرنا دلی خه لکی شامی ئبن ته یمیه ی دو پیکا قین گرنگ ها قیتن:

ژ لایه کی قه وی د گهل به ریدی قهستا مصری کر وچوو نک سولتانی مصری، ئهوی حوکم ل شامی ژی دکر، وگزتی: تو سولتانی شامینی ژی، لهو یا فهره تو لهشکه ره کی د ههوارا خهلکی شامی بهنیری، چونکی ئهگهر ته ته دی د دوی شده د دوی شده دا دورا ههوه یه.

و ژ لایه کن دی قه ئه و د ناف خهلکی شامی دا رابووقه وگوت: ته ته مه دی و ژ لایه کن دی قه ئه و د ناف خهلکی شامی دا رابووقه وگوت: ته ته دی مه ونامویسا مه بدانن، بی دودلی هوین شه ری وان بکه ن، وخو نه گهر هه وه نه زژی د ناف وان دا دیتم و قور نان ل سهر سه ری من بت من بکوژن! نه گهر نه و کافر بن کوشتنا وان یا حه لاله، و نه گهر موسلمان ژی بن وه کی نه و دبیژن هه ر کوشتنا وان یا دورسته؛ چونکی مه ته لا وان مه ته لا خه و ارجانه. و ب قی چه ندی وی ده و ره کی شامی دا هه بوو..

لهشکهری مصری د ههوارا خهلکی شامی هات، و ل دووی ههیا رهمهزانی ژ سالا (۷۰۲) شهرهکی مهزن د نافیهرا ته تهریبان ژ لایهکی شه، وشامی

ومصرییان ژ لایه کن دی شه چیبو، وقی شهری پتر ژ روزه کن شه کیشا، ودویماهییی لهشکه ری شامی ومصری ب سهرکه فت، و ته ته ری پاشپاشکی زقرین وره قین.

د قی شه پی دا (شیخ الإسلام) ل به راهییا له شکه ری بوو، ل ده می بین قه دانی ئایه تین جیها دی بو وان دخواندن و شه رح دکرن، و ده می شه پی ده کری طه له بین وی (ئبن عه بدلها دی) دبیرت: ((شیخ چوو به راهییا پیزی وگوته ئه میره کی شامی: من ببه جهی مرنی، ئینا وی ئه میری شیخ بره به رانبه ر له شکه ری ته ته ریبان وگوتی: سه یدا قیری جهی مرنیه، وئه قه دو ژمنه.. ئبن ته یمیه ی به ری خو دا له شکه ری ته ته ریبان یی بوش پاشی سه ری خو بلند کره عه سمانی، ولی قین خو لفل قاندن هه روه کی وی نفرینه کل وان دکر.. هه رد وی پوژی دا له شکه ری ته ته دریبان شکه سه ری سه ریبان شکه و دو به ریبان شکه سه ریبان شکه و دو به ریبان شیم ریبان شیبان شیبان شیبان شیبان به ریبان شیبان شیبان شیبان شیبان شیبان شیبان به ریبان شیبان شیبان به ریبان شیبان به ریبان شیبان شیبان به ریبان شیبان شیبان شیبان به ریبان شیبان بیبان شیبان به ریبان شیبان به ریبان شیبان شیبان به ریبان به ریبان به ریبان به ریبان که ریبان به ریبان بیبان شیبان به ریبان به ر

و ل مەيدانا جيهادا ناڤخۆيى ژى ھەردەم سەيدا ل پێشييێ بوو:

دەمى مەزنىن شامى وقازى وموفتى ھەمى ژ ترسىن تەتەرىيان ژ دىمەشقى پەۋىن خەلك ل دۆر ئىن تەيمىمى كۆم بوون وبەرى ھەمىيان ما ل وى.. دەمەكى تەنگاڤ بوو، دوژمن ل بەر دەرى باژىپى بوو مىسر وحاكم ولەشكەر ژ باۋىپى درەڤين، ھنگى ئىن تەيمىم بوو حاكمى (فعلى) ل باۋىپى وخەلك ل دۆر كۆم بوون، وئەو بوو شىخى رىبەرىيا خەلكى كر حەتا تەتەرى شكەستىن، و د گەل ڤى بزاڤى ئىن تەيمىم دەمىي مايە ب تنى ل دىمەشقى وخۆ بەرپرس دىتى، وى ھژمارەكا طەلەبان دانە دويڤ خۆ، وچوون ل جېنن خراب ل باۋىپى گەريان و ب دەستىن خۆ خرابى راكرن، وھندەك شىخىن طەرىقان گرتن وكەزىيىنى وان بريىن، وجلكىن وان خرابى رىكرن، ونوينۆكىن وان تراشىن، وئەو گونبەد وجېنى خەلكى شرك ل يىن دىر خرابكرن، وخەلكى شركى ل مىددانا شەرى د گەل تەتەربىيان بىكەن.

ئه ثه نهگهره بوون وگهله کین دی ژی دلی هنده ک مه صلحه تجییان د دهر حه قا وی دا تژی کری، حه تا ئه و لی گهریاین ب گهله ک رینکان بینی دا وی تی بیخن، و ب ده ستین مه زنان بده نه گرتن وئیشاندن.

وئێکهمین درهو وان د دهر حهقا ئبن تهیمیهی دا کری پشتی قی سهرهاتییی ئه بوو وان گزت: ئبن تهیمیهی دلی د مهزنییی ههی، وحهز دکهت ببته مهزنی خهلکی، لهو ئهو قان کاران دکهت. بهلی ئه بزاقا وان ب چو نهچوو؛ چونکی مهزنان بهری عامییان دزانی ئبن تهیمیه زهلامی ئوممهتێیه نهکو زهلامی دهولهتێیه، چاوا نه وئبن تهیمیه ئهو بوو یی ههر دهم دگوّت: ئهگهر ملکی شامی ومصری ههمییی ب دو فلسان بدهنه من، من نه قیّت!

(العقيدة الواسطية):

جاره کنی مروّقه کنی خهلکی ده قه مرا واسط هاته شامی، وداخواز ژ (شیخ الإسلام)ی کر کو ئه و کتیبه کا بچویک د بابه تنی عه قیدا ئیسلامی دا بوّ وی بنقیست؛ دا ئه و د گهل خوّ ببه ت ونیشا زاروّکین خوّ بده ت. شیخی داخوازا وی ب جه ئینا و رابو و کتیبه کا بچویک ل بن ناقی (العقیدة الواسطیة) دانا، و تیدا ئه و ئایه ت و حه دیس کومکرن یین به حسی عه قیدی دکه ن، ووی د قی کتیبا خوّ دا پشته قانییا عه قیدا سه له فی کر، و ژ به رکو پترییا زانایین شامی د عه قیدا خوّ دا ئه شعه ری بوون، وان ب قی کاری شیخی نه خوّش بوو، له و لی گه ریان نه خوّشییی بو شیخی چی بکه ن؛ دا وی ژ قی بوچوونی لیقه بکه ن، ئه گه ر نه دا خه لک ل دوّر کوم نه بن و به دوی قامکه قن.

زانایی ناقدار (ئبن که ثیر) دبیرت: ژبه رکو شیخ (تقی الدین بن تیمیه) مروّقه کی ب بها بوو ل نک مهزنین دهوله تی ژی و ل نک خهلکی ژی، وخهلکی گهله ک حهز ژوی و دهرس ونقیسینین وی دکر، هنده ک فقهزانان چاف پی رانه بوون وحهسویدی پی بر، ولی گهریان نهخوّشییی بگههیننی..

ئیک ژ وان قازییی مالکییان (ئبن مهخلووف) بوو ههر وهسا شیخ (نهصری مهنبجی) قان ههر دووان کاغهزه ک بو سولتانی هنارته مصری وتیدا نقیسی: شیخ (تقی الدین)ی کتیبه کا نقیسی هنده ک تشتین دژی عهقیدا ئیسلامی یین کرینه تیدا، له و دقیت حسیب د گهل وی بیته کرن. سولتانی د بهرسقا کاغهزا وان دا کاغهزه ک بو جیگری خو ل شامی هنارت وگوتی: ئبن تهیمیهی، ووان یین گازنده ژی کری کوم بکه، وبلا ئه و روی ب روی دان وستاندنی د گهل ئیک ودو بکهن، و ل دویش ئهنجامی دان وستاندنی د افه ایکه.

جیّگری سولتانی ل شامی فهرمانا سولتانی ب جه ئینا، و ل ههشتی ههیقا رهجه با سالا (۷۰۵) مشهختی، وی ل کوچکا خو دیوانه ک گریّدا وئبن تهیمیه وهه څرکیّن وی کوّمکرن وگوته وان: کتیّبا ئبن تهیمیه ی بینن بخوینن، وکانی چ خهله تی تیّدا ههیه ئاشکهرا بکهن. و ل دویق داخوازا جیّگری سولتانی ئه و کهفتنه دان وستاندنی ههر ژ سپیدی وحه تا ئیّقاری، چی جهی وان دگوّت یی خهله ته شیخی دهلیل ژ قورئانی وسوننه تی وگوتنیّن زاناییّن ئوممه تی ل سهر دئینان وئه و بی دهنگ دکرن.

ل روّرْئاڤایی دیوان ڤهره ڤی، وپشتی هنگی ب چار روّرْان، بوّ جارا دووی دیوان هاته گریّدان، دیسا ئبن تهیمیهی ل بهر چاڤیّن ئهمیری ومروّڤیّن حازر ههڤرکیّن خوّ ههمی بی دهنگ کرن، لهو وان گوّت: ئهم دی هنیّرینه ب دویڤ (کمال الدین بن الزملکانی) را بلا ئهو بیّت وپیّش مه ڤه باخڤت، ئبن تهیمیهی گوّت: بلا.. وپشتی ئهو هاتی وی ژی چو ژی چی نهکر!

ئبن تەيىمىەى گۆتە وان: ژ ئەڤرۆ وحەتا سى ھەيڤىن دى ئەز دى دەلىقەيىى دەمە ھەوە ھەرن ل كتىبان بگەرىيىن وچى گاڤا ھەوە گۆتنا زانايەكى موعتەبەر ژ ھەر سى جىلىن ئىكى يىن ئوممەتى دىت وەكى گۆتنا ھەوە بت بىنن وئەڤ مرۆڤە ھەمى شاھد ئەز دى ل گۆتنا خۆ لىقە بە.

پشتی پتر ژ بیست روزان و ب دورستی ل حمفتی همیقا شمعبانی بو جارا سییی همردو لا ل نک جیّگری سولتانی کوّم بوون، وبهری دیوان قه ره قت همڤرکیّن (شیخ الإسلام)ی نهچار بوون ئعترافی بکهن کو ئهو دخهلهت بوون وکتیّبا ئبن تمیمیهی یا دورسته. و ب قیّ چهندی ئبن تمیمیه پتر د چاقیّن مهزنیّن دهولهتی وخهلکی ژی دا مهزن بوو، تشتیّ بوویه ئهگهرا هندی کو پتر دلیّن ههڤرکیّن وی تری کهرب ونهڤیان ببن.

مهسهله ب قی چهندی ب دویماهی نههات.. پشتی روینشتنا سیبی ب سهرکهفتنا ئبن تهیمیهی ب دویماهی هاتی، قازی ئبن صهصرای دهست ژکاری خو بهردا، ودهمی سوحبهت گههشتییه سولتانی ل مصری وی کاغهزه ک بو جیگری خو هنارت وتیدا فهرمان دا قازی بزقرته سهر کاری خوّ.. وپشتی هه قرکین ئبن تهیمیهی دیتی ئهو ب ریکا دان وستاندنی نهشینی رابوون کره دیعایه کو ئبن تهیمیه ل مهزنییی دگهرییت ووی دقیت د گهل ته تهریبان ئنقلابه کی بکهت!! دهمی ئه ف دیعایه ته گههشتییه سولتانی ل مصری وی کاغهزه ک بو جیگری خوّ هنارت و تیدا خواست ئهو ئبن تهیمیهی وئبن صهصرایی قازی بهنیرته مصری.

جیّگری سولتانی داخوازا سولتانی ب جهه ئینا وههردو ل بیست ودووی رومهزانا سالا (۷۰۵) گههشتنه (قاهیره).. ههڤرکیّن ئبن تهیمیهی ههمی کوّم بوون، وداخواز کر ئهو وئبن تهیمیه کوّم ببن ودان وستاندنی د گهل وی بکهن ل دوّر وان مهسهلیّن عهقیدی ییّن وی د کتیّبا خوّ دا (العقیدة الواسطیة) گوتین، داخوازا وان هاته ب جهه ئینان وههمی ل کهلیّ کوّم بوون..

قازیین مالکییان (ئبن مهخلووفی) ئهشعهری گوت: ئبن تهیمیه دبیّرت: خودی یی ل عهسمانی ل سهر عهرشی، وخودی دئاخشت، وئه که کوفره. قازی گوته ئبن تهیمیهی: تو چ دبیّری؟ وی حهمدا خودی کر وسلاف دانه سهر پیغهمبهری، ئیّک ژوان گوت: لهزی بکه، مه تو نهئینای دا خوتبه کی بخوینی! ئبن تهیمیهی گوت: دیاره چی نابت مروّق حهمدا خودی ژی بکهت؟! پاشی گوت: ئهری کی دی

حوکمی د ناڤبهرا مه دا کهت؟ وان گۆت: قازیین مالکییان ئبن مهخلووف. ئبن تهیمیهی ب عیّجزی قه گۆت: چاوا دی چی بت ههڤرکی من ببته حاکم؟ ئهڤ روینشتنه یا بهطاله.

ل شوینا ئه و حاکمه کن بی لا بینن دا حوکمی د ناقبه را هه ردو لایان دا بکه ت رابوون فه رمانه ک ده ریخست کو ئبن تهیمیه بیته سجنکرن وهه قرکی وی ئبن صهصرا بزقرته شامی وببته قازی، وهه رکهسه کی ل شامی تاگیرییا ئبن تهیمیه ی بکه ت بیته گرتن وئیشاندن!

و ل شهڤا جهژنا رهمهزانتي ژ سالا (۷۰۵) شيخ ل باژيږي قاهيره هاته گرتن، وئهڤه جارا ئيکي بوو ئهو بيته گرتن بهلي يا دويماهييي نهبوو.

گرتنا ئيْكَيْ:

سى هەيڤان ژ سالا (٧٠٥)، د گەل سالا (٧٠٦) هەمىيىى، وسى هەيڤان ژ سالا (٧٠٧)، يەعنى: سالەك وشەش ھەيڤان ئبن تەيميە ما د گرتيخانەيا (الجب) دا ل قاھيره، نه ژ بەر چ ب تنى چونكى وى دگۆت: خودى دئاخڤت وئستوئا ل سەر عەرشى كرى!

و ب گرتنا وی بیدعه چییین شامی ب کهیفا خو که فتن، زانایی نافدار (ئبن که ثیر) دبیّرت: ((سالا شیخ (تقی الدین) هاتییه گرتن (صلاة الرغائب) ئه وال شه ف به راتی دئیته کرن دوباره ل مزگه فتا دیمه شقی ها ته کرن، و ئه و چار سال بوو ئبن تهیمیه ی ئه و به طال کربوو و نه دهیّلا ئه و بیدعه بیّته کرن)).

د سجنی قه شیخ یی بهردهوام بوو ل سهر نقیسین ودهرس گوتنی بو گرتییان حهتا وه لی هاتبوو یی چووبا سجنی دا هزر کهت ئهو یی هاتبیه د مهدرهسهیهکی قه.

ل ههیقا سییی ژ سالا (۷۰۷) میره کی عهره بان ب ناقی (حسام الدین بن عیسی) هاته قاهیره وئه و ب خو چوو (شیخ الإسلام) ژ سجنی ده ریخست و بریار دا ل مالا جیدگری سولتانی ل قاهیره کوم ببن وهه می قازی و زانا بینه کومکرن دا دان

وستاندنی ل دوّر ئهگهرا گرتنا ئبن تهیمیهی بکهن.. میری عهرهبان وجیّگری سولتانی وئبن تهیمیهی ل دیوانی حازر بوون بهلی چو قازی ئاماده نهبوون، ههر ئیّکی هیّجهته کا بیّخیر بوّ خوّ گرت، لهو بوّ ههمییان دیاربوو کو ئهو د نهحه ق بوون.

پشتی شیّخ ل ههیقا سییی هاتییه بهردان حهتا ههیقا دههی ما ل قاهیره ووی سهربهست دهرس دگوّتن وکتیّب دنقیسین، و ل وی دهمی وی کتیّبا خوّیا ب بها (الجواب الصحیح لمن بدل دین المسیح) نقیسی کو رهخنهیهکا بنهجهه بوّ وان فهلهییّن دینی خودی گوهارتی ودرهو ب پیخهمبهرینییا عیسای -سلاف لیّ بن-کری.

گرتنا دووی:

ل همیقا شمووالی ژ سالا (۷۰۷) هنده ک صوّفییین خودان طمریقه ل نک ده ولمتی گازنده ل ئبن تمیمیمی کر وگوتن: ئمو د کتیب ودهرسین خوّ دا دبیّژت: چی نابت مروّث ژبلی خودی هموارین خوّ بگمهینته کمسه کی دی، ئمگمر خوّ ئمو ئیک پیغهمبمر ژی بت، وئمو دنقیسینین خوّ دا دها قیته هنده ک (ئمقطاب) و وه لیبان وه کی شیخ ئبن عمره بی، وئمم قی چهندی قمبویل ناکمین.

پشتی گازندا وان گههشتییه بهر دهستی قازی، قازی هنارته ب دویث ئبن تهیمیهی را وگوتی: یان تو دی قان سوحبه تان بهس کهی، یان ژی بو خو ئیک ژ سی تشتان هلبژیره: زقرین بو شامی، یان نهفیکرن بو ئهسکهنده رییی، یان گرتن!

ئبن تەيمىهى گۆت: من گرتن!

هنده که همقالیّن وی مانه پیّقه دا ئه و زقرینی بو شامی هلبژیرت، وی نهقیا دلی وان بهیّلت له و گوت: بلا ب کهیفا ههوه بت. گافا ههقرکیّن وی زانی وی زقرین هلبژارت، گوتن: ئهم قهبویل ناکهین؛ چونکی ئه و ل شامی ژی دی ههر قان گوتنان د ناف خهلکی دا بهلاف کهت. له و وان ل به ر سولتانی شرین کر کو ئه و وی بگرت و چو ددی نه!

لهو سولتانی بریار دا جاره کا دی شیخ بیته گرتن، وشیخی جاره کا دی سجنا خو کره مهدرهسه وجهی عیباده تی ونقیسینا کتیبان.. وان دقیا هزر وبیرین وی سجن بکهن، بهلی نهو هند ب خو حهسیان خهلک یین دچن قهستا سجنی دکهن دا پسیارین خو ژ ئبن تهیمیه ی بکهن، وفه توایین ئبن تهیمیه ی وکتیبین وی ژ سجنی یین دهردکه قن ودئینه نقیسین وبه لا قکرن، ویا ژ قی ژی مهزنتر ل بهر وان ئهو بوو: گهله ک کهس یین کو سهرا دزییی و خرابییان هاتینه گرتن، ل خرابییین خو لیقه بوون وبوونه ژ هه قالین ئبن تهیمیه ی و د سجنی قه دهرس ل نک خواندن وبوونه پشته قانین وی.

ساله ک وپینج ههیقان شیخ ل قاهیره ما د سجنی قه، و ل ههیقا صهفه را سالا (۷۰۹) شیخ نه صری مهنبجی ژ سولتانی خواست نه و نبن تهیمیه ی ژ سجنی ده ربیخت ونه فی بکه ته باژیری نهسکه نده ربیی، گوت: خهلکی نهسکه نده ربیی گهله ک حهز ژ ئبن عهره بی دکه ن، وئبن تهیمیه ی د ده رسین خو ونقیسینین خو دا دها قیته ئبن عهره بی، نه گهر مه نه و نه فیکره ویری، یان نه و دی خو بی ده نگ کهت، یان ئیک دربه کی دی دانتی و به لا وی دی ژ مه قه بت!

سولتانی مصری (جاشهنگیر) ئهوی سولتانی بهری خو (ئهلناصر محهمهدی کوری قهلاوونی) عهزلکری و ل جهی وی بوویه سولتان، بریار دا ئبن تهیمیه بو ئهسکهنده رییی بیته نهفیکرن.. وشیخ ژ سجنی دهرکهفت وقهستا نهفییی کر.

ل نەفىيى:

(شیخ الإسلام) ههشت ههیقان ما نهفیکری ل ئهسکهندهرییی، د ثان ههشت ههیقان دا خودی تهوفیقا وی دا، وئهو شیا ب رهنگهکی زیده بهرفره علمی کیتاب وسوننه تی به لاث بکه ت، وخودی وهسا حهزکر ثیانا وی کهفته دلین خهلکی، وگازییا وی د ناث خهلکی دا دهنگ ثهدانه کا باش ههبوو، نه وه کی هه شرکین وی هزرکری کو خهلکی ئهسکهنده ریبی دی دربه کی داننی.

ودهمی شیخ ل ئهسکهنده ریبی، وهسا چیبوو سولتانی مصری یی عهزلکری ئبن قهلاوون شیا جاشه نگیری لابده ت وجاره کا دی بزقرته سهر تهختی سهلته نه تی، ودهمی ئه و زقرییه سهر حوکمی وی قیا حسیبا خو د گهل جاشه نگیری و پشته قانین وی صافی بکه ت، ویین ژههمییان پتر وی که ربا خو ها قیتییی ئه و مهلا وقازی بوون یین پشته قانییا جاشه نگیری دژی وی کری، وئه و مهلا وقازی ههمی ئه و بوون یین هه قرکی د گهل ئبن ته یمیه ی دکر، ئبن قه لا وونی به ری هه ر تشته کی بریار دا ئبن ته یمیه ژنه فیلیی بیت و نقیه و بوو وی هه قرکییا د نافیه را ئبن ته یمیه ی و وان مه لایان دا بی خو (ئستغلال) بکه ت و به هیجه تا وی دربه کی ل ته یمیه ی و وان مه لایان دا بی خو (ئستغلال) بکه ت و ب هیجه تا وی دربه کی ل نه را بن خو بده ت.

گافا ئبن تهیمیه گههشتییه قاهیره، سولتانی ئه و داخوازکره دیوانا خوّ، وزیده قهدری وی گرت، پاشی دیوان خالی کر وگوته ئبن تهیمیهی: سهیدا، تو دزانی فلان قازی وفلانی وفلانی گهله که بهرگهریان دکر دا ته بگرن ونهفی کهن، وروّژا ئهز هاتیمه عهزلکرن ژی ههر ئه و بوون دوژمناتییا من کری، و پشتا نهیارین من گرتی، ئه قرّخ خودی ئه و شهرمزارکرن وئیخستنه دهستی مه، قیّجا من دقیّت تو فه توایه کی بده ی دا ئه ز وان ئیّک ئیّکه بکوژم.

ئبن تەيمىمى گۆت: ئەڭ گىۆتنا تو دېينژى قەت چى نابت، ئەڭ مىرۆۋين تە ناۋين وان ئىناين زانايين باژيرينه، ومرۆۋين خودان قەدرن، ئەگەر تە ئەو كوشتىن تو كەسىي دى يىي وەكى وان نابىنى.

سولتانی گۆت: ئەوين ھە ئەو بوون يين تو دايە گرتن ونەفيكرن، وگەلـەك جاران وان دڤيا تە بكوژن ژی!

ئبن تەيمىمى گۆت: ھەچىيى نەخۆشىيەك گەھاندىتە من، مىن گەردەنا وى يا ئازاكرى، وھەچىيى نەيارەتىيا خودى وپىغەمبەرى كربت، خودى دى تۆلى لىخ شەكەت وئەز تۆلا خۆ ژكەسى ۋەناكەم. هندی سولتان ما پیقه نهشیا چو فهتوایان ژی چی کهت، لهو چو هیجهتین شهرعی ب دهست نهکهفتن کو وان پی بکوژت، دوژمنی ئبن تهیمیهی یی مهزن ئبن مهخلووفی گۆت: ((کهسی وه کی ئبن تهیمیهی مه نهدیتییه، مه سولتان پالددا؛ دا وی بیشینت وئهم نهشیاینی، وگافا ئهو شیایه مه وی ئهم عهفی کرین وبهره فانی ژمه کر). و ژبهر قی ههلویستی وی گهله که هه فرکین وی پهشیمان بوون وداخوازا لیبورینی ژی کر.

ل قاهيره:

پشتی شیخ ژ نهفییی زقری دو سالان ما ل قاهیره، و د قان همردو سالان دا ئمو یی بمردهوام بوو ل سهر نقیسینا کتیبان ودهرس گزتنی، ووه نهبت بیته هزرکرن کو همڤرکینن وی د قان همردو سالان دا بهلا خو ژی قهکر، نه! بهلکی وان همر پیلان دگیران ولی دگهریان نهخوشییی بو چی بکهن.. وتشتی ژ ههمییی کریتتر وان د گهل دگیران ولی دگهریان نهخوشییی بو چی بکهن.. وتشتی ژ ههمییی کریتتر وان د گهل وی کری ئمو بوو ل همیقا رهجمبی ژ سالا (۷۱۱) وان هنده ک نهزان پالدان کو بینه د ریکا ئبن تهیمیهی دا دهمی ئمو دچته نقیژی وتیر بقوتن! ووان ئه کاره ب جهئینا، گافا خهلکی پی زانی هاتنه نک ئبن تهیمیهی وگوتنی: دهستویرییی بده مه دا ئمم تولا ته ژ وان قهکهین، وی گوت: نه، بهیلنه ب هیقییا من قه. وهمر ل وی روژی ئبن تهیمیه رابوو چوو مزگهفتا وان ویشتی نقیژا ئیقاری روینشته خواری رودست ب تهفسیرا سووره تا فاتحی کر وحه تا بانگی مهغره با وگوت: ئهوین ئمث نهخی وداخوازا لیبورینی ژی کر.

زڤرين بو شامىً:

ل همیقا یازدی ژ سالا (۷۱۲) سمیدای دهستویری ژ سولتانی خواست کو بزقرته شامی پشتی حمفت سالان ژ دویرکمفتنی ژ مال ومروّقیّن خو، وسولتانی دهستویری دایی وئمو زقری شامی، وروّژا ئمو گمهشتییه دیمهشقی خملک هند چوونه بمراهییی دا بیّژی جمژنه.

ئه شئجهاداتین شیخی یین فقهی بوونه ئه گهرا هندی گهله فقهرانین مهزههبان کهرب ژی قهبین، ونهیاره تییا وی بکهن، وگازنده یان ل نک قازی ومیران ژ وی بکهن، وئهو بوو ل سالا (۷۱۷) شیخی فه توایه ک د مهسه لا (طهلاقیی) دا، دا، وئه و وه کی فه توایا مهزهه بی نه بوو له و مهزهه بییان فتنه کا مهزن ل سهر سهری راکر ومهسه له گههشته وی حهدی سولتانی ژ مصری کاغهزه ک بو جیگری خو ل شامی هنارت تیدا فهرمان دا کو: چی نابت ئبن تهیمیه د مهسه لا (طهلاقیی) دا چو فه توایان بده ت..

وئهو مهسهلا خیلاف ل سهر چیبووی ئهقه بوو: ئهگهر ئیکی ب طهلاقان سویند خوار وسویندا خو ب جهد نهئینا کانی طهلاقین وی دی کهڤن یان نه؟

مەزھەبىيان دگۆت: بەلى دكەۋن، وئبن تەيمىلەي گۆت: نامخىر؛ چونكى ئاموى قى چەندى بكەت دى كفارەتا سويندى دەت.

ههر وهسا هاڤێتنا سێ طهلاقان د ئێک ديوانێ دا چ ب ئێک لهفظ بت يان نه، مهزههبييان گوت: حسێب دبت سێ طهلاق وئبن تهيميهى فهتوا دا كو ئهو ئێک طهلاقه..

دهمی فهرمانا سولتانی هاتی کو ئبن تهیمیه چو فهتوایان د مهسهلا طهلاقی دا نهده ت، وی پینگیری ب فهرمانا سولتانی کر، حهتا سالا (۷۲۰)، هنگی دوباره پسیار ژ شیخی هاته کرن ل دوّر مهسهلا طهلاقی وی ژی دوباره رهئیا خوّ ئاشکهرا کر، جاره کا دی مهزهه بی تیک هاتن و تیک چوون، و ل شوینا ئه و دان وستاندنه کا علمی بکهن و بوّچوونا مهزهه بیّن خوّ بوّ خهلکی ئاشکهرا بکهن رابوون چوونه نک جیّگری سولتانی وگوتنی: ئبن تهیمیه چو پویته ی ناده ته سولتانی وفهرمانا وی له و دقیّت ئه و بیّته ئیشاندن!

جیّگری سولتانی هنارته ب دویث شیّخی را و ب ئامادهبوونا موفتی وقازییان گازنده ژی کرن وگرّتی: بوّچی تو قان فهتوایین هوّسا ددهی؟ وی گوّت: ئهگهر پسیار ژ من هاته کرن بوّ من چی نابت ئهز حهقییی قهشیّرم. مهزههبییان دهمی دیتی شیخ ل سهر بوّچوونیّن خوّ یی مجده بهری جیّگری سولتانی دا هندی کو ئهو شیخی بگرت، ووی داخوازا وان ب جه ئینا وبریار دا ئبن تهیمیهی ل گرتیخانهیا (کهلیّ) ل دیمهشقی بیّته گرتن، وقیّ جاری -کو جارا سیبی بوو ئهو دئیّته گرتن- ئهو پیّنج ههیث وههژده روّژان هاته گرتن.

گرتنا چارگ:

ل سالا (۷۲٦) دهمی ژییی ئبن تهیمیهی شیست وپینج سال، و ب دورستی ل ههیقا شهعبانی شیخ بو جارا چاری ب دهستی مهزههبییان هاته گرتن وقی جاری گرتنا وی ژبهر مهسهلا چوونا بو سهر قهبران بوو.

 سهر قهبرین وان حهرامه، وی دگوت: (شد الرحال) بو سهر قهبره کی یا دورست نینه، و باشکهرایه کو فهرقه کا مهزن د نافیهرا ههردو گوتنان دا ههیه، و دهلیلی وی ل سهر فی چهندی نهو حهدیسا دورسته یا کو دبیّرت: (لا تشد الرحال إلا إلی ثلاثة مساجد..) و د گهل فی بوچوونا وی یا باشکهرا و بافتاکری ل سهر حهدیسا پیغهمبهری -سلاف لی بن- هه فی کین وی مهسه له مهزن کر و دره و به دویف فهنان دا بده نه گرتن.. و مرادا و ان حاسل بوو.

گافا هاتین دا بریارا گرتنا شیخی بگههیننی وی گوت: ئهز ل هیفییا هندی بووم.. وئهو ب فی ب تنی رازی نهبوون گوتن: ههر کهسهکی ل سهر رهئیا ئبن تهیمیهی ژی بت دفیّت بیّته گرتن، لهو وان دهست ب گرتنا طهلهبیّن وی ژی کر، وبو کیمکرن وان هنده ک ل دهواران سویارکرن، و ل باژیّری گیّراندن وزانایی نافدار (ئبن قهییم) ئیّک ژ وان بوو، پشتی هنگی طهلهبیّن وی ههمی بهردان ئبن قهییم تی نهبت ئهو ژی د گهل سهیدای هیّلا گرتی.

قی جاری دو سال وسی ههیقان ئهو ما گرتی.. وجهی گرتنا وی یا چاوا بوو؟ وان ئهو کره د گرتیخانهیه کا (ئنفرادی) قه، گوتن: دقیت که س د گهل وی نهبت دا ئهو وی وه کی خو لی نه که ت، به س وان هیلا برایی وی یی بچویکتر (زهینه ددین) د گهل وی بت دا خزمه تا وی بکه ت؛ چونکی ئه و وه کی مه گوتی پیره میر بوو. وئه و سجنا وان شیخ لی گرتی ژبلی کو سجنه کا (ئنفرادی) بوو گهله ک یا بی سهروبه رژی بوو، سهیدا د نقیسینه کا خو دا دبیژت: حه مد بو خودی بت ئه و جهی وان ئه زلی گرتیم جهه کی وه سایه چو جاران ئه و جوهی و فه لان ژی لی ناگرن.

شیخی دەمی گرتنا خو ههمی ب نقیسین وعیبادهت وخواندنا قورئانی قه دبوراند، ل دەمه کی شیخه کی ب ناقی (ئهخنائی) کتیبه ک نقیسی تیدا هاقیته بوچوونا ئبن تهیمیه وگافا کتیبا وی گههشتیه ئبن تهیمیه ی بهرسفا وی دا و د بهرسفا خو دا وی نقیسیبوو کو (ئهخنائی) مروقه کی نهزانه، ژبهره بوو وچوو نک سولتانی وگازنده ژی کرن وگوت:

ئەقە چ گرتنە مە ئەو گرتى؟! چى تشتى وى دقىنت ئەو د سجنا خۆ قە يى دنقىست و د ناڤ خەلكى دا بەلاڤ دكەت.

ئینا سولتانی بریار دا چو کتیب وکاغهز ل نک وی نهمینن.. لهو ئهو رابوون چوون ههمی کتیب ژ نک وی دهریخستن، وهژمارا وان کتیبین وی ل وان ههردو سالان نقیسین شیست (موجهللهد) وچارده دهفتهر بوون، وان ئهو کتیب ههمی ژ سجنی دهریخستن وبرنه مهدرهسا (عادلییی) ل دیمهشقی، سهیدا د نقیسینه کا خو دا دبیژت: خودی قهنجییه کا مهزن د گهل من کر کو وی دوژمنین من بو من (موسهخهر) کرن ووان ب خو کتیبین من برن ل سهر خهلکی بهلا شکرن.

وپشتی وان کتیب ژنک شیخی ده ریخستین کاغه زوقه لهم ژی ژی مه نعه کرن، ئینا وی ب ره ژییی دن قیاسی و پتر ده می خوب خواندنا قورئانی قه دبوراند.. برایی وی ئهوی د گهل وی د سجنی قه دبیژت: هه رژ روزا ئهم هاتینه گرتن و حه تا شیخ مری (یه عنی د دو سال و سی هه یقان دا) وی حه شتی جاران قورئان ختم کر، و ده می نه و مری وی ختما خو یا حه شتی وئیکی دخواند و گه ه شتب و قی ئایه تی: (إِنَّ ٱلْمُتَّقِینَ فِی جَنَّتِ وَنَهُرِ هِی فِی مُقَعدِ صِدَقِ عِندَ مَلیكِ مُقَتَدرِ هِی ﴾.

وده می نیمویی گرتی د سجنا (القلعه) قه ل دیمه شقی ل شه قا دوشه نبی ر ۲۰) ههی قا (ذو القعده) ژ سالا (۷۲۸) مشه ختی چوو به ر دلوّقانییا خودی، وگاقا بوویه سپیده و خه لکی ب مرنا وی زانی هه مییان قه ستا به ر ده ری سجنی کر، زانایی ناقدار (ئبن که ثیر) دبیّرت: ئه و مروّقین د گه ل جه نازی وی ده رکه فتین ژ شیست هزار که سان دکیمتر نه بوون، و دبیّرت: هندی قه ره بالغ چیبو له شکه ر هات خه لک ژ جه نازه ی پاشقه لیّدان!

بناخەيين گازىيا ئېن تەيميەڭ:

هژماره کا زانایین مهزن ل سهر دهستین ئبن تهیمیه ی هاتبوونه پهروه رده کرن، ومفایه کن مهزن بو خو ژی وه رگرتبوو و ژوان زانایان -بو نمونه-: (ئبن قهییم) وئه ثه نیزیکترینی شاگره دیین وی بوو بو وی، و (ئیمامی ذهه مبی) زانایی حه دیسی

یتی ناقدار، وته فسیرزان ودیرو کنقیسی ناقدار (ئبن که ثیر)، وحه دیسزانی مهزن (الحافظ العلائی) و (الحافظ ابن عبد الهادی) و گه له کین دی.. و نه وی ب ژین وبه رهه می وی ویتی شاگرده یین وی ئاگه هدار بت دی زانت کو (شیخ الإسلام)ی گازییا خوّل سهر چه ند ستوینه کین سهره کی ئا قاکر بوو، ژوان ستوینان:

۱- عەقىدە بەرى ھەر تشتەكى:

بیّ گومان دورستکرنا بیر وباوهران ئهو کاری فهره یی کو بهری ههر تشته کی دئیت، ویی کو دقیّت ههر (موصلحه ک) ژی دهست پی بکه ت وپویته کی گرنگ بده تیّ.. شیّخی خهمه کا مهزن ژ قی لایی دخوار وههر ده م وی بهری شاگرده ییّن خوّ بده تی تایبه تی -، وجفاکی -ب گشتی - ددا هندی کو بهری ههر تشته کی ئهو بیر وباوه ریّن خوّ دورست بکه ن، وقورئانی وسوننه تی ب تیگه هشتنا پیشییین ئوممه تی بو خوّ بکه نه ریّبه رورینیشانده ر.

٢- دويكهفتنا مهنههجي (سهلهفي):

گهلهک ریّباز ومهنههج ههنه وهسا خوّ نیشا خهلکی ددهن کو ئهو ل دویث کیتاب وسوننهتی دچن، بهلی ئهگهر بیّت ومروّث ژ نیّزیک بهری خوّ بدهتی دی بینت ئهو ژ رووحا کیتابی وسوننهتی ددویرن؛ چونکی ئهو وهسا دکیتابی وسوننهتی نهگههشتینه وهکی ههر سی جیلیّن ئیّکی ییّن ئوممهتی تی گههشتین وباوهری پی ئینای وکار پی کری، لهو زاناییّن ئوممهتی ییّن سهرراست ههر دهم (تهرکیز) ل سهر هندی کرییه کو دویکهفتنا کیتابی وسوننهتی نائیّته کرن ئهگهر خودان ل دویث مهنههجی سهلهفیّن ئوممهتی نهچت د (وهرگرتن) و (ب کار ئینانا) ئیسلامی دا. و (شیخ الإسلام) ب خوّ ژی ئیّک ژ وان زانایان بوو ییّن خهمهکا مهزن ژ قی لایی خواری.

٣- بەرگرىيا بىدعەچىيان:

بیّ گومان ساخکرنا مهنههجیّ (اتباع)ی هندی دخوازت کو مروّث خهلهتیییّن مهنههجیّن (ابتداع)ی ئاشکهرا بکهت وخهلکی ژی بدهته پاش، تشتیّ دبته ئهگهرا

هندی کو ئالاهلگرین (ابتداع)ی دوژمناتییا مروّقی بکهن ولیّ بگه پین ئاسته نگان بکهنه د پیکی دا، وئه چهنده دقیّت مروّقی سست نه کهت و ژ حهقییی لیقه نه کهت. (شیخ الإسلام) ژ وان زانایان بوو یین ئالایی نه یاره تییا بیدعی بلند پاکری، و پشکه کا مهزن ژ گوتن و نقیسینین خو بو دیار کرنا شهرمزارییین بیدعه چییان ته رخان کری، له و داخواز که رین سوننه تیت ل دور وی کوم بوون، کانی چاوا بیدعه چی د چه په ری به رانبه ری وی دا هه می کوم بوون.

٤- نەيارەتىيا تەقلىدا كۆرە:

ل وی دەمى سەيىدا تىدا ھاتى ئوممەت تىكىدا موبتەلايى دەردەكى مەزن بووبوو: دەردى تەقلىدا كۆرە چ بۆ مەزھەبىن فقهى بت، چ بۆ طەرىقان بت، و د ئەنجامى قى تەقلىدى دا (تەعەصصوبەكا) زىدە دژوار پەيدا بووبوو حەتا گەھشتبوو وى حەددى ھندەك جاران موسلمانى گۆتنا خودى وپىغەمبەرى -سلاڭ لى بن- لا ددا ئەگەر يا رىككەفتى نەبا د گەل گۆتنا مەزھەبى وان، وھندەك جاران ژى ئىكى نقىد لى دويى كەسەكى دى نەدكر ئەگەر نە دەمزھەبى وى با!

شیخی ب ههمی هیزا خو نهیاره تبیا فی ته قلیدا کوره دکر وشاگرده یین خو ل سهر هندی فیر دکرن کو نه و دویکه فتنا ده لیلی بکه ن دویر ژ (ته عهصصوبی) بو فلانی وبینهانی، و نه و بوو نه گازییه ل دلین مه زهه بییان نه هات له و وان نهیاره تبیا وی کر وبی به ختی پیرا دان و پتر ژ جاره کی نه و دا گرتن ژی. به لی هزرا ئبن تهیمیه ی ما و به ر ژ خو دا حه تا وه لی هاتی نه قرو و وه کی هزر قانی مه زن مالک بن نهبی دبین ت بوویه نه و (ترسانه یا فکری) یا هه می بزافین (نصلاحی) ل جیهانا نهیمی هی رمه ده دی بودی فر ژی وه ردگرت، نبن تهیمیه و هزرا وی مان و هه قرکین وی نهد رژ به رهندی نه با کو نافین و ان د ژیاننامه یا نبن تهیمیه ی دا دئینه گوتن هه رکه که سی نافین و ان ژی نه د زانی!

ھلگرێ ئالایێ سوننەتێ ئیمام موحەممەدێ کورێ عەبدلوەھھابی

بهری دهسپیکی:

هـ مر جـ اره کـ مـروّ ژ روّناهییا سـوننه تـ ن دویرکـ مفت، وپشـت دا چرایـ خ پیخه مبه رینییی دی بته هم قری د گهل دو ده ردین کوژه ک:

- هزرا وی دی خراب بت؛ چونکی دی کهفته داڤین بیدعه وشهعوهذی..
- وژینا وی ژی دی تاری بت؛ چونکی دی کهفته ژیر دهسههلاتدارییا گهلهک طاغووتان، وبهری ههمییان طاغووتی نهفسی وگردارییین وی.

و ل وی دهمی روّناهییا دینی کز دبت وباطل وبیّ دینی بیّ ترس سهری خوّ رادکهت ودربی خوّ دوهشینته دیندارییی، وبهری ههر تشته کی دینی نهزانان وهردگیرت.

(لات وعوززا) ئەوين جارا ئىكى ب دەستىن ئالاھلگرىن ئىسلامى ھاتىنە ھوير ھوير كىرن، ل گەلەك و ل گەلەك جهان دوبارە دئىنە مەيدانى بەلى ھەر جار ب ناقەكى دى، و ب رەنگەكى دى پەيدا دىن.. و ل قان دەمان نەزانىن دېتە دەسهەلاتا ئىكانە وخىرشتقىيا ل بەر دلان، ما نە تشتەكى عنتىكەيە مروّڤ بېتە ئەقىندارى نەزانىنى ودورژمنى سەرى زانىنى وزانايان؟

دەسىيىكەكا فەر:

پشتی دویرکهفتنه کا نه یا شرین ژ چرایی سوننه تی، وشکه ستنه کا سیاسی یا مهزن به رانبه رهی پشتا مهغوولییان د ناف ئوممه تی دا پهیدابووی، بی ئومیدی د دلان دا پهیدا بوو.. هنگی خودی وه سا حهزکر ده وله ته کا گهنج ویا خودان هیز ئالایی به په وقانییا ژ نافی ئیسلامی هلگرت، ئه قی ده وله تی الین ئیسلامی هلگرت، و ب ئوسمانی هاتیه ناسین نیزیکی شه ش سه د سالان ئالایی ئیسلامی هلگرت، و ب

ناڤـێ دەولـهتا ئيسلامى ئاخفت، وئهگەر چ ئەو دەولەت ل گەلەك دەميّن ژييێ خوّ شيا بوو وێ بێ ئوميّدييێ د دلان دا نههێلت نهخاسم پشـتى زێده د ناڤ جەرگێ ئۆرووپايێ دا چووى، بەلێ مخابن ئهڨ دەولـهته نهشيا ئوممهتێ دوباره ل چرايێ سوننهتێ كۆم بكهتهڤه، بهلكى ل هندهك جاران ئهڨ دەولـهته ب خوّ بووبوو ئهو ئاستهنگا مەزن يا كەفتىيە د ناڤبەرا ئوممهتێ وزڨرينا ل سوننهتێ دا.

راسته دەولەتا ئۆسمانى -ل گەلەك دەمان- ئىخلاصەكا بەر چاڤ بۆ ئىسلامى ھەبوو، وعەبقەرىيەتەكا سىاسى وعەسكەرى ژى ل نك ھەبوو، وئەو ئىك ژ ئەگەرىن سەرەكى بوون يىن ئوممەت ل دەمى داكەفتنى راكرى، بەلى ئەڤە نابتە مانع كو بىزژىن: قى دەولەتى ونەخاسم ل دوسەد سالىن دويماھىيى ژ ژىيى خۆ ئوممەت بەر بىزژىن: قى دەولەتى ونەخاسم ل دوسەد سالىن كەلەك حەز ژ ئىسلامى دكر، بەلى ب ژۆردانىيەكا ب ترس قە دبر.. ئۆسمانىيان گەلەك حەز ژ ئىسلامى دكر، بەلى گرفتارىيا وان يا مەزن ئەو بوو وان -يان پترىيا وان!- ئىسلاما صافى ب راستى ودورستى وەرنەگرت بوو، دەولەتا وان پتر ژ كو دەولەتەكا عەقائدى بت، دەولەتەكا جىهادى بوو، ھەردەم وان ب عەقلىيەتەكا عەسكەرى ھزر دكر، لەو خۆ نظاما وان يا ئىدارى ژى نىزىك بوو نظامەكا عەسكەرى بىت.

ثر لاین دینی قه: دەولهتا ئۆسمانییان کهفتبوو رەشه داڤێت (تهعهصصوبا مهزههبی)، ودڤێت ژبیر نهکهین کو دەولهتا ئۆسمانی یا حهنهفی -وهک بهرەڤانی ژمهزههبییهتا بهرتهنگ- ب بریارهکا سیاسی دەرگههی (ئجتهادی) گرتبوو، و ب گرتنا دەرگههی (ئجتهادی) دەولهتی رئ دا (جموود وتهقلید وتهعهصصوبی) کو جهی خو د مهیدانا رەوشهنبیری دا بکهت. و ژلایهکی دی قه شیخین طهریقان شیان دەولهتی بخاپینن وسولتانان وهسا تی بگههینن کو دین طهریقهیه وبی طهریقه دین ژکهسی نائیته قهبویلکرن، و د ئهنجام دا دین د سهری خهلکی دا بوو (تهقلید) وکۆمهکا خورافاتین (أقطاب) وشیخین خودان کهرامهتین ژدرهو!

وروّژا دین بوویه (تمقلیده کا هشک) بوو لمشمکی بی رح، بوو روّتینه کی موزعج، لمو جڤاکی هیدی هیدی خوّ ژی دویرکر وبوّل پیکوهورکه کی گهریان..

وچونکی شریعهت ب گرتنا دهرگههی ئجتهادی بووبوو پارچهیه کا هشک خهلک بیخ خو ل تشته کی زیندی گهریان یی گرفتارییین وان چارهسهر بکه ت.. وگرفتاری ئه و بوو وان به ری خو دا ئورووپایی، وسولتانی ئوسمانی (سولهیمان) ئه وی ب ناسنافی سولهیمانی قانوونی هاتییه ناسین، ئیکه مین سولتانی موسلمان بوو دهرگه ها بید (ئستیرادکرنا) قانوونین نه ئیسلامی قه کری.. وئه قی کاری وی ئه وی ژ ئه نجامی (ته عه صصوبا مهزهه بی) و (سلبیه تا صوّفیاتییی) هاتی ده رگه ها بوو بی دینییی ل

وپسىيار ل ڤێرێ ئەڤەيە: ئەرێ د ناڤ ڤێ گێلەشۆكێ دا ھەلويستێ مرۆڤێن خودێ چ بوو؟

بوّ بهرسڤ دیّ بیّژین: مروّقیّن خودیّ ئهویّن ههردهم کویر وهویر بهری خوّ ددهن، دهمی ئوممهت د قبی کراسی دا دیتی وان تیّ ئینا دهر کو ئوممهت یا بهر بهرزهبوونه کا بهرزهبوونه کا وهسایه ئهگهر خودیّ نه کهت یا بهردهوام بت دیّ بهری ئوممهتی ده ته هندی کو ناسنامه یا خوّ ژ دهست بده ت، لهو وان ب رهنگه کی (مهوضووعی) بهری خوّ دانه واقعی ئوممه تیّ ب ئنیه تا چاره سهر کرنا گرفتارییان.. مروّقیّن خودی پهیوهندییا دهرمانی ب دهردی قه ژ بیر نه کر، وان باش دزانی فه سادا عمقائدی و دویر که فتنا ژ راستییا ئیسلامی ئه و ب ده سنیشانکرنا فه سادا (ئجتماعی وسیاسی وئقتصادی و علمی)یه. له و ده می ئه و ب ده سنیشانکرنا درمانی را بووین وان ژ عهقیدی ده ست یی کر.. چاوا؟

سهرهاتييا (شيخ الإسلام أبو عبد الله محمد بن عبد الوهاب النجدي) باشترين بهرسقه بوّ ڤي پسيارين.

کوری عهبدلوهههابی وپیناسهیهکا کورت:

﴿ (شیخ الإسلام) ناڤێ وی (موحهممهده) کورێ شیخ (عهبدلوهههابێ) کورێ (سولهیمانێ) تهمیمییه، ل سالا ۱۱۱۵ مشهختی (بهرانبهر ۱۷۰۳ ز) ل

باژیّرِی عویه ینه ل باکوورا (ریاضیّ) ل ده قهرا نهجدی ژ جهزیرا عهره بان ها تبوو سهر دنیاییّ.

 « بابی وی شیخ (عهبدلوهههاب) قازییی باژیّری بوو، وئیّک ژ زاناییّن ناقداریّن ده قهری بوو، وقی ئیّکی کار د شیخ موحهمهدی کر کو ههر ژ زاروّکینییا خوّ و ب دورستی ل حهفت سالییی قهستا زاناییّن ده قهری بکهت پیخهمهت داخوازکرنا زانینی و ل دوازده سالییی ئهو ژ نهجدی دهرکهفت وقهستا وهلاتی حجازی کر، وچوو باژیّری پیغهمههری -سلاف لیّ بن- دا ل نک زاناییّن ویّری علمی بخوینت.

الله مهدینی سهیدای قهستا حهله قاشیخ (عهبدللاهی نهجدی) کر وصهحیحا (بوخاری وموسلمی) ل نک خواند حهتا ئیجازا علمی حهدیسی ژی وهرگرتی، وچونکی زانایی حهدیسی یی نافدار (موحهممه حهیاتی سندی) ژی هنگی ل مهدینی بوو سهیدای قهستا وی ژی کر ودهرسین حهدیسی وشریعه تی ل نک خواندن.

الله قان ههردو زانایین مهزن (عهبدللاهی نهجدی وموحهممه حهیاتی سندی) کارتیکرنه کا بهرچاف د هزر وبیرین سهیدای دا کر، وبهری وی دا بهره قانییا ژ سوننه تی ونهیاره تییا بیدعه وبیدعه چییان، و چونکی قان ههردو زانایان عهقیده یه کا سهله فی یا پاقژ ههبوو وان بهری شاگرده یی خو دا خواندنا کتیبین عهقیدی یین دورست، وه کی کتیبین (ئیمام ئه حمه دی وئبن تهیمیه ی وئبن قهییمی).

﴿ ژبلی قان ههردو زانایان سهیدای زانین ژگهله ک سهیدایین دی ژی وهرگرتبوو، وه کی: (ئیسماعیلی عهجلوونی) و (موحهممهدی ئهحسائی) و (عهلییی داغستانی) وگهله کین دی.

ازیّری خو نستی چهند سالهکان ژ مانا وی ل مهدینی ئه و زقری باژیّری خو عویهینی ل نهجدی، وههیامهکا دریّژ پیّقه نهچوو وی دهستویری ژ بابیّ خو خواست کو قهستا شامی بکهت دا بو خو زانینی ژ زاناییّن ویّریّ ژی وهرگرت. ئینا بابیّ وی دهستویری داییّ.

- ﴿ وچونکی سهیدای زانیبوو کو ل باژیّری بهصرایی هنده ک زانایین هیّرا ههنه وی قیا ریّکا خوّ د ویّری ژی بیّخت وعلمی بوّ خوّ ژ وان ژی وهرگرت، وگاڨا ئهو گههشتییه بهصرایی وی قهستا زانایه کی سهله فی شیّخ (موحهممه دی مهجمووعی) کر، ودهرس ل نک وی خواندن.. ووی دیت نه شسهیدایه ژی گهله ک ژ واقعی نوممه تی یی دلکوله، لهو ل سهیدای مسوّگهر بوو کو گهله ک زانا ههنه ب شی واقعی ئیشه وی درازی نینن بهلی ههر ئیّک ژ بهر نه گهره کی خوّ بی دهنگ دکه ت.
- الله بهصرایی قهناعهت بوو سهیدای چیبوو کو دقیت ئیک ههبت باخقت، راستییی بو خهلکی دیار بکهت وبهری وان بده ته سوننه تی، ئه گهر نه خهلک دی میننه د نهزانین وبی فامییا خو دا، لهو ههر ل ویری وی دهست ب نقیسینی کر وهنده ک کتیبین بچویک نقیسین هیرش تیدا دانه سهر وان بیدعهیین کو د ناڤ خهلکی دا دبه لاڤ، وداخوازکر کو خهلک ل مهنه مجی کیتابی وسوننه تی بزڨرن.
- این بهرته بیدعه چییان ژخودانین طهریقی و مهزهه بین بهرته نگ ب شی کاری وی نهخوّش بوو، و بهرگه پیان کر کو نهخوّشییی بگه هیننه شیخ موحه ممه دی و سهیدایی وی شیخ موحه ممه دی مهجمووعی، حه تا دویماهییی مهسه له گه هشتیه هندی خه لکی به صرایی بچویک و نه زانین خوّ ب شیخی پرا به ردان، و و ان دا ب دویث وی شه حه تا نهو نه چار کری کو ل نی شا پوژه کا گهرم بی ناث و نان بو خوّ ژبه صرایی بپه شت و به ربه ناحییا (زوبه یر) شه بیت.
- ا دەمهكى ئەو مال (زوبەير)، پاشى قەستا دەڤەرا ئەحسائى كر ول وينرى بوو مێڨانى شێخ موحەممەدى شافعى، پاشى پشتى دەمەكى زڤرى باژێرى خوٚعويەينى، وھزرا چوونا شامىن ژسەرى خۆئىنا دەر.
- ا گافا زقرییه عویهینه دیت بابی وی یی چوویه (حهریملایی)، ئینا ئهو ب دویث بابی خو دا چوو، و ل ویری ئاکنجی بوو، وخواندنا خو ل نک بابی خو تمام کر، و ل حهریملایی بو جارا ئیکی سهیدای ب ئاشکهرایی دهست ب بهلافکرنا گازییا خو کر و د دهرس وکتیبین خو دا وی هیپش دانه سهر وان بیدعهیان یین کو

د ناڤ خەلكى دا دېملاڤ، ومەنهەجى كىتاب وسوننەتى بۆ خەلكى رۆھىن وئاشكەرا كر. وئاشكەرايە كو ئەڤ گازىيە ل دلىين بىدعەچى ومەزھەبىيان خۆش نائىت، وچونكى دەسهەلات ھنگى يا قان رەنگە مرۆقان بوو وان شىخ نەچاركىر كو ژ باژىرى حەرىملايى دەركەقت وبەر ب عويەينى قە مشەخت بېت.

ه مهزنی عویهینه هنگی میره کی نهجدی بوو دگوتنی: (عوثمانی کوری حمه د)ی، ثی میری گهله ک کهیف ب گازییا شیخی دهات، لهو وی ب سنگه کی بهرفره شه پیشوازی لی کر، وسوّز دایی پشته ثانییا وی بکه ت.. له و شیخی ب ناشکه رایی ده ست به به لا ثکرنا مهنه هجی سهله فی کر، و نالایی سوننه ت وجه ماعه تی بلند کر و ب پشته ثانییا میری نه و هه می مهزارین خهلکی طهواف ل دوّر دکر و دوعا بو خوّ ژی دکرن هه رفاندن، و نه و تی گه هاندن کو نه ث کاره یی دورست نینه، و ژ لایه کی دی ثه شیخی میر پالدا کو (حودوودین شهرعی) وه کی د قورنانی دا هاتین ب کار بینت، و ته شجیعا زانایان بکه ت کو کتیبین عهقیدا دورست ل مزگه فت و مهدره سان بیرین. و ب ثبی رهنگی باژیری عویه ینه بوو جهی به لا ثکرنا گازییا کیتابی و سوننه تی.

الله دونگ وباسین شیخی ومیری ل جهزیری به لاث بوون، بیدعه چی و نه زانان ب قی چه ندی نه خوش بوو، وهنده ک ژ وان چوونه نک میری ئه حسائی وگوتنی: ل عویه ینه مروّقه کی ده رکه فتی دبیّژنی (موحه مه دی کوری عه بدلوه ههابی) دوژمناتییا دینی دکه ت، وئاخفتنین نه جوان د ده رحه قا وه لییان دا دبیّژت، ودبیّژت: باب وباپیریّن هه وه دنه زان بوون. وحه تا دویماهییی، ژ وی که لیشا حه تا ئه قروّ ژی مه گوه لی دبت! میری ئه حسائی رابوو کاغه زه ک بو میری عویه ینه هنارت، تیدا ژی خواست ئه و موحه مه دی کوری عه بدلوه ههابی بکوژت، ئه گه ر نه نه یاره تی د نا قبه را وان دا دی پهیدا بت. و چونکی به رگرییا میری ئه حسائی ب میری عویه ینه قه نه داد دی پهیدا بت. و چونکی به رگرییا میری ئه حسائی ب میری عویه ینه قه نه داد دی پهیدا بت. و چونکی به رگرییا میری ئه حسائی ب میری عویه ینه قه نه داد دی پهیدا بت. و چونکی به رگرییا میری ئه حسائی ب میری عویه ینه قه نه داد وی به جه ئینا .

د گهل ئېن سـمـوودي:

ل سالا ۱۱۵۸ مشهختی، دهمنی ژیینی سهیدای پینجی وپینج سال، ئهو ژ عویهینی دهرکهفت وچوو درعییی ل نک میری وی (موحهمهدی کوری سعوودی)، ئبن سعوودی گهله ک کهیف ب گازییا شیخی هات وسوّز داینی پشته قانییا وی د بهلا قکرنا وی دا بکهت، وپیخهمهت قی ئارمانجی وان دهستین خو کرنه تیکدا، ئیکی ب زانینا خو ویسی دی ب دهسهه لاتا خو، وههردووان پهیمان دا ئالایی سوننه تی ل ده قه را نهجدی بلند بکهن، وهندی بشین بهرگرییا بید عه وشرکی ونه زانینی بکهن.

جزیرا عهرهبان -ئهوا هنگی ب ناقی ل بن دهسههلاتا دهولهتا ئۆسمانی- ل سهر هژماره کا نه یا کیم ژ میرنشین وحاکمییاتین بچویک ولیّککهفتی یا پارچهکری بوو، وئه څ چهنده گهله ک ل دلیّ دهوله تی دهات. گافا شیّخ هاتییه درعییی ومیری وی پشته فانییا وی کری، شیّخی کاغهز بو گهله ک میر وزانایایین جزیری هنارتن، وتیدا ژ وان خواست ئهو دهستین خو بکه نه تیکدا ژ بو به لا فکرنا ئیسلاما راست ودورست، یا دویر ژ وهربادان و ته فسیراتین بهرته نگ و خهله ت، وئه څ چهنده ب خو کاره ک بوو ل دلی ده وله تی نه دهات؛ چونکی ئیکبوونا میرین ده قهری لاواز کرنه بوده سهه لاتا ده وله تی ل سهر وان.

بهرسقا هژمارا مهزنتر ژوان میر وزانایین شیخ موحهممهدی کاغهز بوّ هنارتین ئهو بوو وان گوّت: ئهم رینکا باب وباپیرین خوّ بهرنادهین ئهگهر خوّ یا خهلهت ژی بت!

میری درعییی ئبن سعوودی دهست دا هیزی وهژماره کا جه وباژی ان ئیخستنه بن دهستی خو و ل سهر میرنشینا خو زیده کرن، وهه جه جهه کی وی قه گرتبا وی (حودوودین) شهرعی ب جه دئینان، وزانا وقازی لی ددانان؛ دا علمی شهرعی یی دورست به لاث بکهن.

ل قى دەمى شىخ يى بەردەوام بوو د دەرسگۆتن وكتىب نقىسىنى دا، و ژ لايەكى دى قە وى چاقدىرى ل كار وبارىن دىنى يىن مىرنشىنا ئبن سعوودى دكر، ئەوا رۆژ بو رۆژى بەرفرەھ بووى حەتا ل سالا ١١٨٧ باژىرى (رياض)ى ژى قەگرتى.

مرنا شيْخَمُ وبهرههميُّ ويُ:

ل ههیقا (ذو القعده) ژ سالا ۱۲۰٦ مشهختی (بهرانبهر ۱۷۹۱ ز) د ژیین نوت وئیک سالیین دا شیخ موحهمهدی کوری عهبدلوهههابی چوو بهر دلوّقانییا خودی پشتی بهرههمهکی هیژا ل پشت خوّ هیّلای.. وژبلی بزاقیّن وی ییّن بهردهوام د دهرسگوّتن وبهلاقکرنا زانینی دا، سهیدای هژمارهکا کتیب ونامیلکهیین ب بها ل پشت خوّ هیّلاینه حهتا ئه شرو ژی مفا ژی دئیته دیتن، ویا زانایه کو وی د نقیسینین خوّ دا (تهرکیزهکا) باش ل سهر دیارکرنا عهقیدا ئیسلامی یا دورست کرییه، و ژ بهرههمیّن وی ییّن ناقدار:

- ١- (كتاب التوحيد).
- ٢- (مسائل الجاهلية).
- ٣- (ثلاث عشرة رسالة في التوحيد والإيمان).
 - ٤- (مختصر السيرة النبوية).
- وگەلەكين دى كو ھەمى نوكە د يازدە بەرگين مەزن دا چاپ بووينە.

ومرنا شیخی کاره کی مهزن د زانا وتیگههشتییین وی سهرده می کر وگهله ک ژ وان شعر ب مرنا وی قههاندن، ژ وان زانایین ناقدار: شیخ (محمد بن إسماعیل الصنعانی) خودانی کتیبا (سبل السلام) ئهوی هیشتا د ساخییا سهیدای دا شعر پی قههاندین ومهدحین وی کرین، وئیمامی (شهوکانی) خودانی تهفسیری وکتیبا (نیل الأوطار).

سالوْخەتىن شىخى:

ئهو دیروّکقانیّن ژیاننامهیا شیّخ موحهمهدی نقیسی دبیّژن: ئهو مروّقه کیّ نهرم وحهلیم بوو، یی ناقچاف قه کری و دل فره هبوو، و دهستیّ وی ههرده م بوّ هاریکارییی وخیّرخوازیییّ یی قه کری بوو، مروّقه کیّ رحه ت و نهرم بوو د گهل هه ر کهسه کی ب تنیّ د گهل و ان نهبت ییّن نه یاره تییا کیتاب و سوننه تی دکر، ئه و ل سه ر و ان یی دروار بوو، و هندی مروّقه کی مهرد بوو گهله ک جاران وی ژ مالی خوّ خهرجی ل طهله بیّن خو ییّن فه قیر دکر، و هنده ک جاران وی مال ده ین دکر و هاریکارییا مروّقیّن ییّن قه و مروّقه کی خودان هه یبه تبوو و گهشاتی ژ ناقیا قان دیهشی.

دیروّکقان (ئبن بشر) دبیّرت: ((ب راستی ئهو (شیخ الإسلام) بوو، زانایه کی مهزن بوو، بهره که تا علمی وی خهلک ههمی قهگرتبوو، خودی سوننه ت ب وی ب سهرئی خست و ئوممه ت ب وی سهرفه رازکر، ل وی ده می ئیسلام د ناف خهلکی دا بوویه تشته کی غهریب ئهو هات و دین به لاف کر، ئالایی جیها دی بلند کر و ته و حیدا دورست نیشا بچویک و مهزنان دا..)).

گازييا شيخي وكارتيكرنا وي ل سهر ئومههتي:

ئمو بزاقا (شیخ الإسلام) بهری پتر ژ دوسهد سالان ل جهزیرا عهرهبان پی رابووی دئیته هژمارتن ئیکهمین پیگافا موکم د ریکا چاککرنا واقعی ئوممهتی
یی هه فیجاخ دا هاتییه هافیتن، گازییه کی بوو ئهگهر هنگی ئوممه پی هشیار ببا
روییی دیروکی دا ئیته گوهارتن، بهلی مخابن ئهو ئومه با ب (سلبیه تا صوفییان)
و (تهعه صصوبا مهزهه بییان) هاتییه به نجکرن که فتبوو خهوه کا گران له و هزرکر ئه و
گازییا دئیته گوهان کابووسه کی موزعجه دفیت بیته بی ده نگ کرن!

شیخ موحهممهدی د قیا ب گازییا خو یا سهلهفی ئوممهتی ل راستییا ئیسلامی هشیار بکهت، وبهری وان بدهته مهنههجی کیتابی وسوننهتی، دورست د ئیسلامی بگههن ودورست ب کار بینن، وئهو نه ئیکهمین زانابوو دیروکا ئیسلامی د قی مهجالی دا نیاسی، بهلکی گازییا وی ههر طایه ک بوو ژ دارا وی گازییی یا ئیمام ئهجمهدی وئبن تهیمیهی وگهله کین دی ب خوه وخوینا خو ئاقدای.. بهلی

گهله ک لا ههبوون حهز دکر ئوممه ت نقستی بمینت؛ دا ئارمانجین وان ب جه بین، لهو قان لایان ههمییان دهستین خو کرنه تیکدا وبوونه ئیک چهپهر دژی گازییا شیخی وبزاقا وی یا خورت.

ل دەمى شىخ ھاتى ودەنگى خۆ ب گازىيا خۆ بلندكرى دەولـەتا ئۆسمانى بەر ب لاوازى وهلوهشياني قه دچوو، دهولهتين ئۆرۈوپىيان (و ب تاپيهتى بريتانيا وفهرهنسا ورووسيا) بهرگهريان دكر ريّكا هلوهشيانا ڤيّ دهولهتيّ خوّش بكهن، وخهون ب وي روزي قه دديتن يا ئه دهولهته تيدا دمرت، وئهو ميراتي وي ل خوّ ليكڤه دكەن.. وچونكى گازىيا شىخى نەجدى رىكا چارەسەركرنا وى فەسادا عەقائدى بوو يا دەولەتى يشتەۋانى لى دكر، وچونكى وان دزانى ھەر جارەكا ئوممەت د گازىيا شيخي هات، و ل راستييا ئيسلامي زڤري خهون وخهيالين وان دي خاڤ دهركهڤن، وان بهرگهریان کر ئاستهنگان بیخنه د ریکا ڤێ گازییێ دا؛ دا خملک ل دوٚران کــۆم نهبن.. وئهڤه يا غهريب نينه، بهلني يا غهريب ئهو بوو دهولهتا خيلافهتني ب خوّ ژي ب قنی گازییی نهخوش بوو وبو دیروک دقیت بیته گوتن کو گونهها مهزن یا دوژمناتییا دەولەتى بۆ قى گازىيا (إصلاحى) دكەفتە ستوپى وان خودان شاشكىن مەزھەب يەرپس وطەرىقەچى يېن سولتان وە تى گەھاندى كو شېخ موحەممەد وهمڤاليّن وي كوّمهكا در وجهرده چييانه ريّكيّ ل خهلكي دگرن، ونهياره تييا شيّخ ووهلييان دكهن ودوژمنين ئيمامين مهزههبانه، وناهيلن كهس صلاوهتان بدهنه سهر ينغهمبهري -سلاف لي بن-.. وهتد.

ووه کی به ری هنگی قان ره نگه مروّقان بی به ختی ل (ئبن تهیمیه می) کری کو وی دقیّت ئنقلابه کی ل سهر سولتانی بکه ت، وه سا هنده کان گههانده سولتانی ئوسمانی ژی کو ئه شیخه و هه قالین وی (حزبه کا سیاسینه) لی دگه ریین ده و له تی پارچه پارچه بکه ن و ئوممه تی ژیک قه بکه ن.

بۆچگ (وەھھابگ)؟

ودا ئه مروّقه پتر قهناعه تى بوّ سولتانى وبوّ خهلكى ژى چى بكهن كو شيخ وهه قاليّن وى جماعه ته كا جوداخوازن وگازييا وان گهفه كا مهزنه ل سهر ئيسلامى، رابوون دو پيكاڤ د قى دهلي قهيى دا ها قيتن:

یا ئیکی: وان ژطهریقهچی ومهزهمبییان خواست کو دهست بدهنه نقیسینا کتیب ونامیلکهیان دژی شیخی وگازییا وی، وتشتی غهریب ئه و بوو ئه و کهسین دژی شیخی کتیب نقیسین کهس ژوان ئه و نهبوو یی ریزهکا ب تنی ژی ژکتیبین شیخی خواندی یان د گهل روینشتی ودان وستاندن د گهل کری! ودا ئه و خهلکی وه تی بگههینن کو شیخ موحهممه خودانی مهزهههکی نوییه رابوون بهرگهریان کر دا نافهکی ل سهر وی وهمقالین وی بدانن ووان پی بدهنه ناسین، چناف بداننه سهر؟

ئەگەر بىيىرنىن: (سەلەفى)، ئەقە دى بۆ وان بىتە مەدى؛ چونكى مەعنا وى ئەوە ئەو ل دويڤ (سەلەفىين) ئوممەتى دچن، ئەگەر بىيرنى (موحەممەدى) نەكو ھندەك ھزر بكەن ئەو ل دويڤ پىغەمبەرى -سلاڤ لى بىن- دچن، وئەڤە بى ل دلى وان نائىت، گۆتىن: يا باش ئەوە ئەم بىيرىنىن: (وەھىهابى)، ئەڭ ناڤە يى نوييە و ل بەر خەلكى دى يى غەرىب بىت، و ب راستى دانانا قى ژ لايى وان قە ل سەر داخوازكەرىن تەوحىدى ومەنهەجى سەلەفى نىشانا بى فامىيا وانە، ئەگەر نە ما بابى شىخى (عەبدلوەھهابى) چ پەيوەندى ب گازىيا وى قە ھەيە؟

وده من دوژمنین گازییا سهله فی دیتی قی پیگافی چو پیقه نههات وبه ربه ره گازییا وی د ناف وه لاتین موسلمانان دا یا به لاف دبت وزانایین نافدار یین پشته قانییا وی دکهن، نه و ترسان بزافین وان سهری نه گرن، له و وان پیگافا دووی وان هافیت.

وپێگاڤا دووێ: ئهو بوو وان سولتان وهسا تێ گههاند کو بزاڤا (وهههابييان) تهمهررودهکا سياسييه ل سهر دهولهتێ، لهو دڤێت هێز د گهل وان بێته بکارئينان، وئهو ب ئهزمانێ عهسکهری د گهل وان باخڤن.. وئهو بوو سولتانێ نوسمانی دهستویری دا والییێ خوّل مصرێ -زهلامێ فهرهنسا- کو دربهکێ

عهسكهرى بوهشينته (وهههابى) يين نهجدى، وئهو والييى دوژمنى سهرى دهولهتى وههڤالى نهيارين دهولهتى ژ ئۆرووپىيان د گاڤى دا فهرمانا سولتانى ب جهل ئينا، وپشتى لهشكهرى وى (يى سهركهفتى!) زڤرىيه مصرى ئنگليزان نينهرى خوّ (فورستر سادلير) هنارته مصرى دا پيروزباهييا دهولهتا ئنگليزان بگههينه لهشكهرى مصرى، ما نه تهڨنهكى غهريبه؟!

ودیروّک قهدگیّرت کو (إبراهیم پاشا)ی دهمی هیّرشا خوّ کرییه سهر وهلاتی نهجدی وحجازی وی هنده ک جوّقیّن موّسیقی وتیاتروّ د گهل خوّ برن ودهمی وی فهرمان دای هنده ک زاناییّن سهله فی ییّن وه کی شیّخ (سولهیمانی کوری عمبدللاهی کوری شیخ موحهممه دی) بینه کوشتن، وی ژ جوّقیّن خوّ ییّن موّسیقی خواست ئه و موسیقی د بهر را لی بدهن؛ دا پتر کهربیّن وان قهکهن!

وهه ژی گوتنییه کو: دو ژمنین گازییا شیخی ب قان هه ر دو هیرشین خو قه (یا هزری وله شکه ری) نه شیان وی دویماهییا دلی وان دخوازت بو قی گازییی بدانن، به لکی روّ و بو روّ ویی گازییی به رو خو دا، حه تا ئه و روّ هاتی یا کارتیکرنا وی یا ئیجابی گه هشتییه هه می لایین جیهانا ئیسلامی، وئه و بوویه هی قینی وان هه می گازییین (إصلاحی) یین پشتی هنگی ل جیهانا ئیسلامی سه ملداین.

ئەو ژن**ێن** مرۆڤاينييا خودێ ھلبژارتی

دویر نینه هنده ک کهس ههبن ژ قان ناق ونیشانان حیّبهتی بمینن وپسیار بکهن: ئهری ما چی دبت ژن ژی مروّقاینیا خودی هلبژیرن وبگههنه ریّزا مروّقیّن خودی؟

ژن ئـموا د چـاڤێن گـملـهک نـمزانـان دا چێکرييـهکا نـزم وبـێ بهايـه، ژێـدهرا خهلمتييێ وگونههێ وسمرداچوونێيه، چاوا دێ گههته پێکهکێ ب کێر هندێ بێت ئـمم بێژينێ: مروٚڤا خودێ؟

هیشتا هنده ک کهس ههنه ب قی نزمییی بهری خو ددهنه ژنی، نه ژبهر چو ب تنی چونکی ئهو ژنه، لهو ئه مروقه د ههمی حسیبین خو دا شاش دبن وههمی راستیبان دهرنشیف دکهن.. قیجا پیخهمهت دیارکرنا شاشیبا قان رهنگه مروقان مه خواست د قی ناقبرا تایبهت دا ئهم چهنده کی ل دور وان ژنان باخقین یین مروقاینیبا خودی هلبژارتی؛ دا بو ههر کهسه کی ئاشکهرا ببت کو ریکا مروقاینیبا خودی ل بهر ژنی ژی -وه کی میری- یا قه کریبه. وههر وهسا دا بو مه ئاشکهرا ببت کو هژماره کا مروقین خودی ژ زه لامان، ژ وان یین ناق ودهنگی وان د ناق خهلکی دا دبه لاق، نهو بوون یین ل سهر دهستی هنده ک ژنین مروقین خودی هاتینه پهروه رده کرن، حه تا گهو به و شیاین بگههنه وی بلندیبی یا ئهو گههشتینی.

د پشت ههر مهزنهگی را ژنهك ههیه:

ئیمام (سوفیانی ثهوری) -ئهوی بهری نوکه مه بهحس ژی کری- ژنکهکی ژ مروّقیّن خودی ئهو ل راستییا زوهدی هشیارکر بوو، وهکی ژ قی سهرهاتییی ئاشکهرا دبت: دەمى سوفيانى ل باژیّری کووفه دەست ب وەرگرتنا حەدیسى کرى دەیکا وى گۆتى: کوری من! بۆ خۆ بخوینه وبلا ته چ خەم نەبن، ئەز ب تەشبيا خۆ دى تە ب خودان كەم.. ئەى كورى من! ھەر جارەكا تە دەھ حەرف خواندن بەرى خۆ بدى ئەگەر تو چو نەھاتبييە گوھارتن وچو ل تە زیدە نەبت، تو بزانه ئەوا تە خواندى چو مفا نەگەھاندىيە تە. ووەسا چیبوو سوفیان ب تەشبیا دەیكا خۆ ھاتە ب خودانكرن، و ب شيرەتا وى كر، حەتا رۆژەك ب سەر دا ھاتى ئەو بوويە (أمير المؤمنين) د علمى حەدىسى دا.

و ل جهه کی دی سوفیان به حسی ده سینکا خو دکه ت و دبیر ثرت: ((ژنه کا عیبا ده تکه رل کووفه هه بوو دگوتنی (بنت أم حسان)، روز همکی ئه زچوومه مالا وی، من دیت ماله کا خالییه ب تنی حیسیلکه کا دریای لی هه بوو، گافیا من حالی وی دیتی من گوتی: ته هنده کی پسمامین زه نگین یین همین، ما ئه گه ر تو داخوازی ژوان بکه ی ئه و هنده ک زه کاتا خو بده نه ته چیتر نینه ژقی حالی یی تو تیدا؟ ئینا ئه و ل من زقری وگوت: ئه ی سوفیان حه تا قی ده لیقه یی تو د چافین من دا گه له که بووی، به لی ژنوکه ویقه تو د چافین من دا هاتییه خوار.. ئه ی سوفیان تو ژمن دخوازی ئه زدنیایی ژوان بخوازم یین دنیا نه د ده ستی دا؟ ب خودی که مه ئه زدخوازی ئه زدنیایی ژوی بخوازم یین دنیا د ده ستان دا..)).

هنگی سوفیانی کره گری، ژنکن گوتی: ئهی سوفیان بیّژه (الحمد لله)، گوت: من گوت: من گوت: بهلی، گوت: من گوت: من گوت: ته حهمدا خودی کر؟ من گوتی: بهلی، وی گوت: قیّجا پیّتڤییه تو شوکرا خودی بکهی کو وی تهوفیقا ته دای حهتا تو حهمدا وی بکهی، سوفیانی گوت: من شهرم ژخو کر وئهزمانی من نهگهریا، وگاڤا من قیای دهرکهڤم وی گوته من: ئهی سوفیان! تیرا مروّقی ههیه کو مروّف یی نهزان بت ئهگهر وی کهیف ب زانینا خو هات، وتیرا مروّقی ههیه کو مروّف یی زانا بت ئهگهر ئهو ژخودی ترسیا، ئهی سوفیان! تو بزانه هندی دله ژکهفتنی پرزگار نابت حهتا ههمی خهمین وی نهبنه ئیّک خهم!

سوفیان دبیّرت: ههر جاره کا دبوو شه ث ئه ث ژنکه دا رابت دهست ب نقیّریّن شه ثی که ت وبیّرت: ئیلاهی! نوکه ههر ئیّک وخوّشتقییی خوّ بیّن ماینه د گهل ئیّک، وئه زیا مایمه د گهل ته ئهی خوّشتقی. وگافا هنده کان گوتبایی پیچه کی بوّ خوّ رازی، ئه و دا بیّرت: رازانا د قهبری دا تیرا من ههیه.

سوفیان دبیرژت: من بهری خوّ دا خوّ وبهری خوّ دا وی من خوّ دیت ئهز چو نینم.

(بشر ئەلحافى) ئەوى تەقوا گەھشتىيە نىك وى وراوەستىاى دېيترت: مىن تەقوا بۆ خۆ ژ خويشكا خۆ وەرگرتىيە.. خويشكا وى ئەوا سەرھاتىيەكا وى د گەل ئىمام ئەحمەدى پشتى دەلىقەيەكا دى دى قەگوھىزىن.

زاهدی ئوممه تی (عهبدللاهی کوری موباره کی) حه تا مری ژی ب ژنکه کا خودان باوه ریی داخبار بوو، جاره کی وی ئه ول مهکه هی دیتبوو ئه و چل سال بوو ژ ئایه تین قورئانی پیقه تر چو ئاخفت ن ژده قی وی ده رنه که فت بوون، ئه و دترسیا گۆتنه کا خهله ت بیژت قیجا خودی غه زهبی لی بکه ت.

ژن.. دەمى دېتە مرۇڤا خودى:

مروّق -چ ژن بت چ میّر- دەمیّ دگههته پیّکهکا بلند د باوەربیی دا، ودبته مروّقیّ خودیّ، قیانا خودیّ بی رەنگهکیّ وەسا دکهفته د دلی دا کو ژ خودیّ پیقهتر ئهو کهسیّ دی نابینت ئهو ژ کهسیّ دی ناترست، وچونکی ئهو کهسیّ دی نابینت ئهو ژ کهسیّ دی ناترست، ومرن وی ژ حهقییی پاشقه لیّ نادهت، ما نه خودیّیه پزقی ددهت؟ ما نه ئهوه خوشییی ونهخوّشییی ددهت؟

- بەلىغ!

قیّجا بوّچی نهو هیقییی ژ ئیّکی دی بکهت، یان ژ ئیّکی دی بترست؟ فیرعهون، نهوی حهتا ئه قرق ناقی وی بوویه نیشانا سهربرینی وستهمکارییی، زرته که ک بوو ژ وی رهنگی ژ خو نه دگرت زوی ب زوی ل سهر عهردی ب ریقه بچت، غوروورا وی وسهرشورییا ملله تی وی نهو گهاندبوو هندی کو هزر بکه ت خودایی بلندتر ئەوە، فیرعەونەكى وەسا بوو مەژىيىن خەلكى كليل كربوون، ونەدھىلا كەسەك بنى دەستوپرىيا وى ھزرىن خۆ بكەت يان خەونەكى ببينت!

دەمى خودى قىاى دفن بلندىيا قى فىرعەونى دەرنشىف بكەت ولاوازىيا وى بەرچاڤ بكەت ژنكەك قىرا بەردا.. (ئاسيايى) كابانىيا مالا وى كوفر ب خودىنىيا وى كر، وبەرگرىيا زرتەكىيا وى كر.

چاوا ئهو فیرعهونی چیا دحهلینت، وبچویکا د زکین دهیکین وان دا دبزدینت ئمشر ژنکه که هه شورکییا وی بکهت وپی ل بریارا وی بدانت؟ ئمشه چی نابت! فیرعهون ب هه می ریکان هاتی، ونه شیایی.. طهماعکرنی چو پیشه نههات، گه ف و ترساندن یا ژخو بوو، دویماهییی بریار دا ئه و بیته عهزابدان؛ دا بزانت کانی هیزا فیرعه ونی چهنده..

زهبانییین فیرعهونی ئه و بر ل سهر خیزه کی شاریای و ل به ر چاقی روّژا ئاریای رازاند، دهست و پییییین وی ب عهردی شه زنجیرکرن، جار ئاشا که لاندی لی دره شاند وجار ژی ب پرچا سهری شه دهلاویست، که شر دداننه سهر سنگی ویاری بو خوّ ب عهزابدانا وی دکر، وئه و هه ریا ب گرنژین بوو، ناقی خوّشتشییی وی یی ئیکانه ژ سهر ئه زمانی نه دچوو، (ئه للاه، ئه للاه) ئه و ئاوازی شرین بوو یی خه ما وی ل به روی سشک دکر، دویماهییی ده می عهزاب ژ هیزا وی دژوارتر لی هاتی، به ری وی ما ل عهسمانی و دلی وی د گهل ئه زمانی وی یی ژ به رعه زایی گران بووی دگوت: خودایی من! تو خودانی منی، تو ئا قاهییه کی بو من ل نک خوّ د به حه شتی دا ئا قا بکه، و من ژ فیرعهونی و کاری وی رزگار بکه. و خودی داخوازا وی ب جهئینا، و رحا وی ستاند، و ئه و ژ ناش له پین زهبانییین فیرعهونی ئیناده ر، وسه رهاتییا ئینا، و رحا وی ستاند، و ئه و ژ ناش له پین زهبانییین فیرعهونی ئیناده ر، وسه رهاتییا

وجارهکا دی ژی مروّقه کا خودی د گهل قی فیرعه ونی ب هه قرکی چووبوو:

کچا فیرعهونی خدامه که ههبوو ههر جار کاری وی دکر، روّژه کی دهمی خدامی سهری وی شه دکر، شهیی وی ژ دهستان کهفت وی گوّت: ب ناڤی خودی.. کچکی

گۆتى: بابى منە خودى؟ خدامى گۆتى: نە! ئەللاھ خودايى منە وخودايى بابى تەيە، كچكى گۆت: بىرى..

دەمى فىرعەونى ب مەسەلا وى زانى گەلەك تەنگاڤ بوو، چاوا دى چى بت ديني مووساي ريكا خول مالا من ببينت؟ دڤيت ئهو تشتهكي وهسا بكهت ههيبهتا خو بكهته د سهري خهلكي را؛ دا كهسهكي دي چاڤ ل خدامي نهكهت، فيرعهوني بريار دا خدامي ب عميال قه بوّ وي بينن، چهند دهليڤهيه ک بوون خدام هاته ئاماده كرن، فيرعموني پسيار ژي كر، وي راستى نەڤەشارت وگۆتى: من باوەرى ب خودى ئىنايە، ھندى ھاتى خدام لىڭە نەبوو، فىرعەونى گۆت: مەنجەلەكا مهزن بینن تژی زهیت بکهن وبداننه سهر ئاگرهکی بوّش، پاشی وان ژنک ئینا ووان گــوٚتێ: يـان دێ لێڤـه بـي يـان ژي دێ كـورێ تـه ل پـێش چـاڤێن تـه هاڤێينـه د مهنجهلني دا.. وي گوت: ئهز ليقه نابم، وان كوري وي هاڤيته د مهنجهلني دا و د گاڤێ دا گۆشتێ وي حمليا، پاشي عميالمكێ وێ يێ دي ئينا وگۆتێ: دێ لێڤه بي يان ڤي ژي بهاڤێــژيـنـه د مــهنجـهلــن دا؟ وي گوّت: ئهز لێڤه نابم، ئينا وان ئەو ژى ھاڤێتە د مەنجەلىن دا وسۆت، و ب ڤى رەنگى وان عەيالىن ژنكى ھەمىي سۆت، ودەمىنى دۆرا وى ھاتىلى وبلەرى وى ژى بهاڤينىلە د مىلىنجىلىنى دا وى گلۆتە فيرعهوني: داخوازهک ب تني من ژ ته ههيه.. وي گوّت: بيّژه، ژنکي گوّت: ئهگهر ته ئهز ژي كوشتم ههستيكيّن من وعهياليّ من پيّكڤه ڤهشيّره!

خوْگوريكەرا ئيْكى:

وحهتا نهئيته هزركرن كو ئوممهتا ئيسلامي ژ ڤان نموونهيين خوٚگوٚريكرني يا بي باره، كهرهم كهن د گهل ڤان نموونهيان:

ماله که هه مبوو ژستی مرق شان پیک دهات: ده یک وباب و کوره ک، ده مت رقناهییا ئیسلامی به لاث بووی وان هه رسیان دلین خو بو قه کرن، و گههشتنه ناث ریزا مرق ین خودی، دو ژمنین خودی گهله ک ب قی چه ندی ته نگاف بوون، رابوون که ربا خو هه می داریته سه رخه لکی قی مالا بچویک و هه ژار و که یفخوش، هیرشه کا

درنده دا سهر مالیّ، ههر ئیّک ب لایه کی قه بر، پاشی ههر سیّ ل جهه کی کوّم کرن ودهست ب عهزابدانا وان کر، وهندی عهزابه کا دژوار بوو ههر بیّن بیّنه ئیّک ژ وان دلگرتی دبوو.. وعهده تیّ پیّغه مبهری بوو -سلاف لیّ بن- ههر روّژ جاره کیّ دا د بهر وی جهی را چت ییّ ئه ف خیّزانه لیّ دها ته عهزابدان، دلیّ وی بوّ دحه لیا وچو پیّقه نه دهات، گافا دها ته راستا ههر سییان وئهو د قی حالی دا ددیتن ب نک وان قه سه ح دکر ودگوت: (صبرا آل یاسر، فإن موعد کم الجنة - ئه ی بنه مالا یاسری صهبری بکیّشن، ژفانی ههوه به حهشته .

ئهگهر ئهو د دنیایی دا ههوه بژاله کهن، خودی ل به حه شتی دی ههوه گههینته ئینک.. ئهگهر ههوه بقیّت بهری خوّ بده نه خیّزانه کا خهلکی به حه شتی به ری خوّ بده نه خیّزانا یاسری: یاسری کوری عامری، و ژنکا وی سومه بیایا کچا خهیاطی، و کوری و ان عهممار. بابی و کوری نوکه دی هیّلین و ده لیقه بی دی بوّ ده یکی خوّش که بین؛ دا برانین کانی چاوایه ده می ژن به رپه ریّن خوّگوریکرنی توّمار دکه ت..

فیرعهونی قی ئوممه تی (ئهبووجههلی) قیا سهرهاتییا برایی خو فیرعهونی که قن دوباره بکه ته قه، وئه و ژی قههره مانییا خو ل سهر سهری ژنه کا بی ده سهه لات ب کار بینت، فهرمان دا سومه ییا ل سهر خیری شاریای بیته دریژ کرن، و ده ست و پییین وی ب عهردی قه بینه گریدان، شیان سهر و چاقین وی ب ئاسنی سورکری داخ کهن و ب ئاقا که لاندی بسوژن، به لی پا نه شیان دلی وی داگیر بکهن. و ژوه کی فیرعه و نی نوممه تی گوتی: خه به ران بیژه موحه مه دی و خود ایی وی.

وی چو پیّقه نههات دهست وپییین وی دگریدای بوون، له و ده قی خو تری تف کر وسهر وچاقین ئهبوو جههلی پی ته کرن، وئهگه ر دهستین وی هنگی دقه کری بان، دویر نینه وی دهستی خو دابا پاش وشهقه کا وهسا تی وه راندبا سه ری وی هریابا؛ دا به لکی عهقله که ها تبایی! ئهبوو جههلی دهست دا رمه کی و ل پیش چاقین کوری وی وزه لامی وی دربه کی و هسا دانایی رحا وی بلند کره به حه شتی..

وئه قه ئیکهمین بهرپهری خوٚگوریکرنی بوو د دیروٚکا ئیسلامی دا ب دهستی ژنه کا خودان باوهر هاتییه تومارکرن، وئیکهمین مروٚقی ژ ئوممه تا موحهمهدی رحا خوّ پیشکیشی دینی خودی کری سومهییا بوو.

ئەى خودانين بەرىخۇدانا نزم بۆ ژنى قى راستىيى باش بزانن!

نموونەيين بژارە:

ژن ژی -وهکی زه لامی- گاف بوو ئیک ژ مروقین خودی دنیا ب ههمی خوشییین خو قه نهشیت پی بهستی ل دلی وی بکهت، یان ئیکا هند ژی چی کهت کو ئهو کهسه کی دی ژبلی خودی ببینت..

گهلهک ژن ههنه ئهم دبینین ژبهر کیم باوهرییا وان گافا مالخوّیی وان دمرت، ئهو ژههمی دلی خوّهزر دکهن کو ئیّدی خلاس دهرگههی پزقی ل وان هاتهگرتن، لهو دی بته لاق لاقا وان، بوّ قان توخمه ژنان قان سهرهاتییین کورت دی قهگیرین:

۱- ل سهر دەمى پىغەمبەرى -سلاف لى بىن- دەمى موسلمان ژ غەزايەكى زۋرىن، ژنكەكا موسلمان چوو بەراھىيا لەشكەرى پىسارا زەلامى خۆ كر كانى يى ب سلامەت يان نە؟ گاڤا زانى يى شەھىد بووى، ھندەك ژنكان -ھەر وەكى بۆ جەرباندن- گۆتى: ئەڤە مالخۆيى مالا تە چوو، كى دى تە ب خودان كەت؟

ژنکن گۆته وان: ب خودی من ئهو نهنیاسییه (رازق) من ئهو یی نیاسی خورا. یه عنی: ئهوی رزق ددا مه نه ئهو بوو، خودی بوو، وئهگهر ئهو مر وچوو خودی یی مای ونامرت ﴿ وَفِی ٱلسَّمَآءِ رِزْقُکُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿ وَفِی ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُ لَكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿ وَفِی ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُ لَكُمُ مِّ مَاى ونامرت ﴿ وَفِی ٱلسَّمَآءِ رِزْقُکُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿ وَفِی السَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُ لَكُمُ مِّ مِّ مُنْ مِنْ فَرِيه باوه ریبه کا موکم هه یه کو ئهوی رزقی دده تب تنی خودید، ونه که سی دیبه، له و ئه و قه تن خه ما رزقی ناخین.

۲- (حاته من ئه صهم) ناڤه کن گهشه ل عه سمانی زوهدی، ونیزیکه بینژین ئه و وزوهد د دیرو کا ئیسلامی دا دو پهیڤن بو ئیک رامانی.. ئه شی حاته می ساله کی

کره دلی خو بچته حهجی، ودهمی وی ئه داخوازا خو بو خهلکی مالا خو قهگیّرای وان گوتی: چوونا حهجی ب ههیشان شهدکیّشت وگاشا تو چووی ئهم دی مینینه بی خودان، تو دی مه بو کی هیّلی؟ کچهکا حاتهمی ههبوو ژ بابی خو فیّری زوهدی بووبوو، وی گوت: بهیّلن بلا بچت، رزقی مه د دهستی وی دا نینه.

حاتهم چوو، ههچی تشتی د مال دا ههی عهیالی وی خوار حهتا چو نهمای، ئینا ههمییان گازنده ژ کچکی کرن وگۆتی: ئهگهر تو نهبای بابو نهدچوو، ئه شه ئهم ماینه برسی، کی دی پارییهکی نانی ده ته مه؟

قان گــقتنين وان كچـک تــهنگـاڤ كـر، ئينـا وێ دهسـتين خــق ســهرئــهڤراز كـرن وههوارين خوّ گههاندنه خودێ: يا رهببی! تو من شهرمزار نهكه، تويی رزقی ددهی تــو د ههوارا مـه وهره.

وی روزی میری باژیری د بهر خانیکی وان را بوری، گازی زهلامهکی خو کر: کانی هندهک ناقی بو من ژ قی مالی بینه ئهزی تینیمه. پشتی ئاف بو ئینای، میری پسیارکر: ئه شه مالا کییه؟

هندهکان گۆت: مالا حاتهمی ئهصهمه، میری ناق ودهنگین حاتهمی وزوهدا وی گوه لی بووبوون، قیا سهرا حاتهمی بدهت، وگاڤا قهستا مالی کری زانی حاتهم یی چوویه حهجی وکهس نهمایه چاڤی خوّ بدهته مالا وی، ئینا میری ئهو پارین زیری یین قی ههین ههمی هاڤیتنه بهر عهیالی حاتهمی وگوته ههڤالین خوّ: ههچییی ئهز بقیّم دی وی کهت یا من کری، وان ژی چاڤ ل میری کر وزیرین خوّ دانانه ویری وچوون.

کهیفه کا مهزن بو عهیالی حاته می چیبوو، گافا کچا حاته می نه ف چهنده دیتی کره گری، ده یکا وی گوتی: ته خیره ؟ کچکی گوت: دادی نهز ژ بهر هندی یا دگریم نه فه عهبده ک بوو بهری خو دا مه نهم زهنگین بووین، فیجا پا دی چاوا بت نه گهر خودی بهری خو بده مه ؟

۳- وسهرهاتییا دهیک وبابین عهبدللاهی کوری موباره کی بهری نوکه مه قهگوهاست بوو، وبو مه ئاشکهرا بوو کانی چ زوهد بوو ئهو گههاندییه ئینک، وبو پتر مفال قیری دی دوباره کهینه قه:

موباره ک مروّقه کی ترک بوو، قهده ریّ بوّ وی حه زکر بوو ئه و ببته عهبدی مروّقه کی هه مهدانی یی ده وله مه ند، ئه قی مروّقی بیستانه کی تیر داروبار وخودان به رهه مه هه بوو، له و وی فه رمان ل عهبدی خوّ موباره کی کربوو کو حه رهسییی ل قی بیستانی بگرت.. روّژه کی زه لامی هه مه دانی چوو ناق بیستانی وگوته عهبدی خوّ:

- هنارهکا شرین بوّ من بینه.

ئەو چوو ھنارەك بۆ كر وئينا، گاڤا خودانى ھنار شكاندى وتام كرييى ديت يا ترشه، ئينا ب عيبجزى ڤه گۆتىن:

- من گۆتبوو تە ھنارەكا شرين بۆ من بينه نه يا ترش!

ئەو چوو ھنارەک ژ بنەكا دى كر وبۆ سەييدى خۆ ئينا، پشتى سەييدى تام كرييى ئەو ژى ترش دەركەفت، ئينا لى حەيتاند وگۆتى:

- دیاره تو ترشی وشرینی ژیک جودا ناکهی؟ ئهزی دبیّژمه ته هناره کا شرین.. ئهو چوو هناره کا دی ئینا ئهو ژی ترش دهرکهفت، عهقل د سهری خودانی نهما، گوّتیی:
 - تو نابيْژىيە من مەسەلا تە چيە؟
 - موباره کی ب ئەدەبەكنى زىدەقە گۆتى:
 - ل من نهگره، ب راستی ئهز نزانم کیژ بن یا شرینه وکیژ یا ترشه!
 - زەلامى باوەر نەكر.. گۆتىن:
 - ما ته تام نهکرییه هناران؟
 - وي گـۆت:
- نهخیر.. ته ئهزی دانایمه بهر بیستانی دا حهرهسییی لی بگرم و ته دهستویری نهدایه من کو ژی بخوم.

خودانی بیستانی ژگوتنا وی حیبهتی ما، وچهند روزهکان زیره قانی لی کر دا برانت کانی گوتنا وی بی خودانی برانت کانی گوتنا وی بی راسته یان نه، وپشتی راستییا گوتنا وی بی خودانی بیستانی ئاشکه را بووی ئه و د چاقین وی دا مهزن بوو، وئنیه ته ککره دلی خود. روزه کی چوو ناف بیستانی و ل نک موباره کی روینشت و گوتی:

- من کچهکا ههی گهلهک کهسان یا خواستی، تو بیّری ئهز وی بدهمه کیّ؟ موبارهکی گوّتیّ:
- ل جاهلیه تی بهری خهلکی ل مالبات ومال مهزنان بوو، وجوهییان بهری وان ل زهنگینییی بوو، وفهلان بهری وان ل جوانییی بوو، وبهری ثی توممه تی ل دینی.

زەلامىن ھەممەدانى زۋرى مال وسوحبەتا عەبدى خۆ بۆ ژنكا خۆ ۋەگيرا، وگۆتىن:

- ژ موباره کی پیقه تر کهس ب کیر کچا مه نائیت..

ووی موباره ک ئازاکر وکچا خو داین، وچونکی کوّمبوونا وان بو خودی بوو نهبوو چو تشتین دی، خودی بهرهکهت هاڤیته ڤی کوّمبوونی و (عهبدللاهی کوری موباره کی) بهرههمی څی دارا پیروز بوو..

٤- وکانێ چاوا مروّڤاینییا خودێ ئێکا هند ژ خودانی چێ دکهت کو ئهو -د ڕێکا خودێ دا- ب کهیف خوّ بهاڤێته د ئاگری دا، وهسا ئهو خودانی وه لێ دکهت کو ڤیانا پێغهمبهری ژی -سلاڤ لێ بن- د سهر ههر تشتهکی را ببینت:

ل روّژا ئوحودی ده می ئه و ب سه ری موسلمانان هاتی یا هاتی، کافران کره ده نگ کو وان پیغه مبه ر -سلاف لی بن - یی کوشتی، منافقان ئه ف سوحبه ته گههانده مه دینی، (ئه نه سی کوری مالکی) دبیّرت: روّژا ئه م ژ شه ری ئوحودی زقرین ژنکه کا ئه نصاری هاته به راهییا مه؛ دا پسیارا مروّقیّن خو بکه ت، وگافا وی زانی کو باب وکور وبرا وزه لامی وی هه می یین هاتینه شه هید کرن وی گوت: بیّژنه من حالی ییغه مبه ری چیه ؟

هنده کان گۆتى: يى باشە ئەقەيە د گەل مە.

وی گۆت: کانی نیشا من بدهن.. وگاڤا هاتییه راستا پیخهمبهری -سلاڤ لی بن- گۆتی: ئهز ب دایباب قه گۆری ته بم ئهی پیخهمبهری خودی! پشتی ته ههر موصیبهته کا ههبت یا سڤکه، هندی تو یی ساخ بی ئهز خهما تشته کی ناخوّم.

0- ودقیّت ژبیر نه کهین کو ههر ل روّژا ئوحودی ده می ته نگافی ل سهر موسلمانان دژوار بووی، وگه له ک خودان باوهر هژیاین وسه ریّن ریّکا ل بهر به رزه بووین، وهنده کا شیریّن خوّ داناین وگوتین: ما شه رکرنا مه بوّچیه ماده م پیغه مبهر اسلاف لی بن- هاته کوشتین؟ هنگی کته کا کیّم ژخودان باوه ران کو ب تبلیّن ده ستی دهاتنه هژمارتن ل سنگی شهری بوون و ل دوّریّن پیغه مبهری بووبوونه مهتاله کی پیلایی دا چو نه خوّشی نه گههنی، ئیّک ژوان (نوسه یبایا کچا که عبی نه نمناری) بوو، ئه وال وی روّژی سیزده برین که فتینه له شی.. (نوسه یبایی) ل مهیدانا شهری کوری خوّ عه بدللاه دیت یی برینداره و خوین یا ژبرینا وی دزیّت، ب نک څه چوو برینا وی گریّدا وگوّتی رابه شهری بکه!

7- هندا کچا عوتبهی ئهوا ل روّژا ئوحودی دهمی دیتی شکهستن کهفته ناف ریّزین لهشکهری قورهیشییان پاشپاشکی ره قی وقیّژی وهاواریّن وی وهه قالیّن وی دگههشتنه عهسمانی، پشتی مروّقاینییا خودی هلبژارتی وهاتییه د ئیسلامی دا د گهل لهشکهری موسلمانان چوو شهری یهرمووکی، گافا وی دیتی شهر دژوار بوو وکوشتنه کا مهزن کهفته ناف ریّزیّن موسلمانان، داری خیفهتی هلکیّشا وگوته هه قالیّن خو ژ ژنکین موسلمانان ئهویّن ل پشت لهشکهری: وهرن دا دهه وارا موسلمانان بچین..

ب ستوينا خيڤهتيّ!!

ژن وعیبادهت وترسا ژ خودی:

مروّقیّن خودی -وه کی گهله ک جاران مه گوتی- ههر تشته کی دنیایی دهمی نهو دبینن بیّهنا مرنی ژی سه ح دکهن. (یهزیدی رهقاشی) دبیّرث: ((ئهگهر ته پی

خوّش بت بهری خوّ بده یه خوّشییین دنیایی، وهره دا بوّ ته بیّژم: د گهل جهنازهکی دهرکه قه نهها دنیا ههمی نهوه، وههر گاث قهبرهکی د گهل خوّ هلگره، نه ناخا وی، هزرا وی..)).

۱- (عمفیرا) ژنه کا خودیناس بوو، هند عیباده ت دکر خهلکی ناقی وی کربوو (عمفیرا عیباده تکهر)، روّژه کی هنده ک مروّقان گوّتی: دوعایان بو مه ژخودی بکه، وی گوّت: ئهگهر گونه هکار لال ببان پیرا ههوه ههر نهدشیا باخقت، بهلی پا خودی خودانی قمنجییان ئهمری مه گونه هکاران کرییه کو دوعایان ژی بکهین، خودی جهی ههوه بکه ته به حمه و مرنی قه ت ژبیرا ههوه نهبه ت!

دبیّژن: جاره کی برازایه کی (عهفیرایی) ژسهفهره کی زقری، هنده کی چوونه نک دا مزگینییی بده نی، وی کره گری، وان ب مهنده هوّشی قه گوّتی: ئه قروّ روّ ژا که یف وخوّشییه قیّجا ئه قه چ گرییه؟ وی گوّت: ئه زب خودی که مه هندی بیرا ئاخره تی د دلی من دا هه بت که یف جهی خوّل نک من نابینت، ها تنا برازایی من بیرا من ل وی روّژی ئینا ده می ئه م بو نک خودی دئیینه برن، قیّجا وی روّژی یی ب که یف ویی ب خه م ژیک جودا دبن.

 ۳- (حمبیبی عمجهمی) ژی ژنهک همبوو ب شهقی بر کرنا عیباده تی ئه و هشیار دکر ودگزتی: رابه، شه ف برری، ورینکه کا دویر یا ل به را ته همی، زاده کی کیم ته یی همی، وکاروانییا به ری مه یا راکری وئه مین هیلاین..

2- روزه کن ژنکه که هاته مالا ئیمام ئه حمه دی و دو پسیار ژی کرن، گوتی: ئه زرنکه کم ته شی دریسم، هنده که جاران ب شه قی چرایی من شه دمرت ئه زل به رتاشه هه یقی ته قنی خو دریسم، ئه ری روزا د دویش را ده می ئه زته قنی خو دبه مه بازاری دا بفروشم ما ئه زبیژمه بکری ئه قه ل به رچرایی من یی چیکری و ئه قه ل به رتاشه هه یقی ؟

ئیمامی گۆتى: ئەگەر ل نک تە جوداھىيەک د ناڤبەرا ھەردو تەڤنان دا ھەبت دڤيت بۆ ديار بكەي.

وی گۆت: ئەی ئىمام! ئەگەر مرۆقى نساخ بنالت ما ئەقە دى بتە گازندە ژ خودى؟

ئیمامی گۆت: هیڤییا من ئهوه ئهو ببته گازنده بۆ خودێ نه گازنده ژ خودێ.. پشتی ئهو ژنک ژ مالا ئیمامی دهرکهفتی ئیمامی گۆته کوڕێ خۆ: من گوه لێ نهبوویه مروّڤهک ڤان ڕهنگه پسیاران بکهت، کانێ ب دویڤ ڤێ ژنکێ دا ههڕه وبزانه کانێ دی چته کیژ مالێ..

عەبدللاھى كورى ئىمامى دېيىژت: ئەز ب دويىڭ دا چووم مىن دىت ئەو چوو مالا (بشر ئەلحافى) مىن پسيارا وى كر، گۆتىن: ئەو خويشكا بشرىيە، گاڤا ئەز زڤرىمە نك بابى خۆ ومىن گۆتىيىن: ئەو خويشكا بشرى بوو، وى گۆت: مىن دزانى ئەڭ ژنە دڤيت خويشكا بشرى بىت.. وئەڤە ئەو بوو يا بشرى دگۆت: مىن زوھد يا بۆخ ژى گرتى.

فاطمایا کچا عەبدلمەلکی خاتوینا بنەمالا (ئومەیبە)ی

باژیّپێ دیمهشقێ، پایتهختا حوکمدارییا بنهمالا (ئومهییه)ی، ل پوّژا ئهینییێ دههی ههیڤا صهفهرێ ژ سالا نوّت ونههێ مشهختی، د حالهتهکێ نه یێ طهبیعی دا دژیا، ل بهر سنگێ مزگهفتا مهزن ئهوا دکهفته نیڤا باژیّپی وپشتی هنگی ب ناڤێ (جامعا ئهمهوی) هاتییه نیاسین، قهرهبالغهکا مهزن ههبوو، زهلامیّن دهولهتێ ومیریّن بنهمالا خهلیفهی ژ برا وبرازا وپسمامیّن وی ههمی تیّک دهاتن وتیّک دچوون، پشتی ل باژیّپی بهلاڤبووی کو سولهیمانیێ کوپێ عهبدلمهلکی خهلیفێ ئهمهوی یێ حهفتێ یێ نساخه، نیّزیکه باژیّپ ژ حهرهکێ وهاتن وچوونێ یی څالا بت، چونکی حهرهکا باژیّپی ههمی کهفتبوو حهوش وبهر دهری (قهسرا کهسک) ئهوا دکهفته بهر قیبلا جامعا ئهمهوی، کوّچکا قهسرێ یا تـژی ئهمیر وقائدیّن ئهوا دکهفته بهر قیبلا جامعا ئهمهوی، کوّچکا قهسرێ یا تـژی ئهمیر وقائدیّن لهشکهری وزهلامیّن دهولهتێ بوو، ههر ئیّک ل جههکی یێ پوینشتی بوو وگوهێ وی له دهرێ وێ مهزهلیێ بوو یا خهلیفه تیّقه کانیێ چ دهنگ وباسیّن نوی دێ ژێ ئیّن، چونکی دیعایهتهک ب دزی ڤه دهاته بهلاڤکرن کو خهلیفه یێ د سهکهراتێ دا.

ل لایتی دی یتی قهسری ژی، ل جهتی ژنکان، هژمارهکا نه یا کیم ژ ژنگین بنه مالا (ئومهییه)ی کوّم بووبوون، وگوهی وان ژی ل سهر دهنگ وباسیّن نوی ییّن خهلیفهی بوون، وان وهسا د خوّ دئینا دهر کو ئهو ب خهمن ژ بهر خهلیفهی وترسن ئهو ژ قتی نهخوّشییا خوّ رانهبت، وئهو ب خوّ گهلهک ژ وان د دل دا حهز دکر خهلیفه زوی بمرت ب شهرته کی ئهگهر هات وخیلافه ت پشتی وی یا زهلامی وی بت، دا ئهو ببته خاتوینا قهسرا کهسک ئهوا ههر خهلیفه کی نوی یتی (بهیعا) وی بیّته کرن مالا

خوّ دئینتی، وژنکا وی دبته خاتوینا قی قهسری ئهوا گهلهک کهس خهونان پیّقه دبینن.

بیّ دهنگییی مهزهلکا خهلیفهی د ناف خوّ دا پیّچا بوو، خهلیفهی ئهوی ل سهر تهختی دریژکری پشتی ئیشا وی گران بووی هنارته ب دویف زانایی مهزن (رجائی کوری حمیوه)ی را، کو ئیّک ژ زاناییّن تابعییان ییّن مهزن بوو وههر جار خهلیفهی پسیاریّن خوّ ب وی دکرن، و پشتی ئهف زانایه هاتی خهلیفهی ئهمر کر وی ورهجائی بهینلنه ب تنیّ د گهل ئیّک، و ژ دهرفهی مهزه لا خهلیفهی گهلهک کهس ههبوون دلیّن وان ب لهز خوّ دقوتان، چونکی حهتا وی دهمی خهلیفهی کهسهک نهکربوو (ولی العهد) بوو خوّ پشتی وی ببته خهلیفه، لهو ههر ئیّکی ژ برا و پسمامیّن وی د دل دا دگرّت: بهلکی ئهو من بکهته خهلیفه!

گافا ئیش ل خەلیفهی دژوار بوویی خهلیفهی فیا کوپێ خو ئهییووبی ئهوێ هیشتا بالغ نهبووی بکهته خهلیفه ل شوینا خو، وکیتابهک ژی ب فی چهندێ نقیسی، ئینا رهجائی گوتێ: ئهی (أمیر المؤمنین) تشتێ خهلیفهی د قهبرێ وی دا دپارێزت ئهوه ئهو مروٚقهکێ چاک ل جهی خو بدانت، گافا وی ئهڤ ئاخفتنه گوه لیێ بووی زانی ئهو یێ چ دبێژت، لهو کاغهزا خو دړاند، پاشی گوتێ: پا تو چ دبێژی بو کوپێ من یێ دی داوودی؟ رهجائی گوتێ: ئهو یێ چوویه قهسطهنطینییێ وتو نزانی کانێ دێ زڤرټ یان نه، خهلیفهی گوت: پا تو چ دبێژی بو عومهرێ کوپێ عمبدلعهزیزی؟ وی گوت: هندی ئهز وی دنیاسم ئهو مروٚقهکێ باشه.. خهلیفهی گوتێ: تو راست دبیژی، بهلێ ئهگهر ئهز وی دنیاسم ئهو مروٚقهکێ باشه.. خهلیفهی فتنهکێ دێ کهن، وبهلا خو ژ وی ڤهناکهن وهسا تێ نهبت ئهز ب وی شهرتی وی بدانمه جهێ خو کوپێن عهبدلمهلکی بندامه جهێ خو کو پشتی وی ئینک ژ کوپێن عهبدلمهلکی ببته خهلیفه.. رهجائی بدانمه جهێ خو کو پشتی وی ئینک ژ کوپێن عهبدلمهلکی ببته خهلیفه.. رهجائی

خەلىفەى سولەيمانى كورى عەبدلمەلكى كىتابەك ب قى چەندى نقىسى وختم كر وئەو گرت وجابا زەلامىن بنەمالا خۆ ھنارت وھەمى كۆمكرن، وعەھد ژوان

وهرگرت کو ئهو بهیعی بدهنه وی یی وی نافی وی د کیتابا خو دا نقیسی و ل سهر ب خیلاف نهچن، ووان عههد دایی، وخهلیفهی گوته (رهجائی): بلا کیتاب ل نک ته بت، وتو وی نیشا کهسی نهده هندی ئهزی ساخ بم.

حیّبهتییا زه لامیّن بنه مالا (ئومهییه)ی زیده تر لیّ هات پشتی وان ئه ق ته صهروفا خهلیفهی دیتی، وخوزییا ههر ئیّک ژ وان ئه و بوو ئه و برانت کانی چ د کیتابا خهلیفهی دا ههیه، عومهری کوری عهبدلعه زیزی خو گههانده زانایی نافدار رهجائی کوری حمیوه ی وگوتی: بابی مقدامی، تو باش دزانی کو سولهیمان گهله ک حهز ژ من دکهت، وئه و ئحترامه کا زیّده ل من دگرت، فیّجا ئهگه ر تو بزانی کو وی خیلافهت یا دایه من بیّژه من هیّشتا ئه وی ساخ دا ئه ز بچم بیژهی من عهفی که ت خیلافهت یا دایه من بیّژه من هیّشتا ئه وی ساخ دا ئه ز بچم بیژهی من عهفی که ثو قی چهندی، چونکی ئهگهر ئه و مر ئیّدی فایده ناکه ت، رهجائی گوتی: ب خودی حمرفه کی ئه ز بو ته نابیّژم، ئینا عومه ر ب عیّجزی ژ نک وی ده رکه فت، پشتی حمرفه کی ئه ز بو ته نابیّژم، ئینا عومه ر ب عیّجزی ژ نک وی ده رکه فت، پشتی هنگی هشامی کوری عهبدلمه لکی ها ته نک رهجائی و گوتی: بیّژه من کانی سولهیمانی کی دانایه جهی خوّ، ئهگهر ئه ز بم دا خوّ بیّ ده نگ بکهم، وئهگهر ئه ز نه بم دا بزانم دی چ کهم، رهجائی چ بوّ وی ژی نهگوت، ئینا ئه وی ده ستین خوّ نهبم دا بزانم دی چ کهم، رهجائی چ بوّ وی ژی نهگوت، ئینا ئه وی ده ستین خوّ نهبه دا بین و گوت: دی کی بت ئهگهر ئه ز نه به؟!

ل رەخى ژنكان ژى ژ قەسرى عەينى حىبەتىيى ھەبوو، ژنكەكا خودان جوانى وھەيبەت ل رەخى دىوانى يا روينشتى بوو، كەسى پويتەيەكى تايبەت نەددايى، چونكى ھزر ھەمى بۆ ھندى دچوون كو ھەر چاوا بت خاتوينا قەسرى يا پاشەرۆژى ئەو نابت، راستە ئەو كچا عەبدلمەلكىيە وخويشكا سولەيمانىيە، بەلى زەلامى وى (عومەر) نە كورى خەلىفەيە ونە برايى وييە، وعەدەتى خەلىفىن ئەمەوى ئەو نەبوويە ئىك ژ وان كور وبرا ھەبن رابت پسمامەكى خۆ بكەتە (ولى العهد) بۆ خۆ، (فاطمايا كچا عەبدلمەلكى) ب خۆ ژى چو طەمەعى د ھندى نەبوو ئەو خاتوينا ئىكى بت ل قەسرى يان نە، مادەم ئەو د چاقىن پسمامى خۆ عومەرى دا خاتوينا ئىكى بى رەھەچى تشتى وى دىۋىت يى ژى كىنىم نىنە، وصەدمە بى ژنكىن دىوانى ئىكىنىد، وھەچى تشتى وى دىۋىت يى ژى كىنىم نىنە، وصەدمە بى رئىكىن دىوانى

ههمییان چیبوو ده می خهبهر ژ لایی مهجلسا زهلامان قه هاتی کو خهلیفه مر، بهلی صهدمه یا مرنا خهلیفهی نهبوو، چونکی ئهو تشته کی موته وقع بوو، بهلی ئهو ژبه بهر هندی بوو ده می وان زانی کو خهلیفهی پسمامی خو عومه ریی دانیه جهی خو، و ب ره نگه کی نه یی ئیکسه رعه هدا ژ کورین خو وبرایین خو وه رگرتی کو ئهو بهیعی بده نه عومه ری، وچه ند ده لیقه یه کین کورت بوون ره خی دیوانی ئهوی فاطما لی بوو سه ری دیوانی، چونکی هه رجهه کی مروقه کی مهزن لی بت ئه وه سه ری دیوانی و ده می دیوانی به نهوه سه ری دیوانی و ده می دیوانی و دیوانی نهمیران شهمان دا ریک بو ژنکا خهلیفی نوی دیوانی! و ده می دیوان شه ره فی ژنکین ئهمیران شهمان دا ریک بو ژنکا خهلیفی نوی بیته شه کرن، و هوین چ دبیژن بو وی ژنکی ئهوا ژ نشکه کی شه خو ببینت کابانییا زه لامه کی وهسایی بگره ل روزهه لاتی وحه تا تو دگه هییه وه لاتی موریتانیا و ئسپانیا؟ فاطما زشری قهسرا خو و چاشی وی مال زه لامی وی کانی که نگی دی ئیت دا فهرمانی بده ت مالا وی بو (الدار الخضراء) قهسرا خهلیفان بیته شه گوهاستن، ئه و فهرمانی بده تا توینین به مالا وی بو (الدار الخضراء) قهسرا خهلیفان بیته شه گوهاستن، ئه و خهی خاتوینین به مالا (ائومهیه)ی هه مییان به رلین.

و ل قیری مه نه قیت ب دریری به حسی عومه ری بکه ین، وکانی ئه و کییه، چونگی به ری نوکه مه ئه قیده پهنده ئاشکه را کرییه، به لی مه دقیت بیرین: گاقا زانایی تابعییان (ره جائی کوری حهیوه ی) کیتابا خهلیفه ی پشتی مرنا وی بو زه لامین بنه مالا (ئومه ییه) ی خواندی و گه هشتییه ناقی عومه ری، سه روبه رهاته وه رگیران و (صه دمه) بو گه له کان چیبوو هشامی کوری عه بدلمه لکی رابوو قه و گوت: ئه م قه ت به یعی ناده ینی چاوا خیلافه ت ژ مالا مه ده رکه قت، ره جائی گوتی: بخودی تو ژ به یعا خو لیقه ببی سه ری ته دی ژ سه رقالبی ته راکه اورابه هه په ده ستی .. هنگی ئه و مه جبوور بوو به یعه دا عومه ری، و ده ستی وی گرت وبره سه رمین به روگوت: ماده م ئه ق شوله ژ ده ستین کورین عه بدلمه لکی ده رکه فت (انا لله وانا الیه راجعون)، عومه ری و موت به لی ماده م ئه و گه هشته من (انا لله وانا الیه راجعون)، پاشی عومه ری ده ست ب ئاخفتنی کر وگوت: گه لی مروقان هوین هه می

دزانن ئە بەلايە بىتى داخوازا من كەفتە د ستويى من دا، وكەسى بۆ قى چەندى نە رەئىا من ونە رەئىا چو موسلمانان ژى وەرنەگرتىيە، ژ بەر قى چەندى من ھوين ئازا كرن كو ژ بەيعا خۆ لىقە ببن، ومن ئەت كارە نەقىت، قىجا كانى ھەوە كى دقىت وى بۆ خۆ ھلىرىن.

گاڤا خەلكى ئەڭ چەندە ژى دىتى ھەمىيان ب ئىك دەنگ گازى كر: مە تو ھلبژارتى، و ژ تە پىڭەتر مە كەس نەڤىت.

عومهر وفاطما:

ئهو سن روّژ بوو فاطمایی زهلامی خوّ نهدیتی، چونکی ئهو ب سهروبهری قهشارتنا خهلیفهی قه یی موژیل بوو، ژبلی کو ئهو بووبوو زهلامی ئیّکی د دهوله تی وکار ههمی که تبوونه سهر ملی وی، گافا فاطمایی سهروبهری وی دیتی دا بیّژی ئهفه سی ساله وی ئهو نهدیتییه هند ها تبوو گوهوّرین، عومهر ئهوی بهری وی وپشتی وی بینا خوّش دفری وه کی پیره میّره کی حهفتی سالی لی ها تبوو، گافا عومه ر به ژور کهفتی دبیّرن: دهنگی گرییی ب سهر مالی کهفت .. بهلی دهنگی گرییی، و ئهگهر نه عومه و وفاطما بانه دا دهنگی تلیلیان بلند بت، وشهربهت و بهقلاوه دا ئیّنه گیران!

عومهری گۆته ژنکا خۆ: ئهی فاطما تو یا دبینی بارهکی چهندی گران کهفته سهر ملیّن من، پسیارا قی ئوممهتی ههمییی دی ژ من ئیتهکرن، وحهتا ئهز حهقی وان ب دورستی ژ سهر خو راکهم وهختی من ههمی دی ب وان قه چت، وئهز دترسم ئهز هند موژیل ببم قیّجا ئهز سستییی د حهقی ته دا بکهم، و د قی دنیایی دا کهسهک من وهکی ته نهقیّت، بهلی من نهقیّت ئهز زولمی ل ته بکهم، قیّجا ئهگهر تو تهحهممولا وی رهنگی ژبانی نهکهی یی من بو خو هلبژارتی و ته دل د دنیایی ههبت، ئهز دی ته فریّکهمه مالا بابی ته..

فاطمايي گۆتى: وتو دى چ كەي؟

عومهری گۆتى: ئە ھەمى مال وپارەيى بنەمالا تە كۆمكرى ھەمى مالى ئوممەتىيە، ب تەعدايى ژوان يى ھاتىيە ستاندن، ومىن ل بەرە ئەز وى مالى ھەمىيى بۆ خودانان بز ۋرىنمە قە، وئەز دى ژخۆ دەست پى كەم، ھەچى مالى مىن ھەى دى ز قرىنمە (بىت المال) ئ ئەو پارەيا عەردى نەبت يا مىن كەدا دەستى خۆكرى وى ب تنى دى ھىلم دا پى بژيم..

فاطمايي گۆتى: بۆچى؟

وى گۆت: من نەفسەكا (طەمووح) يا ھەى ھەر تشتەكى ئەز گەھشتىمى دلى منى چوو تشتەكى منى چوو تشتەكى بلندتر، دەمى خىلافەت گەھشتىيە من دلى من چوو تشتەكى بلندتر كو بەحەشتە.

وگاڤا گۆتىنە عومەرى مالا خۆ بىنە (قەسرا كەسك) جهى خەلىفان وى گۆت: نه ل پشتا مزگەفتى -جامعا ئەمەوى ل نىزىكى قەبرى صەلاحەددىنى نوكە-خانىكەك منى ھەى دى ل وىرى بم.. يەعنى: ئەو قەسرا بەرى ھنگى ئەو تىقە ئەو ژى ھىلا، وچوو د وى خانىكى قە يى ل سەر وى پارچەيا عەردى ھاتىيە ئاڤاكرن يا وى ب كەدا دەستى خۆ كرى.

ههلویستی فاطمایی دی چ بت کچا خهلیفهی، وخویشکا چار خهلیفان، ئهوا ههر ژ زارو کینییا خو د ناف زیر وزینه تان دا مهزن بووی، وبابی وی ئه و ب نازداری مهزنکری، ئه شرو پشتی زه لامی وی بوویه خهلیفه ووی هزرکری هنده دنیا ههمی که فته د دهستان دا، ئه شرو زه لامی وی داخوازه کا غهریب یی ژی دکه ت .. خو ئه و پستکا د ستویی ته ژی ئه وا بابی ته ب دیاری دایه ته، ئه و ژی بی حهق ژ مالی ئوممه تی یا هاتیه راکرن، دقیت وی ژی بز شرینیه (بیت المال)ی..

ئیک ژ دو ریّکا ل بهر خاتوینا بنه مالا (ئومهییه)ی هه بوو: یان دنیایی هلبژیرت وزیّ وزینه ت وخوّشییی، یان: مالا خهلیفی نوی ئهوی کرییه دلی خوّ بیرا خهلکی جاره کا دی ل (سیره تا باپیری خوّ عومه ریّ بیّکیّ) بینته قه، وی چ کر؟

گۆتى: ئەى (أمير المؤمنين) وى بكه يا تە دقیّت، ئەزا د گەل تە، وئەز ب خودى كەم ئەز يا وەسا نابم ل بەرفرەھييى ھەقالىنىيا تە بكەم، و ل دەمىي تەنگاڤييى تە بهيلمه ب تنى، ئەزا رازىمە ب تشتى تو پى رازى بى.. وفاطمايى زىر وزينەتا خۆ ژ بەر خۆ كر، وكرە د دەستى خەلىفەى دا، دا ل خزينا دەولەتى بىۋرىنتەۋە.

هندهك سهرهاتي ژ ژينا فاطمايي:

وحه تا هوین حالی فاطمایی یی نوی بزانن، ل قیری ب تنی دو سی سهرهاتییین کورت ژ ژینا وی یا نوی دی بو ههوه قه گیرم، ژینا وی یا نوی پشتی بوویه خاتوینا ئیکی د وی دهولهتی دا یا نیقا عهردی ل وی دهمی قه گرتی: روژه کی ژنکه کا هه ژار ژ مصری ها تبوو پسیارا قه سرا خهلیفه ی کر، هنده کان گوتی: هه په فلان جهی مالا وی یا ل ویری، وبه ری وی پشتا مزگه فتی، گافا ئه و چوویه وی جهی خانیکه کی بچویک دیت، وی هزر کر ئه وان مروقان ترانه بو خویین پی کرین، چوو به ر ده رگه هی و پشتی ب ژور که فتی ژنکه که دیت ل سهر دوشه که کا پنیکری یا روینشتییه وهنده کی جلکین که قن یین ل به ر، یا ته قنی چی دکه ت، و ب په خ وی قه خهلیفه یه ئه و مهنده هوش بوو، فاطمایی گوتی: ته خیره تو هنده یا حیبه تی، وی گوتی: ئه زا را حالی ته مهنده هووشم تو ژنکا (أمیر المؤمنین)ی چاوا تو یا ب قی سهروبه ری یی ل نک فی زه لامی؟ فاطما گرنژی وگوتی: نی نه ف زه لامی دهستین سهروبه ری ی ل نک فی زه لامی؟ فاطما گرنژی وگوتی: نی نه ف زه لامی ده ستین سهروبه ری ی ل نک فی زه لامی؟ فاطما گرنژی وگوتی: نی نه ف زه لامی ده ستین ده تقنی را نه وه (أمیر المؤمنین).

وهوین پسیارا حیبهتی ومهندههووشییا وی ژنکی نهکهن کانی چهند زیدهتر لی هات.

وجاره کا عومه رنساخ بوو، پسمامی وی (مهسلهمه یی کوری عه بدلمه لکی) هات سه را بده ت، دیت جلکه کی قریری یی د به رئینا گوته خویشکا خو فاطمایی: ئه ث کراسی د به ر (أمیر المؤمنین)ی یی قریریه ژبه ربکه ن و بو بشون، وی گوت:

باشه، رقرژا د دویش هات مهسلهمه جاره کا دی هات ودیت ههر ئهو کراس یی دبهر خهلیفه ی، ئینا ب عیّجزی شه گزته خویشکا خو فاطمایی: ما من نهگوتبوو ته کراسی خهلیفه ی بشون شهرمه خهلک یی دئیته نک؟ فاطمایی گوتی: ب خودی ژ وی کراسی پیقه تر وی چو کراس نینن!

وعومهری خلمه تکاره کی ب تنی هه بوو، کوره جحید له ک بوو، روزه کی ده می سفرا خوارنی هاتیه دانان، به ری خو دایی نیسکه، ئینا ب عیجزی قه گوت: نیسک، نیسک، ما دی ههرو نیسکی خووین؟ فاطمایی گوتی: کوری من! ئه قه خوارنا (أمیر المؤمنین)یه.

وروّژه کێ دلێ (أمیر المؤمنین)ی چوو تری، ئینا چوو مال گوته ژنکا خوّ فاطمایێ: چو دهرههم ته نینن ئهم هنده ک تری بو خوّ پێ بکرین؟ فاطمایێ گوّتێ: تو (أمیر المؤمنین)ی وته دهرههمه ک نینه تری بوّ خوّ پێ بکری؟ عومهری گوّتێ: ما ئه ز چ بکهم ئه و پارێن من ههین تێرا من ناکهن، به لێ صهبرا ل سهر ڤێ چێتره ژ ئاگرێ جههنهمێ.

وعومهری ههڤالهکێ چاک ههبوو، ڕۆژهکێ عومهری گۆتێ: شڤێدی ههمییێ ئهز نهنڤستیمه، من هزرا خو د قهبری دا دکر، وی زهلامی گوت: پا تو چ دبێژی ئهگهر پشتی سێ ڕوٚژان تو بچی قهبری ڤهکهی وبهرێ خو بدهیه حالیێ خودانێ وی پشتی گوٚشتێ وی دحهلیێت وکرم بهرددهنێ، وئهو ئهو بوو ییێ جلکێن تازه دکرنه بهر خوٚ وبێنێن خوٚش ل خوٚ دکرن؟ گاڨا وی ئهڨ ئاخفتنه گوٚتی: عومهری هند کره گری حهتا دلگرتی بووی، ئینا فاطمایێ گوٚته ئێکی: کانێ ڨی زهلامی دهربێخن، پشتی ئهو زهلام دهرکهفتی فاطما چوو ژوٚر وئاڨ ل سهر وچاڨان کر حهتا هشیار بووی، گاڨا عومهری چاڤێن خوٚ ڤهکرین دیت فاطما یا ل هنداڤ سهری دکهته گری، گوٚتێ: بار عو بوّچی دکهیه گری؟ وێ گوٚت: بیرا من ل مرنا ته هات دهمیێ تـو ژ دنیایێ بار دکهی ودچی بهرانبهر خودێ ڕادوهستی حالیێ ته دێ چ بت، ڤێجا گرییا من هات.

هیّشتا ئه و یی ساخ فاطمایی ل سه ر دکره گری، وپشتی ئه و مری وی هند ل سه ر کره گری حهتا چاقیّن وی کول بووین.. روّژه کی برایی وی هشام خهلیفی نوی، وبرایی وی یی دی مهسلهمه هاتنه نک وی دکره گری، گوتنی: ته چ دقیّت ئهم دحازرین، وی گوت: گرییا من نه ژ به ر ماله کی یان نعمه ته کییه، گرییا من ژ به ر سه رهاتییه کا وییه نوکه هاته بیرا من، وان گوتی: کیژ سه رهاتییی ؟

گوّت: شه قه کی وی نقیر دکر، ده می گه هشتییه قی تایه تی: ﴿ یَوْمَ یَکُونُ النَّاسُ كَالْفُوسِ ﴿ یَوْمَ یَکُونُ الْجِبَالُ كَالَّعِهْنِ الْمَنفُوسِ ﴾ ده نگه ک ژی ده رکه ت من هزرکر مر، وهنگی نه و رابوو حه تا من گازی کریی دا رابته نقیرا سیندی.

وگاڤا برایی وی یهزید بوویه خهلیفه زیّرِ وزینهتیّن وی ژ (بیت المال) ئینانه دهر وگوّتیّ: ئهڤه مالیّ تهیه، وی گوّت: ببهن، من چو ههوجهیی پیّ نینه، ئهز ژ وان نابم ییّن ب ساخییا وی گوهدارییا وی کری وپشتی مرنا وی بیّ ئهمرییا وی دکهن.

وئهگهر بیّرن: د پشت ههر زهلامه کی مهزن را ژنکه کا مهزن ههیه، د پشت عومهری کوری عهبدلعه زیزی را دوّتماما وی فاطما کچا عهبدلمه لکی ههیه..

ودا حالی دنیایی باش بو مه ناشکه را ببت، ل دویماهییی گوهدارییا ثی گوته گوتنی بکهن: خهلیفی عهبباسی (ئهبوو جهعفه ری مهنصوور) روّژه کی گوته عهبدر ره حمانی نه قیچ کی نهبوو به کری: شیره ته کی ل من بکه، وی گوت: روّژا عومه ری کوری عهبدلعه زیزی مری مالی وی لیّک قه کر ههر کوره کی وی نوّزده ده رههم گههشتنی، وروّژا هشامی کوری عهبد لمه لکی مری مالی وی لیّک قه کر هه رکوره کی وی سالی وی لیّک قه کر کوره کی وی هزار هزار (یهعنی: ملیوون) گههشتنی، ومن ب چاقین خوّ دیت کوره کی عومه ری روّژه کی باری سهد ده واران مال کره خیر د ریّکا خودی دا، خودی هند دایی، ومن دیت کوره کی هشامی خهلکی خیر ددانی..

ژڤان خودێيه!

ل سهری دهمی مه دهست پی کری مه گوت بوو: مروقین خودی د دنیایی دا د گهشته کی دا دژین، ژنک خودی دهست پی دکهن وبو نک خودی دونیا ب ههمی خوشی ونهخوشیین خو قه نهشیت بهری وان ژئارمانجی وهرگیرت..

د دنیایی دا دژین، بهلی یی وان ببینت دی هزر کهت ئهو نه د دنیایی دانه، گهشاتییا دنیایی چاڤان ل وان تاری ناکهت، گاڤا جاره کی دنیا کهفته ریّکا وان، یان دنیایی خوّ خهملاند وخوّ نیشا وان دا ئهو پشتا خوّ دده نی ودهستان ژی دشوّن، مانی مهتهلا وان ودنیایی -وه کی د حهدیسه کی دا هاتی - وه کی مهتهلا وی ریّقنگییه یی ل غهریبییان قهستا بن داره کا خوّش وهوین دکهت، پاشی رادبت ژی بار دکهت ودچت قهستا واری خوّ دکهت، ئهری ما ژ عهقلدارییییه ئهو ژ بهر خوّشییا سیبهرا قی داری واری خوّ یی دورست ژ بیر بکهت؟

مروّقیّن خودی وه کی مه مروّقن، ب وی کهیفخوّش دبن یا مروّق پی کهیفخوّش دبن یا مروّق پی کهیفخوّش دبت، و ب وی دئیّشن یا مروّق پی دئیّشت، بهلی تشتی زیّده یی ل نک وان ههی نهوه نهو دژین نه بوّ ژیانی چونکی ژیانی پیّتقی ب وان ههیه، وئه قتشته ل نک ههمی کهسان نینه.

مروّقیّن خودی گاڤا دمرن عهرد وعهسمان، خودان رح وهشکاتی بوّ دگرین وژی خهریب دبن.. چهند سهرهاتییهکا عهجیّبه وان د گهل ڤی ژینی ههی، روّژه کی ئیّکی گوّته (ئووهیسی قهرهنی): تو وزهمان د گهل ئیّک دچاوانن؟

وی گۆت: ((ما دی زهمان یی چاوا بن د گهل وی زهلامی یی ئهگهر لی بوو سپیده نزانت کانی دی لی بته ئیثار یان نه، وئهگهر لی بوو ئیثار نزانت کانی دی

لى بتە ئىقار يان نە، وكانى مزگىنى ب بەحەشتى دى بو وى ئىتە دان يان ب ئاگرى.. ھندى مرنە چو خۆشى بو خودان باوەرەكى نەھىلايە)).

مروّقیّن خودی همر چهنده ژینا خوّ ههمییی د خزمه تا مروّقینییی دا دبه نه سهری، بهلی نمو گهله ک وگهله ک ژ ناستی مروّقینییی دبلند ترن، د ناف مروّقیّن دنیایی دا دژین، بهلی ژ دنیایی دشیر قه کرینه، د دنیایی دا ب روّژینه و مرن فتارا وانه، گافا نیّک و دو دبین ژ قانی دده نه نیّک.. ل کیری ؟

- ل نک خودی، رِوْرا پیکشه رادبن، دهستین خو دکهنه تیک دا، وقهستا به مهشتا خودی دکهن!

رِوْژه کێ هنده ک مروّقێن خودێ ل دوٚر ههڨالێ خوٚ (سمیط بن عجلان)ی کوّم بوون دا بهحسێ غهریبییا خوٚ د ڤێ دنیایێ دا بکهن، هنده کان گازنده ژ ڤێ ژینێ کر، ئینا ههڨالێ وان (سمیط)ی گوّت: ((صهبرێ ل سهر نهخوٚشییێن وێ بکێشن، وژڨان خودێیه..)).

د قی پهیڤا کورت دا وی بهریخودانا مروقین خودی بو دنیایی ونهخوشییین وی کومکر: رثقان خودییه، بلا چهند رینک یا دویر بت ری، بلا چهند نهخوشی ههبن وزاد یی کیم بت، قهیدی ناکهت، رثقان خودییه، ل نک خودی چو قهشارتی نامینن، چو حق بهرزه نابن.

ما دەم ھۆيە بۆچى ئەو ب خەم بكەڤن؟

رۆژەكى مرۆڭ كى ھاتە نىك پىغەمبەرى -سىلاڭ لىنى بىن- گىۆتى: ئەى پىغەمبەرى خودى؛ ئەرى رۆژا قيامەتى خودى ب خۆ دى حوكمى د ناڤبەرا مە دا كەت؟ يىغەمبەرى -سلاڭ لى بن- گۆتى: بەلى.

ئینا ئەو مرۆڤ ب كەيف قە رابوو وگۆت: مەعنا دى ب سلامەتى دەرباس بين. چەند باوەرىيەكا مەزنە.. چەند ھزرەكا باشە!

مهلکهک ژ مهلکین دنیایی ئهگهر ین مهرد ودل فره بت، گاڤا تو ل دیوانا وی ئاماده بووی، بلا بهری هنگی ته چهند تهخسیری د دهر حمقا وی دا کربت ژی،

تو دی یی دلخوش بی؛ چونکی تو دزانی ئهو دی ته عهفی کهت و ل ته ناگرت، پا هوین چ دبیژن بو خودی، ئهوی مهدینی ورهحما وی عهرد وعهسمان قهگرتین؟

مروّقیّن خودی باوهرییه کا هندا مهزن ب خودی ههیه چیایان دلهقینت و که قران دحه لینت، ئهگهر تو وان باخیّقی وژی بخوازی ئه و ریّبازا ژینا خوّ ههمییی د نیث ریّزکه کی دا بو ته کوّم بکهن ئه و دی بیّرنه ته:

- كو تو ب ههمى قه بۆ خودى ب تنى بى.. ((أن تتجرد لله)).

د فهرههنگا مروّقیّن خودی دا ب تنی ئه و کهس یی ئازاده یی بو خودی ب تنی عهبد بت، (بشر ئهلحافی) د گوّتنه کا خوّ دا دبیّرْت: ((ههچییی بقیّت تام بکه ته ئازادییی، و ژ کوّله تییی رزگار ببت، بلا د ناقبه را خوّ وخودی دا پاقر بکهت)).

كەنگى د ناۋبەرا تە وخودى دا دى ياقر بت؟

- ئەگەر خۆ تە ب خۆ ژى چو پشك وبار د خۆ دا نەبت، ئەگەر تە فەرمانا ۋى ئايەتى ب دورستى ب جهدئىنا: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَنَحُيَاىَ وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ تَالِيهُ رَبِّ اللَّهِ رَبِّ اللَّهِ مَنْ ﷺ ﴾ [الأنعام: ١٦٢].

مروّقی ئهگهر ب دورستی (تهجهررود) برّ خودی کر و (تهوه ککولا) خوّ دا سهر وی خودی وی ناهیّلته ب تنیّ، ودی بهری وی ده ته خوّشیییّن قیانیّ، ئهو قیانا نه چو د بهر را ونه چو د پشت را.. قیانا خودیّ، ئهو میّرگا شین یا مروّقیّن خودیّ خوّ دده نه بهر سیبهرا وی دا ژ گهرما قیّ دنیاییّ رزگار ببن، قیانا خودیّ ئهو ژبیه ییّ لل ژبیی مروّقی زیّده دبت، لهو ئیّک ژ وان وی روّژی حسیّب دکهت روّژا بوونا خوّ روّژا ئهو تیّدا ب سهر قیانا خودیّ هلبووی.

و ل دویماهییی دی بیرین: ئهی خودا! ئهگهر چ ته ئهم نهکربینه ژ توخمی مروّقیّن خوّ ژی، هیڤییا مه ژ ته ئهوه تو دلیّن مه ب ڤیانا وان ئاڤا بکهی، ل دنیایی مه ژ ههڤالینییا وان و ل ئاخرهتی مه ژ مههدهرا وان بی بار نهکهی.

دهوّک ۲۵ / رهمهزان / ۱٤۱۸

ناڤەرۆك

ناڤەرۆك	پهړ
دیاری	٦
ۑێۺڰۅٚؾڹ	٧
سالۆخەتىن مرۆۋىن خودى	11
زينديكەرى دادىي عومەرى كورى عەبدلعەزىزى	47
مەيموونى كورى مەھرانى زەلامىي قورئانى	٤٤
عەطائنى كورى ئەبوو رەباحى	٤٩
عوروەيىن كوړى زوبەيىرى	٥٦
ئىبراھىمى كورى ئەدھەمى	٦٣
مرۆڤێن خودێ د گەل مەزنێن دنيايێ	٦٧
سوفياني ثموري	٧٦
حەسەنى بەصرى	۸٥
موحهممهدی کوری سیرینی	9 £
مالکیّ کورِیّ دیناری	99
ئيمامى ئەوزاعى	١.٥
فوضهیلی کوری عیاضی	111
عەبدللاھى كورى موبارەكى	114
عەلىيىن كورى حوسەينى	١٣٤

سالم نەقىيىن عومەرى كورى خەططابى	١٣٩
ئيماميّ شافعي	128
ئەحمەدى كورى حەنبەلى	١٥.
بەقىيىن كورى موخەللدى	177
بشری کوری حارثی	177
مرۆڤێن خودێ وگرييا ژ ترسێن خودێ دا	١٨٢
سەعىدى كورى جوبەيرى	۱٩.
سەعىدى كورى موسەيىبى	۱۹۸
(شیخ الإسلام) ی همرهوی	۲.٧
شيخ عەبدلقادرى گەيلانى	712
مرۆڤێن خودێ وجيهادا د رێکا خودێ دا	440
صەلاحەددىنى ئەيبووبى	277
عززێ کوڕێ عەبدسسەلامى	727
مرۆڤێن خودێ د گرتيخانهيێن زۆرداران	772
(شيخ لإسلام) ئبن تەيميە	441
موحەممەدى كورى عەبدلوەھهابى	494
ئەو ژنێن مرۆڤاينييا خودێ هلبژارتي	٣. ٤
فاطمايا كچا عەبدلمەلكى	٣.٧
ژڤان خودێيه	٣٢٦